D 82

Questiones guilhelmi octā sz 3o Sriā

Löber Bibl. trad. Hiß. XV. 20

Hs. 732

Qm 2m libr 5ma 22
q20 Dr creacio ac
no qua deus dnoiat
forlie creas drat a
creatre ex nia rei
Qz sic, qdr no visit
de aq sn distincte ex nia rei sz deus
e mo tanc et pus no fuit tanc g
sz hs distinco no e m tanc qz nodu e
g m do drt tanc acto ite
Qte pdno
tale differt a pducere et pduct o
si sit tale sz tanc e hmoi g
Qte
ele tale dcr a fundamto et timo sed
tanc e hmoi g. b. p qz poitis exmis
pomit et alia requisita ad elem tale
hic salutat qz lj fundamti e tale put
dina eam et tag tale pti tantia
ex
ma distm tale qz dg a tantia
ex nia ri qz poito do et tanti stat
dr deus tanc
Qte oi elem tali cor
respondz tag tale sz tante ad dm est
tale ele
Qte nl dnoiat aliud tale
nisi ipm sit tale sz dg dr tale ac
ans ig
Qd opm si dcr tale a deo
tunc e g tanta p qz cap it ee a do post
no ee et sic ig p tanom et d illa
tanc qzo v drat a do ut no si et
pressu m mfitu si no stabo m pma
cad tome q m sda
Qd q dr git
q tanto acto diat em tome qd pb tm
qn aq distinguit et separatur qz v
m dpedz ab alio et no eq m no de
pedente e tm ele tome sz dg q tanta
distm et separat et tanta dpedz a
do et no eq ig a pz qz mtq e mu
tua ele tale e mutua dpedtis sic
pz m qlib et qmlib et ubi no e tal
dpen no e tale ele sz tale i vno
ex mo et rois nr alio sic e ipito
g ict
Qn ista o qm aq eqh de
noiat ab aliq suc mellag sit sum
illud dnoiatus no dr fort ele rois
sed pz qz qd no ht ee n pad no
ht dnoiate msi ad sit ig p oppm qd
dnoiat su aliud sit su no ht ee de
noiatu sz p ad aq mo sz dg dnoia
tanc su mellag sit su no sit loquido
d qcuq mellau p ipsle qz lic deus
no possit tantum pducere robt sn it pu
tu abte si pi psle no cet mellugeg po
sset ea pducere ig ict
Qte ia dnoio

q pom poit exmis causipto mtr
no e poponc mellag sz poito do
et lapide causipto oi mellau pm
possile dr dg tanc g ite
Qsi diacs
q dr tanc no q m eo sic aq ele sz q
tmat eloz tale tante
Qn ex h
se apoitu qz si ph dr dg tanc q
tmat elem tale create g no diat
em tome
Qte an oz opone iptus
dg dr ite tanc et ita pg sz an opo
ne mellag que tu pomt tare eos
rois no e ele rois g nec pg
Qte
qauq pnt eqlit qui admiraci pnt
eqlr hre eloncs tome et dnoiai ab
eis sz mtq pr qpare vna tantia
ad alia sic qpar tantum ad dm g ac
atia pt dici tanc alia tantia sic dg
Qsi diacs q vna qpo e fa sz alia
va et lo qpa ua dnoiabit fla no
Qn flitae t vie no mpedunt eos
rois tazi qz sic tate ele rois qn q
par ho ad al sic ad gnq ita tantia
ele rois qn tate ho ad asmi per
idepticate dudo hores ceasimi ite
Qte gredut apoitu qz ex eo p vna
apo e va et alia fla e pone aliq
pum ex nia ri qre vna e va alia
fla qz m eo q rog eat
Qte nlq
eus rois e g ite tanto no dr em rois
ans pz qz si a hit ee stum a obi
uii no sbiectum qz tc cet ele tale
no obium su ee gemtu qz ho mae e
vitate hrz mtll do apoz qpendosti
icetu ad ptu sz ibi no oi pane qz
mellag mtll do psase sbm ptu tag
ulatimtll tum poi i no e tale
rus tang sbe ad ptu
Qte si de po
m tal ele eme ho mae cit iteriacq
gnq spec sbm ptu sz qb pricel
ligo sn ev rois qz possu mellge
g tcptu gnie et spei q tm habet ee
alue abste sn ev aliq tome eo
de mo e d sbe et pto
Qte com
rois poicog sue qz p eu ta no dpe
dt ab effu et tn hit elone reale
ad effum ex sol no dpedz a ome
et tn ifert tale ad ome g sit
i poito lic dg no dpedcat a tum
ad hue pr efai ad tantu ta
Qte
con hoc q dicit q ta aliqn pfint
ab effu con ome ecpies i qmutte

aliter
10 pacto

// deuiadnt dcat oculteny

10 pat

// nullo alio pomity
intellecto

// apter istas

sit no

+ Sed o creacio no pdc dg cetu b qo no st
alio 2co

Q

c̄ parcēs et hēt magis rōm parcēs q̄ agentis igitur si aliq̄ res cōp̄ēdit in magis parte q̄m agat ¶ Sed ꝗ hoc q̄ dicit q̄ actio dīna sit sua sba et ēo non pt esse aliq̄ actio media di ad cātēm aut accipit actōm media p̄ fūdatōē aut ēnt aut aggrato ex utroq̄ si p̄mo modo mōstratūs id q̄d est p̄ncipiū et fūdamētū actōis pt esse sua sba p̄ quam adhēdere ēsse aut salte vnū actōis est p̄ncipiū eliatīs actōis et sic dicit q̄ sba cātē et actōis est sua actio ¶ Si aut cōcedat q̄ ēlo rālis cōstituit ipse mētē dicit q̄ tūc dicit ēm rōnis et talis no pt esse cēsendi ūina nec est ēlus aliq̄s rālis di adēm rōnē Nec est pōsibile accipi 3o mo q̄ nō ēlo est cēsēdīna igitur no pōnēdū est p̄ ēlōēm actōis dīne et sbe sue q̄ cātēm no dicit a do magis q̄m in cātē ¶

Ideo dico q̄ cātēm actio no dicit ēm rōnis ēm rālis ¶ Ne no ēm rōnis p̄ter ea dictis ¶ Ne no ēm rālis p̄ q̄ ēlo rālis distingūit rālē a fūdamēto ut ab illo q̄d ēsset ¶ Sed cātēm no pt dici tale ēlōm dō pt q̄ iste est dist̄ ibi in cēsēdo et ēlōnē et p̄ter ēlōnē dicit ad mētē ¶ ēlo actio no dicit aliq̄ illōr p̄ter distīcēdo ¶ Nec sic sic a cēdēs rālis ab cēsēdo a fōr ¶ Irālis q̄ ponēdō ēa et mētē cēsēdo q̄ illa ēlo adūcēm sibi dīnōis Nec fōr q̄ ēt dīnōis dīm ab cēno sic q̄ aliq̄ attributū et p̄ quōd dīg est cōmis ab cēno et sic cātē est ab cēno ¶ Ad q̄ōz q̄ dicit dicit ēlōc p̄ōnis sēc de ēlōc rālis q̄ ēlo rālis mētē aliud p̄ōnēdīcit n̄ exīma rālia et no aliq̄ hūmēdīcit ut rē media mē cātēm ¶ Ēm stātūdo n̄ aliud dicit n̄ duo alba ut vna albēdo no nīdo alia ¶ Et ex hoc sēq̄ q̄ deg no pt fācē duo alba n̄ sīnt silia q̄ sīlēdo est ēpa duo alba ¶ Ad 3mo ēlo rālis n̄ dicit n̄ ēpa duo exīma ēlata p̄ēsīs et n̄ quōrūq̄ mētē int exīma sīc mēq̄ sēqūtī p̄ēbīt ¶ Ad 4to cātēm actio n̄ dicit ut sīgt n̄ dīna cēsēdo q̄nōndo ut dicit mētēlīgēdo existēdo cātē q̄ n̄ mo pt esse nisi p̄ōnēdo dīna cēsēdo ita q̄ si p̄ p̄ēdēdo no cēsēt mētēlīgēdo et q̄ cātē tūc ab cēsēdo dīna p̄ēdēt ad hīc illēd no cātēm actio ut ḡ sīgt cēsēdo dīna q̄nōndo

actōis

Ad 2m q̄ ēlo

rālis

D

cātēm sīn oī ēm medio d̄ mūdo ¶ Et si q̄ras mq̄ē cātēm actio dicō sīc sup̄ dictū est d̄ vītātē q̄ q̄ q̄ no ut ḡēt p̄ēt p̄ēta rālia no est q̄ rēdū p̄ q̄ est illud no ut ḡēt sīc sīgnēs ēz q̄ rēdū est q̄d d̄ noīēt ab illo ¶ Et dico q̄ cēsēdo dīna p̄ēt et cātē ēzīo et q̄nōnē ¶ Ita q̄ hīc no duo sīgnīficāt q̄ ūtū ad sīgnātūm sīnt tōt lōgōmī p̄ēt et aliud q̄nōnē sīne oī ēm medio rei ut rōnis ¶ Et ista via vītāt ītra mq̄ē q̄ōz pōnē p̄ pōnēdēs ēlōēs distīctas a fūdō ¶ Si ēm dēsītās ut distīcē est m cātūs ēlō rālis p̄ūs mē a et b de illa ēlōnē q̄ rēdū est q̄ōd dist̄ ab alio ēm ut ab ab̄ ¶ Si p̄ se ipsā ea d̄ rōnē est stād̄ m p̄ōnē m ab̄ p̄ q̄ distīnguūt se ipsis ¶ Si dist̄ p̄ aliā ēlōs ēa dist̄ ab illo ēm et ab ab̄ p̄ et tūc q̄ rēdū est d̄ illo et eīt tūc p̄ōcēssū m infīnītū ¶ Ēz p̄ ista ō dī dici q̄ a et b dist̄ēm se ipsis p̄ ita q̄ hōc no distīctio sīgt ipsa duo ab̄ p̄ta et no aliq̄ ēm medīū ut sīgt vnū p̄ēt et aliud q̄nōnē ¶ Si dicis q̄ ūtū ad ēm rōnis q̄ mētēlīgēs q̄ p̄at vnū rē ad aliā q̄ n̄ mo q̄ p̄at ex nā rī et mētēlīgēt ēlōs q̄ p̄atōs exīstē q̄ fūdat ēlōs vno et tātē malo et sic tātē ēlō ēt q̄ q̄ no rēfūtāt ex nā rei ¶ Cōtra mētēlīgēs illa ēfīcāt q̄ ex nā rei no rēfūtāt mētēlīgēs fōm q̄ ēo q̄ res est rē ut si mētēlīgāt dīm est cātēm nīlla ēlō cātē ēt solū sīc mētēlīgēs ibi est ēlō q̄ n̄ mo est ibi et sic non p̄bat mētēlīgēs facē ēlōs rōis et tūc p̄bat q̄ ēlō mētēlīgēt aliq̄s q̄ p̄at p̄ q̄ est cātēm actio sīc sūmāt p̄ uōce sīc p̄sīgēs ¶ Cōtra ista p̄bo q̄ ēlō dicit ēm q̄ est id q̄ ēt sīc est p̄ p̄sāsē ad aliud d̄ ēm cātēm est hīc ḡēt a p̄ in p̄mō indīssīōne ēlētēs b p̄ q̄ sīc p̄ dī aliq̄ p̄ ita cānē dī aliq̄ cānē p̄ūs cātēm ¶ Et ēt aliq̄ dīg dī ēfūgūī mētēm ēlētē et dīnē ḡ cātēm ¶ Et ēt q̄ no dī ad se dī ēt ēlōm cā est hūmōdī ḡēt ¶ Et cātēm actio est ēt p̄ducēs ēt ōīs actio dicit ēm q̄ no

Q

cātēm actio ēt ēm medio d̄ mūdo ¶ Et si q̄ras mq̄ē cātēm actio dicō sīc sup̄ dictū est d̄ vītātē q̄ q̄ q̄ no ut ḡēt p̄ēt p̄ēta rālia no est q̄ rēdū p̄ q̄ est illud no ut ḡēt sīc sīgnēs ēz q̄ rēdū est q̄d d̄ noīēt ab illo ¶ Et dico q̄ cēsēdo dīna p̄ēt et cātē ēzīo et q̄nōnē ¶ Ita q̄ hīc no duo sīgnīficāt q̄ ūtū ad sīgnātūm sīnt tōt lōgōmī p̄ēt et aliud q̄nōnē sīne oī ēm medio rei ut rōnis ¶ Et ista via vītāt ītra mq̄ē q̄ōz pōnē p̄ pōnēdēs ēlōēs distīctas a fūdō ¶ Si ēm dēsītās ut distīcē est m cātūs ēlō rālis p̄ūs mē a et b de illa ēlōnē q̄ rēdū est q̄ōd dist̄ ab alio ēm ut ab ab̄ ¶ Si p̄ se ipsā ea d̄ rōnē est stād̄ m p̄ōnē m ab̄ p̄ q̄ distīnguūt se ipsis ¶ Si dist̄ p̄ aliā ēlōs ēa dist̄ ab illo ēm et ab ab̄ p̄ et tūc q̄ rēdū est d̄ illo et eīt tūc p̄ōcēssū m infīnītū ¶ Ēz p̄ ista ō dī dici q̄ a et b dist̄ēm se ipsis p̄ ita q̄ hōc no distīctio sīgt ipsa duo ab̄ p̄ta et no aliq̄ ēm medīū ut sīgt vnū p̄ēt et aliud q̄nōnē ¶ Si dicis q̄ ūtū ad ēm rōnis q̄ mētēlīgēs q̄ p̄at vnū rē ad aliā q̄ n̄ mo q̄ p̄at ex nā rī et mētēlīgēt ēlōs q̄ p̄atōs exīstē q̄ fūdat ēlōs vno et tātē malo et sic tātē ēlō ēt q̄ q̄ no rēfūtāt ex nā rei ¶ Cōtra mētēlīgēs illa ēfīcāt q̄ ex nā rei no rēfūtāt mētēlīgēs fōm q̄ ēo q̄ res est rē ut si mētēlīgāt dīm est cātēm nīlla ēlō cātē ēt solū sīc mētēlīgēs ibi est ēlō q̄ n̄ mo est ibi et sic non p̄bat mētēlīgēs facē ēlōs rōis et tūc p̄bat q̄ ēlō mētēlīgēt aliq̄s q̄ p̄at p̄ q̄ est cātēm actio sīc sūmāt p̄ uōce sīc p̄sīgēs ¶ Cōtra ista p̄bo q̄ ēlō dicit ēm q̄ est id q̄ ēt sīc est p̄ p̄sāsē ad aliud d̄ ēm cātēm est hīc ḡēt a p̄ in p̄mō indīssīōne ēlētēs b p̄ q̄ sīc p̄ dī aliq̄ p̄ ita cānē dī aliq̄ cānē p̄ūs cātēm ¶ Et ēt aliq̄ dīg dī ēfūgūī mētēm ēlētē et dīnē ḡ cātēm ¶ Et ēt q̄ no dī ad se dī ēt ēlōm cā est hūmōdī ḡēt ¶ Et cātēm actio est ēt p̄ducēs ēt ōīs actio dicit ēm q̄ no

cātēm

dīcēs

ḡm

e maior ro d' vna qm d'alia g'i
¶ Ite q sit dare rem relone qbz quã
sbm spēis pt gq̄sti quñ adee abm
meo et id qd e pticsilr et tn vnu
ht magis relom sbl et ad spi qua eq
rem posse intellige hanie distincte qñ
tn ad ata intima ggrione sipli in
gplex et al sr ut ead' ggnione ut
aa et tn no intellige hoies ec sbm
ro aial igr ad hoc q ho sit sbm 4
aial spta oz hre aliq ult ggrii, ex
s id no e abm aliq pz i eur r ug,
no tale g relone ead mo arguo de
illo qd e gnus et d'illo qd e spes q
utrq pt intelligi ab re et vnu no
intelli ut gnus n aliud ut spes ¶
Ite sic e r us real funda in re i esse
reali ita r9 relone in re gginta ¶ Sf
ctio no tm dit eem diuina quon
do epica ctie s dt eem ctie
ut ctat a deo i no tm dit ea abra ¶ Sf
ctio e por re abmctata sic pduc
e por re pducta i dt rem ¶ Ad 1m
(Di. 3o p(ri)mi) dico s aug et ingrz q sit aliqs
pt hre appellonz rlnaz rale sn rloe
rali ita pt aliqs hre appellonz rlta
ua relonis sn r relonis Et ido ad
ota arta q pbat q i e r9 rois q
deus e gubnator gsuator dng cu
tor ret talia gredo q ds dr talib
(rois) noibs s appellone rlnaz Et hoc
sic intelli e q ds e dnoiabilis
ab istis noibz q sigt pn dm et
quonl ecctua ciatiue in effcu nel
dant intellige set tu uora appello
rlna q qn intelligo creaum non
tm intellio dm s aliud pu quo
tu s3s hoc no oz pone aliq rem
rale ut relonis cu ctis appel no pt
gpete sn noie signte vnu et quo
tate aliud ¶ Ad 2m dico q no
mie ut g9 ractois e ad iqd non
q sigt aliq rem s q ipm nome
na iportat pnse vnu s cu ho q
sigt vnu quot aliud et in illa
sigta sn importa p id non e disti
sic abtoz no sic rlnoz ¶ Ad 3m
(i. r(e)fugnt) dico q ds no dr rlsoi p rloz rai
(i. r(e)fugi) se ut rois s p appellonz rlnam et
hoc e q g9 ula seu uox sigtat
pn dm quondo aliud sn ordpa
cone et ho no ht uox ex na sua
s ex impoone imponentis cu ro
e q tales uoces sn sigte aialibz
disiplibz pu cum simee ret et no
aliis q no est vnu sn uox sgtz ex
na sua ¶ Ad 3m dico q ctator

s no dr ad se q s h no quent sbi
no tm s r vnu s pta lig pn o
nu quondo aliud ¶ Ad 4m dico q
pdus di adeu sigs eem dina et
gsigt ctura exispe ¶ Ad 5m d'subo
et pro gne et dra dico utr quis
r9 rais e pondus quido n in orta
nisi sit p illas intencon 2as gnus
spes sbm sm Et co ut nullibi sf
at solu ibi Nec rlones d'gne rlo
nis distinctas ab extremis ¶ Tz nte
e pone aliqs r9 extrs q sor no
ptinet ad aliq gnus Cy ro e quia
ipgle e q extrema aliq gdicios sint
cessime ucrificat d'aliquo nisi ppt
mutacon aliq poti abm ut m
hoc dico in eo de quo gdie vel
ut in alio s n9 modus gmal i pe (vel logilis)
diat sicut s deus dimittat huana
nam et pq assumet ea tc vē dice
tur filius dei no e cointz et post
e vnitz huane ne et sic huan
na ro ubi et tn oe abm q nue
e tn corpali q spuali sed vni
one sue fuit ma diuisa saltē (i. dimissa)
hoc e pgle p potm dina g oz
nro q vno dicat aliq rem no
acqsitu d nouo q no fuit pq ante
vnion Eod' mo e d' ma et for sba
li d sba et acnte si po fuerit
sepati p potm di 4 pq pponto
mat dicit i e ptes cointi 4 sue
no tn ota abta q nc fuit i opoto
pq fuerit qn ptes erat separate
et p qns oz nro pone rem vo
nis et inherence distinctu a fudat
et tmg Et hec ead' mo d'appxioe q (d h' med. q. fe. suo)
igne nlru distans ab aq no pt
agere s appxiato pt et tn ht oe ab
solutu q prius hnt et n plq i nro
appxo eit r us real Et ho mo scha
bet omes ptes ad toti sn pt con
les sn integles n ista pnt eua
di p modos gmal ut lopt q si
n9 intellcy esse n aliqs modus
gmal ut lople adh posset ext
ma gdicois sucne vsifi d ali
qbz utz in ex ud poit Et p oppo
situ illi no oz pone aliq rlom (dictu)
d gne rlonis distinctu a fudamti
q stati poit fudam rl dno rla
tiua Exm de duobz albis q n pnt

Q

E

et aliquis sui intelligat omnino actu
sui distinct nec est qd ho sit sbm et
at ptu sn oi ēo medio. Si qras
v. i. e gtu colē ut includat gtu abtu
abtu sbis et pti ut est gtu distinctu
abutq. Si po mo tuc accipit colē
est qsiu for toto complexi districto
aliqo mo a ptibus quibus et disi
sit pomt Johan de For toriq. re
et qd mediis omnie si 2o mo it
for qpm gtu no hēns plus tos
sbis et pti qm fie. Ad 2m dico q
dicat gtu tocis districtu a accipitibus
exmoz sic omni eius ralis distinct
abalio entie rali et dico q si pm
hec gtu colē et no gtu exmoz it
no habeo nec sbm nec ptu. Si si
habeo gtu colē et exmoz sit p alios
omni actu sui p plures tres quoz
omnis tmuet ad 1o qd est sbm et aq
ad colēm et 3m ad ptu nec habeo
sbm et ptu sn oi ēo medio. Si
qras quo gtu colē est quis dico q
no p predicatos p sic gtu exmi sed
est quis p omiom qs sm omnt duo
exma adiunge. Et si dicas q v. pg dom est
mo dicit ēm g h dicit ēm. Ad 2o
omno m re nec dicit ēm rale
sed rome no oz q dicat ēm rali
ut rome. Si dicas q nec sunt
exma omnia ipse et no pus
g oz q acqra aliq d nouo abtu
ut ēm. Ad 2o vm est q acq abtu qs
qm sunt omnia et est ibi quia abtu
colē q no fuit pus et pp id abtu
dnr mo omnia pq no. Si dicas
q i gtu no est quis ita q tm habeat ce
obiectum in aua q i gtu sed ptu ad sbm sed ia mhen est gtu rali
pte aliqn salte sic est ut li sortim
est albedo hic cum exma sunt res et
rola sit q rola est ēs rale i hen
tie. Dico q no tm sigt mhen
pti ad sbm qm ptu distinct rate a sbo
et sibi mē rate. Si sm ptu est oio
idē ut qm id p quo suppoit sbm est oio sbo
oio idē cū id pq suppoit ptu ex
pmi est ita positu. Ex 2i anly est
sba dg est ens in iste na est hen
ex pte ei mē ptu et sbm si tm
mē gtu et ho no est aliud ni q p
rola dicit q id pq suppoit sbm
est idē illi p quo suppoit ptum

Q. Et si dicat q eadē rōe no oportet
ponē aliqs ēiusd exēpl q omno p
cui in toto no sit ipsa pte ab te sed
ut sint in toto eōd mo mhēna aqua
no sit ipsa acnis ab te sed ut est sbs
et id qm est i plo pt d eo pti qm
vero no. no pt et ho sn oi medio
Con qzo qm dicit q in hēna sigt
acnis in sbs aut mhna sit psius
acnis abtu aut sit acnis abtu q
indido sbm a sit ēm aliq no pm
nec m q tr qnaq existit acnis
abtu et sbm predicat ihēna d ar
ridere sic est malus d sthne q est
maiē fm si deq separat acnis a
sbs et utrq qsiuarz ig ēliq ēm
et sic positu. Et eōd mo si sigt
acnis ut in sbs addit ut i sbs
sup acnis abtu a nl a aq et si
aliq a abtu a ēm est argu ut pg
sic ig pts q no oz ponē aliq re
lom rale d gne ēlome distinctu
a fudat et tmis Ner rōnis i dē
sed oz ponē aliq ēg extēnos
redeo ad pm et dico q id qd est sbm
pt abte intelligi et id q est ptu sit
et tm omni no hit rōnem sbi nec ad
pti si ho no est pp dsim aliq ēus
rome si pp d sim aliq gtu ab ti
pū gtu important p rola. Ex m
ho pt intelligi ab te et at et tm
no oz q ho sit sbm et at ptu q
deficit gtu qua ab tu importat p
hoc ōbu est sed hito i sto gtu hoc

// quero. qd

// sdo

cū gtu

et ex hoc patet q̃ quod impertinent p
copulam non est ens si ab quod tm pt
quia bn sit ens in mhen actualiq
et sic dicit q̃ in ista propo hoc i est al
bedo p totam importat quod ab quia
est tm esse obiec in alia et est quia p v
mone sic pus dem est et est quia p p
dicatum esse by mhen actualiq q̃ dle
quod bn pt sig ter tteq esse et p illq
pt supponi et d'illi pt predicari po mo
von dd'ipse sic quod cum lq sit ab quod
pt tm supp pr tbq et pr esse ut dqnq
et pdicari de eis po mo Sed fiat vi
am qm sit dicit hoc me albedo quod
tale pt pr esse tm in si no adequate
si intelligat aliqs et ro hic tm esse obiec
intellectu et sed q̃ alia est intelli
ho est albedo et in ista hoc est albedo
q̃ in prima sbn et ptm supp pro
de pm p suis hoc q̃ alia est po
sta et ro quod tale est in tm quia p v
mone no p predicari q̃ qm sbn
et ptm sunt idem ibi quod tale no
pt mhen actualiq alia so est ibi q
cepit tale tm quia p vmoz si i
sbn et ptm et supponit p distinct
rebq quia vna est in alia et ro ibi
quod tale no est tm quia p vmoz ex
tremoz si p predicat q̃ i pt mhen actu
actualiq pti ad sbn et pea pt suppo
ta est ens dicit q̃ quia q̃ i potest
ta est ens et q̃ tm hic et obiec
in alia p istum modum q̃ i est quod
abstrahit ab mhen actualiq et ut
inter et ro est quod ens et i aqm est
quia p vmoz extremoz ubi quidq
i pq supponit sbn et ptm sunt di
no idem ibi quod importat p copula
est quia tm p vmoz extremoz quia
aut est quia p vmoz et predicat quia
qm i d q sig sbn et pq supp
ptm sunt distinct res quia vna est
alia tunc quod tale est quia p vmoz
extremoz et p predicat q̃ predicat de a
in mhen q est ens actualiq po mo dd
p se sed ex ho no sic q̃ tale sig in
rem q̃ lq i est quod pt tm ens rem
q̃ pt tm esse obiec no tm est ens
rem q̃ i sm cum p intellectum apprehe
ndit quod p intellectum abstrahe
ndo sed i est quod pt vox in tale hoc
m se pt tm ens rem Et non
est nisi quod sinta pt sumptum p aq

q̃ tunc possit esse sbn ut ptm sic non dic
ro sinta si sue dicat quod tale
abtm sit ens solum sinta est ens
obstare q̃ possit pr in tale no
tm pt sumptum non pti de illo po mo dd'
pse Contra tertiam est q̃ pse
potest aliq vnu pt ut ho at et tm
lia q̃ pnt esse sbn et ptm i propo
sinta sunt i q̃ pse potest nichil
sig nisi sic est de p se i quantum for
et ro m ista propo sorti i albedo
melq est dicit q̃ tale sig i ab i he
retia actualiter et tr solum p plexum he
bit esse et ex aliq q̃ co
pula ut si p plexum habet tm esse
obiectum q̃ tale hoc quod abtm quod p
vmoz et no p predicat lq i quod
sig in tale mhen et sic dicit
est d' sbs et ptm ita dd est d' gne
et dra q̃ quid i potest vnum quantum
abtm predicat de pluribus dentibus spe
ita q̃ pt in gtm et pt i pla de
qtq ptur et lq possit mte in
gtm abtm no sb rem gnis tm no
possum mte in gtm et i a d' qbq in
mte ptur et aqlq i mte abstrahi
mi intelligo rem gnis sum i telli
gam i a cad actu sum distincto si p
ho q̃ intelligo tritum pla non ha
beo in rem quia g et Ad ad di
co q̃ tale tale magis fuit i re
m esse q̃ tale rem in re gg
ta q̃ pnm est nam ponit maxime
mhis ubi exima abtm pnt esse oio
cad no separata et no contra sn
aliq mutatione ut motu ad forma
et sn motu locali sic in vione
nel hiane ad suppositum dim for
me tm ma actus tm sbs si deq
possit separare maz a for actus a
sbs et i a mee qfuae et i cad lo
co tolut et pq re vome tunc enim
illus nam ponit actuale in elo
ms si nuq u manet cad abtm
et est motus local mte i a q̃ ponit
taleq tale si oia pnt simul pne
gracioes ex in igme no pr agem
aqm ni approiato et qm appiatur
pt agere ista approi no est tale
si ista i dicit posse agere no posse a
gere pei d' igne sucrue q̃ motum
locale p quie acqri negacio igne
que prig no fuit sed q̃ quia

ignis approximat non fuit tot media
inter ignem et aqam sicut qui non ap
proximat vni p motu lolae aqa
igni nego mitteri medios pp q
pt mo agere et pus no. Si corpo
dr esse in loco nisi pg no fuit
pp negos corpis gtinet nisi non
pus sit q supfi corpis mutet gti
netq no e supfi corpis pus gti
netis. Et sitr dr existere millo tpe
et pus non qr nisi coexistit a tu
successiue cui pus no coexistebat et
sic d'alys ubi supfluc ponit multi
ri. Ad aliud dico q caro no bn
dicat exnatq tate si pozit q ca
tua no pt esse nisi dina existe
cen loq no sciat esse si hoc e sin
oim ro. Ad aliud dico q caci
o qntu ad tole suu sigtu non
e por caturza si qntu ad pnle
sigtu bn e por. Et qn dr pduce
e por re pducta. Dico q si po
nat q actio et pductio sint re
q nao eiut pgrio eq ipo effectu
pducto qd pts ex duabus ppoibus
pma e q ri e pgrior suo fu ro
et termino. 2m q re mutui sunt
sl' na et intellectu. Ex pma arg
sic. Effectus e fundamtu at termin
cglis ri q e mr cam et effectus q
e fundamtu ri effectus ad cam et e
terminus ri ee ad effectum si fundatu
absolutu sicut tis e por ro fuda
to millo sicut tiato ad illa. Ig in
ri si ponat sicut pgrior effectus
et ca sitr. Ex 2 pon ar sicut
mutui st sl' na et intellectu q qd
q t pg vno illoru e pius altero
si effectus e por ro fudato ideo ig
e por ro fudato m ca et hoc est
nec vni e talis ordo q pmo e
absolutu m ca et 2m qd se est
absolutu m effectu et tunc si sint tles
ri sicut illi ri. Et ex hoc sic q
nec pt esse ca et effectus pducere et p
ducitur sicut oi ro. Rom q ca et p
ductio actio sigtur nam absolutu
et quando effectus eq a d'effectu
pducte passiua qr pnt sigtant
effectus et onoint cam sicut oi ro rali
Ad primu pnle pts q ddic vel

ralis at

sicut d'deo successiue pp mutationes
aliqs absoluti qr pp cartis q mo
e et pg no fuit. Ad aliud dico
q actio no dr a pducte qntu
ad suu sigtu principale tu qntu
ad qistu bn dr. Ad 2m dico
q sicut ipse d'noiatio dg e trans
ex na rei q qn dg coexistit ca
tue tunc hyt ista d'noiatio sme
oi ppacoe intellectu et oi relone
rali et qn no sic coexistit tunc
no ozur. Ad aliud dico q o
e relo ralis 2m suffi si no e
i ppoito.

Q. II

Utrum creatio passio distin
guat a carta. Ex sicq
qr alie gnatu possit dici
creatu qr in gnatoe in vcit id
qd e ide cacoi. Iste qnqz acq
pnit ee ide relat. vno posito po
et aliud si e igne gnaty pt
ee ide cu cacoe passia qr pt
cai igit. Iste gna passio et
gnatu no st ide igit nr cacio
passio et carta. Iste cuta man
cacio no. Ad oppm si dr a ca
tua aut sic sba a sic actus n
ut sba qr no e na for ut gtu
nec ut actus qr tl eet pg tu ca
tua max e si catu sit sba deq
aut pt fuce pg absolutu et dis
tictu ralr a pgrior sm pgrior
Iste si sic tunc cacio cuxet et
eet pressq misimu. Mista
q po vndu e d'relibq mgi et
e h' vna opio q mlt pnto est
modq et res pnti res pnti est
pma i creao modq aut e 2 ite
rio et p tales mot distm pma
qre grand m suma dicit q re
latio qntu ad re pnti e ide cu
fundamto suo si qntu ad modu
relonis dr et facit distictu pm
tu. Epista a o ar mlr pmo
sic ee. ad. e vomq rdie i sibq relo
mbq et respectibq igit no pt esse
distincto sp rel n pcq fuda
mcta nec grim msi pcq mo
Iste relonet eo ipso q sunt i dr
sic assimilant et distinguunt si a
cent m vno fundamto no sic

b assilarēt nr disagnēt gēdisticto
rēlōnū ē penes fudamēta ¶ Ite rēlō
adueīt fudamēto sīn rēlōe mīgōne
u phi'. qd'nō ēss. vnīn si disn'a fun
damēto ¶ Ite sba et rēlō stīt ī deo
ß ppias rōnes. q. tīm duo pīnta
ansp'ēnt ad dīna et tū ibi nō dicī
distīctas res ¶ Ite rēlō nō oponit
cū ab'to q nō ēt vnīn si dicēt aliā
re ¶ Ite qdicēdō ē q st duo qntitat
q nōn sunt eālia at meqlia gēcā
lītas et meqlī nō dēnt a qntitate
¶ Ite rēlō qsequēr de pnīā q. oīs res
alī qpata ūt ē ead' at dsa gēnō
dēt a re eqlibz pnīā ¶ Ite si sic tū
albū stīte eēt qposīq q albū nō
stīte ¶ Ite si oīs rēlō eēt qpotia
ēt ad et ē in q. rēlō exq ē actūs
nātō nī est ¶ Alia o. q rēlō ē alia
res a fudamēto et dicīt ab'tū et ēm
ēss p q. imitat auditū ut ī ar
mania ß nō hīt tale actū ñ ab'tū
sīc ēt sonū gē ē ādī abs'tū ¶ Ter
o. q ē aliq res rēlū distīcta a fū
damēto nō tū ē in eo subīne qd'
p. tū q. adueīt fuda'to sīn sumū
rōne u phi'. q. fm eēt si eēt ī eo
de subīne tū q. lapis uīso ī nō vi
sū distīgz ēn scīpta oī opacōe m
telleq et nō p absōta pēs gē p ēm
ß ī ē nō hīt ē in lapide vīso q
mēdī ēt avīsu in re visa tū qua
sortes ut ns sē et sortes ē exns
in nullo distīgz ñ ī p'ēm q nō habz
ē in sorte q. exhōr q. sortes ro
existīt nō tūt aliq rēlō tū q. stīte
in qntū tūmat rōnē stīe distīgz
a se īqntū nō tūat ēt p. nouo'
exīte in subīli ¶ Ite si ēq eēt ī
agente agēte mutuēt et patēt
anqm agēt ¶ Ē o. q aliq rēlō
nes distīgz aliq nō qre ī joha
pnū pbat nīlī p separāī rēlōz
a fudamēto q. aliq pt ē albū
et nō stīte q vnōz hūac nē ad dī
uīna sīpositū p mhēnū et sepa
rōm actūū in cūtāā p qpōes
pcū p diuisōm vnīq p ordīnē
vnūsī p vnōz stīre cū ma pcū
lītate ē. 2. p appxīmaōz ¶ Ite id
nō qtīz pta dēstīz rōnū et oppōi
mēz p diōdā idēptīcate ß vnū et
idē ē stīte vnī et dissīmile alterī

c ¶ Si dicās q. dēnt solū p mtelleq
Cōn tūt stīe mathē q. st d' rēlō
mbz pū musica pspectiua nō stīt
stīe rales ¶ Cōn istīt o. ultrāz q.
ī na re stīt mfinīte res in actu ß
si rēlō dēt ultr a fudamēto h' sē g'
assup'n pba q. dēstīctus ē rēlō ra
lis et dēt ralr a suo fuda'to p te
g' si illa rēlō dēt p alia rēlōn dū'
dēt et illa 2. dēt ralr a suo fū
damēto p 3. rēlōz dēpēdēt et sic ē
p'ressq in mfīnū ¶ Si dicās q. est
stādū in 2. q. qn fuda'n nō pōt
ēē sīn gdicōne sīn tūo rēlōis tūt
illa ē ead' fudamēto suo nūt aut
gdicō ē q. pma rēlō dēt q vnū
absolūtū dēt ab a. sīt sīne i. ab
soluto in q. fudat lo cū d absōlū
tūat 2'm rēlōz dēsī'ēt q ē mt pma
rēlōz dēsī'ēt et sūm fudamētū g'
illa 2. rēlō ē ead' ralr suo fuda'to
pū cū pma rēlōne ¶ Cōn suppono
q illa stba stīt uera actio stīe acīp
io oppōn eq. si q oīs rēlō ē dēsa a
fuda'to sīn qua fuda'tū pt exīstē
sīn gdicōe nūt aut hēz pma rēlō
dēsī'ēt mt duo abta nō pōt ēē sīn
gdicōe sīn rēlōne dēt a suo fū to
q. nō pt ēē sīn ullo fudamēto tūn
pma rēlō dēt pt bīn ēē sīn rēlōne
dēt q ē ad qlīb aliud a suo fū to
et a tūo sōne rēlōīz ¶ Ē pbo ē q. q
libz alia res acepto dō pt dēstī
ui et p qnīē pmū fū tū et pma
dēt mane sīn dī alia dēt ad a
lia et qn manet alie res manet
in fudamēto pme dēt at ī pa pa
dēt rēlōnes dēt ad alia ēz q. rōe
istud fuda'n pme dēt ut ī pa pma
dēstīctas rēlōe dēt ralr dīstīctae
dēsa r'n vnīq ead' rōne r'n cōtīnēz
ī talia stīt mfīnita a qbz pnt r
lōnes stīt dīffēte q. pa rēlō dēsī'ēt
dēt ralr a suo fuda'to et ita etā
dēt ralr ab alia re et pt ēē sīne
illa g' p rēlōne g'n et sic ī mfīnū
ēē'm pēs in albedīne et sīlitūdīne
applicādo ad pōtū ¶ Ite ī nullo
finito pnt in fīnīte res ēē q. ēz n'a
sīt pe aliq n' omēs sūt p' toriūs
q. dicō q. grimū qd ī fīnītū ī pōn
dēt pēs mfīnītās q. tū facīt vnū

rēlōm

o. dōnq

// ß pme rēlōp

// salte

rēlōn sīt vna

// sīt vna qn fū
no pt ēē sīn tūo a
ita sīn rēlōne

// extīn'a

// est

totu ꝑ h⁰ accidet si ẋlo ẋp a⁷ pbr
na angali q̃ ē ſmp ſup hꝫ ẋlo
dr ad q̃libꝫ pte gti cu i q̃tmu
o ſmr m ſmte pteq ezur i anglo
infinite ẋlones · Si dicat q pteq
timui ſur m pon · Con no maior
actualitas exeqr ad terminand diu
ſas ẋlones quā ad ē pin chri
tium alicq opacois · Ex ⁊ vna pb q
timui ut diſtī ab alia et m toto pte
ē pin chriſtum alicq opacois pp
qr accipio vnū magnū ignē v
na pb pt calefacere lignū ſ app
ximatū alia pte diſtans no cale
facere ſur indemq ad ſpm ⁊ mlto
magis q̃lib pb pt trahere ẋlos dr ſi ut
fudata in nā ſiphis i cu ille ſit
ſmte m actu ita q no tot qn pl
ures ſt q an hꝫ m ſitus ẋ ẋ v
talis pcis qr hꝫ ẋlos dr ⁊ v simq
pnt aſſignari m gro ¶ Ite ꝑ cu oē
abſolutū pq diſtictū ra a pgtis pot
ſepari abeo et ſi h ē vnū d vno
fudato et eq ẋlone eod mo ē d du
obq fuit et ẋlq m cui fudat · Ex quo
ſ q duo alba pnt ē ſn ſitū me
q ē ẋlos tuc ſic illa q ſunt ſita q
ſepta oi ẋlone no ſt ſita p ẋlones
ſn duo alba ſt hmoi qr q dir ē ſt
q ſmt duo alba mſi ſmt ſita ig
no ſt ſita p ẋlonē · Hor q fir qr ca
uē pt dici ra / et effrū uē effrū ſn
alia ẋlone media ans pbr qr ab
ſoluta m ra et effrū ſt pora ſpie
ẋbo fudat meis p cu · In illo po
ri ꝑ mad ſiū logridi abſolutū i ra
dr ve ra et abſolutū m effrū dr ve
effrū / alia ſi dq q fuan abſolutū i ra
qr ſn ẋ nūq vnū dicē uē ra ⁊
aliud ve effrū qd vr abſurdū cu
abſolutū m effrū no hꝫ ē ni p effi
cacia ē / tuc ſic dnt m ⁰ pon de
notant istis d'nationibus ra et ef
fectū ſn ẋlone a p ẋlones medi
as ſi det pmū hꝫ ſpatū ſi ſdm
ig iſta fuit abſoluta no ſur pora
illis ẋſpectibus qd tu negas ¶ Ite
nq ẋ vr nec ẋqui ad hoc q de
no ra fiat ra et ad h q ſcūt ef
fectus ni ẋ appliacois ꝑ fiectu ap
pmacē pt ra ſtic p tpo ancq

agat qr dq pt ſuſpēdē actos eu
ſic applicate ig ſi po id tpo agat
h⁰ ezur ſmc ẋlōe media et p qns
eū aliq ratū ſn ẋlōe fit absolutū, media ipm
pductū predēte Na n pred mſi
applicio ut pq ōnſu e ꝑ appx pt
ſaluari ſn oi ẋ v qr p motu lōle
acqu ipi te negō medioꝝ ita q
qn ra applicat n poiū hꝫ tuc
qd pq non hiuit ꝑ tm illa negō
ne ſta q no ſur tot media me
cam applicata et paſſu qd ir tam
no applicata et paſſu et ſic ẋlo
no e ẋ p q ra dnotat ſor lu
ra n pductū ſor ratū ¶ Confir
qr ſi aliqꝫ effrū m ratus irqui
duas rē parales ꝗz vna ſit ap
plicata paſſd alia no nūq ra
bit effm ni alia q̃cat et alia q
rete rabit effrū ſn ẋ v medio ex
cupta pla applicōe ¶ Ite pōta
ratia m effrū ſn oi ẋ v ⁊ er h m
dnt ſiue agat me ra z ſiue
i me tōlū pducēt effrū ig pp
tales dnotaciō no oz pōē tlea
ẋlones q eq pnt ſtei ſn ill ſpe
cu illus ¶ Et deq pt fieri oē ab
ſolutū ſn q̃nūq alio positno fro
maquocūq alio ꝑ dq no pt fieri
duo alba ni ſnt ſita q ſitū do
no e aliq positno addito albe m
¶ Et no vr vole q cu vnū fiat
albū rome q m albo exente hic
fiat aliq positū cu m oi actoe
nali ẋqrat debita applo ¶ Item
oē positū diſtictū a quocūq pt
intelligi no intellō aliq alio.
hor app qr non e maior ſepabi
litas rez m effrū qua i intellū
vno minor qr intelligi pt ſolum
in re dnudē et vnū ſin alio ſed
ſu intelligē ꝑ p z d ra ꝑ ē ma
tialis e aliq positū pt fiū pte et
fudamtū pt existē ſn ẋlone q
ẋlo pt intelligi ſn fudamtū ex
tremis qd e ſtm cu eq ogrio et
diſſico dependeat ex ogrio ē
mox ig n e pt extrema ¶ Ite ate
ſqr q m motu digiti mei ẋple
ve totū vnū ſu nomis attribo
ſta celū et terra qr qn mouco di.

media ipm

Aſſiſtū denotat ꝑ ra agēs et manū

gitu hr digitu mo alu situ qm
pius ev cgliz ptes celi ig si sitg cet
eus cent modo d nouo tot ev 9 re
lo qt sunt et hymoi sunt mfite g nt
q no potes pne tm vnu ev
tong celi msi ponas q eus sit for
extensa ad extesiom sbi et ille
ed hez mfitue ptes/mtra st a a
mguemcia q illa pte ¶ ad ar
gumtu ho. dem d separe no vz
qz aliqn aliq no sigt pnt vnu
et aliud gnote/dstructo gnote o
illo et no tali dstructo m fgtuo
pnli d non no dnatur pnle sig
mfitatu q no sigt d pnle msi
per coexistit gnoto idem dstructo
gnoto no gnet si illa dnotiao/et
pcto gnoto ita q coexistat pn
cpali sigto illg nouo ut gto stuc
sn acgroe alicq tale m pnli sig
cato illud nouo ut gto dnotat utre
qz ita q ei ibi tnsity a gdro i gdi
troiu pp sola mutacz gnoni ftco
de no e si dstruat pnle sigtu q
maneat gnotu ex m situdo vnq
albedio ad alia sigt pma albedine
et gnot alia et gndm sit exis
tit dmr et dnotant sitia sme
alicq elone et hor qz ho nouo ut gto
situdo sigt illa duo alba q ad tu
le sigtu coexistia et no sigt vna
msi coexistat alti et ro dstruat
vna albedme no de alia sitg et
ho pp sola dstructez albedio gnoo
te et sic dictu e hic ita e inter
d dissitudie eqlitate idgle vde
pitate dfsite ubi pour elonecq
tales sn mutate alicq et sic m
telligd e dem phi q elo ad e
aliu sn mutone eiq qz a elo
su elta dnotiao aduct aliu
pp sola mutom m gnoto pp
eiq gnatom ut coxpnoz si n
cet elo alia res a fuda rpgle
cet q aliu d nouo aduenire et
sn mutoe meo tod mo dico d
cutone passiua q st cutiaz pn
cipa et deu gnotie et e hi dm
sic m predete q dem e d cutae
actone ¶ 3 alie elonecq vni ma
gl gclude max d vmoe ne hu
mane adubu d vione actuis
ad flm de vmoe fore ad maz

et et gnale v aliq tnsit d gdro m
gdrm et oia absoluta manent
q pus nc e mutio aliq ad forz
nc adloru ut si deq sepet actue
a sbo et gnuarz utzeqz me et abto
et m eod loco ubi oz nto ponie
mutoz ad aliq em dz si no poss
actue a sbo nc fora mu separi
absqz separon locali tuc no vtez
pone em alu q oia p motu lo
le saluaret q tu saluas p em
qz te vmo no sigt n ipa cma
gnondo negone medii intrepti
et qn t illud medii e intrepti
no e vmo qn no te e vmo sed
ffe oportet nao ponie vmoz ne
huane ad ubu p em tale Alij a
ed qui parr st appxo vmo pri
um/vmusi ordmacio pnt salui
p negonez d primo pz. q predete
¶ d 2o pt dici q vmo m gto st
pas ptes gnondo negoz medij
intrepti et qn e ista nego tur
dmr ille ptes vnite et qn no n
st vnite 3 lj d ptibz vnit no
pt fiei no vmo sn motu locali
salte altiq ptes nc ordo vmusi
sigt ptes vmusi tu negoibz ali
quoz corpm medioz et si tere
q elo et alia res direm cu solue
troto q et res distincta a fuda
qz distrda q oia elo det tale
a fuda et ita eacd passio sr qoz
alia elo/cq eo e qz oia cuta alti
q pata ut e ead d sbi ut det tale
qz no pono distinctoz forte i cuta
3 non illud ar qz si det tale
et e potior cutia/poss cutia se
pai ab ea et sic poss ee et no
dependi ado ¶ te q vmi forti
quemt oibz quemt ut distingui
a qlb ut a nullo. Ex m elo distinctoz
quemt oi distincti vmi dr et no
distingi a quolibz gr qz alie cet p
cessq m mfinitu q a no distin
gui/eod mo m ppoito qz depe
de a do quemt vmi dr absolut
et eius et a eius no distingui
tale g nec ab abto ¶ ad pmu
dico q tendo illa vni q exis
pabilitate no ar ydeptitas qz
eqlitas et m eqlitas st elonecq di
stincte a fudamto et potest ducho

alti

alti

p. alledo

p. direm

pi 2co

quiete nō pt dq̃ fiere qd̃ sunt eqlia
aut mequa et p quē nō obstā.
te q̃ quīte sit por eqlitate et di
sjunctē relat ab ea et nō pt ab
ea separari ex hoc nō sequitur quīte
et equalitas sunt eadē relative
sic m̄ ppōto. Tertio pteq̃ referunt ad
totū relat. Sed ista via p relōē du
plicē intellēcta et tm nō sequitur hoc q̃ iste
relationes sunt eedē fundamētō sunt
tamen ēē q̃ quīcūq̃ aliq̃ opponunt
si vna relō sit relat distincta a
fundamēto et alia si oppōnūt
distincta. Ex relō dupli et dimi
dii sūt hymoi ut totīq̃ ad pteq̃ et
pte ad totū. Sed relō pte ad totū
distinguit relat a pte p bo q̃ pt pt
separari a toto et tūc manēt q̃q̃
absoluta sunt m̄ pte et toto sicut
et tm nō manēt ista relō q̃ post
separationē nō ē pte omīno totīq̃
det relat a pte igitur relō totīq̃ ad
pteq̃ sibi opponēdo differt realiter et
tm nō pt separari a toto comūnīter.
Tertio q̃ dicit q̃ pōt pt separa
ri a pytoi dicit intellēctū p pōt nā
illud q̃ pt ēē sīne alio et nō ē
sic hīc p diffēs pōnit. q. mēsē et
tūc petit q̃ dēt probari sed q̃ ēātā
sit per nā relōnis q̃ pt separari
hoc dēt probari ut intellēctū q̃ ēātā
sīne oī relō dependēt ad dēm sic deq̃
dēt ēāre sīne oī relō in dō et tūc hīc
ppositū. Ad aliud dico q̃ lūcīfer
absoluta fūdēt relōē distincta ab
ea nō tm relō et ideo lūcīfer pa
ssio sit alia res a ēātā nō tm
fūdat relōēm alia et ideo nō oritur
plus q̃ ēātā passio, sit alia res
a ēātā q̃ q̃ similitudo nō sit alia
res, quia si similitudo ēēt alia res a
fūdamēto tūc ēēt situs alīs situm
et sic in infinitum sicut arguis.
Contra primā. primo q̃ hoc q̃ dicit
q̃ inhēsīa q̃litātis ut quīntēs nō dicat
re pīme intentōīs sed sēdē quia ipsa le
ē q̃ sit tīnsīca a gdō in gdō sīnī
mutētē aliq̃ relātīo et potest ūnī
modō gēmalī ut lōīlus impedītur
ex sibi et quīntēs pnt manēre quī
tū ad oīa absoluta in ēēs quī po
pnt sīne inhēsīa actuali q̃ tū a
pōs fuerūt omīno et nō non
et nullo modō gēmalī ut lōīlus
impedītur sic pōt q̃ nātō h aliq̃ rō
rupta tūc tēq̃ dīcīmus pōē omīna
nō nātī hoc nō pt ēē absolūtē p po
sitū q̃ rātū. Sed q̃ hoc q̃ pōnit
q̃ modō ēendi nō ēstitūit pōtē
tū actūīte q̃ inhēsīa pt separari
ab actūīte utq̃ in entīa et tēnēt illō
actūs nīsī nōmīnā ē in gnē actūīte
Si dicat q̃ sufficit inhēsīa actūīlīq̃
hītūal'. Contra inhēsīa actūal' et
hītūal' nō distīnguūt sīnī sīc pōnī et
actū igitur si omīno nō ēstitūit pōtē
tū nīsī aliud dēm q̃ q̃ si diffēret
tūc actūs quī ēēt in sūbō nō ēēt
in pōnto q̃ illa apti dō cōmpōsīt quī actūs
actū ē in sūbō alīū nātā ēēt pō
ad formēm et apta nata ēēt recipere
formēm quī recepta in fōrā. Ad
primū primē. o. tertēdo. o. ro. dico
q̃ si relōnēs fūdēt in eōd' fūda
mēto ad h distinguēnt inter sēq̃
sīmīlīdō et dissīmīlīdō q̃ tūc distīnguūt spe
rīē pōnt fūdāī in eōd' fūdamēto
nūō et tm distīnguūt spē. Hīc pōn
ēū in gnōē omnīōra fūdātur
relōnēs altīq̃ rei in eōd' exīmīo
pōnta q̃ gnēāns pt ēē ēātā gnā
ti et pt ēē sīte et sic fūdāt in
in eo relō rē et sīmīlīdō ex. si
calor gnīat calōrē. Sed ph pōnit
ad aliud q̃ rā q̃rē duē similīdīnēs
dissīmīlēs in sēpīs nō i aliquo
ex tūīsēo. Ad ā dico q̃ p. ne
gat a relōnīē talē mūltīq̃ sīmīlē
gredīt inter sīlēs q̃lītātēs. Ad ā
dico q̃ ille modō loqendī ē ippō
et sīnē d' vītūtē p moīs s. q̃ du
o pūnta sūnt in dō q̃ nūq̃ dūō
pūnta ēē in aliq̃by nīsī illa in
q̃lībī dūō ēē sūnt q̃ē in pōnto nē
aut dō in ullo pōnto ē bīn tīnsī
in dō duo moī pōndī q̃ ad se
et ad aliud si illī moī nō sūt ppī
alterī pōnto p sīc cōmūnēs relīq
exūmbī in pōntō et ideo q̃ ab tīn
et relōīn dicūt duos gēnēs grēcī do
et ēātūīs q̃ nō hūīt ēē in dō et
ēātūīs sīnīē si tīn obīīē omīno nō
plīq grēdo q̃ ni dō manēt duo
moī pōndī pōnī q̃ q̃ dō sit i pōn
to ideo tīēq̃ pōnēs grēcī sūt ēte de

dupli dimidii maioris et minoris nec ē
pyle q̃ totū sit ūīp
tes sūnt et p quē ni
sit relō

idest

aliq̃ rē

nō

aptitudīnī

actūs

de veritate fmoris. ¶ Ad aliud gre°
q relo gpoit cu suo fudamto tendo
.o. po. gpone actuli. ¶ Ad ad d'uo
bus quibus q no pnt ee n smr cgl.
a dico si teneere dpiis rale relone
a fudamto nit negree istu pone
omes pus zt tendo aut alia via
pt qd sit dm. ¶ Ad ad dico q ali
qd qsq drsa pnta dr pt intelligi
vnomo q sit ge drp pnte po modo
dd' pse et sit vni e q id q sit e
ge drpis no distgt ratr ab eis d
lio mo pt aliqr eo ge drp 2° mo dd'
pse ita q gue vni po mo et alys
2 mo et sic d ge pt ee drpu ab eis
ex pdicatis pt de se p° mo et d
alys 2° mo io pt pdicp dice rate
relom distincta ab alys sic e d' esse
ad. et de ee in re dr dq pntez.
vn lig m hen et pdicp adiuvassit
cad d' illus d' qbq pnt po mo non
tn illus d' qbq pnt 2° mo. ¶ Ad aliud
dico q relo hr qam mhen et q
illa distguit pp d a relone pter
distinctom trior relonis et mhentie
et qn dr pq zt nego illa pos i po
sito et h' est stug m 2° sed no ipso
como quo pomt so sto. ¶ Ad opi
vr pone mlta superflua q pomt
mtiplicr relonis mismutu. Ad ar
illg.o. dico q relo no e cu alico
absoluti sb abso e cu absoluti qlz
song absolute no ret d'lcanos abso
loquido q tue ois sonj carz tnsd
ng pcanotus causat dlcanom
Cont.o 3. q sit ee ipso q aliqd est
gpletu in gne et no m alio i fortie
geludr q sit actus ita eo ipso q at
e pse negne et no e m alio i fortiu
ue geludr q sit sba. ¶ i ge relo no
eet m alio eet sba. ¶ i dicis q
no hr illu modu pse eendi q hr
sba. ¶ Con vnu actus e alio mo i
q aliud ntomig utrqz e actus. ¶ Se
sit possi relo fici sn fudamto q
tu no sit m fortie m sbd no dpe
det ab eo n sit a ca effie sb omo
caltrar efficere pt deq supplere
¶ Ad aliud dico q lig pnt visia
no possit trare aliq absoluti i re
visa tn bn pt m ea care relom ra
lem net e magsm quemcz q q
vnu albu rome causet i me sib
fudne m anglia. ¶ i dicis q sti
bile visibile dmia illa refizilnie

l

sola relone romq. Nego q p. no
nomnar ibi relom romq vmo dr
q illa referur ad alia q alia ad
ipa. ¶ Ad aliud dico q agcs nale
ue mutr ad relone sb no dz q mu
tet an essem, q ductu q relo e
pgtior qxmo et fudamto ut du
tu e tenedo alia via q pba vr
sb q relo nich poitim addit abpt
sz oia possit saluari p d'nouacionem
drsam et gnoiorz sic sutp sdem e
¶ Secdu tn q illa dra q pomt. jo
mtra relonez q ozuit ab mtrn sitio
et q ab extno dz sic mtlligi q po
sito exmo et fudat duaz relonu
et ipa relone sol poita sp stanby
eysde exmo stabit cad relo sb sit
no e de respectu q ozuit ab extno
q si ma sepet a for et utrqz m
ee qbuet no stat vno sz posito
pre et filio et q pr gnet filu sp
sp po primtie et filio et no sic
mtelligi q poito ipse exmo q
stati oriat ipa relo q pt deq eu
de hoies que petq gnaz care
et tn 1° homo sic caty no eet fili
us per q nuq eu gemuit sed
posito q eu gnet tr sequr q sp sm
bit illa relo tn bn pt dici q poi
tio ipse exmo nalr mto dir re
lato et p h° extludr pdta obio
de ratione. ¶ Intelld q ipo illa d'
separatione aliquor q pbat distin
cione m cata dz sic mtelligi q
qn d' aliq tmo cal de aliqbo tiq
suppo pdolr vel sicut exma qt
dicoiz. s. ee et no ee / ee e q i
rer illa p qbq exma supponit sit
distincto realiq et ph° pt ad iaz
obiectiom qn. q aut saut mtelligi
p separabilia aliq ratiar distincta
aut no. ¶ i sit tue pens ¶ i no
tue sim assimig pt eim q no
accipis qn distincte res sut sepa
biles. ¶ z pdicto mo an d' aliq no
zt et p illu p distinctio

Q. III

Utr ex hoc q aliq moueat
ut finis sequtur ipm hec
aliq ee ex aliam. ¶ Qz sic
qz qn res hr actiom sbi ppiaz tr
max e hr ee sbi rale sb res qn
mouet ut finis hr actioz si ppiaz

A et d'nata tli nõe. g. b. pz q. hõ e ppi
um finis q sit cã cãlis aliqz cãz
ß aut 6 mere c pen. ¶ p q mo
uz ut finis valet e sentur ad cãtu
sua. et cũ alia ad rpm. g hr aliq
ee vale. no ens em no deperdet
valet ad ens. nec cũ ¶ Con finis
qn mouz ut no ens et mouz ut
finis ß aut ii 4. ¶ primo videndu
e d' finis. 2o rndu ad q. 3mo
vided' e d' rone finis. 4o d' motu
ne finis ¶ Cũ primu sted q fig
qnqz accipr p ea finali. q e ma
de. e causis. et d' tli medebuerõ
nes. sc pz p argta. Alio mõ ea
finis p quãcũqz ultiõ m re ut opo
ne. sic dicũ q pitcty e fis hnc.
et de isto nihil e ad ppositũ. do
videndu e de rone finis primo modo
sig d' rone ee finalis ¶ Et dr. q
q ea final' opois ut motus e for
mterta ab agente. et acissita per
ipaz opone ut motũ ut qnqz ipa
opo elicita ab agente. Qz p ppm
1 ethi. qui dicit q dra qda vr
ee finiũ. qz qda fines sũt opones
vbi no e aliq opatũ. et pomt ex.
finis actus medicalis e sanitas.
finis naugatoris e naugatio.
¶ p illud e ea final' aliq rei p qd
rndr ad q. facta ppe qd d' hmo re
hdnol e forma acissita p motũ
for e ea final' motus. a et b pmt
p p. 2 phz. ii de sbtia cam finale.
¶ hor ut pz ea m formis ta actiis
qua nãlibus. pz d' gin et ãetõ eq
dorsu ¶ Ee isto fine cessat motus.
sic pz 1 de gnatione. ß motus cessat
ista forma. et ¶ p id e ea final'
qd e ultimũ m executione et pmũ
in intencione. hmoi e for acissita p
motũ ¶ Ee hr vr ee mdo aut
6 mere c ultiõ ubi diuidit fines
in fine q e for in pacere et fine
q e for in agere. utq; illoz finiũ
ut e opo ut aliq acissitũ p opone.
¶ Con lis ista o. videat p bali
qz tli no vr va argno q cavet
supp vna ppm qua d' aut 6 mere
c ultiõ m fine q s d' qlibz. ze cũcl
ect stia. illa q est d' fine cet nobi
lissima. 23 s opo agent ut for in
ducta ut acissita p opone agentis

Ad 3m

de qd. ee final' o.

Ad 2m p. o. p.

2o

3o

4o

5o

6o

Con. o. p.

b ponent gnatur ea finalis. sc q no cet
ea nobilior aliq ut eq nobil' sulte
sic ea efficaces. ig ipsle e ponend cam
finale isto mo ¶ ee apo aliq agen
tis sũ opo acissitũ p opone ut mo
tũ e effectus tcl' agent si ig sic hr
eam efficere. sic ee finale nec o.
fuc sit a nãli agente sũ a pposito.
ß no a cam ut fortuna. qzo ig q
e ea final' talis opoit. no ipsum
met. qz ipsle e ide ee effectus et
cam sui ipsius. in quocũqz gne ee
ig 3 dãc aliud. et sic hr ppositũ
q opus ut opo ppducta no cit ea
final' ¶ Ee amor grupie psup
ponit amorem amantis. no em q
grupisto nõ ut alũ bonũ. n qz a
mo me ut alũ amoe amantis ß
opo ut for acissita p opos e a q
amatũ amoe grupisctis. qz gru
pisto illa mee m ig tlis opo a
mor grupie psupponit amorem
q amas grupistis tlia amat se agens
ut aliud cui grupisctis talia i esse
pz 3 q illud pp qd po amatur
gens agit no e opo agent uel
aliq acissitũ p opone. ß aliq ad
pp qd primo amatũ agens agit
for acissita p opone no pt dici
ea finalis. vn si sanaret abulans
pp sanitate. sanitas no e ea fial'
pp e londo. ß homo primo amatus
mouz agens ad se abulandũ ¶ o
dico q accipiendo pp eam fiale
ea finalis ea aliqd pp qd amatũ
amoe amantis agens agit. et tlis
vtr et sp. at est nobilis agere ut
e eq nobile. vn sanitas pp e log
do no e ea finalis d' ambulare
me. ß homo appetens sanitate est
ea d' abulatione finalis. qz hõ e qui
primo amatus mouz agens i roe fig
s se ipm ad d' abulandũ. q zn sp plus
effect ß ordine ab eod' agente. et
q vnũ ordinat ad aliud. ult qd
e ea final' ultiõ e ea final' omn p
redectũ. ß sanitas e quãda effectus
eantis ab aliq. et d' ambulatione e aliq
effectus qui sit ordinati ad finem. et
8 ea final' ipius sanitatis q e q dam
effect sit hõ. ea final' ipius d' ambula
tionis ipius pp e log. do q am
tis monebit agens ad agendum

p. monẽ

c Dico igitur quod omne agens naturale et robustius agens agit propter finem naturalem amantem eo quod perfectius est perfectiore agente. Et quod patet quia ultra opus agentis non est aliquis finis aliquo modo sicut finis dicitur ultima perfectio alicuius rei. Propter quam distinctionem datam de fine patet ad argumenta secundum. Ad primum dico quod licet opus ultra aliquid possit aliquo modo dici finis quia est ultimum et aliquo modo opus tamen non effectus tantum et ita aliquid non finis habet quod est ratione finis propter longum de ratione finalitatis non est opus ultra non est enim obiectum quod per illa attingitur magnitudinem tale. Et ita patet secundum quod amantem ab efficacitate dirigit illud eum aliquid ordinatum ad amantem et id sic amantem exit ratione finalitatis finis quia autem tangit quod obiectum ultimum opponens est illud amantem et ratione finalitatis non quantum opponens. Et quia amantem ab agere propter quod agit. Ad tertium quod dicit quod ratione finalitatis est propter quam rendere id dico quod quia propter quod aliquid fit potest intelligi dupliciter. Aut propter quod odium. Aut amatum. Illud propter quod rendere ad propter quod primum istum est quod non est ratione finalitatis sicut si quis propter quod aliquis ambulat ut abstinet potest rendere propter firmitatem amicitiae et ratione infirmitatis non est ratione finalitatis de ambulatione ut abstinentia. Illud autem propter quod rendere ad quod fuerit propter quod secundum non est illud propter quod amantem aliquis facit. Et hoc potest dupliciter. Aut est id est amantem amore quaerendi. Aut amore amicitiae primo modo amantem non est propter rationem finalitatis quod patet. Si quaeratur propter quod aliquis firmus sic ambulat potest rendi propter laborem ut calefactionem acquirendam a propter expulsionem alicuius humoris et nulla istarum dicitur propter rationem finalitatis secundum o. Et sanitas quia illa amantur amore quaerendi propter sanitatem. Secundo modo dicitur sanitas amatur amore quaerendi quia homo ut vita eius amat amore amicitiae et ita homo ut vita eius est ratione illius ambulationis propter aut ad aut propter finem. Dico quod illud dicitur finis aliquo modo propter quod respondet ad quod propter quod ut amatum. Et aut aliquid fit propter rationem finalitatis et

Ad primum

Ad secundum

Ad tertium

odium

d simpliciter oportet quod sit illud propter quod amatum amore amicitiae aliquid fit hoc non est sanitas sed homo ut vita.

Ad quartum

Ad id quod potest propter quod dicitur quod deus non salvat nisi ad salvandum gratuitus nec pretio a frigore nisi propter salvationem huius et ideo homo amatur amore amicitiae et ita ratione finalitatis propter longum de ratione finalis.

Ad quintum

Ad id cum dicitur quod hic finis esset motus. Potest dici quod hoc non intelligitur de ratione finalitatis propter sed de fine sufficiente ultimo acquisito. Aliter potest dici quod finis acquisitus per motum et operationem aliquam potest intelligi dupliciter. Uno modo tamen productum in esse per tale motum ut opus. Et sic est vim finalitatis quod id quod hic cessat motus est finis ut ratione finalitatis hoc forte quinque possit dici ratione finalitatis propter ut qui id acquisitum est eo perfectius sit in gratia et venustatem ut habet gratiam habentem propter naturam speciei sed nada. Quaerit in gradando alio modo potest intelligi finis hic per opus illa quia per illam opinionem habet non in se sed in effectu tamen in ratione finalitatis sed non habet opus ut fit acquireda propter sed aliquid ad amantem amore amicitiae sicut qui iejunat facit propter deum sicut propter eum finalitatem amantem et facit opera poenitentiae sed iste finis non est opus nisi aliquid productum in eo per opus.

Ad sextum

Ad id dicitur quod ratione finalis est prima in intentione et ultima in executione non quod ultimo acquirat et eius sed id est propter quod alia fiunt.

Ad septimum

Ad id quod non locutus de fine propter

Dicitur secundo arguitur de ratione finis. Et dicitur quod sic sicut est gratia arte sicut auctoritas potest causatio. Causatio a efficiente sumitur non est efficiens quod amo ut agens. Non aut oritur causatio et hoc est quod fac ut quod efficiens sicut non oriatur ratione est ratione effectua. Et causatio est malus et est malum quia ut aliquid tale. Et causatio est forius et dare est forius opposito ut aliquid hymnos sed de ratione est finalis est magis dicitur dicitur quia et causatio eius est movens efficiens ad a quod. Istud movens non est aliquid aliud ni ipsum finem amantem ab agere

E ab agente. aut saltem ipsum amari
fici. et ad ipsum, et hoc non est aliud re
alius nisi agere amare ipsum finem
aut aliquid fieri ut aliquid velle propter
finem amatum. Sed istud aut quod est
esse finem amati. aut agere ipsum fi
nem amare. aut aliquid aliud propter
melius valere accipere non est esse abso.
Ex quo sequitur quod motus ista finis non
est valens. sed motus metha. Et
si dicas quod amor quo agens amat
finem est ab illo fine ut ab obdo. et
ita amor est aliquid vale. cum finis
movens valet non metha. tm.
Dico si amor causatur a fine am
to sic ab obdo. hoc non est secundum
finali sed efficiens. nam ut sic est causa effi
ciens non finalis illud non finem
efficit amore amore sui motus agere
te non est motus agere in ratione
cause finalis. sed agere. Ex ab agente
amari ipsum. et propter ipsum amari. id
est motus agentis in ratione cause final.
nec ut sic movens ad amorem ut
causa finalis. sed motus eius in ratione cause
final. est motus metha. et hoc a
quocumque amore. cum finis est effici
ens. ergo si a solo do. Sed dico licet
finis sit causa efficiens amoris quo
ipse non amat. ut sic non habet ratio
nem finalis. nec ut sic movens ad illum
amorem ut causa finalis. sed motus eius
in ratione cause final. est motus metha.
Istud quidem causa final. non dicit causa final
amoris quo agens amat ipsum. sed
dicit causa final effici. cum dicit ab
agente propter amorem finis. magistrum
amantem movens agens ad efficiendum
et ita eius motus non est in metha.
et est ipsum amari et propter ipsum ama
ta aliud amari. Istud patet per dictum
et mente C. 1A. quia multum quod causa
finalis est prima. et sed hoc habet esse in
anima. et puto ibi esse causa causatum causa
tam. sed non potest esse magnitudo tanta intellectus.
quia sic non movens ad agendum aliquid.
igitur hoc est magnitudo amantis et sic
movens ad agendum non effugit sed fiat.
et ex hoc quod sic amat et agens ad
propter amorem eius. non vale est productum
ab illa. igitur sua motio est metha
et hoc potest credi. Ex rationibus istis

F aliquid dubia. primo dubito quod dicit et
ab amico habet quod causa finis est mo
ue efficiens. sic si hoc sic nulla
causa habet causam a una in esse sui causa
quia est causa habet materiam. quia non est causa in
esse sui causa. et esse illius esse causa
habet rationem. Ex causa finalis non est causa
finalis ipsius cum efficit. sed est finalis ef
fectus eius. ergo causa eius finalis non
est motus efficiens ut causa causa
eius. ut dicit amicus sed causa effectus
eius. Ad id quod dicit amicus quod causa
est finalis est prima. quia est non de
causis ad eundem effectum sit causa eius
effectus. nec una est prius alia. et
causa est finalis non sic est prius aliquid
ut amata movetur agere. quia
esse prius duratione quam efficiens causa
a hoc verum patet. quia in primo in quo
effectus est ut aliquid eius. tunc primo causa
causat. quia si prius duratione causa tunc
in illo tempore esset causa et non causatum
quia est impossibile. Ex in illo primo et
in quo causat est primo. et est causa final.
quia aliquid agens agit et non propter finem
quia si sit omnis est certum quod finita
Ad primum istorum possit dici quod causa effici
ens possit duplicari. uno modo
ut sed sua entitate. alio modo sed sua
caritate. primo modo causa final non habet causa
tionem. secundo habet sic patet quod
amicus et mente et ultimo dicit emisse
causa finalis magnitudo ipsa est causa est
ut esse est sic in effectu. et sic eius
aut caritas non est causa est aliquid.
Ex quod istud argumentum quia non sufficit
quod esse effectus eius est dare esse
causam per se. et dare causam finalem et propter
quod causam est finalis. quia causa est
finalis ut sic non respicit
causam efficientem. nec sed eius entitatem
nec sed eius caritatem sed respicit id est causa
tum quod respicit esse finem. Dico igitur
aliquid ad intellectum dubium quod dux est
causa est final. vocatur causa eius quod
movens agens ad volendum causam esse.
et ista causa potest predicta duratione
causam illius effectus. et sic potest aliquid
non amicus intellectus. et ista causa finis
est finem amantis ab agente. sic quod propter
id amantis amatum effectum producendum.
et hoc ista causa finis sit prior du
ratione effectus. et quia quo agens non

add. final'

oportet

g diligit effectum producendum. Sed in eod' ego
poti' diuersum. quo finis amatus mouet
agens ad diuersum effectum ex agente
vult at amat effectum ex producendum.
et hoc pp finem. et in illo quo ratur
amor illius affectus tp effectus por. qui
sil' diuersae e ra illa motus sunt
rationem ex finalis. Illa e rationis
qua actu mouet agens ad agendum.
et hic motus e finis amatus pp quem a
matu agens rat ex effectum ex. et iste
mo e dae placitum et appetitus effectus. effectus
dae mp finalis no formalis. et hoc
e ex amatu ~~ex finis~~ pp quem ut a
matu effectus rat in bonum utile ad
finem. Ex'm potest amata ut in fastidiat
quem ut amat ut bonum. et hic tum
appetit et amatus pp salem ut vitam
amatam. ut pp hominem amatum. et
istae rationes ex finalis e ra rationem
ex efficientis. et aliae rationes ex effectus
ex fit mp diuersae. Ad hoc ig pa
ad primum argu'm. q ratio e finalis
ex ex' sui rationis. s in hoc q mouet ag
ens ad agendum rat finalis effectus. s
pp quod amat effectus rat in hoc effi
ciens extrinsecus ut mutuum sicut. s amor q
q e effectus mutuus. Ad hoc ad 2m
credo q sit du ra finalis rat aliq
ratio agentis rat i ide ratio. tm pos
diuersae ra finalis pt mouere agentem
ad vnum actum. impossibile adulterium ra
re aliq ex. et p quod ratio finalis
aliq velle. q agens rat ex effectum
s ex' esse effectus rationis rat agens et
efficiens. Ad ar 2. vtra
s ad hoc q mouetur requirit quod e
in effectu. i. hic e tale ex amatum
Dico q alia vel dicendum de entis
tate finis q requiri ad hoc q mouet
ar. nam s amatum vel q finis sed
e q hic in ama mouet s motus
re finalis. dicit enim v' pus ra finalis
in suo e in ama pos e ratio causis.
et isto mo e ra finalis. et ra aliae
rationes quae accipit ex' ego d' illustrat
ut ex' in tellectu e aliq ra pos ra
finalis. vmo ipa e ra condi ceteris
rationes. et p hoc s q e ra rationis ratio
pt ergo s ex q ipa est ra et est
sua ratione s e q hic in intellectu sum
ama. Et ghet' q dom e in pos
ar'o q ra finalis mouet metha et
ista motio e ipsam amatum pp quam

h amatum agentis agit. s ex h' q ama
tum n'm hic e nisi in ama. Illa
vero ee o. amet 12 me et 26 vide
q sed balnei s ee q hic in ama mo
uet agens motum. s s ee q hic ex
alia e pms. no agent. Ergo vel s
ex q ra finalis mouet ut ra fina
lis s ee q hic ex. Confirmatur. d actu
e in pori ar'lis q ra finalis e pp quam
amatum agent agit. et ipsum amat
pp q' agens agit e ipsum ipsa mou
ere agens. s agens no agit pp
ipsam amatam s ee matum. s s esse
ex alia amatum agentis agit. ig
s entitate ex alia mouet agens.
ig ad hoc q mouetur agens requirit
ee ex alia. Pri ppa Con ratio adi tu
ar'lis videtur credendo auctoritatem.
on primo e adu' q aliud e ratio
finalis s entitate aliq mouet agens
ad agendum et aliud s ipsam entita
te ee actu ut mouetur. Dico
ergo q ra finalis ad hoc q mouet
at agentem no requirit ipsam hic en
titatem ex in re. s sufficit illa hic
in alia. primum pt ex aut pdcta q
me. et ondo hoc sic. sicut dem e pri
me mouet agens ad agendum e finis
amatum pp quem amatum agens agit.
finis aut amatus ab agente s ra
litate ex alia. et pp amatum ipsum
ut sic agit. no enim ~~no enim~~ e de
ambulatio pp sanitatem ut hic ee in
alia tm. ut q amo sbm eum et vi
tam s ee eum alia. s q diligo sa
nitatem et vitam s entitate eum ta
le ex alia. et pp tale entitatem ama
tam abulo et abstineo a humoribus
et ergo finem amatum s aliqm enti
tatem pp quam amatum s illa entita
te agentis agit. e finem mouet a
gens. finis s entitatem tale ex alia
mouet efficiens. q s illa entitas ama
ab agente. et pp illa entitatem amatum
agentis agit. et e nitens quem et
sic pt primum Pba 2' videt q ad
hoc q finis mouetur s entitate
tale ex alia no oz ipsam illa hic
ex alia in actu. q ipsa s entita
te male ex mouet agentem motione
ee finalis. e ipsam s entitatem illam
amatum ab agente. pp quam sic amatum

agens agit. Sed ita est ut dicit quod finis ut
finalis aut aliquid aliud quod amatur
ab agente per entitatem talem ex non
tamen sequitur quod habeat illam entitatem ex qua
possit diligere aliquid et talem entitatem
aliquid habere non existat per realitatem. Ita
sic intelligere ne per realitatem sua res
non existat per talitatem illam. Per sufficit
hic eam in actu. et hoc vel ut amicum
vel gratuito autoes posse dici.
quod finis movet agentem per se sicut
amatum in re. et per se sicut in actu ita
quod ipsum teneat finitatem et redu ne
in 2° id specie. quia impossibile est quod mo
veat efficiens ut actum nisi habeat esse
in actu. et tunc intellectus amicitiam non gg
tu. Sed sic intellectus non movet nisi sic
et quod hic in actu. quia sic non potest mo
ve nisi habeat illum modum essendi et
si illud sit omnis tunc hoc non potest
rationabiliter et aliter. Dico ergo
concludendo quod finis per realitatem cuius
ex amatum movet agentem ad agendum.
hoc per illam entitatem amatam ab
agente. Et tunc ad hoc quod sic movet
at per illam entitatem hoc est ad hoc quod amat
per entitatem illam talem non est hoc
actu illam entitatem talem. nam non sic hoc
amatur ab agente aliquo per entitatem eius
talem. id est per id est. per est fulta per id
ad sui. sic non sic visum per sua enti
tatem ex eam intellectum. quod per id eta
tatem est. Sic non sic homicida est
in opinione. quod est per id est fulta per id et
simpliciter. Dico quod sic hoc movetur agens
ex hoc ex te. hoc non est motum
finis per motum agentis. Ad id
primum ergo quod ratione hic actum si quid
amatur ut. dicit est si actus illa sit tal
actus. non mutatur tamen est actus sicut
ut dicit est. Ad id quod dicit quod actus
talis movet. dico quod non est
id tunc est actu illa movetur et quia
quia tunc actu est. vinc circulus sig
hoc actu non est motus aliquo talis
ut dictum est.

Ad aliud de sanctitate primum
bti Dbti Dm quod sancti dicit accipi
vno modo quod excludit omnem poenam
et apentitum rationabiliter altiori obst ab
ad sanctitate. et sic dico quod intelli
at poenam hic intellectum aut voluntatem
non deo non carita non finitum non fictum
quia quinque videtur deo clare et dili
gat intense. ad hoc intellectum hic post

ad rem ant oppm

ad 2m

rem non sit hi agere

vide aliquo carita et ea diligere genus
et quod hic sit peccat gdcunt i hoc
quod non hic sit non hic pt hoc fiat quod hic
Si dicat separat pain hic uel
finita et infinita. si finita ab
quod finitum pt sanctai. tunc non actu
vno aliquo obs pt hic. Si infinitum pt
sanctai aliquo infinito. ita quod illum
finitum posse apere Ran quod ra
pan ac finita. quia ipsa non det
ab eis quia finitum ad sui pn he
hgtm et eis ac fita. Et ult dico
quod sanctat fiat aliquo finito. quia san
tat fiat actu beatitudo. quia est ca si
ma non pt tlis actus ee infinitum
intellectus. Et tunc ult non quia non
pt apere aliud obm infinitum. qa
hic sanctat fiat aliquo finito non tan
obiecte. qa pt diligere et appetere
aliquo obm infinitum. Non loquitur d
obs sanctae hoc non pdicto nec
sanctat finito obs. qa pt appere
obm infinitum non infinito qa pt
appere obm finitum et id diligere
Illut pt dici accipi sanctatium quod
quod exclud it omnem tristitiam et anxi
etate et sic deus sanctat et non ta
tia. qa si ipse diligere beatitudinem
erit dilectio in bto. quod excludit omnem
tristitiam et sit anxietatem. et ita quod
nunquam apperet aliquo aliud a deo
si hoc esset impossibile non quod pt
quod non quod tristetur. Et si diligeret ta
tum intellectissime apperet deum. et si
non diligeret deum tristatur et anxi
ate vehementissime. et ita sic nulla
carita sanctat. per quod deus. Si di
cat deo sanctat sub ratione finis ul
timi. aut quia ut est in re aut ut ap
hender ab intellectu. Si primo non hoc
vt quia aliquo in re quia dicit est in quod
finis movet ut est in actu non ut est
in re. Sed ita deo ut ex re est
ita efficiens illum bti nis. i ut sic movet
ut finis. quia est per quod quod dicit
quod habitum in re ex no
uet ut finis per in actu ut efficiens.
Si 2° dicat hoc est quia quod per quod
balneo. ut ita pt. qa finis per quod app
hensum movet efficiens et ut in re
movet metha Ad id quod sic istra
accidit ex hoc quod nolit volentibus
non accidit per pt bti velle mlta
quae opposita pnt euenire et nolle
mlta quae euenunt. hoc ergo dicitur
hita in beatitudine possit excludere

1 tristicia causata ex uno aut duobus uoli-
tis. nec tm ut ut ratione q illa d'ciuo ex
cludet tristicia causabile ex multis noli
tis multiplicatis. quantumcumq. qz tot pm
ce uolunt generalia q sufficient ad
causandam ita multiplicata tristicia ut ste
rore qm sit d'leo bitme. g nro ut
q bti dei excludat omes angustiae.
Ad primu q ratio difficultatem
d motione et caliste ce finali. dico
q loquendo de ca constituta a motore
ce q ipse e ca finali. et no d'fine
mteto ab agente superiori dirigente. et
loquendo d effectu producto p actu uo
luntatis for. impatiu executionis
in actu extori ut mtore. dico q
caliste finis no e finis amantis ab
solute et primo et principaliter finis ama
tu. ad amantis. Sz cui caliste e primo
finis absolute quesiti et amati. et aliud
ipse finis amatu amati. sic q agens
efficiat effectu ex ut mtor. ita q sedm
velle ut velle impatiu for. exe
cutione. Primo duo patet
p una ratione. qz omis ce sit ge
tur ad causandu effectu. et ad finali
no cat in genere suo n qui efficiens
cat in genere suo. et p genere mutum
e caliste ce finali. nisi ipse effectus pdu
Sz passu amare ca finale et p
ipsam amata finaliter aliud non
uolendo executionem. nec causando effectu
ex ut mtor. et pnt. illi duo amores
absque caliste ce finali cum ta causantis
et effectus. Secundo d sanitate et po
tione anime. possu ca amare pm
ome sanitate absolute. p amare sa
nitate et ipsam amatu amare
potione amata absque hoc q ue
lim bibere potione in oblata. qua
forte nolo bibere ipse amaritudinem
ut aliq aliud impediens. et sed
uelle quo sit uolo potione amata
no e ipsatio for. ut sic solu ipsatio
gdicinatu. pu uelle bibere si no cat
impatiu. Sz si uolo primo sanitatem
absolute p omnia actu. et p aliuma
uolo sic sanitate q ipse ca amata
volo bibere potione in oblata. quo
uelle potio stati bibo potione nec
ipsa effectus bibendi. id 2m amat
2m uelle e caliste ce finalis et
effectu bibendi et cad no e dicend
si impatiu aliquis actu intoe pu
actu studendi. et tr effectus producti
ex. et actu uoluntatis impatiu for. ut

2) hmi eade cam finale pu sanitate.
Sin aut sit tm duo amores i do
luntate. quoz 2 psuppositi nec pm no
pus deo. et sedm velle no e ipsum
executionis for. sic solu equaliter ut
fortiu no ordinat ad executione.
Sic si diligo primo deu p actu omni
absolute. et p p aliu actu ipse deum
ggmtu a me et dilectu. diligo pe
mu ~~ita et n' uolo ultra~~ ita q si
no diligem deu no diligo primo
et n' uolo ultra nec diligo i isto
pressu. Illud q e obm pmi amor
e ca finali 2 amor. sic deq m sic
dilectu e ca finalis illiq dilectionis
q diligo primu ipse dm. qz deus est
primo ggmtus et dilectus et sic accep
tus voluntati ipse eu dilectu diligo
primu. q respectu ad ca te ce finali
et vmr sufficere. et si illu ca 2m caliste
ce finalis e finis. et ipse ipsum amatu
ad amati q no amare sin fine a
mato. nec respectu q aliud agens
aliu effectu 3 ad pr q hecamus
caliste ce finalis. qz ctu e q 2
amor q diligo dm primo ipse deum
ex quo e effectus qd ht cam finale.
no aut solu fine mtetu a superiori
agente pu deu. qz sic primus amor hz
cam finalis sic p dicet. si ipse fine
constituti a uolte caliste. qz ipse deus ggmtus
et amatu amat primu. ht g fine
constituti a uolte caliste. nec aut mtetu
aliud p ce in illo pressu n illud
q e obm pmi amoris pu deq 2d
Ex istis patet aliq pma est
Ex pmis actis amoris e ve ca ef
ficiens 2 actus quo diligo et fine
et aliud obm ipse fine. qz id q poi
to pt aliud pmi. et ipse amato no
pt pm aliud e ca effiens. 2d si po
sito primo amore quo diligi finis
absolute. pt pmi aliud amor
q diligi sic ipse fine dilectu et ygem
tu. et ipse no posito no pt pmi. e
2 amor. qz e 2 amor nec ergo
primu. ergo primus amor non e ca ef
ficiens 2 amoris 2. 2m est
q no sit ca finalis amati amore
amici. si aliq amore amici. alia
amore graue. Nra finis primus p
stitus a uoluntate ipse que omes fi
nes intermedii intendit a uolte
ille mg finis amat amore am
icie. finis aut intermedii solu ama

aliud

ce

2m pmu

2m

n amoē gupie. hx m de istis. ho ult
sanitate pp vita sua. ita q nisi ēet
vita nolly sanitate. fit pp sanitate
ult parone amara. qua poronez
nullo mo velly. si ēet sanitē. et sic
predido usq ad finē ultō iteru.
In isto pressu vita hoīs ē ptim sic
pstituq amōe hoīs. ponamq sulte
q ita sit. sanitas aut ē ptim sub
ordinatu. Iste cau pauo dico tuc
q ho su vita hoīs diligit amore
auctore. ß sanitas solu diligit amo
re gupie. et tu utrq hr veisse
salutate re finalis. Sonma pz. i q
ycluit pt. q. sic pq dm ē et post
dicet. valu nich pstituit si ner
acceptat tq pp qd aliud amat. in
si ille finis pus q stat. et amē
alio amoē. quo aliud obm amat.
pp finē. q. h exigit na rei sic do
ß expa. accipio tp acto amorem
quo diligit vita homis. et q ro
ā ē amor anime. et hx pbitu
q. pmo finis amat amoē au
tore. aut ē amor gupie. et hoc
no pt dici. qz iste finis ē pmo
finis mtedy p pastu. ergo no
amat pp aliquē finē. pōz. nr
dsdatur. iste finis alti. ner aliq
aliud sibi desdat. ß abtē amat
pp se. ergo amoē auctē. Sed pos
ycluq pt q. pmitas no amat
nisi duplici amoē. vno q volu
vitam amat pp qua amata a
mat sanitate. et alio quo amat
parom amara pp sanitate. et si
duo amores sut amores gupie.
q. p utrq gupistit aliq alti. nr
vr aliq nrr cogere pmedi aliud
amore amē x sanitat. qz an
q pstituat a volutate tanquam
finis. pus. pp diligē amore q
diligit pp vita hoīs et h sufficit
ad salte re q prognostit et dili
gat amoē ab illo. ergo pstituit
tam finis i solu diligit amoē gu
pistere. Sm ē q. ālis finis pstr
tuti a volutate erta ama duo
amoē. na ālis finis ē talis ē pri
mus finis mtedy. et medio uel
ultimo. et si sit primus finis ama
tur amore anime ex predmo q.
et amoē alio q dr amor gupi
stere. q amore aliq diligit

o pp fine illu. q. amor ille ht fine
p obo. et id qd pp fine amatur.
si sit finis medio tuc amat du
plici amoē gupie. vno quo fi
nis medio alti fin. gupistitur. /. pozi
et alio quo aliud obm amat.
pp finē. q no amare. nisi ēet fi
nis medio. sic d sanitate q dili
git pp vita homis prise p vna
amore. et eadē sanitas diligit
alio amore quo paro amara.
diligit pp sanitate. si sit finis ul
timo diligit vno amoē pp sani
tate sine q no diligit et alio
amoē diligit erta ama prise
pp parone amara. Sm ha est
q amor gupie q diligi aliq
pp finē aliq ēat libē et ytm
quoda actu pauo mtellq. sic
amor q diligit paro amara.
pp sanitate aliq ēat nalu et
nrr. nr ē aliq mo in ptate no
lutate. na si amor ie quo ama
sanitas no sit uolie efficax
ß magis uolito odicōdu uel
placēte. pu si nfirmy vellet
sanitate actu gplacen ut si vo
elly sanitē nisi ēet impedim
pu paro ama qua nult bibē
strate tali uolitate in uolūte et
dictamē in mtellu q nullo
mo pt qsequi volutate sani
tatis nisi bibendo poronē. ad
mtedy pp hoc nrrtat ad libē
du poronē amara. ß gtm ad
hoc pt velle poronē amara.
et tota ra ē q. volitio sanitate
no ē efficax. sic q i firmy ā
no velly sanari. ita q uellet
amoē omē impetu q ē in
ptate sua pp sanitē hida. sin
te aut volitate efficacē i uote
et dictamē in mtellu q no
pt qsequi sanitē nisi p poronē
amara. nota ē q velut paro
amara. ner pt no velle. et no
illud velle nullo mo ē in ptate
eiq. et ro x illu velle no vide
nrtis pondi aliq actuitate.
ß solu ē passiua. et sic pz q a
liqs actq i mēte in ptate uolu
tiu nullo actu an paro. qui
qui tm me by aliqs no ē i ptate
uolutatis. sic volitio q m fir q

p ut potione amara cessante voluntate efficaciter samuel at dum anime mentem et mente in pratis nolet libe dringere per voluntas ea cuncta sed stantibus actibus predictis in mentem tu lubare nec plus expavo nec voluntas eligat actum eundem et potione amare, uel gustabit si pafuit electus. Fiat ergo pro quanto ad istam delectationem quia caluntas finalis quam habet mentem velle et amari finem in se vno actu et amari aliud propter finem alio actu. quia non amatur in propter finem amatum. utraque agens agentali quoque effectu extiore ut maiore pena vel hiemem salem aliquid propter finem. nec plus nunc exigitur ad caluntatem finalis prescisse a voluntate per actum volendi.

q^m Secundo quia primi est videre de caluntate finis restituti a voluntate tanta mente actu nolendi sive odiendi. quia si voluntas odit aliquid propter actum nolendi. propter quod nolitum habet actum volendi vel aliquid tunc nullomodo habet actum volendi nisi propter finem. Exempli gratia odit mortem. propter quam odium odit infirmitatem. propter quam multum recipere potionem amaram. ut non demigrat infirmus. et quantum ad istam difficultatem dicit aliquis modo quaerunt sic sic de caluntate finis mente actu volendi. Quia caluntas finis in isto pressu est posita et mortem odium propter vnum actum nolendi et quia nunquam voluntas restituit si aliquid tanquam finem nolunt aliquid propter illum finem insiste illecta quia quia stat prescisse et flexio nolitum. et ipsum nolunt. ut salte videatur ipsa nam per illum finem expbai per actum nolendi. per voluntas odnecessitate per alium actum nolendi et propter mortem odium seu nolitum quia quia non odiet infirmitatem nisi quia odit mortem. et tunc primo mortem et caluntas finalis nolentem. quia odit ipsa mortem. Eadem infirmitas et caluntas finalis illum volentem qua volo bibere potionem amaram. quia infirmitas et nolitum et praeoptata. Ex hoc sequitur quod obiectum nolendi sive odiendi et ad finalis restituta a voluntate tanta et actus quo nolo infirmitatem prescisse propter mortem nolitum. Et quia infirmitas est caluntas finalis restituta a voluntate illius qua volo potionem amaram propter infirmitatem nolitum propter per eadem

q

per quam propter diuersitatem ordinis et diuersi et premium gratie. Sed nihil differt caluntas et finalis mente actu nolendi et nolendi quia primum velle non habet cum restituta a voluntate tanta sicut patet. primum autem nolle habet cum restituta a tanta voluntate quia nolle non loquido presupponit primum velle. sicut patet. quia non odio et nolo ponere nisi quia aliquid nolo et nolitum non quaerit. Sed magis difficit repugnat ut discordat. sicut non odio mortem per actum nolendi. nisi quia nolo et diligo vitam meam cum repugnat mortem. ita quia prescisse odio mortem quia diligo vitam. et ideo quod est obiectum voluntatis non presupponit primum nolitum id est tanta finalis primum nolitum. patet per id quod sequitur acceptum quod est tanta finalis restituta a voluntate tanta. quia est in se amatum ut volitum et propter ipsum amatum ut volitum est id prescisse amatum ut nolitum. Sed vita mea sic est a me quaesita et amata. et propter ipsam amatam prescisso mortem. ideo vita mea est tanta finalis et primum nolitum quia nolo et odio mortem tamen Ex illis sequitur aliquid primum est quia primum actum nolendi quia nolo diligo vitam meam in se. et ideo tanta efficiens primum nolitum quia nolo mortem propter vitam quaesitam et dilectam a me. Eodem modo primum nolitum est tanta efficiens illum nolitum quia nolo infirmitatem et ita nolitum est tanta illum volitum quia volo bibere potionem amaram. propter illum quantum ad omnem partem sic et patitur est quantum de nolle Secundo est quia aliquis finem nolitum restituta a voluntate tanta amat amore amicitie et aliquis non amore amat. Sed potest odire et est nolitum. primum patet de finem primum nolitum Sed casus patet positum. Sed vita hominis propter quia dilectum prescisse odit mortem amat amore amicitie. Secundo patet quia finis nolitum quia est mors solum odit et nullomodo amat Tertio quod sic est quia quilibet finis nolitum duplici actu amat et odit. Primo patet quia vita homo quia est finis primum nolitum amat vno amore amicitie in se et alio actu quo odit mors prescisse propter vitam volitum. qui actus tunc est simpliciter actus nolendi. tunc ut tendit ad vitam tamen ad obiectum dirigitur actus volendi. vt autem

q

quia propter diuersitatem ordinis et diuersi et premium gratie. Sed nihil differt caluntas et finalis mente actu nolendi et nolendi quia primum velle non habet cum restituta a voluntate tanta. sed patet. primum autem nolle habet cum restituta a tanta voluntate quia nolle non loquido presupponit primum velle. sicut patet. quia non odio et nolo ponere nisi quia aliquid nolo et nolitum non quaerit. Sed magis difficit repugnat ut discordat. sicut non odio mortem per actum nolendi. nisi quia nolo et diligo vitam meam cum repugnat mortem. ita quia prescisse odio mortem quia diligo vitam. et ideo quod est obiectum voluntatis non presupponit primum nolitum id est tanta finalis primum nolitum. patet per id quod sequitur acceptum quod est tanta finalis restituta a voluntate tanta. quia est in se amatum ut volitum et propter ipsum amatum ut volitum est id prescisse amatum ut nolitum. Sed vita mea est a me quaesita et amata. et propter ipsam amatam prescisso mortem. ideo vita mea est tanta finalis et primum nolitum quia nolo et odio mortem tamen Ex illis sequitur aliquid primum est quia primum actum nolendi quia nolo diligo vitam meam in se. et ideo tanta efficiens primum nolitum quia nolo mortem propter vitam quaesitam et dilectam a me. Eodem modo primum nolitum est tanta efficiens illum nolitum quia nolo infirmitatem et ita nolitum est tanta illum volitum quia volo bibere potionem amaram. propter illum quantum ad omnem partem sic et patitur est quantum de nolle Secundo est quia aliquis finem nolitum restituta a voluntate tanta amat amore amicitie et aliquis non amore amat. Sed potest odire et est nolitum. primum patet de finem primum nolitum Sed casus patet positum. Sed vita hominis propter quia dilectum prescisse odit mortem amat amore amicitie. Secundo patet quia finis nolitum quia est mors solum odit et nullomodo amat Tertio quod sic est quia quilibet finis nolitum duplici actu amat et odit. Primo patet quia vita homo quia est finis primum nolitum amat vno amore amicitie in se et alio actu quo odit mors prescisse propter vitam volitum. qui actus tunc est simpliciter actus nolendi. tunc ut tendit ad vitam tamen ad obiectum dirigitur actus volendi. vt autem

finalis

ho oppo. i. o. t. v.

diligo

tiat ad actu morte nolita d'noia
tur actu odiedi. sic actu q' aqi
odit patrem ppter deum ut tiat ad pe
tratu de actu noledi. ut aut ti
nat ad dm de actu volendi. qn
mitoie odit dm. i actu q' odit
patrem mitaig o. rep. et eod mo pr
dici m ppto d actu noledi mor
te ppter vita. q hit defa dnoiatoi
ut tiat ad desiu obm. sic morte
q e finis. ut noliend. q nolo ifir
mitate sustine. qn nolo morte odi
dum actu noledi. vno actu q' odi
morte ppter vita dilecta. alio actu q
odit infirmitatis ppter morte odiam
sic infirm dum actu odit. vno q'
ppter odit ppter morte oditu. alio q'
amat pauca amara ppter infirmitate
nolita. qui actu lig sit uelle fort
tu ut tiat ad infirmitate d'noiatur
actu noledi sic pius dictu e d'ac
tu odiedi patrem ppter deum. Et m qd
se e q aliq nolle e in potate uo
et aliq non. Na si uolutas velut vi
tam haiet solu q dicit no voluntate
efficaci. et intellectu dictz q no pot
q finali vita n odiendo morte pr adh
lbz et qtm se nolle morte. qn n mo
nitur ex hac ad noled' mortem
si aut velut vita uoluntate efficaci.
et intellectu dictz q n mo pr q finali
vita n noledo morte. qdiu et no
lit morte. n tuc e actu noledi a
liquo vno in potate uolu. et ei
qsit. ddm hic sic p d actu uo
dem. et isto mo pt intellectu dictu
p. Arthu. c. 6 di. q si fiat opio
ulie, et alia opio pti. accepta a
sptu. nc q exclusu e uo in tm q:
nte e volutate spiri no phibitam.
ut si vo dicet de dulce e gustad
et mete sptu dictz q hor e dulce.
nte e q uolutas uelut hoc dulce
gustare. n aliq mo ista uolta sta
tuta istis actibus e i potate uo tis.
si cessante uoluntate efficaci uo
sic pius dem e. et ia qntucuq stet
dictu in intellectu. nuquig dmi
noig. si non sit uolta efficax i vo
luntate n mo intitur uolta ad vo
gustare. Et si dicas q. p dicat q
si sit opio ulie vomis. nuc a act q
opedi no solu e actu applede i dice
q. et si a ondat p apphe sion solu
ede no e dice p intellectum. p. Et si
intellectu pmo hear vom rectu qmlt

dulce e gustad. quo dicemet ad o
pmadu q ome dulce e gustad. no
p solu impuz uoluntate cet actu
opmadi. qn opio no e ipi vere me
dio pbabile. et sic. p. di. ibi q ited
leg tuc exeat dm du cet quo
Ad pmu. dic q p. i red' ipsi
intellectu no solu applhedat ho
qplexu ome dulce e gustad. s q
assentat si p actu opmadi. si tuc
stat in uoluntate uoluntas efficax sic
pius dem e q dictamen n applh. cum
dictamine ie sp. sz q ho e dulce de
d'mstrato aliq tuc q clusu e uolu
sic dictu e. et ia n. efficat sine a
applhedat su opmet. Ad m et
z. dico q si intellectu pmo dicet
q n dulce e gustad. et ij. vere ve
ra. volu. ipat intellectu fortice co
plexu opm pu q ome dulce est
gustadu. et suspedit actu intellectu
a gstdare ipsu qn in dulce e qo
tandu. quo qpo fortio ipat vm
intellectu in vestigare aliq me
to quo segr euidnt. ut sillo phi
hor qpzu de dulce. p actu. hi
tu ezor. qui pt dici opio utiq. et
isto dum no exercetur intellectu qd
sicut tuetur in z. d. q. d'amicitia v
tutu. sz aut sic et qpdam sibi vi
et pdicadne ipsu et actu ezoriai.
Ex. q. pn. q amor q camera vide i.ab.
amia no hit cum finale pstitu
a uolte cata. q ipsu p qd pstitu
ut a uolte catu tpm finis. z pt
ce ygnitu et amatu. pq mi dico
et quo pmo amor et pma ogm
hnt cum finale. qre in fine die
sequitur ud dr sit bn ia ptinsec. eod
mo sic ibi dem e d'fine pme qg
cons et uoluntad. et ppter ead cum
dicend e qformit d'fine pme voli
tuis. Ad vr q pt pyle dac pmo
Voluctom quia no pressit por uo
licio. sic pt probu. tuc si hor est
vm tuc cet ddm qfort d' p fine
pme. q noliend sic d' fine pme vo
luntas. sz q hit cum finale pstitu
tu a uolte cata. s solu ab age
te supo. lig pq fiat dem o sz q
ome nolle hi fine pstitutu a vo
luntate cata. q hi fiat dem ex
supone q de nolle pstitut velle
nto. q si vm cet sic credo q non

sit vm. et hrcet cum finale pstitu
ta a uate cata. qre d' fine fine
volenie et dic q fuit d' fine pme
nolendi. ¶ Ec q' pm' e q aliqs
amor gaudie psuppt natu amoe
amice et aliqs no et pt aliq no
lle psuppt ad aliq no. Gr qd'
sted' q aliqs e psiste amor amice
aliqs psiste gaudie. et aliqs e ati
cie et gaudie. de amor nuo
¶ Amor amice psiste e ille q' ab
solute diligo aliq obm no psi
ponendo nec aliq actu i vo te
nolendi aut nolendi. Ex m' acty quo
abte diligo dm ut unto meam
ut e hgi. ¶ Amor gaudie psiste e
ie quo diligo aliqd aliud pp aliud
dilectu. qui ea a dilecte aliq acty
distrctiuta q ad tale actu requrit
duo. vnq amor amie q causat et
vnq q ceit ab amoe amicie. Ex m'
acty gaudie quo diligo pxm ea na
ab amoe gaudie aie quo diligo dm.
et hr solu p obd pxm et nllomo
deu. Et tut dz illa q ut ab pdo intelli
q amor gaudie e quo diligo bm obm
pp aliud dilectu. q ly pp d'notet
tam aliq obl sed diligit amoe a
mice. nec q d'notz q utrzq pt
obm amicm gaudie. sz pt diligit pp.
q amor amie e ccd effie amo
ris gaudie. ¶ Amor ie q e amor a
mor amie et gaudie sit. e amor q
diligo vnu obm psiste pp aliud.
ita q ie ccd' amoe diligo vtrzq
obm. vnu tm pp aliud psiste. ccd
ccd' actu passu diligo dm et pxm
pp dm. ita q no diligo m dm pxm
nisi diligendm dm illo amoe ccde.
Et hr hr dcsa d' ndiaton. nd ut hy
dno p etos. dic acty amicie ut
aut hr pxm p etos. dr amor gaudie
et ita ide acty nuo pt hrc diusa
dnoation. Ad' nta aliqs acty est
psiste acty volendi. aliqs psiste actus
nolendi. aliqs e acty uole et acty
nolendi. Ex m' pmi acty quo psiste
diligo aliq obm ut pta sta. ut
vnu pp aliud. ita q nm cor pt a
me nolutu p illa actu. Ex m' 2i acty
quo odio vnu ut pta obdcuto
nu pp aliud. ita q nm illou pt no
lutu p illu actu. Ex m' 3i acty quo

odio pcm pp dm. hr pcm p obm
et pt dm et iste acty ut tiat ad
dm dr acty uolendi. qr no possit
mitoie nolle dm. put aut tiat
ad pcm dr acty nolendi. qr ie udi
pcm. ¶ Sed psuppon nm ad dz
difficulte q amor ie q e amie aut et
gaudie no nec psuppon distctu ac
tu amie. sz pt ie actu sp ee pme
uot acty. Hor pp q omie dnsu et
dictutu a rone an omes actum
uot pt uolu e uelle. sz aut oes ac
tu uot pt apphedi et dictie q
dcy pt diligendy et pxmo pp deu
nm actu uot psuppo. et ccd mo
pt dici d' actu qui e acty nolendi
et uolendi. Sl'r cm pt intelligi app
hedi et dictie cm omes actu
uot. q pcm pt d' stestad' pp dm.
et uolu pt tue q fuit pp dm. i dm
su. i tales acty uolendi no nec p
suppt velle. ¶ Ad dico q acty uot
qui psiste q gaudie nec nat legm
do psuppon amoe amie. pt qua
tuo tatur ab amoe aie. scud
ptuit pp no n diligo aliq abte
et amor gaudie. sz amicie. sz diligo
onu pp aliud dilectu alio actu.
qui acty eut tu effines amoes q
gaudie psiste. q alie no vr posse da
ri aliqs acty q pt psiste amor q
gaudie. Sl'r acty supt uolendi pre
suppt nec d' fu actu volendi. nlla
cm d' facto odit n q no quie uel
repugnat dilecto. ¶ Si dicas q in
telligi pt dictie q aliqs absolute
pt uolendi. et pt uolu p actu d
nolle nm alu actu psuppo. pt
gredi q et tue no esse tuta nec
q nolle psiste psupponat aut amo
re amie tu d' facto sp or ee nec.
¶ Ex ista et goe sequit q qlibz finis
psituty a uate no nec diligit
ut odit nisi omo actu amicie uel
gaudie. ut alys actibus eis cum bu
m actibus uolendi. qr amor amie
psiste tiat ad vnu actu obm si
solu pt amor amie. et ~~acty~~ amor
gaudie qui solu e amor gaudie
tiniat psiste ad aliud obm ita
et ab amoe amicie et ccd nec dm
est d' actu uolendi q solu est acty

amor

omu

amoris

amor

psiste

x nolendi qm̃ ꝓ̃t ab actu volendi. ut
qm̃ omꝭ actꝰ nodi ꝓ̃t ab alio qꝫ
hꝑ̃ tollit distinctꝰ obꝯ. et omꝭ actꝰ
ē ꝓ̃ altꝰ. tuc ibi ꝑ̃ē ē ꝓ̃ altior
ē finalis. tu pr ē ꝓ̃ altior sua qm̃
actꝰ amor ē hꝫ ꝑ̃fect omꝭ obꝯ.
et actꝰ qaupe q pr dicꝰ actꝰ ē
hꝫ obꝯ aut ē p obꝯ. et pr aliud obꝯ.
et qm̃ talis actꝰ ꝓ̃t ab actu ꝓ̃
ciae. tuc ē amor qaupe hꝫ ꝑ̃fect
obꝯ amor amor ꝓ̃ ꝓ̃ finalis pat
si aliqꝭ diligat dm̃ vno actu. et
primu ꝑ̃ dm̃ alio actu. q ꝓ̃t a
primo actu. qꝛ 2º hꝫ dm̃ q ē obꝯ
primi actꝰ p obꝯ. Qꝛ aut ꝓ̃ pr m
3º gelione dm̃ ē ꝓ̃ ipsꝰ hꝫ
dictꝰ fiunt ibi suppdo duo. primo
fiunt q oib actꝰ aqupe nꝰ pre
suppnit actu distinctꝰ omꝭ et
omib actꝰ qaut nolendi nꝰ ꝑ̃sup
pnit actu volendi distinctꝰ. 2m
fiunt q si actu aqupe diligat
omꝭ obꝯ ꝑ̃ aliud. ut adire omꝭ
ꝑ̃ aliud. ita q utrꝭq; nolitꝰ at
nolitꝰ ē obꝯ. ut volitꝰ ut no
litꝰ. et ista duo suppdo ꝓ̃ ꝓ̃t
suppnit ibidē ōtꝰ sic dicē sicut
dictꝰ ē. si negando alem istꝰ ut
utrꝭq; ōtꝰ dicē sic ita dictꝰ est
oppositꝰ modꝰ. ¶ Primi dictꝰ
dictꝰ ꝓ̃ aliqꝰ dram̃ mꝰ mtel
pticꝰ et gtiatꝰ. et qd pmꝰ
et qd 2º ¶ Qꝛ pm̃ sic dicē qꝫ
gfert mtellꝰ sꝛ gsiliatꝰ ꝑ̃ticꝰ.
Qꝛ mtellꝰ gsiliatꝰ ꝑticꝰ
dicit ꝑ̃ hoc. q ꝑticꝰ ē 2º pmꝰ
ꝑticꝰ et gtiatꝰ. si gsiliatꝰ ē tm
2º gtiatꝰ. et dꝛ hꝫ pm̃ gplexꝰ
fortꝰ et dictatꝰ ab mtellꝰ de
fine appetendo ut respondo. et q ē
gplexꝰ exclusꝰ ꝑ gsiliꝰ et smam
mtellꝰ quid ē medium acqrendi ut
respondi tale finē. et 3º si ho sit m
firmꝰ. et mtellꝰ dictꝰ q actꝰ est
sanitas volenda et appenda tq̃ sig.
hꝫ pm̃ gplexꝰ ē pm̃ m actꝰ
primo sanitatis et primꝰ mtem
none ho sit ultimꝰ m ~~acqrendo~~
executione. et hꝫ gsanat dictꝰ
p: m 2 phꝫ fines m agrꝫ prꝰ
pm̃ m spec. q pmꝰ nꝰ ꝓ̃
hꝫ q sit ad finē m agrꝫ sicut
pm̃ m specu. 3 qꝛ sanitas pr
ꝑ multꝰ media acquirꝰ aliqm̃ ꝑ

y poenam aliqm̃ ꝑ ambulationem. a
liqm̃ ꝑ studium. ꝓ̃t ho mtellꝰ pq
magnꝰ disputꝰ et gsiliꝰ ꝑ qd
medium sit procedendum in acqrendo
sanitatem et finem. sanat q sam
tas ē acqrenda ꝑ tale medium pm̃
poenam. tuc hꝫ qꝫ 12º sic gelusꝰ
ꝑ gsiliꝰ sanitas ē acqrenda per
poenam. dꝛ q m isto processu et ꝑ
ista gelo ē distinctꝰ ab mtellꝰ sic
pm̃ ho mtellꝰ 2º utrusq ē pm̃
tus. quꝰ hꝫ notanda pticulꝰ dic
tatum 2º pm̃ 1º et gelonꝰ. et qꝫ
hꝫ pm̃ lꝰ sꝛ distinctꝰ ab m
tellꝰ no tu ꝑ gsiliꝰ ho. et q
ē dictatꝰ ꝑ gsiliꝰ ho mtellꝰ
lynꝰ notandum tuc gelonꝰ dꝛ gsili
atum. et sꝛ pꝛ dicꝰ mꝰ mtellꝰ
pticꝰ et gsiliatum. ¶ 2º q
opo ta pon extrꝰ quia rꝛdꝭ
pr dicꝰ pticꝰ. qꝛ elicit gsiliꝰ mtell
pticꝰ. 3º si mtellꝰ pticꝰ dic
ter q sit abulandum et no gsiliꝰ
d hꝫ ut voluntas ꝑstituet si fine
ꝑ quē sit abulandum. et volu vult
ambulare qꝛ dictatꝰ ē ab mtellꝰ
et pm̃ ho ambulꝰ. hic tu volico
qm̃ abulatio ē pticꝰ. qꝛ utrꝭq;
gfert mtellꝰ pticꝰ dictatꝰ q
sit ambulandum. q mtellꝰ voluit
et dictatꝰ ab mtellꝰ et gfert
a pon executio exequi. ¶ 3º q
q obꝯ tu pnꝰ mꝰ dicꝰ pu
mtellꝰ et voluntas tu exercꝭ
rꝛqꝭ pr ē pticꝰ. qꝛ pt gfert
mtellꝰ gsiliatꝰ. 3º pm̃ si
ē mtellꝰ pmo dictꝰ q sam
ab infimo ē appenda et acqrenda
et voluntas vult sumte acqrendo
ista pma voluntas ē pticꝰ tm qꝛ
gfert mtellꝰ pticꝰ. 3 si mte
llectꝰ gsiliꝰ pq p qd medium
acqrendi et sumendi q p studium ē
geoliꝰ. et voluntas vult id q est
smatꝰ ab mtellꝰ gsiliꝰ tuc est
volicꝰ 2º dꝛ pticꝰ. qꝛ gfert mt
tellꝰ gsiliatꝰ. et ita studꝰ qꝛ ē
dictatꝰ ab mtellꝰ gsiliatꝰ utrꝭq;
utrꝭq opo ē pticꝰ. qꝛ elicit gfert
mtellꝰ gsiliatꝰ. 3º 2º si mt
tellꝰ dictꝰ q sanitas ab infir
mo sit acqrenda et appetenda. et
voluntas vult sanitatem illa nolo

dictatꝰ

3 dr̃ ꝓxis. qz ꝗsuꝫ mrpui pctico
no aut ꝗsliatio. Et 3 si pq mtꝰ
ꝗsliꝫ ꝑ q modu pt sanꝫ sp
acqri. et m fine sniet q per
potcom si uolunꝫ nr eligat
bꝫ. qz sniatio ē ab mtellu q
siluo. ꝗstu uolo ē electio ꝓie
et no ꝓma/el ē ꝓxis ꝓpe ꝗ stu
ite. qz ꝗsortꝫ mtellu ꝗsliuo
et si pq potꝫ illa potatio dicꝫ
ꝓxis qz ꝗsortꝫ mtellu ꝗsliuo
¶ q̃to eadē opo mdo mtel
su pnꝫ mtozis suꝫtue dr̃ ꝓ
is et no ꝓxia. Ex̃m ꝓmi. ti
mtellq studeat ita geo ka no
ꝓ aliq fine ꝓfixu a uolte. Et m
qz uoluꝫ multa ea studē sic. si pq
stare eōd actu studendi i mtꝰ
mtellq ꝗsliuo hito sniet q tlis
actu studii sit q tinuada ꝓ sam
tate. et uoluntas illu actu qti
mꝫ ꝓ ꝓpiat ꝓ sinitate tuc
iste actu studedi fiet ꝓmo n
ꝓxis. qz no ꝗformis ei ꝗpui ꝓ
tico n ꝗsliatuo. qz pona mlq
q cet ꝓxis qz ꝗformis ītellu
ꝓtico. no tn ē ꝗformis mtpui
ꝗsliuo. eo q no ꝓcessit ꝗsliu. Et
pq hito ꝗsliuo et electione uolꝫ
dico qz iste actu studii ē ꝓxis qz
ꝗsortꝫ mtellu ꝗsliuo. Si di
cas q no ē ide actu studedi nr
qui ꝓus. qz iste actu hꝫ aliud
obm qn studꝫ ꝓ sinitate. qz
sinitas nr ē obm et pq n fiet
ꝓxi. iste actu studedi ita geo
metlia. no tiat ad sinitate
Si qzas. no pt m uolte ē actu
talis et no sit ꝓxis ꝓ qz no
eliat ꝗsortꝫ mtpui ꝗsliuo et po
dicꝫ ꝓxis. Ex̃m pt dici q pt
mtformit sic d mtpu. ita si uo
luntas ꝓmo sipꝫ uelut mtpm
studē. no qz dicatur ab mtpo nr
ꝗsliatu et pq hito ꝗsliuo ite
dicꝫ q sit studendu ꝓ sinita
te. stare ꝓma uolitate ~~deinde~~
r studii. pt uoluꝫ velle stu
dē ꝓ sanitate ꝑ aliu actu ꝗ
te 2 actu ē electio. Et ꝓmu luz
no sit electio. pt tn dici ꝓxis.
qz ꝗsortꝫ mtellu ꝗsliatuo

2 lia no mete. Et mete actu 2 q dicꝫ
electio. on pt m mptu ē aliu actu
studedi tinuatu ad geo ka tn. et ad
tiatu ad actu studedi ꝓ sanitem.
et hoc ꝓ destrate et vadatu obꝫ
sit dictu ē m mda d virtute mdi
Ex̃m 2. s uolꝫ uelut aliq abu
lare abꝫ no qz sniatu ab mtꝰ
ꝗsliatu. qz ~~tra~~ pcedꝫ ꝗsliuo et pq
mtellq hito ꝗsliuo sniet illd abu
latom ē q tinuada ꝓ sanitate ē
actu ꝓcedā. et uoluntas eligat et velit eu
ambulare ꝓ sanitate stare eōdē
actu ambuladi tuc ē actu abu
landi ꝓmo fiet. no ꝓxis. et 2
fiet ꝓxis. qz ꝗsortꝫ mtellu q
ꝗsliatuo mete tn electione. Si q
raz utr opo extriq dicat ꝓxis qz
ꝗsortꝫ mtellu ꝗsliuo ut pctico ut
qz ꝗsortꝫ ꝓxi. Pz aut logicꝰ de
ꝓxi lazge aut stricte. si ꝓmo no
sic accidit ꝓxi ta mtri q extriori
ꝗsortꝫ mtellu pctico ut ꝗsliuo
qz sic solu totaliꝫ ē opo et si acꝫ
sit ꝗsortꝫ mtpui ut no. Et 3 accido
ꝓxim stricte sic rqrit ꝗsortiate
mtellu ꝗsliuo et ꝓxi mtoziu no
tn ꝗsortꝫ mtellu ꝗsliuo ñ mete
ꝓxi mtoziu. Q q fines ē ꝓpter
in agibilibꝫ. qz ē mete et ea m
sillogismo ꝗcludēte d tiatu medi
rqri ad illu finē. Ex̃m si finis ꝓpi
tuꝫ a uolte nifirmo pt q sanitas
sit acqrenda. et medicat poto sit
medu acqrendi sanitatem. ita ad
medu dz pt sillogte mpti extali
fine. quantuq multa sanai acti m
fir mitate. dz potat tlez potcom.
sic nifirmq multa sanai acti m
fir te. q dz potat tlez potcom. Et
finis ē prꝰ nuqxti qz medu m
finis q tlonq d tiatu. Q q est
q opo extriq aliqn possit ē finis
ut p illa possit mete finis acqrei
opo intriq possit ad illu finē or
dinai. Ex̃m qn. lectatur dilig ut
ad ulteriq ꝓ formatione eu ea
ita q ille actu m ꝓte spiritu ꝓtē
finis qre uoluꝫ diligꝫ mle. Et
aliqꝫ pt alu diligē nec p opus

.da. pon̄ ne fedus pū ut p abulacione
ut pocōm possit sumtuū acqrere
qr dimisso. hōrādi et amoris ite
sue aliq pnt ēe re et ordmai ad
salute acqreda ¶ Si dicas q tue
opo extōr erit pfēior opone toi
qr opo extior ut ē spe finis p re
ut salte possit ēe finis p̄ris rieiq
et p ea i mete acqrit finis qm
ptz d' sanite acqsita p pocōm opo
aut mtior q ordmat ad ea sic
ad finē / nūt illa opo ē melior q
ē finis ut mtoducta finis qm
illa q ē ea ea q sēt ad finē p̄
dur p̄o qr qmus bona opo sic fia
aliq tm qr opo q ē ordiata ad
finē ē nobilior m nobilui subs
qm finis ro pt ēe pfēior sic est
mpōtio d' pxi mtiri et extiori
qr mtior ē sbie m nobiliore ex
tior m pon̄ aliq sp̄ina ut exeru
tua ¶ Ollit pt dici q dix est
finis. qdam amatq amoē gra
et qdā amoē amie finis aut ami
tq amoē. ami ricie pfēior ē ud
sup ut ma acceptōe voluī q finis
amatq amore gratie. Ex m amo p̄xm
p̄ dm̄ hic pximq ama amoē gra
pie et dq amoē amie et dq pfēior
ē pximo. Fir amo sanitē qr amo
me ipm et mea hic sanitas
amat amoē amie pgaupie et ho
amat amoē amie et ho ē pfēior
qm̄ sanitas Ex m. 2. Si amie dm̄
p̄ mea hanū. pstipe hic dq ama
t amoē gaupie et ho amoē amie
hq ho no pfēior dq pp tm m
acceptōe voluīs mea pfēior
qr m ho cātū plus appēor me p̄
qm̄ deū. Sit si tm̄ diligā medic
p̄ sanitate mea / sq qr pt me sana
re hic medicū amat amoē gra
et sanitas amore amie et hq me
dicū sit pfēior sanitate no tm m
acceptōe voluīs mea ¶ Ad ipo
stū dico q opo extior hq sit alm
finis opois mtrius tm ē finis a
matq amoē gratie ut qr no enim
ho diligit qr d' tractōm aliq ptis
sp̄ire sit ut aliq acqsitū p illam

.nb. oporte p̄ se solū p̄ ut p̄ dm̄ ut
p̄ se ipm ut aliq aliud qd am̄
tur amore amicie et tales no
ōtz q sit nobilior eo q ē ad
finē sic d' opone mtiri et ex
tiori ¶ Et est hic sciēdū q'cā
licat finis no ē amai p̄stipe ut
amai pstāti necamate a d' p̄ d
amai qr possū amare sumtem
p̄ illa pocōe ut et tm sanitē
no ē cā final sic q heat rōnē
ē finalis actua. Cq ro ē q oēs
ē finales cānt qm̄ gerūt ida
lique effōm candū qm̄ g agēs
no agit effōm no cit cā fia
les qmuniqz ē amie sumte
no ē cā finales. nisi qm̄ po effōm
p̄ sic finis amat. et sic aliq p̄
finē. ita q agēs agit effōm r
q dr cā finalis. et ē talis ē
finalis. et ho legndo d' cā ē
fial pstē a no. q p̄ ē cā fia
les. Si dicas q omē effōm hnt
cam finalē. no. alia q sanitē
q amat et ggnoscit. ergo eq
talis no ē aliud qua amai
Ren d' fine p̄me ggicuq p̄ pi
amois ē dd̄m sic d' fine cylibz
actuū nālis. pū gnaciois igrē
rit qr finis talis ē illud qd m
tendit a fine ab agēte supozi
pnt ē ipe dq ut q mtēdēdo
et no hr talis amor cam fia
le mtēdi et pstituī absoluta
te. no. plus qm̄ qn diligo ho
imez abpte no p̄ aliud nec
mtendo aliud. no vr hic ē cā
finalis n̄ dq. von ōz ad ho gnat
ut finis hr talitatē ē finalis
ea pggstu et pq amai et qn d
ggstit. et. d amat et q p̄ d
agens agat tue ide pt ē fig
aliq amoris et effūs alciu
pdicti vm ōz q finis p̄ggsta
et dilgat angm heat rōnē
finalis r aliū effūs et hoc
ut ab agēte supōi digēte rōi
ē deus et hoc no finis gnacio
ignis et aliaq acōmū nāliū
ggstūt et diligūt no abigne
p̄ a do ut ggstūt et diligūt
ab agēte pducēte effōm puta
ab agente cōto et pma ggrio

Ar

finis et primus amor. agentis
creati non habet causam finalem sed i
nitiatam ab eo sed tamen a deo primo agente
et diligente ¶ Si dicas quod ex hoc
non videtur quod non habet effectum habet causam fi
nalem quia prima quidem et amor primo
sunt effectus et non habent causam finalem
¶ Secundo habent causam finalem inte
tamen a deo sed non ab agente cuius pre
stituta. Et tunc ita est quia voluit nullum
constituit aliquid nec acceptat aliquem
finem nisi prius quod constituit id et diligit
et si quaeras cum hoc non sit alia causa
quia nata rei hoc exigit sic hoc expedit
in se ¶ Si dicas ex hoc videtur quod effectus
maior primus amor non habet causam finalem
nec dicto non agentis ¶ Secundo videtur de
prima quaestione et voluntate cuiusque
rei sed quia per bonum tertium ego diligo
deum propter se et propter deum diligo proximum
ita quod non diligam proximum
nisi diligam deum et dilectio dei
est causa dilectionis proximi hic dilectio
proximi habet deum pro finali constituta
a voluntate mea quia illa causa est amicitia
et praedilecta. et illud propter
quod diligo proximum sicut hoc diligens
mutuo una dilectione sola propter puer
alia dilectione sola propter mutuo ita quod pri
ma dilectio sit causa secundae tertio hic causa
finalis secundae dilectionis est nutrix quia est
pugnata et praamata ita quod propter ea
alius effectus puta amor secundus praedicti
et habent inter dicta distinctione

Utrum deus

sit prima causa et immota omnium
¶ Quia non quia ab uno non procedit nisi
unum ¶ Et quod non sit immota propter quia
oportet effectus posse demoveri per causam
primam immediatam et sic omnia media
a sua fluerent ¶ Tertio multa non possunt
fieri simultanee sicut rationes sed quod fit
simultanee ¶ Oppositum deus quantum calidum
calidum tertio secundo ¶ Quarto hoc quaerit

Utrum deus sit agens naturale vel li
beram ¶ Quod sit agens naturale
propter quia sicut intellectus se intelligit omnia
ita voluntas se velit omnia sed non naturali
intellectu et velit se ipsum ¶ Tertio idem actus
non potest esse omnipotens et liberum et natura
sed secundum habet actum voluntatis natura non
non potest esse omnipotens secundum activum
sit dicto. Tertio glossa praeter sipsum secundum
quam alia praeter sipsum sed non est
productus

praeter semper eo quod poli deo est et natura
sit et esse nato ¶ Contra deque pri
multa fiunt quae non fiunt. et liberum ¶ Ter
ta istas duas quaestiones quia supponendo quod deus sit
causa rerum. videtur esse. sit causa naturalis
ut libera. Secundo quia est causa ubi videtur esse. Secundo
sit causa immediata omnium immediate et Tertio
omnia effectus. Tertio omnia quae
fiunt ab eo sunt ab eo per accidens.
¶ Ad primum ad hoc quod causa libera per
rationes. prima est hoc habet omnipotentiam hoc ab
quae finem sed non constituit ab eo quod
intellectus ab aliquo agente superiori quod ad deum
et non non a voluntate. et liberum constituit si fieri.
Secundo non dicitur ad omnia. et sic de ag
ente naturali. cum quod deus possit in plura non
est agens naturale. Tertio de agentibus agunt
plura sicut. quod effectus producti a deo secun
tur modum. sed non nisi a voluntate intel
lectuali. quod deus agit per intellectum et per
quod per voluntatem. ¶ Quarto actio divina est
actio immanens. sed actio immanens non est
nisi mediante et voluntate. quod agit per vo
luntatem ¶ Contra has rationes quia non valent
non probant quod intendunt. quod prima quia deus
non quaerit utrum deus agit per intellectum
voluntatem. sed vere agat libere. quod non est
idem quod quia quia voluntas divina multum dominatur
et per eam quod ponit. voluntas habet duplex modum
agendi. ¶ Tertio per posuerunt dominum produ
cere per voluntatem et intellectum. et naturaliter non
¶ Ad rationes. Ad primam dicendum quod est
falsum quia de non constituta quod liberum.
primo per naturalem et non primum intendere.
¶ Ad secundam dicendum quod non omnia voluntas
quia non per idem primum indifferenter producit
sola voluntas aut frequenter non agit
diversa nisi per diversas voluntates. per quas
diversa. maxime cum ipsa voluntas sit utra
bonum cum effectus sicut voluntas ¶ Ad tertium
dicendum quod est falsum quod voluntas est primum
quod liberum. sicut patet ¶ Ad quartum aut actio
actione per primum elicitum actus. aut
per rem. aut per effectum productum. Si primo
non ita bonum actio intellectus est im
manens sicut actio divini intellectus aut
voluntatis. quia ita bonum est primum eliciendum
quod ignis in igne sicut primum eliciendum
actus divine est in deo. Si secundo non ita
est actio intellectus non intellectus est immanens
sicut actio divina. quia ita tiat ille est ne
ad aliud. et est magnitudo si ponatur cuius
et per quem patet esse quantum ad deum
illu ~~ma~~ vna actio diuina immanens uel

Ar p.9 o. tho. vide d. h. 1 di. 33. plene

sic actio diuina

b uel transies sicut alia potest omnis de
sole. Si 3o nisi ponas q effectus dei pos
ex se sicut effectus creatur non intellig
non apparet q vna actio pt dici
immanis et alia transiens. n qz effectus producti
ab vno agente e subiecti in illo. et
effectus producti ab alio non e subiecti in
ipso ex. Et hoc posito dico di magis
dicet transiens quam immanis. Ad
ho alia probat illa gloscne Ad rad
cia 2m agat quantum et non nisi in vtu
te prime cause. i prima causa agit quantum
et libe. Sed hoc patet dici q ex quantitate
2e causa non potest aliquid quantum causa prime.
qz autem po q prima causa immediate gerat
ra ad secunda ad producendum effectum ut mediante
Si prime non potest ipsum quantum non se qz
voluit et obiectum exercuit ut causa procat
ad tandem actu volendi. et tunc obiectum
tat vitali. et voluit quantum. ergo eodem
modo d do et voluit causa. Si 2do
ad hoc non pertinet immediate quantum agat
ge ca mediata. Et sic si potest esse causa
mediata. tunc esset ca voluntas mediata
voluntas causa libe. et sol modo Ad
spiritu ad istum actum dico. q e mere
creditum. q voluntas dei sit ca libera.
qz non potest probari p aliq rationes ad
quas non respondet infidel. potest
tm persuadi sic. oia ca non ipsum
cognitione respicientes aliqua sunt finita sunt
infinita. si agant vnum illorum id aliquo
modo et non aliud. e ca quantum et
libera. qz ex quo non e impedibile et e
qui et ea primo respiciat aliqua non
e ro qre pot produci vnum q ad
nisi pp libertate. deq autem e hymo
ca rationem rex producitur ab eterno
quod est. Cur 2m actu utrum deq
sit ca omnis immediate. ubi sit 3. di
ficultas prima e quo ab vno pnt
procedere intra immediate. vt cum ec opo
phoz q ab vno tm pt vnum pro
duci. ph nam 8 phi 2 z 2 de gna
dicit q ab vno procedit vnum. et q
idem manet idem ratione. et 8. metaphy
g 7. si agentis sit vnum et nisi va
effectus erit vnus et idem ab vno mo
tore non e n vnus motor alius suffi
ceret vnus motor ad omnes motus. Et
2 de a ex diversitate operum gelud
p. diversitate potentiarum agere. et pp hoc

c ponit autem q mediante illo modo pro
ducatur qz non videt q ab vno
possit procedere nisi vnum. Contra
o e hetera. qz p fidem dq producit
intra immediate. n ecce e gsona rom
nalis qz videmus ad sensum q sol
pt immediate producere intra effectum
et tm sol nisi non distinguit. Et
si sit tanta distantia mta sicut e in quanta
effectu. accipio duos effectus isti pte
reducere ad duas cause. et ipse reducere ad
alias duas. et sic e processus in infi
nitum. ut ecce stantes ad duas cas
primas. quorum utrum e primus et p
ig. stabit ad vnum tam duxerad
mining Ite patet de alia et de pon
qz idem obiectum pt esse in diversis po
tentiis applicatus applicatum su
et etiam eadem potest esse applicatum
siones diversas diversas abiectus. Ite ead
voluntas omnino indistincta pt esse primum
volitum et nolitum amorum et odio
dii Ad primum in oppositum dico q
auctor p. et gr et omnes sancti in
legunt de causis naturalibus. q sp eod
tempo poterunt esse effectus. nisi sit
aliquod impedimentum. Et tm sol in auto
pno sp poterunt esse effectus et si
milia alia temporibus pp appropiationem
et remotionem nisi aliqd impediat
Alia auctor si ma e vna ca
gens e vnum ratione et omnes sancti in
telligi pnt de effectibus magnis tbus
sicut q ubi e vnum agens et vna
ma effectus e vnus qz in ipsis e idem
dem ma ee duos effectus igpt
sit. nos sicut ee pnt. et ho hr in
telligi p gmem in aznis. qz
impossibile e p eu q artifex in eod
ligno inducat sill formam arche
et lecti. nos sicut ee possit Ad
aliud de pon. pon dur accipi pt
in ipsorum vno mo pec q sentia
a pte aue. et sic ex dispositione opum
non argunt disp. patuit. qz intel
e vna pon et hr opones spe
dispositaq Aliquo accipit pon p illo
illo q non exigunt ad hoc q pon
primo dicta elicat apum. et sic
e alius organum corporale et sic ex

sic actus sp
mellis actu
spiritus dicuntur
sic nos

A qz ead voluntas oia indistincta primarium
vel rem et nolitum amorum et odii
patet de causa naturali

desistere operum. arg. desinit poni
ru. exm s audiu et visu. et d' au
dicione et visione. si n' aliqs habet
organu audiu et no organu vi
sue. tue sic hit poni vna et no ali
am. et p hoc pts q pt hre oponem
vna. et no aliu. sz si aliq poni
possit hre ptes opmes spe distin
tas no coexigedo tale organu sic
uolit uolucm et noluione tue ex
plate actui no pt argui plata
dozz. qz tu uolis est ptes ponere tm
tellas pt. Ad difficultate dicendu
sic ca oim i meta ce. et e ro qzm
alu e. et no ado q ex ergo hit
aliq alu aim ado mqud educ
ut in pma ram q deq e. pp qd di
xerit matthei ce duo pia. vnd
bonoz aliud maloz. sz id dubiu
naz hit appma. qz malu no est
res fabilis. qz fare malu nl' ad
fare 3 e msi fare illud ad q opp' obliga.
q obliga no tendit ni deo qz ad
nl' faciendu obligat nl' supposito ma
lucia m ca q pt ca malice effuc.
f. quaqz malicia effuis e ad male e ad
se m actu uolut q idc e effuis
uolunt. Ad 3m difficultatis e quo
deq sine sui mutatione pt aliq d'
nouo fieri. et pp istu difficile non
iudit arg. nl' q mete q deq sit ad
i meta oim gnalu et cozlu. nec
aliq effuis d' nouo. et pp qz ad
cod no se hite no e effuis plus
m vno tpe quod malo. msi pp
dispam mte. sit ut dicit qd' spa
d agere p mtm et uolunte. qz
q ignoras possit postponat actu
suu hoc e. ut q expectat p stoz
m futuro. quia no no hit. ut qz
pedimentu e aliq remouendu. uel
qz expectat opozunitate tpis. et
hoc e q qd' dit s phiz q deus
p antiq uolunte no pt aliq d'
nouo educe. sn aliq mutate ex
pte sui. Ad 4m id mth patz qz uo
pt sn noua mutate ex pte sua
aliq causa. pt em aliqs mte uelle
eras ista hora educe aliq effuis
et sp in tali uolunte persuadere
et eras tale effuis educe puelle
id gnmatu p vnu diem. sed aut
uelle e ca pcal' effuis ex educti. et
pz q qn e effuis educti uolunte d'
nouo no mutatur. qz eod modo
se hz p omia m educte illu effuis
sic pue. sic pz p casu pni. tamen
qn uolunt d' no uolente fit uolegnitu
tur. m reciproce uolentis. q uolu
tas dina p uelle eternu pt deno
uo aliq educe sn aliq mutate ex
pte sui. Ad 5m dicas q e ibi mte no
tpit. non s pla uolunt mea est et
deq. et mihi aliud pentry. adhuc
possit uolunte mea uelle et non
uelle. et p vnu uelle duo q tiua
tu possit educe aliq effuis p cal'
sic pz dcm. si tpz sit q tpz mihi
fiant ad mutacoem. si ipsu mte uo
tu bn dica q uolunt mea et dina
e ejusdem. non tpz m actu ut i pena
ad hoc q fiant aliq q pue non
fiant. qz impyle e q deq creet vnu
angelu et pz admichaelem et ite ex re
pacis sn tpe m actu ut i pni sic
prebet ca dice d' tpe. Dico q qn
ad istu arlu pmo q aliq pt e ca pma
ca pma t. ut p mutate p forma.
ut p mutate illuminate. ut p mutate
duacte. Ad 2m dico q illa e ca im ca i mete
mediata q ponit pt poni effuis. et
hoc quia ad eam cozcipsita. et q
no ponit no po effuis oib q alus q e
retrahy. Ex quo se q q ois ad ppe dcm
e i meta. et ita ca alus e i meta
sic pt. et ita nulla cod e remota a
loquendo d' cod ppe dicta. Ad 4m se q
qn generat pt et alus. pma
pda. ucqs e pcalis. neu solus vn
deq qn q causat ignis e ca pcal'
vna. et ignis alia. Ad pma ipse
q quitu ad istu arlu e ista q q ia
deus e i meta ca oim. qd pto p
rom et aut. hq no possit mali
tame d' monstrz. Et argno sic. Illud
e ca i meta aliq effuis q potest
ponit ut pt poni. et q no potest
no pt poni. hc pts exducti. sz deq
e hyl. b. pz qz no pt dici q
deq sit cod remota. qz ut dcm e
ca remota no e ppe ca. sic em aliq
dc ca qz cat aliq. no ip causit ali
q qd e cod illu. tue em add est
ca mei. qz causat aliq q e cod mei
q m e fm. qz no dnt no e cod sir
ca et effuis sit sic. et no sic. sz ceo
generat ad educendu aliq effuium

f nitte re pcales qhz ē ī meta. et
ita deq nō gerit ad omēs effectus
sc ad hs q ē ad ī metā omn. Et
gsīr pīd 9o pmo ocā p ipm sa
cta sūt. Si dicas vm ē metē ad
ī metē. Cōn f ocq stōl deq ē ad
bonos et malos. Si deq ē ad mā
malos. qr pduat et gsuat cum
rd q ē m meta ad mali; exq
ergo alū geuit xo bomi vt gsu
tā ī meta. 9t aug 2 d'trin vm
attribuit do tālē istos mfīos q
causis sēdis. ¶ pt ex illa q pos
uadi sc mag d'pēdz effectus q
libz a cā pma tōt et illi mīta
quā a cā 2 pxi tōtata. Si ad ipm
videmus q effectus depēdz a cā vti
illitata. sc sīz q ī illa cā ulū sit
pnis. et ī metē causat. no pdu
effectus. Istud pbat qr quanto ag
ens appximet alicui passo ī fig.
et si illa cā gsuet a sole. n' sol sit
m debita appcatōm illi passo nā
quā cā rd q dr appcari pduct
tem effectum. pīz hoc d' effectu p
ducto qm sol accedit adhuc m
estate. ī sc q sol sit cā ī metē q
libz effectus pducti a sole. g mlto
mag deq ē ad mediata. Si
dicas q bn rēqrī pnca solis et
cā pxme ē ad pducēdos effectus.
nō tm ppī lpc ē vna et altera cā
¶ Cōn illud tollit omēs via ad
phadū aliq ē cam altera. Si ī
dicas q calor ī igne ē ad ca
lorem ī ligno. dicā q nō f tm
rēqsit pnca igne. Si ex hoc non
sequit calitas. vm nō plus pbat
q calor ī igne sit ad calorem
ī ligno. q q albedo ī pariet ē
sit ad albedīē ī medio. nisi qr
ad pnca calor sc calor ī ligno
Ite suspectio actus ignis ī carbone
nō est aliud. q dm nō exigere
ī metē ad pducēdū calōz sunt fiat
eim nā ignis ī gsuata. Si qr deq
nō gerebat ī metē ā igne ad p
ducēdū effectū ignis. ro ignis non
potuit agere. d' hoc sic alibi. ¶ 2o q
ē ipsm cōx deq ē cā pma pmitē
pfectis et illis. hac pīz q nīd ad

5 pmā pte qr ē pfectissima | quīd ad
a. 2 pīz pte qr ē ad omn. ¶ 3o q
q deq nō ē pma cā omn pmitē
duāctis. ita q ī aliq pt cā sig
no rēt nā alia ad cāmte. p dū
pmo. qr videmus ad ipm q rēq
ponit mēē ad pfectū rēq cā
rū. et nō sīn pnca ea. q cā
ex ipse solo aliq dr ē cā aliq pz
q ē 2e causat ī oī pt et signo m
quo pma cāt / 2o sic qr q rōne 2
cā pt agere ī 2o qti cād rōnē et m
pmo. Si m 2e agit f ocd q et m
pmo ¶ 4o q deq ē cā pcal' 2 cāt
effectū. quē pducit cā 2. hoc dicē
de fīo. lic sit cā pīnlis. Sequo cā
q ē sequm pō. q deq ē cā libā 2
tal effectū. qr ex q ē pīl cā sit ens
infinitū. si ēt cā finalis pducēt
nō tōtū effectū. et tōtē. Sed ē ecp b
gēlanc sequī sc q si deq nātū
pducēt. nō pducēt an cās 2as
nī oppīn videmus. q ē ad libā 2
omn effectus quos pducit. ~~Sed a~~
~~d' pōn ab pōtū bn possē ē tōtē~~
~~cā 2 omn effectus ab 2 qui sit~~
~~d' ēlombo~~ ¶ 5o q deq pt ē cā
pma omn pmitē duāctis. omn
iquā abpāt quāq sit d' ēlombus
q d pbo sic. qr q libz pt ē cā tōt'
nī pt ē cā pcalis. q d pīz q pe
pbat omēs cātātē cāz 2 cān
tū cā eo. et p quē pt eīq actōz
supplē et p quē sīn alia cā pt ef
fectū tōtū pducē. ¶ Si q cas si
deq gerat ē cā 2 ad pducēd'
aliq effectū mdiē. pōt hac tē
utīq pducēt totū effectū et utīq
ēt cā tōtē. qr cā tōtē ē ad
pducēd totū effectū ¶ 6o cā tōt
ē illa qua posita ī alio cāusā
to ponit effectū. si sit tōtē cā de ef
at pt pmi. si sit tōtē cā d' pt
nūc aut qm deus gerat ad cā 2
lis possē pducē effectū sīl ad 2. et
p quē pt ē cā tōtē tm d' fīo pdu
cū cā 2. et p quē d' fīo nō ē ad
tōtē. Nec id ē vm q dr q
cā tōtē ē illa q pducēt totum
effectū et q posita pō effectū. qr sic
alias dem ē idē effectū pt hre 2
cās tōtēs. et si vna d'struat nī

f et ad pfectū albedīnis
nō sequit alia albedo

9o 2e

et q nō pō
nō pō effectū

cā tōt

h minus pt cause p alia. Et sic dm e
ca totus e illa quæ potest oi alia ca
sipta pt poni effectus. ¶ Tertio q°
quia dico sn assertione q pyle e q
deus produxit aliq re totus. et q pyle
respectu cause produxit eade re. hoc pb°
e. q cause passio n' ad e q rem sic
i metu a do. et d pede i metu ad dm.
Et cause ind producta p causam
pt d pede a ca 2°. Et mpyle e q aliq
dependeat ad aliud ist ab alio n' id
heat causate 2° siu. Et n' causatur
pt hre ad 2° 2° effectus n producta.
Am pz q si deus producet ignem me
pole tur ignis dim produci me pole
tod mo si deus sm producet igne
et q fuaet et no pole. et pz producet
pole tur ignis q fuaet a pole sic
si fluxus producta a pole. et tod mo d
pendet ad polem ecnlis q lis deus
producet pole pz igne. tn durz sbi
actum d'iam quo ad omes effectus
pyle et produci ab eo. g tod mo de
pendet a pole. ar si prima fluxus pd
tur a pole. i ne produci a pole. q ca
no et q fuae p n' potest differunt.
q causa sigt re quondo necessario
i metu procedente re. et q fuae sit
eade re quondo primarum rei
et hoc pl' aliud e q quidere nega
tum mt supertus ce rei ist d'stru
ctio. vn hoc no e aliq i quem re
tn in uere appz in quem. nec
e hic dra mpt mt illa nova creatio
et q fuatio et sua sigta. Si em po
deus producet tolut esse et pz q sec
unarz produt cu pole. tur sil ect
ca prialis cu do illus q fuatus t
p quis illus effectus. Sed ig pz q deus
e ca prima et i metu omnis effectus pro
ducta a ca 2°. i mediatum re. et h°
sn aliq mutare expressu. sic si ca
nalis pu pl tod mo sp pc fieret ad
illa infeiora. et sunt sp producet sn
aliq nova mutare ex pre siu. et h°
d pe 2° a 2° pn'. ¶ Tertio dico q
deus e ca metu omnis i mediatae effectus
q sit phe. q no magis d pe
ds actus ab actute qm actus astu
tn deus pt fare actus sn sba medi
m roe effectus. i pt fare q aliq acci
dens sn alio m tone effectus. et sic
d'ibus alus absolute. ¶ Tertio ad
3m pole. deus pt ca immte oia

i alia sunt ad do p creationem. pt dici
sn prudicio. q dic effectus q pt fieri
a do no m sbs. ent. a' aut no.
vn dic fur q pt produci a do sme
sbs. sip' ent a do d'ferio. et sic sut
tm forme abte. et si sunt alie forte
pu rei qui no pnt fieri a do sme
sbs ist fundamto tales no create
q fit et h° 2m dico sn assertionem. p
p' q id sip' ent q fit d' puro
nch. ita q n' eq pressit i ma n'
nno rqrit matz ad quod producej.
Illud pz q cause e aliq d'nto
fiere. Si ly de dicat causa ordz
i ista dno sufficit ad cationem q
fiat de nichilo. et q no nem psi
ponat mam m sui factione. et deus
forme absolute st hmoi. q capi
ut ista no ce pz no ce. g sip' cre
ant. a' pz. Et b' pt forte negrit
q dicet q q cuqz fur malus ect
m poti me et p quie no ect pie
nichil i a' e sim. Cont fur d'ij
lectm pt vre cari. i am eq pdr
tum e pure nch. Si n fur q
pomus m pan nie producet a do
sn aliq ma exme creace vel et
hoc eo. q n' eq pressit in sbs aliq
d quo producet. q produa sn ca sbs.
ergo ce m poti me no tollit ab a
liq. qn ~~sit pured nch~~ fur creet
Et q sirtur si em ce aliq p
fieri || no tollit ab eo q e qui sit || in potentia
pty pl' et sip' creet. nec i pfectus
ce tollit. qn sit pured nch. et esse
m poti dei creatio no e ce pfectio i poti
quod ce m poti me. ist pz de se.
Et illud no tollit ~~no tollit~~ qn fur
am sui ce sit pure nch. et sip'
creet. alit n' cure. g n' i sud
tollit. et ce m poti me. q sic ppr
ce magere res no de hre aliq
ce vale am sui producti. ita nec
pp ce m ma. Po si fur e aliq
vale pp mam. ut absdm a' p mud
volut h' q da dic q i ma e r' ad
fiem et no de fur no ce pured n'
am sui producti. Sic no e rage
re. et hoc no vz pp nitn. Tum
primo q rus ille non e ens vale
q tn eq no e ens vale. n' est
ens mutu. sic n' tn eq. Et si po
net q e rus hret ce vale ad h
no ~~vz~~ de fur ce ad pp i m 2m am sui

ad 2m

productum. quia res, cum non sit esse. primo
no plq̃ e pt forme qm̃ mā a ee
ig̃ euē no abstrat qn̄ fōr an sui.
productum sit puta mich. ¶ p̄ ai
ma intellectiua sit e i poēs nie. qz
pt fieri ppe vim ri mā. et ut nūc ? si
plicē ratiōs. ¶ Si dicat q̄ ala non
e m poēs naāli nie. Con qzo q̄ e
illa poēs naālis nie. qz aut e ipsa
expublicat forme i mā. hic e ap
titudo q̄ mā apta nāt e recipe fo
ma. Aut qz ma hr ēm et ordinē
ad agens nāle quod pt formas
induce. Si primo mo tūc qlibz m̄
est m poēs naāli ad p̄ forōsam. qd
e p̄m. et si sit vīs hr p̄ncu. ri
mā ue recipiat aliam intellectuam.
Si 2o mo tūc sequit duo p̄mus
e q̄ est fōr q̄ e m poēs naāl. ut
poēs violēr rapiēte creat. qz n̄a
tūs e m poēs naāl sit actido. 2m
e q̄ tūc hret p̄ncu. qz ala ire ma
e sic m poēs naāli. qz corpa ire hiat
ad recipē ea sic p̄ticione sua. et
tē agens nāle pōss corre aliam
intellectuā. ¶ i 3 mo tūc g̃ue e
in poēs naāli ut forat sursū. qz
agens nāle pt introducere forōsam
in mā g̃ue ad q̄ se mouī sur
sū. et f h hr p̄ncu. qz sz q̄ qlibz
forma creat. qz ri n̄a mā sit in
poēs naāli ad actum dī. et dq pdt
qualibz forōsam i mēte ut ea p̄cat.
sē q̄ qlibz fōr creet. sē pducat a
do in mā. qz pl hr ee et in forōsam
mā. ? aia intellectiua pq hr ee q̄
informat mā. ¶ Con cū forōsa
stalis pt ee sn mā. ig̃ pq e ens
in se. quia informat mā. q̄ qua
qz h e d'one potis. q̄ pt ee sn
pgtui sn ēducē. ¶ Si dicat q̄ dq
no pt cāre forōsam in mā extrē
net pt aliq forōsa sine sbō ca
re. ¶ Con q̄ia pt deq mēte cāre
magne ee effectū. pt pse i mēte. ig̃
ri dq pt cāre forōsam extrē i mā
mēte ad 2m. seqr rō. ¶ 2o dico q̄
ri ad istū arti. q̄ p. sit aliqua
fōr q̄ no pt fieri p dīnd poēs
sine sbō. q̄ia no cātur a do ? p
q̄ q̄ cāt sit d' mēte. no p̄suppō
tō statū forma no pt sic fieri. g̃
¶ Con istū vr p̄mo q̄ deq non
sit ad libā. qz q̄q̄ do sit nec p
ducendū nāto pducat. sz omne fu

1 ēcepta

2 macid

3 crea

4 Aliter dd q forma no creat. licet

5 Con dicta d'libāte di

1 turze pducendū sit nāto pducendū
g̃. ¶ Ire si sit deq poss fieri alit
quid factum e q̄ quod imi. e. ¶ Ir
tūc deq poss a fieri quod fiat
ut fiat. et ita no fuisset pfec
eq̄ opa. ¶ 2m dubū q̄ no sit
ri i mēte pbr qz agit mēte ? 2m
2us. ¶ Ire si sit tūc immēte agēt i
pducēne tālis artīce. et tūc qzo a
cad' accē aut alia. Non cad' qz
illa pt hre artīcia sn spāli i fluēs
suppō grāli i fluēs dei ut q̄dua
tione. ¶ Si acto cad' no pt esse
de sōe agēcia ut dicū n sit cad
itus in utroq̄. sic q̄ no e in p̄ncipio
Nec alia actione. qz aut p̄ aiti
git totū effōm et tūc cāsa mich
cāsat. aut pl. et tūc alia supflu
it ri vna sufficiat. ¶ Conf qz ac
e cad' ut de sa ex tio. ? h e ide
tū. g̃ cad' acto. ¶ Ire ordo age
ntis cōs ordini finiū. ? ide effec
no pt hre duos finēs i mēte tūc
g̃ nec duo agēs. ¶ Et si sit ar
g̃ tālis pducat effēs abutūq̄ a
primo ab vno primo abalio. no
primo qz ide no hr duas cōstitu
tiues pl. n 2o mo qz tūc qlibz effec
ēs dīlus. ¶ Ire q̄ e dare totū actū
primū. eq̄ e dare 2m sequitur ipm.
? fōr dat totū actū primū g̃ ¶ Ir
ois ri q̄ pt aliq fieri ūtute re
superāt. pt aliq fieri vtute pri
¶ Ire tūc ois alia ri sup fluēs
¶ Ire Con h q̄ dē q̄ deq no est
ri prima p̄mīte duārius. qz ad pri
plus influit. et poq q̄ ea 2m. ¶ Ire
? h q̄ dē q̄ qlibz fōr effēs pduc
ri a do. pt ire ri q̄ ad 2m. ois
em ri e por cātu. g̃ no pt esse
pior duārione sic ri potis. ¶ Ir
tūc ide bis pducē. ¶ Ire ? hor
q̄ dē q̄ qlibz fōr cāt. q̄ pt pdu
ri sn sbō p̄ncipū. tūc cū agens
nāle mich pducēt in pducēne ctis
forme. qz no pt creare. ¶ Ire q̄
hor q̄ xrus no pt cāre. qz omne
qd e ut e cātū ut mātū. n ut
e mercatū nisi poēs deq. ¶ Ad
p̄m dubū dico q̄ deq no sit nec
aliq fiūm pducendū. qz no ome
fiūm e pducendū nāto. n deq sit
nāto omne fiūm pducendū. qz p̄mu
e ingēnēt. aut n pducto pt cessāe

1 dd q forma q necessario nāt subiect puta

et igitur quia sequitur et attingere. ¶ Ad aliud dico quod deus posset non fecisse quod factum est et alia sibi melius facere esse quam fecit. Si nec quia quod est mirabilius est. ¶ Ad 3m quod quod deus potuit et possit facere species nobiliores in istis speciebus factis si non habuit latitudinem sibi sunt indifferentes non potuisse esse meliores. quia omnes angelos superiores quod sit superior non possit esse plures alios in eadem specie et hoc in illa. Si habuit latitudinem et sunt indifferentes sine fine prout intendit. Et dicit non posset facere omnia albedine una plura sunt quod possit facere intensior et per consequens perfectiore. Et hoc non abstrahunt de perfectione sit operationis. patet quia non sit prout esse perfectiora ergo non sunt perfecta. sic non sit per esse albius ergo non est albius. ¶ Ad 1m 2m dubii dico quod licet deus agitur mediante causa 2a sit magis quam cum eius. non tamen dicitur mediate agere. Nec esse 2e dicitur secundum esse causa 2a. Cum primum sit agere voluntarium non necessario. et si esset necessarius ad hoc agere immediate. Et 3m rude ad hoc. patet quia omnia hoc fortissima possit posuere. vel lapides per se et non sine eo. tunc si omnia debilius portis cum illo fortis nihilominus esse fortis portans. et immediate sit debilis. Nec quia hoc superfluit debilis. Si fortis non multa portare illos. vel lapides per se quinque possit si multis. Sed est igitur quia deus sit res administrat quas quidem ut eas hic quas nunquam simat. Sed aug. deus igitur ita est ad immediate quia agitur cum causa 2a sit quia agitur sine eis. non quia hoc esset 2e superfluit. quia deus non agitur multis actibus sed pauciis eius tantum. ¶ Et hoc sit quia non potest demonstrari quod aliquis effectus sit a causa 2a. quia sit ad approximationem igitur glusibili sit gratum glusibus. cum hoc tunc potest quia igitur non sit ad eius. quia deus posset ordinasse quod sit ad primum igitur passio approximatio hoc sulgam glustrum. sic ordinantur cum datum quod ad plurium / determinatur gradum ad unum. per numerum effectum potest probari quia aliquis sit homo. max per numerum effectum quod appetit in nobis quia oriundum quod indeterminatum hoc potest facere angelos in corporibus

¶ Deus autem est id agit quod potest de ad totalis effectum sine quocumque alio

humano. sic quemadmodum habet cum per domum gelo thobie. ita non est mirabile. Si non possit dominari quod aliquis sit ratio. Dicit igitur quod deus agit mediante causa 2a est deus coagit illis productis id quod productum est 2a. et eadem in metu. ¶ Ad quartum quod igitur potest salvari ordo essentialis nisi cum primum et 2um sine ultra sit superior si unum in metu. Dico quod una est superior in perfectione prima primum. et 2um dependens a primum tamen quia accidit esse a primum. Si quia situat a primum. et non potest 2um producere nisi primum producat. Et sic deus est deo sic est de ei cum centum ordinata ad productum aliquid effectum. quia vel producit effectum immediate aut mediate. Et 4m de sole. ¶ Ad 2m dico quod actio actio aut per 2um ponendo esse aut per generationem quia nunquam. aut per effectum. Si primum 1um sit desse actum sic sit desa fieri. Si 2um non sit pigit agens quando productum aut passum. et sic sic sit desa agens sit sit desse actiones. Si 2um sit esse per eadem actio. quia idem effectus et quia dicit aut dicitur aliquid effectum ut patet. Dico quod sit diuarum. Si patet primum per fortius et primum illimitatum. Et cum dicit quod tunc alia cum superfluit dico quod non ut potest patet in exemplo de forti et debili portantibus idem pondus. tunc fortis patet portant potentiae per fortis. ¶ Ad 5m quod quantum dico quod actio actionum per effectum. sic est eadem cum idem / agere et actionem per agere quod prius sit quia per non ut generatio actionis. sic sit desse actiones sic sit desa agens. ¶ Ad 3m dico quod non est inconveniens quod eiusdem effectus sint duo fines. et 1um actio finem per ratione finali. non per finem quia est finis sit certa ratione. sic deus est in plagio primum. quia si sint duo agentes eiusdem effectus si intendunt diversos fines illi fines sic intendit sint fines in metu illius effectus. quia illud est ratione finalis effectus quod intendit. et quod movet agens ad finem. et talia potest esse diversa quia sint duo agentes potest intendere eiusdem finem. et 1um ut sit per esse finis per rationem quia amat amore amicitiae ut si deus esset aliquid per se et cum 2um per deum. ut per esse aliquis finis principalis. ¶ Ad aliud dico quod utraque cum pedi

pducit totu effm sine sit dumtxat
su medium. ut in stat stali et trac
tu nauis a mlto. Sz neutr e tut
d' fro ca tolit. ad aliud e n effm
totu pducere et ad ee cam tole ut
et dem e. Ad q dico q fore non
dat actu pmu. s e actu pmg et
ab illa denominatur ad hec actu pm
Ad ad dico q 1a potentia suffit
mea si q ca non exente no exis
tit effectu. et ita sic si ca 2am
ca do no exente ipa no existeret
effectus. sic si ca 2a qsuam effectu
ca do ipa no exente no existit
effectus. et ita ~~sic si ca 2a~~ lig effectus
totus a ca prima si tm ptes qsuae
pcaluit a ca 2a 2a pt dici ca illa
effaciat sic prima Si dicat q ca
et qsuae differunt. dico q quod
ad multu patitur dmt. s quatu ad
negones notatas. qr ca et qsuae
negone imediate predicte ee qsua
re qsuae negone mediate supposita essd
sic fuit dem e. q acido cam p
ut cat ee pes no ee imediate pre
dens sic ca predicta effm s ra do
p illo q qsuae effm sin id supposite
fit pte ee pstior Ad ad dico
q no e neque id but pducere ac
apcedo pducere dsimode hymc
mde pacere et qsuacere tm qa
lig bis pducat pducere q accipit
ee pes no ee e mpale Ad ali
dico q id agens de solu dare qd
no exigit aliquid cum gerendi se
ca. nt man ut et the agens no p
ducat farm de pon mate qr pd
ucere sic nt aliud e q pducere form
in ma. ita q nato m pducendo e
qrit man coadiuvate ad hoc q pd
ucat. et id agens de gnae q pd
ucat formam in ma ita q nato m
pducendo exigit man gerente. Qr
ergo deus ni quatu creans form
no pducat in ma nato nt nato
exigit man coadiuvate qr qlibz
formam ab pteo pssit pducere sine
ma. nec pducit in ma n qerent
age pcae ca 2a q nato exigit
man. qa sicut omem tlem form
abstrahit nat. no gnat ca no 2a
q man gerente nato exigit gnat
et no creat Ad 10 dico q no est

nequemet eude effm sicut gnat
et cari. tm ro e qr pducere ab a
gente no respicit maz gerente.
et id idem pducere ab agente respicit
man gerente. pducat em sl et
sel a duobus agentibus. quorum vnum
no exigit maz. aliud nato exigit.
pu do et a ca 2a. et ita pducit
a duobus sit. quorum vnum creat alter
gnat. Nec e ho magis i que ne
q idem effectus pducat a duobus
agentibus quorum vnum agit nato
aliud libe. sicut actus q pmu pduca
a voluntate et ab obj Et ex hoc pz
q no tm fore natus pducere de
pon mte. qr educi de pon mte s et sicut fuit vio
e aliud mi pducere a tu agente q lente induta
qd nato exigit maz exigere sm
actu. qr calcatus mte no e n re
cipe forma. et p cmu cu agens vi
olentu nato exigit maz gerente.
nato pducit form de pon mte et
ex hoc pz q fore violent induct
gnat. sic pz p pdcm s no gnae
nali. s violenta Si dicat q
idem ce q alicq sit et sel fiat
de aliquo et de mchi. s q cit fit
de mchi q gnat fit de aliquo. id
idem e q aliq sit et sel gnet
et creet Pm q maior e fla
qr ita ue id q gnat fit de mchi
sic qd cat. ita q tm aq i gnae
e mchi et vna ne sic m cae.
tm ro est qr aut tm aq i gnae
e pua ne i fore gnatde. aut aliq pt fieme. aut ma a for
gna expelleda. no pt fore qr
nulla forma preexistit si e va gna
no nt ma. qr ia mam sub utq
tm a quo et ad que. nec fit q
fria. qr aliqbi est tm a qo vbi
no e talis fore. pz m illuminate
medu et m gnone fac m aua
qt aua mutur de ignoni m frigo
q accidit tm a qo q gnga cu
cu fore alia potia. et lmqe ego
q fit pua nego. et p cmu cum
illa ne sit nt et lmqe q tm a quo
gnatus sit pure mchi. pz ig
q maior sit fla Ad 3 id cat q fit
ut dem e fit ab agente no re
gerente man gerente m actione
sua. et id gnat q fit ab age
te qd nato requirit maz gere

tem. Et q ide fiat a talibus duobus
a genitibus no e hoc ¶ Ad ulti-
mu dico q creatio no nisi acipi
p pducte. et sic illa duo sunt suffi
cientes. Alio modo pceo q ad sui pdu
cione no exigit maior gratia creatis
et sic e insufficiens. q omes r e for
me rie q no pnt fri sin sbs crea
p potiam dei nec sic cato ni mon
te acipido cantu 2o modo ¶ Ad
artu pmu p me q. Ad de passi
one et d mortuis. dico q passio
no pt d mortui d sbo. p tam ex
tinsecus d mortuo uti utitur tres
et suppositor. pti q oit lua et sp
sit eclipsabilis. Et 3o q d mont
p tam efficiente aliqd e nobis
no p experiam. aliqd p d mortuos
Et 1a d mortuo e p rei saltu phnis
tpis. pti q luna mo eclipsatur et
illa pt d mortui p tam esse sus
talis. Et si sit hbi no. sic e i spo
sito. q deus e ca hbd io no pot
ee medium ad d mirandum aliqd
effectum ¶ Ad aliud d 2m q. dico q
sic deus intellido se intellit oia in
volendo se volendo se vult oia
vol. q placent. Et 3o volunte effi
cacie. Et sic e fide. Sed dubium est.
Utrum deus sit ca omis. Et intelli
one phos ¶ Et vr q non
tu q cui agit p intellectum et vult
deus intelligit alia a se. et sic ab
eis dependet et vilescit intellectus
eius. tum q motus ut d sidarium a
mentum. q no ut effectus ¶ Et 3o q
p 9 rsi. 1. phi 2. 9o ultio p motu p
bat dm ee. et p eternitate motus
phat eternitate mouet. sed ni eet
nisi motus esset effectus dei ¶ Ad p
mum dico q. p. intellectum q deus
intellit alia a se. rea. fpsa. 9 gitio
ne ab aliis. ita q alia eet cause
efficientes 2o sue genitrices. sic sit
2o mere. tuc enim vilescit intellectus
sui. tm intellectus sua omnia tiat
ad mre eem sicut et ad oia alia.
et hoc e. maxime profitus et nobi
litat ¶ Ad aliud dico q si deus
quet ad intellectum ipsa sit ca effi
ciens eax. Et 1o aut q quet ad alia
si pducat. sic ca prialis tum
intelligendo sic ha sit ca effiens 2o
pducto. 3o ab intellectu i mere
gtees. sic pdiuti e tm motus in
telligencias ad pducendum illas. esso
pciat cu eo sic amatu et d sidatu. q intellectus aint alia p deum
tqp p finem. tq caliat est amati
pe et d sidai. et dr movere alia a
gencia 2o sic amatu et d sidatum.
q omia ordinat ad ipm sic ad
finem. Et sic pt, deus esse effiens est 1. p
ca efficiens et pcial et ca final.
Et 3o pcu dr deo amati ab intelli
gentiis q d sidai. q d sidatu est
2o no hic. ppi aut sp hnt deum et
sp amat eum ¶ Alia opio q p
intellectu q deus sit ca effiens 2o gna lia
et exemplia. et no 2o stax separat
ad pbr. q q e ab alio effiue hr
ex se pam ad no esse. Et 3o q e natu
ritto no hr nisi pam ad no ee. ca
igit sbe separate sunt naturalia. sed 2o
te 9o p mere n e ee natu et ef
fective ab alio nisi motus. g 2o
pt 9o 12 mere. 9o 3o n fit ni quod
exhibet d pam ad actu. si nisi natu
e hgi g 2o. Et pducta e pus p
ducto. na salte. g pt ee sin eo et
sic tuc id pducta no e natu ¶ Et
tu no quet diffio 1o diffitu. si do
no quet diffio ee effitu. q q phit
et alibi frequenter dicit q ca effiens
e vn principia motus. si ista no p
ducuntur p motu g ee ¶ Et 1 phit
ex nichilo nichil fit. i intellectus no fi
ut ex nichilo ¶ Ite ex tpe no pt
fici aliqd d nichilo. et 2o phi. i n ab
aeno ¶ Con p eu intellectus no can
2o a do effiue. tn d pedent abe
o 2o phi. q 2o tuc d illa depen
aut dependet mgne ee effitu a
finalis. Et primo mo hr pbatu
Et 2o mo adh hr pbatu. q 2o
magnitudo e ca finalis e ergo ca ef
ficiens. ergo si dependet a do tqp
a ca finali. o3 q ab aliquo sunt ef
fectiue. q. caliat ca final non
e ni movere efficiens ad aind sed
no pnt effiri ab aliquo alio q a
do pt ig 2o ¶ Dico igit p iten
tionem p. q deus e ca effiens omis.
et pt hoc pri p tum predictum
Et 3o pt pbai q sit ca omis de
novo. q tuc posset pbai q eet
ca gtis rams oia cu 9n e pus
dictu. q qn aliqd agnis no est
impedibile in actu sua et eqlr

respicit pla si pduceret unu et no
aliud h° erit quant° z libe creassi
q possz pbai p rone nale qd ds
pducit d nouo unu pductu et n
aliud sz q possz pbai qtingere ds
¶ Ad pmu rone in oma dico q
aliq ee in pon ad no ee pt in
telligi dux uno mo parte quo
ma et sic e in pon ad no esse
p maz et puationem et q sic e in
pon ad no ee no pt ee nam sic
no e in ppoito alio mo intelli
negatiue sic sz q tri qsipto omi
alio tri cuisptio e impg reditad
no ee et q e sic in pon ad non
ee pt ee nam ex se sz filig dei
sic e in pon sz eos ad no ee qm
sipto pre p ipg le no eet et est
nam ex se sic e in ppoito d stu
separa et do un e nam ex se q
non ht tam mutu sue corpori
quale hnt gnalia et corpulia et
e in pon ad no ee q qsipto
do p impg le no ht ee ¶ Ad aliud
d motu dico q aliud e d motu et
separata ma q motus sic e inpo
ad no ee q aduet pre for q est d
een motu alia corpu et h° e vin
d motu d pdituo si aut sit motu
acsitiuus sic salte corpu ratio
nes q sunt d een motu et in motu
sz sunt ee tote pt qtinuai ab aliq
intro mouete sic no e d sba sepa
ta pt de sep ¶ Ad ad dico q p ali
qn accipit tam p eo q exhit forz
d pon sub et sic n eat insigs
exhit ut aliqu accipit tam ad
tri ee separ aliud et sic pt aliq
tria leg no exthatur et sic
e in ppoito ¶ Ad aliud dico q si
ly ex qn de q nam ex sedi neq
te forlis q no hnt aliq sumid
p qua sint nuia sz solu ipaz ee
io n d equaz te malis formal ut
effi sz tri negoz te forlis quo
dicimus q ho no e albus ex se sz p
albedine inherente n de nam sic
q sic si suffins ut sic q si sic tuc
possz ee do no exente ¶ Intc q
p e q deg sit ta ime et tolis
om sbaz separataz sz generabiliu
et corruptu no e tri ime sz eum
n tolis n paalis sz tri inem qsi
sz rat intellig et corpa celestia
z in corpalia et qsuat ea et a
tant ista gnalia et sic no est

alio mo ta istoz infioz sz p q
r° mali q tam mali qsuat et
sic no e qpe ta q tri remota
q si intelli et corpa celestia pos
sent qsuari sn do ad h° sz eu caret
sic nec facuit sz in uirtute e tri
ime ta cglz rei factibil tolis uel
ptialis ita ime genes sic aliq
ta 2° sic pus dom e ¶ Causa aute
qre p dicit q no e tri ime gna
biliu e q te possz pbai nali ro
ne q eet ta d nouo om infioz
et sic possz in eo pu qtingeria
¶ Utz ois res
alia a do sit ab ipo creata
¶ Q no q ois actio rqut i quod
possit agens age ex 6 pnis et
q oi pon actie corz passiua
sz infte res sut q no hnt maz
in qua / nec aliq ex q fiat g crt
¶ Ite n nam ht tam sui ee sz
tha sut infta g crt ¶ Et de q a
git mo / sut no muta d non
mutat g ¶ In ad in pn° deus
cauit cela et tra ¶ In ista q sup
pondo q tam sit pductio alicuiq
d nihil sut d dicit tri mordis
videda e o phoz sut ly de d
tri ordis ne ut duarous d
tigui tri d fore ordinene q pt
accipi ut poiue ut puatiue h aut
distictio no pt hn hri d utute g
moment ¶ Ut qui sz intellez phoz
q deg no e tri om sz h p q
deg no agit n p uolutate et in
tellem et p gnis intelli ea q sunt
a se et in intellexit alia a se et
sic pt in preden q tri h po in cat
alit formatu /

Q VII

¶ Utru creatura tare includ
at qditom ¶ Q no q
qlis e ppo° mr pn° ctis e mt ef
fecty & ph sz sba mali est
psrior ta sba mali sba aut mt
pducit a sba mali p pdu a sba
i mali e psug sz n e psug sba
mali insi sba i malis aliq g
illa pduc sz no insi p ranom g
¶ Si dr q a e va qn aliq ta p
sior ht impsfiore essen ¶ Contr
si ex maioitate unig no pt d
udi a maioitate aliq g n exm
sitate unig insitas aliq qd tri
sacit p d sup d magne insi si
eet ¶ Et cu no s pugt n uua gri
ne psug n impsug sz rite no

Ad aliud dico q ita ppetuu sz corruptibile positiue p causa ministeri sz ne pp ge sic dictu est

corpulia

rat et

repugnat quinie pfrio pu forma
g nec impfrio pu niam et sic
potest cere ¶ Ite cetua pt amichi
g cere qma pz ante p. q. agere nil
le nduat form sua presenti et
pgns p exns amichilat. q. mich
eu remanz pz ecs alu q. maxi
calor separat apptiaty modico fri
goi pt ipm corpe fr no mpt amich
ilando ig. ecs. ¶ Con aug. 3 de ti. 26
fir no e pure angelos ee corpes
. Ite cita no pd sup distantia in
finita fr a michilo ad aliq e dis
tantia infinita g. ecs. ¶ Cri sta
q pmo ponit. o. aliqz et rones
quibus pbat cetura no posse cere
2o Rndeto ad qstom. 3. moueo
dubia ut solua ¶ Omni adpmi
dat vnu doctor q cetua creet
no pt s. et a do dicit. pp 3. ron
pma sumit ex rone utrusq em
2o. Verus em dei e sua sba ie pt
tend cturd pduce i mte. Verus
aut cture e actus. i. pz pduat ar
dens. fr no mpt psupponi sbz ie
ie. ¶ Qz ctu sit actus pz pg. qd
q elementu agut mte actu sub
¶ 2o ar ex pn passiua qlz omn
ens e ens tale et signatu hoc sic
petro e ens. hoc et hic ho. et licet
omis homo sit oia qsta tn ab alio
ht q sit ens. et tale ens. et ens
signatu. q sit ens ht a de. q sit
tale ens ht ab ente creato. fr q
sit hoc signatu ens ht a signat a
ma. Iso ego grians hoiez non
dat homi mpt q sit homo. fr m
pple e q pduat homiez n pdu
at hic hoiem. fr ipple e q pdu
cat hoiem et hic hoiez mpt psup
ponat ie pp q e hic ho. fr de e ma
ego nro psupponit maz. et hoc
e qpatu ¶ 3o ar ex ordine agentium
q cetro e simplex pducto ad
ee. qut illq e cere ro i mte est
dare ee. et pse. fr hoc est solu dei
ipsi ¶ Cont pma rone. nd peccat
i ma et fir. nc pbat intend q
peccat in ma pz q. de tus cature
no e tm actus. q. pt ee sba sic
pz d'anlo et aia rn suarz opom
et ho pbr. q. nichil pfrio e nega
dn a sba creata. qd tn attribuit ac
cidti n pp rom eudente cure
aut dicit pfrio. Nec que actiu

g no e negatiu a sba. Nec dz mo
ue aut p. et qm. q. si ctra nd
dfro no agit in mch actiu qd
tn forte pm e. no tn hoc q hoc re
pugnet ctis. ctra q ho no possit
sbe ctiz gratia de dei po absoluta
¶ p q tuq ro qlud actus ee cu
aliq. ead ro pt fu d sba. nullu em
medu pt mueri ad pbad aliq ee
cum aliq. nisi q. eo pacto pd illud
et eo no positu no pom. p ho em
pbr q calor calefacit lignu. sed
ide argu. e d aliqby sbiz. q. aliq
calida si dimissa in se pa frigus
nduct. ecs sn o. pri agente ex
trinseco coagentia. aliu aiscl calid
sp eet calida ¶ Ite peccat i for
q. argut p no cum ut cum vtu
e actus. g no pt cere. q. ecs posi
to q. eet sba no poss creare. q.
adhuc psupponet maz i vtute
ee sbam ut no ee. no est ra
¶ Ite no pbat q qsto qut ut
pz cetua posit cere. Sta n ro no
pbat nisi q fir sbat ut sba ee
ata no possit cere form sn ma.
ad hut no e pbatu q nlla cetua
possit actus cure abstractu a sbo.
fr hoc oz pbare g no qlud vtr.
¶ 2o ro sua ad ho mino oz sunt
em pla fta. salee hoc q ab alio
sit aliq ens. et ho. et hic ho. q. ho
ens no aliq i mudo nisi hic ho
a quocuq e hoc ens abeo e hic ho.
ans pz distincto p singula et oi
antia fgulia q. nc ma nc for. nc
sba nec actus. nc rus aliq ro
¶ 3o ro stuti solut ¶ Calu pdic
o. posse plu sic cuo e pma actio
g michil psuppon. nc maz nc pri
agens. fr cetua psupponit ut q.
g m actoe sua ¶ 2o ordo effrenis
e fr ordine cure. fr ee e pmo effrenis
ipsi. pedit a pma cta. ut vtute
pme ee. no a cta 2a. q p sub nc cta
tio ¶ Ite infinitu uti no pt o
pere cate. fr caco rdqut infinitu
utute. q. e mt ex ma infiniti de
stani. ¶ Ite q toti pduit oz q se
toto agat. fr q se toto agit fr se
totu e in actu. fr hoc no ocurrit
nisi soli do ¶ Ite cui actio e act
nro requit plm. actio cure est

g. inmete

Q. III

Q. III

Q. III

5. o.

defi. pa. c. mp

hmoi g ut ¶ Sed ce 2° sic hnt a
a do q agant. cum hnt a do dna
ru modu agendi et ordme qui
e q pnsupponat m agendo mum.
¶ 4° sic f elogacion pon ab ac
tu. e pdo ro ponz reducetur at
d pon ad actu. qmo igi plus
distat, pon ab actu tanto minor
pon, indeg. si igi sit aliq po
mfinita q d pon nlla psupponit
aliq opet. oz q sit aliq pdo
eq ad aliq pon. q educit de
aliquo. hoc aut e impos. q ali
q ad mch n e pdo. ma i pon
psupponit aliq, alia n. g ru aliq
m pdo distat a nich. 5° mchi
vr q na sit pdo. ¶ Alibi arg
ide doctor. effectus ulteriores redu
cuntur m cas ulteriores, ce e ultimus
effectus g 2°. ¶ Qui facit hanc ro
nes vr sln gdere. na alibi dr
q tplex fuit opo. vna q pma
cu recet tm. Alia q causo e q
tabil. 3° si no gieret pfe m e
am gieri. et quia ad duas ulti
mas dr q utraq; m pte dicit
vm. q d rone causo e q mch
p existat. mch aut p existe pot
ce nisi ex pte creatis. 2 h tm pe
re q sola nltz agens psupponit
ex pte cati. ita q mch eiq p ex
istat et h pr gieri cause. q 2°
ture pme cse pducit sn ma.
et isto mo posuerunt cause intel
ligere as. hq sit h ctu. In hys pri
dicto expssa. et ex alis q ali
dicit q modq que posuerunt p
d cause e impos. hic aut dr ye
pgl. Sed dicit q ce pme me e p
cau. et cu hoc dicit q nllo pte
pr gieri cause. Sed alibi dr q ce
pduci pr a solo do ¶ Sed pma
ro sua mch vz deberz cum p
bae q causo no psupponit cam.
et si h ex pbatu hnt mcetu
na no ugq dubitauit q qn cata
psupponit pma cam. et pr n du
bitanz qn creata no poss causo.
Et 2° ro acipit fm q ce pr essen
solu dei. q lib em cau pducq p
ducit aliq ce ¶ Sed 3° ro no vz

q opmare

q ea pbat q nlla cata possit cau
sare. na cata e distans mt tm
a q et tm ad q qn fit pducit sic
miracu ut pbat e 2°. Si dicit q
no. q totu pduc et to no tm di
stat. q ma q e eq pt secundu
con distans e sola actua 2° illu
2° eq e oppo. d aut sola e suae ad
suum eq appet q e n. ¶ p qnp i e pte
q posito ex illa pte et a q pteq roe
illu ptes. f mfinita distans e mt esse
fine et tm a q q e no ens. g q pt
q to salue rone illu ptes istam di
stans. et h sufficit q no pt fieri insi
to p istam distans f cu et pr na
tura poss gnae. q e fin
¶ Sed q phize dr p. q gno e a
no ce sup. ad no ce sup. ¶ Sed q
eo no vz q an q pte toto e in actu.
et ata separa cu sint id eq ¶
Sed q ro no vz acta em dr q
cata no possit fare actus sn sla
q h e du le pnle // 2° q ecq
tuu actus q dr acto at pduc no
e passu. f ipm pductu // 3° qen
ph acto dna e sua sba. q acto
cause si n acipiat acto p
se no e ad pos. q e e m age
te. et p gne no requit sam ex
te pducti. Si pt pm clare ma acto
ms. ita 1° acto m cata e sua sba
se mdo ¶ Sed 6° no vz q li
z e mag et ordo pr ne d fio ma
aliq poss sl q pete et pr cauz ¶ A
ed ro no vz. sufficit em illa pro
ro q agens possit aliq pducere
q no exredat ipm m pfice. uel
q no exredat oio actus pud su
agnt pta pr su talu. et qn dicit
d d ducione d poss me. dico q pt
aliud e educere d poss me quam
inducere formam m ma. et ide a
gens pt inducere form m ma et
pt no inducere. pon em no e act
pes talua. f sola pes effectus cuius
f gdus em. ¶ Voluta ex no vz
pro m. 10. di 1 2° q 1 ¶ Collu pb
illaq q f dam h e dna inter
gnoz et cacone. q cauo e aptus
uolutaz dine ne. et nugq gieri
voluta gieri cauo. g cauo solum

acuitus qd

quent uoluntatem uoluntatis diuina.
¶ 2o sic q̃ pt̃ fare q̃ tm̃ eminet
totū entiū calū. ꝗ tamen hoc no pt
ꝓbare q̃ illa gtmēā ut est in ea
dem specē. et hoc no. q̃ no aliq̃
ē ens. q̃ ē omnī gtēat aliud q̃ eq̃
cui sunt eiusd̃ specē. et pfectiōis. ut ē
illa spēm. et hoc no. q̃ oīs species
est oppō alteri. q̃ constituit p oppōs
dras. q̃ oppōm no gtmēt suū oppōm
¶ 3o iste rōnes nō valent. primā.
q̃ no ē ꝓbatū sufficiēr q̃ tanto sit
opus solis uel lūe. q̃ et phi posue
runt tantum. ꝗ no p actū vel
2 nūm vel. q̃ dici pt q̃ illa tantā
pt gtmē totū cētū alteri sic dicit
gtmē sirīm sbale totā. et no p p
tes. max̃ q̃ ē in equoca. et ad
ꝓbationē dico. q̃ uerosq̃ no pt ēe
nūd omnī indiuiduū omnī specei pt q̃
tmē aliud indiuiduū eiusd̃ specei p
tiū. pt ēe q̃ tmē eminēt. q̃ nō ad
ē quia ē pfectiō q̃ gtmēt. Illo
ēe no pt ēe gtmē altēi specei
nō tm̃ nec omnī operiōr gtmē ad
ꝓ. q̃ gtmēā oppō mt̃ drab no
ē aliq̃ illarū ꝗ ꝓ drāre. no n
opponūt plus dre eiusd̃ gēis ip̃
sbā et actus. ꝗ bn dre sic oppō
q̃ no pnt fieri ꝓ omnī. bn tm
pnt ēe in uno. sic gēma et mu
sica. quē spē. Cētr adr dpar ar
q̃ 1a q̃ sint oppō ꝓ omnī pt in
nē aliud. q̃ mtēi aliud ē ñ esse
pfectiō eo q̃ dr gtmēi eminēter.
et sic albēo dr gtmē integrēdinē
et omnes colores. q̃ ē pfectiō et tm
sua omnī colōr ex 10 mōr. ¶ Ad
hoc p̃ alii pq̃ ordo p ordinē a
liquas gēlōnes. primā q̃ rōnēs
no pt fare. 2a q̃ nā forma mūl
pt fieri a caturza. 3a q̃ nā fōr mūl
pt ēe pōm fiendi aliq̃. 4a q̃ illa
fōr mālis pducē pt mātēr. ¶ primā
q̃ dicēt ē q̃ aliū. q̃ ꝗ primā ꝓbatio
3 ꝗ pōn primā nō. actū actū. nēdū ē
quia in ēntē sbam tēp̃ pōr nīl
tmēn ēntēs. ¶ 2a q̃ intellēctus ānīl ē
actūlis. ex quo sic q̃ ipa in anīlē no
nātū ēsse prēdē sbam. ānda. ¶ 3a
ꝗ. q̃ ad q̃ nūqz pducēdū p anīlē
ex ipm̃ requīr nātū intellēctus primā
primā ꝗ ꝓbi. q̃ illd ēffēctus aut est

ꝓductiū aut pōm̃ fōrīle pducti
onis. nō sic nō sic. 2a ꝗ q̃ q̃ m
tellēctus infinitus ē infinita. 3a ꝗ q̃
nūā nūc intellēctual. mēti pducēt
nisi intellēctus et uoluntas. et sic patet
prima q̃. 2a q̃ ꝗ q̃ fōr q̃ cētū
pnt nā ē. fōr q̃ infōrmāt mātēr. 3a
q̃ ꝗ q̃ si sic tūc rēs acēdēt ab
solutior a mā q̃ pōm̃. 4a ꝗ q̃
mā ē pēr oīgnē q̃ no pt cōtīri a
fōr. et q̃ ꝗ in ꝗ di. 1 k. 2di. q̃ ¶
Cōtra istud pōnē sūt mētē dn̄ pōnēdo
vr. pōm̃ q̃ pōm̃ pducētē oīs ēē pfectiō
ut no pt ēē impfectiō esse. q̃ pducto
sic pēr in mātēr. pā d albēdīnē cōtīne
salte pcēdēr sūt intellēctū. et cōd̃ mō
possēt dici q̃ intelligēn angēli possūt
ut ēē cētī pcēdēs cētū cōd do. ¶ 2o
ē dūm q̃ no vr sufficiēr ꝓbātū q̃
intellēctus nō pt agēē ēē sic nisi intelli
gēdo et uolendo. q̃ omnis anīlis potest
alīū anīlē intuētē indē. et dilīgēdō
anīlē nisi pt ēē cōd pcēdēs agēdō
intuētē et uolendō alīū. sic ob hm
sūt agēdō pōnā vt uolendō in ipo visio
¶ Ite ad agēē ex sic pfectiōr. pt q̃ pe
tē anīlē sūt sūt et alio actūte nēc
¶ Ite q̃ dicit q̃ abstractio a mā vr
ēē pfectio. hoc appēt pm̃. q̃ ceteū ꝗ cētī
ē abstractio a mā q̃ ānīā intellēctiua
et tm̃ no ē pfectio q̃ no omnīā no
ē pfectio omnīō ꝗ cētī. ¶ Ite qm̃ dr q̃ ar
cānus ꝗ no ē pōm̃ sīc. q̃ no est
pfectio. hoc no vr sufficiēr ꝓbātū q̃
ꝗ cētī cā pcēdēs pt ēē impfectior esse
sic in gēnēē omnē. ñ gēnēē intellēctē
no omnē q̃ omnēs ignobilēs sūt
pt ēē d obs qd ē impfectio actū in
tellēctū ut albēdo. Cum ē cōd pfectio
pt gēnēē cōd cōd pfectio ad pducēdū
effectū pfectiōrē. sic q̃ pt cōd impfectior
cōd deo gēnēē ad pducēdū effectū p
fectiōrē. et sic no ꝓbat q̃ ipfectio pt
cāre pōr hīc no tūtēr. ita possēt dici
in pōito hīc. ꝗ medium suū actūē
no possit ēē cā tōtīs sīc. pt tm̃ ēē
pcēdēs salte q̃ hoc rō no ꝓbat
¶ Ite q̃ hoc q̃ dicit q̃ tmēn fōrīle
nō pt ēē absolutior a mā q̃ pōm̃
q̃ tūc mā q̃ fūit sīl pnt ēē ē
ignūcūs intuētē ipsū angēlī. ita al
tēr. et tūc agēdō ē abstractior
quod suū pōm̃ q̃ ipsū salte pcēdēr
cāt. ¶ Ite q̃ ālī cātēs sīnē ālī omnī

ce prim pducedi sbam qz videmq
p expericiam q sbam qd gbda acm bn
pducat sbam pn d igne gnante
igne cu calore et tm sn calore prnas
no pducit igne ergo acm sit ce
prales pducendi sbam Sed conf
ocit effectu d pedis sufficit a sua causa
cen lq cu g ignis no possit gnare
nisi igne sn qlis qi qlis sit ce pr
ales r sbe ¶ Si dicas q agnti
vnte sbe hoc n l. q ita i me
pnt gere ad pducendi sbam sic sbi
et eo ¶ Et hys appar q prima q
no e sufficiens pbata qz no e nata q
angelus pducat mtellendo z ve
lendo. Et esto q sit ad hoc non
e sufficiens pbatio qz no obstate q sit
actiua posset tm ce re pcuat mp
ducere et creare sbe et mlto for
tiq actiue ¶ Vide est q 2 q o
no sit sufficiens pbata. q no vr pba
tio q cata no possit pi dare ce sbe
sbali et acnli q in forma sbali vr
n q possit. pt enim q fuai sn sbi.
? dare ce sn sbi. qm h qz dicit
e q creare et q fuare no dicitur ab
solute. Aut pz m cuta ad ffm
Nec vz d si dicas q no pt qz m
dinat ad oppm. pt enim cata ca
gne monte et effuate sursu q
mtiacem sue ne ¶ Et ex hoc pt
pare q est 3 q no sufficiens q
forma no possit ce abplurior
m agendo q m cendo. cu ng ac
nonis ut pbatu e possit ce abp
lurior q prim actue ¶ Sit 2 q
no sufficiens. nd appz nci q nd
sit por oigne ipa sit ymo deq
pd fuem pq dizacue cate quod
mam et tnt vo ita pbat quod
forma possit pducere maz roluter
ut pnat ¶ Deo alii dicit q ista
q no pd cuidet pbari q phia
persuadeo ed tn aliqlis sic primo
pbo q na cata pt ce cu nal
tolis alicq effectu. 2o q nr pnat.
3o q na lba cata pt ce cu tol
alicq effectu. 4o q nec pnales prim
q sic. primum nale tole cglis se
ipsis ad pla egd rois no i pedim.
sue ne delectu. ut pducat q lez
lit milles. si p cata pt cate ali

q nd mudum egd rons q rone
vnii et mstra. qz ex quo e agens
nale cglis respicit sua. pt igo ca
re d sto mstra nd mudum h fm
e g ¶ 1m pbat hoc mq effi
qz r quocumq pt ad pnal i p
tnet gere. pt et cu sma. eo q e
pfectior gere. g illa ca pd ce r
mstrae. et mtelligo sic. q sicut
cando est na. g et ca prima po
no e cum visile q cu r sit susp
enda a sua actue. g si no sus
pendat pt salte pnal pducere
mfinita q fm e sic fo ¶ 3m q
qz no pd ce hba n puelle cz volun
pt velle mfinita ergo pt pducere m
finita qd falsum est sic prue
¶ Si dicas q no pt velle/aliq ute
salte pt q respiciat mfinita. ut nullm sit te
lis p vna voluntatem no possit ad
tm pisiagle mfinita sicut ne. g pt mfinita
volunte pt olue. tneat qd e magnum ¶ 4m sil pnt
p qz eod mo posset uelle i fita
et no e ne sic q ad prima mag
teaget qm ista uellz pducere q p
ducere mfinita qd e fm ¶ Sz tonc
illa sit mlta dubia. primo vr q
cata possit care. qz si calor pro
ducta ab igne m sbi pducere sn
sbi care. Sed deq pt destruere sbm
q fuado igne calefacere et ra
lore pducere. ergo et calefactoz
et pductoz caloris. ergo nec e
igne cauz. Si dicas q calefac
dit tm agere ad sbm passi et
ro destructo sbi qd e passu no de
manz tnere tiam ad illud. Con
deq pt calore facere ad r ad caz
pducendi. sn r ad sbm et passu
et 2e tnere sufficit ad hoc q sit passu
calefo ¶ Si dicas q tnere no tm d
pedz a suto et cto sed est a subi
tam qm 3m no dependit a primo n
mete 2a sed 2m pt ce sn primo et
3m pt sed tnere no depedit a sbi
nisi mete fundanto. Sed tnere pd
manere idem nno variato sbi. oia
enim tnere sufficit dependere a fundato
et primo. sbm aut n e fm n big
¶ Si dicas q tnere cen dependere
a sbi qz dne albedines sepute a
sbi no dicitur sicz. Dico q fm
ei qz no depedit a sbi n mete
fundato. fundamto aut pt sepa

Rn ad 3a

cati

cari

no q dr effectu cum
pducti sit passo
a no d pon mte

asbs unz. Et qfirmat qz si due
albedines ponentur in sorte z plo
ne ponentur ced' uno in Jona z
petro. Jonas z petro erunt filegea
de filii ne q sor et plo fuerunt si
miles. q no ectpi vnn si fuerit de
penders ad sbm. Et qfirtur qz
si due quintates separate ue sud
eglies pz i q due albedines separate
ve sunt sites. Sed ar pnt ad id
dum. qn aliq hr duas dpeden
tias quaz vna e sor alia si
pr ee sn pori d'pen ei patrori
mitro magr pr fici ei pori sn pa
tiori. h talor depedz ad agens
et ad sbm. et d' pora ad agens e
por qua ad sbm. ei g' talor possi
fici ei depen ad sbm sn dpen a
ad agens tatu. qz d'illo loqr mit
tonia qr pr fici ei depen ad ag-
ens tatu sn d'pen ad sbm. z sic
recat. Ite tatua pr actus sn
sbo qfuae. Ex m d' sole si deg d'stu
ent medu aere ut ignis. ut qpz
corpq et reptinud lumiq. adhr
sol hnez eande uture qfuadi lu
mis. qua nu hz. Aliud ex m e si
postu d' acib' cutae. ergo pr p
ducere actus sn sbo z tatae. tu qz
no mq e pducere qua tatae. si
dicas q sol no hnez tute eadem
ture. ro. Con deg salte possi
eande uture qfuae. z lu a sole
dependna sn corpe medio ut sn
sbo qfuae. et hr qpatu. Ite qm
separata a ture tatu ve pr augi.
g tatu. qnb. hz qm m augere aliquid
acqur. et id pduere sn ma g tatae.
Si dicas q qm acqsita educa de
pon qsint pexnp. et sic no tatae
Con sbm et for q educat nu sut
ced' rome. qz no esse ro q plq emi
cet sbm alicq quod eq. Ite qm v
nu p educa d' pon alicq sit i code
loco. pz. sic no e hic. Si dicas
q istu qntk acqsitu p augr edu
de pon qntk nu mute. Cont
tue ille due qntk cent in eodem lo
co. q e fm. Et 8 mete actus
hr maz m qua no ex qua. Ite
agens nale pr d' specie parme
et omi gnaro ume. et eq sam
sbalem. et ia no educa d' pon

me qz na e ibi i tatae. Et m rome
e ma. g' eq illa tatae. Ite ut pus
argutu e sor ad pducere puze de
michie pducu. g' tatae. Ite tatura pr
amichte g' tatae. qua pz. ante plu.
qz qn corpr sor e pnz nl. sed
si amichte ado. Si dicas q no
fr tuerit in pnm nie. Con si sit
sit in pnm me pr reduci ad actu.
i a sor corpra in pon me pr re
duci ad actu. aut i ab agente tatu
aut in tatu. si tatu te agens tatu
possi nalr. ide nao repatae. qd n
qedit. si p agens naturu tr deq
no possi amichte omnd formid ma
lem. n amichtis maz. qz remante
ma remanu sor in pon eio. si
tue deq no possi amichte omnam
formm male mi amichtis aud id unu
dua mala. qz qtutucqz omi id
undum amichtis adhr sin remanet
in pon me altiq mdundui et sicn
amichtis. Ite q rom qua adduxi
ad ptad gos pnle vr em q no vz.
accipio em ma de agere nale ed
tue acto istdb. sz agens nale p
suppons maz eglur respirat oes sor
exute in pnm me. et passu si. qz
ille forme n hnt ordine ad ages
ner ad pacies. ergo qltz agere ut
pducere omes sunt in ma. ut n vz
utzqz e fm. Confir qz augo e p
ties di les eq d' rome. z ages aug
metas se hr eglue ad omes illas p
tes. i ut cabit omes ut cabit n vz
utzqz e fm. Ad pmu istoz pmo
dus vno mo tendo q rlo no di
cit nisi exima rocxhica tue cale
facu dicit duo exima. sz calefaci
ens et sbm calefactu. nut aut
impgle e q sit calo d'mons aq
calefaciens sme sbs calefacto. qz ho
no ut qm qnot sbm calefactu et
p qnt impgle e q sit calo sme
sbo. et n e i fulta fe dicuq. pr
tatae calore sn sbo. ergo calefaci
qz aqui a drone no qnonte sbs
ad dicum qnonte sbm. ut hic deq
pr fiere omes actu abtu uo tr sme
uoluntate que pr fiere mete uo te
g pr fiere actu mitoiz sn uo te
i rone ce. Non pcsr qz actq abtu
no qnot uoluntate sit actq mitoiz
Tendo tn illa. o q rlo dicat aliu

et si sit ced' rome
n et hnt ordine ut
se

re ab extremis tuit lic, poq possit fi
sn pgtoi no tn eq et io cu r) sit
pgior sbo s sbm possit fiei sn e
no tn eq et oz dice ad oia illa z
q eus no tn dpendy a suda t no
fi ecs a subo ¶ Ad .d. dicdme p
l et z.ll dico q aliqn zm plus de
pendet a pmo qm zm pt ecs eq
dpende potio ig m ypoto q plus
ut eqlie dependat se q sic non
pt ee sn z sic no sn pmo ¶ Ad
aliud dico q forte si hoc vm est
d elatibus pm mei d qlbz tuge m
argu no tn d elatibus z mei qsi
mr actum et passium ut th ¶ Ad
de duabus dpen fi nezi pt assup
stz q eus forme ad agens sit poz
q ad sbm fi magis eq io no pe q
pt fiere effectu sn re ad agens i pot
ipm fiere sn re ad sbm ¶ Ad .d. di
co q tu lu m me fa actu meu
tanqm q fiat a solo do et non
a cauta et hoc dicit anf Eodmo
d augte dre q fit a solo do Aliu
ad primu pt dici q no e site de
qfiatione et cautione qz aliu agens
respicit pductu in actu et no pro
ductu qz si no cauta posset caue
in aliq sbe q ti tuc cu eqlie respi
cit oia creabilia salte eqd rona
oia in illo q ti pducet at nullus
ty pq cauam aliu se hr agens cu
tu ad effectu id pductu mee quod
ad alia eqd pdms q no sit mactu
et ita no se hr eqlie ad illa qre
pt caue id qfiate et no caue Eodmo
Eodmo pt dici d q ti et tpe sepm
ti. ¶ Ad .d. d gnoe pmus dr q eq
miaculose i creat mam d qua
for emus educit ¶ Ad ad dr q ca
re no solu dicit pducere aliq post
puz mch fi ecs q n sbm req
rit fi sic no e hic ut s declam
est cauta em in actue sua nto r
quirit mam mq rapit forma
dei aut no. ¶ Ad aliud dico q
agendo amchis p mutatoe q d stru
it aliq forma ita q n ipq ma
net sic for p corpione necessime
amchi sic em an sui pductionem
fuit pcau mch sic pq erit pcau
mch et io visse amchla sz in
actu amchilacz ut qr hoc ac
tipiit oppom cauzi et sic cauam
pt amchie qz sic id solu dr caue

q pducat aliq ex mch n ab maz
p supposito ita amchie ee redi
ge in mchilis, p supposito maz. Et p. Nitam
cauia in ei actue sua nto p su
ponit maz. io no pt ad mchie
pt ecs dici aliu sic no e site de
de qfiatione et creatione q cauto
n p supponit et io cans eqlie se hz
ad oia sitia Confusio aut pssp
effectu in actu qfiandi et io d pe
miate illu respicat et no alia
sitia q no fuit in actu eodemo
dico de amchie q pssupponit effe
ctu amchidu in actu et io am
chilas pt dicate respice illud i
ta q no eqlie respicat oia sitia ca
no aut no et io no e site posito
ergo q credent cauza posse
amchie ad hue no sequit q po
sset creae ¶ Ad aliud d distin
mista pz supio q mch vz. Ad
arta pnia fatz pz p pdcd ad pm
credat q in aliq effectu pt sta
i malus in que no pt sta malus
no tn se q possit in aliq totum
mch p supponendo qz eqlie respicet
id et mlta alia ut dcm e ¶ Ad .d.
d grmcta pfectis dico q mltos
effectus pt agens cauzi pducere
pfectes ma no tn maz pt pducere
qz sic no p supponet ita eqlie
respicet omia ecs

Q. UIIE.

Utz mudy potuit fuisse abet
no p pom diuina dico
q utrq fs pt rezi et neu
tra pt sufficie mpbai no em vr
mclude manifesta gdicrom mu
du fuisse ab eno lic goff dr
om no em dr repugnas modo n
expte di n expte cauze vez e
em q mudy ab eno fuisse ca
tu ut sti dicit mclude repug
nacia sunt edo stz cauze p eqpe
ee d mch pq no ee fi durazoz
ita stz q sum no ee durazone
predat sum ee nec sic est sh
aliq qsto realis fi hoc e q qri
dz utz illud q d fto pt pducat
sic q ee eq kalu fi durazoz
q tusset sua non ee potuisset a
do pduci q eiq no ee no pres
sis ee durazoe ¶ Et dico q n
vr aliqua gdicrom mclude q sic

A

8

b ex quo deo potuit quod non intelligitur in dicto. Sed dicendo in adrion magnum
~~pena sigillata quadam de sua infinite~~
rō i pma in rō e q si mundus fuisset aeternus non infinita fuisset p̄ima sed infinite
revolutionum solue. quia quanq; dicta fuit alia prius. q̄ cum omnes revolutiones
sint in actu p̄ finite et p̄ite se q̄ infinitum sint in actu p̄ infinitum. 2or
si ceteri infinite revolutionum p̄ finite poito q̄ mori revolutione dei cassi omnia
alias intellectua. cum i. non competant ad rationem hominis. se q̄ non dicuntur
sint infinite nec actu centrum. quidem inquen. q̄ p̄ ad a do est actu
infinitum in p̄ fronte. sed omnis sterq; aliae q̄ d̄ e inquen. 3 ro q̄ p̄
ista una infinita ceteri ad actu ex
cessa. q̄ p̄ te infinitum revolutionum sint
finite actu. p̄ plas. fuit revolutiones
actu lunae quam solis. tz q̄d ex redi
no e infinitum ex quo e excessu.
Sed rapio revolutiones hodiernae et quo
an aliq; rue distat a rue hodi
erna in infinitum a milla p̄ dictos.
si non igitur revolutionum aggregate non
ceteri infinite. q̄ sic in quantum p̄
manibus finitum additum finito non
facit nisi finitum. et non multiplicat. sic
in quantum successive rue finita addi
ta rue non finite non facit nisi fini
tum. et multiplicat infinitum. tz aliq; rue
luna distat ab hodierna infinit
quo tue d̄ rue e in mete sequi ab
rue. sic distate infinitum d̄ illa dis
tat infinitum a rue hodierna uel
no. si no i. nec predus. exq; ut
illas nulla fuit distantia at tm finita
si sic. i. ead rōe in mete sequi est
illa. a acepta distabit infinitum
et alia pg illa et sic predecessus
ad rues hesterna. et p̄ quas rue
hesterna distabit in infinitum ab ho
dierna. q̄d mato e i pyle. q̄ uae
pone ordine in actu ordinatissime
in eius ordinatis. 4 Sed si sic se q̄
p̄ te intelligus sit ceteri maior tue e.
pbo. sit a totum tpis p̄ritus triatum
ad p̄ mm hq dici. et b totum tpis
future in thoatum inde est a p̄ hq
dici. sit c totum tpis p̄ritus triatum ad
fine hq dici. d totum tpis futuri in tho
atum a fine hq dici. tue aequo. erit
b sit equa. q̄ totum tpis p̄ritus tria
tum ad p̄ mm hq dici. et to mm tpis futu

c in tpies a p̄ hq dici e infinitum
nr vr rō aliq; ire vnu cet maius
alio cat quo ei utrq; p̄tedat in
finitum. Et ead rōne r et fd. sit
equa. et si a et b sint equa i quip
e maius ipso a. tz d e maius a. et ponit maius ipso b. et hq d e
p̄s ipsius b. iq p̄s e maior toto
quilibet p̄ hunc d'ducatus e pla
nissima adutenu p̄ ista d est
maius ipso a. et hat pbo eq cui
denti. q̄ quocunq; omni equi est maius
equale eode equale e et reliqui maius.
f r et d sint equa ead rōne qua
a et b. et r e maius a. q̄ a e p̄s
ipsius r. i. d. e maius ipso a. et in p̄
tota d'ducatus. Sed tue tue sint rev
lutiones future p̄ hodierna q̄ pres
serunt ea f intentionem p. f i p̄sle
e omnes revolutiones futuras esse
p̄ infinitas. et hoc q̄ sint infinite. q̄
eo ipso q̄ precedentes omnes sint p̄
sitae actu. sint actualiter infinit e.
Sed p̄ q̄ includit q̄ dictorum mundum
fuisse ab eterno p̄ illud q̄ quantum est
ex se et ex natura sua e non ens. tum
q̄ nr e ens essentiae nr formae non
solum p̄ducta ab alio quantum ad suum
factum esse sic indigeat esse a sole sicut
est ens. f p̄ducat ab alio quantum
ad suum fieri. q̄ multiplicatio a di
ctorum in dictum p̄ sicut sunt mu
tane. tz mundi mobilis certa est
hmo. max e lendo d'circo ut fide
lest locutus. q̄ e q̄n certa sit p̄ducta
a deo q̄ non ex. p̄cessit ex non ens
non solum in intellectu sed posuerunt
p. f esse in re. q̄ alia non fieri
tur d' mchi. tz q̄ tenz fide.
ergo certa p̄ducta a deo non p̄
quantum ad suum esse sicut filius p̄ducitur
a patre medium. f f quantum ad fi
nem quia actu ruit e indi' quantum
ad ~~certum q̄~~ durationem. crescere
successive et diuare aepte et ma
et a pte p̄s. q̄ e subitum et sup̄
mutro. ergo certo non p̄ ee abet
no. sic em non caret duratione a
pte ante. p̄tz i dictum q̄ si certa
fuisset ab eterno non haberet esse p̄s non
esse acquisitum. f hrs sp̄olu factum
esse et p̄ hoc q̄ e certa p̄ po
ht esse p̄s non esse acquisitum. q̄ e indo
Confir q̄ q̄n aliq; quemt alia
ex natura sua i p̄sle e q̄ eis oppositum

1. et e maius ipso b.

1. fuerunt

1. eius

nfir

queratur si sit induratione quia aliter
dicit scientia sit vera. Sed contra secundum omnes
philosophos et sanctos deus secundum se est non ens. in per
eadem mensura non potest habere esse. ergo per
tertia alia. Et si dicatur quod de ratione creature non
est quod habeat esse post non esse. ita quod non
esse precedat durative. sed dicitur habere esse
post non esse. quia deus potest non fecisse crea
turam ab eterno. itaque non esse creature
non precedit natura sui esse nisi secundum intellectum
secundo ut natura et non duratione. Contra hoc propter
hoc quod est quod est non esse itaque propter
ni quo est non sunt in potentia ut non
sit. licet ex parte ipsius rei non efficiat
quia alie quidem possent esse sit vera.
et eodem modo quod fuit propter quod fuit
quia non est ipsum fuisse. itaque in non
illorum est potentia ad contrarium actum pro
prie propter quod potentia actus. Sed si sit
potentia ad contrarium potentia per alia men
sura fori inquantum ille actus et
hinc est quod illud quod est quia est respectu non
aut absolute non est. Sed si mundus
fuisset esse ab eterno. numquam fuisset
potentia precedens per quam actus esse indi
potuit ab eterno impediri. Si
igitur fuisset ab eterno absolute necessario fu
isset ab eterno. et non modo contingenter.
Propter si non esse precedat esse finaliter
solum creature. aut in illo tempore crea
tura fuit valet non enim a eius.
Si primum habet propositum quod non esse prece
dit esse in re. Si secundum in creatura fuit
antequam fuit. Dicitur quod querit aliqui
naturaliter querit si ratio. potest induci. si
quod non esse querit creature ex natura sua quia
si valet. et non quia est ergo prius. Iste
sunt meliores rationes ut credo quibus
ad probandum quod repugnat creature fuisse
ab eterno. Sed illis rationibus non
obstantibus videtur quod nulla sit manifesta
contradictio quod creatura fuisse ab eterno.
nec repugnat ex parte dei. neque ex
parte creature. quia rationes inducte possunt
faciliter solui. itaque satisfacerent au
dientibus. et ita dico quod si deus potest
facere quicquid non includit contradictionem.
potest mundum fecisse ab eterno. Ad
rationes in contrarium ad primam respondeo
quod secundum viam istam oportet concedere quod infi
nite revolutiones sunt actualiter
transacte. sic dicit ratio ipsa. homo non daretur
primus. Ad secundum concedo quod infinite
possunt esse aliquando in actu. et infinite
~~passiones~~ perfectiones aliquando in actu. Sed
ex hoc non sequitur quod aliquid aliud a deo
sit infinite perfectionis. quia licet aliquando non
possunt facere aliquod unum. Sed dicimus
ad minus oportet concedere quod aliquid ex deo
habet tot perfectiones quod deus. Verum quod
homo habet plures perfectiones in se valet
et formaliter in se quam deus. quia deus non habet
habet formaliter nisi unam. homo est tamen u
na perfectio quia est eius sua. virtualiter tamen
plures habet quam homo. quia potest creare homi
nes et asinos et potest de omnibus tribus
libus. Ad tertium concedo quod infinita
essent excessa sicut probat ratio. et quod
unum infinitum esset maius alio infinito
potest revolutiones lune excedunt revo
lutiones solis. Et hoc secundum veritatem concedit
et probat Lincolniensis super librum physicorum.
Ad aliud dico quod nulla revolutio
distat in infinitum ab hodierna. quia
hec est una ultima cuiuslibet est vera quia
neque illa neque illa et sic in infinitum. ergo
dicitur ultima ergo omnes sunt proprie sunt
~~in~~finite. quia non valet. instantia est de parti
bus continui. ubi nulla pars distat in
infinitum a quacumque parte continui signata lo
quendo de distantia que est per partes eiusdem
quantitatis. et tamen non sequitur ergo omnes partes
continui sunt finite. et ratio est quia illa que
numquam est nisi ubi est dare tamen ordi
ne partium. ita quod sit ibi dare primum
secundum et tertium quorum nullum est pars alterius.
Sed sic non est impossibile. Si magnitudo nec
in revolutionibus. Ad propositum dico quod secundum
magnitudo permanenti quibus pars sicut et
durativa addita alteri facit finitum. et tamen
in isto processu sunt infinite actu creature
partes. ita quelibet revolutio addita alteri sit
finita. et tamen omnes revolutiones que
tum proprie sunt infinite. Et si dicatur
quecumque revolutione accepta alia distat
aliqua in infinitum. ergo a revolutione ho
dierna distat aliqua in infinitum. quia aliqua
est revolutio distat a infinitum ab hodi
erna et tunc fuerunt actum per prius de
revolutione immediate sequente. Respondeo
unde actum est de partibus continui. unum si parte
continui est alia pars minor. hec est ultima in

f qlibz sint actu. et vna. na ista pte qtum
e aliq pt minor. et ita et sic d'alis
i e aliq pt qn' minor qlibz pte q
tinui. d'illa qro vtr sit minor
p' uero alia sit minor. si sit minor
i e indi'. si sit alia minor i ista
pt data no e minor qtuz pte qn'.
Ro dico q' in utroq; arto e falsa
fe dcoz q' mutu modo suppodi
et tio supponit qfuse tm sb quo
no qtuzgit d'stede in tm supp
d'iate. sli q' qtit d'stede. et Nam
in ista ppone aqtuz euolutoe
acep distat aq in infinitu. h' ly
aliq a pte pti stat qfuse tm. q
no qtuzgit d'stede. no n' se aq
auqz euolutoe acep distat aq
in infinitu. ergo a qtuz euolutoe
acep distat her euo. et illa
ts e falsa qnu. Et z m gnte qn
infertur ergo aq euo distat in
finitu a qtuz euolutoe acepta
h' ly euolutoe suppt d'iate pa at
illa. et io sb illa sit suppt qtuz
d'stede. sit dndo q' h' euo distat
infinitu aqtuz euotoe acep ut a
to z tm e falsa fe dcoz. p' dui
sit modi suppodi ergo d' ri. a pte pti
in oma pte et a pte sbi in alia
tod no mutat tio supponit qfuse
distbute in tm suppt qfuse tm na
in pma ppone euo acep a pte sbi
qn sit dr a qtuz euolutoe ac
cep distat aq in infinitu suppon
ge et distbute. p' signu ule si
addit a pte sbi. et io sb ea qtuzgit
d'stede. Et in gnte stat q' tm qn sit
dr q' aliq euo distat i infinitu aq
auqz acep et io sub ea no qtuzgit
d'stede. Et io in oib talibz e falsa
fe dcoz. Et z modu Et si qras
iuz iste ppon dnt gredi aliq euo
distat infinitu ab hodiena.
ab hodiena euotoe distat aliq in
infinitu. Dico q' pma e sip' fla
et negada q' ly euolutoe a pte sbi
supponit d'iate. pa at. a euotoe
et io sip' fla. in nec illa n' ista de
tat i infin a euolutoe hodiena z
e simp' greda q' ly euo a pte
pti suppoit q' tm et no d'iate pa
i euotoe at illa. Et si dicas q' her
sit vn a euolutoe hodiena dist

g at aliq in infinitu. accipio illa et
facio arm pnui. Pen no potest ac
cipi vna. q' sub ly aliq ponta a
pte pti no qtuzgit d'stede. Cod mo
plucida sit argumta d' ptibz qtum.
Tellit pt dici et melius q' nunq
tio quit a pte pti suppoit qfuse n
qn pn signu ule a pte sbi ut aq
tio tone tio sbm suppt qfuse distribue
et io forte aqz illaz e fla aliq
euo distat in infinitu ab hodiena et
a euotoe hodiena distat aliq i infin
q' in infin tu a pte sbi q' a pte p
ti suppoit euo d'iate pistat ita
euolutoe. na pt aut in istis ali
q euo distat infinitu a qlibz euo
lutoe acep. A euolutoe qlibz aq
euolu distat in infinitu. Et si di
cu iuxe pdta in q' libz qro sit in
finite ptes in actu q' qlibz redu
dit p' ftiom ppiaz. ergo qlibz qtum e
infinite pfectus intensive. pot dici q
si in qro cent infinite ptes in actu
q' nulla cet pt alia. ita q' cet da
re pma 2a et 3a actu distede
tue qclud et argm. Et in qro non
a sit. B sp i ptes diuiz diuisiz sit
ptes finiozz diuisiz. et no e dare
pma pte in qro qn sit alia poz q
qtuz pt dat ad huc e di' in pte
fore. io no qcludit argm. Sed
adhuc vr arm stare q' qtum pot
diuidi in duas metes. et vna me
dietas in alias duas metes z i in
finitu. et metes ille duae distm inter
se valuit et tolut. ita q' nulla e pt al
tio cu ergo tales medietes infinite ar
tu sint in qro. q' in qro sit infinite
ptes q' nulla e pt alia et sic e
rit infinite pfectes i qro q' vna
no e pt alia. vn se q' qtum sit in
finite pfectus Ro dico q' libz i quo
libz qro sunt actu infinite ptes z
infinite pfectones q' nulla e ~~pt alia~~ alia
mo pdto. q' tm oes ille pfectones na
te sit fare vnd pfectos finita io
no se q' qtum sit pfectus infinite. no
tlq quia sequitur qtum sit qtum
prales infinitas. q' e infinite qtum.
Et si qras no pt intelligi q' infi
te ptes z pfectones sint in aliq et
tm q' id qpam no sit infinite pfectus.
Pen q' in quoq; sit infinite ptes

eod' quantitatis q' sit i' dae' prima pte
q' no pt ee 2a aut 3a et eod' mo sit
dae' 2as. 3as i' ex infinite tlus po
pr q' potest argui infinite pfectione si
ubi sola sit infinite si pporciones sint
eod' porcionis. qz 2a sp e pt pmenet e ibi dae' aliq' pte q' exna su
a sit magis sima q' 2a. nl eq. ibi
ex infinitate talium ptiu no ptinget
arguie q' potest ex illis ee infinitum
nec e alia ca q' reda. n' q' na reie
talis hic mde. ~~Cpi dicit p fi q~~
Sic ergo dico q' lis magis sunt infinite pres. et infinite pfectiones. qz nulla
e alia. et mtes se sunt totis distante. lis no abstinet separate. q' tnc
infinite no sint aliq' est aliquis dna
te pfectis sit qntus. q' e pcessi in
infinitum e si pres eod' porcionis et no
eod' quantus. at pfectis si maior sp et
maiores pfectiones in infinitum pedn
lo no recip gtm includes tales
pfectiones infinitas ee infinite pfectiones.
primo sic hoc stat q' sit valde mo
dice pfectiones. sic et valde modice
extensiones. qz d' extensione et pti
bus eius infinite e idem argtm et eadem
solutio. Et si dicat q' si i' gtus
sint in potentia no in actu. Ps si in
dus fluxis ab eodem et infinite vno
lutiones fluxissent actu infinite
et deq quolibz die fecissent vna dies
gtis fluxissent infinite pres actu
dimise a gtis. et stat vna dissio
phita ad infinita. et adhuc est vna
alia dimisio i infinitum infinitum. que
magis posset ee sn infinitate pfec
tionis. Ps si p. e dae' minimi na
le magnitudinis sic minima carne. i
illa carne no hit infinitas pres.
Ad primum pnm q' eo dicit q' si
in potentia. qz no sit in actu separato.
no aut intellit q' illo mo sit i po
quo aliq' anxpi e nec in potentia qn
mch' e. qz si sic magis posset q' pme
mgtis. i intellit q' sit aliq' ex su
am tam. si sint in potentia qz si qlibz
pt mgtis no e q' dda totu separatu
pse exist. Ad ad. credo q' pres
infinite actu fluxissent disse a gtis po
sitis ypothesi. et q' stat disio ad
finitas pres actu et q' ille pres

cent ad hnc dissibiles. si ex hoc no
se' q' totu gtimum q' potest ex utrus
q' pteby sit infinite pfectis pp' eas
dictas. Ad ad dico q' no est
dae' minimum nale qui sp possit di
di in pres minores in infinitum et reta
sp eadem sum nali sic pts d' carne q'
no e dae' minima carne q' no poss
didi in minore in finitum salte pp
tentia dina. Ad p. dico q' intell
q' e dae' minimum nale et minima car
ne. q' pt na' existe pse et e sste
agentis ex no corrupere pu fide ca
lida. 2o ita q' si est minor carne
poss na' e sste agentis extrin
bus. si stat pp' difficultatem resistendi ce
dere in gtis corpum sic q' corpe
pe forma carnis et induceret in
ua forma alicui alteri. Et post deq
suspede actones istorum actorum ex
trisecorum. et ob hae carne actorum p
cione. et sp diuide in pres minores
et minores in infinitum. ita q' minimum
stabit dumpo ad minimum pte car
nis. neq' q' tuq' pt disa ut dum
denda cedet in gtines pp' suspe
sione agentis extrin. et ob hac no
carnis a corruptione. Ad ad ad
primum dico q' fudat sup floris q'
ora infinita sint equa. q' p' e po
sita ypothesi. patet enim p' q' re
volutiones solis p infinite sint infinite
si mudq fluxis ab eno. et sit infinite
revolutiones lune. q' sint plures infinites
q' revolutiones solis. et ita posita ypo
thesi dz credi q' infinitum e maius
infinito. et q' excedit ad infinito et p
quns infinitum no e equale infinito. et ho
su q' pet infinitum ad infinitum p infini
tum. su ad infinitum p infinitum. pts
enim mate si mudq fluxis ab eno
q' totum tpis primum copulatum ad p
principium hq dei cet infinitum ar
tua. et sit totum tpis primum copu
latum ad finem hq dei cet infinitum ar
tuatr et tn esset maius q' totum tpis
primum copulatum ad primum hq dei
ad mug p omnem die cet maius. Eod'
mo dico q' totum tpis primum copu
latum ad primum hq dei et totum tpis
futuri copulatum ad primum hq dei

non fuit eqlia sz omn̄ e maior ḡ
ꝑ qd e maior et qd minor dissimile
e nobis indicare cui i a deducto
fide sup illa ꝓm oia infinita sz
eqlia q e falsa. ut ꝓbatur e mi
e q no sz q ꝓs e maior suo
to ad.6. ¶ Ad aliud dico q no sz p
sise tot revolucōes finite qr ponte
data ypothesi ~~et~~ ꝑ fuit plerat
pauciores sic ꝓz ex dictis. Sz pos
to q plures sint tot dico q oes
revolucōes finite no pnt ponsi
qr fuit infinite. qr id e qua vom
q infinitū qd e aliqm pnsiendū
mūq ꝑ actua pnsi. neq ꝓtu
q dai ultimū q infiti. et ho ꝓ mt
tendme sua sp accipienda. ꝑ m
finitū qd m nllo tpe fuit pta
sendū ꝑ sz fuit pnsitū. q adm
ore sui pre, pr pnsi. et pnsitū
ee. no obstante infinitate sua. con
co ipo q aliqd e pnsitū q mūq
fuit pntaseūdū. no ōz q ipm fuit
finitū. ꝑ pr ee infinitū. nec aut
si mūdi fuisz aberno oes revolu
cōes pnte mūq fuissent pnsitū
de. qr m no ꝓ dūacōes sz ꝓ
fuisz vā. iste revolucōes dmonstre
oēs pnsiq sūt pnsiende. q no sz
q ad.8. ¶ Ad sm̄d rom. Sand dico
q dicit dr. sm̄o qr accipit q
cātā e no ens sz nātā q
nate e ꝑ eū q no ee cāte apte
rei predat sui ee. ꝓz enim q her
e pla cātā e no ens sz nat sua
qr si sit p nllat pōm posse fieri
ens. Et si aliq auctores dicunt q
cātā e no ens de se. dico q illes
affmatīas intelligunt negatīas
sz q cātā ~~sz nat sua ipsa pōm~~
~~qr~~ no e ex se et sz nātā suampens.
um q excludat ab alio esse.
Nā cātā ab alio hr ee. Et sic
telldo sic intelli dr. ꝓz q no se
cātā no e ens a se i si e pgt
fuisse aberno. qr potuit fuisse
ab alio aberno. ¶ Si dicas sed
ipa vr dice q opponit q mor
dme nē queūd eōd no pnt sl
dūacōe quere eōdē ꝓ opponē
bec et no ee ordme nē queūd
tatē. qr ꝓ nāt est cātā no ens

q mūdi ens. ¶ Sm̄o sic dicit scotus
et bn eo istu concludit. q mā no pos
set sl dūacōe p duci sub fōē. qr
pius et fōr ordme nē queūd me
et pius nāt e mā sub piacōe q
sub fōr. Sed dico sic dt scotus q ꝓ
acrep e vad d opposito poitē ita
quor omn̄ e poitū et aliud sua
tum. qr si sint aliq opposita po
q que nt aliqui ordme natē. tunc
ꝓz q utrq; illoz sibi vcatē que
nāt. et p q nt no pnt eōdē simul
dūacōe quenie. ꝓ repugnaēt
fōrle. ꝑ si sint opposita q ꝓ omn̄
e negtm ad poitum et que at ali
qui ordme nē. no ōz q negtm
sibi valē que at. ꝑ quedz nātū
sibi mi pueniat p ages ex tu
p ducens altri; extinsecu poitum
et sic no ee quenit nāt cātē. qr
ex se ipa no e effiue ens. ꝑ pdn.
ero no ōz q tua opposita que at
mre ordme dūacōe. sic quei nt
opposita poma. ni ero sl dūacōe.
et tota ra e q no ōz q negatum
ex m̄ que at valē illi rei. et ido
nt quo si pg dūacōe nt sl dūa
cōne. ni opposito poitno. ¶ Malo
ero d sicut. q pomt q nātē est p
cātū et q ꝑ nato distinguit. nā q pla
cātūrā. qr q ponēt mūdū fuisse
ab eno dicēt q mūdi mūq fu
isz cātū sic ipam locū de cātōe.
qr illa quot negōne imēt pre
dente ee rei. q ꝑ pressio nātōe
apte rei no fuisz. nec sum fici a
liq no distinguēt a suo fō esse.
ꝑ sum cāri e sum q ꝑ nati et sum fi
e sum fōrti ee. et sp a do huisz
sum fōm ee. et ee q ꝑ nati et mūq
fieri aut cāri distinctū a cātōe.
¶ Si dicas et si mūdi fuit abe
rno tm fuit p ductu a do a qui
p cātōm. et z hr ꝓ ito aut etn
ia cātō eū. i mēsura mdili. aut
p absoluta mūcōz q no e dicēd
¶ Sed adhuc mūdi tmpsis d gdue
m gdie. qr d no ee m ee qd no
pt fieri sn mūcōne q no pt ee
sn mēsura ¶ Ad pm̄ pe q equo

q: quillo modo loqndi
q cātā poy e no ens
q ens ma e pg sub
piacōe q sub fōē.
ꝑ si sit aliqd i mā admte
aut sufficit q cātā ab
alio dpēdat i eōdo.
nr eet ex se ꝑ porq
no eet mpi aliude i
entitate q ꝑ nāt
nr nā ero d se e fōr
tu et ho mtelli pcd
ee d se mfinme ut
pz nā mfinme q
fōrtū cu q sit q
mūq fuit i formā.
ergo eōd no pot
ex alio pte.

+

1.p

~~et ens~~

1.ee

2

ne nr

2.o pme te

a de causone si enim accipr p producere
toli aliqd d aliquo effluo sicut
dq fluxus causo. et si fluxus ab eterno
et sic tu es mo causq a dō. et tal'
causo no hr aliqd mesura displ le
at m disibile. et sic causo no der
a qhuacone. qz ff dr res causi sic
qd d nu qhuacr. ⁊ p quē si mudq
fluxus ab eterno ab eterno fluxus creatus
⁊ qhuatus. Tho no nat causo
ut sigt. ro p ducta quidō nēcē
q rei prede valet. et sic xpam lo
quitur d causo. et sic et sic dyst
a nūcūq qhuacone utz ē. Et causo
sic accip hr mēsura mdiē nel
dibile. ⁊ pt utrūq hec actu at
posit. ⁊ q res pt cari m gt ut
repōe. et sic loquido distinguit fli
catue a suo sto ee. sic causo a
qhuacone. ⁊ si mudq fluxus ab et
no no fluxus sic arty. io dr no p
cedit. Ad ad dico si mudq fluxus
ab eterno no fluxus valet valet tū
stry a qdō m qdō. qz mudq fu
xus sub no ee valet. ⁊ ff fluxus et
si. qz ff fluxus ens. ⁊ io no fluxus
i aliq mūdo mensurata mensura q
nūqz diu ut i disiu. qz nul mūdo
mudq e msi qn aliqd pmo no e
et pq e sic aut no e i pmo pdi
ypos. Ad ad pz ex dictis quo
no ee quemt cause ex nā sua. qz
p tes affirma cōta e no ens mtu
qt nemas sz causa no e ens ⁊
se. ⁊ io si mudq fluxus ab eterno
nec mudq fluxus non ens. ⁊ io ea
qdē ee ⁊ no ee sbi no quemizet
nar nr nec od gt nec m alio. ⁊ ff
omnū sbi quemm ⁊ quemss sbi ee
et ad mudq sz no ee. Ad aliud
dico q illa ypo omne q e qn e nūc
e ee male allegat. qz no e dem
phi i pr. ⁊ p dr q ia ypo est
ua oc q e qn e. qz hr no pt esse
sta. et sr hr ypo e nūc. oc q fuit
fuit qn fuit. et sr hr oc qd erit
erit qn erit. vn ia ypo sic intellai
sic qr intelli e sta. qz qlis sm e
sta. ex repto do. hr enim e sta sortes
qn e nūc e ee. qz ad hoc q tpalis
sit vā ut nūc ⁊ q'ut q utrūq p
sit ua ut nūc ⁊ p eod tpe. Vbi sci
endū q dra e mr ypam q dicōle
tale. et tpale. nā ad vitare qdi
cōlq rēqrur q ant no possit ee
vm sn qnte. seu ee ut sit vm sn
qnte ⁊ no rēqrur q ant ut q nte si
vm d sto. ⁊ co hr qdicōlis e vel si
sor e sor e. sli sr sn no sr. qz no
dicōtur si hitudo nt ant et qns
ad uitare talis no rēqrur sln q
hitudo q ant no possit ee vm
sn qnte ⁊ q utrūq pt sit vā
do sto. et q ant sit ea qnte
hz ad uitare tpalis rēqrur vi
uisq pt d sto. eod tpe. p quo
tpalis dr vā. ⁊ alis no e vera
io si alia pt e fa tpal' e sta
pp plam multiciam. Ad ad pnūm
tpalis sure qn e ut du e nūc
e ee. hr altriz pte stariz sz hanc
nūc e sortes ee. sli sr sn no sit ⁊ hr e fa
et io hr tpal' e sta sor qnte
⁊ d do e tpalis vā ⁊ nūc sic di
cendo deu qn e nūc e ee. Si di
ces q hr e vā oc q e tp nūc e
ee mate qdicōta no ab ta. dico
q hor no e tempe deuz d uitare
fmsed. qz no pl e nūc nēcē te
qdicōta q nēcē te ca. qz ecc ypo
q e nūc ⁊ nūc e ab te. ⁊ z recte
intelligentes intelligit sic q ia
ypo e nūc q e qdicōlis ut tpal'
alia e nūc q e sip te tm et no
qdicōlis at tpalis. Ad pmi hec
ypo qdicōl e nūc si sor e sor e
si sor sor mo. Ad 2 hec
ta e nūc deus e bonus ⁊ sa
piens et sic d alio intelligit ⁊
si bn intelligit q qn aliq qdicō
nalis ut tpalis e nūc ⁊ no alia
pt. tp e nūc nēcē te qdicōta sic
hr qdicōlis e nūc si sor e sor
mo. ⁊ no hr sor e nr. ia sor mo
io tota dr nūc nēcē te qdicōta ⁊
magis. deus dei nūc qdicōlis q
qdicōta. qz hr qdicōl e ab te nūc
qz magis pt ee sta. Si dicis si re ca
sor sit ma q tu no pt non
ee ma. g qng e nūc si sor sit
ma g nūc sor e ma. et no ab te
g qdicōl. Ite pot no fiusse i ar a
ergo ma hr pnūm ad no ee indu
nūc ma. aut pus hunt. no p mo
pp qdicōm. ergo 2 mo. et sic stabit

arguen. Primo sic. Quia q intelligo q
hic gdicolis sit mta. si sor sit ia sor
e ma. et sic illa si sor sit ma sor
no pt no ee ma. dico q e gdicō
lee fuit ab ne mte. no d gdicor et
tm ambe prec gdicor fuit gtuge.
et qn qrit a rg ma potuit no
fuisse ma. aut aut an a. dico q
an a. pt ex dicis q hic po
ypothesi q mudq fuit ab eno. ne
e nta mudq fuit ab eno. q hic
mte e va. et mudq potest ee pa
tu potuit ee sta. sic q libz ypoa
d pnto e nta. sz ipse supponit q
pata ex ypos d eriste mudi hic
ipso mudq fuit ab eno no sit ne
cessaria. et ita fm supponit. pt ex
dicis q si mudq fuisset ab eno dq
nto p duxisset mudu. sic duxerit
phi. et no gtur. q pota ypothesi
no potuit no pduxisse mudu.
q no an eno. q n e an ner
mno ipse gdicor. i nto. Si dicis
q deus nichil agit nto ex se vm
e d fro. lic cu hoc stet q potuit
egisse at ex se nto. et hoc facilis po
sita ypothesi. et tue sic ista vera
hic ipso mudq fuit ab eno potuit
ypos e ab ne nta. q n e fa n
potuit ee fa. n potuit ee sta. et
ad qrtu. aut ma hic pnm ad no
endu. aut an a. dico q sz pa sig
nifices aliq q tpis tue q an a
potuit no fuisse ma. si pa dmo
stres eternitate. tue dico q n ma
potuit mudq no fuisse ma ipse q
dictum. ner an a. q n e an a cu
he. Sz si teneamus q ista stat
pl. sz q mudq sit gtur pductus
a do et ab eno. tue oz dicere
ut dr q ipse hoc potuit mudq no
fuisse ma. q ipse nta ut sz mtd
lectu intellexi potuit deus no pro
duxisse mudu ma. q in no te
sua fuisset fuit pducere. et no pdu
ce mudu. Ad aliud no e credē
du q ratio sz nam quia hiut no
ee qua ee. nisi ad intellectu am
dictu. sm q si credat q ratio ipse
na hiut no ee q ee sz q quia
e ex na sua fuit ipse no eus
dico tue ult q ille modus argu

no oz admitti in ipsoito nec inqua
nisi qn pori et pstoi cuerunt dispe
te mesue. sic pt. diffuse in p di
g. Ulti pt dici q ma no ee et ee
cature no e positus ne loquendo si
cut. p. et q ar loquit q me. q id
uocat pius alio na qd pt separa
a pstoi. et no eq. ne aut sit no
ee pt separa ab ee. ita eq. vno
nto e sic ipse oppos ee et no esse.
et io talis positio no e ipse n it
poitua disparata. no aut mte posita
repugnaa. q pos ua opposita pnt
mutuo separi sic opposita q ua
com e positum ad puatm vno
sic separant. Ad ofro dico q
no oz q id qd que a cu natr po
cto mo ne ne tm q quo at sbi
ratur et d fro. sz quenm si ratur
nisi agens extinto impedm.
Cu aut toluit terte opm sz
q repugnt mudo fuisse ab eno pt
fuit respondē ad rones oppo
tas q adductas. hoc excepto q
no pt assignae aliq mai tam
gdicorum. et io qui tenet hac via
magis deberet ea terte ipse rones fa
ctas exsplibq. ut dicit scotus. Sz
ghac via fuit aliq rones q ipse p
ma e q deus ab eno fuit deus sz
amb de tm et deus hic e nd ne et
potuit q ab eno potuit qpai ad
ex. Tre inter fuerunt vod qua
ab eno qc hic fuit ia ab eno
duo et 3 fuit. q sz aug d imoz
latate aie et sic d inter aliq q
plexis q no fuerunt deus q aliq
id ado. p posita cu sufficie
efficiete et no impeli pt poni
effrq. sz deus rer mudi ab eno
fuit hic q no. p nm agens fm
successiue. nam pted ut sua effm
duarone. pts in sole qui statim
ut e lux. et d an lo qui statim ut
e pt intelligē. sz deus pduxit
mudu sm sucne ut salte pot
pducere q. p in pti pducere
agens pt ee sit cu suo effectu qr
agens subito pducens pt ee cu
instanti sue actus. qr mesum pti po

Ad gtum

Ad ofro

Cont. 3.

aug

pt pom mutu sue actoe ꝗ m
m actone subita sl' e pnt et i
iriu & tu fm ee et fiei pt ipi
ipo fassupta — ꝗ deq pduxit
mundu subito g̃ ¶ p sic a pm
p̃ ee mudi et dum solu p p̃ et
sit p ultm p̃ su no ee tuc qo
an a et b sunt vnd p̃ a duo si
vnu ergo idic vl m eod p̃ti q
m eod mudy e & non e si sut 2
p̃a et mt qlis ralia ad tpus
medu et id tpo e dile m sitaq
bora i mudy fuit mtsit poibus
an fmd am p̃ sui ee & p g̃
fuit ab eno ¶ p id q phut
fiei an omes p̃ acepiu et p
acipi vno q pt cogi acipi po
tuit fiei ab eno ꝗ mdo sic po
tuisse fiersse deq ig̃ rcp ¶ pona
tur et ex la de igne et splen
doe et calore sole & splendoe et
ubra & obstaculo / pede erna sui
te in puluc & vestigio eio ¶ p
nt vr obstie n mstraq ꝗ hor n
obstat qn mudy potuit fiusse ab
eno qc tata e duatio ab h̃o g̃
n ~~pitu~~ sine fine quin distaca
ab hor mstati in an sine pnc o
ꝗ mudy e capax vnq mstiu
ste ad pmandu g̃ pare rone po
tuit ee capax ad no mrpiedu
¶ p deq pt fiere quaq no plut
ndiaq ꝗ mudu fiusse ab eno n
mlu gdiaq g̃ rcp

fiuum

Q. III.

Q rea maz angelo sub q a
gelus possit moui q non
e m mesue / ut mag ayp
reant q dicda sut d duratione a
gelo et d tpe q 20

Utr motu sit alia res extra
bili diffens ralu a mo
et a tio ¶ Qz sic ꝗ q motus
e q sucessiu tu motu e pmanq ꝗ
sucessiu distinguit a pmante g̃
¶ Ite qn aliq duo sic se hnt q
vnu manz alio no mante ita ꝗ
ret distincte ralu ꝗ mole et tu
manz d'structo motu g̃ rcp
¶ ad om q phi motu e m eod
gie cu tio motu no ut distinctu
ralu nec ut ide ig̃ rcp ¶ hic
e vna o quae oiba q motu ad
dit aliq distinctu ex na rei sup
mobile et tmd et id ꝗ aliquos

A e absolutu ꝗ alios e spsum Qz
aut aliq addat p̃ mtr p̃ sic
qn aliq duo sic se hnt q vnuz
e pmanz hnt omes ptes siml
m actu aliud nec pmanz nec
hnt oes ptes sil m actu ita d zut
ralu motu mole et tu sic se
hnt g̃ rcp ¶ p q phi dt p q n
e tmta vnitas m motu sic m
for questente ergo rcp ¶ re
aut 2 phi & i dispones mo
tus no sut stabiles et pq abhor
reo dice q mgresio e mgo do
ig̃ rcp ¶ Ut o mc opo tnsiees
et tu distinguit ralu ꝗ non
sic d opone mante / motu est
opo tnsiee g̃ rcp ¶ Ut qn sunt
duo agenia q no pnt age i do
nu passu ead actone e actoes
ralu distinguit ꝗ duo calida
no pnt calefiere ide sbn eade
calefactone ig̃ distinguu tuc sic
si actoes distinguu ralu g̃ et passi
ones eis correlates / passio au sui
dat m motu i h distinguit motu
ꝗ tu e ide i tu distinct a motu &
eq ¶ Ut 3 phi & to omne mo
tus e via ad p̃fectioz g̃ e alid
a p̃fione ¶ Ut q phi motu hr
triplice ossidaciu ꝗ maz et forz
grei ¶ Ut motu e mgnie tu no
ad q aut i p̃se aut p̃ductiom
si p̃se tuc e mdium p̃se i gnie &
no pt ee tu ipe tu sp manz uel
pt manere i motu si cet ide cu
no sp manet qd fm e si p re
ducioz tuc distinguit ralu ab i
qd e p̃se m gnie exm d ma
et for et opposito ¶ Ut re eqdem
pnt ee duo motu m ppo l' pu
re eqd ubi pt ee motu circulaiz
et motu retu sursu & deorsu ꝗ
isti motu no sut ide mtse nec
cu tio ¶ Ut cad albedo pt acq
ri p alione a maq mtsu albe
ad minu mtsu pu p ist aliqa
albedo nec albu mtsu et re
missu sic cad q sint pt esse
tu augmtu et dimiuciois ¶ to mo
to e passio mobili tuc sicsta na
lie q q sidat d motu tu d subo

A sua realt hoc pbis realie et passionis realie

b

et de motu tpm d' passione e ra
lis sed ~~ab distinguitur realiter~~
p. & phis motu tolus e pfissio
motu mt omes motu. si h non
dist a tio. e mp fissio. q eq tio
e vno ruis g gne ubi. g e ipfior
or absoluto ¶ Con ista o argu
pondo o oclones q2 prima e. qd
motu altiaris no dicit aliq poi
tium ultra res absolutas pmanentes
a ruas. si po ruis. Q. p sic
q si distinguit a tio aliqmt a q
e mgne qlit a qntt. no qlit
q2 m nulla eq spec. ptz distren
do p omes species ¶ Sed dcq pt d' po
sua abtu fiere vna qlitas sn oi fur
ression pts po pte. 7 ho no pot
fieri sn motu. q ue sbm dlatat
qlitate recipiens eet altatu. et tm
motu absoluti recipit pt qlitate
pnr accepta ado. ¶ Nec mgne qm
tatis. ptz distrendo p spes. q nr
e qtinua nr distrea. no qta q nr
linea nr sup fiaes nec corpus nec
tepus nec locus. nr mis nr oro ¶ Ite
hmo mtellectuales pmd augti p co
re augs e alto. et tm m eis non
e qntas d' gne qntis ¶ Ter q q
motu augmtis no distinguitur
realr a rebus pmanentibus. ¶ Qua si sic
aut ille motu e mgne qlis aut
qntis. no qlis. q pt aliq acquirere
qntte sn qlitate salte p pom dei.
si mgne qntis ig e idem cu qn
titate q fiat motu. q si esset
qntas discreta no posset deq fieri
vna indiuis qntis sine alio qd
e falsum. ¶ Ter q motu local no dis
tinguit a rebus pmanentibus. q mo
tu no e pfior tio motu. e cu tio
motu tolus st ubi. motu tolus no
dicit aliq absolutu sup tmos et res
pmanentes. ¶ Ter qto q motu no
e aliq absolutu exnt mgne p
ductom. p omne abtu pticium
exnt mgne p ductom e mtisi
ab alicui exnti mgne pse. sine
quo aliud mgne ee no pt. pter
eum illud uti d' mia et forma. de
pncto et vnitate. d' spe 4 dra. d' mo
et vnitate. ¶ motu no e pt ecn
lis. nr aliq mtiud alicui exnti p

c

se m pnr gne. q2 no pt ee m
nisi cu aliqu n no ut mobili. et
pts q utrq pt ee sn motu. q
motu no e m gne p ductor a
pt q d qd e mgne. e aliqu exn
n p se mgne intiud. pt. q p no
no pt assigni ro q2e vnd est
magis m gne qm aliud. q aut
no pt dari ro pt q2 mpsibile no
impedit. pz q2 mgnedo lis sit i
pfior albedine. tn ita e mgnedo
m gne pse sit albedo. ergo no e
alia ro nisi q2 e ccnle et mtiud
alicui exnti pse m gne ¶ Si dicat
q e m gne p ductor q e via
¶ Con gna e via ad stam. et tm
e m gne qlitas pse. ergo eodem
modo m gne. et hoc dico p. o. or
qui dicit q motu distinguitur
sic res ab ra tio. ut e ruis i gne
ruo p aliq ¶ q gto q motu ge
nerali no dicat aliq abtu sup
omes res pmanentes. p q. oc ab
solutu pg durare alio abtu pt p
pom dei q fiuai m ee pcetuo sine
oi alio absoluto. q non plus m
cludit qdictom qfiuai sn alio qm
fieri. p motu est pot durare tio.
s ergo dicat aliq abtu sup tmos
et aliis res pmanentes. possit mo
tus pthi m mfinitu et magis von
re ad tmos ¶ Si dicat q motu
possit gnri sn tio ultra. no m sn
tio medio ¶ Con si tio motu tolus
sit paries modice distans. se q
m mfinitu durans et tm mole magis
pueniret ad parietem sn aliqd
tio ¶ Si dicat q no e inquiens po
stio q male uocatur sup pte
spacii eodem pozicio. sic si aliqd
corpus magnu dundat mis
et ff q aufert appona alti pti
ut puo corpis ff eut disio ex vno
pte et addito ex alia. et tm corpus
plus magis attingit corpus magis
sic m pozitio pt sp mouri et magis
attingere tmos ¶ Con p. p. 3 phis
de finitu p ablatom finiti mtiudis
frans tude q sumet. no g. d spatium
sit finitu. mole mouet p pte. ergo
qntas no pozitio sic tu accipis.

p reductoris

5. 9°

d

g̃ mobile nõ attinget tãmũ nisi
tedeat extra tãm. ¶ Si dicas. q. pm
cipalis via ē in permanentibus non suc
cessiuus. Et sic pt dici q. successiuum
ē in gne p̃ reductionem. et in no est
mutatio ad aliud esse. ipse mgne et
ro. ad dem d'eo q. ē mgne p̃ductio
nem hr virtute in permanentibus.
Con sic in stae no ē ñ instantem
ponito q. n' ē. Sed nulla res ab
extrinseco repugnat exn alterius rei ab
solute in nã rem nã. licet sit repug
ner in eod sbo. exm licet albedo exm
ti in illo sbo repugnet mgredo
in eod subo. no tm si repugnat ut
sit non existat in rem nã in alio sbo
sed extrinsece omnis res motus repugnat
extrinsecus alterius res. no tm in eodem
sbo. ß etiam in rem nã. q. alter non
esset vna res sed duo alia diuersae.
i. in pte posteriori no ē aliqd absolutum di
stinctum ab eo q. ē in pte posteriori. q.
si ita esset posset manere no pte posteriori. i. ultra motum et alias res ab
solutas permanentes. nisi det motus
¶ Si dicas q. a. ē vna in successiuis.
Con qm aliqd mutatur sunt eiusd' rei.
si no ē qd dicto q. aliqd sit sit i. rem
nã. n' ē qd dicto q. aliud sit sit i. rem
nã. qe eadem ro est d' oibus et d' ali
quibus. Et accipiatur duo ptes albedinis
induisis sibi iste duo albedines
sunt eiusd' rationis. ß tamen ad ptes ß
duo albedines ptes illarum duarum
d'albedinum sunt sit existentes. ut pz de
se. et hoc q. ptes omnis albedinis
d'albedinis distinguuntur realiter et ab
solute a pte alterius. i. eod' modo sunt
duo ptes omnis d'albedinis sit existentes. supposito q. d'albedine dicatur
re absoluta distincta ab oibus. per
manentibus. et sic omnes ptes mo
tus sunt sit ee. ¶ Re motus est
ide tu ro suo. sic mutatio ro suo.
ß mutatio nisi absolutum dicat
distinctum a tõ suo. i. n' motus.
a'm pz q. cum medium illuminatur
nisi absolutum si adueniat nisi
lu'. qd tuat mutationem. et in me
dium de mutat. sed ma qm retinet
p̃ gradum forma stale. no re
cipit aliqd absolutum p̃ gradum
nisi formam stale tm. q. tuat gradum

c

et tm ue mutat ma. igit mutatio
no ē aliqd absolutum ulterius tuum ri m
g̃ nec motus. ¶ Si dicas q. licet
mutatio sibi q. no ē tuus motus
no dicat aliqd absolutum. aliud
a tõ. tm mutatio q. ē motus bene
dicit aliqd absolutum. ¶ Con non
vr maior ro d' vna mutatione que
dicat aliqd absolutum quod d'alia. q.
qm aliqd d'albatur no adueniet
ei aliqd absolutum ab albedine
distinctum. sic nec qm me'm illuminat
adueniet aliqd distinctum a lumine me
ime tu id absolutum si poneret non
posset poni in alio gne a gnei
quo po tuus ad quem. sic patet
distinctio. ¶ 6. q. q. q. motus non .9.6.
dicit aliqd ē tu ultra res pma
nentes. p̃ q. qro in quo ille ē tus
fidar. no in motue. q. tuus de
motus mouet. q. de fida tu
mãtus d'notat a re fidata
in illo. sic albu a silitudine n'
fundat in tõ a quo. nec in tõ
ad quem. n' in tpe. q. n'm. stor mo
uetur. nec fida in re motus
tus si sit realis credo hr aliquem
tm'm. no tm'm a quo. q. no spectat
tuus a quo. qm motus ē. q. no hr
tm'm ad quem. q. ē eiusdem puzzle
mch' et puzza nego. pz. h. i mo
tu d'ptinuo pu diminuo. sic
res sbi repetit ad forma rep
tu pt permane. et si n' motus sit
utz d' re permoue. i. no ē aliqd tu
lis res. q. sit d' nõne motus. ulterius
permanentes et absolute permanentes.
q. dis res sbi pt mane no de
istete motu sue sbi ad form su
sbi ad agens rel. ¶ Re deq pt
fuere calefacere lignum et ita p
nez motum. et in potest hor n'd
esse res nec sbi nec ad dm n' ca
lorus si omnes eius ptes sit maneat.
¶ Alius dicit ad pdam q. p̃ res
omnis ptes forme puta ignis no
pt mane in re ptes posteriores q. st
mopat. Con si maneat vna ps
forme in alia tuc nõ manebit
res istam ad suas ctis. q. alia vna
albedo no manet in alia ri ille
res manet. ¶ Do dico alius ß opio
mentionem phi ut firmat credo p' ppia.

d'albaõm

de mucrone || 2° d'motu. Deprimo
dico q mucro nulla re absolute
dicit aliud a rebus permanentibus pu
a no & sbs. ut sic pg patuit nec
ruina ultra res permanentes. hoc patet
q ad mutatam res no requirit plus
rum quam rum mhere forme ad sbm
si sit sol act. at vnoms si sit stat.
et rum forme ad agens. et rum sbe
me ad no ce predns. et isti requirunt
ex pte forme. be pte me su re
ceptum requirit rum me ad form. et
me ad effectum. et iste part. sue
forma fiat a do si ab agente naturali
re potest mucro. si omes isti rum
put manere q diu manent sori ma
pts distrueda excepto rum sore ad no
ens predns. q ce no e talis eo q si
us tig no e talis. i mucro no dicit
aliq ē m tale. q q ē q put pma
nie. et id e vim ponendo ē q non
ponendo tunc mucro su acipr nom
sue q sigt put spam forma
quando no ce predns. et sbm. et
agens. ita q ora ista sue d Plato
eq toli. et qn ista ponit ponit
et mucro. qn no. no. et si ista vi
a mucro qpo ex positio et natio
q dicit spam forma & negom
eq ime predite. et no nn ista
q aliq sor capta sn ai sbs mure
qd sbm e pe loquido d mucrone
dicit ai hor sbm. et sic mucro
apte rei mchl aliud e q form
recepta m sbs pg eq no ce. ita q
ista tria sunt d Plato mutant sbm
forma et nego predus et hor
dico negando rut. Eodem no d mo
tu dico q no dicit aliq positum
abtu ut rlud ultra res permane
tes. sed mu dicit res. primu pts. q motu n' aliud
necessarie ult e nisi recepta qtma et sucres
sua pte p. pte aliq fure disti
lie m infinitu. si ille pte qne et
sucre nec infinitu. recepte. put sl' manent m
ai motu. ita q no e repugnia.
qn sit manead. pts id distrendo
p omes motu. nd m motu alto
nis et aug me des nm e q pte
sore manet ad p totalis. q aug
nectio sit p addicum pte ad pte
sic qn vna pts aq addi altera
et hor ndifferenter su sit aug qn
tuit. su qlts. s' m motu toli

5 lus d' sto vno loco sibi qne d' pdutu
sic aliq qne acqrit. m d' pondi put
ora acissitur sil' manere. q deo pt fa
re q corpo moueat localit. et q sp
qn acqrit nouu loci ertinent pm
locu et 2m. et sic d' maeps. q deo pt
facere idem corpo m diusis locis. et
hor potio tunc esset motu localia
tm acissitum. no d pdictum. pts ergo
q omes forme acissite p motu
put sil' manere. & manet d sto qn
e motu ad form acissitum. Possunt
ed omes eq manere q nulla e pte pa
q no pt dai pts pma forme acis
site p motu. q e disl' m infinitu. a
hr impyle cet saluare qtma suc
cessiom in motu. si tunc pe sor hr
em su ad agens su ad pacientem
adueni potiorig pte. no corrupit
aliqs ruis porte. si sup mutu ora
tis ruis. ed no ruis pte potior
et sic m infinitu. ita q qlq positum
e in motu si rlud sue abtu pt
simpr manere preter motu. et ex
pg motu in infinitu p pom dei &
aut ista positio abtu et rua si pona
tur rus sufficiat ad motu tum
necessitatis. pts q iste part et oibus
alys crusporis pr pom motu. nd
ponendo q forma acqra sucre. i aq
sucre crusporto omi alio positio
a patio forme sucre acissite. et
rlus pau forme ad sbm. et ingens.
si ponat rus. adhuc nondum habitum mo
tu. & sn iste impyle e hic mo
tu. q ista positio sufficit ad
motu. & p quis pz q motu mch
positum abstu ut rlud dicit ultra
res permanentes. Ad aut ad mot
rqrit nego pts. q motu non
rlud ut sucre. m oi aut sucre de
pri pozi coexistit nego pts positi
oris ed triqs. et ad tales sunt isti
te. q fuit acissita p motu e disl'
in infinitu. se q ad qaqs pte fuit
acissite p motu coexistit necessarie
infinite et p tales negones & assi
mationes saluat sucre in motu p
id pe dr sucrede qd pmo no &
et pge et io dr i me sucrede be
dicitur q filus sucredit pri q pat
e et pe filus no e et pg e filus et
io sucredit et illa e interio p. 3°

phi. vbi dr q motus e actus entis
in potn. f q. in potn. p hoc q dicit
q e actus mmnt. id qd e potentia
in motu qd acquirit ipi mobili
tz. p hoc q dr in potn. i mutatione
gracioni ptes sequntur tm sn corpora
ne pts pme ut d predicte aliq fie
qn acr illuat. et capit bi sn dp
dicione aliq positiui. Et q br. 2 phi
q to. e motus e gnaco ptes pte
p frome ad qua tradit. Et q phi
q to. es. motus no e aliud ni acq
re pte pi pte exillo ad qd e mo
tus danes acquirat. id ad qd tradit
et sic cessat motus. Et dr q to. qe
q primo e vna pe qet. et pa alia
et sic motus e dnie qetes et ita qes
no qiat motui. qar dicto de qete
in tio ad que q. qes illa e ipsum po
situm in motu et io illa qet non
e ppe pmario motus. f eiq pfrio
qme dr in mlto loat tm pt qes
dici pfrio motus quia ad nectum
quas motus includit q. qes i primo
ad que dr tm id positum sui affma
tum qd e in motu sn negre aq
inclusa (motus) aut dicit utrq
et quia ad hoc apparuit. ~~Et id~~
~~oibus pts~~ Et q. mc. to. 28 dr q
motus ppe ex ente et no ente ex
affmatione et negione de ente pte
formam quod hr et no ens p forma
q tarz. Ex oibus his pt q motus
ppe ex affmatione pu ex pte aq
sit et p motu et negoitis aliaru
pteu sequtu. ita q. h. no motus
at ytis eius sigt formaq ntc et suae
acquisitu in aliq sbo et tue ipsue
forme ad passu et ad agentis et
negones omes pteu sequtu q fit
in finite ita q. oia ista fit d tole
pato motus. pondo id est motus pt
ipsa forma p aat acquisita quondo
negones pteu sequtu et sbm et
hoc no pondo tue et no tm qno
tat negones ~~pteu sequtu et sbm~~
q fit de ein motus f et sit mitras
iudicones affmacion et nection.

Con ista pmo q hoc q dr q mo
tus includit ein tp tole sigtu
mitras iudicones. puta affmacion
et negones. q. nm ~~pgnum~~ ppoi
gtinui

ex positiuo et negatiuo f motus e
gtinuus q phi. ig. ist. Et motus 2
e simp. omo ex affmatione et ne
gatione no sic omne sip. g. Et 3
2o d. a motus e ff. que g. est
va ret ut distinguit a tio g.
Conf. q. motus no e ff. qe roe
tum q. tiq motus pt ee ff. ppin
utpz d. motu d albacoz. u tiq e
ff. ppin nec rone nectus q. ne
gatio no plus e ff. ppin quadqe
e g. ff. qe rone aliq aliq po
sitiui. Et q nec motus e mgne 4
quit. no rone t. q. tiq e quqz
litras un. in alione nec rone ne
gons q. f aug. A tini nec. e m
eod. gne ad suo positiu. i e mgne
quit. rone aliq altiq. Et g. or 4
A phi. g. to. 34. motus diuidit in
uelocitate et tradunitate sic i pas
sion f no sui passion motus uel
tor. ut negatiu. i. h. e rec aliq
positu. Et motus e passio valu 6
torpis mot. in sua realt. i. in sua
ein no includit negone aliqua
Et motus e fluxus forme f. gre A
3 phi. f fluxus forme dr a form
fluere f id fit fluens includit
affmatione et negoz. se. q fluxus
includit aliq aliud. Et sit que 8
e abagente nali induta p mo
tu pt. p pon. dind induci in ot
et tue e tota realitas motus et n
nec. g. nec. no e d ein motus uel
si sit ibi nection tue motus cit in
ot. qd e impsle. Et auct addit 10
te no sit ad ppositu sma no q.
qn dr q motus ppe ex ente et ne
gone dicat q motus e me. mt. ens
et no ens i includit aliq pte ente
et no ens. Et actus et passio fid 12
dant in motu f tiu entitatem
includit fidantiu includit se. id
q fidat. g. id actu et passio no
includit nection. n motus includit
Et Con. h. q. po q. mutio non 13
dicat aliq altra ret pmanentis q.
ex hoc se. q. sp manet re pmanen
bit mutio ergo in qete includit
mutio qd phm e. Et 3 phi. dfi 14
motus ut e qie mutatio qn dr q est
actus entis in potn. f n. ret

4 permanet et aliquid ipsum generatur de aliquo
14 alio non permanente. Et hoc quod patet
quod est aliquis motus per quem non deperit
quod per generationem omnis est corruptio alicuius
et non motus aliquid acquirit et aliquid de
15 perdit. Et quod patet quod omne motus est
a quo non generatur patet quia album non fit
ex qualibus non albo et patet per ex nigro
quia non motus fit nigrum et si omnis
16 motus aliquid acquirit aliquid deperdit. Et ostendit
hoc quod ponit quod motus non est nisi
per eductionem potentiae hoc quod non est motus
alicui existenti per se in potentia generationem quia
nec est motus generationem cum affirmatione
per aliquid et non est motus alicui
18 existenti per se negationem. Et album est in
generationem quantum per eductionem et non est
aliquid motum alicui existenti in generationem
per se quia si esset hoc non esset motus sed
bedmi per hoc est finis per quem patet albedo per
potentiam dicunt existere sunt stolti et tunc non
est album quia non esset omnis si album esset
motum albedinem quia non existit sunt
19 eo quod est sibi motum. Et 2. patet
motus est in tempore generationis et est motus ad
generationem cum tamen adhuc per non per se per
includit negationem quia non potest per se esse in
aliquo generationem sicut per eductionem et sic hoc est
20 potentia. Et generationem et dicunt omnibus
quibus opposita sunt negationem ita quia omnis
est per se generationem et dicunt per eductionem
et tamen neutra est motum differunt quia
omnis termini non est motum omnis vialis
21 Et quoniam vero quia non probat per
non quia eodem modo argumentum tertium se ab
solutum per per duationem alio abstracto
generari et generari in motum sunt alio
abstracto per motum potest esse per tempus duationem
et dicit aliquid absolutum sicut
quantum ad positionem meo sicut per aliquid
moui motum sitio motum et nunquam
22 tunge tamen Sic 2. vacat concludit quod
te quia sic tu arguis de affirmatione
per ita argumentum de negatione quia si duae
negationes primum sint existere et omnes
per negationem in omnibus motum potest reexistere
et aliquid in alio motu et duae negationes
eiusdem motus primum sint existere et si duae
sint quia omnes et sic omnes partes motus
primum esse sint quo ad affirmationem et ne
dd primum gationes quia tu negasti Et dd primum

1 istorum dicunt quia aliquid est generatum quia est ali
quorum factorum esse omnium quorum partes
linea generatur additione et natu
ra non est in motu nec in aliquo sua
alia est generatum quia omnium sunt deperditae alteri
sine medio. et natura generatum existit
nato in motu et non aliquid. Aliud
autem sunt existentia sunt in duae generationem quia
aliquid sunt existentia non potest esse manere
natura. Ius possunt per potentiam dicunt sic
est in motu locali. Aliquid sunt existentia
sit manere sicut patet in attractione in
augmentatione. Loquendo de primum sunt existentia
tur est motus generatum. quia non existit
coexistere duobus generationibus sibi invicem
succedentibus. et hoc non tamen loquendo de
generationibus mutatione motui. quia est de ratione
motus. et eorum de extensione. Ex ad
hoc quod aliquis moueat localiter generationem
existit quia ubi non tamen coexistat non
affirmatione et negatione ubi alterum
natura. quia generatio est per se non accidens
existat sicut ad affirmatione et negationem
alterum ubi. Sed dicit quod dubium
non coexistat nunc aliquis generationibus sibi
generationem sunt bis. pro ad istum rex sedet
non sedet. ut cum iste pater est. pater non est.
si enim utrique istorum visitat man
te eodem ubi naturaliter non est motus
locali generationem et non est generatum
sed si omnia predictorum generationem visitat
non omnia ubi. et aliquid ad aliud
ubi. et generationem si generationem succedunt. unum quia
stirpi omnium succedat alteri. tunc est
natura motus generationem. sed est si istum generationem
non generationem sibi succedunt. quia si omnium generationem
tionum manent per tempus. pro quia rex se
dit. potest non male hoc ultimum. et post
desinit. et 2. accidit aliquid ubi et tunc
aliquid generationem potest succedere pro rex non
sedet. tunc est motus non est generationem quia quia
mutatur. Ad hoc quod generationem non
sunt. dicit quia generationem sunt generationem succedant.
et tunc potest non salvari naturae
generationem. quia tunc est illum non tamen motus ac
cidentium. et deperditum. et est idem motus
localis. quia motus localis quia ex oblivio
ubi acquirit et habitum omnibus habitus.
et negationibus eorum non autem natura
acquirit omnium ubi ita deperditum aliquid quia
utrique est aliquid partium illum motus. et
sic acquirit omnium ubi deperditum sua non.

1 omnium est generationem motus

m ita cu d'pdic' pmu ubi acq'rit sua
nego q negones sunt cet d'rone
moty ita q moty iste exutq; pro
o acq'ui & d'pditum md acq'do 2m
ubi acq'rit p'ium & pdit ne'ium
et pdendo pmu ubi . p'ium pdit
et negatm acquirit . Sz sup'mat
loqndo pt deq fac' vnu corpus
in mlte locis & tuc nolo hnt
pmu ubi poss acq'rc 2m et 3m et
d' mceps et no pdc pmu et tuc
esset ic moty tm acq'ui & no de
pditum 2a affmacon sz 1a nego
tm cet d'pditum qz lucz ubi ut lo
ca sunt acq'sita maneat tm
negones no mutat si potest pa
no corrpnt Q si sic poma p po
tentia diuina tuc est gn'tas i mo
tu loli accipienda sic m augone
et altitone ¶ Si aut loqm d'sic
ressunt q p'ius fit mane nulli
sic m augone et altitone tuc est
moty gn'i nat' ipm fit duo gdus
extrnat si gn'tmc succedentia coe
xistentia motu pu rex pedz rex
no pedz et p'dm no coei n' rex
istit n coexistat p'ibus p'ibus fore
acq'site p motu tuc no e moty
gn'ug si nedo ipes mutepit Q si
em ipm gdus rex pedz rex no pedz
gn'e si succedat et aliqs heat acq
p'ed albedinis qn illa visi rex pedz
si aliud gdus rex no pedz gn'e pu
redes no visi n' coexistat p'ibus
p'ibus albedis q pmu gdus tuc
no e altio gn'a si e quies mutep
ty no e qz iste moty e tm acq'ui
quo ad p'qua et exima gdicoms
gn'e succedda no p'ut verificari ico
de p'ti p'dos si g m 2o p'ti qndo
visi 2m gdus no ess plo d'albe
q m po p'ti tuc m 2o no esset
altio qn nich plo acq'situ q p'mus
et p quib tuc e quies . Sz quib e
moty p'ut acq'ui 1o affmatio tm 2a
nego nu e d'pditum qz sic affma
tones gn'e acq'rit et manet, ita sit
sic negones affmatoms gn'e d'pdi
tur Q si qzat qd e i moty p
stisse ¶ Aut qzis qd nois aut qd ri
si 2o mo tuc dico q moty p stisse

n includit p'ed sor me acq'sitc per
motu et hoc q'ntu ad affmato
nes nedo fuit et negones p'ius
acq'redat et nego n'et mutepte
quiet ita q oia illa fuit d m
transmutate moty et ipse potue
ponit moty et ipse d'structs de
struit moty ¶ Ex hoc p ad ob
iectum q p'ut si deq cu vna
p'ed albedinis vna hora et alia
in alia hora & 3o m 3 ita q
cet quiet mutepta sp mt duas
p'tes tuc fuit affmaton q requit
ad motu qz p'ter albedis & nego
nes qz sp tu p'te pore coexiste
nego p'ioris et sic fuit i gdicon
affmaton & negones q requit
ad motu si p'ts q deficit nego
mutepte quiet et si illa po tu
mo cesset moty qz si deq cesset
succedit et gn'e p'ter albedis in
aliqo sbo sn quiete mutepta ita
bn illud sbm mouet motu alio
me sic si agens cessit nisi p'ter
tali mo in aliqo sbo q ue'lique
esse ad passita no affma q ne
gatiua ad eem moty ¶ Si q'ug
nois qd nouit, ut q'ty dico q hoc no mo
ty ut q ty eq no tm sicut p'dcm q
fuit de eem moty si ni hoc gnot
nentoz coexistendi tu duoly gdus
extristis q'ntuz fuit illa diumodo
sunt gn'e succedentia et hoc diuso
de m motu locali et alis mo
tibus ad p'ium ut dcm e et sic mo
tus no tm gnot vnu nentoz ex tu
motu si mstrat qi affmatones et
negones extrnat motu qz gnot
vnu negone coexistendi ist gdus
extristis rex pedz rex no pedz et
sic d' oibus alis q nisi fuit et p
ones gnot exima gdicoms q'ntuz ex
trm'e ty vnu eximu pt alii fuit
redi gn'e fuit ergo pz quo motus
e gn'i et quo non ¶ Ad 2m q ad 2m
moty e vng qz p'dcm no gn'i et ro
e vng qz hi vnu tm p'dcm mdar
quisitu si i'e tuc aliqui fiunt vnum
nuo tu oibus p'ibus p'edentibus pz m
altione et augone a p'ter pores ma
net et potiores et fiunt sp'i vnu
et ro tales moty pt dici sp'i vnu

m qm pmu & si no coexistat plib; p'ti bus fore acq'site p motu

n tuc acq'ui

n sit

nuo qz hr vnu tmi nuo nu pre
/ultimo dicto / Aliqm at tmq ~~ultimo~~ m mdo
locpidi qz no e dac plc ultima
m motu sic ner pmud no fiat
vnu cu alius pcedntibz ut patz
m motu locali de sto qlibet alius
posse ce p pm diuisiud et tue
motz e vnu qz hr vnu tmiuu
p equalcia qz tm fiat ubi sic
acq situ qte et d pdutu quo ad o
mitate motz et qntte qntu facient
oia ubi acq sta p motu si mane
ret qz sic si oia manent motus
esse vnu et qtu qn pq ubi sp d
qz vnu ubi qte fiat det alti sn
intrpellacn quer utu eod mo
est iste motz vnu et qtu qn pz
ubi sp d pdut m adiectu 2 qz pz
tu sp et qte fiat det pori sn inter
pellacne quer et sic pz adictud
ad 3m Ad aliud dico q motz no dr
sple qe qz dicat rem distectu a sp
bilibz yris q possit a qlis spu pti
senti ut a spu gi n dr sple qe ex
rone vnu tu qz ille e sple ypm pz
d albedine dz dr sple qe qz ad oia
sple dr pz sp tui z includit illa
qz vnu motz e ad sple visus pu al
bedine alu motz e ad sple tactu
pu calore 3u e ad sple audiu pu
ad sonu 4u ad sple gustu pu ad sa
pore et 5u ad sple olfatu pu ad o
dore Ctio dr sple que qz e ide ad
tu sple dr pz sp m et alu no hr
pz p ex la p ibidem d aquere et nuo
qer ponit ubi sple quia et tu
es no dicit rem aliud a re qestre
te qz no p manere qz tm e pua
motus n sucitud qz tur qm aliq
q ester movere qd stm e dz dr
sple qe qz quet r pit m tat gm
bus sple mqt motus qz sic sple
tu sp pt ee motu ita mqt sple
pt ee quet qz qes e pua motus
Cod mo mus no dicit re distectu
a re mata seu rebz mata ner
absolutu ner e quod ut sup pbatu
e et tu pd sple qe et hr non
ypo aliud nsi qz includit sple
ypa dr pz sensum qz pt ee mus
albedinis sonoz sapoz gustatum
smaz et odoz q sur obi quetz

† qlis motz a mus e sple ere

p sensum et tu m n istoz dicit d
a rebz mata sic e m pdto et
pt satis exdictis Cod ad dico
qp acipit qntte large poi eo
qd e diuile m ptes ptes eqd ro
ms dz id sic disile dr dur qz a
liqn diuidr m ptes eqd rome
distectas loco et sbo situ et sic no
tm qpertt qntte sb oi extrn sub
qntte extesue sue sic mata sue
forma et sic mata dr qntte et for
ta acti quod sbal extesa i mata
qz alia e pte forte sbalq et tacti
et ers mte extesc p qntte qz ad sp
pz qp vna pte forte et mte et qntte
pt amuthri alia manere i seq qz
for ta sbalis qp acti extensa i ma
qm eo mta extesa p qntte hr ptes
eqd rome distas distectas loco z
situ ita bm sin qntte sic sb qntte
et ex hor se qp eo si deo separa qn
titure a tli qte mchilomu mate
forma ta sbalis qp acti hrz ptes
eqd rome distectas loco z situ ita
bm sine qntte sic sub qntte et
ex hor se qp mta separa a qntte hz
pte ex pte z no tm pte subpte
sic qr dr qz si ptes sur distecte
loco et situ et vna e ex alia etc
ode mo e d for ta sbali qp acti li
extensa m mata ~~Si dicas tue~~
~~mata cogpta~~ / tho mo pt aliq ee
disile qz pt diuidi m ptes eqd
rome indistectas loco et situ z
sic hiry extures sub m intellau
z iote pnt dici qntte qz pnt di
uidi m ptes eqd rome indistec
tas tu loco et subo z situ tue
ad p dico qp acti qntu large
pm eo qp e diuile m ptes eq
dem rome sue sint distecte lo
co et situ sue no sue ptes ma
neant sue et isto mo motus
dr qntu rone tmi et 1o mo mo
tu locali dr qntu pp diuisa ubiac
qusita p illu motu si n motu
localis dret aliq absolutu dis
tectu ab ubi acq situ p motu
tue motu eet pfiter tmo mo
tu qd e stm Cod aliud dico
qp passio vno mo acipit p aliq

† ex illo motu dr qntu

ad. z.

diuidi

A Pas eq 2m de igne et quid de oi materia et forma eo tota p quadtu

AB Si dicas tue matia cirtd septa quate hat extensiu quia hat prem eo pten dico / Aliomd 2c

q actione existente in gne actionis et sic
uelocitas et tarditas non sunt
passiones sed actiones motus a motu
acipere quia actione quod ingendrat et
per actionem predicta de alio et sic
uelocitas et tarditas sunt actiones
de ipsis motibus quia ingendrant puntur
de motibus quia aliquis punit aliquem
non. Ad saluandum uelocitatem
et tarditatem in motu est aduertendum quod non est dare primam partem
formae acquisitae per motum nec secundam
nec tertiam partiatae. nec ultimam.
et si aliqua pars formae sit acquisita per
motum non est dare aliam partem primam
immediate sequentem istam partem iam
acquisitam. per duo tum quia illa pars tunc
motus oportet esse indiuisibilis. quia pars
pro acquisita est indiuisibilis. et alia immediate acquisita per illam est indiuisibilis
eadem ratione. et sic omnes partes motus
erunt indiuisibiles. et per quae oportetur
ex indiuisibilibus. Tum quia si esset dare
primam partem acquisitam per illam acquisitam. sed per id motus non acquirit illam
forte non moueretur. per quam in motu
locali ut est magis manifestum quia
quin corpus est in eodem ubi de facto non
pondo miraculum per potentiam diuinam duo
corpora existere simul sed quia ita
per unum ubi coexistunt duobus corporibus
simul existentibus. tunc corpus corporis
existens in tali ubi non moueretur
Ad quaesitum. sic patet per predicta. Ad
si esset dare primum ubi acquisitum per
ubi iam acquisitum. hoc sequitur. quia
per quia a mole acquirit primum ubi
per primum id acquisitum. ponatur per mobile moueri uelocius. tunc mobile quod
uelocius mouetur in eisdem tempore acquirit
plus de spatio. et per quae pars ubi quia
mobile quod tardius mouetur in tempore
quo a mole tardius existente sub
negatione ubi immediate acquisitum per id
iam acquisitum. b mole existente sub negatione et affirmatione, alius ubi acquisitum. et sic in eodem tempore quo a existente
sub primo ubi acquisito. b existente
et acquirit negationem et affirmationem alius
ubi. Sed patet quia si in tempore quo a
mole existente sub affirmatione primi

(.eqde

(. negone et

Non est dare primam partem formae acquisitae per motum non est dare secundam non est dare ultimam

r ubi acquisitum b mole uelocius acquirit plus ubi. quia acquirit plus de spatio. in tempore quo a acquirit unum ubi. b acquirit duo ubi ad minus. quia pauciora non per acquisitum sed acquirit plus quam a quod acquirit tria unum. Ad si sint duo ubi sint tantum duae affirmationes. et duae affirmationes habent duas negationes. id est si ponatur per in illo tempore quo a mole existente sub ubi acquisito. b mole per duas affirmationes et negationes puta per negationes duas ubi et affirmationem ipsa ubi existente. et sic illud ubi in quo a existens a coexistent multis gradibus gratiae sucedentibus. Vel oportet quod illo tempore quo a existens sub negatione illius primi ubi acquisitum. b existens sub affirmatione et negatione alicuius ubi acquisitum in illo tempore per motum suum uelocius. et sunt sic sunt sicut intelligitur sed sic quia a non moueretur data ypothesi. quia sed unum ubi in quo existens a coexistent duobus gradibus simul existentibus. quia negationem et affirmationem illius ubi quia acquirit b per motum per suum. Et sic ergo in motu localis. ita est in motu alterationis et augmentationis. quia mutatio est in aliquo motu dare primum partem formae acquisitae per formam ad acquisitam. Tunc ergo patet acquisitum per motum est dissimilis in infinitum ita quod iam ista pars data fuit alia prius et sic in infinitum.

Si dicatur per te supra cum ubi iam acquisitum coexistunt negationes omnium ubi sequentium. et in affirmationem non est medium sic nec in gradibus. ergo illud ubi quod immediate sequitur negationem coexistente ubi iam acquisito est illud quod immediate est ubi iam acquisitum. et est dare aliquam partem medium arguendo de motu alterationis et augmentationis

Ad hoc dicendum quod in affirmationem et negationem quae sunt gradibus non est medium et in in gradibus ubi acquisitum et sunt negationem non est medium. et dicitur quod sic non est dare primum ubi acquisitum per illud acquisitum. ita non est dare primam negationem et secundam ubi acquisito coexistunt istae negationes. et ubi sequitur. et ita non est dare negationem primam coexistente negationi

ia acqsito. q: si cet dae pma ev
ubi ~~et~~ acqsite acqrendi. impyle esse
salvai qi esse dae pmu ubi acqm
rendu py ~~pmu~~ acqsitu. vn qdq
neg coexist ubi acqsito detur
ev ubi acqsedi. ad hoc cu illud
coexistit mfite negones ev mfi
utor ubi predicu ed ubi assi
gnatu. et sic de d motu loculi
ita dcs d motu altonis ¶ Ex
quo pt tue salvai velocitq et
tarditas m motu ¶ Dico q vna
uno pt salvai q qn aliqp mole
coexist muoi successiu motq re
gulaio et vniformis. ptinsit plos
ptes eqd quantu q ad molule. et
sic p qnte m muori tpe stat ace
istens muori successiu pmum
mole ptinsit ut coexistat plibq q
dictis mtiis motu. q: qlis ps e
uide ut eqlis quantu hr sua nes
sbi gdice opposita. tue ed mole qd
sic m muori tpe ~~p ptinsit~~ ut m
muori successiu vniformi tales ps
ptinsit velocitq mo q aliud qd
eod tpe pauciores ptinsit ut pau
ciorib gdictis mtiis coexistit. sic
ad ffm pt qd danti i motu loci
ora ¶ Ex aut ista velocitas habz
accedi pes ptes eqd quantu no pro
prie. pt. q: sic m motu velocit
qlis ps d'iate quantu acqsita p mo
tu e disi m mfitu. ~~q pmu ut~~
~~q mobile quantuq motu~~ mp
eqd proprie. qze vna an alia
sp acqrit. ita code mo qlis pars
d'iate quantu acqsita p motu ne
du e disi m ifitu. p qnte utq
qs mobile quantuq modiu acq
rit p motu mfitus negones et
affinaciones q illa coexistit. i sic
mtellido neutr coexistit plibq
gdictis mtiis m eqli tpe q aliq
i pes tales ptes no pt accedi
velocitas et tarditas i motu hsp
lu pes ptes eqd quantu. Eod mo
pt acqpi velocitas et tarditas p
hoc q vna motq mogli tpe muori
coexistit plibq gdictis extiis q a q
et hoc sp accido gdica nie ptes eq
de quantu. no ppter hoc q si sit duo

+ Duo salvant velo & tarditas motq

mobilia quoz vnu m muori tpe
coexistit plibq gdictis motq vni
formis q aliud. id q plibq coexistit
velocq mo. q q paucoribq tardq
¶ Exists pz q ide motq nuo
pt ee velocior et tardior. sz non
sll q ev eide. sz ev dsoru q ad
bna ecitia motq. nu omes affir
mones q acqrit p motu velocie
acqrit p motu tardu et eq sit
et negones. sz solu e bna q pa
motu velocie acqrit. ite affinates
et negones m muori tpe. ut m
muori successiu vniformi. Et ex hoc
sequitur q velocitas q tarditas no
sunt aliq accida absoluta at ima
sup illa q sunt d'eq motq. sz dic
unt eqd affinatiu q negones qq
mtiie dicit motq. q quoniam tpq q
successio vniformie maiore ut mi
nore hmitu. ut coexistas muori
tpis ut successiois vniformis cu
plibq gdictis m motu velocis q cu
paucoribq ad motu tardo. vn id
q dr q motq dr velox q coexist
plibq gdictis et tardq q paucoribq
coexistit m eqli ut muori tpe uel
successiue vniformi dz sic mtelli
q qn aliq successiue vniformis coexist
plibq gdictis mtiis vnu motq q
sunt mtie ptes eqd quantu q eadem
successio vniformis coexistit pau
cioribq gdictis mtiis aliq motq q
eos sunt mtie ptes eqd quantu no pro
prie. tue pmu motq e velocior
et zu tardior. Et sic pz ad illud
d velocitate q tarditate. ¶ Ad ad
dico q passio talis q qpd ex neqo
ne q affinatione pt dmonstri d'sylo
tali q talis. pt dmonstri d'mo de
affua q negativa. et tue erit due
dmonstrationes. q pt dmo'ione de
modo p note tu affinatua illa eq
ualebit affinatue q negatue tali
tue dmo erit ypoti. q: includit
vnu q quia copulata vtiq. puta
ip omne corpus pt e apte vnu pte
forme q aliq alia pte. q pt me
diate hec ea q pq illa alia sic
m mfitu. i d dmonstrio ypoteit.
¶ Ad aliud dico q fluxq forme
dicit ultra formiu fluxe tatu

ad.6.

ad 7

negoꝝ preter forme q̃ no fuit idem
cu forma et istud totu fuit cum
ad 8 negoꝝ nly includit motus ¶ Ad
ad dicu q̃ poꝝ et p̃ sucess, i meo, et
no dicit aliq̃ partem ab tu ut tu
ulr̃ pres forme ꝗ quot affima
cioneꝝ et negoneꝝ, qr̃ pos sept po
sse hec form et quot cessetꝰ eiꝰ
sucessio tmedio dicit aliq̃ hec
vnd pte gdicoꝝ p̃ aliq̃ at aliq̃
hec q̃ p̃ no hebat ¶ Ad aliud
ad 9 dico q̃ motꝰ quod ad suu fgtu tõ
le no pt, ee in qtu et p̃ pos du
uma qd no pt fare q̃ duo gdica
sunt vad in eod mobile, nec aut
motꝰ fuit includit nlcat gdicoꝝ
tu affmaioꝝ q̃ fuit posita i motu
et p̃cale fiatu motꝰ pnt ee i qtu
ꝗ tu no fuit p̃ motu ꝗ p̃ mũtꝰ
ner e mqueꝰ q̃ fuit disl fiat p
mũtcom qd at mtpe pte tu fuit
disl fieri p̃ plet mũtconeꝝ ita q̃ v
na pte p̃ vnd mũtcom alia p̃ alia
ad 10 ¶ Ad ad dico q̃ motꝰ e medu p
abnegone mtꝰ ens et no ens sic
totu e medu mtꝰ suab p̃tes pe
ab negone pertu et gno e medu
mtꝰ ens et no ens et mũtcio qr
gno sicꝰ ens et ambꝰ nõconeꝝ
eiꝰ et mũtcio eod mo e medu
mtꝰ ens et no ens qr̃ opomtꝰ
ex affmatoibꝰ et negonibꝰ ere
neuze fnse ꝗ includit utrque
ad 11 ¶ Ad ad dico q̃ via pt dꝰ acq
pi vnemo p̃ re aliq̃ absolum
q̃ tnu disposita et sic motꝰ no
e via ad aliud aliꝰ p̃ aliq̃ pꝰ primo
mq̃ p̃ fio ad aliq̃ egd rõnis ma
gis p̃ fim et sic e via qr̃ e aliq̃
positu p̃ viu ad tm egd ultimu
motꝰ et est illud p̃ qd diuemtꝰ
ad ultimu tmnu sic p̃ quod pa
ad 13 -b. uemtꝰ ad tmnu vie ¶ Ad ad di
co q̃ mũtio no tu dicit re p̃
manetem ꝗ quot negoꝝ pte
dente ee illq̃ rei et co mũtio qn
tu ad totu positu manz q̃ di
u manz eiꝰ tnuq̃ ꝗ quod ad
dinouoꝝ illd mũri no manz
mũtio nisi m pꝰ qtu mqꝰ pdu
ret qr̃ tũc solu e totu eiꝰ ꝗ tu
eo mo quo sicꝰ ꝗ manz eius

tnuq̃ qr̃ mũtio sicꝰ re et nõcoꝝ
i metu procedere an hꝰ qꝰ mqꝰ req
po e et ista duo nuq̃ pstꝰ visi
cai p̃ mũtcom in pꝰ qtu i q̃ res
est et eo si ma maneat diu sli
fuꝝ tu nuq̃ de mũtu ñ i pmo
qtu mqꝰ recipit fozm qr̃ nuq̃m
mũtio sicꝰ fozm nisi qn ne
eiꝰ i metꝰ procedit fozm qr̃ utre
qr̃ sicꝰ et hꝰ nuq̃ e ñ in pmo
qtu mqꝰ fuꝝ e, sic sitido nuq̃
sicꝰ et dnotat vna albedinem
nisi coexistat alia albedo ¶ Ad 12
Ad ad dico q̃ actio et passio si po .d.
nuꝝ eue no fidat plq i motu
q̃ in mũtione qr̃ ut tu e actio
qn aliq̃ mutat et recipit i qtu
aliq̃ ab agente sic qn recipit a
liq̃ p̃ motu ꝗ actio si ponat
fidat in mouere et passio in
moto p̃ et auer 6 pnt mtedit
q̃ se sit cu motu et mũtio et
no alu ¶ Ad ad dico q̃ illa dsp̃ ad 12
no motꝰ e actio entꝰ in poꝝ quet
motu et mũtio et eo dr mũtio
actio entꝰ in poꝝ qr̃ e actio illq
q̃ p̃ut fuit in poꝝ ad illu actu
et q̃ e in poꝝ ad alu actu hoꝝ
no gtꝰ qr̃ p̃ illa mũtioꝝ e q̃ est
¶ Ad ad q̃ gnaꝰ vnuq̃ e corpꝰ al ad 14
tq̃ dico q̃ hꝰ virtute hꝝ in stuꝰ
ad tuce trismũtibiliꝰ ubi fuit
forme in q̃ p̃ qtꝰ ut q̃ ex igne
gnat aq̃ ex calido frigidu et
ex albo nigꝝ ꝗ q̃ fuit aliq̃ fore
sub ordinate ut q̃ p̃ q̃ in eod in
talibꝰ no hꝰ virtute ¶ Et p̃ o q̃
reputo vera in hoc fuit plet
forme stales salte fuꝝ corpꝰ
aud mrelleua et q̃ totu oppꝰ
corpꝰ p̃ separacom aue mrelle
ue no ꝯz aliq̃ aliud gnari ꝗ
pt eade fuꝝ corpozeꝰ mũ q̃ ma
fit in vino mane in mortuo i
ad corpocom vnuq̃ no pe gnaꝰ
altiq̃ ie aliq̃ corpꝰ rupiat aliq̃
mrelleua predit fuꝝ corpꝰ et
illa no corpꝰ et illa no maduc
tu aue mrelleue qr̃ fuit corpꝰ
predit aliq̃ mrelleua duace
et manz in corpore cu alia del
leua igit e ibi gno fit corpꝰ

y Sed qm aer illuminat aliqd gna
tur et tm mtho patum qd pusqu
et m aē corrupit. Sed mo e de
sna genera m acq py ignēn
ß m aliqs e vm ut pdan e. Si
q zas quo corrpr for pcedns et
gnat forma sepis ubi sit fore m
ppt. Dico q primo corpr tota form
corpenda qntu adomes eq pces
& po gnat sit inducenda no q primo
vna ps vmq forme gnet et alia
ps forme opposite corrpat ß primo
corrpr tota for pcedns prita tota
frigiditas corrpta frigitate qntuz
ad omes suas ptes mroducit pa
alia caliditas q to e q tota e oppos
mr caliditi et frigiditi m vno gdu
qntu m summo i sc calis et frigis
no qpactit sc m summo pp fore
e pugnatia uta nr calidis & fris
m minimo. Si dicas de q motue
ptm e m tio a quo & ptm i tio
ad que i si mobile mo a frigide
ad caliditate ptm e sub frigide
et ptm sub calide. Pro dico q ph
sit duo motus et p vmi expel
lit frigus & p alii inducitur
calor. In primo motu e prima ps fri
gidit tio q a quo et eq mego tio ad
que / et sic qr sit ptes tot sunt ne
gacon oppite illes ptibus et tuc
illud mobile ptm e m tio a q
to & ptm e sub affmatione & ptm
sub negone q sp gnme & fuit
e sub affmatione forme & eq ne
gacone. In 2o motu e nego ca
loris tio a quo et eq affma tio
ad que et primo va nego calonis pt
e tio a quo & pp alia nego & corrap
tion sit ti ad que & sic d'mcps &
tuc id qd mo tali motu pti e m tio
a quo to qa ptm sub negone fore
et ptm sub affmatione & sic mtlh

ad 16 Ad qd dico q dra e mr motu
et mūcon. q motu e d'affmat o
m affmatu mutatio de ab affto
m negatio et eq. no q aliqs affm
corrpit m adiectu alicuius affmationis
m motu augmtis. q ibi omes affm
mation sll manet ß q for e di
sbiles q acqrit p motu & ymo p
no ps acqrit ni qua excistit a
nego alicuius pte & pp acqrit aliqs
et sic d'mcps. Sed q ps por pars

// et post alia pte tio a quo et eq nego tio ad que

3 corrupat hoc accidit solu motui ti
nate e q neo coexistens pori pti eo
pella m adiectu pte pytiozis
ß m mutatione pp qm acqu for
m disi pt ee neo q e tio a quo ad
que no coexiste aliqui for me po
stte. ß m illuiatione medii & mlto
aliqs & ro pt ee a negatio ad affm
matio. Et qn dicit q sit mutio e a
quo m quid. Dico q quid s acci
large p medio q medio qua ex
tremis. sic mq ptm magis p
fecto. ß ph no est aliq oppo mr
ptes forme acqsite. q sit eadem
spes. ß bn e oppo mr negones ex
istes pori pti & suas affmatio
nes. et qntu ad illa pt motue
ab opposito m appo et qd ph sit
vm pb p. p & ph q dicit q mo
tio e ab extremo ad extremum
e vnq motu. ß sbm & num et eede
no motu ab albedine ad nigredinem
et motu corrpis ipsi nigredinis sit
vnq motu et tm motu quo albedo acqrit
et nigredo corrpit sit oppositi
sic motu acqsitiuo et d'ditiuo
eqd fiere sit vnq motu. Ex aut ph
sit vm pbat. q p pdca motus
mtlh mtiue includit ni negones
& affmationi alicuius forme acq
rende p motu. Dicit q eede sunt
affmationes mo & negones. sc q
ide e motu mo. ß m motu acq
sitio et d'ditiuo sit eede affmi
ones & negationes. q d'm ph d'al
bedine & nigredine / sit em ita albedine et d'nigredine
q aliqs sus sucere moueat no
tu d'albedinis. & pp motu sucere no
gne d'mitti & d'ditatur illa albe
tuc eede negones q sit ti a quo
m motu acqsitiuo albedinis
sit tm ad quos m motu d'p
ditiuo eqde / q motu acqsitiuo
albedis & d'ditiuo eqde sunt
vnq motu mo et si albedo p
us acqrat & maneat p magn
tpus anqm d'ditatur. Ex aute
isti motu sit oppositi pt q motu
sp d'noiat a tio ad que. ß tmq
ad que vnq motu sp acqsitiuo
e affma et tio ad que aliqs sp
d'ditiuo e nego. ß ia oppositum
sp an no q m motu acqsitiuo sit ptm q
tio a quo e ultio tio ad q
motu d'ditiuo & ro quia ad

Aa hoc distinguit isti motus et est quod
tu ad tps q fuit in dispositione tpis bus
et si ille duc quidem equatur ad
virtute motus vniuersale tuc
forte est duo motus non fuit vnus nisi
p gradum motus acquisitus vnus forme
et diminuitur alius non forte est dis
tincta valde p tam operata tuc
id dicit ad 17. Ad aliud dico q omne
quod est in genere p reductionem est ens le a
liquid quod est in genere prime pro d'ata
intellecta d' puncto i hoc d'uni
tate in multitudine negones q non
fuit entes aliqui esse in genere
ipse istis patuit ut non sit in genere
p reductionem et p quid motus qui
tu ad tales negones non fuit in genere
p reductionem tus p tuto dim esse
in genere p reductionem q fuit negones
aliqui q fuit p se in genere ad 18 ad
dico q p aliud pt hic p formule
suppositum p sole et tuc est p se i
genere sbc. sic sbm fuit p quo sup
ponit aut male et tuc suppot
p uere et est in ead genere in q est
box. et sic est p se in genere aut sp
sicutum et sic est p se in genere ipse
sic fuit sp. aut sp uere et tuc
est tm ens rome et non hit esse
p se in genere. nec p reductionem q
sic est quida gtis signis vnu quod est
p se in genere pu qlitatis et quot ad
q est p se in genere sbc. pu sbm al
bedinis ad 19. Ad ad dico q accidens
motus quia ad tole sigtu sic nr
est in vno genere nr in plitis q p se
q ponit ex affinitate et negone
q non fuit vnu aliq p se i gne
p acti do motus pullo quod est poum
sic est mtiby gnlis q sic non dor
a to ad quo nec aut tmi ad q
ipsos motus fuit mtiby gnlis p to
mune opios g'ra. p tu negon
i motus est in genere p reductionem q
est negon illus quod est p se in genere
ad 20. Ad aliud dico q nr gnis nr dra
fuit in genere p se p se nec p reductionem
q fuit tm gtis. p id dr est gnis p
se in genere q sigt totu illud quod
habet species q ponit p se i gne. no
em est dra nr gnis et species qui
tu ad sigte totu. q tu gnis qui
species sigt totu. et omne illud quod

ad quae fuit essentialia hinc et nunc

ad 17.

ad 18.

ad 19.

ad 20.

dici

Ab sigt species sigt gnis. p gnis sigt
plura tota qui species. et i hoc
fotu est dra nr gnis et species
gnis ad sigtu. et id utrique dr
hodie m quod d' mdiuiduis que
tus. q utrique d' totu. o utrique
dr ee p se in gne q utrique sit
m quod de illis q p se fuit in gne
et sic utrique dr ee in hea pnta
li. dra aut sigt pte et non to
tu. et q pte est in gne p redu
ctionem. id dra q sigt pte dr in
gne p reductionem. et p eade ca
no pnur in quid dra d' tot o
mdiuiduo. p m gle et d'uiate
sic alias dem fuit on acido
gnis et dram ut fuit q'ty sic no
fuit in gne. nec p se nr p redu
tione si dicat p gnis sigt
totu et dra pte i m oi disse
e mutato. Ro q no tu q def
fuo gpo ex greptiby no ex re
bus lex illi q'ty sigt et res mu
aut alq e q'ty gnis alq dre
i no e repetio omis salte tu
q gnis no plo sigt id totu qd
sigt species dr ata q alia species
nec plus sigt id q p ena
dra quia alia p mdem fuit
acipiat in diffone sui ex q
ex quo q'ty gnis no e q'ty tuo
p abte vna mpatione p dra
q sigt nuch mutat sum p id
ex hoc q pom in ordo ut ext
sero esse si est q'ty q'tuo sic
e sinu ccd id et id q'ty gnis
ponit in diffone sue exe est
sigt ond sua sata Dra autem
p pte et no tam et q pte est
gne q tm p pte illa q gnis
e in spe id dr agitur gnis ad
sigtu spei id ex hoc nlla sequ
mugo p si gnis pte ad sigts
q species sigt et no aliud totu
tuc difficile erit fulmine vita
re mugone in diffione on id
q dictu q gnis in pndo e to
in diffone e pt si intelligat
q gnis p pte in diffone est
flm sip sic pts p dra si dic
q p tiby diffone p p A mere
tornt ptes rei i sic dra sigt

(: si aut intelligit in diffone

id diffone ipsum ex gtu gnis et dra et re diffone tiby greptiby gnis e pt hoc e vnu si non alio tu

ac vna ita quod sit alia pen-
p. nō plus vlt msi q pe affi
macōes qlis hr sui sigtū i re
z hor e vim cū n dicho e aut
rōle dicat nec pfecte sigt rōpy
nr acam ſ totū ¶ ad ad dico
q qcq ab pluribus e i motu am
ultm tūm diuace possit qbuai
a deo sit ultroē tio qui pt acpi
p motū qz omes ptes positiuas
predetes alias pres diuace pt
posteri/ ſ hūc sit aliq ptibo z mtio
ad rōle fatū motū nō pt sc rosa
uace qz qdicū e q ssuet omes
affmatoes et negatoes q sc de
cetū motū ni petūt sn acqsi
ad 22 tone ultm tūm ¶ ad ad dico q
omes negones sic affmatoes
gpacūt se abtū loquido qz sc
qn omes ptes forme acqsite e
p motū gpacūt se qn omes
sūt parte in actu ita in sbo an
q aliq ps forme acqsite coex
istūt et gpacūt se negones sc
oim oim ptū sine ps acqsite de
z qn e ita q aliq ps pducitur
p motū hz tū illa pte coexistūt
negō altū ptes ~~p rotū~~ nō rede
/nō in nec ergo pt z sn sui ipsi qua
gdē nō pnt sl vīri d eōd crea
de re qn omes ptes sl existūt
nō pt negō altū ptis i eōd sbo
cū negone altū coexistē qd qdē
rem sequitur et sic pz q nō vali
msti ista impōto ¶ ad primū
aliq o dico q motū z tū non
sūt idē rā. nr dent rālis. ex
pz z nō sūt nō sl idē rātiōe
nr distinguūt rāl. qz ad hoc q aliq
distinguūt rā rēqr q ri distinctū sūt
rāles. si sic nō e d motu i tri.
qruūt tūm tūm dicat negoz non
pondo rūt. bn tū dēt a tū sc
totū a ptibus sqz tū e pe motus
ad 2m ¶ ad ostēcōm qredo q nō est
tanta vmtas in motu sic in fin
questōe qz sūt scestēte includ
partū tūm z motū includ posi
tūm z negatūm et qredo q motus
nō e trū motus z omes rales
pōes s ex hūsi mferat g distinctū
ad 3m e falsa qmo ¶ ad aut dico q
disponez motū sūt ptes motū z
e nō sūt sl cū sūt pmanēte sic
negō nō pt ce idē cū sua affirmacōe.
tamē qlibet positiū in y motu

ad negō nō pt ce cū ne pmanēte ¶ ad
ad dico q mgre sic dicat affmacōes
cū a negatibus mgbo d affmacōes
ne aut nō e idē cū affmacōe z
sic exhō mferat distinctōz rāle e sufficiēs
q ut pdon e ¶ ad ad ſ mtencōz
q acto i manū de p quā pō aliq
pduci ab agente trahes p quā aliq
pducit ex agente et ro quod ad hoc
eōdēm differēm pt aliq pduci
m agente a tio sic motū p quē pd
aliq ex nō oz pilla aut ab aliq po
nēte et sēdūcēs d duobus agentibus di
to q acto actiōm p xō d gnē ac
tionis sūt dispōz agentū sūt dispōz
agentū qz dispōi i ūt z sūt eūt duo
ūnt ūd expte passi z ro acto mo
tū ut includit affmatōes z negā
tones z ūm passi ad agēs sic
pnt dici dispōz quā motū nō ē ab
solutū ſ respectū qz ex vna
pte acipi sūt ab tū pōt pducta
tū xō ad vnū agens et i totū
est vnū motū. et ex alia pte ac
cipi idē absolutū tū xō ad ad
agens et id ēst aliq motū sed
hoc nō e q sōdēd. qz ſ dīm est
q motū nō dt aliq absolūtū ult
tūm nr est ūm ult res pmanēte.
tū pondo ūm pt dici vnū ūm ult
tūm. et sic pz q sūt dispōz acto
nes dispōz agentū. si ponat ūd
et dispōi motū modo pducto. si aut
non ponat ūūt tūt hō nō acto
at rīgm actōnis sīt agentis et motū
effectū pducti. pū sūm pt acqsi
tū. et sic ad hūc sūt dispōz actōes
sic dispōz agentū. ſ tūc pt ce idem
agens pt idē passes. z passio pt effectū
effectū pducti ut sbm passes qmo
tūdo agens. et sic idē pt ce effectū
pducto pdūsa agentū et idē sūt
pt ce sbm passes ita idē pt esse
passio z dispōz actōnes et idē motū
et dispōz actōn. qz motū nō pt esse est
msi effectū pt pducto p tūc agēs
in sbo. qz motū hz sqz pōt fōz
acqsitū. pcā tū qmot sbm. qz si do
cūm sūcē alīq sūm sn sbo n
cet motū. qz nl tūt mouē et tū
hūc cent omes affmacōn z negōn
nec intrīsice motū. z nō dr ut
dicūt motū. qz motū qmū ad
quid nōq ut q rēqrit sbm qd

omōr qz alū denoiare nō possit ut di
ctū fuit alias d' ilōibo ¶ Ad ali
dico q acrēs motū p acqsitōē pt
p; pte illq pfoiq ad qūq uadit sic
nō det a tō p aliq portōn sē solū
p negōne. Et; acrēs motū pōnit
eo qd dat intelligi p motū suū
absolutū suū ēnūd sic includit ēm
ad passū ⁊ ad agēs et sic differt
a tō motq et qnūd ad illū ēm pot
pōm mgnē passiōē ut dr. ge. qpt
¶ Ad ad dico q ipe ipe tq ad que
ad 11m
s motu
ē qi mā ⁊ illū modū loqndi ⁊ ēm
forme ad sbm ut ad agēs ē ass
fūt/ qnūd ad pnū motq ē gnē
ai tō ad que qnūd ad ēm ē m
gnē passiōnes ¶ Ad ad dico q
ad hoc q motq ⁊ tq sunt idē no
tō rēqrit q tq ultra sit idē ⁊ ect
q mtūmedū sunt idē/ mt aut lucq
idē ultra sit vbi. rō motq sunt idē
d' ortū tō vbi mt media sit drsa
vn qn tq tōlis motq q ipsum
ex alīq acqsitū ⁊ motū nō est
idē cū tō tōli altū motq tū
sunt idē motq ¶ Et dicit q in
motu augēdi allegat ⁊ diminuēdi
sit omnes affmatōnes cedē ⁊ negō
nes sitr et tq sit motq grū. Bonū
lq aīa cēt lia in vno motu sit de
cēt altū qz tū affmatōn q me
gōnes/ tū drsa ē sicut ē in vniqet motu
in alio motu qz in pmo affmatō
nes sicut dūt nūcūdū in 2o negō
nes sicut dūt affmatū 2m qn aīq
mū d' mū albo ad nigro albū ⁊ ect
¶ Ad ad dico q passio tūl' quo
ad 11
ad aliq ē affmatū et ne ma quo
ad aliud et talis passio bū pt
ad 12
cludi in d'mōnōn ¶ Ad ad dico
q cōsēbendo mobile ⁊ motū ad m
ōi motu tūc motq local' ē sup
ipsissimū qz p motū tōle tūc
acqrit vnq rō d' gnē ubi et p oēs
alū motū ut mūtōm acqrit aīq
sit absoluta. Et sic rō q sacrq est
impstiōz ab tō ita motq local' tā
tūc ad ēm pmo q ē ipsq rō ē ipsa
prior ōi motu alio Nūm tq ēqstēs
motorē ut mobile sic pt ēē pior
ōi alio motu qz motor in aliquo
motu locali ē p prior ōtū motū
in alīq motū. Et p supponit no

bile pfectus quo ad aliquā qdi
tōnē sēz quo ad mtōxptibilitē
et quo ad ent in actu qz gnō
nō pnsupōnit ent in actu sed
tūn mam. albū ⁊ augēs tq pre
supponit ent in actu nō tū
mōrāle sic motq fiūt eo qd q
uenit corpūi cēlestibū et sic q
intelligit p. 8 phi. ¶ Ad ad
p mū pōle dico q nō ē sicut o
in motu mst tūnc qdūtōmq
nr ē distētō mō sicut ēm ⁊ pe
manēs mst tūnc qdūtōmq qz
oīa pōnūa in motu pnt ma
nē sic dtm est ¶ Ad ad dico
q tū pt manē sūne motu
qz motq includit ultr ēm
negōnes quas tq nō includ

Q. IX.

Qz durato angeli durat ab ēēn ut
A
ēuncia angeli ¶ Ad nō sic
qz ēuncia anli ē tota sīl/ dūa
tio nō qz alū nō plus in sūne
mūdi durassē qm in pnō qd est
fīm ¶ Sic ad dūtōn anli nō
ēqr ~~durato~~ q durato ad ēma
am nō pt qz sic h' nō ēssē n
pp d'pedētiā ipsū ēuncē ad dm
sēz hoc nō obstat pbr qz ignis
in pmo ōr in quo gnāt d'po
det ab igne gnante/ qz aliter
nō possē manē mst ad pnūd
ignis gnāntis qd ē q sēcū ¶ Sic
mēsura ⁊ mēsurātū distīnūtur
lic sēz durato ē mēsūa angeli
¶ Ad om/ sic distētō tūc pt
p deū q sūtē angeli sīl sūa
durātōne ¶ Hic ē mag q
durato anli det ab anlo et qd
dicit sūtē sūne mōnātōe Ad
pt sic durato anli ē infīnita ⁊
q durato anli ē cadē ad angelo
et p gnē ē tō sīl pt p anlo sīr in
fīto in actu ¶ Sic si sic deū non
pt d'strūē omnū anlū nr eū du
ratōn qz si durato sīt cadē in
pēlo ⁊ p gnē tota sīl ī rōdē est
fīussē angeli ēē ⁊ fāre ē delēs
nō pt fāre q angelū nō fīussē
nec qn pt d'strūē ēē nr fāre an
geli ⁊ p gnē nr angelū ¶ Sic

ad pm
p
//et manē sīl q sūtē ad ignis gnāntis

[illegible] plus [illegible] mis q p [illegible] [illegible] hoc [illegible] [illegible] dicat n [illegible] corpus [illegible] totu. Ad ii dicit q ipsa absoluta [illegible] in motu [illegible] duratione [illegible]

Ad iii dicit. Sed si sic tunc duratio unius angeli no cet maior duratione alterius angeli et tunc no magis duraret angelus pmo q angelus de nouo creatus. Con ista. o. q. duratio dicit aliqd distractu a durate sed si nihil ut q e sba ut actus. no sba q tunc uel cet ut forma ut q tu. q tunc ut esset p se in gne sbe. ut p eductoz. et tunc cet intrinseca alicui centri p se in gne. nisi p [illegible] se q tunc cet nia intellectualis. q alia nia in gne sbe poni no pt. et tunc vna nia intellectual durare p ia nr p eductoz q tunc cet pt ceilis gpanes ad angelo. Nec e actus q nr ab tu nec ruia. no ab tu q nr qualis nec qntis. No qntis q nr sucs ia nr pmanet. Non sucs ia q sucessiue no dicit aliqd pmanens poitiu ab oibus pmanentibus. Si sucs anli no possit pmanere nr e qntis pmanet q tunc vna pte pq aliam pmanet et alia non. vnde sucessiue. Nec e qlitas q sic possit deg suae angelu sin illa. Nec e ro aliq a re fundato in cem angeli ad dm p q dependet q impli e q in cod fundamto fundet dsp rem deg de rnis. nisi p vaiacoz fundam uel tmn. si in ppoito na e vaia ap te dei nec angeli. ergo no est aliqd re a fundamto na cem ad dm. et p gnte pt deg in ppetuu gsuare angelu [illegible] relq pmanentibus sue cu aliq sucessione sr vr q ia. a. nli vz/

Ad dicendu p q duratio angeli nulla alia re dicit ulte reg pmanens. nr ulte cem anli q plus q sic deg pt angelu in pmo pdn cure sne cui alio positiu rnto ab to ut ruo. ex

tepto re angeli ad deum si po natur. q pmanet e ita pt eud angelu ppetuu gsuare no causado aliqm re d nouo. tu i no pt gsuai sn duatione se q duatio no sit aliqd positiu sup cem angeli. Dicit

2o dico q duatio anli imo rat ad ab cem angeli. q sucessionem cui pt angelo coexistere. et ho cpnd ad suu tole sigtu. lig sigs cem anli [illegible] [illegible] situ ad suu pte sigtu qd p. q. pgle e q exma gdiatus verificet de aliqo sn distratione. Ez de angelo verificat sucs illa gdie. angelus gsuat. pbr q in pmo pt nqo anlis cit no gsuat ppie. q pt stati pq illud pt amchri tunc nuqm fuisse gsuat. i in po pt no dr gsuai. sz pq id pt dr gsuai. i dz dare aliqd distractu ab angelo vnde cq verificant illa gdie. et ho mch ad e nisi sucessio aliq. et no e in angelo sz in alio cui angelo coexiste dr durare plq ut minus. sz q illa sucs e maior ut minor. Et dr vnu plus durare q aliq q coexistit maiori sucessioni q aliq q pu vnu durat p 12 annos aliq per 3. q vnus coexistit motui 30. annoz. aliq vero motui trium anoz. Nec requiri nro ad duratiozem anli sucs aliq in actu. q si na cet actu ad hue anlis duran sed requiri nro sucs aliq actu ut pu vn si na sucs actu cet tunc dicit anlis durare plq q aliq. q vnus coexistit maiori sucs in parte. et sic coexistet si sucs cet actu q aliq. Po duratio anli quiot sucessionem aliq in actu ut pdn et sufficiat ad durationem angeli.

Con ista sur aliq dubia. Primo de coexistentia anli sucsni. q sz ho no vr q sit aliq distractus inter duratio angeli et cetnitate. q sic anlis pt coexistere maiori ut minori sucs in ut infinite. ita deg. et sic deg di

d at etiam qz coexistit mfimte suc-
cessiom. ¶ Sed si sic respond. qd non pb
dent esse fuisse fore m angelo qua
m do. qz duratio anli qua de esse
fuisse aut fore non distingui ab an
gelo. msi qz quiet anli coexistere
sucem stare pmti et future et e
ode mo est m do. ¶ Sed occa. et qf
uatio dicunt salt. i. duratio anli et
eo existere. ante p. qz non plus sed
cio sit pducere et qfuare xi dei
qm xi creatie. Sz xi creatie dicunt p
qz idem pt pduci ab vna creatiua
et qfuari ab alia creatiua ei pdu
cente. utz d homine q pducit ab ho
mine. et qfuat a sole et non ab illo
homine. q eod mo xi dei. quia p
qz existere anli correspondet creatio et
qfuatio duratio. ¶ Ad primum et
ad p7 dico qd mr duratiom anli et et
mitate est talis dra. qd anli non pt
durare msi possit esse aliq sucs
m actu aut in pon. Sz sucs bn pt
esse sme coexistere et duratio an
geli. qz sucs pt esse et si anlus
non esset. Sz si n a esset sucs m actu
aut pon. ad posse esse deo aut eu et
mitas. Sz n a alia sucs e aut esse pt
msi deo coexistat sibi. Et m hoc
est dra mr et mitate et duratio
non qd et mitas sit aliq mhens
do qz hoc est impossibile. ¶ Ad ad
dico qd esse fore fuisse dicunt alu
m anlo qm m do. qz anlus pt hre
esse ~~et aliqd fuisse~~ licet non habeat fo
re aut fuisse esse. qz pt mte esse et
stare a mchr. sic pt hre esse et ma
qz fuisse et sic posse hre fore et non
esse. aut fuisse. qz deus pt esse a
liqd anlo in aliqo qm qd non est
nisi aliqd fiat. Sz deus coexistit vni
dre tpiis ita qd non tantus coex
istit. nec pt sme qd idem coex
istere esse msi coexistat fuisse et fo
re. et sic d aliis. ¶ Ad ad dico
qd pducere sive creare xi dei et qfu
are non dicunt. qz nl pt ab eo pro
duci qui ab eo qfuetur. et qm di
cis qd distingui xi creatie i ref. nego
qm. qz m creatiis si sit idem agens
et pducens et qfuans tunc pducere
et qfuare illiq creatie non dicunt

e qz pducere et qfuare signt idem
tunc. et dicunt solu deus qiete et
hoc sine poniat eo qu non. et eo ubi
aliqs est idem pducens et qfuans
et eadem pducere et qfuare. Sz qm
sit dsa agencia creata qz eo
mi pducit et non qfuat. sic i ex
posito sup. et aliud agens qfuans
sive pducat effectum si non. m tali
bo non dicunt pducere et qfuare
qz pducere et qfuare hnt pnt pro
ducens et qfuans non pondo eo
q pducere et qfuare sunt dsa m
posito. Sz ecc sig er tuc ad huc
sunt dsi eo sic dsa fundamenta
Sz mdo ubi est idem ~~fundamentum~~ p
ducens et qfuans et non distingu m
ut pt. ¶ Ad omes aliq e sed
fma dico qd duratio anli non
est tota sit qz duratio anli quiet
sucs eo. eo ptes non sit sicq et
tota sucs esse sit qd includit qz
dictom. ¶ Con data 1a vnsione
sic qd dua di. non esse to simli. qz etm
qz quiet sucessione eo ptes non
sit omes sit. et dat ead intelligere
¶ Dico acdo duratiom dei ut et
mitate ut dat intelligere aliqua
sucessiom tui deo coexistit sic du
ratio dei non est tota sli. sic nec
illa sucs sit n dua anli. Sz
acdo duratiom qua aliqs pot
hre et non hre qz pt coexistere
sucem ~~et non~~ quo ad aliqs pte. eo
et non coexistere quoad aliqs pte
sic duratio anli non est tota
sli. qz anlus sic durat qd pt non
durare. et sic coexistit qd vni pti
sucessioib. qd pt non coexistere
alti. et ps hoc non est sua duratio
tota sli. Sz sic duratio dei est to sli
qz deus sic durat qd non pt non
durare. et sic coexistit vni pti
duratiois sucessioib. qd non pt non
coexistere alti pti. et eo quoad
hoc pt dici sua duratio to sli
Et si qrat tam huic dico qd non
est alia ratio msi qz anlus est corrupti
et deus incorrupti. et to si angelus
esset incorrupti sic deus esset sua
duratio esset tota sli quoad adquo
ne predicta. sic duratio dei ad
dico qd deus pt d'stare vnu anli

h qz si nec maneret et stare a nichilare tuc hiret ge et nisi fuisse

f et cum duratione et omni sme alio.
qr in diffione exprime te qd nos
duratione anli pon aliqd distre
tii ab anlo. z lo pt utrq; uel
omni sme alio destruere. qn dr
de ee fuisse z fore. dico q distin
guit ab anlo pes quota. qr ee
anli quot aliqd ptes successiones
nunc exente fuisse quot successiones
fuerunt. fore quot successiones futuras.
et ille ptes distinguit. et deus
pt fuere q angelq coexistere v
in pti successionis. z no alti.
et sic pt destruere omni sm alio
sic dem e pus. ¶ si dicat. p so
plus deq nouit. no fuisse z fo
re. ¶ Rn. vere e cu necessione fu
isse et fore. no enim sic nouit
ee q aliqn no fuit. ut aliqn no
erit. sed alis cautia nouit sic ee q
pt no fuisse. z pt no fore. ¶ ad
ad dico q duratio omnis e maior
duratione altiu. qr omnis coexistentia
quoi successioni. et aliq breuioi
¶ ad ad dico q actio di e qtuma
no sic q sunt due ptes qz oma
qtuat alti. et qn omnes ma
ni alia cessat. sed dicit qn q ac
no dei ita coexistit ultre pti
successionis sic pme ut medie.
¶ ad ad dico q si angelq po
fiat in notere. et pq peccauit
angq cet tpo. adhuc cet i succe
qr no ee pen predu. et ee eius suc
redit. et sic e succes qdr z ¶ ad
primu pmle dico q dura angli
tota e sl qntu ad ome qd fuit
nihil et an le. in tone qnoti no
e tota sl. qr quot successiones cui
ptes no erunt sl ¶ ad 2m dico
q qtuat anli one me acti p de
pedens anli ad dm. et sic in du
ratio angeli cp extra qtuat.
¶ uomo acti qtuat ut dicit de
pedens anli ad deum ei coexiste
ta successiones et no ei coexiste
qtuat ad duratione angli et no
ad extenta. qr duratio anli quot
successiones sic qtuatio sic acti p
¶ ad ad dico q durat rei no
e mensura exente rei sic pq dicit

Utrq mensura Q X
sit sp notior et nobilior
mensurato ¶ Qz no pt z
qr eum existentiq tpq sit magis ig

A nota angelo deo et rebus pali que
mensurantur p ista g. ito ¶ Ste
to. me re primu magne sbe q est
mensura aliorum e deq sed deq est
max ignoty g. ito ¶ Ist q no sit
nobilior p qr tpo e mensura mo
ty z tm ignobilq motu sulte
ad forma qr sed q re e phis tpus
e passio primi moti z re e igno
bilior oi motu ad form sic v
secund absoluto ¶ ad omo me
in oi grie e primu qd e mensura
oim illq grus et id e nobilius
et notiq mensurato ito ¶ ad dicit
q primo videndu e qd e mensura.
ubi sciendu e q sed p p. z me re me
sura e id quo res qsitur. ut qntus
alia rei. Nunc aut res pt z qsiti. uno
no pt uori mensura illud q est
in effinit ggnitiuus rei et hor pme
re apprehensiones. et sic intellegi dr
mensura rei quas intellegit. ut
species rei si ponat. ut ipsa met
res exeuns in essu. qr re sic ee effi
cientes pti res. re ggnitiuus rei. et
sic pt intelligi dictu p. q obm
e mensura ggnitiue ¶ Illuomo ac
ipit mensura p re q durat in re me
moiaqq aliq pus noti. et istud
sic durans in ggtiom alti. ipse.
et solu e sp intuitum rei. qr nisi
pt sp intui p id n sp intuitu pq
fuit notu. hor no dicimus q ipso
pt intuire petru pus ggnitiu. qz vi
sa ygme stati occurit re mensurato
de petro. et istud sic sp intuitu pt
dici mensura ggnitiue sp intuiti.
gtem durat in eu ggnitiom. sz
isti duo modi sunt gtiales mo. //mensure
acti di mensura. et coes tm qntis
quad alys a qntate. ¶ 3o mo acti
mensura magis ppie. pro eq ge
durat in ggnitiom qntis mensura
ti. ut sz qn res e primo no sed
eem suam. et ignoti p qntitates
tue id p eq ggnitos efficiat mel
lq d qntate rei. pq note p eem pe
dicit mensura illq. z isto mo me
sura pstupponit omnia ggnitione.
et efficiat d alia. illo mo mensu
rati pt ee pq ggnitu q mensura
sed sbam. nq liq non p qntate. me
sura aut sic acti aliqn e tm in
ani obiue. qnz in re ex subiectiue

1. m

1. z p h. r. aliqd dr mensura rei

Ex primo quin aliqs geometer pferuq
p quantitate id p numerum vel quantum me
surat alia quinta id mos tales.
Ex 2 quin mensura e aliqd sigle le
mre. et tuc mensurat p replica
tionem. qn sit mensura minor e me
surato. pz d ulna & pano. id p
adeqtionem. qn e mensura equus me
surato. Ex 2o dico q to mensure
quemt primo omi qd e principium.
et id omid no repit tm mqnte
sit mori gne. Si dicat q p. m
i. to. mensure dicit q omitus q est
primum nm q e mensura solu. spe
quantte. Ex 3o dico q p acrpit
ibi quinte p aliqd qd includit
plura seorsu acceptibilia. & sic v
mitat & nus pnt ita bn inueni
ri m anl. sic sit mqnte. q. mag
to anlex pt dmdi m. pta seorsu
acceptibilia. et q sic acrpiat qn
tate pz nd sit eu nudq est 2o
tum. sit tmq pr ee quate. pz ial
tera rone. to acrt quate p qnte
et to mutat q e prim nus ita
lm sepe m alys. & sit nus sed
mqnte. q omes ppe & passiues
q pnt dmori d nuo d qnte
pnt dmouri d nuo m angel. pri
q m angel omq nus e par id
impar. omq duplo ad alu rel to
no plus e pouo nus m qnte
q m angel. Sz illud omi qd e
mensura no aliqd omi mre ex de
tmnatu. et hoc m mensura multitudq
sic m mensura extensiones. q sicm
mensura extensiones. aliqm mensura ht
ee tm m aua obiecte. aliqn i re
ex subue. sic pdictu erta id omi
q e mensura multqmus aliqn e m aua
tm obue. aliqn m re ex sbiecte.
Ex primo qn quis p 9m q hri
aua mensurat x angelos passi
tacem illq omiq m aua ad sm
gulu cox. id omi pe e mensura
multimus. Ex 2 si acrpia omus
angelq. et applice ille angelus
singu ad quelibz alu. tuc ille
erit mensura illq multimus. sit hoc e
m pe. q. q rone omq angelq erit
sic mensura. & aliqd et to omi qd
e mensura multimus. & nus sit. hut
tm ee m aua obue. et hoc p omo.

singulare

notq

necessario

q de rone mensure e q sit sip
et indisl. nec aut omi i gtu
e nisi indisl. & sip p cire
ta pcu mtiseczz. quod omid
m re. gtialr pz d omo iqnti
tate. m equus ex q id omi ma
gis hr rom mensure q omid sm
gulare. Ex 3o dico q mensura & me
surato distinm valr. si utrq sit
res. ut no ide rar. si omi sit rg
& id no. qd pbr. q. i sple e qd
idem veificatur de eod. ctus pa
ubo. et ho su sit mre sui i re
sit mensura e nocq mensurat o
ut pz dem e. et p quis mensuratu
no e nocq mensura. si i mensura
& mensuratu eent ide rar. ide ect
nocq & no nocq. q e idem
et eod no si eimitat ect mensu
dei. no ect rar dq qd e sim.
Ex 4to dico q mensura aliqn omo
ut sepiq e mpfior mensuratu
hoc p. q. aut mensura ht ee ob
iectre m aua. a ex. si primo sic
e mpfior. q. si e ent rong
qd e mpfiq ente rali. si 2o
modo sic qnte maior e mensura qnte
maiorus. pz d ulna & pdm. et
tuc adhuc e mpfior. q. qnto
aliqs plus ht d qnte tuto plq
ht d pfione. hoc est pz q. me
sura & mensuratu sit p. sic homo
genia. ita q sit eiusde speci spalme
tq mdumdua distincta m ultasse
sic pz m exeplis phi. q dicit q
longdo e mensura longitudo. quantq
quantas vox uocis. latdo latitudo
et q. dicit ibid. q mensura mu
no e omitus. sit nus. & re e p
mensura & mensuratu sit omogenea
sz id qd e sic mensura sit p. e mi
mu sit pfiom. aliqn sit maz aliqn
sit mtiime. q. mensura e pfiom.
et ho e omi d mensura extensiones
& duaiones. et mtimus. sit no d m
sura pfiog sic pz dicit. Si di
cat q mensura & mensuratu sit omo
genia. q. ulna e mensura pdm et
tm no sit eiusde speci. si ita me
sura & mensuratu e drdo. sit ita
mdumdua eiusd speci no e drdo es
sencial. 3o mere q. ref. Ad pm
dico q qntte ulne e prima men

sura. et quinq; pannus est primus mensuratus. Sipr aut in vlna ut i pa no no est mensura ut mensuratus nisi d' p acrus. quaterq; extendat in quinte. et in mensurando istra extuaq; pre dr. accedi pes quinte. iu pedes sham. aq; re e qr si pedes qualet e sba eadem q pus. et tm variat quinq; et p quinq; mensura. g mensura hr accedi pes quinte ne pes sham. Ad vm dico q; duo e ordo es sentialis. vno qn illa q ordinantur differunt alio vbis et distantiis. Alio qn vnum indumdum est cent' pfrio alio. primo ordo e mensurabilis pral' cent' ordinatas aliq essig. et talis no e in poito. qr omnia indumdua eiusd spei hnt eadem diffinitione. Hz 2o ordo pt ee mr i dindua eiusd spei. qr vnum pt ee perfrio alio. et h e gnat vm i omni spe ri indumdua sufficiunt nisi gis et minus. Et tnc id qd e minimum in pfrione sub tali spe est mensura omni aliorum q sit maior pfrionis p tali spe. pri mna lineam. h nam int institutum e mensura omni lineam pfrior. minimum si pfrices supficiens. minimum corporum. minimum g dy albedinis omni albedinum. Si dicis q. p. dr in oi gne e vnum pfrissimum qd e mensura aliorum omni. Dico q h no e qd phi. Hz in vno loco dicit q i oi gne e vnum omnium et h e verum h id no oz ee pfrissimum. sic in gne quinq h pm e pucto ut alique. In gne sbe aliq forma uel ma pma. et id pm e mensura aliq qz pt ee mensura et aliq no. Alibi dicit q in oi gne e pfrissima. h id no e mensura. uer e tm vnum tale. h pnt ee multa talia. qr pnt inuenirj aliq sps ri oud indumdua sunt pfriora oibus indumdis aliqz speciebus. h 1a indumdua pfriora no sunt mensura aliorum nisi es. vni gne gluctus et quinq e e prior vnum qd e mensura aliorum eiusd gnis. sed minimum quinq h nam int institutum. ut minima qualitas no sit intellida

q sit aliq vna gluctus nno. q sit mensura omni gluctu. Hz qi i gluctus spe gluctus e e prior vnum minimum qd e mensura omni gluctum eiusdem spei. q sunt pfriores i minimo. et pnt sub eode gne ee multa talia minima etiam e. q tot qt spes sub eadem spe pnt ee multa talia minima. qr tot sub albedine qt sunt albedines sub 1o gdu sli quo e albedo minima. Et si sbe susciperent nisi gis et minus fiet gradus sic fiunt aliq q extendunt in mna et hnt desas ptes sub desit ptibus quinq in mna. tnc gradus pt ee mensura in gne sbe sic in aliis gnibus. tamen pt ffiorum sbalis extesa i mna mensurari p minimum in sua spe. sic quinq ut albedo. nec vndo rone qre no. et si ita est d' aut i del tama. et d' sbis separatis eiusd nisi essent dndum. Sic igr pts q id qd e minimum in oi gne no e mensura h tm in hiusmodi mensurand q capiunt magis et minus. et in millis e sp mpfrio insuato. qr e minimum h. p. Si in uelinum omno visi 1o dan prom q mypom pho. pt dici q in oi gne e vnum primum qd e mensura intrinsecum omni illius gnis. sic alias ptebit. vn d' rone mensure e q sit maior et nocior mensuratum. nec aut quinq et albedo maior e ctior et nocior quinq ad nos q maior i secr q mensura e mpfrior mensurato. Ex istis segr q mensura nulla hr caltate ad mensuratum ex hoc q mensura e. 4o dico q dy no e mensura omni aliorum q. ad nos qd pbr qr d' rone mensure e q sit nocior mensurato et h ex istis 2o qui mensurat p mensura eius o quos st Hz deq e nobis ignoratur oi artis g no pt nobis i via esse nisi omni. Ex h sc q. id pd ee mensura et mensurato ad dissere ad ra vnum e notum alio et ecs. Ex d'motu et tpe q st si iuxta mensure e phi. h gre qr aui nocior e notum qm tpo p notiu pt mensurare tpo. Et cui tpo e notum pt p tempo mensure notiu sic pts adsse su vm hiz deq no ponat mensura

aliqor quo ad nos p statu illo tñ ali
quo mo pt poni mesura p tromg
sic pz dicer et tñ dicer mesurã
p eem sua qr p illd dstr valet
ab oibo aliq z nõ aliq rone v
deali ut pñ asm ut ei ut aliqu
pomit ¶ Con ca primo nõ vide
q mesurãtu sit qgtu pus qua
mesurã qr. 10. mere dr qr q sti
bile e mensurã stre z ny oz pz qd
stã stratz quod stle et obm oz me
surat actom sp di et cum intra
¶ Ste sic tur qntus ei differet
ab eem q rde valet nõ pt ce no
ti et ignotu p eem mesurati est
pus nota q mensurã p qntus i ue no
stre e notior q nobiior aut pz
p phz qr omd qq sc pt hr. ad q
gnosce ctu sehr ad entiterem
qua pz p qre p phz quo aliq
sit notora ne sit p stora hr
nõ ita sit d'nobis qzetu mensura
notior e mensurato q ad nãm i ro
¶ Confr p q ec. 10 mere q dr q
mesura e sit m gnosce et m
ce q e notior ¶ Ste q mesura
et mensurãtu nõ sit eid spei p
qr mensurãtu d'pendz a mensura
nõ tñ m gnosce. p m ce p q ead
sit pia cendi et gnostedi p ire m
diuidua eid spei nõ e nul d'spei
¶ Ad primu dico q stle e q st
ead qdo qua gnosn eem rei et
qua entia mtelligi d'qntte rei
nõ tñ e repugnãtia q sint dsp q
gnosce qz una gnosn ce rei et alia
a gnosn qntus ei et si sit eet tñ
gnosce qua gnosn eem rei predez
illa q gnosce qntus sulte qm una
e por alia nath. Tñc ad p dico q
ret ex nõ e mensurã intellecti sed
ultimat intellectu mensurat a ultimate
q e m re qr m eo q ret e ult non
e ult et nõ e ret mensurã acty asse
tedi p sbam sua p solu p qd d'no
tur a ultimate aut assemt. Et ultimatu
m re dstgt a ultimate m intellectu
sic ret a rone. Et sicut ultimu intel
lectu gplexa distinguit ab actu
intelligendi z pt dici mensurã acty
assentedi ultimu m re qtus et sti
tuit de ultimate acty intellecti qr ex

hoc q gnosco sic ce m re ex h
gnosco q acty intellecti p qd ce rei
assentio nõ est. Vn stle e men
sura stre ut q stle e ad p tualq
stle ut qr ultimu m stli e ea ret et
m stra et alia nõ e mensurã qr pr
ultimate m re ducer m gnosce m ultm
m stra et nõ hr a pho q stle st
pr mensurã stre ¶ Si dicis q p.
et g qr q mere e d'rone dicit q
stra refert ad stle sic mensurãtu
ad mensurã dico q h nõ hr a p
aut q re. Sz tñ intelligat d'dicere
q stra q refertur p zm modu relã
tonis et ponit i 2e ex la 3'l mot
quoz primo e d'mensurato et de
mensurã ad d'intellectu z intellecti vel sua et stabili
et zm d'effu et stabili et iredu
tur dice q aliq refert ad zm mo
du relatis qr ad refert ad ipm
nõ qr ipm met refert et ponit
ex lit d'prdcis tribz sz q mensurã
refert ad mensurãtu qr mensurãtu
refert ad ipm z nõ p relatis i me
sura et sic stratu refert ad actu
stadi qr acty stadi refert ad stra
tu et sic stle refert ad stratz p relatz nõ
m stli sz qr stra refert ad ipm m
la sit z ex la eid mot nõ q m
oibz istis ex lis sit relatu p modu
mensure qr h nõ nõ hr p qd mer
phm sz m oibz istis omd refertur
ad ad qr aliud refertur ad ipm
si tñ ois volumz ponere rond
mensure ponimz solutae nõ pdicto
¶ Ad ad dico q licz d'ead re sup
dico indicata non pnt forzi dr
si g tñ d're hute pres eidem
rone rone pcu tñ pnt formari
dispti g tñ dico q oibz g tñ
phco d'mensurato pq mensuratum
cu heo qr ait mensurato debent
tri mensurã q mensuratu gnosti
mensurãtu sz eem sz nõ sz qntte
mensurã sz eem et qntte et tñc
p qntte mensure gnosce qntus men
surati nõ q m re qntu sit aliq
ignotu et aliq ignotu q per
mensurã gnosce qr possu gnosce
aliqm tortu magnu ne et omes p
res eiz mtuitue et tñ ignorare ai
qntus e sit possu gnosce omes p

bone de decem et m ignore num
ptz ad sensu et ex hor vr q oez
ggnicom m gplexa quia heo pz
mesuacion heo am ß p mesua
one heo ggicom gplexa d' msua
to puta q tot sur ptes hg mag
tudmis et q tot sur bones vn
p mesurad ducur m ggnicone
omg gtz abstibil' ab isto uel
ab istis ptibz mag mis pu q uel
6 et e gtz supponit p ptez pdica
do ecc gtu im d' magm ne ut d' bo
bus heo quda ggicom gplexa
pu pudo nuz ffe naur de ptibz
magnitudis heo illa ggicom p me
surad pu q hr magdo hr ex pb
tate quit et pdie nuz d' nari
um d' habg ggsto q sur 10 bones
et ista geo gplexa fuit m fus ut
nota ß p mesurad e m notas sed
ad dico q mesua pt e ignor
mesuato et tu notior ad p dico
q sic erimtas enitas rei e pfrior
ita hr pfrioze ggnicem cetis pai
bg ß mesua pce logido no habz
pfrioze ggnicoz q mesatu sign
dicp d' notis nate dico q ger p
phiz dicit q si nos fuerimus na
lia gta sic fuerimus artificiata ec
cent eade nobis et ne nobis qz
tue ma et for cent nobis notiozes
q gtu nalis sic ptez rez artificia
sur nob' magis note qm res azn
g mredit g dr q ma et for sunt
ne notiora et tu gpositu e pfrig
ma et forma 10 ex ho q aliq est
ne notiz si na ggstet no se q sit
pfrig i ex hor q mesua e notior
mesuato no sequr q sit pfrigam
mesuato qz e notiz ne no d' msi
q mrellez pillud pt acizre notiz
altiz et no eg et sur mrellegut
p et ger d' nor ne ad ad dico
q m qntibz gtis et aliqbz distrer
mesua et mesuratu aliqm sur eq
de spei et qn dicis mesuatu dpe
det a msua rc dico q aliq dia
mesua aliq uel qz eq notis pfu
ponit rei ggnostede qntu ad q
titate et illa e mesua ggstendi
solu at ggnicois sic pz d' sm bz
dlud aut de mesura qz eq ggni
no tm p supponi rei ggnostende

Puta m ghd nudri denarij et m ghd tot grad magnitudinis

ß cu hor e principu cendi r me
surati et sic nu et forma pur
dia mesua gpoiti qz eoz ggm
psupp ggm gpoti et sur ptez
encales gpoiti logido d' mesa
pmo dco sur logm pce d' mde su
et sic mesuratu no depedz a me
sura m ee ß ggnicoe im qz logm
do 2o mo sic d' pedz a msua m ee et
ggnicone et sic log e mypce log de
msura et illo 2o mo mrellido sut
cad' pna cendi et ggstedi ß gna
mrellido no e vm sic pz m pmo
exo ii mesura e pm ggstedi et no
cendi ad ad dico q m oi gne e
vmu p mu no supdicto m pt pai
vmu pmu m gne sbe pu pfrissig
angelo poncdo omez angeloe al
tiz spei ut poncdo ptez an loe
sub vna spe pt tue poni m gne
sbe vmu pmu pu vna spez que
e pfrior alig aliß ad formassi
one dico qntu ad vna pte q no
sp msura e nobilior mesuat e
ß qntu ad alia pte dico q sep
e notior salte ex mesuati lig
no sp sup sur notior ad pm
pile dico q eum no e mesua am
geli ut dicat discretu mesua a
tpore ut prebur magstroe d' eud
ad ezm pz q si deg e msura
e mesura pfrionis no aut gg
nis quo ad nos pstatu ipso
ad 3m dico q illud rez
ad rom m oppm dico q id pm
e frequt ignoro

Q. XI

Ut tpz habeat aliq ee rea
le ex auaz Sed no qz na
eig pt e ex auam Ite ob
q e ens indisibile no e ex auaz
ut pbat p e phiz Ut gor ibd
q mete et tpz e d' nuo entiu
ru actu gplet ex auaz Mgri
um qz entia nalia et eatz passi
oneg st ex auaz Motg e ens ext
auaz et tpz passio eig g ezt
Secundo sic p tepz deat ma
lit a motu Ad 2m tpz eet
pgtiu motu et ita motu poss ee
in tpe cpp ee pt sin pgtui ite
nic eet m motu sic actis sm
sbs actus aut no mesurat sbm
tpz no mesurat motu Item
ger e phiz gto nono tpz e pus

A et posterius in motu si prius et posterius
sint pres motus ergo ¶ Contra si prius
prius est passio motus igitur ¶ Sed hic
est o hemeri de grand quod tempus hic est de
debile. et quia papa aliquid tristitiam
a sede in posterius. nec papa tempus
sitis si est quis propiat motus
solus in rerum motus si fluxus eius
quod nec. et non si rem de fluxu ap
ori in posterius. nec papa ut tempus
papinus distinctio distinctio motus
uenie a poi in posterius. quia in ut sic
non sint in re ex. si solus in anime
perpetue. propitius tempus. et quia
talia ut deus est non sint in re
ex. to posunt aug tempus non esse
nisi in anima. si si rei uitate non
est ita. quia si non intellectus esset
motus et tisicus subiam et etna p
quus tempus. quia tempus segr motum. non
potest aliquis rones addui ad plu
du tempus. et non est ex anima. qui p
bent motum non esse ex anima. so
dicit quod tempus hic aliquo modo esse ex
anima. aliquo modo in anima. non sin
ant si p. x phi. Sed ad sted
quod est et quod non. oz pe sic
quid est motus. De motu autem da
ru est quod mich aliud est quod sua
qda tisiacoris ipsum mobil a poi
in posterius. eius si qd mouet. et qd
motus nich est in actu si sip
mutio. et p eo totus motus. In
hac autem tisiacone 3. est sed ae
primo quantitatis. quia non cessat
fluxus eius. 2o id qd de ea accept
est ut distinct ab eo quod accipiedum
est. et ut est distinctum si sed ab eo
qd mstat in prius ¶ 3o ex. est eo
quantitatis si re ad eo quod mstat
de ea ut distincta si rem posterius
et posterius. et hoc est quantitas primo
ut quantum. 2o ut distinctum. 3o ut
distractum in quanto. primo modo motus
est in re. 2o modo in anima. 3o modo p
tim in anima et primum in re. et tro
pus ut segr motum si primum eius
quantum est in re. et habet rem quan
et est in anima solum obiectum ut sic
magistrum. 2o modo est in anima quod
pitum ut prius ab mstati et non
copulatum ei omno non est in re.
si p fluxum mstatur quia tpus

b 3o modo quod dat si pstam eius rem
sit si quantum et sucre. sic
igitur quanto est in re si ro distinctum
prius illud quantum si prius et po
sterius non segr ex na rei si pocu
ex quantum nisi. et ie si rem sicle
et pfassimad habet esse in anima solum
tum mesura et nus. si aut est
male et in radice habet esse in re cu
ex. ¶ Contra quod. o. primo contra d
q. dr quod motus papae si fluxum
eius qd nec. et non si rem d fluxu
a poi in posterius. Contra motus est
d fluxus. si non est fluxus quantum
in motu nisi sit a poi in posterius
si ita impossibile sit hic fluxu quan
tum nisi sit quanto a posteri in pos
terius. ita et impossibile est propte mo
tu et non propte d fluxu. et ulti
si ubicunque est prius et posterius ibi est
~~d stimac~~ distinctio. quia impossibile
est hic motu sin distinctio igitur
dicit motu sin distinctio est dicit q
dictum et est propte ¶ Confir quia
si intellectus motus sin rem fluxus
et posterius. aut sub rone permanent
aut sub rone sucre. non permanere pter si sucre. quia notio si
rem posuit et posterior. quod sit sucre
sucressiua ¶ Ite ipse dicit pos quod
si non intellectus intelliget fluxum
motus adhuc tisiz pte pos pte
ri est non esse prius posterius abstrahit
quod intellectus intelliget ¶ Si dicat
quod ille fluxus non est motus sed
distinguit a motu ¶ Contra ex his
se quod motus est quod permanent quia si
cuiusbatur fluxus et prius et po
sterius a motu. quia remaebit est
et permanens. igitur ¶ Ite quod principale
gelom quod est quod motus est pos si ro
pletum ro aone utriusque pti est
in re et prim in anima. Contra quod
d istre pte pos et posterior quod
sit in anima aut sibue aut obiue
non subue pter distredo p omnia
quod sit in anima subue. p ponis hic
et passiones et species si ponatur
et sic de aliis ~~sed~~ obiectue. quia non
pter hoc sit nre ex aut non si
non igitur ut cent signa ut gtn uel
rones rerum. si talia pter pnt
sil esse tempore si eo sibi debitu

c nullo alio existente. Sicut nec motus
non possent continuari nisi esset tali.
quia omnia talia quantum habent esse ob
iectum in intellectu non possunt continuari
in esse tali. Si dicas quod prius esse
obiectum habet esse subiecto in re extra
sed tempus sit in re extra sicut esse
tale fixum et mutabile. Confirmatur quia
ipse pretes quia sunt in aliquo et sint pres
tpis. aut fiunt vnum continuum. Et habent
duplices pres. Sed illa de tpo
non est plus ptm in aliquo et ptm
extra quia linea et superficies ut corpus.
quia possunt continuari in linea continuacio
prau et distractio. et vnum ptem
fore et aliud posterior sicut in pois
de motu et tpe. ergo eadem habet
esse ptm maiorem. Si dicatur quod non
est sile quia vna linea possit esse. sicut
non sicut tpo aut motus. Contra quod
de illa possibile motus ut est in re
et tunc esset non esse passa a aliquo
habet hoc nisi fiat. quia habet esse
in aliquo per passionem sicut pts lineae
pro passionem sicut pts lineae pro pos
sione lineae in aliquo. Preterquam sicut
vbi quia vnum nisi pugnet alii
de illa mutatio quia continuacio mo
tus. Probo quia impossibile est pres aliquid
copulari ad aliquid quem tamen non
sunt distincte. Impossibile est motum
continuari per intellectum. ut continuum.
nisi intellectus eum continuet ut distin
ctum. Si dicat quod pres ille sicut
distincte et non distincte. Contra
istam distinctio aut est distinctio ad
continuum aut sine continuacione. si pri
mum non. quia sicut sunt in re distin
cte ita continuate. Si secundum non sicut
sunt in intellectu nisi falso sicut de
re permanente. intelligentes enim pres
lineae non quantum intellectum. Preterquam
sicut eadem pres continuate in re et in
aliquo aut alie. Si eadem quantum
est in re continua. Si alie quantum habent
duplices pres. et sic habent esse du
plex tpo. Si dicatur quod pres ille
sunt in re. Hic distinctio est in aliquo
Contra aut distinctio illa est in aliquo

d subiecto aut obiecto nec sic nec
sic. ut prius. Item si dicatur quod pre
terum prius ab instanti non capu
lat esse in re quia non est et quia sicut non
habet esse nisi in tempore. Contra a
ista possibilitas est tale et sic sicut non est
continuatio a in aliquo tempore et nichil
positum quia eadem non possit di
ri a sicut de successione. Quod possi
sum est in re quantum aliud non possit re
pugnare et motus. Secundo non continuari sicut
quantum habet in re et distincta habent com pos
ris et posterius. Primo illa prima
continuo vel tale non cum vel quod
possit fieri continuum nisi distincta
habent esse distincta in motu sicut simpliciter
non entia. Et quod hoc quod dicat quod
quia est non subiectum habet in esse
aut nichil. Si quia non est aliquid aut sicut a
actus. Et tunc ergo quia sicut habet
adunitate si dicta quod sicut distincte et
pts eius non pts dumsibilis quia non est
dilis non est dumsibilis in m
dumsible non est subiectum habet
quia indile est pse in gne quia
tiratur quia subiectum quantum est maxime in gne quantum. Et quod dicat quod non
successione sicut quia sicut in rome
pore et posterius non in rome quia
tiatur. id est non in posito non
pt esse aliquid continuum nisi pores et
posterius. Et sicut quia est in rome
successio est in re ergo tpo habet esse
in re habet quia hem. Relinquitur igitur di
cendum est ad questionem primo videndum
est quid sit tpus secundo quid est
tpo tertio ex quibus constat tpus diuersa
posita. Et videbitur quoque et tpo
et quoque non et pretetur ad musica
distincte posita. Ad primum ad primum
dicendum quod tpo non est aliquid res
distincta a permanentia et a motu
ita quod subiectum est in motu pro
cedit probatur quia si sic tunc tpo esset
passio motus et tpo passio enim
motus ergo dicendum probatur quod int
replicacionem sibi semper mihi pas
sionis patet. Primo si deus faceret ali
quid relinquo nobilius istorum facto quam
motus esset nobilior et uelocior
isto celo primo tunc tpo non esset

Repria

illud reli q nunc est si nomen fuerit
sz istud relu ex ratione nomi reli
no pderz aliq absolutu et tu tpo
non hiret ¶ Ite ome absolutu ha
bens ptes distincta a re pmanente
si sit actus e in aliq subiecto si
s tpo sit hoc q̃ro in quo hit esse
subiective no in moli p q aut
vna pt tpis e in vna pte mol'
aut ~~a~~ alia in alia pte aut ptes
ptes in vna pte mobil' no pma
tu q no e maior ro ire vna pt
esse in vna pte ~~a~~ alia cp pz
tu q tpo esse totu sil' q omes
ptes tpis eut simil motu ptes
mobilis q oes ptes mobil' sunt simil
nec 2o no tu q duo actia eedem
rois eent in eod' sbo tu q tpo tue
eet res pmans q hrz sit ptes
ptes actu eentes di dicit q ptes
tpis lig no sunt simil' in hnt esse
in quada fieri et ordine qtenus copu
lent ad ons. Conf vna pt
non e totu p mtro sozao si nulla
pt tacta e nec totu e si nulla pt
tpis e g' ist ¶ Si dicis q aliqsa
at tpo ee qdda totu. Contra p
sui ~~qd demtam~~ q sid'acom nulli pt
dae ee vale ex aiam n pt poi
tempo ee qdda totu distinctu a
rbo pmanentibus aut hoc eet pt
ordine prim tpis aut p grima
tione ad ons. no p pmo q qd no
e no pt hoc ordine poitm pri
mum non extend tpo. sicut aliq
pt tpis pt res pmantes sit. n
p 2m p ide q ad pte tpis su
pur mch no pnt gtimari posi
tive ad aliq ens poitm q mch
no pt gtimari alicui enti n sure
aliq totu nec vnu aliq ptes n
tpis sunt pntu et fuitu q stat a
s omes q neutz e n aliq ab
instanti ponit pt tpis q stat em
q mch e d tpe nsi d ons g 2m
¶ p motu non dicit aliq poitm
a rbus pmantibus nec mutat g
n tpo nec ons ant pbatu e
in qstione d motu ¶ p ons no
dicit aliq eunt poitmud distinctu
a rebus pmantibus nec tpo qua
tz q tpo pm ee p ons qd e et q
eius ptes gtimat ad q pz ecta

et eude motu q sq
hiit mo hit uiz

tpis

in alia

no e

tepo aut pt hre ee
vale ex aiam alio
qu hr ~~ipoitm~~

q si mdiate rei sucte ne no dicat
aliq a rebus pmantibus nec dis
tincte eet ne aliq gne abstracto sed
no ne aliq pse pz q n sle n
quinto nec qualiter n producum
q no e pt mtria alicui ente
pse in gne ¶ p omes re absolu
ta ab alia valet distinctio pt dq
qstiae sit alia si igit q e res ist
io deo pt deu qstiae vnu q sme
q segnitur || sed p sic tue mqlibus
tpe ert mo si possit dari eent in
finita dist absoluta. Et sic deo n
posset vnd pte tpis cure nsi d stu
ert infinita absoluta q nsit a
q a q sud mqualibus tpe Nec posset
deo de potia sua abstra qstiae v
nu ens absoluta p aliq tpo pu
q nec duo absoluta sil q oia
sunt absurda ¶ Io dico quod ad
istu articlu q n tpo n aliq sue
cessiuu dicat aliq re absolutum
ut rlatiuu distinctu a rebus pma
nentibus et h e mtaio phi q to
phi 7 d tpe ubi phat q tum
q quad tpo no sud et qtiud ut
tones sue ~~ex~~ qtenus phat qd
no dicat aliq positiuu distinctu
a pmanentibus q p eii ci ptes
no sunt ipm totu no est p tpo
e hoc q ptes tpis ult res pma
nentes no sunt aliq res positiue
p pue negones 7 mch. Et de
q ti dicit q ome ens poitm pt
duae p tpus p ons ut distinctum
a re pmanente non pt ig ¶ 2o dr 2)
videndu e quae tempo q p phi
e phi 7 tpus e nus motu p pus
et pytio. Io ad stiendu qd e tpus
et quo e mensura o, vide de nuo
vnitate aut e notez q nus so
pmo videndu e de vnitate ito
pacione ad num sz quo nus
mensuret vnitate ¶ Cu qd sa
endu q ~~vnu~~ pt dupl accipi v vnitas
no nio pillo ~~qd dicitur absolutu~~
~~e vnu sic dicitur vna ho vna~~
~~equus si ho dicitur ab vnitate~~
~~de qd vnu parte nio sit dicitur~~
~~vnu ab vnitate~~ alio nio acci
pillo qd dicitur aliq ee vnu
(uo nio dicitq q equus e vnus Canis e vnus)

f

g ~~sic illo que denominat equus vnus~~
~~e vnitas~~ sme mo acipit p vnitate realiter
e pt mu nuati. Et de illa loquendo nulla pt vnitas vna
mesurat num qz non e ro qre
vna mag qua alia. Sz adme
suradu num. io equor sufficit p
mo acipe vnu equu et pgalu
et sic usqz ad ultimu. Et tuc ex v
nitatibus oibus hr nus dnatis et
sic dr nus mesurat p vnitate
q e pt eiusdem nu. Et dnotat ab vni
tate no p vnitate d'hiatum pu
p acipe vnu equu et tcd applicui
cui alti z py eidem applicui 3o et
4to et sic deinceps q pt no e nece
sse posse fieri 2o mo acordo num
pio q dnotat nuatu mo fdicto
~~vnitas~~ e tm qd hnt m ma
tm ee obiectiud z no mo subiecte
et illa vnitas pr mensuae oes
nuos ph q pt d'quibz vno pu
et qlibz vnu dnotare. Et sic dem
e d'vnitate sic dicendu e d'nuo
qz qda nuit e tm dnotatu a nu
mero ut dicit p. 2 phi et e nug
nuatu alio mo dr nus dnomas
nuatu et dia ab eode nue quo
nuamus pmo nus e m re ex qz
e/ reg nuate 2o e tm m aui ob
iectie sic quda gtu abstractu are
bo nuatu. Et d'illo dr no aut
d'primo q e ide nus io homer
io canu 3o ad hue pr acipi
nus p nuo nuante q e ipa aua
q mensurat z nuat uel eqm
tellectu. Ex isto se vna 9a qa alt
e aliqs mesura magnue et
multitus. Na id qd e mesura mul
titudis no oz q sit distinctu ali
quid ab oibus pribus multitus q
vnu qd mesurat multitue sep
e pt multitus z no vnu d'hia
tu si acipe vnu pp aliud que
usqz deueniat ad tmd aggrega
nu ut multitus. Et cetera pt acipi
aliud z aliud dumo illa ad et
aliud sint pt multitus mesuan
de. Sz magde aliqn mesurat
p vnu distinctu a to magnue ni
lie et ab oibus eius pribus ut qn
p ulna mesurat pannus quendam
eius quantitate. Aliqn mesuratur
tota magnitudo p vna pte eius

h d'hiatu magnitudis mesurande
~~et eam applicare oibus pribus eius~~
~~nue finitude~~ et tuc distingu a tota
magnitudie sic pt integlis a
tota et hor qn qnus pte e no
tor qnus tota hor aut non
ynnqit d'nus loquendo d'vnite
put acipi p dnotato ab vnitate et
no p denotante qz no pt acipi
vnu d'hiatu qd num mensurat
qz non plus vnu equqit. Et
tcia sicedu si qnus e phi gto
z q tepo motu et ome qtinu
tu pmanet quia sucessiue pt di
ri qtinuu et discretu. No q qti
nuato et discreto aliqz in re
sint distincta cuia arebg qtinu
et discretis si q sint qtu ut vo
res signes pres qtates z dispa
tis qnando dr sas negones z
sic qtinuo sigt spat pte qtiu
atis mr quia no e medium
ita negationi medij inter dispa
no sigt casde pte cu negone
vnu ab alia pu q vna no est
alia et hor e vn tam in pma
nentibus qm sucessiue. Sz dra
e mr qtinuo pmanentiu et suc
cessiue qz in pmanentibus pre
qtinue tone qz e qto fiunt p
se vnu si in sucessiis no fiunt
p se vnu positiue qz millio
e qto vo affinatus z negois
q non fiunt p se vnu. Ph sic
so q duo gdiata extrinsece se se
hnt ad motu niaxe acidentia
q 2m gdiatu qn e sucedens
pmo coexistit oibus pribus cui
quibz coexistebat pmu gdiatu
et cui pribus ut sup dm e d'mo
tu ita q tur e motu qtinuo
qn qlis affinao q e d'ce motu
sucedit sue rectedi sn intercep
tione medij. Alia dra e q in
pmanentibus pt intelligi qto
aliqd sn distrectione et eius lez
in re qtinuato no possit ee sn
distrectione. Si in sucessiis no
pt intelligi fluxu qto sn poi
et portiou q nuo includit di
strectione. Si eius distrectio pt bn
intelligi in sucessiis sn qto e
Dico igit q tpo pt acipi t
bus medius ut hr rom mensure

et duobus modis sit mo hic commensuratio. Ita quod in omisso per acci-
pi quidem modum primo modo acci-
pitur primo et strictissime per motum
velocissimo et maxime notum. Sicut motus
solis sive lunae qui sit noli-
mus scire motus et hor quia tali mo-
tu mensurantur alios motus sicut
eos sicut per motum solis mensurantur
motus inferiores. et per motum lu-
nae sicut quia sicut mensura non est ad
quam reducuntur per omnes motus de
alio modo alio. Secundo acci tpus
large per alios motus inferiores pa-
tuit notius passimque devenimus
in notitiam aliorum altius motus in
feriores ignotos et sic quilibet motus
inferior per dicta tpa quia quilibet per
ficitur de quantitate et duratione alius
motus sicut cum per motum maris per
oceanum et oportet mensurantur motus
superiores puta solis sicut patet per
experimentum et talis motus per dicti
tpa. Tertio modo per dicti tpa motus
pigriatus sive gratus qui tamen habet esse
obscurum in aud et primo sublime. et
per illum motum mensurantur alios mo-
tus in re ex. quia visus motus in
re. sicut verificantur per motum solis aud
de quantitate eius. ad modum quod accidit
expressum per quantitate magnitudinis quod
nostri statim quantitate rei ex sicut
dicit Q. Et hic quidam aliquis non
videns solet primo quia est sibi mule.
videns tam alium motum sicut stati
vum sicut longior ut brevior per
motum in aud. Et est ratio per mo-
tum pigriatum in aud mensurat mot
solis ut alius alius. et de isto tpe
dicit Q. philosophus a quinto re. quia tpus
sibile est tpus propri insensibilis quod
non est malum tam sensibili propri
endo aut non est in alio tempo
mobili propinquum tpe est motus
et per propinquum motum propinquum tpus
et sic tpus habet mots accidens tpus mo
tus est tpus quia est mensura motus
Et tertio modo acci tpus ut est nume
et hor per ea dicit. quia ut quia est numera
tum et sic sicut per pigriatum in motu
ex. ut tam non habet esse mensuratum tpus
omnis tpus et pigriatum sicut in motu sive

k poz per et pgrior pnd gsidari
uel ut habet rem mensuratum per oppos alis
us motus uel ut ut sicut ptes dte re
mq motus. primo non dtur et a tpe et agnoscit eius
zoo dtur saltem penes ~~[illegible]~~ cogit.
q notta. Illico accipit tpus per mo quo. lus no quo
mamq per pozi et pgriori in motu ad d qd tpus
omagnato in aua et hor post ex di pnt sicut
plex sicut in precedenti mo Dem esse tpus n. ult
quia uel ut sicut mensura uel ut tam sicut motu q pit
prec dte in tali motu primo non g aliu in eq
a tempe zoo accepto. zoo dtur penes qd duar
cognita quia primo cognit aqmd primo mag
in aua zoo no. et patz q ist duo mod mo ut ipse
no g alt a tribus primis modis si p acipit
tam penes cogita. Ho ista patz q ac- quas p eas
cidit tpus ut habet rationem mensure cidit mp
applicate ad aqmd mensurabile per eq et duar in
notiam deveniat in notiam alterius sicut notia aliu
nd dtur a motu et hor sive accipit quantitas sicut
primo sive zo sive zoo propter. tq dtur et primo acci
tpus a motu sicut una virga dtur illus modi ti
ab ulna. quia virga et ulna quam ti quilli mod
ad qmd rei nullos dtur si tam quam accipitur si
ad qmd notis. quia in diffione modus q dtur ut de
te qmd notis ulne. debet poni panis sicut qtimel
et cifiera de quatte panis. qe ulna cogit. h aut ut
not panis et cifiera eq. eq. eq est distinctio qpd
est de tempe qd non dtur si qmd rei et primo tpe
si solum qmd notis. quia tpus est mis tam mis mutatio
et mensura ut prug dem est mo tam mensure q
mensura qm mis sive qt mensuratus mutat mensu
mo sive mo quo quo mensuramus si ratio pdicti
ne mamq non potest ex sine actu mo et patribus
puantur uel manifestet per sequens qd cess mo vm
nonit actu aue. et id lus in diffione tpus vmit no
exprimente qmd rei tpus non oportet rqr aliqs
poni actu aue. tq in diffione exprime mensuratus
te qmd notis oportet poni actu aue discretio rei
Lung ex. est. quia in diffione exp a mensuratus sic
primente qmd notis debet poni qmd pit dicabat
qd gtno per nomen et dat intelli dm qd dicit
ti per ide nomen sicut pz per plum zo d tpe qd
pziozo hor mo aut hor non tpus pzioris
uel qtq tempus. qd non actu aue man pziorus
tus et replicantur per mensuram. lus exnau in mo
eam mensura aliqm pt in re et realib. tu et qtus
tm replera mensure zoppm mensura dicit qpzi
ri est solum per anam. et id in diffione tq i motu

1 ego ~~pte~~ quod nois debz pom a d esse
in aia subiectie. puta actus aie ala
qd a quod esse in aia subiectie et ob
iectie. ego p̄m si diffinit tepi ut
aptet motu primo et 2o suppdo. sic
in eiq diffione expimente quod noi
mis debet pom motq zalis et actu
aie me piantis et imantis p replica
tione mensure sup me piatu. ego zi
in diffione expimente quod nois te
pie, debz pom in eiq diffione motq
ymaginatq. qui tm habet esse in aia
obiectie. et actus aie qm est in aia
subiectie. In istis ssp pomt actus a
me tamq a quod cognoscitur p nos
tamq pmle significatu. si sic
pomt motq in eiq diffione et hoc
uel zalis uel ymaginatq. Ad aut
plus pomt in diffione quod nois
qm quod rei. ut patz p plm 2o pa
rie 2o et 10 methay te et patz in
eodem lio. Si em quod albu diffinit sm
quod rei. nihil debz pom in eiq dif
fione nisi albedo. eadem ma in diffio
ne quod rei expimente creatoiq. no
debz pom nisi deus. Et in diffione
expimente quod nois vtrusq debz plq
pom. quia in diffione albedo debz poi
sdm ego cognoscitur p albedo. et in tali dif
fione creatoris actions debz pom crea
tua. que cognoscitur p illud nomen et si
tud est qualitas verum in nominibus cognos
nouie. a principal sunt eum et cognos
tant aliud. ego plus debz pom in diffi
nione quod nois eqo qm quod rei. quia
in diffione expimente quod rei talem
debet tm pom principale si tm eqo. si
in diffione expimente quod nois de
bet pom quid quid cognoscitur p non.
si in diffione talem nomen que no si
cognoscitur si sic si nt vnu methil cogn
nodo. tm et methil plus debz pom
in diffione expimentem quod nois si
cut quod rei. Ecce istis patz ad qone. ad p̄az
vtrum tpus habz esse ex aiam quia
quis de tempe ostu ad sigm tu pn
cipale aut quatu ad suu sigm tu to
tale. Si primo patz ex dnis sup. ep
tpus primo 2o et 3o. ~~mtm~~ in 2e ex
et haberet esse si nulla aia esset.

quia illes modus tm sit motq zalis
et ptes eqo. puta affmationes et ne
gationes. que oia sut ex natua rei et
in re. tu bn sut et lynt esse in aiam
qm a quod me punt p ptes motq
sicut cognitu in cogno te. si nullu
ce habz p aiam qd esse no hoc det
si aia non essi. Si accipit 2o et q to
modus sit tm est in aia. qma sic tm
est motq ymaginatq et p ptes eiq.
que tm habent esse obiectiue in aia
et nullo subiectie. Si quis de sito
totali. puc de toto qd cognoscitur per
nomen sic est ptem in aia ptem in
re ego. non ep opponit ex ente in
aia et ente in re extra. patz nec crea
tio actio opponit ex deo et creatura
nec albedo ex albe et subd. Et ex
in diffione expimente quod nois po
mit pomit aliquid in re puta mo
tus zalis tamq situ principale. et
actus aie tq cognoscitur. et sic est p
tem in aia et ptem in re extra. si
hoc est verum de tempe vt opetit
motui primo et 2o modo dicti. vt ad
opetit motu 2o dictu. sic est eo
ad suu situ principale in aia. qma
sic sigm sit motu ymaginatu et qd
notat actu aie mensuantis et sim
qd notat actu zalis ego me piatu.
et sic a quod cognoscitur p tpus sic ac
cepti est in aia et a quod in re extra.
Eo motq citu supdo oi actie zalis
et forma ei subi inherentie sic tpus
ppe dm. pbat. qma sm phm 1d
est tpus ppe dm. p qd me piamq motq. si p
motu nobis maxe manifestu men
piamq alios motq. patz ~~utru~~ per
sensu. et si sm plm. 10. methay
in oi etme illud p qd dtificat quis
de quatitate omn alioro in ullo ge
ne. est mensura alioro. nisi autem
quatitas motui alioro inferioro sit
nobis ignota. de quibus dtificam p
p̄m nobis motu nobis maxime notu.
ignota. ille motus sufficit ad donem
tempis abstq omni alio actie. qma
in gne sucessioro non potest dari a d
primu qd possit esse mensura omn alio
rum sucessiuoro nisi motq p̄d maxe

Restat nr aliq pbada q fuerunt
pius supposita et
primo

significat et

ep hz ce

n nobis notus et manifestus. et si aliquid
sit mobile cuius motus sit nobis igno
tus. ille motus non habet rationem temporis
quia non mensurat. Et enim dicit arcan
aliquod mobile velocius et vim formi
mom quam aliquod mobile quod multo de
fero movet. si ergo motus esset nobis
manifestus ergo motus diceretur quasi
ne tempus. sine omni alio accidente. Con
trarium est de illis qui ponunt quod tem
pus sit quoddam accidens inherens mo
tui primi mobilis quod mensurat mo
tum primi mobilis. et ratione omnes alios
motus. quia id accidens ex quo est sua
essentia opportunum quod habet mensuram
sicut habet duationem. quae non potest
esse sui ipsius. quia mensura et mensu
ratum simul valent sicut sunt duo. Sed
habet aliud tempus pro mensura et cui
quod excessus in infinitum. vel stabit ad
aliquem motum qui potest mensurare ali
os esse sine omni accidente sibi in
herente. Item frustra fit per plura
quod potest fieri per paucora. Sed aut
per primum motum nobis maxime manifestum
sine omni illo addito possimus alios mo
tus mensurare. ergo frustra ponunt aliquid
tale accidens. Item plus non accipiuntur
primo mensurare alios motus. quam
quantitati ultimae aliae quantitates.
tum ut quantitas permanens sit men
sura alterius quantitatis per partem non per
aliam quantitatem vel qualitatem sibi in
herentem. quia qualitas maior potest ex
in minori. ut patet de agere. ergo motus
primus potest mensurare alios motus sine
aliquo accidente sibi addito. Item multum
accidens mensurat suum subiectum. quia sub
iectum potest esse idem et accidens va
riatum secundum magis et minus. patet in gra
datione et rarefactione. ubi est idem
subiectum in raro et denso. et tamen quan
titas variatur. et sic si est equalis sub
iectum et inequalis quantitas. et per ans ut
titas non mensurat subiectum. ut sic
tempus sit accidens motus sicut ipsi primi
motus. non mensurat primum motum. Et
ex hoc philosophus dicit phus quod motus per

motu

o est mensura omnis motus. cum omne tempus
quod est motus inferioris respondet alicui
sue sit primus motus sive alius. patet
quia mensura quae est difficilior et dif
finitior motui inferiori et est motui
magnitudo apparet difficilior tempus.
patet quia difficilior tempus est men
surare motum vel esse illud per quod
notiora deveniunt in cognitionem
quantitatis motus. nisi aut per unum mo
tum inferiorem et est magnitudo de
veniunt in cognitionem alterius motus. quia
ergo talis inferior motus sive talis
sive magnitudo est tempus sed post
omnis motus est mensura et mensura
tum respectu eiusdem motus. ut sicut
omnis motus notior alio motu post
ille per cognitionem primus motus deveni
re in cognitionem secundi motus et tum
est primus motus tempus. Et si alicui sit
primus motus ultimus et secundus motus
post ille per cognitionem motus secundi deveni
re in cognitionem primi motus. et tum
illi erit secundus motus tempus et non primus.
et sic in motibus potest esse mensura
et mensura in tantum alter eorum. Cum
igitur ergo patet quod sit tempus.

Et dubium est quorum est tempus. Et
tempus est primo mensura motus. per
quia mensura et mensuratum sunt ho
mogenea. et non esset aut tempus
idem cum primo motu qui est mensura
aliorum motuum. igitur tempus est mensu
ra primo omnis motus. Et est mensura
duationis cuiusque res primaen
quod patet. quia duatio mensu
dicitur processionis. quia duatio res fluit
quam rem diuturnae cognoscimus per
cessionem rerum tempus actu vel poten
tia. aut processium est realiter mo
tus duatio cuiusque rei includit mo
tum quemadmodum per tempus mensuratur. ergo
ois duatio rerum cognoscitur mensurat
et sic patet. Item quia aliquia sic se ha
bent quod omnis dicit breviorem et aliud
longius. illa mensurant tempore. et
illa quae passiones temporis duatio
omnis res dicit breviorem duationem
alterius. et res quia duratio non dicit

Et ex hoc patet
quod dicit sicut sic et quod tempus.

dicit ab
tempo. Non
de eodem mo
sicut salte
sed et sed et
tunc omnis mo
tus esset eide
sed notior
et ignotior

sed phus
et phus et
32 et 32 v
dicit quod tem
pus fit non
per et cor. et
tempus et
actus quod
motus
tempus et
mensurat
de eunt quod
mensurat illa
aliqua quam
quae sunt quinque
de motu

salte tempus quod patet. quia duatio mensu
rat

p breuior uel longior nisi qua rocer
istit breuiori uel longiori successiue
/. dico q. Ad 9. ques nd pdicatur tempe. probat
sicut de duatione. Dicit enim aliquid
quiescere quia desistit sub forma ac
quisita et sic motu maiori uel
minori tempe. et hoc est rocerisse
maiori uel minori in successione huic
/. actu est pō motu. Ad 10 dicendo q. ibi res sui pma
nentis fit subendo duatione non
nd pdicatur tempe. q probat quia
qn aliquid mensuratur aliq men
sura qm manet ch semp habet e
andem mensuram zaliter uel p eqs
ua az. Sed qntitas aliqua nd
pdicata p vlna sic q non augetur
uel minuatur si pmo mensuretur
p vlnam semp p vlnam uel eandem
zaliter uel equalem mensurabitur
quia tm valet vna vlna ad mensu
randum illa qntitate sicut alia vlna.
et so sufficit vna p equa az. Sed res
pmanentis si mensuretur tpe pot
mand eadem diuisis temporibus. q po
test rocerisse tempi maiori uel mino
ri et nd pdicetur tempe magno
et pno. et p quos tpus primi esset
idem tpi magno p equalem uel
zalit. utrumq; manere. et sic res
pmanentis nullo nd pdicatur tpe
/. Dic 11m et no quantum ad
principium sed
spiritum ad quo
tum q d e sicere
sed tm ex duatione. Ad 11 conf. ista sunt
multa dubia. Primo videtur q tpus sit
qtas a rebus pmanentibus. quia vna
res distinguitur ab alia zalit. Sed tpus est
eandem qntitatem p phm in pntis. et ut
e quies qtas a rebus pmanentibus.
2 Item 12o mente tpus est p se quam
no p actus sicut az m et mu ri. Sed no
quantum pmanens sed successiue. Item
3 in eodem primo et magnum longum et
breue sunt passiones quantitatis et quod
ut tempus est quantitas sed no p
manens ergo est successiua. Item tpus
et mensura motus. ergo motus
sed no zone nec actio in motu. qz
ille sunt in motu. et no sunt causa no
/. si magis ex ne zone aff
mationem quia ille men
tione affirmationem. quia ille men
suant tempe. go hor est zone quod
tium qd tpus metiendum pt illa sicut
tuit tpe
/. Dicit amplius pt hi locus 2 tpus ab spatio
sed a rebus pmanentibus

/. 9to 19 et 30
9 eto phm sm quidam aliqua at
tribuunt nd sicut pces. aliqua sicut
actus et eos no tpi attribuunt. ali
qua accidentia puta successio et
ce tale cuius vna ps precedit et alia
sequitur. Sed talia no attribuunt tpi
ut pmanens est ut successio in
Item videtur q in stans dicit aliqd /. 2m du m
abpm distinctum a rebus pmanentibus.
quia q no zapotim tm sit. idem et no
manet ch in toto tempe. alias enim
posset motus esse in eos q tm. Sed res p
manens potest manere ch in toto tpe.
go q no est aliud a rebus pmanen
tibus. ex quo est res aliqua q alias
esset fatua questio de q. Item q no 2
est qtimatum quantitatis sm phm
no pmanentis quia distinguendo p pm
tulas spes quantitatis. ut sicut successiui
et no pmanentis. ut sicut aliud est
a pmanentibus. Item sm phm eto 3
phi 2o methl est in actu de tempe
ri q no qd est aliud a tpe. quia nec
tpus nec pts temporis sm phm. Sed te
pus et ptes temporis p te no dicunt
a rebus pmanentibus. q ergo q no sit aliud a rebus differt
est aliud a rebus pmanentibus. Sed 8
mutatio subita mensuratur instanti si
cut motus tempe. go dicit zalitas p
te a mutatione sicut mensura a men
surato. Sed minus est p te no dicit a re
pmanente. go instans no dicit a re p
manente quia dicit a mutatione. Sed 4
nullum pmanens habet nd pte ceti
et futuri. Sed q distinguit sm phm.
go non est res pmanens. Item q /. 3m du m
motus dicit zaliter a tempe et az
probat. quia vna quantitas no est ea
dem alteri nisi ptes earum sint equales
sm quantitate et proportione. ut si a
est idem b. ptes a sint equales quantitati
et proportioni cum ptibus b go si tpus
et motus sint id. ptes motus et te
pus sunt eedem sint eque et equales
modo pdto. est falsum. probat quia si /. Sed hor
motus celerior in tm q
motus qui nunc est in duabus ho
ris fieret in vna hora. tunc omnes

1 ptes motu erub erunt sicut mutati, et non
equales ptibus tpis. quia ptes motus nunc
fiunt in diabolo horis. tunc si motus est
pt velocior sum tardo fierent in unaho
ra. et p q sequitur. nunc dicit tpis. igit
si tpus et motus sunt ib sequitur q mo
tus qm est motus circularis et idem du
abus horis. erit circularis et ib vm
here. et sic ps erit equalis et ita toti
pio. quia tunc ~~q est~~ sicut mutatus ib et tpus
le toti motui. esse. quia ib est motus tunc
et mutatus Item co phi tpus no est mo
tus si est ipsi motus. et est idem
apud omnes motus. nd aut tpus igit
no fuit idem Item tpus et motus
habent ppetates distinctas. igitur si h
assumptum patet quia motus dicitur velox
et tardus. tpus aut non g. ergo Item
co phi 20 sum quidtatem tpus et ac
cidens motus et sequitur nalis motus.
si nichil predicat secundum nec est actus
sui ipsius Item quidta co phi 20 s
cut motus sequitur spacium. ita tpus
motum motus et et spacium nd fuit ita
lis ita. go nec tpus et motus Item co
mensurator in ita. sicut spacium est causa
nd co motus. ita motus est causa nd
co tpis. si nichil est causa non co sui
ipsius go ergo Item quidtatem ubi ib co
pus non est motus si est mis motus.

Item. q tpus nd fuit prius motus. q tunc
si erunt plures ita erunt tunc plures te
pa. qd habet plus p magnitudinem Item
si sic tunc nd posset esse tpus n
esset prius motus. nec est finis. quia si
oia corpora celestia starent et essent
cessant a motu. adhuc posset esse motus
inferior. puta in zota fluviali. et p q
sequitur esset tpus. qd ib verum in tpe
iosue. qm nd fuit motus celi. et tn
fuit tpus. quia motus inferior. quia
tunc pugnabat pluvia. sol et omne
bat Item si sum phim co phi 20 tpus
est passio motus si passio non est ib
zalis tu co tuus est go ergo Item. cont
homo hor quod ponit q tpus ha

equal

2

3

4

5

6

7 tu dubitu.

2

3

4m dum.

8 bet esse aliquos totas in anima sicut am
prendo tpus p motu imaginato q
sitas poni repugnat tpi. igit si nbi
fuit omnes ptes tpis simul. ibi nd est
tpus. si tpus in aia habet omnes p
tes sil. igit si esse. Sed aut sitas poni
repugnat sibi patz. quia tpus nesse
habet ptem posam et pgtiorem Item 2
tpus est passio entis zalis. q pas
motus celestis cor anam. igit si nd
habet tm esse in aia obiectum Item 3
pm qd est qm tempus preteriti cu
futuro est cor anam. igit si tpus est
cor anam Item q tpus in anima nd 4
fit mensura qbat. quia nichil que
mt enti zali et zeis. si mensurare que
mt motui pmo qm est cor anam
respectu alioz motuum. igit si hor non
apetit esse enti in anima Item. q tpus nd 6m dum
fit mis matus in motu qbat. q tunc
tempus quot fuit mis matus in in mo
tu tot erunt motus et p q sequitur tot
tempora Item quidtatem co phi 20 2
accidentale est tpi nec predicat et accide
nec predicatur. si mis matus mensurat
et non mensurat. cu igit in diffore
vei ponat. id tm quod est accidenta
le et nd actualis. sequitur q in
diffidne tpis nd debet poni mis
matus Item si sic tunc equalitas 3
linea et superficies erunt tpus sicut
motus. quia ita quercus magis pres li
nee sicut motus. hor aut fluvius igit
ergo Item. q motus inferior non fit tu
pus qbat. q tpus est ubiqu q et a
put omnes motus aut inferior nd igit
Item. q res permanens quatin ad suum mo 8um dum
piatur tempus. qbat. quodlibet aliud
a deo habet mensura. go sua zei pma
nens habet mensura. si nd aliud qm
tpus i. ergo pter q dicit phus co
phi 20 quidtatem q tpus est men
sura. q actus permanens. Ad pm istorum
dico q mtenio phi est q tpus non
fit alia res a rebus permanentibus. et hor
qbant rones. quas facit ad pnedu
tem pus non esse. q ducit eum q tu
pus non fit alia res a rebus permanen

salte p actus

Ad pm du

sue x phi

r nibus. et id illas rationes non poluit. Si
dicas q omnes ille poluit. p hoc q p
tes succedit. vero hunc ve in quoda ordi
ne et fieri et fluere. q hoc q vna pos
succedit alti et ambe gtituent ad q.
Contra q ns no pot dare esse pti pre
tite nec futuri. et de pnti nihil est
n q ns. go nullos pot dare ee. q no
pti pnite patet. qua illud q non est
ens, fit ens qua sibi succedit ens. a
lit ens mediate tui succedit affirma
tio esse. tu qua medium le succedes
nichil no dat sibi manere entitatem
qm si non succedit. qua nullo g
cause. qua nec finalis nec forlis
nec efficiens. cu igitur actio pria tpo
preteriti cui nihil succedit. vel non
ens. go vel no qm medium le succe
dit. no ens tu 3o qua si instans suc
cedit tempi preteito immediate poss
sibi dare entitate tu q a succedit me
ta p omni ami non pot dare enti
tate tpi preteito. puta instans qd est
nunc. non pt dare entitate tempi
preteito qd fuit ad amid. go non est 2o
nabelus dicit q tpus preteriti non
habet ve. p ns primo. Si dicas q queli
bet pte temporis preteriti habet ve p
ns. time te prque illam pterm. gtia q
tenet q time te prque dare
tem. cag rone non succedes time te
p uel pte ns uel succedens mediate
dare sibi entitate et p prque pteri
tu tpus tee. apo. ex ente et no ente.
De pte temporis futuri videt q mad.
q instans non dat sibi entitate. aliq.
cu instans preteriti tempi. aliq se pte
futuri igitur pte preteita et futura 2o
ne instans preteriti pnite no q ponunt
nec fiunt a quod vnu p ... ut
Rndeo ad phm in pntis. q non dicit
tq vero de opione sua. p tamq fano
se et p opionem aliorum. et id dicit
amp aut pter hoc locus et tpus. sed
eto phm 2o ubi cognuit deviant de
tempe eden opione sua probat. qtio
ns non est aliquid aliud a rebus p
manentibus. et illas rationes no poluit

o qua fuit pro eius opione. Aliu pot
dici q non accipit quantitate stricte
p illus que tm sunt in tne quantitatis
s large. unde videt ibi distinguere inter
illa que sunt in tne quantitatis p se.
et inter illa que sunt in tne quanti
tatis p accns. large loquendo accipit ibi
quantitate no large, loquendo. ig2
accipit ibi quantitate pro ei ve qd ha
bet ptes distinctas. et. pot ve qua
titas. et. cria sm ei ibide mis potest
ee quantitas. et mis se angelorum. qua
ille mis habet ptes distinctas p quas
cong mis dicit maior uel mior alio.
et sic qtitas pot transferri ad spam. tempus
Ad aliud dico tpus dicit quantu secut
et motu dicit quantu. qua includit ptes
s tnis. et includit multas affirmationes
et negationes. et vocabo tempu. Sed quo
dicit tpus magis quantu q mu. Ran
dio tpus et motu nitio includit inuol
tas ptes. pme qm bu no pot intelligi
s ~~mutuo~~ no includit nitio tlem gne. musicu
Ad aliud dico q phis 1o. et 6o
metha. et 4o distinguit inter passio
nes et actiones. no dicit q magnu et
pnu no sunt passiones quati. qua iclu
dunt distinctiones pnu. secut fuerit qn
tu. s sunt passiones tempis et mo
tus. qua pntur de eis 2oo dd. p
se et no p mo. et no passio accipit
in apoto pro illo qd ptur de alio
2oo dd. p se. et no pmo. et motu no
accipit q aliqno actiste forma. in
tpte alicu. et pntur magnu et
pnu de pmo motu. qua cognoscunt
aliud qm motu. et no sunt vera for
ma. inherentia motui. Ad aliud do
q tpus est notu motu. sed mensura
mensurata no tm rone mensuro. ner
tm rone affinitatis. s rone utrorumq.
q pmo motus qm est tpus vno o. ut
reptu. est notu pnu notior quatu ad eis
affirmationes et negationes q aliqus
motu mse. hic est dictum 2alis mu
mensuam. et mensuatu. qua affirma
tiones et negationes mensu dicuntur.

ad 2m

ad 3m

ad 4m

q.m ad affirmationes et negationes

ab affirmatibile et negatibile affirmat. nec puta. Ad aliud dico q̃ tota
meta ex acceptat actu a aquore. Nam v.
no acceptat actum pro aqua actuite for
mat. nihilominus aliquid. Aliud pro aqua
potabili de aqua 2do dicendi p se. p
mo tpus no habet actum. sed tm 2do no
p dro. potabat istud p exo lu. quod de mu
qua si mus mihi aliud sit a 2bus
matie tue no habet actum a a. sibi m
hentia ut sit a rebus matie. tamen
sibi aperitur aliqua potabilia
2do p se. et hoc ut est mus gtue que
no quicunq aliqui pti cui. Tertio dicat
q̃ pbm hemo passioes est p se in gr
2do q̃ hoc est pbm tam de pbor
qm de passioe se accepta. Et dico vlte
riq q̃ id pot esse pbm omq passioe.
et passio 2tu alicuius pbi. sicut est de
tempe et quantitate qtima et multi
alie. Ad aliud de q̃ n dico q̃ q̃ no
dicit aqua absolute distincta a rebus
permanentibus. qua se non possit deus q̃
fuaze aqua effectu p aqua quod tpus no
esset. infinita absolute q̃ vide mgrs.
Dico tm q̃ q̃ no quatu ad quid 2ri no
sigm nat aliud n pres sucessive acceptas.
quazo vna an alia acceptus in infi
nitu sicut prig dm est de motu. vnde si
sit aqua pb forme acquisita p mo
tu. tunc quelibet pb acquirenda p ista
ptem est q̃. ita q̃ q̃ mihi aliud est
2alie n quelibet pb forme. Et sicut
post istam formam acquisitam no est
dare primam ptem p motu. nec prima
negatam expellenda. ita no est
dare pm q̃ no pg q̃ no no pnd. et
sicut non est dare aliqua ptem im
mediate sequentem ptem ista im media
te acquisita. ita non est dare aliquod
q̃ no immediate sequens pnd q̃. qua
quercuq pb det adhuc an illam fu
it alia. et alia pb in infinitu. Quod
tm sit ad quid 2ri non stat q̃ no n
affirmatione. mihi no motu. ita q̃ v
un q̃ no stat vna affirmatione. et
ad q̃ alia et demcpb. et sicut in q̃
libet motu sit infinite affirmatione

et passioes sint pse. quod

Ad 1 arm 2 dubij

corr pedo.

in sua negone.

acquirenda

et negone.

et negone sibi opposita

et negatione. ita in quo bz tpe quod
est idem cum illo motu sine infinita q̃ta
q̃ quatu ad quid nois sigm tat et
q̃ notat affirmatione et negatione
existentiae qua exo motu. qua exo
ma q̃ dicimus existere. q̃ ista quā
tu ad quid nois sigt affirmatione in
motu et cognotat coexistentiae illaz
prim cum vna pte contrdicimus existere
ita q̃ no cum alia pte. p sint aliqua
q̃ducta a existu cum sibi succedentia.
bi gra. a pdet a non pdet. et q̃ sit
pb aqua forme acquisita p motu. tunc
pb illa acquirenda post ista ptem ac
quisitam ita debet coexistere vni pti cui
contrdicimus a pdz ref. ita q̃ non aliq.
non sit q̃ tam affirmatio illius ptis ac
quirende quam sua negatio coexistant
vni pti pdec q̃ductione existere. q̃
hoc est impossibile. quia tunc contradic
et sit in vno q̃ti. si q̃ negatio illius
ptis coexistat cum prima pte illius con
traductione existere. ita q̃ no pot co
existere 2e pti. et affirmatio ptis acqui
rende ita coexistat 2e pti contradic
mus existere a no pdet q̃ no potest
coexistere pti prime. et ita tam affirma
tio quam negatio ita coexistunt vni pti
contraductione q̃ no alti. et p affirma
tio vel negatio istius ptis acquirende
coexisterent vtriusq pti contradicimus ex
istere tunc non esset motus ibi sicut
prius patuit in q̃stione de motu. et si no
esset motus tunc non esset tpus. q̃ est
id cum motu. et p consequens nec q̃ no
stare pot dici q̃ w q̃ no tm affirmatio
no stat in motu. et no negatione
sibi opposita quatu ad quid 2ri. qz
tunc sequeret q̃ oia q̃ alicui tpus
quatu ad totu tempus quod 2ri simul
manerent. et esset id q̃ nunc sim. quod
2ri quod fuit in principio. hoc sim. 2e
ref. quia probat quia licet pb positiua
in motu acquisito ubi pres sil manent
no manent q̃ illa pte contradicimus ex
ti re cum qua manet sua negatio propter
contraductione nec supra. tm pot post re
sum acquisitum manere cum enim exo

3 mis contradictorum simul ubi ait.
et patet post una affirmatio manet
alia et per aliquem instantem motu ac
quisito posset pl manere. igitur ad
hoc quod falsum quod quod nec manet
si capti finiti. oportet quod dicat quietem
ad quod res affirmatione. Dico quod ad
primum quod quod nihil aliud positum di
cit a rebus permanere. quietem ad quod
res si bene dicit negationem ulterius res perma
nentes quietem ad quod res. si quietem
ad quod nolis cognotat negationem et
affirmationem capti res motum vel tpi.
et cognotat receptionem ptis fore
ita quod cum una parte contradictionis quod non
cum alia modo predicto. et preter tale quod
notationes possunt multa verificari de
quibus que non sunt verificari de re permanente. et illud est quod aliud verum quod
quod nolis a cuiquam exprimit multa quod
non exprimit quod res. multa possunt
verificari. rone quod res est in presen
to quod. Aliud post dici quod quod nolis
fieri potest formae acquisite per mo
tum. et nihil plus quam ad quod res. et
cognotat receptionem cuique res una
parte contradictionis. sit quod non res alteri.
et hoc modo loquendo de aliquid de qua
cumque contradictione sunt multi motum
sunt capti res. et si istud quod aliquid nihil
lugit de quacumque contradictione tunc nunc
tpus nec quod est in motu augmen
tationis nec alterationis. nec ubi sunt
tres motus acquisiti. nequam illus pe
acquisita manet et post manet cum
quibusquique contradictorius tam motui
prius motui quam capti res. excepto suo
solo contradictorio. quia cum quo contradi
torio non potest manere. si tunc tres motus
localis post dicti tpus. quia nisi so
lum post esse quod. sunt ponatur ubi ac
quisitum per motum localem sunt tres lo
cus. sed mobile quod monet localiter
monet sub illo quod non acquisito cum
coexistentia unius partis contradictionis tres
sunt partes contradictorio a motu ita motum
sunt capti res. dum modo sibi quietem sunt
redant. Si enim mobile quod monet

2 localiter manetur cum aliquo ubi determi
nel a quo loco. ita quod coexistat unique
parti contradictionis sub illo ubi vel loco. nec
non monet si quiescit. ita quod sum esta
via quod nihil aliud est nisi illud posi
tum quod acquiritur per motum localem.
sunt ubi sunt per sparsa quod tunc sit
coexistat omni parti contradictionis quod non
illi et alii non sit quod. quia hoc no
mine quod vel quod cognotat aliam
partem cuiusque contradictionis cum motu
rio alicui parte. quia cognotat coexis
tentia cum una parte non cum alia. et
hoc est verum si ponatur motus localis
sub acquisitum et depditum. subiecti quod
sunt omni ubi vel omnis locus acquiritur
ita aliquid depditur. Si autem aliquis ponatur
motus localis tunc acquisitum quod per omni
dinam. sit si deus faciat corpus
retinere primum ubi. quod acquiritur secundum et
sit demetipso. nec quod si fiat partem sua
me per motum acquisite cum coexistentia
omnis partis contradictionis ita quod non cum alia
sunt pluribus partibus. et sit est in mo
tu auctmentationis et alterationis. ubi
Sed tunc motus acquisitus. et nec po
test sum esta via posui tres ita bene
motus alterationis et auctmentationis.
et quod in illis motibus sunt in aliis.
Sed alia via apta melior ~~posito~~ quod non ponendo
est quod ubi nisi ubi est motus acqui
situs et depditus. ita quod per sunt
omni acquirit aliud depditur. quia sum
illam via melius palmat quod quod capti
tunc sit. quia tunc coexistit omni parti con
tradictionis. ita quod non aliquid. Ad aliud dico ad 2m
quod quod dicit medium le quia tunc co
existit omni parti contradictionis et non alteri
si quod quod coexistit alteri nec non
quod. si illud quod est quod est dimi le
in infinitum. ex quo accipit per mo
tum et si est medium le et ~~contradictio~~ duas
cum certum tempus ex hoc non sequitur
quod dat a partibus gradus. ex de hoc
quod punctus continuat duas partes linie
non sequitur quod punctus dat a linea quo
posset tunc quia quod linea quod ponat et
punctus et cognoscitur in proprio si quod di

1 motus quietis negationes

4 quod non coexistit quid nolis quod non sunt verificari

1 gradiatim

ad a

cat aliud a priibus motus et tpis. pos
set ꝓtu q tempq ꝓponit. ꝛ mstan
tibq. Ꝛ tm q ꝓ nc non ꝛtimat p
prie ptes tempis. qua que mthil
pie nc put p a'qd' eus qti mazi di
cit. tm a phis continuat ptes tpis
qua illud quod time te precedit ꝓ pr
pnc recedebat multis cr̃ims cont
Deos. si ꝓ pnc tm recedit vm pti
cont Deos. uti q nc alti et nc est a
lia contio hic. Ad aliud d m. q muta
cio pibita nc mensurat. ꝓ cra si dif
ferret a pribq motus et tpis. qua
mutacio pibita est indiuiduus et mul
ti tale mensurant. qua mensura ti
fiat — de quantitate mensurati et ro
si nc mensurati non sit quantu non
mensurat. tamen bn pt aliquis di
cat de pfione alicuius indiuiduus
p accessu et recessu ad aliquod indi
uiduum. et si tunc ex cognitione vnius in
diuiduum et alterius duaz mutacionum pt
scire q vna mutacio est pfior ad
tunc ꝓ pm dicit mensura pfiorum si
pri illaz mutacionem et alia non et
cad nc de deo. si ex cognitione dei
tum na et cognitione alterius rei non
ex sola cognitione dei. qua mensura et
quantitas nostre prie cognoscit. si m suas
centias ꝓ sm nc. nec sufficit
ad cognoscendum quantitate mensura
ti solu cognoscere mensuram. Si mag
ex tali cognitione concipi potest co
nosci q vna creatura est pfior alia.
tunc deus est mensura creature. men
sura magis pfiorum et alia multos de
bet concedi mensura creaturaz. nisi
p eius cognitionem mutuum et ali
az creaturaz possit cognosci vna re
atura ex pfior. qua vna plus acce
dit ad pfione dei qm alia. et isto o
dicit verum qm dicit q alia de nec
ne colozet est mensura aliozum. colorum mensu
ra magis pfiorum. qua cognita azne
rubedine et nigre ne pot a'quis scire
q rubedo est pfior color nigredine.
ex plus attingit et accedit ad pfiorem
az nis qm nigredo. et eodem modo est
de pti et mutacione si p cognitionem ꝓ hi
et duaz mutationum possit quis cog
nosce q vna mutacio est pfior

ad b

alia. qua plus accedit ad pfiorem ꝓ tunc
tunc potest dici ꝓ mensura pfiorum ꝓ
aliazo mutacio. alia no. tamen alia
pot dici. q est mensura mutacionis no
qua dicit aliqua rem absoluta sed q
si rem et res permanentes si qua mu
tacio ꝓprie dicitur rem no. negat. quando
nonne immediate precedente recedistis
vm pti contradicis. ita q no alia mt
duobq sit. Ad aliud do q ꝓ nc dicit
distinguit inter pteritum et futurum. no
qua distinguit a rebus permanentibq. sic
et i permanentibq puta ubi puctus di
stinguit mt vna ptem et alia non est
puctus aliud a pribus linee. Si ꝓpt
hoc dicit distinguit et copulat. qua
medio no se habet mt pteritum et fu
turum. et hoc qua illud est pte utri qd
recedistis multis cr̃ims cont dei
cio. et quia no recedistis futuro ad
est quod recedistis aliquibq cont dicto
rus et no non recedistis. Si ꝓ pnc si
no recedistis vm pti cont deos et
pnc non recedebat illi nec alicui
alteri. et no dicit distinguit et copulat.

Ad aliud do q pres tempis et motus
et motus est tpis sit eadem que sit
motus veloz sine tardus. qua eadem
affinaciones et neqicies sic de cen
motus sine sit velocior sine tardior.
si ille motus habet rationem tpis
respectu sui sit nec a'quis motus si tu
alterius et alius motus vel talis vel v
machinatus habet rationem tpis respectu illius
motus respectu cuius est velocitas et
tarditas. et tunc do q si sit motus tar
dus et pcta fiat velocior in duplo
tunc fit velocior in duplo motus tpe
ꝓ tardius. qua motus alius distinctus
ab isto motu veloci et tardo no pte
dd qui regulatus est e et vniformis
est tpis et mensura respectu p minu
tus. et qua motus iste cuius vna me
dietas est tardior et velocior in duplo
quo ad ptem motus tardioris excessu
tit maior sicut m in duplo motus uni
formis. ideo pt velocior motus fit i
duplo motus tpe qm tardior. Et ex
isto no sequitur q pt sit aequalis toti
qua pt illa motus vniformis qua

ad 1. 3 ad 1

ad 2

ad 4

et aliq duoz q'cuiq
accedit ad id indile pt
aqualis q vnus indile
magis accedes sit pfiq
alio tunc id indile p
q aqualitate pri hoc
sit pt dici mensura
pfiois aliozz duoz
et id si ex aqualitate pt

lin. est

et quo ad pted motus velocioris excessit
motus sicut excessus in duplo motus uniformis

ad 1 mensurantur tempus prius motus
velocior est minor quam tota spatia pressus
pro et erit quam alia per eundem pres-
sionem mensurante primum motum tra-
dorem. et p. quia nec per prius men-
surantur pdem motui est eadem toti et
aequalis toti. Et dicitur q. si motus po-
mensurat aliquem motum uniformem in
fieri. puta motus solis p. unam die
uel p. viam revolutionis. fiat alia revo-
lutio uel motus in duplo velocior. non
mensurabit nisi moderetur altius mo-
tus uniformis. ex quo est velocior prima
revolutio in duplo. et in omnes affirma-
ro et negatione que fit in 2a re-
volutione fiunt in prima. et in prima
revolutione fiunt tpa duplum respectu re-
volutionis. et p. quia idem est
duplum ad se sine respectu illius principii
ad 2. Ad aliud do q. tpus accipitur duplic-
uel pro motu imaginato qui tempus
bet esse obiective in anima. uel pro
motu realis. primo accipiendo sic est
tpus idem apud omnes p. aequalem
am. quia non mensurate ergo a
lios motus p. quos tam si esset ime-
sit in fio p. quam mensuratur et tu eq
uerso p. mensurat p. tempus Et accipi
at 2o. aut istud p. motu primo
velocissimo aut retardatissimo aut
pro motu inferiori. primo est idem
tpus apud omnes quia omnes pos
p. illum motum mensurare alios mo
tus inferiores tamen p. mensuram.
2o accipiendo motum non est idem a
pud omnes realiter. licet forte sit idem
aequale inter Commentatorem 2o
phi. Dicit q. nullus potest propre te-
pus nisi propriendo motum pri. sicut
non possumus mensurare p. alium mo
tum primo fm phm et fm commentatorem
et 2o phi. motus primus est velocissimus
et retardatissimus. ita q. fm eum impos
sibile est dare motum velociorem et re
tardatiorem et ideo imaginando aliquem
motum uniformem et velocissimum habe
quidem q. tum motus qui solum primo
motum quietat et ideo fm istum viam
ille motus imaginatus solum est
ratio primo motum. et ideo quietum q. fin

ad 1 tut per quem motum propriet motum p.
mum. quia alie apostolicum nullo ac. accepto
salutat. et id imaginando illum accep
tum propriet primum motum in tempus. et ame
theologi hent dicunt q. deus potest fa
cere aliquem motum ita regularem
et uniformem sicut est motus primus
iam factus et forte motum velociorem
hic non forte uniformem. et si per certum
mensurando motus realis et p. motum
in anima non plus propriet primus motus iam
factus q. alius factus. deo de nouo
quia motus imaginatus constituit sul
uarent in utroque. Deo dicendo ut prius q.
tempus ut est motus in anima est id
aput omnes p. aequalentiam modo sup
dicto. et hoc sufficit ad mensuram phi.
Ad aliud autem dicendum q. accipiendo tpus ad 3
fm quod nos inquantum dicit quidnos
mensuram. per tpus non est velox uel
tardum. quia mensura abstrahit a veloci
et tardo. et hoc loquendo de tempore in
anima uel in re extra. quia motus in anima
inquantum est tpus regulatus est bm
formis. unde quia velocitas et tar
ditas impedit rem mensurandi. q.
de tempore mensure duationis est q. per
uniformis et regulatus. id velocitas
et tarditas non guidunt motum ut
habet rationem tpis. quia ut per habet
rem mensure tamen accipiendo tpus
fm quod rei dicit omnio idem cum mo
tu. et sic potest bn credi q. tpus per ve
loxo et tardum sicut motus. quia ista q.
petuit sibi unicem pure de tempore. Ad a- i. inquantum hnt pres ad 2
lia auctem et omnes sonpbes dicentes
seu quod dicit tpus. res et passiones
motus. accipit passiones et actus non
pro aquo accite de que accidentis for
malit inherite motui uel mobili. si
pro aliquo pto et q. tum pbile. et 2o
dicendi p. se non in primo. et hoc est ge
malit verum qui ptu cognoscit aliqd
qd non cognoscit sbm. et sic tpus est
passio et actus motus. quia tpus ulte
motum cognoscit aliquid quod non est
de essentia motus. et in talibus dicit sbm
precedit primum sicut pe totum. q. ptum sit
totum qd sbm. et plus. et id non potest
intelligi sine subo. si fm non sicut
nisi sicut tum prouale p. ducti. id potest

Ad id tu rad quod pt de motu 2o dicit p. se non
prio hoc non oportuit
ad passio di id q. sit ali
q. actus forma. in hoc
deo si q. conot aliquid
qd non is de essentia di

de motu

de ad q.m 4.on

intelligi quę prędicatur et per dicitur ac
ndere et ꝓpm ad talia. Ad aliud dico
q motus non ꝓpriet quantitatem spa
tij. Qua est ipm ubi ad' pertinet ac
quirit ꝓp quantitate spacij cui negat
illozo ubi. et hoc ponendo talem 2um
non ponendo 2m ubi. tunc est ipa met
quantitas spacij cui mediantibus ꝓprij
spacij. et hoc quantum ad primum significatum to
tale. sicut prius dictum est. ita nec tempus
ꝓpriet motum sicut a quod ubi significat.
sicut ad quod ulterius motum cognoscitur
rationem mensure quantum ad primum significatum
totale. et ideo ꝓpriet a quod p
tum de 2o 2oo dicendum ꝓ se. non primo.
sicut motus significat q significet ꝓpre
spacij cui mediantibus ꝓprij de spacio
2oo dicendum ꝓ se rationem mensurationem et non
primo. Ad aliud dico q quia acciptur
tpus pro motu in ma quia in re exist
ꝓ est unum ꝓ equivalentiam. licet sint plura
valut et formaliter. quia tm valet unum
quantum omnia. et si essent plures celi ad
hoc esset unum tempus ita ꝓ equivalentiam.
et ita possem mensurare ꝓ unum illozo
si esset in motus sicut ꝓ annus. ꝓ tunc es
sent plura tempora realiter et per intelli
git tpe. Ad aliud dico q si millus primus
motus esset tunc non esset tpus ad est ita
cum motu reali mensurantis alios no
minfeliores. et per intellectum doctores ante
quam non esse post mundum. ꝓ tm bn pot
esse motus in ma mensurans alios mo
tus vel existentes in actu vel possibiles
esse. et per fuisset tpus ioque si omnia
corpa celestia stetissent sicut stetit
sol. adhuc ꝓ motum imaginatum poz
motum insensibiles mensurare. et hoc mo
bati ꝓ indicium mensurabunt penas
damnatozo. sm magistrum et tmg ꝓ mo
dum imaginatum. Ad aliud quo o tpus
est passio motus patuit prius. dico tm
q ab hoc est vera tempus est motus
realiter vel idem cum motu. et aliter hoc
tpus est passio motus. sicut hoc aliter
est vera 4m est pz. et aliter hoc 4m est
passio pztis. Tiam primo o tam tpus q
album habent suppositum personalem. ita
q tpus pro motu et album pro pzte si
cut hic album pot esse mixtum tam sbm
q ꝓtum supponunt personaliter pnta

ita q sit aliq m habens quantitatem spacij

ad q.m 4.on

ad q.m 4.m

et id

ad 2

pro sbo ad' potest unum q tempe. et per
sbm et predicam in obiectis significatis
dmo hmc mde. nec 8z realiter nec for
maliter. quia alia mag cent illę ꝓpo
nes ve. et ideo in talibus ꝓ predicat id
de se. Et qn dico tpus est passio moty.
4m est passio pztis. ubi utrum q vel
habet suppositum simplice vel malem.
primo supponit pro greptu. 2o q vocę
que voco et qui greptus sunt unum primi
palit. et cognoscit aliud in rone cognoscit
possit pzu 2oo ꝓ se. Et forte qn dico
4m est passio pztis li 4m pot hic
supponem sictua. et per est vera. et tunc
supponit pro albedine q est pztis pas
Et sm istam supponem hic est fla pz
tes est albus. sicut pztes est albedo. Et
t notandum q in acciden. ee istud po
test hic ccz supponem sicut personaliter
simplice malem. et significatum. ce.m
de 4o primo pro subo supponit. 2oo
pro greptu. 2oo ꝓ vocę. ꝓ 3oo pro pro
sbm to. Et in tmt ꝓbalibus suppo ꝓpe
nalis et significata sunt eadem. quia
idem est in illis sigm tm. ad' etiam est
suppoim. ex m de hoc. Ad aliud di
co q repugnat tempori habere ptes sit
in re exist. Et quantum ad ptes sit in
telligas et apprehensus hoc non repugnat.
primo est verum ad hoc q aqua men
surat ꝓ ptes temporis. quia mensura e
nonor mensurato. aliter no diceret in eig
cognoscendo. et ideo tpus habet tm ptes sit
obiective in ma et no subiective in re
exist. Ad aliud dico q ꝓ nos cos ha
bet esse in ma et in re exist. sicut tpus
et motus. Ad aliud dico q passio realiter
potest dupliciter ampliari primo pro actuate
formaliter inherente alicui. Alio quia sup
ponit ꝓ re primo tpus in ma no est
passio realiter. 2o est passio realis uti
ꝓ predicat. et per patz et q aqua potest
dici vm re de ente in anima et extra.
quia ita possumus mensurare ꝓ quan
tatem in ma sicut ꝓ quantitate exist.
et sm ꝓ motum. et licet aqua dicat
per vm uere de ente in ma et extra. no
tm primo ꝓ se. ꝓ 2oo. sicut exple ita ꝓ
tur de obiectis hoibus vm re sicut ho
no tm primo dicendum ꝓ se ꝓ 2oo. Et

ad 2

ad 4 d.m

ad 3.m

ad 2 et e

ad 5 est in proposito de motu in aliquo et eorum
quia mensurare per veteq quietem non
non zeo dicendo per et hoc propter
cognoscitur per mensuram sicut patet ex dic-
tis. Si vero per aere plus accipitur large
pro aliquo pro quod non variatur in plu-
bus licet illud non sit de ratione formali
ad 6 dicit corporis de quibus principaliter. Ad aliud dico quod
accipiendo tempus pro motu in quo
cuiusque motu locali per quod tot tempora
quot motus. Vel accipiendo tempus sicut
accipit philosophus pro motu quo mutamur et
mensuramur omnes alios motus. Hoc
potest esse dupliciter vel pro illo motu
velocissimo celi et isto est omnis tempus
mensuratur omnes possunt per illum mo-
tum mensurare omnes alios motus. Illo
potest accipi pro motu in anima et sic
est unus tempus per equalentiam omnium
predicamentorum. Ad aliud dico quod licet in mutatione
tinua alio modo quod in motu et tempore quam in
quantitate quia
sic nus mutatione fir
ad 8 dicit tinua sit minus mutatio quia partes minute
faciunt unum per se. Si partes motus et tem-
pus non componunt ex affirmatio-
nibus et negationibus quod non faciunt
per se unum. Ad aliud dico quod non que
libet res mensurat tempus vel quantum. Si so-
lum que habent duationem. Et adhuc
res primaries non mensurantur nisi quantum
ad primam duationem. Verbi gratia sola
angeli vel portus non mensurantur
tempore. Si tamen duratio angeli vel por-
tus. Et ideo quia mutabilis non habet tempus
ad 12 primi principale duationem ideo non mensurantur. Ad primum prin-
cipale dico quod illud tempus cuius partes
non sunt simul non est aliquid unum
per se in entitate. Et ideo nec motus nec tem-
pus sunt per se in aliquo entitate. Quia ac-
tus quod includit affirmationes et negati-
ones que non sunt sul nec esse sunt
propter contradictionem nec faciunt per se
unum. Tamen quatenus ad illud quod posi-
tivum est in tempore sunt partes eius vel
sul et fiunt per se unum in entitate. Ad ad
dico quod quia potest manere quatenus ad quod
rei et multa. Primo infinita sul quia
si deus faciet solum motum altera noctis

ad 9 quia esset solum acquisitum tunc illa
forme omnes partes manerent. Si licet
cognoscerent aliud sicut quia deus est
et ideo licet non possit manere quatenus ad
suum signum totale quia affirmatio
et negatio que sunt eius partes non pos-
sunt sul manere quatenus tamen ad illud
quod est possibile in suo signum potest ma-
nere. Et quia in motu locali de sero
nihil manet nec quatenus ad quod noctis
nec quatenus ad quod rei quia sicut mo-
bile per acquirit unum illa potest aliud.
Tamen de potentia dei absoluta posset
manere in motu locali sicut in alio
motu de isto quare sicut. Ad confirma-
tionem dico quod quia non corruptitur in se nec
in alio quia nihil prius corrumpitur
quod habet duationem quia non habet quantum
ratione. Si prius desinit esse quia nunc est
et post non. Ad aliud dico quod esse tempus
quatenus ad quod noctis completur per anam.
quia in diffinitione quod noctis ponitur actus
ave vel accipit ibi tempus pro motu in
anima. Ratione.

Q. XII

Cum tempus sit mensura an
gelorum. Dico quod quadruplex est
mensura. Potest mensurare multitudinem. Duratio
nem et perfectionem. Potest mensurare non sonitus
sicut vocem panis. multitudinem sicut omnis
nunc. Duationem sicut tempus rerum
quantum motum perfectionem sicut deus res
primo creatas. Albedo respondet colori
et hoc per cognitionem dei entitatem et creatio
nem potest cognoscere quia creatura
est perfectior per hoc quod una magis ad deum
accedit quam alia. Et alio potest dici mul-
tiplicatur sicut prius deum est. Et ideo quod
est de albedine respondet colori quod de
mensura perfectionis. Si per eius cognitio
nem in entitatem et per cognitionem alio-
rum colorum. Potest quis cognoscere quod unus
color sit perfectior alio. Puta albedo
nigredine per hoc quod unum plus acce-
dit in perfectione ad albedinem quam alius
Ideo dico quod non potest poni alio
quod in angelo mensurans duratio
nem angeli. Quia si sic aut esset in
tuum per aut accidens. Non in tu
num per quia tunc nec angelus
esset mensura per primum nec per ens

Tunc hic quod per predam. Primo po
nam distinctionem de mensura. Secundo
quod angelorum non
alia mensura valet
distincta ab angelis
nisi forte per fictione
Tertio quod duratio
angeli mensurat
tempore sicut in actu
sicut in potentia. De primo

nisi primo mensura
angelorum distincta
ab eis non cum ipsis

b uel pe angelu. non angelus. qua n[illegible]
est mensura sui ipsius. nec pe angeli
qua nec angelus comparetur ex duabus
substantiis. nec in quae actuatis. qua
nec est absoluta nec respectu. non ab-
soluta qua angelus potest eadem et
unguam sine omni alio absoluto. igitur
poterit dicere. et pe quemcumque talem actum
deus non est mensura duationis est
eius. Confirmat. qua de tempore men-
sure est ex pte nostri mensuratio. qua
nullum actuatum absoluta mensurant
angelum est nostrum sibi angelum igitur
[illegible] Patet idem ex nullo ergo potest di-
ci eius mensurans duationem angeli.
qua est ignotior angelo. Item nec
deus nec angelus potest dici mensu-
ra duationis altius angeli. ex illud
pe qd non potest cognosci que duatio
angeli est maior uel minor. illud non
est mensura alterius. si pe deum uel an-
gelum non potest cognosci que duatio
angeli est longior uel brevior sicut
patet de se igitur [illegible] Item pe metyl qd
equalitate respicit maiorem duationem
et minorem potest dici maior uel minor
duatio alterius. si deus et angelus
quinque sint hujusmodi. qua equalitate as-
piciunt angelum plus duante et minus
[illegible] Ex his ergo ad quaestionem dico ex
tempus est mensura duationis angelo
sicut est mensura motus. probatur
qua illud quod non habet duationem
maiorem uel minorem mensurat qua ecco
istud maior uel minor successio et
tempus in actu uel in pon. illud men-
suratur tempore. si duatio angeli est
hujusmodi go maior patet. minor probatur. pe
uel angelus dicitur magis uel nomen
duare qua coexistit maior uel minor
tempus uel ex natura sua uel ex
profectu. Si detur primum habere proprium
secundum tunc sequitur quod angelus esset
profectus tanto deberet illi duatio ma-
ior. et pe quemcumque si deus modo cura
ret omnem angelum omni alio angelo pe
fectiorem. et hoc id creato. ex plus dua
ret quam omnis [illegible] in principio mun-
di. qd est manifestum Item omnis

c res aspectu breve uel longum mensurat
tempore. qua ille sub passionem temporis.
si duatio angeli est hujusmodi qua alia
est brevior et alia diuturnior Item dua
tio sibi coexistens mensuratur tempore ex eo
existit minor uel b[illegible] actu uel pon. a
go eodem modo duatio angeli mensurat
tempore. ipse cum dicit rationem quia patet
qua non est maior ratio de uno ab
de alio Si dicis ex sibi angelus et ra-
tionalis dependet a tempore qua cau
sat a motu celi si sibi celi non Con
tra si celum staret et omnia corpora celes
tia in dicto aspectu et debita appro
ximatione ad ista inferiora. et adhuc
virtute celi quod moti reducitur omnis
sibi corporalis quae modo reducat me
diante motu. hoc patet qua motus ni
hil facit nisi quod approximat agens pas
so. vel ipse maior approximationem
solis in estate et non in hyeme alia
reducit in estate et alia in hyeme.
et id quidquid reducit a corpore celes
ti subiect a solo mediante motu reduc
ret sine motu si celum esset debito o
istis inferioribus approximatum Si di o
ex sibi duatio sibi ~~corporalis~~ mensu-
rat ex et non tempore. Cont. maiorem
et minoritas non sit in mensurato nisi
sint in mensura. si una sibi corporalis
dicit magis duare et alia minus igitur
ista accipiuntur in mensura duationis sibi.
si ista non aspectus ex tempore igitur
Item mensura est perfectior mensu-
rato si ex non est perfectius sibi corporalis
igitur [illegible] Sit igitur duo ex in angelus
non est mensura corporis quia in eis
non est quantitas molis. que tali men-
sura mensuratur. nec perfectior ita ex
omnis angelus sit mensura perfectior alio
angelorum. si ex deus dicitur mensura
perfectior omni angelorum. ex ex infeciori
dei et creatura. ex cognosci ex una
sit perfectior quia plus accedit ad per-
fectionem dei quam alia. et aliter non sicut
sepe dictum est. Et si accedit aliquis angelus
plus quam sit ex habet ad alios angelos. ille po sit dici mensura perfectior an-

aspiciunt

corporalis

2 celorum. Et loquendo de mensura mul-
titudinis illa potest poni in angelis.
et hoc per unitatem vel in concepto vel
in relicto non per aliquem determinate secun-
dum quid est in alios omnibus. Et loquen-
do de mensura duationis per dicit quod an-
geli mensurantur per tempus et non per eum
quia eum metiri est. Et est illud verum
de virtute simplicis deus mensurat etern-
itate quia deus est omnino immensus et non
mensurat per creaturam aliquam nec per
eternam sua quia deus et mensura et men-
surantur deus. Sed salus vel sup. dum est.
tamen qui dicit quod deus mensuratur et
nitate metiri aliud intelligitur nisi quod
duratione dei mensuramur toto tempore
in actu et in potentia quia filius eius
qui temporis coexistit non. Et ex istis pa-
tet quod angelus quoque non habet nisi du-
as mensuras quarum utraque est simplex no-
na quia licet in angelis sit mensura
multitudinis tamen hoc non est per unum
angelum determinate si habet simplicem
unam mensuram per se omnis quod est deus et
hoc sup. dicit prius deus de mensura per se
nois et habet aliam mensuram duationis
et illa est tempus et non eum. Et
hoc patet quod angelus non habet nisi duas
per se omnis filius et duationis quantitatis

distingui

Ex istis etiam patet quod mensura angeli
non est id realiter cum angelo quia
nec deus qui est mensura est id
realiter cum angelo et hoc est ex vero
in mensura extra me et multitudinis. Et
tamen ista arguit unus doctor magnus
probando primo quod angeli mensurantur eum
tamen mensura debita media inter et
nitate et tempus. Primo sic. Sicut est
triplex esse in creatura triplex mensura
si mensura triplex esse filius prima
mensura. Ergo tempus et hoc quod dicit et
id illud est mensuratur etern. Et est
ex permanens si hoc est virtute altius.
et hoc est convenient angelis et ideo vi-
dentur prius quasi condicionis etern
tatis scilicet totum esse simul habere et ha-
bere totum esse preterito quantum ex se est.
quia tum non fuit et intuitus sum. ideo

per stoic. n. tpg
qd. e me sua
duationis
con. 12. 3

1

non possunt mensurari eternitate. non men-
surantur eum. qd est quedam principia et
nitatis. Et non esse est quasi in qd convenit
mit cibus corporibus. et id omnia corpora
mensurantur tempore. Et ita non est angelus
proprio et ex p. ubi dicit quod deus creat
in etern et ultimo omnia preter terra. et
mo est causa omnium et non eum. Et
quia quia potest intelligi non esse deus ab
non fit quia licet angelus per hoc at-
preterito qd non posset posse aus
tamen non per habet prius qd non
qn posset au fieri. et ponit ibi tria
ex. omni qd deficit sicut creabile
et corrupibile corruptile. aliud qd non
deficit potest tamen deficere ut esse a
geli. Tertium qd non deficit nec potest deficere de
sunt esse. ut esse dei. et sic hoc tria
est mensura modo predicta. Ita est sic di
versus extensiones vero et variationes
debent esse duplex mensura. nisi autem
triplex est ex eo quod filius ex extensio
et variatio sicut ex creabilis et corrupti
esse extensio si non variatio ut esse angeli
esse nec extensio nec variatio ut ex dei
et sic hoc ponit tria mensura modo
predicto. et est sic duplex extensio
et variatio debent esse duplex mensura
nisi aliquid triplex est ex eo quod filius ex
extensio et variatio sicut ex creabilis et
corruptibilis. esse extensio si non variatio
et esse angeli ex nec extensio nec vari
atio ut esse dei et sic hoc ponit tria
mensura modo predicto. Et probat quod tot sun
cua quot entium. quia si esset tm vnum
eum omnia eum. sicut est tm vnum tpus
omnia tpalia. Sicut id qd est publicum tpus
excedit omnia temporalia ita ille angelus
in quo est illud eum est preter oibus
alios. tunc ex deus. et sicut si tempus po
nitur in una re tpalis publicus. ponit
in oibus aliis rebus. ergo eodem modo eum si
ponatur in angelo et in oibus. tum si
ponitur tm in uno angelo ille angele
lus est infinite simplicis. sicut mo
tus celi in quo ponit tempus est infi
nite regulaziis. et deus non potest fi
ri vnum angelum simplicis alio de mu

2

3

qua deus equalitate est omnium creatarum quibus angelus autem non

Q X

¶ Ite mensurari dependere sup a mensurato si ig vnq artis est mensura aliorum quae alia dependeret a illo et p omne tale est a illo qd sum est

factum qd sum est ¶ Item quanto mensurata per nobiliora tanto habent mensuras magis distinctas patet qua mensura de tempe quantitatis est p se in tempe qualitatis ut albedo in tempe quantitatis est minus p reductionem ut puctus et unitas si in tempe sed non p se nec p reductionem qm mensurator et mensurat quidem q mensura in tempe sed deus si igitur unq angelus esset eum et mensura omni angelorum alle angelus non esset in tempe sed non p se nec p reductionem et p sequens erit deus

¶ Item mensurati dependere prima a mensura si igitur unq angelus est mensura omni malorum angelorum omnes alii dependerent abeo et p sequens creaverit ab illo quod est falsum ¶ Item vm qd p prout se habet ad cognoscibilitatem ad entitatem cum go mensura sit causa cognoscibilis mensurati est causa entitatis eius et p sequens si unq angelus esset mensura aliorum angelorum ipse esset causa aliorum ¶ Item qm aliqua habitu et unum facit ad cognitionem alicui unum est habitus et aliud pluraq ¶ Pistapb iste doctor eum de mensuram habitum a tempe et etiam te. et tot esse eua quot angeli in dicit q eum no dt ulte entitum in habitu nec quadam et modum essendi et sitatem sine pure ¶ Sed cont esset primo a secundo. Secundo solua eius tonus. Tertio primum cont illud quod pt solus eum esse habitu nec quadam ulte angeli. quarto quod dicit ista habitudo ab eo angeli a tempe. et hoc est cont eum quia ipse ponit q no dit p sparione intellectus aut dit a pte rei et tue distinguit quia no ponit habitem aliqua media inter habitudinem zalem aut tonus et si habitudinem zalem hoc est cont eum q ponit q sit idem cum angelo ¶ Si dicas q no dicit res habitudo modus rei. Cont quantus et qualis sit mos subs quia no eum nisi qua entis et tu habitus zalis a subs igitur no obstante q sint mod rei in distingui possit. tamen ulterior talis habitu nec ab illis quorum sit distinctus eum et den

tes ¶ Item cum sparione omni sparione intellectus quod aut est tanta nd p titas inter eum et entitum aut non si sentur non plus est eum mensura entium qm eum p si non igitur eum est alia res ab entitio quia no potest distinguere media et hoc est cont eum

¶ Item aut eum dicit tm ed entium habitu nec tm aut sparem eo vero si de p mum tyt prium. Due inquam vm est q sit mensura sum quod falsum est quia mensura distinguitur zalis a mensurato illud q ad sit notio sed quia mensura est notior mensurato Et si det. Secundo cont cognitio habitum dependet eo cognitione funiu et tim cum go illa habitudo sum angelo non est notior angelo et p sequens non est mensura angeli Si qm dc. cont istud opo non nd est notio ipsius altrd pte sum de tone pte no p magis est mensura totum qm eo

¶ Item eum dicit unitate et sitatem prima Si ista no dicit hi tudines si tantum habitu. quia que sit v mm et sit no habent sparie habitudines quia habitudo est inter sta ¶ Item sicut subiat angeli et angelus quiet tota sit. et ideo mensuant eum tota esse subs rozlis est totum sit. et p quod mensuatur eum ¶ Si dicas q subiaceret motu et ideo mensuat tempora dico q subiaceret diuersis affectionibus et p sequens mensuat tempo ¶ Si dicas q tu ad cognitione mensuatur tempo quam ad sez eum. sic dico de sba rozlis p omna. et sic rozlis sine od cont dicere potest manere sine omni motu. et tue no mensuatur tempe pte go eum ¶ Si dicas q angeli eo se semp manet. si rozlis subs no quia rozlis p causas mutis sens. Cont illud est cont fidem. quia q de alicuius destinat hoc est p subiacere eum alicuius causae constituantis. nec ad tam angeli qm subs rozlis dependet a deo sicut a causa constituente. igitur per

gnita est in cuitum et cuitemi

sit qm aq sit que ed ead q p

stuit de eno et d'ligis modo g lus al log no sp dat

subtractionem divine confinationis ab
angelo. ergo per subtractionem sue cause
confinantur. sicut luxo ceruum quia per sub
tractionem solis. ideo non plus determinat
sibi angelus esse sic ex eternitate quam sibi
coexistere. quia ita bri post deus conser
uare in eternitate quam aliquam si sibi pla
ceret sicut eternitate angelus. Ita dicitur est
in hoc. quia angeli possunt esse sine
dimensionalitate et coexistere a solo deo et non ab
agentibus [illegible] creatis. Ex hiis tri
ato sibi magnitudinis non mensurat
euo quia est quantitatis et coexistere his
ictus nec sibi angeli quia est rea
lis et anichilis. Item eiusdem [illegible]
nomen duationis angelorum est michael e
in angelo quoniam qd determinat sibi
certam duationem maiorem uel minorem.
nec ex ducat nos ad cognoscendum ex una
angelus plus durabit et alius minus.
quia hoc solum habet ex beneplacito et
totum est in dei potentia et voluntate. ichi
eiusdem totaliter suppliunt. Item ex eiusdem
non dicit hiatum gobat. quia omnis
habitudo realis vegert fundamentum
et in m realem distinctum a fundamento
est ista habitudo est realis et fundat
in ipsa angeli. et non habet aliud
tinum nisi ipsum nec angelus. ichi non
est talis habitudo. Item contra hoc qd
dicit ex eius est in genere sibi per reduc
tionem non per se. quia eius est habi do
et alacre. nec aut absolutum et 2 non
fuit in genere eodem nec per se nec per
reductionem. Item qm aliqua sim se to
tum dnk. et vnum non est per alicui
nec ceuale alicui nec alicuius contra
per se in genere si vnum est per se in genere
et aliud. si sibi angeli et ista habitu
do fuit huiusmodi. ergo 2 non est ma
nec forma alicuius absoluti. ichi si
angelus est per se in genere et eiusdem si
non est per se in genere sibi per te. ergo est
per se in genere accidens. Item qd est in
genere per reductionem est minus ceuale illi qd
est in genere per se. sicut patet ex eo dicit.
si nullo 2 est minus ceuale sibi an
geli ichi 2 ens. Item habitudo fundat

sibi quia
fuit fuduri
et corpi ab
agente creato
salte per ale
pomit fuit

in quantitate est in alio genere a quan
titate. ergo eodem modo fuit in sibi 2 est qn
ca tenet. quia eodem et tm dicit una
habitudo a quo finito per alia. quia plura
quia fuit in genere relationis. Confirma
tur quia quia eodem habitudo est finita in sibi et
in genere per reductionem. eadem eodem habi
tudo finita in aeterno absoluto. et per
eo eiusdem nisi za pinta. Item habitudo
finita in sibi est accidens vim. ichi
stinctum realiter a sibi. Hic gobat qr
potest aduenire sibi ipsa cadere maenter. et recedere
pater in vnione forme cum ma. qui primo
fuit vnita et pa separata. et per potentiam
dinam. et per q sequitur non est in
genere sibi. hoc idem patet de mihi et a
accidentis ad sibi. Et dicit ex ista habi
tudo fundat ignere in sibi eo modo dicit
Contra eodem modo aqua ergo de quantitate q
est immediate a in sibi ichi non differt
a sibi. Ad rones ex 2 Ad primam ad rom. 9.
dico q aliquae fuit generatae et q tue q
rotiter pinitur de deo et de angelis. si
cut aliqua fuit que pinitur de deo et
sibi ex bne. et ideo potest dici an
gelus mensurari eternitate quo modo per
deus. si aliquo dicat eterna quia angelus
non plus determinat sibi eternitate ex na
tura qm equus. quia q angelus fuit
eternus uel generatus habet a conscientia de
dina. et eodem modo posset equus ha
bere si placet deo. et eo rone estiq eterni
tatis non oportet dare aliquam mensuram.
nisi ensa dante esse eternum uel generatum
angelis et non alius quibus tu posset da
re ei eternum si velleri. et qm dicit q si
plice est ex ichi est triplex mensura
negando quia. tu tamen multa ar
gumenta fiant pro hoc. per sint centum
de una mensura sufficit per oblique. et
eo modo fuit plures mensure duationis
alicuius qm eternitas [illegible] et tempus. nec ei
eternitas generis loquendo est plus mensu
ra dei qm immutatus. Ad quod
dicit q deus mensurat eternitate
non intellectum q mensure. per ex est
mensus. si intellectum quod prius

p tempus et p ptes tempis men
piam omia tpalia. pt dua rone di
nam menpiam q toto tempe in actu et i
potentia. Et qn dicit q cor lia habent ee
suce m. angeli non aut intellig q a
geli habent a deo ee suce m distinctu a ce
bus qmane bg. et hoc est flm ut pro
batu est in qone de motu. Aut intellig
p suce m illud qd habet ee coeuum
tempi. et sic angelus habet ee suce m
qua eig ee coexistit suce m tempis
Ad aliud qd arg a dno deo q male
alle qtr: q nd loqmur de eis ad ltam
si tm de etnitate et tpe. dicit em q
aliqd menpiat etnitate ut deus. ad
tempe ut mfeiora. Aliqd ptcipat u
tm q. qua incipit in tempe et durat
sine fine ut angeli. et ille menpiat
tempe ut dm esse et qn dicit de mgo
qd est variabile et mutabile. dico q no
oportet ponere triplicem variationem tiliud
in mempiam fiat in mempiato. tm proprio
q sic sit. dico tm q angelus habet du
as mempias. qua em est variabilis id
menpiatur tpe non pdeo. et qua mbra
bilis idco habet aliam menpiam pstio
nis et ita est deus non pdeo. Ad ali
ud dico q angelus qn dicit q deus ch
nat mehud et ultimo intelligit q vel mt
aut ultimo omes creatras. qua nec ha
bet finem nec habere potest omes aut alie
creature licet non habant finem tm habere
possunt. et qn dicit q aliqua creatura
habet magis nimio. dico q nulla creatura
magis nimio habet ee qn aliam si
fortius bona post corrupti a plurib. cu
pe alia a paucioribus. qua una post
corrupti ab agente creato et increato.
et alia ab increato solo. et illud no po
nit maiorem vel minorem nimitatem
Ad aliud dico q no magis ptendit
ee angeli qm ee ceuum nec ptendi
n qua coexistit alicui mo
tui vel actioni. et sic ceuum angeli
ptendit nec plus ee duratione esse
arguit. Dur situs menpiat. qm
ego durat ceu ee. nec est ego et a
esse potest argui tpliter mempiam sicut

aliud

anf

mdeficies

suce m

p quia patuit. Ad oia argta que
ptbant q omia angelorum non sit vnm
eiud possit indici cone de gelu et
sup to tamen q eiud sit mempia angelo
rum nes no ptbant q no sit tm vnm
eiud qua si eiud ponat in primo
angelo non ponit in eo prout mempia
in mempiato. si prout actu no est in pbo.
prout tpus est in primo motu non sicut
mempia. si prout actu. et tunc no eqz
q si eiud sit in vno q sit in quolibet
vel in nullo. prout nec de tempe. est
in primo mobili. go in quolibet vel in
nullo. Ad aliud dico q deus poterit fa
cere angelum pfectiorem eum angelo fro.
et ille non esset deus. et qre do pm phm
q in eode etne possit ee due men
pia vna pfiod alia. et ult pot con
cedi q deus pot facere angelum ita pm
plice. q no pot fiere pmplicior sicut
forte ee deus no pot facere motum re
gulariter primo motu. Ad aliud arg
flm q quantitas sit pfiod qualite. li
nea em no est pfiod bratitu ne mta.
et si forte a qua quatitas sit pfiod qua
litate aliqua qm qn aliqua in gnali
compat adinuicem si pfectione. tunc
pfectio vnus gnis debet qparari ad
pfectio altius. et si pfectio vnus
sit pfectior pfectissimo alterius. tunc
vnm est pfectius pmo alio. et alio
no. prout habet 2o tho 7o. nec autem
habet in etne bitu 3o que est i ct
qualitatis est pfiod. et quantitate
ictu 2o. Ad aliud dico q non oportet
q mempia sit in etne p reductionem
in mempiato. qua aliqs pid eiud
dem ppd patet in ordinibus. Aliqn
eiudem etnie si diuersorum ppdz. sicut
patet in coloribus. de mta est dubium
vtrum pnt p se in etne qua tritatis
et de vnitate vtrum p reductionem. Ad
aliud dico q non oportet q illud qd
est mempia rei sit eius causa. qua lu
celu sit causa ystoz in scioz. no tm
ro ne motus p que est mempia. qz
motus metui facit ad gnationem. n q appet

qualitate
qua

mat agens passo. quo fini celi agit
pure motu ut deus est pp. et id licet mo
tus non fiat ad ea ter. tamen fiat ad
cognoscere quantum. Duabus res
cognoscere. Ad aliud dico q. p habitu
potest cognosci habitus nisi quo deus est.
et p motum celi potest cognosci duabus
rebus. Ad aliud dico q. illa que punt
gta. fine possunt habere. unde mensu
ram. prout subd et actu a. Quinto cognos
cent. unde processione

Q. XIII

Utrum angelus intelligat alia
a se p sua ea. nisi p species.
Q. 1 per. ⁊ videtur. 1 quia si non
hor non potest esse nisi quadru. 2 aut q
oma res non potest esse nisi cognoscendi
alia. 3 aut quia id cognoscendi debet q
se species cognosci. 4 aut quia id non potest
esse n. unde res. 5 aut quia res una nisi
debet ei infinitos. Non ipse primum
tu quia subm est nisi cognosci species
ne. 2 tu quia species rei est nisi cognosce
di rem absolute. 3 ter ipse 2m quia
in abscen. species intellectus potest illud
intelligi quod est species. puta per
species. 4 ter ipse 2m quia prout non
pugnat cum ee effective plura produci
tu ut videt non repugnat cum id ⁊ ⁊
plura repetere. et esse nisi cognosci
plura. 5 ter ipse 2m quia nisi magis
potest intelligi infinitas in id cognos
cendi et hor q. est nisi cognoscendi
infinita. quin potest concludi infinitas
in causa ex infinitate effectus produ
cibilis ab ea. quia id cognoscendi id
est magis maior species vel magis
species quin nisi producendi. Sed ee infi
nitate effectus id arguit infinitas
in causa. quia intellectus potest causare
infinitas intellectiones. et voluntas infi
nitas volitiones. Nam sm Aug. in 10
de trinitate ca. 10. 12. in actibus reflex
est gressus in infinitu. igitur ⁊ ⁊ Sed di
cas q intellectus est causa primi ⁊ prima
lis respectu actus sui et voluntas sui.
igitur non pugnat infinitas. Iterum con
formiter ducendo q. de id cognosci
q. est causa et id primalis repetendi

infinita igitur ⁊ ⁊ Confirmat. non ma
gis repugnat deo conservare ea illa
idem ad petendi infinita. quin id tam
si 2a ad producendi infinita. Sed primum
potest igitur 2m Sed oppositum postu. pon
sufficit et idem repetendi potest cogni
ve in actu nisi voluntas impediat. go
posito intellectu angeli id sed pia con
ra potest sui. pne omni angelo alio
si non impediat impediat volunta
potest omnia intelligere q. est sum
igitur ⁊ ⁊

Q. IIIIta

A Utrum angelus superior intel
ligat p pauciores species q
inferior. Sed pr probat. quia
sm philm in de celo et mundo de quid
tuna una est species tanto pauciores
species indiget ad expandendo. q. ⁊ ⁊
Ad oppos. gta cognita ex quinque sen
tibus rem cognoscendi in quo
ratio. igitur tot rebus indiget superior
sit inferior. hor primo suppo. 2do q. est
species sit illud q. est quod ac. intelli
et potest manere an intellectum et po
cula ex abscentia. et p species distin
gunt ab habitu. quia habitus intel
lectus sequuntur actu intellectionis species
precedit tam actu habitus. hor sup
posito et expendendo prima conclusio
ad intellectum angeli et nisi est una
species quae ponit q. nisi est ponere species
impressam intellectui ad hor q. intel
ligat. q. probatur. primo pr in
tellectus ad hor q. intelligat species q. si
at in actu. hor aut sit p species quae
forma eius. q. ⁊ ⁊ Sed tem poni angeli
est limitata. go ad hor q. possit oriri
intellectus species q. extendere et q. si
at illi ta. hor aut est p species omnes
⁊ ⁊ Sed tem omnes cognosci sit p a specie
rum intellectus aut sm pr nisi a specie
tur ari si solum p species igitur ⁊ ⁊ Sed
q. auctor in sed non intendat
intelli. ut superior p. credit sua p
bat. quia illud quo intellectus in
tellig. ut. ne species in intellectu. Si aut

lecto

oporte

⁊ ⁊ intelligat p species

angelus inferior intelligat superiorem p venerationem inferioris ad eum a inferiore p est nobilior ergo e superior p quia est finis, g. in ~~[illegible]~~ Item si sic tunc angelus intelligens est inferior intellectum angeli videntis et intelligentis. si hoc non posset esse p contrariu patet de primo p lapsu quia per solus deus est in quolibet ~~[illegible]~~ Item quinta ratio p metha te q to ee to dicit q motus vnus motor. de motore primo e aliud quia illud quod intelligit aliud motor ~~[illegible]~~ Item actor de causis dicit q inferior intellectus intelligit p modo superiorum ~~[illegible]~~ Item vnus angelus non applicatur alio p venerationem si p ~~[illegible]~~ ad rationem probat q angelus superior intelligit p pauciores species quia inferior. et quia deus qui est infinite infinite intelligit. sicut p vnus puta p venerationem producit natura intellectualis ~~[illegible]~~ propter deum intelligit p diuersis quadro natura est deo propinquior in perfectione. tanto p pauciora intelligitur natura autem angeli superioris magis appropinquat deo quia inferiores igitur ~~[illegible]~~ Et ponit exemplum de auditibus quorum aliqui non possunt intelligere nisi per maxima explicationem. aliqui p modicum sicut q magis et minus vigent in naturis ~~[illegible]~~ conformat p artifex ars indiget paucioribus ad operandum q inferior ars propter qui perfectior igitur prior est in perfectione ~~[illegible]~~ Item opinionem quadrum ad primum ordinem tenet doctor subtilis. et probat p aquam zonae quae est ad in rebus Et tamen ordinem non tenet. ista opinio quia tu ad primum ptem non potest tenere. nunquid ad p rationes tamen ~~[illegible]~~ videt. ~~[illegible]~~ in q p oppositum est melior et hoc probabilior. et hoc quia non est ponenda pluralitas sine necessitate. si omnia

possunt saluari sine ponere quae ponere est necessitas ponendi. Ideo ita concedo primo quod mixto quadam substantia vna est q quedam est cognitio mutua et q dam abstractiua. mutua est illa me dicit qua cognoscit res esse qui est. et non esse qui non est. quia qui p sic appo aqua cum mutuae sicut possit formari. vel applicari aliquae species cum a vnuidt. vel non vnuidt. et assentire vel dissentire. puta si videram mutuae aliquod corpus et albedinem. statim intellectus potest formare hoc tamen plexum corpus est. album est. vel corpus est album. et formatio istis quod intellectus statim assit. et hoc vocatur cognitio mutua quia habet de exterius. sicut intellectus apprehendit primo aliquid principium puta hunc omne totum et formato applicio p intellectum apprehendit statim intellectus assentire virtute apprehensionis. Breuiter tu q hic stante cognitione mutua tamen sine qui. vel sicut a loco mag. possit intellectus q plexum ex illis. applicare mutuae cognitione formam modo predicto. et tale complexo assentire. tamen nec forma complexa nec actus assentiendi complexo est cognitio mutua. p vtiaq cognitio est cognitio quia. et cognitio mutua est magis. et tue si ista duo abstractum et mutuum diuidant omnem cognitionem tam complexam quam incomplexam. tunc iste cognitiones diuidit cognitionem abstractiuae. et omnis cognitio quia abstractiua quae p tum primum ordinem sicut cognitione mutua. et tue si non tamen quia potest credi q cognitio d tractiua tam intellectus quam sensus e causa propriae cognitionis abstractiuae quae predicta habent. et hoc quia omnes effectus sufficient dependere

Cognitio mutua est non cognitio quia et cognitio est adhesione quia ingerit omnia ... si non ... non est ... cognitio mutua non ... si non sit ...

architectonica

Nota quia

l. 1. di. 3. q. 1.

vales

o mutua

abstractiua

sine ne

co fine causf essentialibus. quibus propter
posset effectus poni. et quia non propter
non potest poni naturaliter. et a nullo alio
dependit. prout fingunt dicunt esse fi
cognitio qua cum dico albedo hunc aspexo
hoc corpus est album. cuius cognitio
nostro intuitu non potest esse naturaliter
nisi stante veritate cognitionis. quia per ea
fit abstractio et cognitio intuitiva rationalis. m
tellectus non assentiret evidenter. quia
illud corpus quod prius vidit fit album.
quia cognoscat utrum utrum fit vel non
Et respondeo cognitionis apprehensiva per
quam fortasse aspexit non est cognitio
intuitiva nec sensitiva nec intellectiva
sed sensualis. quia sine qua potest formari
omnis aspectus quod potest formari non
sine. quia fit in absentia prout in phantasia
Sic ergo patet quod per cognitionem intuitivam
iudicamus rem esse qui est. et hoc phan
lus sine intuitiva cognitio naturalis cau
sata sine supernaturali a solo deo. Tam si
naturalis causata tunc non potest esse nisi fit
obiectum existat prius in & beata apprehen
sio. quia tanta potest esse distantia inter
obiectum et potentiam quod naturalis non potest poni
tale omnis intuitio. et qui omnis est sine
esse approximatio potest intellectus per ac
tum assensus iudicare rem esse modo predicto.
Si autem fit supernaturalis puta si deus
causaret in me cognitionem intuitiva
tum de aliquo obiecto existente. tunc sta
tim habita cognitione rei intuitiva quasi
si iudicare quod illud quod intuetur et en
deo est. ita bene prout si illa cognitio
haberet naturaliter. dicas quod omnis non
sine est sine inter debito non approxima
tio. Intuitio licet cognitio intuitiva esse
non possit naturaliter nisi qui omnis est sine
in debita distantia. tamen supernaturalis
potest et ita deus quando dat sine inter
cognitionem intuitivam et abstractivam
quia cognitio intuitiva est sine tis
et contis ut sine ut existens est in
tellectus de cognitione intuitiva que
naturaliter causatur non autem qui supernatu
raliter vel absolute loquendo non
requiritur intuitio ad cognitionem in

tuitiva alia sine ita quod propter tha
ve actio intuitiva et cum hoc stat quod omnis
est in loco vel quod sit distans per maximam
distantiam et quicumque videt distans omnis cognitio
intuitiva. statim utrum cum possit indi
care illud esse si sit modo predicto. si tu
quia cognitio intuitiva naturaliter non con
tur nec consistat nisi omnis sit debito modo
approximatio in certa distantia existente.
ita non possit indicare illud quod cog
nosciturus naturaliter intuitiva nisi quod omnis sit
sine. Eodem modo per cognitionem in
tuitivam possit iudicare rem non esse
qui non est. si ista cognitio non est na
turalis quia talis cognitio nunquam est nec
consistat naturaliter nisi obiecto sunte et
existente et ideo ista cognitio intuitiva na
turalis corruptitur per absentiam obiecti sed
aspectus quod cognitio intuitiva qua cog
nosco rem non esse qui non est sit supernatu
ralis quantum ad conservationem et confirmationem
vel quantum ad virtutem puta si deus cau
sat in me cognitionem intuitivam de ago
obiecto non existente et conservet illam cog
nitionem in me possit ego mediante
illa cognitione iudicare rem non esse videndo
illam rem intuitive et fortasse hoc complexo. hoc obiectum non existens
tum intelligo virtute cognitionis intuitive
aspectus complexo huius et dissentiret pro
opinatur quod illa cognitio intuitiva est
causata naturalis illius existentis. sicut prius
dictum est de intuitiva naturaliter sic per
quod intellectus assentiret quod illud quod
ego intuitor est prius intuitus. confusa
tionem vel quantum ad confirmationem supe
naturalem et non causatione. Ex hoc est si
primo de agno obiecto causata cognitio
intuitiva naturaliter et post obiectum
destructo deus conservet cognitionem
intuitiva prius causata. sicut est cog
nitio naturalis quantum ad causationem sicut
est ita dicendum per ea sicut si illa cog
nitio esset supernaturaliter causata. quia
per ista possit iudicare rem esse qui est
quantum quod distet omnis quod intuitus et non
esse sit non est ~~[illegible]~~ tamen
patet. et sic potest aliquo concedi quod

non per cognitionem intuitiva cognoscit
euidet res non esse qui non est. ergo
cognitio intuitiva non sit naturalis obiecto non existente sit aut supernaturalis
ut est facit obiecto non existente

cognitio

et posito quod maneat potentia obiecti tunc est supernaturalis quantum ad conservationem licet non quantum ad creationem

assensus

causatione et

et supernaturalis quantum ad confirmationem

posito quod obiectum

f p cognicionem naturalem intuitiuam iudi
co rem non esse qui non est. quia per
causaram cognicionem naturaliter ~~cognitio~~ licet prius simpl
liter confusam. pr igitur patet q cog
nicio intuitiua est illa p quam cognosco
rem esse qui est et non esse qui non est.
¶ Cognicio abstractiua est illa p quam
non iudicamus rem esse qui est et non
esse qui non est et hoc quia pr naturalis
intuitiua sepiritual / recordatiua / pstra
quia quedam est pstra et quedam im
pstra. Cognicio intuitiua pstra est illa de
qua dicimus quod est cognicio exprime
talis. quia cognoscit res esse ipsas et
ista cognicio est causa ppinqua totius
que est principium actus et sciencie. plo
metha. et 2o posteriorum. est causa
assius ppinqui formate stante cog
nicione intuitiua pstra. Cognicio ad
intuitiua impstra est illa p quam iudi
camus rem aliqui fuisse uel non fuis
se. et hoc dicit cognicio rem recordatiua
vt qui video aliquam rem intuitiue
gnatur habitus inclinans ad cogni
cionem abstractiuam mediante quia iudi
co et assero q talis res aliqui fuit q
aliqui iudicam. Notandum ly q stante
cognicione intuitiua alicuius rei habito
pl. et primel cognicionem abstractiuam
abstractiua dem. et illa cognicio abstractiua est ra
pnalis quia rem. cui intellectui ad ge
nerandum habitum inclinante ad cog
nicionem intuitiuam impstra. p quam iudico
rem aliqui non fuisse. ratio est quia
habitus p gnatur ex actibus inclinantibus ad actus sibi similes eiusdem spe
ciei. si igitur non est cognicio intui
tiua pstra. quia cognicio intuitiua
pstra et impstra sunt altius genus
quia cognicio intuitiua impstra est
principiat. cognicio abstractiua. non ad
intuitiua pstra et abstractiua sunt al
tius genus igitur. ~~ergo~~ Si ergo ex cog
nicione pstra intuitiua gnatur habi
tus aliquis. ille solum inclinabit ad
cognicionem intuitiuam pstra non impstra
quia sunt altius genus. Sed habitus
inclinans ad cognicionem intuitiuam impstra
si gnat ex actu cognicionis.

stante cognicione intuitiua sl. hic ab
stractiua eq obi. eadem pnia quia
est pnia ad hitum inclinans ad cognicionem
aliud q cognitum res aliqui fuisse

g illa cognicio erit abstractiua et illa
cognicio erit sl. cognicione intui
tiua pstra. quia stante p cognicionem
intuitiua pstra sunt obiectum destruat
sunt. et abscondit. post intellectus cum de
rem quia prius videt intuitive considera
re. et formare hoc complexum hoc res
aliqui fuit et assere euidenter sicut
qualibet in se exputat. ergo oportet ponere
aliquem habitum inclinantem ad istum
actum. quia ex quo intellectus potest no
principiare istum actum per cognicionem
intuitiua et ante non potest sequitur q
nec est aliquod inclinans ad illum ac
tum qd prius non fuit. illud autem vocat
habitum. si iste habitus per inclinans ad
intellectum non potest dari a cognicione
intuitiua pstra sicut ostensum est. inter
ab alia cognicione abstractiua requi
re cognicionem intuitiuam. quia ~~ex~~ ~~ita~~
hitus c ~~est per~~ ~~p p potest~~ que habet post
et pnia cognicionem intuitiuam. ergo oportet po
nere inter aliquam cognicionem abstra
ctiua sl. cognicione intuitiua pstra
cente. que est causa pnalis cui intel
lectui ad agendum istum habitum per in
tellectum inclinantem. Si dicas q ex cog
nicione intuitiua impstra frequenter
elicita potest gnari habitus sicut
ex cognicione abstractiua frequenter
elicita. ergo non oportet ponere cognicio
nem abstractiuam cum intuitiua. Sed
no q ex milla cognicione intuitiua
sensitiua uel intellectiua potest
gnari habitus. quia si sic aut ille hi
bitus inclinat ad cognicionem abstra
ctiua aut ~~intellectiua~~ intuitiua. non abstra
ctiua. igitur cum tam dicam. quia si
altius speciem intuitiua quia mul
tus exputur q magis inclinet ad
cognicionem intuitiua post talem cogni
cionem frequenter habita quam ante de
cognicionem intuitiua. quia sicut prima
cognicio non intuitiua non potest nata
causari in existens obiecti et pnia.
ita nec quemcumque alia nec plus inclina
tur ex tali cognicione frequenti quam in
principio. Si de cognicione abstractiua

Si cognicio intuitiua sensitiua et intellectiua non
gnat hitum secundum de abstractiua
hic oppo. sustinei esse pt et statim

aliud est quod primam cognitionem habitum intuitiua capit quis quod magis inclinat ad intelligendum illam rem quia prius videt quam aliam cognitionem intuitiuam. Sed hoc non potest esse quod habitus creatus ex cognitione intuitiua vt probatum est. Ergo habitus ex cognitione abstractiua sed contra cognitione intuitiua. et respondeo illius cognitionis est cognitio intuitiua causa prealis licet non ~~respondeat~~ habitus creati quod talis cognitio abstractiua

Ad. Cum dicitur cognitio intuitiua semper habet rationem abstractiua magis quam cognitio intuitiua certe causa prealis illius cognitionis abstractiue. et illa abstractiua est causa prealis respectu habitus inclinantis ad aliam cognitionem abstractiuam complem illi cognitioni ex qua generatur habitus per inclinationem et tunc intellectus formatus hoc aspectu hoc res est hoc est cognitio abstractiua magis fuit. potest esse illius cognitionis magis certe euidenter assentire quod hoc res fuit. et per debet intelligere dicitur quod apprehensio primi principij et formato aspectu statim intellectus assentit. sed non plus inclinat intellectum ad assentiendum pag multos assentiens quam ante dum assentiendum pdtam. ergo illius actibus assentiendi creatur ille habitus in intellectu. Ergo eodem modo potest esse de cognitione intuitiua. Sed ro licet iste non ponat supra inclinationem non per experientiam tamen ponit supra rationem euidentem inducentem ad hoc. si in cognitione intuitiua non inducit experimentum nec ratio eius ad ponendum ibi habitum. Ergo ratio vel potest dici quod oportet ponere habitum creatum ex illis actibus quod experiendo frequenter quia quibus experitur quod magis fiunt inclinat ad assentiendum pag habitum quam ante iterum ratio. Sed illud potest dici quod habitus creatus ex cognitione intuitiua prout est causa prealis et ergo illa cognitione abstractiua quae sed ponit in intuitiua. tunc quia nullus experitur quod sed et penitus cognoscit cum rem intuitiue et abstractiue et hoc

alia lectio

et negari ita abstra que sed pot in intuitiua

loquendo de cognitione abstractiua cum in se primo potest capere homo oppositum maxime cum cognitiones habent aliquas conditiones oppositas. tunc quia ista cognitio abstractiua potest manere destructa intuitiua. ista autem que ponit non potest manere. quia tunc per eam inducaretur intellectus quod illa res cuius est illa cognitio aliquam fuit. et sic quod esset cognitio intuitiua impossibile ad quam ponit habitus creatus et cognitione abstractiua materia intuitiua perfectiuo manet cognitio abstractiua eiusdem rei. Ergo cognitione intuitiua sicque tuta creatus habitus inclinans ad cognitionem abstractiua seu intuitiua. Sed dicit quod habitus primo primo ratione et etiam ratione inclinat ad actus conspicere. ergo quibus creatur et non ad actus alterius rei. Similiter est in proposito de cognitione intuitiua et abstractiua. Ergo est creatus quod si habitus non creatur ex cognitione intuitiua tunc ex causa prealis. sed cognitio intuitiua est causa prealis prout est in proposito tunc non est verum. omnis enim magnum eius est quod habitus inclinans ad cognitione abstractiua creatur. ergo cognitione intuitiua tamen ergo causa prealis. quia quod intuitiua maneat sed cognitio abstractiua creatiua habitus. cum tunc expa non sit ad hoc sed potius ad opus. Sic dicit apparentia nisi cognitione intuitiua perfecta et imperfecta. quia prima non est nisi esse potest naturaliter nisi obiectum. Ita potest esse et si obiectum destructum. Sed dicitur quod cognitio intuitiua perfecta est primus abstractiua. quia abstrahit ab existentia rei. ergo non est intuitiua. Sed contra dicit intuitiua quia mediante quod potest intellectus assentire alicui aspectui quibus contentum dicta tempus puta quod hoc fuit. prout per intuitiua perfecta potest iudicare quod hoc est. Ita aliquid cognitione est dare in intellectu. sed quia nisi intellectus assentit quod omnis est nisi fuit. Ergo primo videtur quod ignoratur. puta si deus faceret in me aliquid

p. igitur ut vt cui cognitione intuitiua perfecta

// imperfecta

p. quod dicit patet dm

tionem abstractiuam alicuius rei principiis
quam quidem videmur illa nec videre rem
et illa res est finis, sicut qui intelligo
aliquid simplicem qd nondum video in aspectu
rei prius et alius tunc habeo de illo principali cognitionem abstractiuam licet non in re
tamen in alio aspectu credet tu quod illa nec
videre et prius dum simplex est uel finis nec
horum optata. Sed forte aliquis argumentabitur illa ab
stractiua que ponit sit qui intuitiua est
talis quia nec me ut quidem rem esse
uel fuisse nec horum opponit. ideo licet dicta cognitio quam habeo de illa rem aliqui fuisse sit simplex abstractiua quia tunc me
diante ea assero et video rem aliqui fuisse et non mediante alia res aliquis
id respicit ratio post dicta cognitio intuitiua impropria tamen. Illa sententia est de ro
ne intellectiua quia vno accipit pro ob ro
quod est primum actu intelligendi et per
quelibet tamen aliquid intelligere tam intellectum
qui omnium qui est deus dicit non intellectiua
Alio accipit ut sit conuertibile potest ita
tu et est causa efficiens intellectiue et per
notitia principij est, ratio agnoscendi
scilicet. Tertio accipit ut distinguit
rem intellectu agentem et possibile. qd
tu est intellectus respectu ad intellectio
nem cum principium. Ipse vero probat alia
quas scilicet. prima est quod ad cognitio
nem intuitiuam hinc non oportet ponere
aliquid preter intellectum et rem cognitam et
nullam speciem pentitu. hoc probat quia
frustra fit per plura qd potest fieri per paucio
ra. si per intellectum et rem visa prius
omnem speciem potest fieri cognitio intuitiua
ut tertio. Assumptum probat quia posito
actio sufficiente et passiuo et ipso
approximato potest poni effectus prius ab
alio intellectus agens cum obiecto presentia sufficiente respectu illius cognitionis
potest passiuum sufficiens. ut tertio
Item nihil ponendum est nisi quia naturaliter ad aliquid effectum quod ad
illud inducit ro ita precedens ex se notitia
uel experientia ita si neutro istorum
inducit ad ponendum speciem ut tertio
Assumptum probat quia experientia non indu

cit ad hoc quia illa includit notitiam in
tuitiuam sicut si aquilus cepit aliquid
esse album uel albedinem prius me sed
nullus videt speciem intuitiue ut tertio
experientia non inducit ad hoc. Si dicis quod in
alio potest esse nisi a visu tam exterioris aliqui
quam interioris aliqui est cognitio experimentalis non tamen intuitiua. Contra quod
in quolibet principium qui habet aliquid cognitionem aliquid tunc potest cognitam
rem esse quia est et non esse quia non est
et cognitio intuitiua experimentalis.
quia illa est cognitio intuitiua per quam
scio rem esse uel non esse et ideo credo
quod in oi principium tam exteriori quam inte
riori est cognitio intuitiua. hoc
est talis certitudo cuius potest predicto
modo cognoscere rem esse uel non esse
licet non sit cognitio intuitiua quia lo
cutus et in hoc decipiuntur multi, credunt
quod quia nulla sit cognitio intuitiua
si oriatur quod falsum est. Ita et etiam ratio per
cedens ex per se notis inducat ad hoc
quia nulla ratio potest probare quod requirat ad quod habeat efficientiam.
quia omnis effectus sufficiens dependet ex causis suis eiusdem alibi. Si ergo
aliquid creatum sit causa efficiens non
potest demonstratiue probari. Si solum per experientiam per hoc solum quod ad eius primam
sequitur effectus. et ad eius absentiam non sequitur aut prius omnem speciem ad primam obiectum intellectu sequitur actus intelligendi. ita bene sicut ei alia species. ergo
Item si species ponatur necessario requiri
ad cognitionem intuitiua sicut causa
eius sufficiens. cum illa species possit conseruari in absentia obiecti possit causa
naturaliter cognitionem intuitiua in absentia rei quod falsum est et contra experientiam
Ita conclusio est quod ad habendum cognitionem ~~abstractiua~~ oportet necessario ponere
aliquid prius preter omnem et intellectum
probat quia sicut potest aliquid actio in quem prius non potuit
ma te obiecto et ~~prius~~ aliquid sicut ut
prius habet aliquid qd ~~prius~~ non
habuit si intellectus habet notitiam
intuitiua. potest in cognitionem abstractiua

ro intellig

1. intellaig ro

1. abstractiua

pm

et non sicut cani non potest mancie
assistere ut in se post notitiam rei ut
ante. ergo habita cognitione aliqua
eliquit in intellectu species cum potest in
cognoscere abstractum et prius non potuit.
Ad primum ergo ob. et potentia non est ponere
aliquid ad habendum cognoscere abstractum.
Ad secundum ergo de anima quia ad
esse in potentia animali et. anima ad esse quia
esse in potentia anima. quia non habuit quia fuit
in potentia esse. hoc esse esse vero in
potentia quia fantasia potest cognoscere sensibilia
trahuntur potest in illud sensibile in
absentia sensibile. in quia non potuit aut
notitia sibi sensibilis prius et per quas
in virtute fantastica aliquid eliquit
mente cognoscere intentiones sibi prius et quia
potest non fuit. et aliud in absentia rei
sensibile non possit fantasia hic actum
rei illud. ergo cognoscere de intellectu quia
aut cognoscere intentiones esse in potentia esse
ad cognoscere abstractum. et prius non
potuit. Ad tertium hoc est patet de anima
intellectus separata. quia post cognoscere intentiones
potest in aliquam cognoscere abstractum.
in quam prius non potuit. et hoc sit aliquid
delectum. ergo cognoscere de intellectu
non. Ad conclusio est quia illud delectum
non est species si habitus. et. quia illud quod
deliquit eo actibus species
aut non sequitur sed precedit ergo. Ad
quinto ad esse in potentia species cognoscere. non
oportet aliud ponere quia illud per quod est in
potentia actuali ad eliciendum actum. si ponitur
habitus in intellectu intellectus ad aliquam
cognoscere intellectum in potentia actuali.
ergo habitus non oportet aliud ponere in
intellectum. Assumptum patet hic p. 2o de anima
ubi dicit quia alius est intellectus in potentia aut
addiscere vel invenire quia patet. quia aut
est in potentia essentialiter et patet quia per actum
aliquem deliquit aliquid habitus tunc
est in potentia accidentali ad alium assilere.
igitur intellectus per habitum gratiae eo actu
est in potentia accidentali. Patet minor expositum
se quia esse in potentia accidentali species non
nisi patet intellectum. Si enim ponatur
nulla species prius actu intellectus. si non
actu erit intellectus non patet cum expositum
se ad ni pon accidentali quia si nulla sit
ibi species et si ponatur alia species in intellectu
et tamen si aliquid intelligendi ponatur stare
intellectus expositum

se esse in potentia actuali ad aliquid cognoscere.
et hoc non potest esse nisi per intellectum habitum
delectum in intellectu eo potentia actui. Ad
oua illud quod prius salvatur per species prius
salvatur per habitum. igitur habitus existit
et species superfluit. quia aut necessarium
ad intellectum ad. ob. patet. quia si non necessarium
sed sufficit tunc species. ergo si species
corrumpatur patet. ergo in intellectum non
alius potest delectare. ad ob. cum species
quia aliquid intellectus. quia habitus non potest
et species corrumpitur. hic gelu vi abhydra
Si dicatur quia per multas cognoscere augetur
species Contra tunc per augmentum species
in intellectum plus ad intellectum
et per rem superfluit totaliter habitus
quia ab omnibus potest sicut species
fluit potest vel habitus sed habitus ab
omnibus potest et non species. ergo vi quia species
superfluit. Ad tertium species non potest in
in assilacem. vel in in [illegible] intellectum. vel in in phantasiam ob. vel in detinere potest. vel in unione non. et non
in ista magis potest species sed in non
stare oportet ponere. ergo non ponenda. non
in assimilem. quia aut illa assimilatio
est in ecclesia et in intellectualiter. quia assilat pon
potest ob. cognito. aut est assi. effire
ad eis. non primo non quia si intellectus
intelligere sibi tunc magis assi.
in in sua in ob. quod est sua. quia
per species quae est actus. quia non assi.
accidens sibi quia sibi sibi. Nec 2o mo.
quia sic est illa assila. passi ad agens
per hoc quod recipit aliquid effectum eius
satis ab agente. si ob assilatum
intellectus sufficiunt per intellectum
cuta ab oto. et recipiat in intellectum
ergo non requirit species Si dicatur
quia requirit species prima ad assigned assilandum
ipsum ob. agentis intellectus ipsi pas
so ad hoc quod illa intellectus ei
puta Contra eodem dicta ego quod
illa species recepta requirit alia species
primam ad assi. intellectus agentis mte
ad hoc quod recipiat ista species quia tu
ponis. et illa species adhuc requirit
aliam. et sic in infinitum. Ad tertium

assilacio requiritur in notitia intuitiua quam in abstractiua. sed in intuitiua non requiritur aliquid primum cognoscibilis assilans. ergo non in abstractiua. ¶ Item in sensu tactu non oportet ponere aliquam speciem primam ipsi sensibili. alioquin per assimilacionem igitur non in intellectu. quod patet quia illud dicitur esse de anima sicut anima per sensum est omnia hic sicut anima per intellectum est omnia intelligibilia. ¶ Si dicas quod in visu ponitur species. dico quod non sicut pagina patebit. ¶ Nec dicit species poni per repugnancias. quia in notitia intuitiua non requiritur aliquid per repugnancias vel repugnans ad aliquid vel aliquid ut sunt intuitiua nec in abstractiua quae immediate sed intuitiuae requirit aliquid per oculum et actum. quod patet quia sicut oculus sufficiebat repugnat se in una cognoscere ita in alia quae immediate sequitur intuitiuam. ¶ Item repugnantia debet esse per quam cognitum aliquid repugnans nihil dicere in cognoscere repugnantia tamen in silice. Oculus statua herculis nihil dicit nec cognoscere herculis. nec per hoc possumus videre herculem. nec etiam sicut possumus vitare statua sit silex silex aut non. quia sedem ponentes species species et ad primum omni actu intelligendi. obiectum non potest poni per repugnancias obiecti. ¶ Item si ponatur per repugnancias obiecti. hoc non est nisi per distans non potest agere in distans. hoc autem est falsum sicut pagina patebit. ¶ Iam si oculus distans non potest agere in intellectum tanto intellectus non per species. quia oportet oculum esse prius passum in se vel in alio. quod

omione

|: obiectum distans non potest agere species in intellectum sed aliqua species prima repugnante. ii ponendo aliquam speciem per quam obiectum est prius intellectum ad causandum speciem illam et sic in illa oculus ponitur alia et sic in infinitum. quod est impossibile. ergo species sine aliquo primo per quod fit primum in eodem non potest in intellectum agere in intellectum ad producendum speciem

causa

¶ Nec dicit pom species per repugnancias intellectus quia sicut oculus et intellectus non potest agere in spirituale. et non oportet ponere species in intellectum. ¶ Si dicit sicut oculus et intellectus non potest esse causa spiritualis quia in intellectum potest esse et est spiritualis qualitas. ita nec intellectus potest esse causa per qualitatem agere concurrere ad producendum speciem quae est spiritualis

in intellectum potest quod est spiritualis. et sicut tu ponis quod oculus potest esse causa spiritualis ad causandum intellectum speciem in spiritualem. ita ego pono quod oculus est causa spiritualis ad causandum intellectum in spiritualem. ¶ Si dicas quod non intellectualis requiritur materialis ad producendum speciem. ita dicam ego de intellectu. ¶ Nec dicit potest species determinare potest quia sub potentia passiua sufficit determinatur per agentem sufficiens magis quam ipsam potest esse actum. sed agentis sufficientis est oculus et intellectus probatur est in ratione. ¶ Nec dicit prima quod vnum oculum potest tangere monetam et motum quia non. cogit arguere quod aliquam speciem oportet ponere aliam quia ad hoc quod oculus possit videre primam speciem in intellectum requiritur quod vnum sibi sicut requiritur vnum ad hoc quod ret intellectus. et hoc erit per aliam speciem et sic in infinitum. sic igitur patet quod habitus sit ponendus per experientiam et non species. ¶ Hyis visis dicendum ad primam quaestionem loquendo de cognoscere intuitiua naturali quod angelus et intellectus non intelligunt alia a se non per species connaturales per scientias species. sed per essentias et intellectus. et hoc prout ly per dicit constituta re essentia. ita quod essentias intelligendi vel ~~de~~ a potest esse ipsa scientia vel cognitio. ad primam quae est illud quod potest poni aliud pomum constituto quidem alio. et quod non posito non potest poni quidem aliud naturaliter esse ratione illius posita ipsa re ente et intellectus angelus sed non. sicut omnia alia primo sunt habitus sunt species potest intellectus illa re intuitive cognoscere. et talis quod est esse ratione illius cognoscitur. sed non potest esse nisi ratione essentiae. ¶ Loquendo vero de notitia abstractiua. tunc autem loquimur de illa quae habetur post cognitionem intuitiuam. aut de illa quae habetur post cognitionem intuitiuam. ¶ Si primo non sic ad illam requiritur oculus et intellectus et aggregatio intuitiua tamen causa specialis quod probatur sicut patet.

(.si potest

sil' hetur ar

.D.1.q.

disiungit

q qz illud quo potest fieri. Si 2do loqmur sic ad illa requiritur intellectus et habitus gnatus ex cognitione abstractiua clarita sil cum intuitiua et non requiritur obiectum in esta 2a cognitione abstractiua tamen ratione probabile qz illa potest haberi et si omnis admittitur et de utraqz esta notiaqz abstractaqz ignoratur. et esta 2a de ratione prial notitie applicare quae uidetur esse aliqui sint. Sz (aliqui) esse talis habitus sit in angelo non potest ratione naturali probari sed per hoc esse tles status expimentur in nobis et aliis in naturalibus potest haberi duplice genus (et ut sit intuitiuus et abstractiuus non uerisimile tamen sit hoc esse quod silis potest poni in angelis et hoc acquisitus sine ponatur esse status infusus sed acquisitus //

nd 2. q. Ad 2am questionem si intelligitur de speciebus ipse Dictis sic enim ipse superior non intelligitur per plures nec per paucioris qz per nullas intelligitur. Si tamen intelligitur per species ratione cognitionis sic non intelligitur per species omnium scilicet puta per precepta decem sed intelligitur per diuersas species cognitas hoc est diuersa cognita et hoc loquendo de cognitione intuitiua naturali esta qz sic ut cognitionis distinguendo quod potest esse omnis hoc probatur qz aliqui duo aliqui sic se habent quod omnis potest cognosci intuitive alio non cognito intuitive illa cognoscitur distincte ubi cognitio Sz aliis potest cognosci omnia esse intuitive et non alia qz potest alia destruere deq primo quando et per quos potest angelus omnia videre intuitive et alia non cum ipse cognoscere tunc ut cognitionis sit esse cognita naturaliter loquendo sequitur quod tanta est dignitas cognoscendi ipsum sit esse cognitus et esse cognitus // Si autem loquamur de ratione cognoscendi in cognitione abstractiua inspicitur et aperitur esse cognoscendi ut distinguendo quod potest. sic possit esse plures esse cognoscendi species plures et omnia species plures. Primum patet qz ratio cognoscendi sic accepta tam in nobis quam in angelis esse habitus non omnis nec species tunc sic quia aliqua sic se habent quod per omnis potest

r cognosci alio non cognito potest haberi habitus inclinans ad intellectum omnis et non alius qz habitus gnatus ex actibus et si aliud post cognoscatur potest tunc esse cum gnari alius esse et quot sic puta distinguendo cognosci tot habitus cognitionis esse cum puta gnari species // Primum probatur qz esse quod est idem actus vel esse potest esse esse habitus vel esse potest esse habitus generatus ex actibus ita quod tantum est Secundum in habitibus quod esse in actibus sed esse multiorum potest esse idem actus puta qz intelligo species hominis quod distincta intelligo species et potest esse et hoc omnia et hoc omnia actu et per quos multa species Sic cum omnia actu intelligo totum distinguendo et omnes species species Si dicatur quod esse plura ut omnia qz plures tres inquit quemadmodum in omnia species. Contra qz intelligo esse species non est plures intentiones. Ideo quod tamen actus intendendi a abstinendo a respectu. Si abstinendo cum hoc sunt duo et idem maior ratio quare omnis intentio aliud pueri sor. qz plures vel utrumque et Dn ab alio intentio vel neutrum. Si respectus tuetur cum species non intelligo sunt cognitionis quod intendendo illud esse intelligo illa cognitione distincta et ipse habet propositum Ideo dico quod sic in pa apprehensione sunt fortiores applicari. Hoc omnis actus species species et alius species predicati et 3 species rationis post primum fortiores mediante esse inclinante per omnis actus omnis, patet sic esse tamen intellectus ita quod esse ~~habitus~~ esse greptis abstinentiam illa intellectus et non aliquis species species non esse alius et ex illo actu sicut esse potest gnari habitus omnis modo Si dicatur quod in primis apprehensione per te sunt tres actus species rationis et ex illis gnari habitus nec tres ad tres actus fore alius rationis mediatibus esse habitibus non potest esse ab actu omnis modo species cognoscere hoc intentio erunt tres Respondeo posito quod sunt tres actus modo predicti tres actus tantum ad rationis vel

primus

nd quod per metalis e omnis actus

quia actus 2us subiecti et predicati post qz alia zon

ad gtm rolle nō tmnat² ad abtm: si sil-
cum ho ad sbm ptm. et ideo actus q
solum tmnant² ad subiectum et ptm
sunt in ipsi. sed actus tiatus ad rolle
e q ipsi ptm tiat² immediate ad totum
gpm. et tm ad gpo vel dicendum
ego isto actu gratiae habito relinquab
ad actus q sillis inpreu totis gpi. vnde si
ipse tm actus solum tiant² ad gtm rolle
tum ro supra stra habet eundem

Ubi quaerab vtrum in prima formatione
gpi sint duo actus. Dicit p nō.
pr si formant² gpm mediante gratiae
intuitiva sine abstractiva. sine abstra-
tiva in gpo. et ho sine expressa. Dicit aut²
sine nō. nō requirit² n' duplicem
vnum quo intelligo expressa solum. Alium
quo intelligo rolla cum expressa. pr si intel-
ligam aliquam expressa. Dicit spe/primo actu
puta si sil videam p albedinem albedinem nigredinem
et alium ro pm q tiat² ad copulam
et expressa negabitur tm hoc istos
duos actus. Dicit si stante illa cognitione
intuitiva intelligam abstractive. cad expressa
cognoscam in ro pm. tunc habebo
vnum actum ro pm tiatum ad istam
expressa quae cognosco intuitive. et sic
tunc mediante isto actu formae hoc gpm
pdco nō album nō e nigrum. hoc
alium actum tiatum ad gtm rolle nātue
et cum hoc. ad expressa. et si ista duo
sufficiunt q expressa gpi Dicit valet
multomagis q sufficiunt duo actus.

Dicitur. 1

Contra istam
sunt multa dubia. Primo vt² p
intellectum non potest hoc notari intuitive
e p singulariter. pr intellectus abs-
tractus a condicionibus materialibus puta
ab ce hic. et nunc. si n' aggreo intuitiva
n' sine ce abstrahunt a predicis
tunc

2

Item illud quod ponunt tertium
in credo non dz poni in tertio. sed
notitia intuitiva e hoc. pr si res
destruat² et manu cognoscam intuitiva
tunc p illa nudam rem ce sed q non
e ipsa. ergo ea

3 p. sic q̄n e

Item q sine n' intuitiva
n' abstractiva inter² probat²
pr q aliqua sunt silenda quod sit
silendo omnia et alia ho accipiat²

t multae albedines in eodem gdu quod
e silis omni et alii. si inter e sili do
obiecti. pr p quod intellectus intelligit
p illud assimilat² ad obtm. ho aut e
p intellectum non p speciem. si producta
si i' accipiat² multae nudidna simi-
lium puta multi anuli in eadem ipso
vel aue inter pe. qua rem intelligo
per quam intelligo omnia e similitudo omnium
aliorum. eadem rem et omnia alioq sili
moq. ergo quae similia. ho p talem
intellectum vel intelligo quodlibet
sine re vel nulla. loquendo ipse de
similibus. hi nō quodlibet pte de se. ho n' in
inter² in se n' intuitive n' abstractive

Item tertio hoc quod Dicit de cognitione 7
intuitiva p stra et impstra. pr hoc
illud vt² q nulla sit cognitio abstractiva
simpliciter in intellectu. pr nulla e
quam p ea possumus intelligere q res
alia sunt

Item tertio ho q non
ponit² species in intellectu si habitus
pr p hoc situa hoc habet cognoscere
intuitiva tm sicut post incipit species
sensibilis p sensibilia. quia pte pr sic
sensus ad sensibilia. ita intellectus
ad intelligibilia

Item 3o de anima 6
Dicit in multis locis q p species inter
e incipiunt species. et e locus species.
et q lapides non e in anima sed species
lapidis. et inter q e quia intellectus
sicut hic quia sensibilia

Item 1
intellectus non tm e in potentia celi ad
cognoscendum applicando. sed illud quod
reducit intellectum de po essentiali
ad actum non potest esse hic. tunc
p supponat actum. et p quod p
supponit inter reducitur de potentia
essentiali tunc pr hic non e nisi
in pen gpm. et p quod si habitus
possit induce intellectum de potentia
essentiali ad actum in pen cognoscendum
gpm. non tm in cognoscendo in gpe

Item p eandem rem p quam tu probas 8
habitum esse in intellectu et non species
potest probari q sit in fantasia. pr
nos non experimur q fiunt in potentia ad
fantasiandum. nisi p q fiunt

respond q non ponit hic

f: albedinem et nigredinem
vnico actu intelli di
et tue forme hoc q
albi no e nigre me
illa q gri de intuitiva
duplice actu vnum in
tuitiuum terminatum ad

// intuitiue

fantasiati. quia ex illo actu fantasie
delinquit habitus melius ad actus
oppositos. quia ex hoc patet in de somno
et vigilia quod dicit quod in absentia
manet phantasmata. Item si sic
tunc intellectus non indigeret intelligendo
fantasmata. quia quia aliquid est in potentia
accidentali non indigit non exponitur
ad hoc quod exeat in actum. si igitur tal
habitus sit in intellectu et non species
in phantasia sit motor exercitii quia
quia. Item ad primum istorum dicitur
primo intelligit simplicem intuitum. tunc quia
intellectus intelligit id quod est in re
intuitive. Sed nichil est ita simplex tunc
intuitum quia hoc convenit potentiae superiori
et superior et superior et superior
Item illud quod cognoscitur aliud vel est
hoc et in hoc situ et in quo mutatur et
erroribus frustaneis perfectio est perfectior nec
illud quod cognoscitur non sic. si igitur
sensus intelligat et intellectus non.
intellectus est imperfectior sensu. Ad dicendum quod in
tellectus cognoscit intuitive simplicem et
hic et nunc et secundum decem quidditates
quas cognoscit sensus et etiam plures.
Vnus angelus et homo sentit presentia
quia hoc corpus movet et sic de aliis
quidditatibus nativis quae aliquid potentia
sensitiva. Item dicatur quod sensus
deficit detinatum situ abstractum sunt
et detinata approximata et intellectus non
Contra sensus potest eum potest intuitive cognoscere
rem absentem et non exponitem.
igitur sunt quidditates potest videri
sunt situatae salvo per poni dicta.
et ita potest intellectus et sicut sensus
non potest naturaliter videre obiectum in debito
approximatum et situatum sunt simul
rem. ita nec intellectus potest naturaliter
videre approximatum nec situ in situ
debito nec et eodem modo quo situ ap-
proximata. quia naturaliter nichil intuetur
intellectus in nec situ exponitur in actu
suo. sed supernaturaliter potest. et ita sentit
Et ad dicendum quod habere cognitionem naturalem
duplex potest intelligi. Vno modo quod aliquis
habeat cognitionem quae pertinet multis
exponitur sunt sicut forma naturalis et sic
sensus habet cognitionem naturalem. et cog-
nitionem quae est hic et nunc. quia visio corpo-

ralis extendit in toto organo sui
opposito ex una et fortis et sic habet quod
et nunc et sic intellectus stomachus abstrahit
a conditionibus naturalibus. quia intellectus
est subiectum in intellectu non exponitur sunt
in aliquo opposito sui organo corpo-
rali. et post sic intelligi dicunt hic de
istis quidditatibus naturalibus. quia intellectus
abstrahit item Alio modo potest aliquis
habere cognitionem naturalem. quia cognoscit
magis sunt obiectum naturale et sic intellectus
dicunt angelus et humanus habet
cognitionem naturalem. quia intelligit
non solum sed immaterialem si est naturalis
sed sensus non potest cognoscere magis immaterialem
est ex quo materia est res alius poten-
tia. si non potest apprehendi ab alio
potest. Et quod dicit quarto primo phi. et
3o de anima quia materia non est intellectus
dicit quia impedit illa intellectionem
quia aliquid est intellectus et intellectus
vel potest intuitive in abstractum a ma-
teria quia non indigit organo corporali ad
intellectum. Ad aliud dicitur quod cognitio
intuitiva naturalis imprimit ab obiecto et habitus
corporalis sicut lumen a sole. non non
sicut intellectus errare. licet cognitio intuitiva
supernaturalis consistat potest intellectus
in errore. Contra ipse dicit quod cognitio
intuitiva potest esse naturalis propter non
exponitur dicit sensitiva. quia non est quia
notitia intuitiva quia imprimat et con-
hinet a non entis et si sensitiva potest
sic esse. igitur intellectiva. consequens a
per eum quia cognitio intuitiva intellectiva
et sensitiva quod habet naturalis con-
tingunt. Ad dicendum quod cognitio sen-
sitiva intuitiva est illa quae exponitur in
dicendo ita esse quod est et non de quo non
est non supponitur et hoc sic naturalis
sunt supernaturalis ~~non~~ sicut non a
intuitiva qualitatibus stari possit fuere
hoc quod res est vel non est et utrum
cognoscit intuitive assentit copulatio
si res sit vel dissentit si res non sit.
sic supponitur est et sic nullus potest
intellectus in errore. Ad aliud dicendum
quod illud concludit equalitatem contra po-
nentes species sunt in intellectu sunt et

ad primum

ad secundum

ad tertium

y

fumeras. sicut rom. nec. maxime si po-
nat causa a deo. qp illa no magis
assi. inter vni sim. qm alii similio.
Exquo g. e principu inter. si caret
natu. vel e pri. intelligendi qd habet
sim. vel n. qr no detrahit sibi aliqd
sim. co qp a nullo producit. d. tu
qp inter. e sil. do obiecti sic spes si po-
nat. et no plq e similitudo vnius qm alii
et ro similitudo no e ca psisa quae in-
telligit vnu et no aliud. Ad pot
pate in exemplo. Na sile e de cog. oe
et calore vnuora. Na ca vni ca cat
p assilm. et ro e vni ca. qr effectu
sibi assilat. et tn no producit detrahit
ab vna ca, ~~vni ca~~ et ab alia ~~ppt as-~~
~~silarem et~~ si ponat duo calores
eque intensi et vnu producat tertiu
calore. ste zy tn vni assilat sic alii.
et q equali vtriq. et tn no produci
tur in ab vno. i. assilat no e causa
quae vna causat et no altera. et
cod. e in ppositio. licz inter. assilet
omibus indiuidis equalit p transitu
postru. tn pot vni cog. detrahere
et no aliud. sed qo no e pp assila-
tores. si ca e qr ois effectus nalit pro-
ducibil cp nat sua detrahit sibi
qp producat ab vna ca effectu
et no ab alia. et si no. seq. qd id
effectus a duobus agentibus sil et simul
producat in duabus matiis qd e
impossi. ~~Ad ff ff~~ pz. qr si
sit hic duo agentia pu. duo
calores eque intensi. et duae matie
eiusd rombus et equali dispositi et
appropiti vni calori sic alii pe-
ratu. et in eod. p. hor. e bn pos-
sibile. tu calor producendi cp qo
p te neutr. stoz agentium detrahit
sibi a quo producat. vel sil et sil
producat in duabus materiis ab utr.
vel neutr. produc aliqd calorem.
cum vtrq sit agens male appro-
matu passo et in nullo impedit. qr
cp quo effectus no plq detrahit sibi
vnu qm aliud. et utriq ma utriq
equalit approximat. vel id effectus
ab utraq agente in utriq matia
producit. vel in nulla. utraq
e ig. ri. i. opts qp effectus detrahit

1e effectus pp assilatoz
ita qp no

m vna ma et no in alia

ad ff ma

z

sibi vnu agentis eiusde rombus et
no ad aliud. ita qp ab illo pot produci
et no ab alio. go cod no e in ppo-
sito. qp licz inter. vel spes si ponat
equalit assilet in multis indiuidis.
tn cp nat sua detrahit sibi qp durz
inter. in cognoscz illu obiecti a quo
principal rat. qr ita detrahit sibi cari
ab illo obiecto qp no pot cari ab
aliquo alio. et ro sic in cognoscz
ducit et no in cognoscz alii
Si dicis qp illa inter. pot immediate
cari a deo. et tu p illa intellectoz
no plq intelliget inter. vnu sim. e
similiu qm aliud. qr tn assilat vni
sicut alii. nc caritas fiat ad in-
tellectoz vnius et no alii. qr ya
nullo vt sic cat. sed a solo deo
immediate. Ro. quelibz intellectio
cate cata. a deo pot a creatura
cari principal. licz no cat de fo. et
ro p illa inter. cognosci. illud
sim. e a quo detrahit caret si caret
a creata. sunt oi aut e vnu sim.
et no ad g. ca. Si dicis qp in
isto 2o frequent dicu e qp id effectus
mo pot produci a duabus causis
totalib. et p quas neutr sibi detrahit
cum contrariu de hic. Ro. ad quod.
Si dicis qm ad exm positu de
duobus caloribus qp calor producens
licz no detrahit ctu agens cod rom
tu detrahit sibi ctu maz in qua pot
produci. ita qp no in alia. et ita
no seqt. qp ide calor mo producat
a duobus agentibus et in duabus ma-
teriis. sed qr vnus calor producit
a duobus agentibus in vna ma qua
sibi detrahit. et alius ab eisd in alia
ma qua sibi ecta detrahit. Ro. qp
exquo ma sit eiusd rombus non
vi. no quae diffectus plq detrahit
sibi vna maz qp alia. qr ma eque
illu ta et indeta ad vna formam et
ad alia. vel pot alia ro assigni
quae effectus detrahit sibi maz. qm
eque concludz qp detrahit sibi agens
certu. et illud e acceptu in roc
tacit mai. Ad aliud dico qp ad exm
in inter. pot ex aliqua cognitio

ad exm

ad 4 ad 5

ad 6

ad 7

ad 8

ad 9

ad 10

ad 11

ad 12

ad 13

ad 14

ad 15

ad 16

ad 17

ad 18

ad 19

ad 20

ad 21

ad 22

ad 23

ad 24

ad 25

ad 26

ad 27

ad 28

ad 29

ad 30

ad 31

ad 32

ad 33

ad 34

ad 35

ad 36

ad 37

ad 38

ad 39

ad 40

ad 41

ad 42

ad 43

ad 44

ad 45

ad 46

ad 47

ad 48

ad 49

ad 50

ad 51

ad 52

ad 53

ad 54

ad 55

ad 56

ad 57

ad 58

ad 59

ad 60

ad 61

ad 62

ad 63

ad 64

ad 65

ad 66

ad 67

ad 68

ad 69

ad 70

ad 71

ad 72

ad 73

ad 74

ad 75

ad 76

ad 77

ad 78

ad 79

ad 80

ad 81

ad 82

ad 83

ad 84

ad 85

ad 86

ad 87

ad 88

ad 89

ad 90

ad 91

ad 92

ad 93

ad 94

ad 95

ad 96

ad 97

ad 98

ad 99

ad 100

ad 101

ad 102

ab ma p quā nc indico re cē nec
nō esse nc fuisse sicut declaratū
ē et ro nō tūsco ¶ Ad aliud
de ptc sensitiā alb prebit ¶ Ad ois
auctoritates phi dc. q acipit spēz
pro actu vel habitu. ho pts. gnie or
mūq; nouat spem. sed vbi phs nouat
spem ipa nouat formā. et acipit formā
pro intentō vel habitu. Et qd dicit
q ē loco spēz. verū ē qr subiectum
mte omē et habitū ¶ Si dicas q
phs dicit q ē loco spēz no tota ß
intellectua. nec aut ꝗ sensū ē ibi
suor actuū sic intellectus. ē alter
intellectū ē loco spēz. q pdcō nō. Ad
verū ē qr alit ē loco sine ibi q sensū.
qr ē inpit mte ois nō solum eor que
sentū ē vno, sed que sentū ē quolibz
sensu. qr pot intelligē sensibilia
omū sensuū nō sic sensū ¶ Si dicas
q sensibilia tota apprehendūt omē sen-
su ad hoc ē ꝓpositum ē sup. ꝗdone de
motu similiter aliud ē mte q seu ibi loco
mte omē et sensū sensatorū. qr sensa-
tocē cptendūt in sensibus nō aut
intellectus in intellectū ¶ Ad aliud
dico q cōd ē habitū ponēdū ē spēs
ing. sicut ē spēs q. et pp eande
rōē. ß qd hoc ē et qd nō opz ē ouerte
ad cognitiā. qr qd aliqd ē magis
inclinatū ad intelligēdū sine q. sine
mg. post actū sicqtenus eli tūc tāta tale
q ay. tūc ē ponēdū ē spēs illius.
et ipse nō. nō ē ponēdū. Vel sicut
nō oīs notia mg. ē gratia habitū
mg. sed ubi gra ggno intuitiua et ab
stractiua. que sit sup. nō ē gratia
habitū mg. cū tū sit notia ē con
plexa. et hoc qr nullū cognit se
magis inclinatū ad cognoscēdū aliq
intuitū post intuitū sicqtenus habitū
qm ay. et cōd ē de cognitione con
plexa. q indico re cē. mte cognī
tōē intuitiua et tāq; ra pnl. qr illa
cognitio hīz sit abstracta sic sup. dcm
ē. et q. notia tū nō ē gratia.
et hoc qr nullū cognit se magis
inclinatū ad iudicandū rem esse vel
nō esse mte illa cognitōē intuitiua
p q iudicū sicqtenus elliatū q ante
omē iudicū. qr nūq; pot sic mte
re esse vel nō esse n. ante et ante
cognitōē intuitiua et habita illa et

ab formato complexo nō dō statim i-
telleū pot iudicare et assentire et
ff equesitulit. Vel in talibus habi-
tibus ad videndū vtū deant poni
et qd nō. ē ouertendū ē ad cognitionē
nō dō. ¶ Ad aliud vtū sit ponē
duo habitus in sensibus vel spēs alb pte
bit ¶ Ad aliud dico q ita gelidū
q ponē spēs sic q ime. Vel sic spi
dicit q pt spēs nō ē quare motor
extrinsecus ad actū intelligēdi mte dc
ego q pter habitū nō ē qre alia
motor extrinsecus tāq; ra pcial ē o
actus intelligēdi. nec fantasia nec ad
nec aliqs in sensu. et hoc in ggnōē
abstractiua. hīz forte sit ꝑ o. in gg
nōē intuitiua. et ita nulla qd ad
fantasiam ē quare tāq; ra pcialis
in ggnōē. Vel ad hoc q aliqs sit
in po accidentali ad mte ē qre
debita gpio et dispositio corpis et
omū virtutū et p cōs fantasiē. et
si nō habeat thēz dispōēz nō pot mte
vt pts in pnis et in furiosis. et ideo sic
ad mte oīz ē quē fantasiē et
alia nō. et forte aliqua cōplexio cor-
poralis pot cē ra pcialis actus mte dc. q nūo ē qre
¶ Ad rōes op pme ¶ Ad pmā dico q
po dt q illud p qd intellectus intelligit
ē forma inhēns. et post dt o. q quia
dicit q nō ē sicut ad hoc qd q aliq
sit principū actionis vtū sit inhēns
vel subsistens. sed p cū cēn dīna
mte. p sepaz nō p spēz. et tū essentia
dīna nō ē forma inhēns intellectui.
ideo dico q argu. nō vz. qr illud quo
intelligit intellectus tāq; ra pcialis. pt de subsistens puta in intel. loco intuitiua
pot cē inhēns alicui. nō tū mte. vt
pts in ggnōē intuitiua albedō. et
pot cē inhēns intellectui et tū nō
spēs sed habitus. nō ēo michil vz ¶ Ad
aliud dico q ad ggnōēz intuitiuā an-
geli sufficit obiectū. et ad abstractiuā
sufficit habitus. et p illū pot oīa
mte. sine aliqua spē ¶ Ad aliud
dico q nō ē qre actū mte dc
aliqua assi. prima que sit p spēs.
sed sufficit assi. que fit p habitū
actuū mte dc. quē ē similitudo ei cogite
qr ꝑ. aug. ~~de dcm~~. qd aliqs intel-
ligit vt in se. tūc intellectus ē silis
lō silitudo

4 dcm

ad 1 ver. et no ꝗquirit² ꝑter intellectione
aliq̃ simplitudo ad aliud dico q
ꝑ ꝗ cit. q cant² ab eod agente, as-
sistant². unde aut essen. accidentali
et ds quā intelligit cant² ab eod
agente. qr a deo ꝛgit² assistant². i²
angeli ꝑ essentiā suā aliqt assistant²
Di. dicēs q p idem no pot aliq
assistere duāsit. falsum ē. qr deus p
essentiā suam simplicissimā assistit²
omnibus qm intelligit ad aliud
ad 2 dico. q si bn proceder. concludet q
spes si potent² esset nobilior angelo
superiori si angeli inferiores intel-
ligunt superiores. et q angelo inte
quos utrusq ē falsum. qr spes esset
perfectio anim si esset. et cos esset
de ratione qd ē perfectio anim. et est
pn. ꝑ ꝑma ē ꝓprie actus intellectus
ad aliud D. q nulla for ē intra
intell. que sit pn. quo intell. intel-
ligunt. sed by ē aliqua forma i eo
pnte habitus q ē pn. pa. ē quo
intell. intelligit ad 3 tertiū dico q
no intelligit q in motore intelligere
sit aliqua D. et q aliq intelligent²
ab uno motore et aliud ab alio.
sed ꝗ q aliq proceder in motore primo
in uno motore et aliud in alio
ad aliud D. q ōēs an li no sufficit
ad cog. D. alia a se. qr in ggtore
intellectum gerit o tia sicut re
pralcs. et voces distincte ggnoscere.
tij by intelligit p essentiā suā sic
p rai pol ē oia alia p intellectum
suum qm nullo mod distinguit² ab
essentia ad 4a 2o qonis dico
ad primū q maior ꝓpinquitas vel
unio ad deum no arguit q pauco
rebus indigeat in cognoscendo vel
in ggnoscendo intellectum nr abstractia
q arguit q ma ꝓpinquior deo in
entis ꝓpter unum et eqd habet
p stiorē ggtorē q ma ꝓnotior qr
habi pstiorē inter. q ē principal
causa sed primū ꝓpter actus inte
dit qd dicit q puer no pot ite
sū magna explicatione illud qd

ad aliud statim concipit. ho no ar-
guit q puer plurib indigeat
in adquirendo suā q alig. sed vl
arguit q multi habitus acquirā²
sein q no acquirit² pauco. vel ar-
guit bonitē applicabilis poly q i
alio. et ideo ex uno pn. habito
pot unus plurib q. non investigare
q alig. et q pfectior na non arguit
pauciores. vel cognoscendi pts in i romu
ex. ma. tis. ma ho ē qd pfectio
igne. et tij plurib indigēt q igb
dit qn dicit q arch. ta ice. dico
q pauciorib indigēt q alia sua
inferior. qz no ꝓpter illa q ꝓpter
sua inferior. pr. q sideat de illo ad
voces pn. dicit. p ex illud qd ad roy.
assunt ē dubium. sed q vlē idē. qr
quod quid intelligit p unum sale.
aut speciem aut aliqd ex ~~et alia aut~~
aut aliqd in ama. aut ad oppo
ex hyb. no primo mo. tunc qr tur
petere qd inter. pbac. qr spes
fit pnis intellectus p hoc q unum sale
ē actus ē pnis intellectus. et tunc
p unum sale intelligat species i²
probat q spes ē pnis. ho suppo pnis qr ē
qr ē ma dicit q vlē est pnis
p vlē. ad 2o qr sic impossibile
ē aliqd ōino indistinctum ꝓpter
aliqua sub distinct et oppositis
rōnibus. ita impossibile ē q aliqd ex-
istat sub oppos rōnibus. sed p eū
ꝓpter vlē sub rōe vlis et sb
rōe ptis non quaerunt uni speci
qr opponunt². igit² ē valet vlē
et ptis no pnt convenire eid
valet. qr no mig opponunt in essen-
do q in ꝓpter. qr significare
a pte in ē detractū ad unum sum
sale no ē detractū ad unum sed
ē indiscretum ad multa. cū igit² q in
oēs in re exp ē sim. impossibile
ē q in re sit vlē idē singulis.
Nc. 3o no qr illud qd ē sic in ama
sequit² actū intelligendi p eū
sed vlē predicat. Nc. q ito no qr

ae tuc quatu ad id qd' e gtu ex a'quo
exode in aia sequt actu intelligendi.
qd' e h cu et qtu ad aliud no pnt
sibi coptere distincte conces et opte.
Ptl qma fiua no vz intell post hoc o'ns
pnus i habz species intelligibile aut
intelligit p o'ns pnus aliqd fictu
rome et cus rale aut cus rale. Si primo
tuc no opz pp hoc o'ns ponere aliqua
speciem primam qd groz i pnotate. qz id
cus rolo causat p actu intelligendi
Si 2do tuc sime oi spe p sempiterna pot
ce pnus in rone obiecti intelligibilis. sic
e pnus sensibilis sime oi spe. sic deus e
Conf. na hm eu no'l et nolle ra
et effectus pnt dn loco et tbo. velle
aut e motus. intellectus ved e nolle
i no obstat q velle exprimi ex aliq
distinct ab intellectu. nichilo'n pot tamen
intellectus pt'ns sic oi spe media
primu probare quod quod quo intel-
ligit p species sensibilis sime fantasie
i pnotis sine sub rone sine'n a intelligit
p i pnotat deus individuale a qd di'ns
aut apositu ex hys. qz plura no pos-
unt in sine'n. No primo. tunc qz illud
primo i pnotat p species e illud qd primo
cognoscit et tlat actu cognoscendi. deus
aut intelligendi de indi no cognoscit a
individual no sensibus nr tlat actu videndi sensibilia
e ro intelligendi h eum tu qz
illud q primo
et hm eu. Nr 2do qz tuc species sensi-
bilis et intellegibilis eod et sub
eisd rombus, qz vtrq i pnotat qd'ns
vt dn a sine'n et sic no oportet et
ponere aliqua species in intellectu. h suffi-
cit species in fantazia Si dicit q
species in fantazia i pnotat quidlibet
vt conecta sine'n. species intelligibile
i pnotat sime quidlibet sime no. Co
species pot i manere in fantazia ex
destructa. et tuc quidlibet no e co-
necta eu sine'n gtu ice Si dicit q se
sub sensibile i pnotat sub quidlibet
malibet hic et nunc. species aut intell
no sed abstrahit Conf ista species
sensibile abstrahit a quidlibet ma lib
sic intelligibile. pts eu q species in
fantazia si ponat ut i pnotat ex
qd no e sicut qd e igit ut abstrahit

af vtgnia a conducibilibus sicut intellectus Si
dicit q species in fantazia i pnotat sub
rone quidlibet sine'n. et in intellectu sub ro-
ne quidlibet vlis Conf aut aut
species in fantazia i pnotat sine'n a qd tunc
ex hys vtrq. ~~aut non hy tu quidlibet~~ a qd tantare tunc
Si primo tuc ita apprehendit a sensu
sine'n sic quidlibet qd' e h eu. Si 2do
tuc no est dra int i pnotare species
sensibilis et intelligibilis. qz vt dicit re-
spondet ad. nr 2do vt arg p 9to ex
vtrq. qz tuc no plia i pnotat vna ps
p alia. et sic no plia intellectus q p quin
singulis qd' e h eu. qz dicit q dra
individuale no pot apprehendi p statu
isto magis a sensu. tu qz sic i pugnat
tuc rom dicere tlare vel agere ad
cognoscendum sibi i pugnat sibi i pon-
tui tunc qz h'l eu na primo vi et
2o i pnotat. et ex hoc se p id i pnotat
p species intelligibile et phsice. et
sic no opz ponere dn species Ad
rocz igit Rndeo. q sola species in fan-
tazia no sufficit ad i pnotandum alia
ve. sed sic ad gnoscendum intuitiva cor lez
i quirit pot et o'ns sly omni spe.
ita ad intuitiva intellectu dei suffit o'ns
tunc intellectus. et ad notitiam primam ab-
stractiuam que stat cum intuitiva suffit
notitia intuitiva cum intellectus. sed ad 2am
abstractiuam i quirit habitus sic sup dictum
e. nr fantazia simpliciter fiat aliqd ad
cognoscendum intuitiuam vel abstractiuam. sed
tm p actus pro statu isto. ita aia
separata pot videre intuitive ea sibi
pnteas sly omnia fantasie. h phsice no
videt res et cognosci eas n pro
statu isto. no ptl e pro statu isto
by Dicit q i quirit fantasia Ad
aliud dico. q no sunt duc res i pnotate
lies in rocequazit vna i pnotata fan-
tazie et alia intellectum. qz no sunt
talia duo in rezz ma sed gtia et
ppetuas h habent. qz quod q e in re e
sine re sicut pts p pdra alibi Ad
aliud dico. q intellectus agens cat aliqd
in intellectu possibile. qz intellectus q est
primus tm eu. et qz dicit q actus
intellectus agentis tlat ad vle i actu
a intellectus q fiat ad vniuersale

ag

sit ad illud qd primo intellexerit hoc cum
aut qr actio sua tendat ad primum
intentum vel ad qd est in re. Non primo
qr tendat per eum actum intellectus ad species
aut non primo intellexit. Non secundo qr tunc
non magis actio intellectus agentis tendat
ad vel ad primum. qr sic produ-
cere per species intentans simpliciter magis
ipsas illa si ponatur sit simplex
et habet esse hic et nunc ita cum sit
esse in esto intellectum qd non in alio et
ita nunc qn primo erat qn non prius
alio esset vel species intentare simpliciter magis
posset simpliciter intelligi. Si dicas
qd intellectus agens fecit vel fecit qr fecit
species que indeunt intentat
multa. Contra tunc eodem dicit
qd sensus fecit vel qr fecit species
indeunt intentatem multa. Ad
septimum patet qr qn sunt alia sili-
ma nihil potest esse sili do vel intentat
tatem unum. Non sit sili do et intentat
tatem alium. Et si sor. equus hic
et alia rome fera sunt similia. non
potest esse aliqui sili do sorte qd est
intentata eis. quia eodem per omnia
essent similia sorti et rome. Et
eodem si sint duo albedines similime
nulla species potest esse in ipsis sili do
vel intentata. alium et per quas species
possibile potest plura intentare sic intellectus
et sic sensus. Ac tendit ad vel
sicut actio intellectus. Ad dicendum qd actio
intellectus est a alis qr tendit ad aggredi
valentem intuitiam vel abstractam non
potest. et qn dicit qd intellectus agens
fecit vel in actu. Verum est ~~qr fecit~~
qd fecit quoddam esse fictum et pro-
ducit quoddam genus in ~~ab~~ esse obiec-
tum qr tendit eis actu. Qn tunc qz esse obiec-
tum et nullo subiecto. et sic fit
vel sic alis dictum fuit. Et qn de
qd intellectus agens fecit de intelligibili
in potentia intelligibili in actu. Dico qd
hic ipse non invenit a philosophis in communi
tatem. Ista qd intellectus agens fecit
de intelligibili in potentia intellectum in actu
et hoc est verum. qr fecit intellectum per-
quem ad esse in actu intellectum. qd

vide ita pp primo species repentanam

vnia qm esse sit sili do et en ma

intellectus

ab

primus erat in potentia intellectum. Hoc patet
per quinto etiam 3o de anima 9to 48 v
dicit qd opa intellectus agentis est
fieri intellectum intelligibilem in actu. et
qd intellectus agens et passibilis sit ad
intellectum sicut agens et patiens
vnum dicit cum in parte anime sit nume
me 3b. Dicas anime. nunc est vt in ea
sit passibilis que dicit intellectum hic in qd fit que
intellecta vel intellectum in potentia intellectum
in actu et hoc est cum intellectum
non pdeo. et id actu intellectus agentis
et fieri intellectum et respe potentie vnum dicit qd
intellectus agens pp est in actu pos lib
a qm in actu aliqui in potentia. Et qn
dicit qd hic in quinto 2o intellectus agens
transferit ab. de ordine ad ordinem.
verum est. qr fiunt esse intelligibilia quod
plus intelligibilia. Dicit enim qd ab-
stractio nihil ad qd respe habet. qm fiunt
intellectus
intellectus
magnitudines
intellectus
actu potentia
erat in potentia
intellectum
intelligibile quod
nihil ad
intellectum ordinem
ordinem. Sunt enim dicit ipse tunc qd
ab in suo esse transferri de ordine
ad ordinem. sic intellectus pmagnitudines
Dicit qd intellectus est qd hoc sit a causa
agente et in respecte et multa
ibi de hoc. Si dicas qd quinto 2o
vult qd actio intellectus agentis sit
per actum intellectus possibilis. Dicit enim
qd intellectus unum est abstractio intellectus
et carere enim intellectus est vt predati
nobis intellectum unum est respe. Ad 2o hic
enim qd intellectus agens et possibilis sunt
due res separate. quia vna est
actio et alia passio. nunc autem
actus prius est in perfectione passio.
qr perfectio. non tamen oportet qd intellectus sit
prius ab vno ~~qd~~ qd inpriat. ab alto
~~fem~~ a aliquo. Et qn dicit quinto 2o
qd si quidem esset abstractio a ma
sicut posset plo. tunc non indigeret
intellectus agente. qr intellectus agens
abstrahit. Ad 2o qd duplex est abstrac
tio intellectus agentis. est carere intellectum
intuitiam vel abstractiam primi
tus enim obiectum vel ipsum pdeo modo
que intellectus est vel abstractum a ma
qr immaliis est in se. et habet esse

subiectis immaterialibus. Alia est abstractio per quam producitur species sive species in esse species in esse subiectivo sicut dictum est. Contra ad primam abstractionem si quidditates essent extra a materia sicut ponunt plato. adhuc indigebimus intellectu agente si deberent intelligi. quia non possent intuitive intelligi nisi abstractive sicut intellectus intuitive videt. hoc autem est intellectus agentis. Ad secundam abstractionem non indigebimus intellectu agente. opinio platonis est circa. quia si universalia essent in re separata a singularibus sicut ponunt plato. tunc intellectus non produceret ea in esse obiectivo tantum. quia tunc haberent esse subiectivum in re. tunc habita possent ea intelligere. Unde ex dictis quinque patet quod non est species in intellectu. quia esset species. Non enim intellectus agentis. materia sui participat intellectum speculativum quia speculativum intellectum in habitu. et habitum intellectus adeptum. est in fine perfectionis intellectus participantis. non autem nouit intellectum quid est species. Et ex hoc patet falsitas illius opinionis quam ponunt platonici de intellectu agente. hic accidit ex fantasia. et intellectum participantem per multos deputatos illustrionibus sequestrionibus. quia talis vinculum vel sequestratio aut est habitus est subiectum aut obiectum. non primo quia tunc intellectus agens cum dono aliquid amouet a fantasia. ut aliquid potentia carens in fantasia. vtique est falsum habitus esse. Nec secundo quia esset obiectum causat per intellectum possibilem habitus esse. Ad aliud dico. quod ad primam obiectionem sufficit primum ipsum vel in nostra intuitiua vel abstractiua. quia sunt perfectiones similitudines obiectorum vel habitus. Ad aliud dico quod gerundum contra opinionem quam ponunt quod obiectum non potest esse prius intellectum nisi per species et posse intelligere. quod non est verum. quia ipsum obiectum in se debito non approximatur

nisi materia. et sufficiat prius. nec impedit distantia diuina non exprimat virtute causatiua potest et obiectum. quia sicut obiectum distans potest esse ratione immediate species in sensu et intellectu. salte habitus esse potest esse ratione immediata actus sensibilis. et intelligendi sicut species. nec est maior. non de uno quam de alio. Ad aliud dico quod aliquid est quodammodo omnia per cognoscere. nam per cognoscere sensitiuum est omnia sensibilia. et per intellectum est omnia intelligibilia. et vtique cognoscere ita perfecta similitudo obiectum et perfectior quam species. sed dicit est in hoc quia sensus non est omnia sensibilia nisi per cognoscere actualiter. sed intellectus est omnia intelligibilia per cognoscere actualiter et habitualiter. nisi habitus ita perfecte est similitudo id sicut species vel actus. Ad aliud de cognitione et cognito. dico quod verum est. et quod dicit quod obiectum est prius in se. dico quod cognitio instructiua est prius in se. non abstractiua est prius in habitu. Ad primum quomodo dico quod angelus non potest intelligere a se per essentiam suam. ita quod essentia sua sit tota ratio in ratione obiecti non concurrente alia re nisi in se nisi in habitu. quia una res non potest intelligi per aliam. et quod probatur per habitum et passionem. Dicit quod [illegible] non induat in cognoscere imaginem paternam sicut dictum est in prologo. tunc una res ex qua potest cognosci per se in anima. prius per habitum sic quod potest esse ratione praeiacentis illius cognoscibilis. Ad aliud patet per predicta.

Q. XIII

Utrum anima accipiat cognoscere a rebus spiritualibus vel corporalibus. Quod non a corporalibus patet. quia corpus non agit in spiritum. Sicut dicit Augustinus super ge. ad li. Ad oppositum ab illo accipit quibus cognoscere. sine quo non potest cognoscere habere. sed sine corporalibus non potest anima cognoscere corporalium habere. ergo. Hic dicit quod anima nulla cognoscere recipit a rebus. quia intelligit omnia alia a se per species concreatas et sibi influxas a deo. et ipsa non cognoscit nisi species accipit a rebus

A quod probat multiplicit. primo sic
qualis est ordo corporum celestium ad
corporalia inferiora sic talis est ordo
separatarum ad inferiora sed hic corpora
superiora non pertinent ad corpora, alia forma
quam habent per suam perfectionem. et an hic
non potest accipere aliquam formam ab in-
feriori. et hoc per suam perfectionem. Ut
autem sint formae corporum. et id accipiunt
cognoscere a corporibus et mediantibus corporibus
corporibus. sed an hic est sunt corpora. et inter et
per species influxas a deo. Ut possi-
bile est quod ordo tendat de extremo ad
extremum sine medio. sed quia est
media mutatione spiritualis. et corporalis.
igitur impossibile est quod ordo tendat De
corporali sunt mali ad angelum sicut immagi-
nacione. cum et in angelo non sit
immagina impossibile est eos accipere cog-
noscere a corporalibus. Sed quia autem immagina
sit medium per quod immagiatio
habet non sit sine ma. tamen est sine con-
dicionibus malibus sensibus autem corpo-
ralibus non. quia est Ut inter quos mutuum est
agentes et patientes existunt cognitae
a nobis. est enim agentis per intellectum
agentem. et est patientes quia existunt
intellecti cognitae causata a re post sunt
depuratae. et ita sunt medianti-
bus potentiis. sed inter quos angelos
non est sic agentes et patientes existunt
infinitum. quia non habent sensum. simultas
agentis et patientis sunt eiusdem. quia
actio et passio sunt eiusdem generis. sed
res naturalis et innaturalis non. quia non
possunt fieri ex se mutuo. Ut dicit
quod angelus non discretur a noto ad ig-
notum. quod probatur quia intellectus
angeli in prima sua creatione est
perfectus existens omnibus cognoscibilibus
naturalibus. et per ipsum naturalem non potest
discurrere a noto ad ignotum. Ut tenet
eundem locum tenet angelus in spi-
ritualibus. quae tenet res celestis
in corporalibus. sed corpora celestia non
habent naturalem perfectionem. Sed Contra ista
primo contra primum. quia ordo rerum ab ita quod

aliqui perfectiones abstractis et relinquunt non
per recipere aliquam

alias primum

malibus

immediate fantasmatum

infinitum

Ut quia aliquis non discreverit

b non potest naturaliter existere sine alia re
abstracta dependet ab ea in aliquo
genere rerum naturalis. quia effectus sufficiunt
Dependit ita quod cognitio intellectualis
angeli non potest naturaliter esse sicut exemplum a
re cum sit. quod dependit a re sicut
effectus a causa. et per ipsum angelus
accipit cognoscere intuitiva a rebus
Ubi dicit quod cum ordo cognitionis sit per
assimilationem ad hoc quod angelus cognoscat
rem existentem. sufficit quod assimilatur
sibi. absque hoc quod accipiat cognoscere
a rebus. nec autem aliquid assimilatur
alicui vel per modum proprium vel per modum
alicuius. Ut primum quia aliquis non
ad formam quam prius non habuit
Ut secundum quia aliquis non
ad formam quam prius habuit. Ut assimilatur an-
gelus rei existenti utrique species quia non
pertinent ad formam quam angelus habet.
Contra ordo effectus sufficiens dependet
ex causis suis centralibus
et approximatione et disponit eas.
quia aliter destruitur ordo via ad
probandum. et ratio aliquis sed cognitio
intuitiva naturalis dependit a re cog-
nita. quia non potest naturaliter intuitive
intelligere res nisi res cognita sit.
et res cognita non est Dispositio inter quos
angelus. quia species non approximatio rei
igitur non est ratio naturalis formalis
vel finalis. quod efficiens Ut licet
aliquis denuo quietat de nouo
aliquem per modum alicuius. absque hoc quod
res nota sit ratio alicuius existentis in
re quam denouat. ex quo per miracula
creatur Deus deus de nouo. et
creator. tamen res nouae non potest ad-
uenire aliquem de nouo per modum
alicuius. nisi illud motum sit ratio illius rei
sed angelus per miracula et ita non est in
esse per modum rei inter res et potest
potest. et angelus accipit in se
nouam rem sicut inter deos. et illa res
quae mutatur est causa istius intellectus
Ut quia cognoscit aliquid sine ad
existat sine non. et aliud non potest
cognosci nisi per ipsum existente. et ipso

aliquid

primum

6 l: sic autem dicit quod mutatio est
plena formis. forme tales sicut species

L II Sn

exonte post illud illa rem cognosce.
Primum habet vos cae ipsum cognoscere?
Sed ~~mutu~~ post ipsa rem cognosce ipsa
re exonte. et no post ea cognosce
ipsa no exonte. ib aut post cognosci
angelo exonte vel no exonte. 2. ib his
voc ea ipsum cognoscit angelus. Ite
angelus assistat rei sufficat sive exis-
tat sive no. igit 2. mutatio ei a no esse
ad esse. et exonta michil fiat ad as-
sistendum. ea q exonta re possit habere
cognico de ea in mte. an 1. at no
existens exonte no possit. 2. ~~exonta~~ ei e causa
intellectionis. Cont 2. 7. qz omis mte
potest principia apprehende. et non
omis. et eq. post discere. pt qz omis
talis mte post vtute principiorum cog-
nosce. q omis. et hoc e discere. sed
aliqs q omis pus ignotas vtute pri-
ciporum. si angelus e huius. p. 2. qz si no
tuc no posset cognosce. vna prmissa
n/a omis sequtis cognoscit cp tali. oes
principia. q falsum a. qz cp vna p-
missa potest sequi infinite q omis. nego
vt f. qz an 1. post aliq ignorare
et post scire. qz no habet principia sua
omis. Ideo dico q notitia est du p
quida mg pa. quida cp pa. q dam
intuitiua quida abstractiua. quida e
abstractiua. ~~intuitiua~~ n pt. quida n vli. Tuc
dico q an 1. post male accipe noti-
tia intuitiua a re mali vel immali.
tamq ab obiectis que sunt re pa. ibs
ipsum illius cognitus. q probat. 2. qz
illud quo posito post aliud poni. et
quo no posito no post aliud poni. q
voci ei illius. sed posito angelo post
aliq intuitiue ei uide. et ponita vna
re mali post aliq eam intuitiue illa
uide. 2. aut vtrag ab ipsis angelis no
causa. Ideo dico q post accipe notitia primi
abstractiua mg pa. a ibs mte re no pt
tua sicut in pace q sunt deus est. et
et hoc loquo de abstractiua exonte
cum intuitiua et ipsum illius. est tam. qz 1. no
ib ex. q cognio intuitiua ei prealis existit
cum mte. Cognico aut abstractiua exonte cum
manetem post intuitiua accipit a re intua
mediante. habitu. no quid. q re ibs
sit ei prealis ipsum. habitus. q est
qz pt ei re prealis ei illius cognitus. q est
no exonte q actibus q immediate accipit a re sic a
qua

causa prealis. qz a cognico abstractiua manete cum intuitiua. 2. pt
qz no maioris perfectionis e intellectus
angelicus q humanus. sed intellectus
hois post istis cognicis accipere a
ibus sicut deus est in predicti gene-
rat. et angelus post hoc fiere in
puris naturalibus exonte. 3. dico q post
accipere a ibus notitia vlimus. quia
post abstrahere vlia a singulis. q probat
2. qz q e perfectionis in intellectu
nro. hoc attribuendum e intellectui an-
gelico. sed 2 gra. 2 fiere. et vlia
abstrahere a perfectionis in intellectu nro.
qz species sibi. 2. angelus post 2 fiere
et hoc post mte cognicere intuitiua
singularium vel abstractiua mg pa.
sicut pt intellectus nro. nec apparet aq
to quare no. 4. dico q post nature
accipere a ibus notitia co pa. pponi
gtuge. 1. q. q probat. qz q cognoscere
extrema alicui contingentis intuitive. statim post mte cognice
intuitiua. et abstractiua co pa. q sil
e cum intuitiua formae co pa. et
illi vtute cognitionis assentire vel dis-
sentire. illud pt qz no e maioris
imperfectionis forte q pa. et sic ab-
tue q cognoscere intuitive vel abstra-
tue. sed an 1. post cognoscere extrema
ab aliq q pa contingentis intuitive. pa
istis. pamus e alibi q 1. 5. Et sicut
e gic q multo post an 1. n mte
me habere notitia eius te vel credere
assentire alicui complexo gnte insi
exonibus illius q pa et cognice
eorum intuitiua. qz ex ista qgne abstra-
tua et co pa no post quari habito.
qz nullus exper se magis mediatu
ad assentiendum tali post notitia
intuitiua. re no exonte. vel notitia
intuitiua no exonte exonitor ~~ponta~~ qua
ag oeq notitia intuitiua. si cum
an 1. sil intuitive videat puteus
et albedo in eo. credent assent
isti q pa paucis e alibi. sed deperita
albedo vel paucete. et exonte qgne
intuitiua p q acquisita habet. no p
potentia divina conservata. stati dis-
sentent isti q pa paucis e alibi. qz q
contingentis e falsum. si ib existit
aut

1. mtu

1. nego

legr. n. m
sptu q a
geli ad q
nozamenti
silte aliq
pr q e ipse
q ucmt de
bozra 2.

paucis

et cognito intuitiua non habet nisi
cognoscere abstractiue manente sed
corrupta. licet quod per eam fit verum
non tamen intellectus illa cudent assentit.
Ad 2 quod post intuitiuam non est cognoscere
abstractiue non iudicio res esse sed quod
alio fiunt. Ad hoc quod intellectus angelicus
scit cognoscere cudente de aliquo
contingenti res per aff. qua iudicat
hoc esse hoc. Aequat. nullo contra
experimur et notitia intuitiua cognoscit et
hoc dico naturali non loquendo de potentia
Dei. sed ad hoc notitiam cudente
de aliquo res per contingenti in quo
negat hoc esse hoc. sufficit
notitia intuitiua experimur. et illa
nullo aequat. naturali dico. et non
per ma. rei. quia ipsa experitur ita intellectus
cudent. dissentiunt propter quod negatio
Quinto dico quod angelus potest
accipere notitiam a rebus propriam tamen quia
potest illos talium propriam intuitive
apprehendere et ipsis apprehensis potest
cudent assentire illis veritatibus sicut
utrum de esse accipiat a rebus notitiam
mediante per vel con per quantum totum
gente vel mediante nescimus quia res
est. quia quia aliquid dependit ex sola
voluntate Dei gratiam et libere cau
sante quidquid causat ex se illud non
potest certitudinaliter cognosci per rem nisi
per experientiam. sed quod scit angelus
unam quidem vel aliam plurium addo
hoc solum dependit ex voluntate Dei
quod rei. et ideo tales propriae sunt nobis neque
quia nos habemus rem vel experientiam
ad unam partem vel ad aliam. si aut sit
a aut sed quia magis sonat in una
parte quam in alia illa pars potest rema
bilitatem tenere. sed pars dicta de rebus
an loquitur omnia loquitur de potentia si an
cet. licet pauca naturaliter. Sexto dico
quod an potest discurrere et per dis
sum accipere notitiam propriam contingentem
probatur quia an in paucis naturaliter
ex una propriam contingentem non potest per
discursum accipere summa credulitate
de alia propriam ignota. Ad per dis
sum potest accipere sibi credulitate vera. quia
patet. Ans probatur quia per rem rei sinat
doctor an malum non potest cognoscere

F occulta rerum non per signa exteriora.
puta si videat homines videri. arguit
gradum in vide. et tunc nec signa
exteriora possunt esse sine actu interiori
cum corruidente. quia non est gaudium quod
ita sit. quia per talia signa potest decepti
credendo quod tales sint actus interiores.
quia talia sunt signa. et per rem potest
decepti per discursum. Ad si sint actus
interiores corruidentes signum tunc per
signa potest accipere credulitate veraz
et totum fiat per discursum Sed
cum intellectus apprehendens propriam sibi
neutram vel ignotam. potest sibi assen
tire si voluntas velit. sed angelus potest
apprehendere propriam sibi ignotam. patet quia
multi angeli ignorabant vel dicunt
sunt mezaraoth obi. et utrum beata
virgo fuit virgo. et tamen apprehensis per
angelum ex libitate sua assentire. Ad
codem modo si an angelus apprehendat primis
sas ex quibus dicta conclusio sequitur
potest illa gaudium ex illis elicere. quia potest
discurrere. et hoc est de mezaraoth angelis
et aliorum sortis qui dicunt quod decimus
per longitudinem triplicem et experientiam
sunt. multa quibus ignorabant.
et ita mirabilia prout prosice. mezaraoth
Ad 3 si diabolus sciret et michael ig
norarent. Idem dico de propriis
mentis sed quod potest certitudinaliter accipere
per discursum. quia possit sine una
primissam et ignorare infinitas
gaudium ex illa sequitur quod illa pre
missa potest primo accipere notitiam
unum conclusionis ignotae. et post alii
et sic de mezaraoth Contra ista sunt
multa dubia. primo enim videtur quod
an non potest accipere notitiam intuitiuam
a rebus. quia in omni actione naturali
agens et patiens sunt simul et
tangunt sed angelus non potest ali
quam aliam rem tangere. quia a rem
tactu essentiali aut accidentali. non
accidentali. quia angelus non est sine loco
non essentiali quia ille contactus
est per illapsum. sed an non nulli illa
but. sed solus deus quia et
si sic tunc angelus discurrere quod est
falsum. quia patet. quia nulla propria creatura
licet quod aliquam posset fluere non potest

LI LII LIII

si g. agl. vi. agit n' me te acn te. qd' p'mo videt
dēr ꝑ ām pō et ab eq cogtoē discurrit ad cog
videt eq n
me te acn te coēz ꝑbē. et sic an lis discurrerit. g. ut

3° Item si sic tuc illa intuitio nō esset
in ꝑte angeli. q. a. pt. q. nō e
ꝑte pati th pati vl nō. si enim
inter an li patet a re non
2 cet in eq ꝑte ite Item sensi lia
et mālia nō agit in inter. nrm
n' vtute sensitiā me te puta fantasia
4 que nō e in angelis. g. ite Item sidm
Aug. in fi. de gen. corpa nō agit in spm
6 Item 3° de anā agens e nobilius pas-
so. sed ēs malis nō e nobilior
8 an lis g. ite Item in libro de quātē
agens et patiens coincidit in mā. et
suī adimunt tūs mūbilia. ꝑ ēs mā
5 lis et an lis nō sunt qq di. g. ite Item
1° pti 2d in ꝑte inte tua nō e altius
nr ad formas de p'ma spē g. ite ēs
inter an li e qua de p'ma spē ite
9 Item effectus eqd cōmis hnt eadē eqd
cōmis et nō nr alicui cōmis p'ma noti
abstrāta q stat in intuitu et 2a
10 sunt eqd cōmis. g. ite Item si an lis
posset discurrere tuc intuitus eius
11 esset impfectus. qd' vi. ꝑ. Item q
hoc qd' de. ꝑ ēsperū cognoscit q tot
albā pot ēe una cō cog. di. qr cō
cog. di. q ob. adequatum cōtinet
omnia que intelligunt sub illa cōmis.
sed multe sunt qd. tēs q in multo ōto
adequato cōtinet. g. nō pnt hē
12 una cōez cognoscēdi Item multipli
cato p'ōu et posti multiplicat.
lis nō eq. sed ōt e pūs cōez cog. di
g. quot o ta tot sunt cōez cog. di
13 Item si pot ēe una cō cognoscēdi
multa. et infita. qr nō e maior
ad 1 d iii cō de uno q' de alio. 2. ite Ad
p'mū istoz dicit. ꝑ si intelligam
rem ēe pūtem ꝑ illapsum. qn nō
distat ab eo. sic nō e mag. ēs ꝑ cōs
Illapsus rogata ab an lis sit sibi prius ꝑ illapsū
tū nō opz. qr ēs distās loco pot ꝑdicā
care inter eos ab an lis et sibi unum
angelo distā angelis in alio. dtē. si aut dilligens
te
sic 2. cāt ab lis ita p'ma 2 sic
2. nō cāt ab obō nec a non intuitus
ita ut p'ma

pntiam
h ꝑ illapsum pūtem sin dis-
tantia. et cū hoc conjunctē et
dependētia. sic an lis nō e pūs
cī rogute ꝑ illapsum. et qn dicit
ꝑ ibi cet contactus situalis vt cēn lis
lis. ꝑ. 1° p'm. posito ꝑ an lis nō sit
in loco ꝑ oppositū pp an lis. ꝑ ꝑ
sbā sua. pot an lis ēe in loco ꝑpi
nō cī rogte. ita ꝑ sit contactus
situal int illi loca. ꝑ. 1° 2° pot
an lis distare modici ab ea rogta et
ea cognoscē intuitiē. ꝑ tuc est
contactus virtualis. ꝑ ēs tū distat
vl approximat alicui ꝑ pot sentiri
vel in eo agere. et si an lis nō distet
tū a re cognita. ꝑ posset agere rem. quin
ea cognoscēs intuitū tuc e ibi
contactus virtualis. si aut tū distet
ꝑ nō possit cognoscere intuitū
tuc nō e contactus talis Ad 2d ad 2m
q. 2do quē lis nō sequat ēx ꝑdica-
tōe sua ꝑ hanc. qr ōi Deus sbā
creata nō agit n' mediatibus acci dē
tibus. Dico ꝑ phi posuerūt tū ho
in illi corpibus in quibus exopti sue
rūt alicārcz prēdē quātēz. ꝑ
in multis aliis in quibus ho nō
hab et ꝑ experiētiā pot ōp.
indi. et sic est in ꝑposito Manifē
cēn a vnus angeli pot agere in alium. sine angelū
omni acn te. g. in intellectu ꝑ p'mum
sub ꝑtz. qn a. ꝑbē. ꝑ cōez lo. qn
alicū actua possunt ēe vl sunt
eqd cōmis. quidē ēe pt pas. ēsperū
vnus. pot ēe pas. ēsperū alicui
sed si placet angeli cent in ead
spē sic ēsperū vez. tuc essentie
an lis cent eqd cōmis. et inter
lis. et cēn a vnus poss agere in
intellectu alicui. g. eod. in inter.
ꝑ p'mum Ad aliud dico ꝑ illud ad 3m
qd' e nec passim nō sit actoez
sua in ꝑte sua. nr e in ꝑte
eq pati ab obō vl nō pati. sed
in ꝑposito inter an li a rā prial
ēsperū intellectus sue. et illam
impedē et suspē de' voluntas
sua pt. et illa nō agente nō agit

~~nō agit~~ / 2 ro pre
uolutas sua ē m
ptate sua ita oēs
alie cuī actiones
qz nō ponunt ni
nō uīdēte uolēte
Alii pr dicit q

ad 2

o. ~~q. et nō tota actio ē in sua po~~
~~testate~~. tū hī ro ēlit ē q omēs
opiōēs. qz sine ponat spēs in
intellēu aūli sine habitū. ex q o
dicit ab eēn. angeli. seq. qz essi
tuit inte oēs q inte o nō sit in
ptate aūli. ¶ Ad aliud dico
q hoc ē vez pro statu isto. sz nō
ē vez pro statu alio inte ma pq
separacōēs. sunt separata q nō habz
fantaz. potest q gnosce vel intu
ire. et ēspēu illīq agitoīs est ma
lis et corpalis ēt pualis sine fa
tazia. 2. eōq potest agere in inte
angelicū licz nō sicut fantazian
¶ Alii potest dici q ro malis et
corpalis pro statu isto potest age
pualit ad cāndū cognoscēdū in
tuitiuē in intellēu mēo licz non
causet cognoscēdū aliquā intuitiuē
in fantaz. nō forte aliū abstractiuē.
et hoc vez si fantaz nō sit ca
pax vnū cognoscēdū vel aliū. qz
sedū p. aūli potest agere et loq
a 4 multū. 3to licz nō causet lo
quēdū vel nō ad a. in medio. qz
medio nō ē capax alicū effīs
talis. et si ita sit in proposito tuo
q silē potest dici de vno et de a.
Si aut fantaz ē sit capax cognos
cēdū intuitiuē vel cogte ab aūli
tuo nō potest agere in inte. nō
pro statu isto q agat in fantasia
cognoscēdū intuitiuē ¶ Ad aliud
dico q corpo nō potest agere in spēm
~~corrumpēdo et destruēdo eū inte~~
spēm vt pūa. agēs et pūlē. tū
vt agens 2 aūā. vel alio q nō
potest agere in spēm corrūpēdo et
destruēdo eū nāz potest tū agere
in spēm pāt. aliquē effectū acti lē
quē nō ē corrup. sed spēs.
et sic ē in proposito. ¶ Ad 3 dico q
ignis infernalis vel purgatorij
sic agit et afficit spēm ¶ Ad
aliud dico q de vtute humoris
gnālis acepta ē fālē. qz ignis

ad 2

ad 4

A qlē admod ignis agit in aqua

ad 6

E potest agere in ea aliū separatū. et cū
hoc. ecia in multa q sint sim
nobis ra. q ignis. silē aer potest agere
in ignē in cuius tū ignis sit ele
mētū nobilis q aer. et ēo si i
telligat gnālē de omī agēte
pt fālē ē. Si aut intelligit
de rē totali vez ē gnālē. qz in
omni actione causata deo cōcurrit
immēte vt agens pīcē. sz phī in
telligit q ro agentis vlīt nobi
lior. 2 q ro patis. et hoc ē vez.
qz ro agentis potest cōpete alicui
agenti qd ē nobilius omī passo
puta deo ¶ Ad ad dico et ad
alia ysilia. q p. intelligit q agēs
et patiēs coīcīt in mā. qn agēs
p actoēs sua potest passū corrūpere
~~p actū~~ alterando p qlitēs sensibiles
et alia nō. sicut in proposito ¶ Ad ad
pēdū alia ¶ Ad aliud dico q
nō ē gnālē vez q sol ēdē effectus
productos ab igne sole et deo. et p ac 2 nō
aliū eqd. cōmū potest creari a solo
deo. et si sol producit ignē et
calorē. eōdē nō in proposito notica
abstractiua. si producat. et ab intuitiua
pāt. vt pūs dicū ē tūc nō pro
ducit 2 a rē alicū cōis q 2 ab
stractiua. qz pūma cāt ab o to et
cognoscēdū intuitiuē et inte. et hoc
si cognoscēdū intuitiuē nālē causetur
ab o to. Si aut a solo deo tūc nō
cāt ab o to sed a notica intuitiua
qz illa notia causata a deo non
nō. exquirit ob. expōsitū. sicut
pūma intuitiua nālē causata.
notia aut abstractiua 2a cātur
ab hīm et inte. et ēo si nālē
causent ē sicut cāt alicū cōis nō
obstat q sint effectus eqdē cōis.
Si aut vtrq notica causetur sup
nālē a solo deo tūc hīt causa
eqdē cōis ¶ Ad aliud dico q ad
angelū potest discurrere. et q in
pūma sua cāsa ē imperfectus

pūma

ad 8

ad 9

ad 10

1 qz caret multis actibus quos potest acquirere vt supra dictum est. tertio perfectio est in prima sui creatione quia ad hoc perfectioris habitum. Ad rationes superius dictas de effectibus eorum potest dici alius. qz sicut prima abstractio non presupponit intuitus tactus cum eis penitus. vtrum secunda. ie. tertia. potito casu non presupponit intuitus. nam si habitus delicti a prima abstractione elicitur nullus non presupponit intuitus tactus cum eis penitus. qz omne delictum ex abstractionibus potentiis per positum est corruptum. et sic non requiritur cum alii rationes prima abstractio et 2a. qz ambe pertinent ad a cum eadem ratione. tu potest abstractio non requirit aliquam cum alii rationes si nullus retinet quam non requirit secunda. qz prima non requirit intuitus nullus loquendo. 2a non requirit qz habitus in potentia cum requiritur non intuitus

non plus non tria. abstractus 2a. qz potest fieri mutatio habitu delicto a prima abstractione posito qz maneat. Ad aliud dicitur qz non est simile de cognitione intuitiva et abstractiva. qz nullus exopinatur qz destructo obiecto intuitive cognito non inclinatur intellectus ad unum vel multa plus cognita cognitione intuitiva. habitus nullus exopinatur qz corruptis cognitione intuitiva inclinatur intellectus ad intelligendum plura abstractive. ideo non est simile de uno et de alio. Ad aliud dicitur qz quia ratio cognoscibilis non habet nisi unum obiectum adequatum. qz unus habitus non potest inclinare ad intellectum plura obiecta vt plura. non facit doli vt inducit nisi specifice specie. sic sicut qz plura potest cognoscere intellectus habitu vno. tu si ex aliquibus habitus inclinatus ad habitum aliquid cognoscere multis tunc ille possit habere unum obiectum adequatum ex habitibus insertis.

ad 12. Ad aliud dicitur qz non oportet ad multiplicationem potentiarum multiplicari possibilia. maxime qz plus est ratione potentiarum possibilis. sicut est in proposito de obiecto potentiarum cognoscibilis qz est unus habitus respectu plurium 2o

11 Ad argumentum primo oppositum. Ad primum dicitur qz desiderium multitudinis tuum qz accipit fieri in hoc qz dicit qz corpora celestia non habent perfectionem aliquam. Ad 1. intelligitur de perfectione habitus et sic verum dicit et est bona solutio. qz angelus non potest accipere formam habitus a rebus. Si accipiat sicut est fieri qz luna recipit illuminationem a sole. vel a corpore illuminato qz deo vel alio. sicut sol desiderat qz si teneret vlt. tunc sic corpus celeste causat aliquid in istis inferioribus. vel angelus in animabus nostris. sic corpus celeste ista influxa. et per quos anime nostre dependent ab angelis. Ad aliud dicitur qz non est mirum qz corpus egrit in parte tamen mutatio sunt partes. sic potest esse in anima connecta corpori. Et dicitur qz non est ratio prima quare corpus potest agere in animam magis qz connecta corpori. sed est prima qz anima non potest de se habere perfectionem ad quam est in potentia mente corpore. et quia potest habere a corpore. et hoc casu est ratio quare agit in angelum. qz potest habere aliquam perfectionem posito corpore quia non potest habere destructo corpore. Ad aliud dicitur qz non oportet per tunicam per medium. vel qz medium est in motu locali. sed in medium perfectionis non oportet. et ge non oportet. si ad ratione in medio adhuc in extremum qd pertinet ratione mente. Si qz dicit qz frantatis est medium rectum est. si aliqd ponatur medium tunc mente corporale et spirituale est anima intellectiva. nam vtrum frantatis est expressa in mutatione condicionibus mutabilibus et est puncti mutabilis et corporalis. Ad aliud dicitur sicut dicitur est per qz intellectus agentis non deputatur illustrare intellectum qz est ratione spiritualis ad cognoscendum intellectum et per hoc non dicitur deputare. qz sicut non sol per h. qz gerit concurrit sicut ratione spiritualis ad cognoscendum ad intellectum. et ideo dicitur poni intellectum agentis cognoscere in anima et deo sicut in nobis. et ratione dicitur quia 3o de anima qz intellectus

ad 1m

ad 2m

ad 3m

ad 4m

n agens est lumen. intelligendum est quod
sicut lumen est causa per se cum corpore ad
faciendum actum videndi. et non est
potentia receptiua corporis. ita intellectus
agens est causa per se respectu intelligibilium
et non est in potentia receptiua. et ideo
potest dici lumen. Et sic dato quod per
dicta ratio concludat de corpore quod non
posset agere in anima. non tamen sequitur
quod unum anima possit agere intentionem
in alio. Ad aliud dicitur quod codem
genere motus non sufficiunt in eodem genere. et sic anima
et corpora naturalia sunt in eodem genere. et
ideo sufficit ad hoc quod unum sit agens
et aliud patiens. Et quod dicitur quod
potentia et actus sunt in eodem genere. verum
est de potentia obiectiua non subiectiua
vel receptiua. quia potentia receptiua est
corporalis sed actus receptus potest esse actus.
aliter enim si ipse essent in eodem genere essent
pressius in infinitum. Ad aliud dicendum
quod auctor loquitur de causis intelligentiarum
quod intelligentia est plenior formarum quam
intelligentia plenior formarum. Et dicendum
quod intellectus anima se habet ad omnia intelligibilia
sicut intellectus noster ad prima principia.
Sed quia intellectus noster omnia
prima principia simul diffuse. non sic autem
intellectus anima omnia ut prius dictum est.
Ad aliud dicendum quod eundem locum tenet
quod totum ad ad et quod totum ad ad non
Circa notitiam primam abstractam quod sed
stat cum intentione et adhuc dicitur quod illa
notitia est ab intentione intentionum et
intellectu et corpore quodammodo sit illud
tamen a causis propriis. non ab obiecto
licet tamen post contentum dicatur. Et ideo
est quia stante generatione et obiecto toto
corporis adhuc stat illa abstractio. quia non
requiritur abstractio nisi ad eam cognitionem. Et
dicit quod licet cognoscere intentionem
per se ponit Deum non existere obiectum non habet
abstractio potest habere requiritur expressa
obiectum. Et tunc vltimo de illud quod non
requiritur ad aliquem effectum tamen habet
aliquam habitudinem respectu illius
effectus. sufficit dependere tunc. Ad vero

ad 4

ad 6

ab aliquo formari

1. intuitiua

1. ex dis effectus

o est quod intuitiua non potest quomodo destructo obiecto. nisi per ponit Deum. tamen
si naturaliter posset continuari sicut exponit
obiecta tamen abstractiua ponit sufficiens
cum aliis causis. Et quis dicat quod non
requiritur tunc dico quod vel ut dicit quod non
requiritur tunc tamen intellectus effectus. vel
tunc tunc illius effectus. sic enim supposito
nam licet obiectum non tunc mediata
respectu primae abstractionis tamen causa
cognoscitur intuitiue quia tunc quodammodo
abstractio. Et cum dicitur ad a dicendum
quod efficacia sufficiunt dependent ex suis
causis centralibus approximate et
dispositis et continuatis. ita quod nihil
aliud non requiritur ad theis effectum abstractionis
loquendo. tamen aliquid aliud requiritur
non ad quomodo tunc naturaliter loquendo
quod non tunc illius effectus. sic enim supposito
et ponit exponit in aliis. Ad 1. Nondum
aliud dicendum quod quodammodo prima ab
stractio est illa mentis quia intellectus
non indicat tunc eum vel non eum. non fluxit
vel non fluxit. et non ~~vel~~ de aliquo
dicta tempus quod potest tunc quia si mentis
illa tamen tunc tunc intellectus indi
cat verum hic in aliquam diuinam tempus
tunc non est abstractio sed intuitiua per
fecta vel imperfecta. contingit vtrumque
primus Deus est. Sicut cognoscit Deum ab
stractio quia abstrahit ab existentia et
non existentia. quod non sic intelligitur quod totum
cum est notitia abstractio non sit non
non sit. quia hoc est impossibile. sed sic dicitur
quod mentis abstractio tamen tunc primi
intellectus non indicat tunc existere non
existere non tunc hic in aliquam diuinam
tempus. cum tunc ista sit abstractio sine
tunc tunc Et dicendum quod potest dari vna
alia abstractio simplicis in intellectu
quae potest stare cum intuitiua et manere
post intuitiuam. illa sit per quam cog
nosco ad intuitiue cognitum puta
albedinem in se. et abstrahit primo. et est
ista cognitio cum pa. et per mentis ista
tamen tunc primi post intellectus assentiunt
alicui quod non. quod non cognoscit diuinam

·p· aliquā tpis et illa ē non ab
stractiua simplicē cō ꝓ. Ho. si pō
videā albedinē intuitiuē et post
cognosco cādē albedinē abstractiuē.
si tunc intellectus meus tē ista cognoe
formet hoc cō ꝓ. albedo ē qlitas.
in hoc ē cognito abstractiua cō ꝓ. sim
plicē. quia non concernit aliquā dnam
tpis. g. pt' pdicari abstractiuē primā
est dare aliā abstractiuē q' nō ē pn in
indi. Sed h' aliquā dnam tpis. Sed
licet ista cognio actualē vel habitualē
nō sit pn in indi. ipsū p̄ti
qd' nō concernit aliquā dnam tpis
cum ōi ē omnē p̄ti qd' concernit sbiec
tū. sicut ē in exemplo in 2° posito
albedo ē qualitas. tpis cādē cog
nio si d'tur a prima abstractiua pt
ē principū indi. d' ipsū p̄ti qd'
concernit dnam tpis. cum ōi ē ipsud
p̄ti qd' concernit subiecto contineti
Ho. in hoc cū illa cog. abstractiua
p quā cognosco albedinē ab te nō
sit principū indicij h' dnam tpis
ipsū istius p̄ti albedo ē qualitas.
q. hoc pdicatum nō concernit dnam
tpis. tū ipsū istius p̄ti albedo fuit
vel ē in cor. vel fuit in corpe sub
iectū ē ista cognitio principium
pa lē. et ita nō ē ad ꝓpositū. Sed
dicis q illa cognio nō ē principū
indicij h' dnam tpis ipsū cognoscit
pdicati sicut pt p ꝑmissis supdicta. Dico q
Ho. isto sequit. q abstractiua quā
tu pōnis nō d'r a prima abstractiua
q primā sufficit. g. quelibet alia
superfluit. nō appz q nō sit aliqua
alia abstractiua simplicē a prima.
q nō ē pn in indicij h' aliquam
dnam tpis. Sed tū ē dubū a quo
quietur habitus inclinans ad 2am ab
stractiuam que dicit intuitiuā impstā
q. nec tē nec potest intellectus indicare q
ab aliqd fuit. nō cū potest quietari
ab intuitiua vt dicit ē et pbatū.
n. a prima abstractiua q habitus ꝓ
inclinat ad actus consilices illis a
quibus quiet. sed prima abstractiua
nō ē pn in indicij h' aliquā dnam

illa

tpis vt p̄ius probatum ē. nec habitus
quietis ex prima abstractiua inclinat
ad aliquē actum abstractiuū q' sit pn
cipū indicij. q. tunc nō inclinaret
ad actus consilices rēi. et p quē ha
bitus quietis ex prima abstractiua nō
inclinat ad 2am abstractiuā q' ē intui
tiua impstā. g. oportet dare aliū habitū
inclinatiuū ad aliū actū ꝓ sit a quo
quietetur ille habitus. cū ē dicit quod

Q. XV.

Utrū angeli mali ꝓ sint in actu
malo. Sed 2°. q angeli mali
pot in actū bonū exercē sed nō i
actū meritorū. sed hū pot in actū
bonū nōlendi. q' probat. q h' Dio
nisius nātura in angelo depravata ma
net integra. et p consq ita inclinat
nātura ad actum bonū pq pcipi
sicut ay. q' cū pot in talē actū pq
sicut ay. Sed habitus virtutis cōsiste
et duplicata de pcto q nō nr.
ē malū p circūstantiā aggravatem.
i. ex illo actu pot quietari habitus
bonus. Sed nō pot esse sine ō actu.
q. nihil ē in pōte voluntatis sicut
inte. q. ipsū ad actū g. pot se fieri sb actu
ad bonū. Sed et optimū hīs sit
probabilis tū hoc q' dicit q vo
luntas pot se fieri sine oī actu
nō videt. vera. q. h' Augustinus q.
voluntas depravata nō pot esse sine
pcā. Tunc sic pcā nō ē sīe actu
voluntis. g. si angelus posset se fieri
sine omni actu posset se fieri sīe
oī pcā. Assumptū pt q. pcā vo
luntis ē tēpōrālis. tēpōrālis ē aliqd i omni
actu p nolendi. h' pbat. quod
pot se p̄uare omni p actu. Sed dicis
q in eo ē dolor nō tēpōrālis. Contra
dolor ē in pte sensitiua q nō est
in angelo. Sed deo dico sine ambō
tenendo aliquas q. Prima est
q angelus depravatus nō ē in aliquo
actu voluntis. nō dico de potentia
dei. q' deus posset eū p̄uare omni
actu. sed de potentia creata. q. nulla
creatura pot eū p̄uare omni actu.
q' probat. q. impossibile ē q. cātā
aliqua fuerit depravata sine pcā

angeli

aliqd

q. pōn voluntis
ē in actu nolendi
q' vol nō pt p̄uari
sīe oī pena sīe q

Sn. ppa

et tsta qz sicut in pcā eterna
tristicia aut et pcā nō possit
esse si actu nolendi pcāz sicut
Tertia gclusio ē q aliqs actus ē in
angelo damnato q nō ē in omnib
ptate. qd proba qz licz voluntas
damnati nō possit se facere sine
omni actu. tn potest se suspendere ab
omni actu q est in ptate sua. et
elicere alium. et p quē si actus nolendi
pcāz esset in eius ptate. poss suspe
dere se ab illo actu. et facere se
sub actu dilendi se sine oī alio.
et p quē possit se facere sn oī pcā
qd ē falsum. Quarta gclusio ē q deus
totaliter et immediate cāt aliquem
actum in volūte angeli mali. qd
proba qz oēm actum cātū i volute
a volute potest libe voluntas impe
dire. et actū cātū a solo deo non
potest voluntas impedire. cū g in vo
luntate damnati sit aliquis actus
q p voluntatem nō potest impedire.
nec voluntas potest se suspendere ab omni
illo actu. g ē aliqs actus in vote
angeli q cāt a solo deo. Tertia si
nō cāt a solo deo. aut a volūte
damnati aut ab habitu. nō a volū
tate. qz tunc voluntas posset illum actum
impedire. nec ab habitu cū habitus
nō sit eq dispositus in via et i pa
tria. et in via nō mutat voluntatem
in pzia. pīs de cātū. sile si cāt
ab habitu cū deo dūmō nō causet
a volute. h cū voluntas sit pure
possiua. sufficit in qz
tunc ille actus potest dici necessarius.
Quinta actus quo beatus amat deum clare
visum cāt a solo deo. sic q nō libe
cāt a vote cātus. g ē aliqs actus i vote
qui nō ē in ptate voluntis. Sexta
iste potest assignari ratio qfirmatorum
bonorum. et obstinatorum malorum. Nā
in beatis tū cāt actus videndi deum
qd dilendi cū a solo deo tāq a
totali cā. et nullo mō ab intellectu
vel vote sicut a causis partialibus.
et iste actus forliter opponitur
omni actui peccati. et qz sunt forliter

oppositi. nullo mō possunt se in
eodem. q Deus iste actus cōstituit
totaliter a solo deo sicut ab eo cātū
tā deus e affirmatum ita q nullo
ctl de potentia absoluta voluntas cātū potest
in actum peccati. qz nō potest in actum peccati
nec posset impedire actum dilectionis
repugnantia formalem inter illos
actus. h ego hoc nō dicerem cogi voluntatem.
q vos forāliter vultis et diligit
illo actu licz nō retinet ab eo. Sed
cōdo potest assignari ratio obstinationis
malorum p hoc q deus cātū tāq totalis
cā q p abtēm ē in actu nō dilendi
et odiendi deum. et ille actus nō
possunt stare cum actu dilendi deum nec
aliquem actum bonum. repugnantia
formalem inter illos. et stante isto
actu et habitu a deo totaliter. nō
potest voluntas cātū in op de potentia
sua absoluta. sed q nō potest
op velle. et q potest deus cātū
actum odiendi deum q tū ad ē abtēm
in actu in voluntate. creata
q proba
qz deus potest oēm abtēm cātū sine
omni alio qd nō ē id cū illo abtēo
sed actus odiendi deum q tū ad oēm
abtēm in eo nō est id cū dissor
mitate et malitia in actu. g deus
potest cātū quidq abtēm ē in actu
odiendi deum vel nō. nō causando ali
quam dissormitatem vel malitiam i
actu g ire. Ad ii nō mag posset
separari dissormitas ab odio dei
q bonitas nōlis a dilectione di
sed dilectio dei in angelo bto potest
separari a bonitate nōlis et meritorum.
g odium dei in angelo malo potest
separari a dissormitate. et tunc oēm
qd nō includit contradictionem nec
malum culpe potest fieri a deo. g odium
dei cātū Ad ii repugnantia ē
deus cātū penam repugnantia ē vel
ce potest causa totalis. qz ipse
supplere potest oēm caliteratem ce 2e
in gne ce effectrice. h repugnantia
posset magis ē abtē producti a

Aft id q dum sat i actu ē vos obstinata

d obstinatis malorum

d rōne affirmatorum bonorum angelorum

cātū

causa

solo

d creatū est deo ra primalis sicut pub
onstum e. q. potest esse ra totalis ipso
rum libri abtis et p quos ipsum actus
odii dei deum. Ille odium non e formaliter
peccatum. q. potest cadere a solo deo. quia
patet sub p. 2. quia si sic sequeretur esset ra
odii peccati et p consequens habitus
gratia cum actu odii seu odii dei deum
sit ra ipsum aliorum actus qualiter sed
p habitus peccati. Illud potest dici
et reddi ra obstinatus malorum et
hoc supposito p deo conferrat ad omnem
actum seu actum re ad unum sicut
ra primalis. tunc patet dici p deo cor
ruit tunc vo. te re ratus ad causandum
odium dei et non volut conferre cum an
gelo malo ad causandum actum bonum pu
dilectorum dei et quia sic conferrit ad vnum
et non ad aliud. ideo potest dici obstinatus
quia non potest elicere aliquem actum bonum
Si dicas p tunc deo peccat. et est
malus. quia non vult conferre ad actum
bonum. Respondeo nullum peccatum ho n quia
tenetur facere quod non facit. vel non facit
quod debet facere. p ista sit ho debitor
Deus autem non tenetur. nec obligatur
tanquam debitor. et ideo non potest fa
cere quod non debet facere. nec potest non facere
quod debet facere. Si dicas p data p
dicta q. omnia. viz quia an. lis malus pot
cessare ab omni actu. cum quo angelus
habet in potestate sua quia ipse e causa
primalis ipsum illorum. Respondeo licet ra
odii dei non sit totaliter a deo sed
primaliter solum. tunc alius alius actus
qui fuit in dampnato fuit totaliter a
deo. puta actus non dicit peccatum quia pe
titur et volendi bti mis. actus non dicit
peccatum sunt odii dei actus non dicit esse in
tali loco. quia non sunt peccata sed peccata peti
magna cum peccata e velle bti mis
et tunc cessare ea. quia non mala nec
peccata sunt. et talibus non potest se p
nacere. et ideo licet posset forte cessare
ab actu odii dei deum. non tunc ab aliquo
qui totaliter causat a deo. in quibus con
sistit magis peccatum. ideo non potest cessare

c ab omni actu. nec p nacere se peccatum
nec elicere bonum actum licet posset cessare
ab omni actu odii dei. quia deo non
conferrit ad eliciendum actum bonum
sicut malum. Ec ista patet quod i
beatus et dampnatus e libertas. quia ipsum
illorum actum oppositum illis actibus non
e in eis libertas. quia non ra primus actus
bus quia totaliter causat a deo possunt cessare
cessare. nec illi possunt elicere pp ipsum aliquis
formam unitam illos et primos actus ratos
a solo deo. et ideo quia deo tollit ratam
actum bustum in voluntate angeli bom.
ideo an lis bonus non habet libertatem ipsum actus
aliquis bustum. nec ipsum eis opinatur puta
odiendi. Silet e de an lis malo. sed
ipsum aliorum quia nec ipsum nec nec
sequitur nec eis cum primis actibus nec
ipsum. sed sunt indemnes. quia libera
tem. et diras. Quinto autem e respicere
homines in malo an lis. et custodire in
bono. quia isti actus nec nec sequitur cum
actibus bonis primis ratis a solo deo.
nec ipsum eis sed sunt indemnes
Ex dubium e utrum sint detrusi in aliquo
loco conveniente eis vel disconvenienti
Respondeo quod non e aliquis locus conveniens vel
disconveniens nec sunt. nec ponit unum ipsum
alium. quia ipsum e ens nata sua et lit
deus locum ipsum an lis. locus tu ab e locus disconveniens vel
conveniens actus vo. te. sic quia in
aliquo loco velit esse. et in alio loco
nollet esse. et ille locus in quo velit
esse e sibi conveniens. et in quo
nollet esse e sibi disconveniens. Et
sic dico p ad peccatum cum sunt detrusi
in aliquo loco in quo nollent esse. primo
sunt odium illum locum et ille actus
rati a solo deo. et ideo non prius cessare
ab illo actu. et pp hoc sunt detrusi
Ex dubium e utrum angeli bom sint
impecabiles. Respondeo sic quia deus rati
in voluntate cum actum bustum to
lit. et confirmat et non coagit ad
causandum malum in eis. et ideo ipso solo
voluntate dei sic agente et confirmante
est angelus bonus impecabilis. Nec aut

quo e libertas i bnis et dampnatis

q causant a solo deo sunt in bonis sunt i malis vel respectu actum

dn mali sunt in loco si disgn

Quo angeli bom sunt i peccabiles

F ego nā sua primū probat, q, solo solo deo sub uno genere non potest esse aliud. sed an hoc bonum esse existit sub actu bnficio. nec potest abesse illo cessante. sic patet p primū. et nec potest poenitere de potentia erga sua. et abest. et actus primi fortius repugnat actui bnficio. Item quia agens quantum est effectus est solum in quantudo. quia agens effectus contrarium in causando. non potest 2.m agens causare effectum contrarium effectui quantum a primo agente. sed deus est agens fortissimum contrarius actui bnficii. quia quia deus agens quantum est actum non potest voluntate contra eius actum contrarium. et sic patet quia bonum anima est impenetrabilis ex solo voluntate dei causante actum bnficii. et contrariate et non ex natura sua. Dn.a 1. Item contra ista sunt multa dubia. primo contra hoc quod pono quia aliquis actus in voluntate quia non est praeter voluntate quia licet causis appropriate gerentibus ad aliquem effectum producendum potest actus contra impediri ita quia non producat effectum. saltem per potentiam divinam. quia deus est causa prualis. et si non contrariatur aliis causis particularibus approximantur. non quia producat effectum. quia deus est una causa prualis nullo existente ad actum. quia tunc omnes alie sunt appropinquate. quia effectum producant. ab illa causis. et non producat. et non producat. impossibile. vt. quia voluntas et omnes sunt causa prualis respectu actus volendi. et non obstant omnes approximantes contra. si non agit voluntas quia est causa prualis nec est quasi ad actum. non potest actus fieri. et sic non obstant approximantes ratione potest contra actus impediri. G quia voluntas et omnes approximantes producant ab actu et non a voluntate. hoc vt impossibile. sed deus et voluntas sunt causa approximante ad causandum volitum in voluntate. quia non obstant quia actus voluntate potest impediri si effectum non ponat.

g et quia volitum ponat in voluntate et actus voluntatis supponat. est impossibile. quia impossibile est quia sit aliquis actus in voluntate quia non sit in eius potestate. Item 2 voluntas est potestas libera respectu omnium actus existentium in ea. et non potest cogi. quia nullus respectus est liberum nisi respectu cuius est actus quia quia est libera. Item 3 hoc quia probat odium tollit posse causari a deo. quia patet 3.o et 4.o aliqui sunt actus quia statim nolunt quia malitia annexa et differentia. et nullus talis potest fieri a deo. quia odium est huiusmodi. statim eius vt nolunt. quia malitia annexa et differtur. quia non potest a solo deo causari. Item 4 odium est frivolum a solo deo sine peccato quod erga potest fieri a voluntate potest causari sub precepto divino. et potest deus propere voluntate vt faciat illud. quia odium illud quod non est peccatum potest causari sub precepto dei. si quia actus odii dei potest fieri a solo deo sine peccato. potest etiam fieri a voluntate contra quia deus potest propere voluntatem vt odiat deum. et tunc vobis contra natura mutatur implicando preceptum divinum. quia vobis creata potest meritum odiendo deum. quod vitium magnum. Item 5 dilectio dei est bona quia debitum fiat. et odium dei malum quia indebitum fiat. quia sicut nullus potest diligere quia debitum finem quia dilectio eius sit bona et meritoria. ita nullus potest odire deum quia indebitum finem quia odium sit malum. sed nullum quod non potest separari a peccato potest fieri a solo deo quia Item 6 hoc quia angelus ponit quia ali- malo quibus actibus in potestate sua respectu quia habet libertatem. puta tentare homines. quia omnes voluntates potentes quia actum desiderium si post quia sequatur desiderium delectatum et gaudium habito desiderato. G. quia quia angelus malum potest velle et desiderare tentare homines. sed quia in tentando delectat et gaudet. sed omnes gaudium repugnat damnato sicut dis tristitia repugnat beato. Item 7 hoc quod potest angelus non habere lumen conveniente non sine vel disconvenientem. quia pius deus est

h) q̃ angelꝰ patiꝰ a rebꝰ corpa. bꝰ
tunc sic, ille locꝰ e conueniens ne
sue in quo e corpꝰ ad nalit a
quo angelꝰ patiꝰ passione deler
tibili. et ille locꝰ e disconueniens
in quo e corpꝰ a quo patiꝰ passio
ne afflictiua. tunc igit multa sit
talia se ꝓpositu. Ulte q̃ hoc qd
poꝰ locꝰ esse conueniens vel disco
ueniens ang angelo in preaꝰ prius
q̃ quidꝰ poteꝰ pot deꝰ facere tunc
prius pot facere sine prius. si igitꝰ
pot facere locꝰ conueniens vel disco
ueniens ꝓ preaꝰ prius pot hoc fa
re sine prius. et sic locꝰ esse conue
niens vel disconueniens anꝰ res ne
sue non res prius vel prius pri
tunc hoc qd poꝰ angelꝰ no habet
libtatem resistendi actꝰ causati a solo
deo. q̃ ꝯ. stos angeli bonꝰ sunt
maioris lib'tis q̃ q̃ sicutꝰ q̃ ang.
si ang habuerunt libertate resistendi
tunc tunc vel ꝯ. et post Ad
p'mu dico. q̃ deꝰ pot esse causa
totalis alicꝰ in voꝰte puta resistendi
dilectionis et odij. sic pot esse ca
totalis resistendi homis vel lapidis.
q̃ tunc tunc pot esse ca ca prialis
pot esse causa totalis. Et quando
dicit de causis approximatis nec
dico q̃ si ce sunt approximate de
bito nec et effectus poꝰ non egreꝰ
nec actio omis cazꝰ q̃ vna e pri
que pot esse totalis respectu cꝰ libꝰ
producibilis ab alia ca totali. et
q̃ illa ca total de sto. tunc non
requiꝰ actio alicꝰ re. sic e de vo
luntate mra et deo. sic cum vos
mra et anꝰ vt e ar et par
sit debito nec approximata. et
cna deꝰ. non ꝓ hoc se q̃ voluntas
hcat actoꝰ in voluere rata voluntate. q̃ illa pot rari totaliꝰ
a deo. et si illa sic de sto retinetur
tunc voluntas rata nulla actoꝰ hꝰ
respectu illꝰ voluere. Et ad cp'm
de voluntate causata. et o'to rato
dico q̃ non e sic. q̃ neutꝰ pot esse
causa totalis respectu alicꝰ voluere

8

9

ad 2'm

ad p'm

acto voluntate

prialis

rata

) sicut e in ꝓposito. tunc enim agere
voluntate nihil nihil caret voluere
ad 2'm Ad aliud dico. q̃ vos non cogit in
respectu illius actu causatum a solo
deo. tunc p'mu proba q̃ tunc
tunc ꝓ aliq cogit vel facit vel
patiꝰ aliq cont naleꝰ mutatoꝰ
suam. Ho'm de qu si mouetur
sursum. non voluntas non respect
illu actu cont naleꝰ mutatoꝰ
suam. q̃ poꝰ nalit illu rare salto
pri. et tunc cum respect nalitꝰ
g'o et non nalit respiꝰ. sim tunc
ad aliud nalit q̃ non mutuat
ad o'm illꝰ actꝰ g'o ire nalit. nec
aut voluntas non mutat ad o'm
illꝰ actꝰ. g'o ire Ad 3'm p'mo q̃ tunc
agens vel patiens mutat q̃ non
e in ptate sua agere vel non agere
pati vel non pati. respe vel non
respe. sed non in ptate voluntis illu
actum causatu a solo deo respe
vel non respe. g'o non mutat. pti g'o q̃ non
cogit vos respiendo illu actum q̃
mutat Ad aliud dico. q̃ licꝰ
odium furti et adulterii habet ma
lum constantia amicoꝰ et silia
de rei lege. quatenus sunt ab aliquo
q̃ ex precepto dni obligat ad hem. tamen
sed quatenus ad ea abtu in illis actibꝰ
sunt fiei a deo sine omi constantia
amicoꝰ. et etiam meitorie sunt fiei a
viatoꝰ si sub precepto. q̃ state
precepto dno ad eos opta. non pot
aliqui talis actꝰ. nec bn eyeci
q̃ non pot meitorie in cadent sub
precepto dno. fiei a viatoꝰ mei
torie tunc non dicit nec noiaret
furtu adulteriu odium. q̃ ista
nomina bnt tles actꝰ non abtu q̃ cognoscendo
vel dando intelligi q̃
faciens tales actꝰ p precepti dni
obligat ad opa. et ideo q̃ tunc ad
totu signum quod nos tenemus nomi
bnt constantia malas. et quatenus
ad hoc intelligit sic et phi. stati
aut cadent sub precepto dno tunc
faciens tales actꝰ non obligat ad
opa. et p q̃ tunc non noiaret

sed utrumq̃. q̃ est causa necessario e ca prialis
ro non agere voluntate nihil mutat
voluere

quando

tunc aute

recepit

nam

tamen

cadent dno sic eos
oppidum d fre mdat
sub precepto dno
meitorie

No pnt aut opo
sit cadere sub prec
to dno si aut sic

notata quoluta sunt
ad malicia Si

Ad 2m

furtum adulterium ¶ Ad ad
dico q aliqs actus ab una tā pot fm
fin' male. et ē ro tota q una
tā obligat ad op' actū et alia
no. sic est in pposito. vos tāta obli-
gat ex precepto dni ad dlē deū
et ro stante illo precepto no pot by
odire deū n' tāre actū odij. ⁊ ne
male cat malicia mox. et ho qua
obligat ex precepto dni ad actum
opp'. n' stante primo precepto pot sibi
deg opp' pnpe. ⁊ deg ad nullū actū
caudum obligat. ro quilibet actum
ab tū pot sine omī malo culpe tāre.
et eg opp'. et ro sic pot tāre tollē
actum dli di sine volūte vel mali
nōli. q bonitas nōlis vel malicia
gnōnt. ⁊ agens obligat ad illū
actū vt eg opp'. ita pot tollē tāre
actū odij di deū sine omī malicia
nōli ⁊ caud cāz. q ad nullū ac'
caudum obligat ¶ Ad aliud do
q si odiū di retur a solo do ⁊ et
hoc ⁊ bonū fiet. q deg ex odio tā
tū in nullo dapnificat. ⁊ odiū
deū ⁊ nedebitū sincerū ē malū. et
ē actus tāte et no a solo deo. ¶ Illud
cel qd assumit ē f'. q dilectio
di sit ⁊ bona ⁊ debitū fiet. q
alij pot ē mala et ⁊ fiet indi-
bitum. puta qn amo deū amore
concupiscē ¶ Ad aliud dico q lib'
tas ampliat quādō motus vno vt
oppo. huiusmodi culpe. 2o vt oppo.
huiusmodi miserie. 3o vt oppo. hui
pene. 4to mō vt oppo coactioi
5to mō vt oppo timōis. ¶ Quātū ad
primū et 2m et 3m libtātē no
est libtas in angelo malo. q no
ē libe ēpreū pcā. n' ēpreū miserie.
n' ēpreū pēē. q an lib no pot vel
le cē in loco cruciatus sed actus voldi
cē in alio loco nec sibi ipsi do
vt dictū est. et actus oppo non
pnt sil esse cēd. tn in eis est
libtas que oppo. lib imōis et
coactioi. ⁊ ro ad aliquos actus indui
tes. q ⁊ n' ēpugnat illi actus q'
a deo totaliter cat. n' sequā ipm
nec. et ē o tūc pnt indūt oblic
vnū actū vel alīū. et ad neutrū

oppo tot ... rogunt ⁊ in angel bon
est libtas q tū ad tres pōes actus. q
sunt libei a pcto pēā et mīia. sunt
ceū liberi q to mō q no rogūt
ad volendū aliqd q sua natura oij.
et sic cel ē in eis maior libtas q
in viatore vel dapnato. q licet via-
tor no poss rogi q tū ad actus mtio
zes puta velle et gsilēs. tn q tū
ad exteriores pot. ⁊ an lib bon quo
ad multos actus pot rogi q malū
coēs sunt. ¶ Sed libtas quto o accep
no est in angel bon q tū ad actus
omes voluntās. q q tū ad illos actus
q' totaliter caut a do no hnt lib
tate opposita mmūtē. ⁊ quātū ad
illos actus sunt immūtabiles. q sic pos
sunt velle vnū opp' q no pnt
velle ēliquē. ⁊ quā ad actus
mdrentes q' nec ēpugnat illos
actus ⁊ possit cāre a deo n' sequā
ne. hnt libtate oppta mmūtē.
q ēpreū illos pnt velle vnū oppo
sitos vel ēliquē. et isto quto no
ē maior libtas in viatore q in bto.
q viator ⁊ libtate opposita mmū
bilitati q tū ad omes actus. et an lib
gsilēs an gsilēs. sed pg no ⁊
firmam libtate ēpreū omis. q no pot pec
care. sed quādō ad tales actus sunt
immutabiles. ⁊ in ho no possumus ponit
aliqua imperfectio in eis sed magis
perfectio ¶ Ad aliud dico q licet
desideriū sequat dilectio vel ⁊ ⁊
q tū ē ⁊ ⁊ ab omī actu vole
sic ab tū ⁊ ab ab to. ro deg pot
fieri primū ē puta actū volendi
vel nolendi sin 2m puta sin delec
tōē et ⁊ et sic forte deg odia
ut in pcā dapnati. q possit ⁊ ē
nte sinū actum volendi ēpreū
simpliē vel alīū. et tn no delec
lit pot dici q in voluntate dapn
ē vehemēs ⁊ ⁊ q sequis actum
volendi. et illa no cōparat sēn
quātūcūq delectōēs ⁊ forte ēpug
nāt. et ro licet dapnatus sunē
velit et diligat se. tn no delectat
⁊ cāz Dictū. et sic cause aliquor
sunt ⁊ possibiles licet effectus sint ⁊ possibiles.

et si fiet ab alia tā no poss fieri

libtas

mal

puta volitio et nolitio q̃ sunt cē
tiae et delectationes. Ad aliud
dico q̃ de sto Daphnato cpq̃ deprat
de beatitudine ꝓ eligit aliquē actū
malum. luz ego libertate sua poss
no eligere. qr post desistere ab actu ma-
lo malitia culpe. licet no peccē. quia
ille ne⁹ erat a deo sicut pūs deus ē
ad 8m Ad aliud dō q̃ corpus no agit in
ꝓprium corrumpendo aliquid de eo sua.
sed agit sicut res naturales ad generationem
mutuam. et illa no posita no sunt pt
ea hrc. et in hoc no derogat
angelo. nā q̃ deus no agit illi tm
quod nulla res erat cognoscere. nec ar
cognitio no est sibi peccata. qr cognio
no est potestas angeli. in voluntate autē
angeli nichil potest esse ex se fieri nisi
sicut res naturales nisi sicut totalis.
qr posita cognitione ei sunt mutuae
sunt abstractae. et ob admirabilem
nichil nisi potest voluntas illa res
diligere. ita q̃ esse ipsorum delectatio rei
no est quietus plures res q̃ unus 2
vob. bn tm in generatione mutuā ē
o⁷ ea cognitio quae ē ea principal
volitio. qr g̃ volitio ē in
po et praeter angeli no est sibi peccata
illa. sed illa q̃ prosecutus erat a deo
Ad aliud dico q̃ deus de po sua
ab ea potest aliquem infligere penam
sine culpa praecedente. sed illa poena no
potest dari tunc punito. qr istud no
cognitor poenam praedes. sicut
brutum ē poena sine peccato primo. tm
de sto tm de sto de po sua ordi
deus no infligit poenam sine culpa
praecedente vel imputata. ut ē in nobis vel
in alio ut in ipsa. ex poena sunt
infliction ꝓ poena mea

Q. 16.

Utrum angelus possit loqui
angelo et exprimere seu
intimare sibi cogitationes suas et af-
fectiones. Hic primo videndum ē
utrum angelus possit videre aliquem
actum creatae voluntatis. actū dico
intuitive. Et dicit quod non potest
intuitive videre aliquem actum intuitive.

Utrum autem potest illabi [illegible]
et ad quid sic qr potest eis actus videri non obs
eis sit cus et potest in ea aliqui actus alii
non possit illuminare qd ē a Dionysio
quod ē nr in lib. Hic primo ter

fit tm tales ꝓ sig cognoscit ea
tinseca. sicut medicus ꝓ sig exterior
iudicat de infirmo. et mtz ē ab
istis quae negat discursum ab an-
gelo. cū cognio eri ꝓ sig ē cognitio
eri ꝓ effectum. tunc modi cognitio no
potest hri sine discursu. qr ꝓ notū
accipit notiora ignoti. et negat
angelis. cum deus possit tha
signa fieri sig signata. puta sig
actu interiori. et tunc si an lig credit
sic ē in ana sicut sig⁷ exterior ostendit. tunc errat Ex quo tunc
potest cognosce cogitatio alioq̃. d²
q̃ unus angelus videt in intellectu
alterius angeli species. ꝓ quā intelligit
plura. et sic potest intelligere o⁷ ita tū
ab ipso alio in voluntate. lig no in ptate
et cod no videt cogitatio alterius ꝓ p
illū no potest aliquis ob⁷ videre in
ptate sed in voluntate puta viz q̃ ē intel-
ligo aut et no hoc al Conte ista
q̃ aliqua po videt ad intuitive
videt illud in ptate ut ē hoc et no
illud. g̃ videt hoc ut tendat ad
unum et no ad aliud. nā g̃ ꝓ te
unus angelus videt cogitationes et intel-
lectiones et affectiones alterius intuitive.
videt eas in ptate et ut tendat
ita ad unum o⁷ ipsa no ad aliud. g̃
no tm videt o⁷ in voluntate Ad dicendum
q̃ una potest esse intellectio diversorum. et ꝓ illa possunt primo
intelligere unum et post aliud. et
cod no possunt affectiones simultanee
ad ad et ad simul op⁷. et no lig
videat intellectiones et affectiones
no tm videt ad quid tendat Et
impossibile ē tunc de qt dicto
gradiendo mutationes. et accipiendo mutationes. sic accipit aug
pro produc vel destructione alicuius
positum. sed voluntas no afficit
ad unum tē et no ad eo op tēs
q̃ dicto et post afficit ad eo contra
dictorium et no ad istum tē. g̃ non
ē ponendum q̃ aliquid ꝓdu in voluntate
ꝓ quod afficitur voluntas aliquid ita

cognoscere

posse

+ p⁷ et s⁷ videt cogitationes et affectiones et alia cata non in p⁷ sed in voluntate

hoc

cogitationes

prius nō affiebat. Hoc autem nō potest esse nisi nova affectio. Nisi nō affectio vtrīq; optorum p vnū affectū. Confirmat. Quia bis idem actus possit tribui ad oīa primarium et secundarium loquendo de affectione. nō tū potest tribuī ad aliud 2 suum opt. Alia est opinio q̄ potest q̄ vnus angelus nō potest videre cogitationes et affectiones alīus. Quia oēs mentes omnes sunt eiusdem speciei inter se. et affectiones illius inter se. et ideo nō potest agnoscere vtrum habeat quas cogitationes affectiones vel negationes. Quia si sic. aut 1. habet ex parte intellectus aut ex parte cogitationis. Nō primo modo. Quia intellectus eiusdem nō est ad vtrumq;. Nec 2. Quia cum sint eiusdem speciei nō est diuersa inter cogitationes nisi per esse intentionis et rei impressum. nō dicit de affectionibus id. Quia sequitur actum intellectus opponitur et diuidit. Quia actus nō possunt cognosci nisi dicti esse. Quod nō est ista et primo. et primo probat quod inter omnes omnes nō sunt eiusdem speciei. Quia si sic tunc habitus quantum ex parte actibus sunt eiusdem speciei. Quia habitus nō inclinant ad actus eiusdem speciei nisi habitus sint eiusdem speciei. quibus est fides et habitus eorum. Quia duo accidentia habitus eorum eiusdem speciei nō possunt esse sicut in eiusdem subiecto. sed duo habitus possunt esse sicut in eiusdem subiecto quia in eiusdem inter se. sicut moralis et naturalis quod est. Ita quia aliquis sunt eiusdem rationis quidem repugnat vni et alīi. Si quod omnes habitus sunt eiusdem rationis. tunc sicut error naturalis repugnat sicut naturalis repugnat sicut naturalis. Non potest sicut una quod est nisi sicut error et error una nisi error et error una quod est absurdum. et eiusdem argumentum de actibus si omnes sunt eiusdem rationis quia nullus potest sicut una quod est et error et error alia. Quia si cogitationes omnes omnes sunt eiusdem speciei tunc sicut error vnus omnes in actu 2. repugnat sicut eiusdem ita in actu 2. repugnat actus secundus qualibus quod est alia. Quia omnes sunt eiusdem speciei quod est. Ita si omnes cogitationes sunt eiusdem speciei tunc quod est mutuata et abstracta esset eiusdem speciei quia pro sed falsitas quinque probat. sicut in prologo. Quia quia aliquis sunt eiusdem speciei si vnum nō sit tantum vtile sicut aliud intellectus potest intendi quia attingit eundem effectum ad quem ad attingit. sicut pus calor potest ita intendi quia potest ita pfectus effectus sicut magnus calor. Quia quidquid cogitationes abstractum augmentatur in infinitum attingit ad effectum ad quem cogitationes mutuata attingit. Quia per ea potest intellectus eundem sicut notiam quidditatem de puncto per abstractam aut nō potest nisi aliqua alia dicta si sit pure abstracta. sed per notiam mutuatam potest quia per ea possumus cognoscere verum esse vel nō esse. et per idem argumentum potest probari quod mutuata pfecta et impfecta nō sunt eiusdem speciei quia per mutuatam pfectam possumus cognoscere veritatem contingentem de puncto. sed per impfectam nō quia quantum augmentata. sed tū cognoscit veritas contingentis de puncto vel futuro. Ita quod nō quia potest quia actus voluntatis nō est actum intellectus opponitur et diuidit quia nō modus vtilis est voluntas in eligendo actum suum quia appetitus sensitiuus in eligendo suum. sed appetitus sensitiuus potest eligere suum actum ita oīa nude ensuum et appetitum a sensu sui omnia opposita et distincta intellectus vel sensus pretio quod multorum diuersorum potest voluntas. quia patet quia illud nō est impfectum potentia sensitiua quod nō est nisi ab appetitu suo intellectuo. Ideaub alius dicit quia intellectus potest videre omnem abstractum in cogitationem mentis et affectionem quia cogitationes duo importat. sicut actum abstractum et directum in finem. quantum ad primum potest angelus cognoscere affectiones mentis sed quantum ad 2m nō. quia illa duo sunt quidem directum ipsorum ad finem quod nō potest cognosci in cognito fuerit et tunc. Quia finem

d non pot cognosci ¶ Contra impossi-
le est transire de uno contrario in
aliud contrarium. sed cognitio uel productio
alicui positum. sed primo post homo
intellexit et non diligit actu in fine.
et post potest uidere et diligere in
fine. Ergo nec in intellectu producit
aliquid de nouo cuiquo transit de ali-
quo contrario in contrarium. Sed non natu-
tum de nouo quia respectu tui quia ad
relacionem non est primo mutatio. Tu quia
per eum non dicitur. a fundamento. Ergo creat
in eo aliquid actu absque ¶ Ite velle
aliquid et velle illud ipsum sunt
distincti actu absque. sicut intellexe
conclusionem in se. et ipsum principium
sunt distincti actu. Ergo creat ¶ Item meritum
nostrum uel demeritum nostrum non ipsum
in primo respectu sed in aliquo absque
sed per hoc quia actu volum illum dilig-
in fine debitum uel non diligit nec
nunc uel demerit. Ergo creat ¶ Deo
dico sine assertione quia aliquid nec sine
delicto potest uidere intuitiue et cogni-
tionem et affectionem in alio angelo
et in nobis. Sed patet quia sicut ui-
sibile ad uisum sic intellectum ad
intellectum. sed de uisibile potest uidere
a potentia uisiua prius si debito non
appropiet. igitur de intellectu tra
absque respectu si distinguit ab
absque. post uidere ab intellectu angeli
quia est potentia intellectiua prius ¶ Item
omne actum totale uel partiale respectu
unius passiui. potest esse ratione partialis respectu passiui
unius libi cum rationibus. Sed una intellectio
angeli potest esse ratione partialis respectu
alterius intellectus cum angeli. sicut actus
recte quia quae intelligo aliquid oculi
a ratione partialis respectu actus effectiui
quia quae intelligo nec intelligere et
oppositum. quia licet beatus augustinus de actibus
epithetis possimus dubitare non
tamen intuitiuis. Ergo illa intellectio potest esse
ratione partialis respectu intellectus alterius
angeli si debito non appropiat.

et cognoscere non est de intellectione mea et
de affectione sibi ¶ Sed de fro forte
aliud est. quia angelus non potest ad ipsum
intellexit non cognoscit deo sicut causa
partiali. et quia forte deus non coagit
intellectum angelicum ad intelligendum cog-
nosces meas uel alterius angeli. non de
facto forte non intelligit illas ¶ Ex
dubium est suppositum quod videat cognitiones
meas et affectiones intuitiue. uiz ui
deat obiectum intuitiue. transit actum
non in uili et gratia qui sibi et aliis.
quia posito quod diligam sortem potest aliquis
uidere dilectionem meam intuitiue si sit
approximata sibi. et uidetur quod diligo
homines. sed non uidetur quod diligo sortem.
cum est in proposito. si diligo sortem intelligo
potest uidere intellectionem meam intuitiue.
et potest uidere quod intelligo homines non
quod intelligo istum uel illum. et tota
ratio est quia obiectum actus non potest
cognosci a potentia cognoscente actum
non per diffinitum et argumentum. Alias
enim si uideret actum intuitiue posset uidere
obiectum illius actus intuitiue. cum angelus
et intellectus meus pro statu isto possit
cognoscere quidquid abstractum simpliciter
intuitiue. secundum tuum quod uidet obiectum illius
actus intuitiue quidquid fuerit est quia possum
intelligere abstractiue obiectum quidquid nihil
est in effectu. Ergo tunc cognosco obiectum
actus argumentum et discursiue. igitur
per discursum non cognosco aliquid
sum ut detinetur illius actus. sed tunc igitur
ratio. quia illa cognitio equalitatis assimi-
nubus indiuidui cum speciei ~~indiui~~.
maxime si illa sit indiuidua sit silia
et per quod per tale non potest argu
plus cognitio de ~~tum~~ tuum magis
quam alterius. Ergo per illam cognitionem tunc
cognoscit cognoscit ad quam in quantum rationem
obiectum uidendo finum. cognosco
per discursum quia iguis fuit lignum quia
cognosco quod fumus non potest esse nisi
ab igne. sed non quia quod ille fuit lignum ergo igne

terminans actum
pot dici quod non ex
nec est ex quo non
cognoscat obiectum.

Ad 1ª 2ª

1º videndum est quid unus angelus
potest facere, alium angelum et hoc
per verba Dionysii qui ponit tres actus
hierarchicos. illuminare purgare et
perficere. et dicit quod illuminare non est mis-
sam nec vitam alicui tradere sed ad illud
faciendum concurrunt duo. scilicet cognitio
mentis angelicae. et illuminatio cognitionis.
et ideo unus angelus alium illuminat
quando ponit eum intellectum. sicut unus
quando alium per eum punctum ad agendum
illuminat vel per similitudinem. quia unus su-
perior illud quod intelligit in veritate ex-
plicat pluribus in pluribus inferioribus. sicut
doctor explicat suis discipulis in
specialibus quod intelligit in veritate
ista quae quod intelligit per quod aliquis
aut intelligit quibusdam intellectus
aut augmentando in alicui intellectum
puta lumen. Non primo modo quia sicut
intellectus a solo deo creatus a solo
deo quibus. quia eodem modo est producere et
dividere et quibus. Nec 2º tunc quia
lumen per eum est indivisibile et per consequens
non augmentabile. tunc quia ab eodem agente
creatur fortius et augmentatur. sed illud
lumen a solo deo creatur. ergo a solo deo
augetur. quod a nullo angelo. Ad 1º quod
est quibusdam aliquos illa est materia.
patet in igne puro et magno. quia
sicut magnus ignis quibus fortius purum
vel dum maceratur et agitatur. ita eodem
pugnus fortius magnum. quia si paulatim
tollas purum ignem quingit tandem
tollere totum. Ad in proposito non ponitur
talis quantitas quia. Ad 1º si sic
tunc bis do unus angelus dependet
ab alio angelo quia tunc quia illi actus
consistit quantitas. Ad illud quod dicit
de doctore. est quidem quia doctor per-
aliquid notum sibi explicat quod non
fit sine discursu. quod non potest
in angelis. Ad illud dico quod unus
angelus potest quare ad alium angelum
vel ad intellectum humanum. Pro 2º unus
angelus agit in alium. per modum 1º et 3º
quia sic potest esse 1º inter orbes mutuae
et abstractae et voluntatis. et sic agit

Ad 1º 2º

et sic quilibet angelus superior respectu inferioris
sicut ego. et in 3º vi quod nullo modo agit
superior in inferiorem quia eodem agit
inferior per superiorem. nisi esset quod
scilicet non quia sanctus spiritus quod pluralitas
quia in angelis non ponitur pluralitas rata
per actum cognitionis vel actus et habitus et
ista equaliter requiruntur in superiori sicut
in inferiori. et ad ista causanda sufficiunt
pondera et 1º et 3º ista requiruntur. ergo nihil
agit in intellectum angelicum per modum 1º et 3º. nisi
Ad 1º loquamur 2º. sic dico quod angelus
nihil agit in intellectum nostrum. quia
nihil intellectum intelligit de re
nisi sensibilia. et actus mentis intuitus
et quidditas. et omnia ista potest sufficiunt intelligi
sine actione angelica. Ad 3º Dubium est quid
angelus facit in parte sensitiva. dico
quod tunc potest approximare actum passivum
potest eum approximare 1º cognitio et
intuitus. cognitio sicut angelus nullo potest re
in tali situ et in tali distantia et
sic fiunt videri illa res per lumen creatum
vel reflexum. et sic fiunt illuminatio illustrationes
a deambulo in quibus aliquid valde vi-
tus quo decipitur rem illas illustrationes
quia cum illae infertur species non septem
formulis. et eodem angelus bonus
approximat actum passivum simili-
potest approximare 1º intuitus potest
quia nonnunquam ponere spiritus et species
debuta species. vel non debuit. ut agat
species et isto modo potest agere in
intellectum nunquam induere. non tunc ducere
eliciendo actum potest sicut facit
intellectum angelicum. Ad 4º dicas si unus
agit in alium tunc per modum 1º obiecti
quo unus angelus non potest aliquid ab alio
occultare. et per quos quidem superior
intelligit potest inferior intelligere
quod est falsum. Ad 2º non est in potestate
angeli aliquid occultare et aliquid ondere.
tunc tunc agit per modum 1º et non tunc
spiritus ad suum centrum. si spiritus ad actum
actu tunc intellectus quod voluntatem.
Ad 3º unum occultare et aliud non
tunc deus cogit seu ad unum actum

Ad 1º 2º

sic si sic tunc bis do
unus angelus dependet
ab alio angelo quia tunc
quia in tali actu
consistit quantitas

Ad 1º 2º

et nō ad alīd · potest deꝰ velle ma-
gis · et magis in mte vnīs angeli
ad videndū vnū actū vnīs angeli
et nō aliū · et alius nō potest cognoscere
Dicit tertio dubium · quid angelus bonus
facit custodiendo et malus expugnando ·
Respondet angelus bonus inspirat spiritus
ad bonum offerendo et approximando
sibi lumina interiora et exteriora nō do
cendo ad bonum · et detrahendo a malo et
sic impedit diabolum ne sibi nocuerit ·
et ita malus per oppositum offert et
approximat sibi interiora et exteriora ut mo
nstra ad malum
Ad videndum est quod vnus angelus loquitur
alteri · et est hic opinio Joh. quod vnus angelus
potest videre in alio gradum sui vel speciem
vel actum · et species potest per multas
voces quae per Joh. Dicit quod sua
prima et primus voces · quod non videt gelidum
quia actus et actus sua et argumentum sic ·
quia aliquis sufficiens est in actu primo
potest videre 2 · 7 rebus publicis · si voluntas
angeli superioris voluerit videre voluntatem
in vo. angeli inferioris · sufficit
in actu primo respectu illius voluntatis ·
et vos angeli inferioris estis sufficientes
recipere et approximare · quod potest videre
voluntatem in vo. angeli inferioris ·
quia est libera · quod non
Dicit quod quia
vos estis liberi et in vo in sua volun
tate et potestate quia eo est velle
et non · salire a quocumque agente ratio
si sic non est de mte. Contra angelus
inferior non potest impedire voluntatem
superioris quia possit videre voluntatem
in alio · quia vtrum mor non impedit
a ore ab actione sua nisi vel libera
sicut angelus superior potest videre tlem
in di passio recipiendo · si quod est
voluntas angeli superioris inferioris
Ite si sic sed quia vos poz amare in quan
tum · quia voluntas angeli superioris suf
ficit ad videndum voluntatem in inferiori ·
quia illud quod est in actu primo et tu
quod intelligit et vos superioris possitis
voluntatem sufficiente videre in angelo inferiori et per

quas possit fieri cum sufficiente in actu
primo · abstrahit hoc quia angelus inferior
cognoscat superiorem vel ad in eo ·
et tale vos angelus superioris potest vi-
dere voluntatem in voluntate angelus inferioris
quia forte est respectu angelus superioris · quia
tunc sequitur quia angelus inferior amat
in cognitum · quia amat vel vult angelum
superiorem quem non cognoscit Ite tunc
angelus in quo erat mte quod possit mte re
sunt species · eo quod intellectus superioris
est sufficiens ad producendum mte oes
in angelo inferiori · quia per ea est
angelus superior sufficiens in actu primo
hominem · et per quas potest sufficiens videre
intellectum in angelo inferiori · abstrahit hoc
quia in angelo inferiori predat species · quod
est quia cum quia cognoscit salire abstrahitur est
per species Dicit dicas quia species et actus
mte Dei sunt effectus oriunda quia primo
erat species in mte et post actus
intelligendi Contra species si ponantur
est ita cognoscibilis quia actus intelligendi
non est ita species · alius esset processus in
infinitum · quia vna cognitio caret
vna species et illa species alia cognitio
et sic infinitum Ite si angelus poz
sic videre mte oes in angelo inferiori tunc sed
quia aliquis qui possit discurrere potest
cognoscere quod ignota sunt cognita
vel discursus · quia procedit ex principiis
per se notis · quas est plus quam quia
patet · quia angelus loquens potest cognoscere
totum discursum per quem deducitur
quod · et potest statim facere angelum
audiente in eodem actu · quo per
cat in sunt discursus · tunc quando in an
gelo inferiori cognoscit quod · quia hic
in sunt discursus · non tunc cognoscit
primo · quia per cognoscit quod est
sufficiens in actu primo per eum · et tunc
Hic est vis quia non probat quia eum
salire quia angelus totaliter producat
mte oes in alio Ite hoc quia pos
angelus / audiente mte agente in / audiente mte agente in

mte ~~sed~~ sibi impossibile ab ~~ny~~ alio quia
inter ~~nb~~ ē rā actiā vel cē pot
esse inter ob alicui angeli. g cōd
nō esse intellectus simpliciter ~~et~~ qn
alicui pot esse rā prial et totalis
alicui effectu. si ny eq ptate nō ē
qn ē rā prial n alia rā prial
seu coniunctū. nō est ny eq ptate
qn ē rā totalis n pot impedire
aliā raz seu fāre. cp ~~l~~ ignis et
sol sint re prialis calōis. et nō
ē ny ptate ignis q sol est vel nō
qn est rā prialis. et si est rā
totalis calōis adē nō est ny ptate
sua solē impedire ad fāre ~~sed~~ ~~est~~ ~~esse~~
eq appropinquata. sed an ly vnus
loquens alī pot esse rā prialis
esse intellectus ny alio an ly
q pot esse o ~~l~~ inter alicui angeli
generalē ad causandū inter eos. et
pot esse rā totalis p te. sed qn
ē rā prialis ny res obtī nō est
ny eq ptate q alius an ly sterny
est vel nō. nec pot impedire. g
cōd qn ē rā totalis ny actu loni
rōis. nō eq ny eq ptate q angeli
seu est loniores. et p quē an ly
ru loquit nō tū audit pat
sed actū ~~ideo~~ ideo dico q vnus angeli
nihil pot fāre ny alio n p nō
obtī. et isto nō pot vnus angeli
cū aliquē sit notaista alī mā
festū. ~~Ex~~ ~~hi~~ ~~dicendū~~ ē de cogtē
q aut cogta sūt sine ~~rā~~ a ~~vlia~~
si sine ~~rā~~ tūc n q distā impe
dit vel absentia pot sibi ~~tlia~~
singularia mā re. sed tū hor ~~sol~~
cū p modū obtī. sed cp ho nō
sed q an ly ru sit mā o/vidēt
illa intuitū. q ru notia angeli
superioris de singularibus effectū
ē esse ad singularia cōd
tūs. an ly ru sit mā o vel
videt ~~ipsibus~~ vel nullū. et ideo
vnus an ly pot videt intuitū cogi
rōis alī an li de re singulari.

et affectōis nō videndo illud sin
gulare intuitū sic sup dicū ē an
gelis tū loquēs pot sibi exprime
do mā re q hor sit notiora vnus
sine ~~l~~ et nō alī. puta fōre ali
quod g re et ei assentire. q quo
denotat ad ptū quēdā vnus
sine ~~l~~ ~~sed~~ nō cōcit alī. et illū
actū applicē ny et iudicatū pot
alī videt. et p talis multos actus
pot denotare vnus an ly ny ggnōis
sine ~~l~~ sibi ignoti. sed oēs illi actus
ny angelo loquēte cognoscit ~~sed~~
p modū obtī. Si aut loquāt
de vlibus sic vnus an ly pot alī
mā re qn vlis p explicationē sic
pot sine ~~rā~~ mā re. q vlia non
habet ē n obtīe ny aut. et ō qnēs
videt intuitū ggnōis tiātā ad
vlē. videt vlē intuitū n ~~intuit~~
vlior mā o vel explicā o. Si
quālis vtq an ly poz alī primo
sibi ignota p alī mā re. Dico p. et pg nota
q sic. q tlia pot inter esse q
plexa sū ēq pt. et tūc alī per
modū obtī ondē. Ex ste pt
q angeli boni et mali si dey
seu coagat. pot videt intuitū
cōgnōis mali et affectōis et
~~mali~~ si dey seu coagat et oēs
actus intiōis et exptiōis. q nō
nullis sūt intiōis ~~ignoti~~ ~~ut~~ nō ~~pōt~~
Conf. q qn pot aliquē sūt cōd
rōis. quēdā ē obtī nāle vnus
pot ē vel cē pot obtīe nāle
alī. sed potēte intellīe an ly
int se. et intellīa mā ēptū ad
nō ggnoscēdi ē cōd cōnis ru
intellīa an ly. ru g vnus an ly
pot videt ggnōis et affectionis
ny sēpe intuitū. et sunt ~~ē~~ cria
inter nē. ecl pro statu isto sunt
alibi dicū ē. g inter vnus an li
pot videt intuitū cogniōis et
affectionis alī an li. et cria

rogita oēs

intellectui angelico quin extriores

m cognoscis et affectoes meas. Consumat ad: si non potest esse per obstaculum, scilicet corporeum interpositum angelo et illum angelum, aut per defectum, aut per insufficiencia. plebs modi non sunt dandi. Non primo quia obstaculum non ponit impedit animam ad videndum affectoes meas et angelorum per impedit eum ad videndum eum ante et post. si hoc non impedit a quo obstaculum, si ergo ab eo. Nec secundum impedit quia anima intelligit eum quia est illa quae est perfectior cognoscere meas. Nec secundum impedit, aliquam quantate vel albedinem quia vtrique est imperfectum angelorum meas. quo nihil impedit animam intellectum cognoscere et affectoes meas. Quod est hic quod ro supra dicta ad probandum defectum specificam inter cognoscere intuitiuam et abstractiuam. Quia ~~non~~ est illud defectum specificum inter intuitiuam perfectam et imperfectam. quia quantum augmentet intuitiuam imperfectam nunquam potest facere perfectam illam effectum quae potest intuitiuam perfectam. Quare inter intuitiuam perfectam, tunc potest indicare ex eo quod non est illud quod aliquis fiunt et homo putat vera perfecta

Quarto quod videtur angelorum singularem intuitiue. non videtur illud simplicem, tunc ad illud tunc cognoscere quia et si animam videatur cognoscere angelum singularem intuitiue et illud certum simplicem intuitiue ponatur non tunc videtur quod ista est illum simplicem. quia si sint duo simplicia aequae appropinquata intellectum quorum vtrique animam videtur non potest credere quod ista cognitio est illum singularem et ab eo potest et effectiue. quia ista cognitio potest esse a solo deo. Item si sint duo angelus

n et apparent finitum ratione non plus sicut quod finitum ratione ab isto angelo quam ab illo. quia ab vtroque finitum ratione et potest intuitum rationem. si ergo sit tunc vnum angelum et videatur finitum non potest credere quod sicut vtrique ratione ab isto angelo. quia potest cari a solo deo sicut in proposito vnum ad hoc quod finitum credere quod cognoscere hoc quod video intuitiue sit ab hoc simplicem. ergo quod finitum quod nullum ad aliquid sit appropriatum animam et quae est illa cognitio intuitiua, non sit a solo deo sicut a quia ista cognitio totali. et si alicui istorum desiderant intuitiua tunc non sicut credere quod hoc cognitio intuitiua ratione ab hoc simplicem. Ista autem non possunt sicut non per multos distinctis. vel saltem per vnum distinctum. et ideo licet cognoscere intuitiue cognoscere alium simplicem non tunc cognoscere, vel, intuitiue illud simplicem cum cognoscere per desiderium. Quinto quod licet quod licet non cognoscere quod illud quod supra dicta est quod angelus non tantum alium cognoscere, simplicem, singularem et non tunc videtur intuitiue est quod tunc quod non, non tantum sibi cognoscere omnium sed simplicem quia per multas manifestationes sui intellectiones quarum vnum tantum ad tantam longitudinem alia ad tres figuras et quod sunt propria vnius simplicem ~~notitiam tunc~~. et non alium. et hoc de isto antiquo et dubio.

Ad quintum dicitur de locutione angelorum et quod ad locutionem angelorum supponitur quod vnum angelum non potest facere notitiam actualem in alio angelo de aliquo obiecto sibi habitum licet noto. non prius causet notitiam actualem cognoscere obiectum in signo. quod sufficit probatur in secundo. et hoc videtur ideo licet quia angelus vnum nihil potest facere in alio angelo non per modum obiectum. si quod vnum angelum facit notitiam actualem de aliquo obiecto quod vel unum potest non tantum qualem in intellectum alium angelum vel ad in vno angelo sic faciet in alio sicut ra

addicio quod hic pon debuit et il addendo restat

hic tratur ro B coeplar ad

totalis sicut ponit Jo. aut ad
eius effectum est sola cognitio
angeli. vel cognitio sine intuitu unius
angeli cum habitu informante. Vel
oportet a quod habitualiter notum unum
et non alium caeteris cognoscit actualiter
in angelo non quia tales notitiae
habituales. primum non videtur posse
dari quia sine cognitione unius angeli
per se cum cognoscit in alio angelo sui
cognitio concreta cum habitu. unius
utrumque solum est effectus sui in
alio angelo per modum obiecti. nunquam
potest esse in alio nisi notitia illius
nisi quae est obiectum et non alterius quae non
est obiectum quoniam et in tanta unitate
unius ad alium habitus informans cum
potest esse notitia actualis istum
tuitus simpliciter in alio angelo absque
hoc quod est aliquam notitiam in actua
lem in scipso intuitus vel adhuc
latuit. sic potest esse oportet cognoscere
alicuius angeli absque hoc quod sit ob
iectum aequivocus sine. sed per hoc nunquam
habet cognoscit actualiter in alio de
aliquo obto. sic habitualiter noto
Si potest dici quod obto habitualiter
noto unum et non alterum est quoniam
actualiter in illo angelo cum non est ha
bitualiter notum. non tamen notitia
in illo cum est habitualiter notum. hoc
est bis possibile. sed tunc angelus unus non
habet illam notitiam in alio. primo in
theologia maneret si destruetur alius
angelus. haec patet et probata quomodo
potest fieri Ad quod Jo. de Ianua
angelorum. quod dicit quod angelus sit
sufficiter approximatus presso in do
quod hic deficit una ratio penalis ar
tificialis assistit ad hoc quod unus est
notitia actualis de aliquo obto
sic habitualiter noto in intellectu
alicuius angeli. et hoc est notitia ac
tualis. quia non aequivocat naturali
loquendo in angelo loquente de
obiecto sic habitualiter noto. sui

x abstrahit

per illud obiectum sit quod quia sine
unus ad hoc quod est notitia in
actualis in alio angelo de eodem
subiecto habitualiter cognito. quia
non essentia primi angeli per se ad hoc
sufficit. non cognitio cum habitu angeli
informante quia ista est quae sunt
quae intuitus cognitae. unaquae
dum potest in notitia salutis non
plena alicuius rei. sed posito quod angelus
habitualiter cognoscens aliquid obto puro
bis in mediatione habitus tali
modo quia si obto illud ha
bitualiter cognitum. potest alius angelus
approximatus videre illam intellectio
sine illa intellectio sic quod est obto sit
intuita sine abstrahit non unus
et per hoc angelus videt illam intellectio
potest aliquo non deinceps in hoc
obiecti illius intellectionis. quod obto
est non actualiter cognitum. et prius
habitualiter. et sic patet quod unus
angelus quo sit aliquid obiectum sed
habitualiter non potest fieri cognoscit
aliquem illius obti in scipso. quia cognito illius
sine alio obiecti in scipso est ratio penalis me
dicta vel immediata cognitio in
alio de eodem obto Ex tunc est dicere
quod illa cognitio actualis in uno
angelo de aliquo obiecto prius
habitualiter cognito. potest in alio angelo
fieri quomodo actualiter de eodem
obto. quod est obto per cognitionem. quia
sicut dicit est nihil in uno angelo
fit aliquid in alio angelo nisi per modum
obti. et per quos illa cognitio in primo
angelo non fit nisi aequivocat intuitus
simpliciter sic obto Ratio si cognitio
actualis potest fieri cognoscit actua
lem in illo angelo de obto primi
cognitionis. quare non potest eadem cog
nitio habitualis eiusdem obiecti fieri
cognoscit actualiter in illo angelo
vel habitualiter de eodem obto non a
vel non Ratio habitus informans
primum angelum potest fieri aequivocat

II II

q in intellectu primi angeli de obto illius habitus habet hoc quod ret habitus
in quorumcumque alio. quod non potest ille habitus immittere habitum illius obti
care in alio angelo. habet hoc quod ret habitus in primo angelo et quia ille habitus est agentis naturale et alius
angelus appropriatus. Ad primum istorum dico quod acts ille in primo an lo
potest causare notitiam in alio angelo
de obto primo cognoscibili. per modum recordationis et immediatorum. quia videt
alius an lus quod aliquis videt illud
obm in natura propria. et per quem videt
quod ad puncta illius obti mutuata cognitio illius obti in mente sua sicut
cognitio vel videt mutuatione non
videndo habita in seipso. recordat se vidisse obm illius habitus.
et hoc quia acts illius obiecti in vo
quod angelo sunt similes. et per quem habitum
intelligit quod sunt species illius obti
vel saltem obti quod species similis. et
sic acts ille visus in alio est causa
prealis species illius acts recordandi.
et habitus in 2o angelo est alia causa
prealis species illius acts recordandi
et cognoscendi est dicendum si videat in 3o
angelo habitus abstractus illius obti
habitualiter noti. illa habitus abstracta est causa prealis speciei immediate ad
suum recordandum. et habitus in 2o
angelo quantum immediate habitus mutuatus
habita de illo obto est
alia causa prealis illius acts recordandi.
Et aliquis videt finem deveniendi in
habitus ignis. quia ab videt quod ad
puncta ignis cabitur finem. immediate
quia cognoscit quantum in eo habitus.
et ita si videat albedo sol finem
et non ignis. puta si ignis desinat
tunc visio illius finis et habitus pro
quantum in primo ignis tantum actum
recordandi de igne. et de illis corpo
ribus ignis sunt in vel ille finis
cabitur ab igne. et sic est in proposito
Et quia si an lus 2m immediate videsset

illud obm in nata propria sed solum
videsset in primo angelo habitus
illius, ~~angeli~~ obti mutuatus immediate quod ret
caret in 2o angelo habitus illius obti mutuatus quod dicit
~~habitus~~ visio. Dico quod non quia habitus
recordatur alius obti quia naturaliter habitus
presupponit nisi aliam notitiam in eodem
intellectu. primum illius obiecti sicut ~~[illegible]~~ et hoc
mutuatur si sit in primo. et ita
si 2m angelus immediate habuerunt illud
obm in se. sed solum videt habitus in
obiecti in primo angelo immediate per hoc
habebit quantum notitiam de illo ob
iecto. et hoc dico per hoc solum sicut
aliquis videns solum finem cantum ad
puncta ignis immediate per solam visionem
finis deveniret in habitus ignis.
et tota ratio est quia ad notitiam recor
dationis per ipsum cognito recordatio
puta species illius obiecti de quo
recordatur. potest in 2m an lum pro
multis cognitis primum an lum deveniri
in habitus obiecti primo angelo
habitualiter noto. etiam si immediate ha
buisset actum primum speciei in obti
quia potest primum an lum primo intelligere
illud obm. et postea fortasse hoc
in quo habitus est species obti et ei
assentire. et habitus proprius. et 2m
angelus potest sibi credere voluntate
forte vel nisi si imputat eum videre
in omnibus. sed per illum actum credendi
immediate deveniret in habitus. sed
solum in habitus istius proprius hoc cog
nito est species obiecti. sicut si
immediate videsset albedo et aliquis pro
ferret habet vocem albedo et
faciet postea proprius hic. hoc vocem
albedo sicut tunc. possit
forte credere quia vocem dicit quia forte
nullam cognitionem habebat de albedine
et hoc forte non est vocem de proprio
formata in primo an lo. quia cum
hoc quod videns cognitionem proprius non
cognoscit proprius nisi per habitus
seu habitum illam proprius in se

64a

8 et cui cognitum et ita si solum cog-
nosca unum cognitum illius possibilis
puta primum intentum et non aliud.
cognitum puta a non cognosca illa
potentia hic cognitio est respectu a obiecti
et stabit duas cognitiones in primo anlo
quarum una terminat ad ortum et alia
ad totum potentiae primo non. Quantum
ad istud potest dici quod possunt credi
illa potentia esse veras. quia primus an-
gelus format. hic cognitio est respectu
a obiecti. sed ex hoc non sequitur quod aliquam
cognitionem in primo habebo de a in
natura sua. sed habebo aliquam cognitio-
nem. habebo de a in genere et non alius
puta. quod est eius vel quantum vel color
quos recepit alius anlus abstrahit
a rebus quibus et unam aliam cognitio-
nem habebit de a. Quartum ad illud
potest dici quod anlus 2us videbo cog-
nitionem primi angeli tractam ad aliquam
potentiam cum ~~non~~ cognitum sit res ex
hoc solo cognoscitur illa potentia et
nulla cognitio habita de cognitis illius
potest. si nunquam vidisset cognitum. et
cognito illo nunquam supposito omni cog-
nitione. si autem cognitum sunt
tres et tres post actus intelligendi
tunc videbo cognitionem illius potentiae in
primo angelo potest etiam cognosci
illa potentia etiam si nunquam vidisset prius
vel cognovisset eam. sed potest cognosci
actus intelligendi subiecti cognitus
in primo angelo. quod sunt cognita talis
potentiae. hic ista via non est in praeter
primum angelum tres actus oculiratus 2o
anlo sicut alibi patet. si autem tres sint
cum distinctum potest adhuc cognosci tres
potentiae si tres tres potest abstrahere ab
aliis rebus quibus prius vidit. si non
potest. tunc non potest cognosci tres
potentiae quales sunt ista. albedo et co-
lor. supposito quod nunquam vidisset alicuius
aliquam et tres albedines non potest
abstrahi. ab aliis rebus ab albedine
sed solum abstrahit ab albedine tri

9 relinquitur etiam investigatio intuitive
Ad 2m Ad a dico quod habitus in primo anlo
non potest tradere in alio anlo cognitionem
nisi per motum obiecti. et per quos non potest
tradere in cognitionem intuitivam vel abstrac-
tivam simpliciter. et quantum illa cognitio
habebit aliquem inclinabit ad cognitionem du-
illum habitum in primo anlo. liquet nunquam
ex solo habitu habebit in 2o anlo actu
vel habitu inclinabit ad actum respectu
oti primi habitus Et si habitus utrum
si anlus vidisset intuitive oculum primi
habitus anlo nunquam quia visione habi-
ret habitus illius oti. primi sit oculum
albedo. et postea videt in primo
anlo habitum illum respectu albedinis. utrum
2us anlus habitus habitum in se
respectu albedinis et videbit alium habitum
in primo anlo respectu eius albedinis
sunt omni actu eliciti in primo anlo
potest recordari de albedine quod est oculum
primi habitus. sicut dicit de actu
si sic tunc videbit opinio vera quod an-
gelus unus potest tantum notitiam in alio
anlo non tamen notitiam actualem
in supposito. et sic manifestabit. Si no
tum vero prius assignata de actu recor
dationis non vera. et sic 2us anlus videbit
illud et oculum in se et quod ad eum esse
sicut talis habitus in eo. et postea
videbit habitum cognitionem abstractivam in primo
angelo recordabit de illo obiecto
sic prius dicit esse. sta 2us anlus videbit
illud oculum videt habitum in supposito
quantum inclinabit ad cognoscendum
illud oculum et postea videbit habitum
habitum per oculum in primo anlo et recorda
bitur de 1o obiecto Potest dici quod 2us
anlus habitus habitum respectu albedinis
et videbit alium habitum in primo anlo
respectu eiusdem albedinis. habitus oculum positum
recordabitur de illa albedine. et si anlus
superior nullum actum elicuit respectu 1us
albedinis per habitum suum. et habitus tres
fratres de actu sicut patet de reductione
primi prius. Ergo habitus non sequitur
quod habitus male probatur quod potest

quod angelus primus habuerit suam potentiam cognoscendi actualem in angelo
secundo de obiecto illius quia non cognoscendo
illius obiecti in se et si non
angelus primus non habuisset suam videat
a secundo angelo. non sit ergo o. et
ad hoc vadit ro. sua de actuno
et passiuo approximate. Hoc est propter
tam de primo actu an. quam de habitu
quam et de actu eliciendo ab habitu quia non
in uno an. potest aliquid fieri in alio
nisi per modum obiecti. Et si fieret
aliter fieri sicut alibi patet tamen per modum
obiecti potest an. et habitus in eo et
omnia alia valeant fieri cognoscendi actua-
liter in alio. non tamen cognoscendo in se
propter. 2. 29 angelus videns habitum
in primo an. esse albedinem. et habens
similem in intellectu suo per illam visionem
quam videt habitum in primo an. et per
habitum in primo et tamen per eius proprie
habitum in eo actu videt esse albedinem. et nullum actum positum habuit
in primo an. Ad 29 9do ambiguum
quod an. primus potest fieri notitiam ac-
tualem in se de obiecto sibi habitualiter noto. non tamen dubitabo
et ro. est
quia sicut deus est nihil potest fieri in
alio nisi videat per modum obiecti. et
ro. si tu ponas quod non videat habitum
suum in alio angelo. impossibile est quod
fiat aliquid in eo. tamen an. in seipso potest
fieri notitiam actualem sibi de obiecto
habitualiter noto. et si non videat
seipsum non suum habitum. Et quia probat
quia per hoc quod habitus est agens naturale
et an. 29 est passiuum sufficiens
approximatum. Dico quod si habitus sit
agens naturale tunc et primum angelum
non agit nisi per modum obiecti. ergo si non
videat a 2o angelo tunc nihil agit
in eo. In primo autem angelo potest agere
sine sit obiectum sui sine non sicut
deus est purus. Et quia dicit quod 29 angelus
est sufficiens approximatum. Dico quod
ad sufficiens approximationem tam ac-
tiuum et passiuum aliquid requiritur idem

et totum est aliis actibus ad passiuum aliquid
dependens obiecti. aliquid sufficiens ad actum
actiuum et passiuum. Ergo primo non
non potest fieri actum amoris nisi inseipso.
nisi autem potest fieri notitiam actualem
de obiecto sibi habitualiter noto. nisi
seipso et hoc possum dicere tamen sua
per modum obiecti sicut 10 loquitur. Ergo
2. habitus amoris quia est in voluntate
in qua est ille habitus subiectum. et
habitus intellectualis non visus nec
cum obiectum aliquid non potest fieri
notitiam actualem nisi in intellectu in
quo est. Ergo 3. ad tamen aliquid
per modum obiecti sufficit passiuum
distinctum ab actuo. et tunc actus pri-
mo. obiecti potest agere ipsum se. Ad
propositum dico quod ad hoc quod an. primus
et habitus ~~ro. non visi non esset a~~
~~ab tu~~ tenet notitiam actualem de ob
iecto sibi habitualiter noto. requiritur
dependens primum vel 2. et per quod
nullum aliquid est passiuum sufficiens
approximatum. Et quia requiritur approximatum
dependens sed ad hoc quod fiat aliquid
per modum obiecti. potest 29 sibi sufficiens
approximatum. Et si quaeras ratio istius
dico quod ratio est quia an. vel habitus in
eo non potest aliquid esse se in alio nisi
per modum obiecti in se potest aliter agere
quam per modum obiecti. Si quaeras ratio
non est alia. nisi quia non est talis. Ergo
de primo istoque sufficiat. Q. 18.

Utrum actus virtutis et efficiens
sint idem aliter a dicit. Et actus
hic dicunt quod sic. quod probant
multipliciter. Primo sic. impossibile est duos
actus esse in eadem potentia. quia si duo
sint esse in eadem potentia. eadem
virtute infinita. et sed duo eadem non
agere in proposito. quia actus virtutis et
efficiens sunt idem. quia simul cognoscit
o. et cognoscit se cognoscere obiectum
et eodem actu quo bonus videt virtutem.

ad actum
/. idem actus

videt visionem sua in verbo. quia eadem actu verbum videt. et natura in verbo. sed ille actus quo videt visionem suam est in verbo et reflexus. ergo in ille

Augustinus de trin. ca. 4° 4°. amat amantem se ipso. et ille actus amoris qui amor amat est et reflexus. ergo in ille

Si dicunt aliquis aut multi. non sperem. quia tunc sequitur quod esse in illis obiectis possunt esse infiniti actus dicentes hanc speciem quia ingerit predicamentum in infinitum in actibus et rebus et reflexibus et per omnes illos actus cognoscitur obiectum primum. et dicunt solo numero quia duo actus de eadem specie non possunt esse in eodem subiecto sicut et sed ille cognoscere in rei in rei et in simplicis sunt una res sicut albedo et hac albedo. et per cognoscere singulariter ego possimus cognoscere aliquid in albedo et una cognitio et actus reflexus quia illa per quam cognosco aliquid in rei et illa qua cognosco simplicis est actus rectus. ergo actus rectus et reflexus sunt una res. et ergo non dicunt ille si essent diversi actus sequitur quod quilibet intellectus posset hinc infinitos actus intelligendi sicut. quia non potest habere tot sicut quia possit hinc placet. quia quilibet actus reflexus potest cognosci per aliam actum reflexum et sic cognoscitur actus reflexus et eius obiectum. ergo punit esse infinitus actus intelligendi sicut in eodem intellectu

Ratio ille si differrent hoc esset impossibile obiectum quia impossibile sibi non dicunt. quia sunt in eodem subiecto. sed quia et tunc differrent specie. quia obiecta dicunt species. ut probatur. quia quilibet actus tendit in aliquem actum. sed illud videtur illius alicuius actus cum eadem specie cum illo actu in quem tendit. ut bigum si ego habeo opinionem de aliquo et cognosco illam opinionem opinatione illa cognitio per quam cognosco opinionem et opinio. sed videt deum intuitive videt sic videt sicut deum intuitive. ergo omnis actus in proposito tendit in aliquem actum sub ratione actus. et per quem eadem species ille in eodem potest et optima disponere impossibile propter se cognoscere illud obiectum actuale. aliter nullus posset propter se esse in optima disponere. sed illud propter et actus reflexus. si ergo sit aliquis actus sicut et in duobus actibus. quod non est verum et hoc in actu 2°. si id habet positum vel alter sic potest non propter se esse in optima disponere non quia et in optima disponere. sed ipse et in actu vero impossibile propter esse in optima disposicione. ergo tunc propter vel nullus. ergo impossibile et impossibile esse in actu. reflexus et actus rectus et reflexus sunt idem

Contra istam opinionem probo quia actus rectus et reflexus sunt diversi actus. aliter. quia si essent idem actus sequitur quod cadem cognitio esset intuitiva et abstractiva. hoc quia et falsum ut dicit philosophus quia intellectus potest cognoscere aliquid abstractive sicut antropum vel aliquid aliud. quod non est prius intellectum hanc expressam actualem. et potest cognoscere illum actum intuitive nisi sit in intellectu hanc suam actualem extrinsecam. ergo si id sit actus rectus et reflexus. eadem debet esse cognitio intuitiva et abstractiva

Ille si sic tunc idem actus esset gustus et delectatio. quia cognitio hanc cognitione gustus. delectatio potest hoc cognoscere illa cognitio gustans. et illa delectatio et cognitio reflexa. et alia cognitio et rectus. ergo eadem esset cognitio gustus et delectatio

Ille si sic sequitur quod opinio et scientia essent idem. quia quis habet opinionem de aliquo potest intuitive se scire opinari. et se scire opinari et actus reflexus et opinari actus rectus. ergo idem est se scire opinari et opinari

/. ß hoc nō

rectus non sit in actu

data ypothesi. Ad p eundem actum
mundi non tendit intellectus divisione
ad obiectum. et hoc sil. sed p ratio
nem tendit in obiectum. et per
reflexionem intellectus. quia intellectus actus reflexus
Ad si sic tunc idem esset dubitare et
intuidiabile scire. quia si aliquis dubitet
igitur sed. potest intuidubile scire vel
cognoscere se dubitare. et ista aggregatio
est actus reflexus. et alius actus rectus.
quod idem est actus cognoscendi et dubitandi.
Ad nullus actus est obiectum
simpliciter. quia obiectum actus est mensura
actus. et idem non est mensura simpliciter.
sed actus rectus est obiectum actus reflexus
Ad illa dicunt valent quoad unum
potest esse sine alio. sicut est in propositio.
quia prius cognoscit obiectum quam actus per
quem cognoscit obiectum. quod actus rectus est
prior actu reflexo Ad idem actus
mundi non potest esse intensus et
remissus. sed aliquis potest intensius dili
gere actorem et dilectorem aliquid obiectum
et unus intensius diligere actorem et
dilectorem quam diligit obiectum. quia possibile
est quod obiectum sit multum expressus in
bonitate illa dilectorem quam diligit.
et quod est magis bonum. potest magis
diligi. quod si idem ex actu rectus et re
flexus. idem esset actus intensus 2 remissus.
Ideo dico quod actus rectus et reflexus
distinguuntur sicut distincti actus Ex hoc autem istud
arguit supponitur quod aliquis intellectus sciat
unum actum cognoscendi obiectum omnem alio actu
cognoscendi cum septo. aut iste intel
ligit se intelligere istud obiectum aut
non. si sic habetur propositum. quia non habet
non unum actum intelligendi per ypothesim
et intelligit obiectum et intelligit se
intelligere obiectum quod sunt idem actus. tunc sequitur
quod si intelligeret ab eo utrum intelligere
illud obiectum et ipsum esset quod non cum
opponitur expressum Dicendum quod 3 actus
supponunt esse perturgiri sunt eadem re punta solum
3 solus sil'h' sig intellectus quod ad signum publicum
et connotant diversa et distincta. ha

Vacat h' et sinpio in loco si assignato h exemplar

illuminare hominem cognoscendo. vi
sionem eius intuitam. id est gaudium
vel videre intuitive ab alio. purgare
hominem caudem intellectus cognoscendo gnomondo
copulum meum ignoscere angelis. vel. per fidem videntem
hominem eadem intellectus cognoscendo gnomondo
quod unusquisque et per fidem per quod aggregatum
ab ista prima intellectione. Vnum unum alius
dicit ab alio illuminari quia videt intellectus
alium intuitive. Dicit purgari quia mentem
isto actu illud quod prius ignorabat
mundum fuit. et sic purgatur ab ignorantia
Dicit per fidem quia mentem ista intellectione sicut
a prima elicit et excipit aliam
intellectionem per quam per fidem fuit
actum. per hoc. et hunc istum actum solum esse
in angelis et non in nobis. quia in nobis
pro statu isto non potest angelis esse aliquis
intellectus obiectum non effluit per unum
vel Quaedam est quod locutio est audio
et non est. quia audio quod non est non
intellectio unus angelus tradita ad
aggregationem alium angelum. Sed locutio potest
esse intellectio alicuius obiectum expressum
puta hominis vel azimum Ad quod aliquis
intelligit aliquid obiectum delectabile de
lectatur in intelligendo. et appetitus
plus intelligere quam vos habetis istum actum
pro obiecto. sed voluntas non fortius
in cognitum. quia pro tunc illec actus
est aggregatum. quia habetis tunc unum actum
intelligit ad illum actum. quia actus
rectus et reflexus sunt idem Ad si actus
distinguuntur ab intellectu. quia cognoscunt non
dicunt vel. quia sibi videntur non. sed
rectus est plenum. quia tunc quot erunt
virtutes morales rectae in voluntate
cum actibus rectis. tot erunt rectae cum
actibus reflexis. sed actus reflexi possunt
variari in infinitum habitum speciem.
quod potest fieri infinitae virtutes mo
rales virtutes habitum speciem. quia sic cum
actibus rectis multitudo potest fieri sicut
moralis. sic cum actibus reflexis mul
tiplicatur Ad quod aliquis est in actibus
rectis per causam habitus moralis sic cum ar
tibus rectis multiplicatur Item quod aliquis
est in actu recto

rō. aut ꝓprie se cō in actu rō
~~aut ꝓprie se cō in actu rō~~ qꝫ ē
in actu rō ~~q̃ actu~~ aut qꝫ nō ē in actu rō
sed qꝫ ē in actu ē flexo, tunc si actu
ē flexo ē alio a rō nō sil vltīate
ē in vltīate. gō rō, in actu ē flexo
nō ꝓprie se cō vltīate, ē ꝓprie obti
si ꝓprie se cō in actu rō, qꝫ est
in actu ē flexo. tunc ꝓprie vltīate
cō in aliquo actu qꝫ nō ē vltīate
in illo actu qd ē impossibile. Hic si
sic aut actu ē flexo actu ē fruēdi a'
vtendi. nō pmū qz tunc tendit
in ratōz. qz in actu rōis. Nō 2m
qz p illū actū tendit in deū. et vt
sic nō ē actu vtendi. gō sunt id actu

Ad pmū dicō qꝫ arripit pro sup
posito qꝫ aliqs tū habet vt actū
cogdi. o'. omū alio actu intelligendi
eq̃ ḡ to. ēt. Dico qꝫ nō. et vltiꝰ dico
qꝫ si cēt pro eod. o'. quo qrit ab
eo vtz intelligit se intelligēdo illud
o'. Dico qꝫ nō debz hoc qrere. qz
pro pmo instāti nō ꝓprie se cogit ē
illud obiectū. si tū ponat post. quo
bz pōt hoc qrere. qz tunc habet vt
actū cogdi ē ꝓprū. qꝫ de nouo ponit
Ad aliud dicō qꝫ si vōs de
bertet in actu intelligēdi ē ꝓprū
aliq obiecti qd apphendat pcē
mte. cē delectabile. et sic opz qꝫ p̄ q̃
cognoscat. et ideo nō pōt delectari in
actu n' ille actu cognoscat p mte.
sed hoc cit p actū ē flexū. q̃ est
aliq̃ qd actu rectū. Ad aliud dicō
qꝫ mauū ē negrēdo qz ex multō
ē flexo actū nō rat habuit mo
zalis. sed solū ex multō actū rōis
Vel aliꝰ pōt dici qꝫ vtz nōlis nō
solū quat in volūte ꝗ in appetitu
sensitiuo. qz habuit moral ē moderatū
pā mū. et solū in appetitu sensitiuo
qꝫ stitut passiōes. Ad aliud dicō
qꝫ si ponat qꝫ tū sit in actu rō tunc
nō ꝓprie se cō in actu rō qz actu
rectū et ē flexū sunt sil vl pōt cē sil

si ꝓ

in actu rō

passiōnū

si bn pōt cē qꝫ se pcipiat cē in actu rō qꝫ ē in actu rō

Et qꝫ dicō qꝫ ē vltīate in vno
actu nō pōt cē in alio actu. Dico
qꝫ si intelligat ꝓ vltīate cē. esse
ꝓprie in actu. Dico qꝫ sil pōt cē sub
duobus vltīate. qz vtrūq̃ actu tiat
pōni in suo ordīe lic duō sōdē. si
intelligat ꝓ vltīate ꝓprie finalū
ꝓprie in rōne simpli vltī. sic nō
ꝓprie vtrūq̃ vltī te. qz vnū actu ē
finis alterius. Ad aliud dicō qꝫ sūt
duō actu fruēdi. Ad pbacōes
dicō qꝫ actu ē flexū lic tiet in
ar. qz tū ibi nō sistit finalit. ꝗ
tendit in o'. finale. ideo ē actu fi
nalis. Ad rocēs aliū oppōnēs
Ad pmū dicō qꝫ qua ratōe nō valz.
qz maiorīs ꝓfectionis potest ē hic
plures actu sil qꝫ paucioꝰ. sed nō
ē maior nū in infinita corpora cē
simul qꝫ duo. ideo si 2o corpora pos
sunt cē simul et infinita. et tāta
ē ē pūg. a mt Dmūcrocēs duoꝝ cor
poꝝ cē sil. sicut mt Dmūcrocēs
3. sic nō ē de actu. qz qꝫto plures
actu ē in pōt potēa tanto maiorīs
ē vtute. et ideo si habet infinitos
actu sil esset infinite vtute
Ad aliud dicō qꝫ vide visionē sua
in vbo pōt intelligi duplī. vel ut
sua visio tū cōtinet virtualit in
vbo. vel vt visio eius actu forālī
ꝗ qꝫ habz cē in gnē ꝗ. pōt vi
ēodē actu rō quo vide vbum
2o nō si videa hoc cit actu ē flexo.
Ad aliud dicō qꝫ verū ē aor amat
semp ꝗ ꝗ. nō ꝗ in mū. vl
aliter qꝫ amor in habitū ē pū in
amādi semp in actu. sic sciā in
habitu ē pū in cogdi sciā in actu
Ad aliud dicō qꝫ sine dīant spē
sine mō fūdit pōt ē ꝓdēi. qz
si differunt spē dicō qꝫ nō. in
qꝫ infinita actu dīū spē possūt
cē ē ꝓprū cogdi obiecti ē moti. dū
tū obiecta ꝗmqua dīant. sed spē

mag̃ erunt illi actus actualiter infiniti
ita q infiniti sint sil in actu. Si
aut dicat solum mundum esse non
mag̃ q tales duo actus sint sil in
cod. qr sunt actus respectum et vtrq
importat. illum ad obiectum ad quod
fiat. et actus respectum dicunt
solo mdo. put esse sil in cod. Ad
aliud dic q gg̃o in qi potest intelligi
duplex. vno q fit aliqd dicit ge
neratur vbitate. et sic est qb p pdica
tor. et pt de omni cognosce. Alio
potest accipi qd aliquod obiectum cog
noscat in qi fit aliqua rez rez.
sicut si cognoscat homo mptum esse al
vel fba. illa ez gg̃o habs in qi et
talis cognio in qi non est omni gnio
p pnos. qr est vna gnio sm vel
accipiendo gnioez primo si aliqus
gnoscat gnioez illo. illa cognio
p qua cognoscit est actus rectus et
non reflexus. sicut est actus rectus qn
fba cognoscit vel actus ipsius logicus
de cognosce 2oo sic illa cog̃o p qua
cognoscit illa gnio est actus reflexus
vel alit dicitur ab illa gnioe gnita.
sic si ego gnoscerem me gnoscere
homi sub rone animalis vel fbe. Ad
aliud dico q intellectus non potest habere
infinitos actus sil. et id dico q potest
habere tot sil vta q plures non potest
habere sil. et qn dicit q quilibet actus
reflexus potest gnoscere p actum reflexum.
dico q verum est. qr sic gtingit prede
m infinitum successive. sed mag̃ erunt
infiniti actus sil. Ad aliud quod
doctor credit q dicit. et qn dicit
vnus actus tendit in aliud finitum
formaliter illius actus alterius. et tunc
id alterius actus erit eiusdem rationis sui
speciei in illo sicut si ponatur exemplum
si aliqs gnoscat opiniones suas. vtrq
gnoscit eiusdem speciei. et eiusdem rationis si p
actum reflexum cognoscit actus intellectus
tunc intuitus. sed q sint eiusdem speciei
dicit negando assertum qr si aliqs supposit
tullius cognoscit suppositum. vel

cognoscere extensiones extensiones non
sed q gnio sua et suppositum esset
eiusdem speciei. et tunc illi actus tenderent
in illa obiecta fitum rez forte istorum
obiectorum. Dico tunc q non dicit speciem
solo mdo. et qn dicit q obiecta dicit
speciem g̃o actus. dico q vbi obiecta sunt
ordinata et vnum obiectum est alterius
alterius. ibi non opz actus distingui specie
fice ex tali diversitate obiectorum. sic est
in proposito. q si obiecta sic essent dis
tincta q neutrum reduceret ad alterum
et vtrumq habet rez forte distincta
speciefice sub ratione obiecti. tunc bene
posset credi q actus essent distincti
specifice sic non est in proposito. Ad ad
dico q maior non est vera. qr p actum
rectum p quem venit potest obiecto pster
tissimo est in optima dispone intellectus
et tunc possibile est q nullum actum alium
habeat intellectus.

Q. XVIII.

Circa in relo sit mata eiusdem rationis
cum mata istorum infiniorum. Ad dicit
q non. Ad probat multis primo qr
si mata istorum infiniorum esset in potentia
forte ad aliam formam quam habet
et pnat ea. et habet appetitum ad
ea. et id vnumquodq tale est gnabile
et rez. si g̃o sit mata in relo cum
rebus. tunc illa mata haberet esse istum
appetitum. et p quod mata reli poz recipere
aliam formam. et sic ecet rez. Ad
omni potest passive corrumpi potest
actiua. sil g̃o sit mata eiusdem rationis. tunc naturalis
ois potest mata ad formam in istis infiniorum
potest reduci ad actum p agens naturale.
ratum poz corrumpere relum qd est falsum
Ad in rerum natura non est infinitum qd est mata ea
rationis rebus et corrumpere illud non
habet rationem sufficientem ut se rationis rebus
et corrumpere esset q ibi silicet et /. si si mata reli sit eiusdem
relum non est infinitum qd vide
falsum sabe fit fbam lica forte sit
infinitum fit loca. Ad primo methaph.
dicit phs q mata est qua res potest esse
vel non esse. si g̃o mata est eiusdem rationis

sed p relinq pot no ce. Ad 2o de
gna de que hut cade maz sut
ad unere tu sunubilia. corpa celestia
et ista inferiora no sut admovere
tu sunubilia. go vel. qz de corpore
celesti no pot fieri aliqd corpq cor-
poreale. Qz aut celu heat maz
pbu. tu qz celu e ens in actu. et
p quod vel e actq vel hus actu.
no aut e actq. qz tuc ez na mere
go e hus actu et potq. et oppo ex
ma et forma. qz celu e hsibile et
p hoc e male. tu qz pb. p. primo
de celo dt p celu e q tu ex tota
ma sua et eo e corpl. Con
ista probo p in corpibq celestibq
no opz ponere maz altiq zois ab
istis inferioribq. qz acci do duaq
stellas quae aut distinguit spe
aut no. si no sut eqq spei go
mat in eis e eqq vois. go ma
vniq stellae e in po ad formq al
tiq stellae. et appetitq naliq esse et
primo. sicut tu arguis de ma in
ist inferioribq. et p quod pot ma
vniq stellae formq altiq corpei cp qo
e in po nali ad illa. et p quod
ea stella ez corpl ab alia sicut tu
arguis in istis inferioribq. si aut stellae
no sunt eqq spei. tuc aut ma in
eis e eqq vois aut diuse. si eqq
tuc sic pb. si aut sit ma altiq
vois in eis go quot sut stellae tot
sut me altiq vois. et ex erit infinite
me altiq vois. qd viz p id inf.
Si dicas p lig in stell sit multa
eqq vois. tu nullu agens nale ca
tu pot destruere vel cere vel spo
liare stella aliqua forma sua. do
no sequit p stella vel aliqd corpq
celeste sit corpl. lig in eis sit ma
eqq vois. Cont eqq dicta ego
si ponat ma eqq vois i celestibq
et in ist inferioribq. p nullu agens
nale pot spoliare aliqd corpq celes-
te forma sua in esto cau paly p in

alio. et eo pp corpez vel mecorpez
no opz ponere maz altiq vois
ibi et hic. Ad. sine orbes drant
secundq spez ap no. celu tq est di
sibile in ptes eqq vois. salte per
potq dina pot dividi. et tuc i
ist ptibq diuisis e ma eqq vois.
go ma vniq ptis e in po nali
et habz appetitu naliem et prima
rez ad formq altiq pti. et p quod
pot illa formq corpei sp e fieri. go
tu idptitate me stat mecorpez sic cu
a diuisitate. Si dicas p lig celu
sit disiuncte tq vna ps no pot sepa
ri ab alia. et eo no pot ibi esse
nisi sut multa individua eqq spei.
Cont nullq epiang dz negare
q in deo possit diuide celu in duas
medietates equas e quatu et disiu-
sicut agens pot diuide lapidem creatu
vel lignu. et p quod vna medie
tas pot separari ab alia. et sic
duo individua eqq spei. Vtu pone
p deo no pot fiere duo idividua
in eadem spe in corpibq celestibq
vel angel e ponere dictu pagnu
p epiam. Si dicas p lig pos-
sint de ste esse duo individua eqq
spei. qz tq forma celi no potest
rari a creato sed a solo do ideo
no pot vna ps nec alia corrupi
et fera disiuncte celi dicto. Cont
eqq dicta ego ponendo maz eqq
vois utrobiq. qz tq no e in ptate
rare produere nouam formq celi. q
hoc pot fieri a solo deo. eo no est
corrupere in ptate agentis creati rare aliqua
pte celi vel formq. qz cum est
corpis vna. nale e rare aliam forma. forma nale eius
Ad questiones go respondeo
primo. p in celo e ma. et hoc pono
pp dicta sancti et doctoris. q dicunt p
deo creauit in primo maz ego quod
formauit corpa celestia. et alia.
tq p. inferiores phi et quinta rois

astri in potn nali et habet appe
titum naliem et primarium
ad aliam formam et tuc una
stella poss alia corrupere

in celo nō ē mā distinctū a forma.
Sed ab hoc sequitur q celū nō hz
mātēriā omnō et q nō habet mātēriā ge-
nerabilem et corruptibilē. ꝑ tm lo-
calē. Sed tm habet pōnī ad vbi. et
illa mā que ē ꝓbiectū cōpositi
corpē ē forma ꝓbilis. vel ꝑ tm intercep-
tōnē vel opī pōnī quātitatē celi
et alia accidēta. cū sūbiectū in
forma celi ꝓbili. vel q sint sine ꝓ-
iecto. Ad dicēdū q in celestibus et in
istis inferioribus ē mā eādē rōnis. dic
licet ꝓ hīs celis nō potest demōstrari sic
nec illa. tm potest ꝓsumi primo sic.
Sed si nō sunt eādē rōnis aut hoc ē
ꝑ nobilitatē formē celi. aut ꝑ
maior. nō primum. Sed ꝑ illos de
op. gra forma celestis ē ignotior
aliis intellectus. sicut ꝑ eos quālēs omnē
mātēriā ē ignobilis arīsto. et tm
hoc nō obstat mā ē eādē in ōi-
bus illis. Ergo nobilitas formē nō impedit
1 ꝑ 2. Sed nō ē repugnātia nec
ē ing. Sed nō ē tm. Ergo q ex duo-
bus ēntibus fiat vnū. ergo
mā prima ē incorrupt. et mā intel-
lectiua celi. et tm ista duo faciunt
vnū compositū. ergo. Sed maior tālis formē
nō impedit. qn sit mā eādē rōnis
hic et ibi. Ad maior tālis celi nō
ē maior tālis simpl. ꝑ ꝑ ꝑ. Quid. Potest
cū deo destruī celū et corr.
simplē. Ergo tm maior. Sed nō potest
corrūpi ab agente cāto. Sed superior
forma nō potest agentis cāti destructive
vel astrictiue. sed equalē ē celū maior
ruptibile ab agente cāto si in
celo ponat. mā eādē rōnis cū istis
inferioribus. sicut si ponat mā alterius
rōnis. Sed quātūcūq mā sit eādē rōnis
ꝑ ꝑ. et ibi. Dūmō agens nō habeat
vtutē productiuē vel corr. mā. ēsse
corpis celestis. vel vtutē separatiuē
sicut habet ēsse q. ex mā et
aliā intellectiua. nūq̄ ducit celū
maior. ideo tota cā ē quare celū nō
ē corr. ab agente cāto ꝑ a solo deo
Sed solus deus et nullū agens cātum
habet vtutē corruptiuē vel ꝓducē.

Sed nō obstat q mā celi sit incorruptibilis et forma istis ab ēsse fūt vnū
q nō corrūpit. go

ēsse corpis celestis. vel vtutē
separatiuē. sicut tota cā quare agens
ē corr. ab agente cāto ē. Sed nō solus
deus sed agens cātum habet vtutem
productiuē et corr. mā ēsse corpis
ignis. licet mā eius sit maior. ab agen-
te cāto. Ergo q mā sit eādē rōnis
vel alterius mutat ad corr. vel
maior. Ad hoc nō magis nec corrūpitur
potest passiue nāli potēta actiua vel nāliū
ēsse corr. ēsse q ēsse productiuē.
sed ꝑ fidē ē dare aliquā potētiā
passiuā nāli quā nō potest agens
cātum ēducere ad actū nec potest pro-
ducere formā ad quā ordinat tālem potē
nāliū. Ergo cū dare aliquā potētiā
passiuā nāli ad corr. quā nō potest
agens cātū ēducere ad actū. nec potest corrupere
producere formā ēsse corr. ē illa
potē. Maior pt. Maior probat. Sed ista
mā prima ē in potētia passiua ē
aliā intellectiua. sicut ēsse formē ignis.
et tm quilibet ēpiciam habet ducere q
ista potē passiua nō potest nō potest
ēducere ad actū p agens cātum. sed p
pōnī diuīnā tm. Ergo licet mā tm celō
sit in potētia passiua ad ēsse aliā
aliā formā. et sic ē in potētia actiua
ad corr. formē quā habet nō opī
q illi potētē passiue corr. et potētia
actiua nāliū plēq ēsse corruptrix
ēsse productiuē. et ideo si agens
cātum posset producere vnā formā
corpis celestis. poterit corrupere aliā
et aliā nō. Ergo nō negat. mā
eādē rōnis hic et ibi. Sed tūc matia
celi cet in potētia passiua adaptatur
ad quālēcūq vnīus formē et corr.
alterius. cum hoc nō impedit sicut ꝑ tū
ē. Ergo ibi ponēda ē mā eādē rōnis
Ideo duo q in corpibus celestibus et
in istis inferioribus ē mā totaliter eādē
rōnis. Sed sicut hic ē in potētia nāli ad matia
aliā formā et appetit aliā et
p natū. et ēsse ad oēs tālēs. ita ē
mā ibi. cū istis ēdiuīnis simplē.

et ab te oppon dei. hic non oppon age
re creati. et ny hoc e dra ut maz
hic et ibi. qz ma hic e ny po ad a
lias formas que put produci p agens
male ratum. et ad aliquas q non
put fieri ny a solo deo. puta forme
ute ma. q ma celi e ny po ad formas
multas quaz nulla p agens male
produci pot ny illa ma. sed solum
a deo possit ista fi. et hoc dico de
rom lege. qz posito cto actio ra su
possibili poz ma celi corpe aliqua
formaz ab agente rato sicut creato
Ita cu ma celi e eadem rom ut ma
hic ny po non tny ad alias formas
q tny put fieri a deo et non ab
agente rato. ypotu ad formas igniis
aer zc. Posito go q deus ny ma
celi produxit seu induxit formam
igniis sic e pot. qz non includit
q dictoz. tm si aq tuc est appropri
nata et esset maior vtus ny
agendo q igniis corrumpet formam
igniis. et induxit formam aque i ma
que prius erat sub for celi. et ideo
ma celi simpliciter e ny po ad multas
formas quas pot agens ratum producere.
q multa talia pot produci ny
maz celum prius induxit a deo ad
talis for que pot p agens ratum
produci. Dic go vide m q i celo
sit ma celi eadem rom cum istis inferioribus.
et hoc quia pluralitas materie est
ponenda sine ma te sic se dictum e
ut non aptz mentis ponendi
maz alia rom hic et ibi. qz aut
que put salvari p diversitate me
q ratione equalis vel melius possit
salvari q vitare rom. Sed
dubium e vtz ma celi informata aut
intellecta. Dico q phy q illa ma
non e informata aut intellecta. quia
ipse ponit q intelligere sit ens
corpibus celestibus sic motores tny.
et id non sicut forme vel perfectiones
ny non pot probari esse nisi q ma
celi sit informata aut intellecta. qz non
pl q e pugnat ne intellectuali informa
mere illa maz q maz mirabiles et deus
poz fieri maz inter lo perfectioz ma.

et illa poz informare maz celi sine
alia e pugnia. et ita poz tenere
q phy. q celum est animatum. qz ty
sancti Dionis. Ierum. id teneo cum eis
q celum e animatum. et sile q
pluralitas non e ponenda sine ma te
mere aut non aptz mentis ponendi
celum animatum. Cont ista sunt
aliqua dubia. primo qz ny celo e
cum intellectu. non tamen sed ny ista infe
rioribus non sed e cum corpore. Ad
corpus celeste e mixtum ex parte
ma et forme. ita q vtq e cum intellectu
mixtum eq. sed si est ma eadem rom
hic et ibi. et corpora ex ma que
appetit aliam formam. sic e aliquid
corpus hic inferius. Ad q hoc q
ponunt celum esse mixtum. vtrum ita
rata non pot sup maz off nam formam
ex q structure vel destructione. quia
p istam rem pot probari q ho sit
mixtum. qz sup formam hominis non pot
agens male nam sup ex maz qz
tam ma q for ex e mixtum. Ad
q hoc q ponunt hy phy celum esse
animatum. qz 7 de anima ponunt
duetes celum esse animatum. et 8no
methaphy q vlt Dionis q tor q
intelligentiae ab te attribuunt celum
sicut anim corpori. Ad q hoc q po
celum habet aliquam intellectualem qz ny
ma expressa aptz ponere formam rationalem
extensam. sed ani intellectiva non
pot extendi q ad. Ad primum
istoz dico q ny corpe celesti non e
cum intellecta mixtum. sed ny eo e
cum intellecta mixtum et illa e ma
eadem rom hic et ibi. q pot corpe
formaz quam non habet. vnde ny po
dictorum oppon ex multis formis.
sed illa potentia non pot reduci ad
actum p agens naturale. sed solum p
agens naturale. q totum pot dici
verum. et sic pot dici habere rationem
intellecta mixtum. q non pot corpus
ab agente rato. Ad aliud dico
q non corpus vel mixtum quod
posse p maz vel formam. et id aliud
non dicit phy q ma e cum corpus

sz ad sors cera q
pnt pduci ab a
gente creato

ydemptitate

1. posse

1. no

e philosophi de virtute principii. quia materia non
dat ea corruptionis nisi quia una potest
habere diversas formas sive. sicut una
forma potest informare diversas materias sive
cessante. 2. eodem forma et ita diversa
corpora sicut et materia. et ipsa materia
celi est eiusdem partis materie et eiusdem partis formae.
et ipsa partis materie. et ipsa ipsi dum est sub ista forma
celi. ista materia nullo agente extra potest
corrumpi vel produci forma celestis. et
ista materia tunc est tunc habitus quod. et
ponit Dominus potest ista materia pati ab
alia forma materiali. et ita forma potest
corrumpi sine. Ad aliud dicit quod
homo potest intellectum esse ponere aliam
formam sensibilem super quam potest agere
naturale corporis producendo. et ita non
sequitur quod est materia sed celum. sed si
aliquis intellectus immediate firmaret quod
magna pena si illa materia non posset corrumpi
ab agente extra aliquid. et pugnat quod
tunc illud quod non potest corrumpi ab
agente extra. et tunc esset materia sicut
non est celum. tunc stat cum hoc quod potest
corrumpi ab agente materia pulchra do

Ad aliud dicit quod philosophus. et quod tota
legitur quod intelligentia quidem celo
sicut motor non sicut forma informans
et sic potest dici ad omnes auctoritates.

Ad aliud dicit quod in hoc non intel-
lectus non extendit. sed est una alia
forma extensa in hoc. et si non
est aliqua alia forma extensa. potest
tunc aut intellectus informare extensa
sine materia extensam per quantitatem.
non est inconveniens quod materia prima sit sine tu
phus extensionis. sicut quod materia sit
quod non est inconveniens. Ad primam
oppositionem dicit quod materia celi est in potentia
productionis ad omnes formas quas non habet.
et caret et potest recipere formas et appetit
omnes formas. et tunc cum omnibus istis non
sequitur quod possit corrumpi per agens
naturale. sed tunc per unum agens sicut
deus. cum est causa dei potest. Ad aliud
dicit quod sunt tot legitimi celi. quia non
habent in in prima potentia passiva formarum
inter se. et tunc isti potentia passive

non corrumpuntur potentia activa. utrum quod aut
possit produci per aliquam potentiam natu-
ralem. sed de hoc aliquis. Ad aliud
dicit quod opinio philosophi fuit. quod in celo non
est materia distincta a forma naturali et quod
ita fuit inter omnes sua opinio accepta veritas
fuit. sed catholici posuerunt materiam et
potentiam passivam. quia non potest esse duas ad
actum per agentem naturalem. dicunt illam
opinionem qualitatem supertum negare et philosophi
sibi. Ad aliud dicit philosophus quod
est actus. quia includit formam naturalem
et quantitatem. Ad aliud dicit philosophus
quod celum est sensibile et non habet materiam.

Ad aliud quod dicit celum oppositum esse tu
materiam suam. dicit quod philosophus alia accipit
magis pro partibus integralibus. ut semper
ubi est pars totalis. et magis est pars homo.
et sic celum habet materiam. et est totum cum
totum materiam suam. et cum omnibus partibus
integralibus. et non accipit materiam pro
alterum per oppositum. Ad aliud dicit quod
philosophus in celo non est materia. et ideo
philosophus eum illa quod quod in materia fuit adin-
vicem transmutabilia. tunc philosophus ratio
ibi est materia. et tunc suppo predicta in
telligit de transmutatione possibilis ad actum
per potentiam naturalem sicut est falsum si
per potentiam naturalem sicut est verum. et dicit
posset fieri argumentum de corpore celestis
si vellet. 2. est finis totius quoniam

Q. 19.

Utrum creatura aliquam sit ex pro
ductionibus aliquibus. Videtur sunt 3.
differentiae potentiae est de propagatione sive
productio per propagationem. 2. per potentiam
furtivam. 3. de productione utriusque non
De prima est differentiae quidem
aliquibus sive habet aliquid possunt pro
duci a forma naturali. vel non poterunt
a forma animali et non naturali. et dicit quod utri
usque formae naturalis non potest esse principium
immediatum aliquis operationis. sed tunc forma
accidentalis est huiusmodi principium. quod probatur sic.
quia omnis forma corporalis aliquis formae
et immediate est productiva alterius formae
corporalis. oppositum. Ex igne dicit oppositum
aqua. sed forma aquae est corruptiva

Ad aliud patet quod materia est, ita intrinsecum et in
corporis et 2. quia agentibus et 2. quia non

Nisi quae pt

Nisi pt fuit ab aliquo agente extra et ex parte formae quia

formae substantialis. quia illa est productiua formae substantialis. illi formae corruptiuae impossibile. Hoc probatur. quia forma quae est productiua formae accidentalis impossibile. aliam formae substantialis. et corruptiua illius formae substantialis. sed calor igitur potest producere impossibile. aqua. sicut patet. potest corrumpere aquam. et si sic, forma, et producere. Confirmatur. quia quidquid aliquid fuit eiusdem rationis. quidquid gerunt sub ratione unius et alterius. sed calores quieti et separati fuerunt eiusdem rationis. et separati calor potest producere in aqua gradum caloris. impossibile sibi. et per quos potest corrumpere formam aquae. igitur eodem modo potest calor in corruptibile in igne. Ad si forma substantialis fuit actiua et producitur alia forma substantialis. tunc quia in primo alterationis aut producit totam formam substantialem. aut partem eius. Non primum. quia oculus videt ad sensum. Si secundum igitur forma substantialis est corruptiua illius. sicut patet magis et multum quod nullus concedit.

Ad si sic tunc forma substantialis est corruptiua alterius formae substantialis. sed quia una forma est corruptiua alterius. oportet quod unus fuit generatus. et una forma substantialis est generata alterius. quod est quod physici. quod probatur quia ad substantiam non est motus quia multum est generatio substantiae. Ad generata natura sunt fieri et esse. suppositum. si igitur unus formis substantialis fuit contrariatus. potest idem simpliciter habere simultanee duas formas substantiales quod est absurdum. Ad illas duae formae generantur et multae. sed unus omnes formis substantialis non est medium igitur. Ad tertia. Ad multa. quia tertium. Ad quarta quia elementa non agunt nisi per qualitates. quae non sunt formae substantialis. sicut secundum quod quidquid agit et unit vocat qualitates et multitudinem qualitatum. Contra ista opinionem. si immediate agere non competit formae substantialis. aut hoc est vocat perfectiores aut vocat imperfectiores. non vocat perfectiores quia potest operari nobiliores partes do et angelis. nec vocat imperfectiores. quia potest operari imperfectiores partes elementi.

Ad primum. Ad minus. ergo sicut producit a simile. tunc sic quia est productio per motum. simul tunc productum assistit pro ducunt. sed productio formae substantialis in generatione commutatio est per modum sibi. igitur forma substantialis producta assistit formae producti. sed non assistit in forma substantialis. igitur etc.

Ad quia aliquis effectus sic se habet ad aliquam rem per posita. a re post poni effectus nititur. et illa non posita non potest poni effectus. illa res habet vocem rei et illi effectus tunc vel immediate. hoc est satis credibile. quia effectus sufficit. dependet rei per positam igitur rem cessante potest alius igitur generari et non posita forma igitur erit si calor ponatur. non potest generari igitur. patet ad primum. si calor in igne sit et agat in aquam. nisi generetur igitur per tunc calor. igitur etc.

Contra. per auctoritatem vegetatum. quia illa posita rem calor potest aliquid nutrire. et potest calor sic aut vegetatum non potest nutrire. igitur etc.

Ad omne nutrimentum requisitum nititur ad aliquem effectum. vel est ratio illius effectus immediate vel mediate. igitur rem aut vegetatum nutrimentum requiritur ad nutritionem. vel est ratio immediate nutritionis vel mediate. si mediate tunc est tunc ratio in est. sed si illa ratio immediata aliquid ab alio puta a deo destructa alia ratio aliquate. nutritio potest sequi effectus. et per quos destructa vegetatura adeo poz fieri nutritio alicui aliquis per solam formam accidentalem. quod falsum est. igitur etc.

Ad pluralitas rationum non est ponenda sine necessitate. sed posita qualitatibus quibusdam sine formis substantialibus non potest generari substantia. igitur ad generationem substantiae per formas substantialis. prone in generationibus. Dicit ad rationem effectus utrarum totaliter non opus nec ad ponendum. igitur etc.

Ad dicit quod herba est utilis calida in tertio sit formaliter frigida. et vinum utilis calidum. si hoc non est quia aliqua qualitas in istis potest efficere. quia nec frigidus in humiditatibus. aliditate igitur quia substantia est ratione immediate. et sic habet. quia substantia est. primum. frequentius tunc effectum actionibus et ceteris actibus alius. sed quia est sic et quia non

creuerecij ē vt credo ad experiēnā.
q̃ si p̃ experiēnā possiū ꝓuoscere
p solā ꝓbā posita in effectu. et cō-
seruata pōt effectū ꝓduce et cāre
sine oī accidēte a ptē principij ēt tūc
ubi solā ꝓbā ē cā immediata effectij cō
ueniēs tūc cū deo. Si aut opponat
p effectū pōt cāri a solo actente sine
ꝓbā. ē cā immediata nō ꝓbā. Si aut
nō pōt cāri sīl vtroq; tūc vt hy
ē cā p̃xīal ēspēs illiū effectuū. et ho
ē qualiū vez in oī actōe nāli. ē
Quēdo ista q̃ pōt ēspōdēi ad
rōes aliū opinionū. Ad primū
dico q̃ a. ⁊ ꝓ ista et duo et maior
sīl. et maior q̃ nō oē corruptiū
vniū forē ē productiū forē ⁊ hypo.
tū q̃ deus pōt coagēdo in corpe do nō
coagēdo sibi in producēdo. tū q̃
caritas et odium dei forīlē ēpugnāt.
et vōs pōt cōtrariū odium dei et tū
nō pōt producē caritatē. q̃ a solo
deo infundi. tū q̃ vōs pōt aliū
inte in ab omni actu inte di pā pnā
et sic cōtrariū habitū primoz pnā
nō tū pōt producē habitū contrariū
ita pnā. tū q̃ si credi maior pt
supta. nō habē ꝓpositū nō pōt
producē formā q̃ nugpo. tū formē
cōtrariū. g. oēs formā. vel g. formā
ꝓbabilē. sic est falsa quē. q̃ si
forma anī. sit productiū forē. nō ē
productiū nisi tū forē anī. q̃ ē
nugpo. formē cōtrariū. sālē ⁊ tū
gradū. Ho. sic ē sīl ē dubia tū
q̃ accipit q̃ forē ꝓbabilē forīlē ēpu-
gnāt. qd vi. plus. q̃ illa sūt
formaliter ēpugnātia q̃ nata sūt
fieri circa idem. pt. de cōtrariis
sic nō ē de formis ꝓbabilibus. q̃ p
cōtrariū vnius corrumpit vnū plus.
p inductōes aliū cāt aliud. ⁊ ⁊
pt de formis elementarib. tū q̃ qm
aliā forma producta ēspirit
multa. nō ē maior cōquē pro-
duct vnū ꝓ aliud. sed frigiditas
equaliter ēspirat terrā et aquam.
tālis ⁊ igne. si g. frigiditas

tūc actio

maior

formē

sīl

aerē et

sit forma producta ꝓbā. nō ē a. cō
rō quare producat terrā ꝓ aqua
vel ecō. et nō cābit vtrumq; vel
nullam. ho dico q̃ hīc fo. anī
sit productiū nō forē ꝓbabilis. sed
solū anī nugpos. forē ꝓbabilis.
rōes de hy detiatū g̃ dū. hīc nō
sit formaliter ēpugnāt. nū forma
ꝓbabilem. quātūcūq;. et dato q̃ forma anī
est productiū ꝓbē. ad nō
habē q̃ forā ꝓbabilis. tūc sit ꝓduc-
tiū ꝓbē. q̃ forma anī. nō ē n
sīt cā ꝓxīalis forē ꝓbabilis. et fo
ꝓbabilis alia cā ꝓxīalis. Ad aliud
dico q̃ aliqua ē ꝓpo hīc vel ꝓpo hīc
dupliē. vel in se et absolutē
vel p̃ ad agentē cātū. p. sūt
omnes forē ꝓbabiles ꝓpo hīc sālem
elementalis. q̃ nō ē a. ēpugnāt
sīm. nū forma in ignis et terre.
q̃ nū ignis et aer vegetatiū. nō
obstat q̃ dico q̃ due forē spēi
et ultimate sīm sūt elementarīs si
sūt impōte. nō possūt ē in eōdem
indiuiduo. et tota ratio ē q̃ vltīs fo
ē vltīmate constituēs spēm sua. et
loquor de ꝓbabilibus formis. sed ad
indiuiduū nūo nō pōt ēpōi per
se in duōbus spēbus. sicut ad indiuiduū
nō pōt ē homo et asinus. nū ignis
et aqua ita. nū cōtrariū ēpugnāt
forīlē nū forma elementaris et
anī. et nō ē aliqua forma elemen-
tōrū q̃ si q̃ pacāt secū vnū ḡrū
q̃ pacāt cū aliquū. maior cum
ḡria nata sūt fieri circa id. Ho
sūt forē ꝓbabiles nugpo. nū sīl
et cōtrariū forē ꝓbabiles et anī. ḡrū.
q̃ p vtutē cātū nō possūt tales
formē elementārēs sīl induci in eōdem
maxīme sīl ē. sed corpō. q̃ agens
cātū inducit vnā puta formā
ignis expellit aliā puta forīā
aqua. et sīl agens cātū nō pōt
inducē in ignē frigiditē in summo
gradū. nū expellit forīā ignis. et
agens incātū pōt inducē. duas

incēsionū

formas sbālēs sil ⁊ eādē matiāz
et ꝓuide /. ~~ꝓ~~ eas. et erā quārūtū forma
sbālēm elementare rū quadāp qua-
litate elemēt. Dissimilitz nō quietim.
q nō pot fieri grua sil. hoc nō
dicim q duo corpa sut ēpolita ēe
in eodē loco. q p virtutē rata nō
pot fieri. tm p virtutē mēstruum bis
pot fieri vel per pōm diuinum
Ad aliud dico q in pūo nō agit
forā sbālis sed in fine alterāis. sed
ista alterāo pot dupl intelligi fieri
malit. vno. q ⁊ quib pnt eppel-
/. grua lit forēm et induit similē quo
ad ātum gradū. quo habito forma
sbālis corrpit vna forēm et induit
sine producit a. et hm ista via
opz dicere q grua gpacū se in g
dibē rimissib. liz nō hm gradū ep-
pellē. q ignis rīpies aliqd gdē
frigtē aque adūrit vel aliqtēs
sua. liz nō tota. opz ēt dicere q
qm aliqua sut eqdē rois q ad ē
gposlē vni qd nō ē gposlē alti.
p zm ad agens rātum. q frigidi-
tas hm gradū rimissos stat cum
forma ignis. sed hm gradū intēsū
nō liz abtē p zm ad agens mātū
qm aliqua sut eqdē rois et qd est
gpolē vni et alti. Alio. pot fieri
ista alterāio et melius. q tāta vi
ē rīpugnia int gradū rimissos
forāz grazz qta int gradū eppel-
lentes. et pot dici q primo tota
calis ignis eppellit prā tm. q
primo vna pt post alia. et 2o f
gditas pnt induit vsq ad ter-
tium gdum. et tūc forma aque
induit formā aque in nā. et hm
ista via opz dicere q forā ignis ma-
net p tempus totū illud quo indu-
cit. frigditas p alterāoēz sm rat.
Ad 3o dico q forā calis tē successive ep-
pellit. et tūc qm vltimū gradū cor.
/. tūc corrpt forma ignis. et induit forā aq
cum tota frigtē sil ⁊ ⁊ et nō pnt
sicut ymaginat. q gcludit ro q
ignis pot ēe sine calē qd est
nūqm. tm q forā contīna tota cor-
rūpit. aliqm ista induca rīputo
vez. Ad aliud dico q grua am-
pū. large et stēte. large sut grua
illa que nō pnt p virtutē rata
sil creari in eodē subiecto. sic ē in
duc aīā sensitē sut grue. q pnt
sibi suc in eadē ma. et nō pnt
simul in ea p agens rātū induci
et. sbē est aliqd grū. Cōz stēte
sut grua int que ē motū. ita q
vnū ē tmin a quo motū. et aliqd
tmin ad quem. illa forālē rīpugnat
nō pnt fieri in eodē p agens rātū
nō mātū. et sic intelligit p. q sbē
mchil ē grū. et p hoc pz ad alia
duo de grūb et mc. q. vēl arm.
de grūb suptle stēte nō large. Ad
aliud dico q p. et quē. q loquī
hm mte oēs antiquos. et nō hm tē
oēs ppatos. si tm loquat hm mte
oēs ppatos dent sic intelligi de
actoē que ē alterāo. et nō de ge-
nerāoē que ē producō forē sbālis.
q dicit q elementa nō agit nēz
pacū n mc bē qualitatib. et si
tūc illud dicī. ēt hm intēoēz.
tūc hm cū ma pūa nō rīpuet
induate forēm sbālē. sed mc intelligi
qualitatib primis qd plim ē. Ad
aliud dico q aliq ē mtio ubi
nō ē calor formalis. sicut i plātis
et tūc dz intelligi q illud est
rā mtois qd ē vtualis calidi.
sine sit sbā sine alia qualitas)
rata a sole. aliqd tm rois a calore.
tm in aliis libē pot calor ēe pnt
pralis rīspen mtois. et sile in
gnāte p put factoēz sidēm que. 2 mēse
ātē rat a sole quēda qualitas artīa
que nō ē calida nō frigida nō
humida nō sicca. in tm vtualiter.
et ella ē. ēa pralis rū sole et
deo ad agendū istud aut genitū
p put factoēz.
Sed quātū ad gēita p put
factoēz dnt ē vtz corpus

celeste sit pur. et ceteris gentorum. Et
dicit Ioe. quia non. quia principium producti
tium debet esse nobilius productis. Si
non vinum est nobilius vino quia sed
Dicis quia agit in virtute suum motorum
quod est nobilius talibus productis.
Contra nihil agit in virtute alterius
nisi ad in virtute agit agit effective.
aliquid enim ignis virtute hoc posset
generare ignem. quia hoc potest ponere ignem
in debita approximatione. et tunc ignis
generabit ignem. et eodem si motor celi
nihil agit in ista inferiora nisi tantum
approximet actiua passiuis. nunc Dicit
quod celi agit in virtute eius. Ille
nihil agit in virtute alterius. nunc. Quia non
moto, vel mio sequitur actio. sed non
moto celo sicut sunt in tyde Iosue.
nihil mio sunt calefactio et putre-
factio hominis. quia non celi per motum
suum non virtute propria. non virtutibus motorum
sunt aliqui effectus in istis inferioribus.
nisi approximando actiua passiuis. ut
hoc non est rare. Nam si sol et stet
et cetera in cadem disponere et approximare
ad ista inferiora. et rarius eundem
effectum. et ita motus solis non facit
nisi approximare solem. ut possit agere
effectum in istis inferioribus. Deus Deus
quia generatio et putrefactio producuntur a
corpore celesti saltem potest. tu Deo co-
nuenit. quia non est impetitum sicut potest esset nisi
quia celi videtur agnobilius alia genera
et putrefactio. sed non videtur nisi
quia celi sit nobilius alia. saltem potest esse
quod probatur. quia quia aliqua duo quorum
vnum exceditur aliud in perfectione. pot
a expressum August. in tu. quia est
eodem perfectionis vel maioris cum alio.
exceditur de duabus partibus quarum vna est
maior alia. sed vna pars corporis ce-
lestis per detentam distantiam distat a
perfectione tali alias sit generatio. quia non
distat in infinitum. quia per addicionem
ad prius inferiorem potest adequari alii
aliquali in perfectione et excedere. igitur est
perfectius vel potest esse. et per quod potest
esse principium productum. Si Deus
quia inter indiuidua vnius speciei non est ordo
perfectionis. ita quia vnum sit perfectius a

nota

nihil

Est hoc vnum est
per August. quia
corpora celestia
a non agitur
in istis nisi solum
nisi quia approxi-
mat

quia non vinum est
nobilius vino

Contra illud est nec filius in individuis
opposita ex multis partibus integribus
eiusdem rationis. patet quia principium est
totum et maius sua parte. cum quod indiuidum
habet partem et totum in perfectione. sequitur
nec quia est maius in perfectione sua parte.
et Duo indiuidua eiusdem rationis quorum
vnum est pars et aliud totum sic se
habent quia vnum est perfectius alio. Illud
potest Deus per Dicta patet quia in omni
actione creatae generat deus sicut ca-
pralis et primum. et ita lignum corpus
celeste sit causa generationum per putrefac-
tionem et generationem. videtur esse inter
quae. quia non potest esse Duo indiuidua
quorum vnum generat per putrefactionem
et aliud per generationem eiusdem speciei. et
hoc dicit S. phi. 7. 9. et 10. et pro-
bat per Dictum rationis. sed hic ex opinio
sit erronea et contra fidem. sicut patet de
primo homine et aliis hominibus. quia sunt vnum
homines. potest tamen Deus quia intelligit in
rationibus sunt per maiorem proximam for-
mis. et tunc Deus nunquam proximum ei
fecit distantias formis. et tunc est dicere
esse vnum nec quod non est esse primo
impossibile aliquid. cum de semine hominis
et azimi. et hoc de quo stat.

Q. XX

Utrum modum intellectus et
vos sint potentiae Dei et aliquid
quia sicut quia operatio Dei et aliquid predi-
cat a potentiis Dei et aliquid. et operationes
intellectus et voluntatis sunt aliquid Dei
et non aliquid. Probatur. tu quia patet 12
metaphysicorum per pluralitatem motuum patet
distinctio inter eos. quod non videtur nisi
ad operationes. operationum sequitur plura
potentiae. tunc quia 20 de anima Dei
per. quia potest distinguum per actus. Ad
oppositum August. modum intelligendi et
vos non sunt 3 res. sed vna res.
non 3 metres sed vna metres. Hic
est opinio quia potest aliquid esse accidentia
ab ita supadita esse nec aliquid. quod patet
multiplicitur per numerum sicut se habet
esse ad essentia ita operari ad posse.
et multiplicatur sicut se habet esse ad operari.
sicut esse ad posse. sed in solo Deo

/. in e tm ra paul
et m pral' pt ei
ignobilior suo obs
effectu lig ra totius
sp sit nobilior et sit
intelligit phm q si
sti. 7 Nam ad
generata per putrefactionem

mam

/. plaliterte

et sicut cad intellectio est p̄o in pōn et posita in actu

2 sunt cē et operari id g̃o ūtē. Ite
potēa et actus sunt in eod gnē. sed
3 opa° ē in gnē amtis. Ite qd ē
principū operacōis p̄ cētia ꝓ ē in
actu. sed nō ē ꝓ in actu. qz ē actus
4 entis in potēa. Ite alij operacōes
uta dūsifica² ꝓ nullo modo pnt cē
ab eod pīnt et potēa. sic opa° q
nō potest exercēri sīne organo corpali
dūsificat² ab opacōe q ē sine or.no
g̃o cui gsilis dūsitas mt potentiab
quazū una ē organica et alia non sed
4 hoc nō ē in cēn a aue g̃o ūtē. Ite
potēa nālis est in 2a spē quatēs sed
6 potē aue sūt nālēs g̃o ūtē. Ite id
p̄ de principio, nō ē vō in reptū
dūsazū potēazū seu forāzū et ḡuazū.
et p quib opz ꝓ detūat² p aliqua
abta. aliū quodlibz potest gnāri ex
quolibz. cum g̃o aīa sit reptiua
8 dūsazū opacōnū sē² ūtē. Item
arīde^a que sūt in fluxu reptū²
in ꝓbā mediate amtis pma tis ꝓ
intelligē et velle sūt ḡg̃ et ūtn
pnt² mediatibz potentiis g̃o ūtē.
ad rom. 9. Ex iste rocis nō gludūt ꝓposito
Ideo ad cās ī spō. Ad pma. f.m
amptū. qz aut intelligit p opa° ex
ipm producta a potēa ꝓducente.
aut principū producēs. a p ī v
denotē producēs. qz plurib mois
nō potest intelligē. Ex p.o sic fluxu
assumit. Nā sic cē dei et opa°
dei dicūt sicut deus et ipm ꝓduc
tū. sīne sit mt se sīne ad ex̄. Ex
2.o sic principū opacōis et opacōis
sūt id in cētā sicut in d'o ꝓpt sīac
cptū² opa° pro pnto opa.no. Ḥ in eū
Ex 3.o tūc ḥ in eū si ille ī spīrūs sit
ī ēy ī omib sīne in deo sīne ī cētura
nō ē id in deo nī eū cētā. et ideo
Dico ad ar.tū ꝓ opo. ī ipm produc
tū vlt in oibz ḥ tūc ab ē vel
nō ē produtis. Ad aliud dico ꝓ
ad 2m po^a amptū² multiplē. vno° vt
passio vel dra entis. sic ē in potēa
obiectiua. et sic ē in eod gnē
cum actu. primo ē id cum actu. qz
fit actus. qz id ḥ ē p̄mo in potēa
et pg in actu. Alio nō amt vt
ē ps entis. et tūc vel ē potēa actiua
vel passiua. Ex actū sic ē flux
assi. ipz de se. Ex passū tūc vel
est flux ḥ in eū. qz nātē ē ꝓ ꝓbā
aliqua sit mmtis reptiua aliqz
amtis. vel alū erit processus in
infinitū. et supp.to ꝓ gludat. actus
pona² ēntis. in aīa alio amtis mediate.
tū nō opz pōnē tot actēdēta reptiua. quot actus. hoc patz qz nō mg
ꝓpacū² se in eod ꝓbiecto mmtis
intelligē et velle. q̄ dūc q̄lita
ḥ leb ḥ spē. puta albedo et
Dulcedo in lacte. quazū nēcē reptū²
in alia. qz pnt separari. qz aliqd
potest cē albū et nō dulce. et eq.
intellectis et velle pnt reptū in aīa
mtis vno amtis si potest et p quib
nō opz pōnē tot pōs quot actus.
Ad aliud dico ꝓ fluxu assumit² ꝓ
nisi intelligat² ꝓ ē sit sibi ro suf
ficiēs sīne omni alio ad agēdū. et ḥ
ē in solo deo. Ad aliud q.do ꝓ
ḥ.o est mt pōs organis et no
organis sic alī prebet. Ex astro
nta grit de intellū et vo.tis. Ad
aliud dico ꝓ ꝓ dūsitate actū
nō opz pōnē ḥ.os in potēa
seu potentiis. et tot pos quot actus.
alū ein tot cent potē mtis quot
actus intelligendi. Ex dicit ꝓ una
potēa extendit se ad oes actus eod
et non dīsi gnib. gnib. Cōnē actus eius pōtz sunt
in gnē quia ḥ.os nō ē ḥ.os. pōtz pōnī
Ex dicis ꝓ actus q sūt eod gnib
prioriū pnt habē eād pōnī. sed
nō actus q sūt eod gnib remoti.
Cōnē amptūdo aliqd rōis ad oes
actus vitales. illud ge habz subse
dūsas spēs. quazū una ē vno
potentie et alia alij g̃o ūtē. Ad
aliud dico ꝓ nūa pma ē pōnī in
mmtis multazū formazū ꝓbāliū.
et intellectū et pōnī dūsazū in
tellectū. et ḥ dicit ꝓ tūc habz
gnāt² ūtē. Dico ꝓ ḥ habz gnātū

ad 3.

ad 4.

ad 5

ad 6

eo multis nō requiritur. Detractio p dui-
sa abstracta. mutat aut cadit fora pot
gnari eo ignis et aqua. ge ma
pot foris repere sine aliqbz absor-
bere. Ad aliud dico q mutatio gnis
e q actio attribuitur sibi sicut sibi.
nō aut sicut effectui vel finis liz aliqs
possit sic esse. Ad aliud dico q liz
actus fluxibilis pot recipi mmediate
in sba. patz nā sba angeli potest
moueri de loco ad locum. motus aut
p cui e actus fluxibilis. et immediate recipit
in sba angeli. et sibi ipsi est
actus fluxibilis q si separatur a sba
poz ydensari et rarefiri. et tū ipsi
recipit mmediate in sba. Et q assu-
mit e fluxibile. nā intelligere et velle
nō plus ipsi sua natz habet se mistibile
do et in fici ipsi lapis vel angelus
n' q nihil forte durant/. et ita poz
vnus aut plus muz duare ipsi alius nā
sicut lapis vel aut nō habet esse n'
p producere re sue et q huiusmodi
ergo. ita intelligere et velle habet
esse p producere/ et ipsi dicunt q huiusmodi
tā dicunt habet esse. ita q vna intellectio
ipsius e ergo nā sua pot p magnum
tpus durare. et voluntas, et sic sic
angelus vel lapis toty sit et sic
producit/ nō ps post partes. ita
intellectio et voluntas p ouā. et ī
dico q nō plus habet esse mtes in fluxu
et fici ipsi aut vel lux/ sit allegdo.
et ī ita e vnus actus fluxus sicut
et aliud. Illi et sic deficit aut
q posito q isti actus nō haberet
esse n' in fluxu et fici et q actus fluxibilis
nō habet esse n' mediante fluxo.
ad nō opz ppter pluralitatem actuum in
fluxibilis recipitur pone pluralitatem
actuum recipientium/ q ouā illa pnt recipi
mediante vno actu. et sic mediante vna
potentia vt predictum e. Et dicit q si
mtes e actus 2. et velle sibi n'
alius habet esse ipsi actus primus. et per
quis habet esse aliquo nō in fluxu.
Dico q e actus 2. et ppter ipsi actus
potest esse in illo in quo e pu pon
et habitum. vel saltem alium. sed actus
primus nō sic. Illi pot dici actus
2. q tiat ad aliud. et ipsi actus primus
nō. et multo minus dicit actus 2. q ply
habz esse fici vel fluxu. ipsi pō vel
habitus qui sunt actus primi. et habet to
esse sui sibi. liz nō de fro ma at p
tis tpus p quatuor actus primus. Ad aliud
e opmo q potest michil addere sup
esse aie. n' tis esse ad aliud. Dui-
sa obiecta. q' proba qn aliqs mdum
esse multa. nō plus esse in actu
esse vnū ipsi esse aliud/ ipsi aut esse
dui-sus obiectorum e huiusmodi. et ista
detractio nō pot esse p abstractionem. ge per
esse ipsi ad dui-sa obiecta. ī pomit
q in cen aie fundant dui-si esse per-
tis ad dui-sa obiecta. et ipsi dui-si
tate esse certum po dui-sibus poz.
et pomit ergo de ma prima in que
sunt dui-se potest ad dui-sas formas.
que quod dui-sibus solis e p esse pertis.
nō p aliqua absoluta. Et q si
in aut sit talis esse pertis aut e esse per-
tis ad alis aut esse mis. nō esse mis q
ille e p actū intellectus operantis. sed
ay omis intellectus seu actū intellectus
sunt pot in cen aie pferre. nō est
esse pertis ad alis. q nihil e esse pertis ad
sine tmo ad alis exente ipsi cū sed
pot aie pnt esse pferre. et nullū ob-
q dey pot fieri aliq intellectus/ nō fa-
rendo aliquod obiectum in mundo.
et tū exist pot esse pferre. et tis
nullis tis in actu. q nullū ordinem g. ad
Cont. et ergo de ma est id aut
ite in ma non pomit tal esse pertis n'
q ma e in potentia ad formas. sed
illud nō regit q ma admechilatur
ad est in potentia ad formas. et dui-sas
formas. et nulla ma exente hic e vera
ma pot esse formas. et tū nō habz
esse pertis. g. ipsi hoc q ma de esse in
potentia ad formam nō dicitur pom tal esse pertis
Ibz ad quē ers Dico q intelligere
p esse pertis deno ers exterius re nay
sic sit q sit aliqs nō vel q tis. quia
ipsi principalis natz et ignot formas
detrahitur. putat formam azim

o 2. hui gand

nisi plus detrahit ad omnia q ad aliud

Durant

Durare

1 resic et q huiusmodi cinsde

1 sibi

1 et mutat et

1 medio sibi sit et in esse sti vel angelus

quā pōt mā nālit p agrē ēpe
et mātia sic sīgna pōt Dīa pō ad
fōm azim. et aliud nō vl gēs ht
caud māz p̄ncipalit. et ggnōt a ēz
formā putā fōm bōm. et mā sīg
ta tali voce vel gēm dī pō ad for
mā illā. et sic p Dūsāb denoīa ēcēs
cptūscāb ēlatiāb. put dīci dūsi
ēspōnb ny mā. et alit nō sic alb
dicit. Alia ē opīo ep potēre sut
ēcēs nt se et ad essēnā aūe ēalit
ß Dēūt fōzlit nō sic ēspōnt. sed
sicut absoluta. et istud nō pōnt
pp aliquā cōnē. sed pp aūe. et dī
p potē contūnēt vtualit ny aūe
ß Dēūt de gtūnē a vtuali. vno. qz
contētu ē de cēn a cōtūnēt. sicut
supōza gtūnēt vtualit ny inferio
ribus. Alio nō ep qz contētu nō ē
de cēn a contūnēt. et sic subūnēt
gtūnēt vtualit passioz. et sic aūe
continz pōs. Ex ḡ nō sūm pōnē
di de duplīi gtūnē a. qz illa q sūt
ad ēalit vel sūnt p se vnū ny gnē
vel ps aliq ēpōnt p se ny gnē sed
subūctū et passio aūe et pō sūt
ad ēalit p cū. liq dēūt formalit
gē vel sūnt vnū p se ēpōnb
ny gnē. vel sūt ps aliq p se ēpōnt
ny gnē. et sūnē sic sūnē sic pp sūt
de cēn a illiq qd ē p se sic ptes
gstituēb aliqd totūm ēpōnb p se
ny gnē sūt de cēn a illiq tōtūm. et
ō ut sic nō pōt pō plq pōi pō
aūe ep dīa ēspōnī gnē. pbat qz
vbūnq ē dē forālīb aūt sūt aq
quōz nēnt gtūnēt ny alio. sed
geq et dīa p cū dēūt formalit
gē. sed ubi vnū nō contūnēt
ny alio. ibi vnū nō ē passio aliq
p cū gē. Ex. Dicit ep geq et
dīa contūnēt ny 3o. ita dīcā ep
pōē aūe gtūnēt ny 3o. Ad dico
tenēdo p̄mā ptē opīōnīb Io. liq
cā nō tēat. p pōē aūe de qbē
loquūr ny pp̄ posito sīz intellēūs. 2.

vōb nō loquēdo de potēcīīb sen
sitīīb nūc. qz alīb sūt hūo de cīīb
sūt ad ēalit nt se et nū cēn a
aūe. Ex Distūgūo de pō nā po
vno mō acīpit pro tota dēstīpōē
ēpōnēte quē nōīb potē dēstīpōē
alio mō pro illo qd denōīat ab
illo nōīē vel gēm. primo loquēdo
de intēy et volūtate dico ep dīs
tūgūt nā dēstīpō ēpōnēs quē
nōīb intēy ē sba
aūe potēs p̄ēlle. nūc q aūt iste
dēstīpōēs pōt acīpi vel p vo
ribus vel pro ḡcīpīb vel p rēbus
primo mō dēūt ēalit sic vōcēs
dēūt ēalit. Ex 2o dēūt ēalit
sicut gēm. 3o Distūgūt ēalit
salē pōālit. qz liq cēd sit sba
mō quē pōt intellīgī et vellē
ty intellīgī et vellē sūt actus dēūt
ēalit. et istō pōt intelligi opīo
gūd ep potē dēūt p ēspōnī
intēdo p pōm totū quē nōīb
qd nō ty ē ēē acāz sed intēy
et vellē. et si sic intellīgī tūt
tēō nū eo alit nō. Ex loquēdo
de intellēū et vo 2o sic intēy
nō plq dēūt a vo ep ab intēy
vel pp deq a deo. vel sōr a sōrte.
qz nū distīgūt a vo
rē. sed sic ē vna sba nūc potēs hē
distīctōs actus ēspōnī quōz pōt
habē dūsāb denōīa. qz vt
ēlicit vel ēlicē pōt actū intēdi
dē intēy. vt actū vo dī dē vōb
illud pōt ny dūmb. nā deq habz
pōm gubnātīāz ēpātīāz pdesti
nātīāz ēpōtīāz. quē nūllā dēūs
pōnit ny deo. sed qz aliq effīcīt
sē pōm dei gubnātīāz ēātīāz
et pdestīnā nā. et pp dūsāb denō effīcīt
deq dūsīb denōīatīīb. et hoc
denō nē cptūscā sic ē ny multe
sicut sē dictū ē. et sic ē ny ppo
sito. Ex aūt intēy et volūtāb
amdo pro illo qd denōīat ab
istīb conceptīb vel nōīb sit pe
nity dēūs probat ty qz finīt

mtelligē de spōto aūt w
lūtatē ē sba aūt pō
tēne

ēē aūe

creatāz

effīcīt

Ad ppōm

fit p plura qd' pot fieri p pau
cora tu qz si Dtu aut hoc e rome
vel est aut ro nā vi. Ho primo mo.
qz tal distinctio rāt p actu mte Dñi
ste po e producit oēs actus mte Dñi. Hc
2do si sic aut illa Do esset posita ncia
pp diuisi tis actuum aut pp diuisiones
no primo dicit. Ho pp primo qz tot
erunt po e mte ve Dtu quot essent acty
intelligendi Dtis sed multi sunt acty
mte Dñi Dtis spe vel hīi qui subalter
nat. Ho primo mte hoīs et mtis
azmi. Ho 2° mte hoīs et mtis
lapidis. hic nō pp sit Do tota ut acty
quia e ut obiecta. qz o tta pnt
Dñi quē qua mo. 2tū oēs acty cogn. Di
sunt in quē qua tis. Do pp Do oēs actus
nō opt pnt Dñi potentiae. Hc pp
2m qz principia libi et nēo e v
diuisor nō opponunt. pm in Ddnis.
de vo ve Dñi respond spiū sti et cā
tus. qz respond spiū sti e pnm nōn.
respond creatū e principium libri et co
tingens. In creaturis eq pt p vos
cel hīi cui e principium produnt in se
libi actu vodi et ... et e vo volunt
in alio quatenus ... nō principium nōn. est
aliq in si ect principium libri et
respond volunt in alia vo ve
poz tū impe ve alia vo tis nō tā
deligit qd fiat e et ī exponendo.
Ad illud ... aut ... quē dicit p aua
ebullit pōs. et po e cōcipit ab esse
tia aue. et fluit et sunt passiones
aue. pp quas po pōnt ... ab illis
nō quē. Sic p po pot accipi pro
omni eo qd po hīi desiderare quod
nōs po vel pro illo qd Deus
primo sunt vel ille aue. qz po
mte ut sic accipia nō tū sigt cēm
aue sed cognoscit actu intelligendo et
cognoscit vos et sic aue ebullit ac et
acty fluit ab aue. ... hoc in aua
p Dñi vtus de illo probat et sana
bat oēs. et tū nich ... ibat n' sādus
que sunt quod effunt et cognoscit pot
metha ve cā ebullire effrij et crea
pot sicut effectu a sua cā proli et
principali. et sic intelligendo oēs

distinct. 50 le aliquid ... pōnis

1 et cōcipit sicut effectu a cā sua proli et pri. Et sic mte ve aue oēs

ille auctes accipiendo sic pōnit 1mo acti do potentia
sic nō e vera. nec sic intelligitur aue
tota in illo locutionibus methaph.
Cognoscit passio pot accipi. vel pro aliquo
accidente inhaerente sbo vel pro quo
aliquo cognito. primo po nō est
passio quatenus ad totale sunt ptes
et hoc fiunt acti 2mo fiunt primo
qz cōtin aue e de ptes totali po.
Sic acti do passio 2mo sic e passio qz
hoc nō ... vel ... aliqd qd e vera passio et accipitur in
hīi pnta actum elicitū ab aua.
quē acty vel pot dici passio. et
pri 2mo sed p sic de aua in ... de
pos ... vel equalitū. sicut
alibi dictū e vbi dr ... metha ve
p nō e aliqd actus quem sit pas
aliq sbiecti qd probat p hoc. qz
nō e aliqd actus qui in eq diffinit
po sbiū aliqd. et p quē respondeo
dr passio. Si dicit p tū vos
ita hīi vult p intellectū sic pa
vo tis. Po si li p dicat cōstā
re effundit. sic ... p sit aliqua
nā mdta oīo. quē sit pnt vel
opacitū. sic vos vult pa
intellectū sicut p voluntatē. quia
illud dr qd Deus intoī e cā effi
cientis voluntis. Si dicat cōstā
tia re effi ... nō pscitate. sic
vos vult p vo tis. Po dr p sic
et nō p vo tis mte. vel li pa
pot Dñi cōstantia principij elicitū
pscitate pmi mod vel 2i po
nō hīi e vera vos e voluntas vos
e potes velle. intelligere e intellectus
potes intellectus. et qz sic vos vult
p vo tis. et nō p intellectū. intelligit in
telligit p intellectū et nō p vo tis.
qz per voluntatem cognoscitur
acty vodi quē nō ... pa
intellectū. primo p sic nō 2do. sed est
po mātis plus. sic vos vult pa
intellectū. intellectus intelligit p vo
luntatem. qz aliq Deus p ptes qd
nō per sbiū. qd e ... primo

1 et cōcipit ... 1o vos nec
mult p intellectū 1mo dicit

1 notat

mo. Ad p se. qz primo licz subiu
plis includat ꝑ ptinu. nõ tñ eq.
Exp. Quing qd ē aual. silr. ny 2oo. ptd
ē passio subiecti. sed vōs nõ est
passio intellig acipiendo utrūq ꝓtd
ad ꝑtd suū totale. qz licz intellig et
volunta que ~~ggnosca~~ p sta nomd
sunt passiones vnius aiē tñ qor to.
aiā ruy voluntate nõ ē passio quing
tong aiā ad inte. 2oo qz ē vcā
aiā ē intellectiua aiē aiā ē volunta
qz iste passiones pnt de aiā 2oo. p
se. Ex. istiu ny dnib. quō ista est
p se p. dcy tat pō productiua
et nõ gubernatiua. de ista dictū ē
ny primo libro quē ubi Ad aut. ob
que dicit istas pōs ē p. aiē Ad 3o.
sicut ind augy. et ista de gra
opinione de porcione superior et inferio
ri. Ita ꝑ. cos porcio inferior superior
et inferior nõ dr. valet nr. ex
nā ri aliquo. sed solū per ~~gratiu~~ gem
nat a officia. qz aiā vt respicit spualia
dr porcio superior. vt respicit tpalia
dr porcio inferior. Et silr ad ph
3o. et 3. vbi dicit q ri. 2o dr. sunt
dr. tres. aui. ita dico ego q dr. tria
nõ pp aliqua dr. ex nā ri Ad
aliud dico q acipiendo vo. pro
illo qd denot. ab vbi nouē vel q tu
qd ē principiū electiū actiū illat inte.
silr. et sic vōs nõ ē nobilior in
telleū. nõ ply ꝑ volitatē ē nobilior
vote. qz id oino sunt. ꝑ acipiendo
utrūq ꝓtd ad to. Sigtu q nob
cor. sic pōt concedi q vōs est
nobilior intellū. qz actus volendi q diligendi
ggno. p voluntate ē nobilior ac
tu intelligendi q ggno. p inte.
Isto ex 2oo pōt concedi. q intellig
ē pōr ~~actu loquendi~~ q cognoscit per
volunta. qz actus intelligendi est
ita efficiens primus respectu actus vo. di
et pōt ex nātā sine actu vo di
licz nõ cognoscit. sed ista potestas nõ inst
perfectior in illo qd ē p. ꝓnū imperfec
tior in posterior Ad augy. et ad

aliud illud Dicit q ē aliqd in aiā
destructo corpe. qd exercitat et
id ē vōs. pōt dici vno. q acipit
aiā in nouē vt includit inte. et
vo. Dr. q forz spi. aiā et tuc dico
q aiā intellectiua ē nobilior in
nouē q spiritū. qz pono q in nouē
dr. valet inte. et sensitiua:
Alit pōt dici ꝑ. pd q acipiendo
vo. tu actu amoris et fruitionis et
inte. ruy actu intelligendi et fri
tū. sic vōs adr ē nobilior inte.
sed ista nobilitas dr solū attendi
pōs acti et habitu Dr. Dicit ē
tuc quo dr. tu inte. ages 2 pg. p.
do. q inte. quē. ē 2o de aiā q
sunt duo inte. dr. ē valit. que intelligere
nõ sunt in nouē sicut pfectoes in
pfectibd. sed solū sicut motores corpis. sic
et pd inte. ag. mouēte relat gudi
ruy relat sicut mo. ad mobile. et
ipse in nouē gudy ē a principio. tñm hiera
id Dico qz nõ ē poda pluralitas
sine ente. et id inte. ages et
pg. lig sunt oio id ri. et ratione
tñ ista nomina vel g. tñ. Ex ggnoscit
dupli. qz ages ꝑt aiaz. ~~ggnoscendo~~ gnoscendo
intellectiuoz procedēte ab aia.
pas. aut ꝑt caudy aiaz rōne in
tellectiuoz recepti in aia. sed id oio
ē principes et efficiens inte. Ex
tuc Dubiū ē vtr intellectus ages
habeat aliqua actiua in primis Ad 3o. patria
acti intellectus agentis ē tñ transire
intellectiuoz et nor intuitiuoz vel ab
stractiuoz. et ab fructuoz ta rei sunt. p
ꝑ vbi sicut sup dictū ē. et n. aiaz
alia acti. hē. qz ita fantasia sic
alij p magina. qz n. depnderoz
nr illuaroz. ec. sic dry ē superior
id g. respectu acti bestiis puta ta
visioes Dine ꝑ fruitoes Dei sit
ita totalis. et inte. et vōs se hut
pnē passiue respectu illoz actuū
sic sup dry ē Deobsti. ne angloz.
se. q respectu illoz visioes intellig
agentis nõ habet aliqua acti. et
nor ē nobilior illis acti. nõ qz id ē

no pot ce actiu et passiu respectu
ego. sed 2do aliorum obiectorum quorum
ignorio nec ratio sed ad visione
beati nec repugnat. pt intelligi ce ra
ratione sicut sup dictum e
Ad aliud motum Io. De passionibus
ente. pu. De vo entis attributis:
pt respo. p ignorancia. q. de ant.
Ad primum pnle dico q aliqui opera-
tiones dicte in quantum dicte principal.
alii no. sic ignoro sensitiua et intel-
lectiua. et arguit dicens ut sensu
et intellectu. sed qn aliud e ponendum
et qn no reducendum e ad oppo-
genera vel ad entia rationis. sed qz
in proposito neutra e. ideo ego plura
operationes litatio obiectorum no e ponenda plura
litatis principiorum Ad aliud dico
q. p. nbi male et pbe allegat. qz
no dicit q potest dicere p actu. sed
e opposita ma. opponentis pbatur
vn. p. no dicit nec q actu sit prima
respectu obiectorum. v. notorum. et ie
dicit q ab illo e procedendum ad no
tiora pozz. et illud scilicet e pro me.
q. alii. ego dicere operationem potest
inferri dicere pozz. et alii no. ie ad
sed qn ego dicere operationem pot
inferri dicere pozz. et qn no. sed
q vlt. qn oia cognitiua ignoscere
sint vnifor. puta qn obiectum e eq
lis pnis vel plura obiecta mec
equalit dispositum. et oia cogni-
tiua equalit se habent respectu ignoscere
te. se tne ignoscere et appetere ipso
tenere possit habere actu vnum ratione
vnum obiectum et no aliud actu ratione
ad. si natus sit habere ratione illud o
vel ratione aliud o ratione qd natus e
habere. ita q nullo pot habere a
actum sine vtq actu sit ignoscere
sine appetere sine sentire sine
intellectum. tne ego dicere talem ac
tum ratione sed dicere pozz. sed qn cog-
noscere et appetere huius potentia
amoto omni impedimento ego cog-
noscere habz vnum actu ratione aliqd
obiectum. et e ipso statim ma sumere
pot a ac ratione ratione ad o vel aliud.
ibi ego dicere actum nmq sed dicere pozz.

primo sed ratione adeptitas et voluntas
potest respicere illorum actum. ho primum qz
ambo potentiae equalit omnibus abtle
sunt potentiae cognoscitiuae ipsi sunt et
omnibus cognoscere equalit dispositae
pot cognoscere sic disponi q pot
habere vnum ac ratione vnum obiectum sed
puta ratione colores. et nullo pot qz
aliud actu puta audiendi ratione colores.
nec ratione sonum tm vt p. potest esse
e pnis puta si ignoscere habet
clarios oculos et bene dispositos. et
ratione hoc sit sufficiens. et p quos no habet
organum audiendi bene dispositum. tne pot
habere actu videndi ratione colores et no
actu audiendi. nec respectu colores nec
respectu soni. ideo ratione sequitur q sensus
visus dicendo pro omni eo qd clarius
actu videndi. dicere a sensu audiendi.
eodem pot fieri dicere omnia sensuum et ecl
dicere sensus intellectus et voluntas pot enim
ignoscere sic disponi q pot habere
omnes alios sensitios et tm nullum
actu intelligere nec voluntas puta si sit fuerit
sub. ideo mtm sed ego esse actibus q potest
spiritus dicere abstrahere ab intellectu et
voluntate. Ec 2 qz cum e ipse malitia
nondum sufficiat actu appetere. q
po aliqua cognitiua sine spiritua habeat
actu ratione qbrcunq obiectum appetere sensibus qui
pnis ignoriuz habeat tlez actu ratione
illud o equale natus e habere. sicut
quibus copiat in se. q applicuso
quoq o sine p sensu sine pa
ente statim pot habere actu appe
tere sensu ratione ad obiectum eo ipso
q apprehendit. ideo dico q ratione sp
habet de sto. sed q corpo statim
pot habere. ideo ig spiritua et appe
tere sp nullo dicere ego ma vi. nec
intellectus et vob. et hoc loquendo de
quod vi stat pozz. no de quod nob
sic poy dictum e Et si dicas q po
ignoriuz pot ignoscere malum. et appe
tere no pot appetere malum ego sed nec vob velle malum
dicere ment pnis ignoriuz et appetitiuz
et p doctrina tua ego assertum
e plus tm suppo. q sit verum. Dico
q nullum obiectum nec bonum nec malum

pot ggnosci ab aliquo cognoscere seu
sciri nec intellectum, quia appeti
tus sequitur illum pot possit hic actu
ira dari. si bonum appetendum pot habere
actu vodi appetibile alicui obiecti. Si
malum pot habere esse actu vodi.
esse alicui obiecti. si malum pot hic
actu illum quale malum esse habere esse
talis obiecti. Dicendum quod pot habere ac
appetendi et vodi. Ad hoc sequun
duo primum quod tot sunt appetitus qot
sunt potentie cognitive. quia eo quo
ggnitiua potest et appetitiua sua sint
omnino diuersa et ggnitio diuersa ab inuentio
ge et appetitio. et per quos appetitus
sequitur potentia visiua diuersa ab appeti
tu sequente auditum non. Secundum quod
eo distincto actuum non inferunt
distinctio potentiarum sed virtutum. nec illud
clarum ira non ob. potest quod illud idem
omnino et ob. ggnitio et sine appetitu
et hoc de isto.

Q. XXI.

Circa actualitate et passiuitate intel
lectus. et quod ordinata omnium sicut
auctoritate et philosophorum nullam rationem
geldentium opus ponere intellectum ac
tuum sed passiuum. et equaliter pertinet
ad solum ponendo intellectum passiuum
sicut actiuum quod patet discurrendo per
omnes rationes que adducuntur ab aliquibus.
et maxime a Io. pro actiuitate intellectus
Quarta primum est. quod effectus non excedit
suam causam in perfectione. et hoc maxime
verum est de causa equiuoca alicui effe
ctui. sed intellectus nobilior est
omni alia substantia. sicut quantum spiritualis
et virtualis nobilior est corporali
retinens pilum. aliquid bestiendo quia corporalis
tamen pro mensura mentis non esset nobilior
quia una qualitas corporalis quod vix
abstinendum. Si igitur albedo vel aliquid
simplex vocatur albedinis sicut species vel
aliquid tale sit tota ratio intellectuum
albedinis. tunc effectus excedit causam
opus vitale non habet a forma vitalis.
sed intellectus est opus vitalis. igitur non
Maior patet quia hic est dicta intellectus forma

vitalis et non vitalis. Sed contra quod
forma est perfectior tanto actiua et
per hoc ad maior vel minor perfectio
in uno ente electo quam in alio quia plus
potest agere. sed intellectus est perfectior quam
forma elementi vel habitus vel accidens
igitur effectus depende sufficiunt
eo sunt causis ita sed intellectus non
dependit ab intellectum igitur intellectus est agens.
Sed hinc augmentum a cognitione dominus et
ggnitio puta cognitio non habet igitur utrum
id ratio si sic tunc aliquid nullam
habere ggnitionem de nouo. quia si res
sit equalis prius sicut unus et alius.
Rursus aliquid non ratio ggnitionis quam
igitur plus habuit ggnitio in eo uno
tpe quam in alio non videtur ro. Sed
oppo. ueritas et falsitas sunt proprie ueritas
et falsitas. et silentio Dio. sunt actus intellec
ligendi. quod a quo habet non ab
obiecto. tunc quia non plus inclinat
ad causandum ggnitionem ueritatis quam falsitatis. et
per quos vel ratione utrumque nec neu
tra. sed utrumque sil non potest habere
sed dicitur. tunc quia obiectum vel appetitus
simplex obiecti vel obiectum si ra
ret nalit. solum causaret ggnitionem
veritatis non igitur causabit oppositum falsitatem
impugnans ne eymoni. et silentio Dio
falsum non videtur a quo non ab intellectu
Sed actus affirmationis affirmationis oppositum
ueritatis nec falsitatis non habet causam
sicut tunc non tunc oppositum quia hoc
solum est verum de primo primo. quia eum
notitia cuiusdam sine affirmatione causam
eo notitia tunc et non alius oppositum
habet. et dato quod est verum de omnibus
oppositum veritatis. nunquam non potest esse
de oppositum falsitatis. et de oppositum potentiae
ac et potestatis veritatis falsitatis
impugnans quia affirmationem non habere eo non
tunc tunc. quia non oppositum mentis esse
tunc potest ggnoscere sicut post
conclusionem potest habere sicut post
habere affirmationem. Si tunc oppositum fuit si
tunc aliquid actus alicui est actus
desse. a quo habet affirmationem, actus

Circa actum et passum intellectum
sciendum quod ordinatio est

Quo modo intellectus sive
angelicus sive humanus
actiue se habet in in
tellectum causando
Hic dico primo

singulis

vel hinc vel decidendi
/. et ro dicit quod appe
titus potest hic

de

vt posse

./. Ad. mentis est opus manibus in agente si
per quod mens si manet in mente quod mentis
est agens

9 Ad primum falsum ab intellectu primo
si sic non oporteret ponere habitu
in intellectu. quia intellectus est simpliciter oppositus
ad intelligendum. ita quod ipse intellectus non
oportet ponere aliquem habitum. nec
10 actus per se. quia non agit quod intellectus
Ad secundum actus dicitur solo dicitur ab habitu. quod non
ab aliquo causatur. quia non ab intellectu
sic patet dicitur quod intellectus
11 intellectus 2. et lotus non causat a no
titia quaerendi tunc. quia a nullo vel
12 ab intellectu primo intelligere causat
ipsum actum quatenus talis non potest ipse
per aliquem intellectum ipse vel multi
plicare. quia si illa clare caderent po
sita quaerunt intellectum vel multis in
tellectionibus. ita non est exigendum ratio
13 et abis quae est 2 ex hoc. quia illa
actus efficiendi non causat ab actu recto
vel obliquo alicuius rectum. quia si sic cum
sint res naturales patet non habuit actum
efficiendi sup illud actum. et sic in
infinitum. et sic non potest retineri unum
actus efficiendi nisi causaretur infinitum
14 quod est falsum. quia non causat ab intellectu primo
si actus efficiendi causat ab actu recto
nullo modo erit in potestate potest efficere
tibi efficere se sup actum suum quod falsum
est. quia non causat ab intellectu primo si sic
tunc intelligere non est ipsa perfectio
ipsius intellectus. quia nulla potest essentialiter
ordinatur ad illa opera ad quae
se habet tanquam passive sicut ponit quidam
tronis sicut actus ad actum. quod tale
factum non est ipsa opera ligni. quia tunc
est passum esse alterum. quia data
potest intellectus non est ipsa opera et per
15 fectio intellectus primo tamen actus intellectus
quia sufficit intelligere vel emittere
lumen alterius vel conatum potest
vel motum. ista alterius motus vel
motus et conatus. et mediatio actus
et emissio minus possunt salvari sine
16 actu intellectus primo in attento remanent
species et post visionem et que non
remanent in non attento. quod non potest
attribuere applicationem illam. quia illae res
essentialiter causat species suas in
utroque. quia non est quod alterum sit

actus ab intellectu primo tunc non potest 18
salvari imago remanet in memoria
non esset ubi parent primo fides acquisita 19
non potest causari ex notitia mag
plexa tioni et applicationem. quia tunc
obiectum fidei est endem cum omnibus
et sic non esset fides. quia causat ab intellectu
intellectus primo intellectus in absentia ob 20
rectum potest intelligere unum obiectum notum
habitualiter. alio non intellecto. in
quo quia habet ista intellectio non ab
obiecto quae ponam quod non sit. ad
potest esse intellectum. ab habitu. quia ista
aliud oportet esse habitualem notum sicut
istud. quia ab intellectu. Ad primum istorum
respondeo sicut respondet pro frequenti
in primo. quod de actibus intellectus et in 2 ad
illa auctoris augustini agere ab esse postea
passio quod veritas istius dependit ex
viis aliarum duarum propositionum. quarum
prima est quod effectus est imperfectior sua
causa. 2a quod effectus est nobilior sub
tunc tempore sic respondet. et quod iste duae
propositiones sunt verae primae propositiones est vera et
non alteri. Nunc autem prima istarum duarum
non est vera secundum cum non de causa totali non
de causa partiali. quia licet effectus uniuersi
sit ignobilior sua causa totali non tamen
quod sit imperfectior sua causa partiali sicut
sit causa equivoca sive univoca. et
primum secundum quodlibet aliatum est et unum
perfectius mutato et per quod relinquitur quod
est causa partialis equivoca. Secundo 2 de
ignis generante ignem ita perfectum
sicut ipse est. Ad primum dico quod
effectus non excedit sua causa tolerans
sive univoca sive aequivoca in per
fectione. potest tamen excedere partialem sive
univoca sive aequivoca in perfectione
Nunc autem secundum veritatem dicendum est causa
partialis immediate concretis cum omni
causa ad producendum quaecumque es
sentia. et hoc est forte secundum gradum
insufficientia. et ideo quantumcumque bti do
nra quae expectatur sit nobilior
albedine. et quaecumque qualitate corporali. et sit medium alterum
tamen ex hoc non sequitur quod illa intellectio non
retinet ab albedine intellectum quod

Ent ad rem Joh

dent prabu. sed hij sequt. q non
causat. ab albedine sicut a ra tolli.
sed aliquid aliud nec conferre sine
conferat ru albedine sic ra prualis
ad randu istra ggtos. et illud e
deo q ru albedine fit fiat una ratio
totale rsppu illis rogtoib. et illa
rogmio quanto sit nobilior albedine
no tij deo q e altera ra prualis sed
fortepdera vo nec concludit q pone
tes o. ee ratio totalem rogtoib. et
deu no nmete conferre qd non
pono ad 2m Ad aliud dico q opa. de
vitalib. q rsput. ny dia que e
vita. et no. q rat. a vita. aliter
se. q cade opa. ex vitali et no
vitalib. q sed ny pone intellem
rare intellectos prualis. o. ny era
e ra prualis. o. ny aut totale pot
ee no vita q maiatur. sicut albe
do. g. qua vee opa. deus vitalis
q causat. ab intellu qui e vita.
cad voe opa. duct no vitalis q
no causatur a no vitali puta
ob. no vitali. ro dico q opa. de
vitalib. q rsput. ny vitali et no e
nata ny aliquo alio rsppi. et ideo
sine causte a deo solo sine a quo
ruq alio vitali vel no vitali nedij
rsfert ad 3m Ad aliud dico q illa ppo
quato fora e pfectior tanto actior
vlit. accepta est f. q angeli e
pfectior quacuq forma corporea.
et tij angeli no e actior forma
corpali. no ery pot angeli causare
forma sbalem quanuq sicut pot
na corporea. sed soli si sit actus
pot causare accide. et vo e quia
tles actioes no gnerant ne sine. et
eo. o. e ny proposito. licet intellectus sit
pfectior forma quacuq fora elemen
tali. no tij actior. q no gnerat ne
sine maiore ad randu tles opa oes
nsepo. de alijs obtt ny alio hij pot
rare p mo. obiecti pte. q pot ee
o. aliq; inte angelici vel aliq; ta
lib. Di diab intellus angelicus
pot se vide intuitive. a quo g. ra
bit. ista visio. no n. ab ponnet
intellu et deo g. ire. Ad 2o. q ista
visio causat. ab intellu sed non
vt intellectus. Dtur ab obto. sed q intel
lectus e. hic o. no rat istu actu
hi no rat aliquem actu vt e Dta. hic
tij e inte. homb. vtq inte. nec
concurat cum obto aliquo Dto ab
intellu ad randu actum inte. Di
rsppu talis obiecti Dti. no aute
rsppu simpliq ny voe obiecti. q p
mo. obiecti quecuq nia rata q
tu cuq pfecta. e actua rsppu sine
ggtos. sicut nia prima et rsppectus
realis. ppo g. pub allegata si hic at
voitatem intelligit. de formis vel
naturis illis quibus nate sunt appete
actioes. puta gnare sibi sile vel
gsile. q ny illis vez e q gto na
e pfectior tanto ire. et ro de ele
quibus nate sunt actdes tb appete
vez e ad 4m Ad aliud dico q vez e
q intellua sufficiet dependz ire
et ro dico q inte. e ra intellua
nis et si no retur ab intellu. q effrine
no e ra nalis quare illa intellec
tio rsput. ny eo. vij ppo alle. fr. no dicit
q effectus sufficiet dependz ex ra
sib essencialibus effi. q tue esse
sta. q ita essencialit dependz ab
alijs causis q ny habz alias ras sic
a ra effi. ire Ad aliud dico q ad
gtos. 2o de aia dicit q intelligere
vide et huius o. sit ve passioes.
tij hit et denominatio mo. actionis
q quanuq intellectus solu parat.
rsppu talium. q ista sunt vba actus
generis. no hit et denomit sbij per
mo. actionis. sicut vide lic no sit
a potentia visiua effrine. ppo tamen
voes pdicat denomint illam
pony p modu actionis. ita ny ppo
to. q no vult q intelligere sit opa
manis ny agente. q sit effectus ab
illo ny quo rsput. sed q sit denot
tanuq agentis q e vbum actus
Aliu pot dici q no fundat super
auctte. et ro secundo auctte ny
no gredet de vtute hinois q
talis opinio manet ny agente.
Aliu pot dici q p actioes immanete

ad 2m

vitali

ad 3m

b. pt 7 t

intello (essti)

nd

ad 4m

ad

ro no e adm
q. h. exclud
m pi.

intelligit actione qua nullo effectus
eo aliq producit. sicut deus vel aliq
tle. vni cuiq tulis actio retum. vel p
actioes insentes intelligit illa p
qua aliq eo aliq producit. sicut sibi
et alicui qoi. Ad aliud q do p a
cogte et a cognito pte notari. si
dus simodo. qa a cogte sic a ma
et repugte. et a cognito sic a ca
effiente. et eo utrumq e ca effi nis. vnu
ad malis. illud pot dici q illa ro
fundat sup auctoe. et eo medil ad
qo. Ad aliud dico q si ipsi sit aeterna
cglit prius aliquo vno tpe et ad ca qre
plq causat nunc qgno q alis 2 vo
lico. qa si vno tpe vult intelligere
qo et alio no. et q qo sit vera pti.
q qtuncq ponat p intellq gerat
rum obiecto ad cand. ad vno tpe
intelligit illud o'n et alio tpe no.
cel potest q ~~certe~~ approximare.
sic pz p experiencia in nobis. sed
iungoi ca no pot ce actiones intellq
qa si agat nalit agit. et ita, ~~quia~~ q cglr
primo e expte qo qoi ca est actio
vol libe, nunc cogte illud o'n et
alis non. Ad 5. Dicit q tuc volico
est ve ca e sppm qgtrab. qd quia
qa vte cogno illa que no pot nalit
causari sine volico. cum a voluntate
sicut a ca pri li. p ipsos frequent
acepta, effectus sussit. et ~~Ad~~ 6. Dicit
ponat q quibus actio voluntis suppe
dat ad pot aliq poni cau posito
qgnosci illud o'n vno tpe et no
alio. Ad 8 q stlq e cessante omni
impedtio. tq si impedit bq pot.
puta si vno tpe intelligat ad o'n disputatio
~~disputatio~~ cum cogno impedit qgtraq
aliq. tuc si posset ab illa qgtoe ces
sare sq omni actu voluntis. id forte
no e possibile in aliquo quidq sit in
nobis. tuc poz intellq aliud o'n ~~effi~~
cglit prius sibi nunc et p sq omni
actu voluntis. et hoc ipsum amodoi impe
dimenti. sed in alio no vide aliq
ro si intelligat aliud o'n approxi
mari et certis qdictis cessat po
sito q plus vno tpe cessat ab i.
actu et intelligat a o'n in actu
voluntis. et eo e qa agens nale habes

passim sibi approximari et non
impedit. nec agit. et ita o'n p intellq
ab aliquo nec qti at primo actu nisi
impediat p actu voluntis. ~~stranby aliqs~~
qdictis cum cognitis. Ad aliud dico ad 7
q illa ro equalit concludit si ponat
q intellectus sit actum sicut si ponat
q no sit actum. qa si sit actus nalit
agit. et ita indirecte e ad randum
qpoz vera sicut fals. et impossibile
sed si caret nalit qpoz vera, non
poz q care qpoz fals. Dico dico
sicut alibi dim e. q ad randum tm
actum quo apprehendit qm. q 2
qpo. quia ut actus voluntis sine intellq
sit actum sine no. q. notandum qd 2 tlos
et intellq et si sit actum sunt nalis
agentia. et no plq inclinat ad for
mandum qpoz vera q fals. affirmatio
q negatio. et ita nec formaret
neutra vel sil utrumq. qd e qtra
experientia. qa qlo no experit q sil
formet utrumq pte qdictorum. luz
formalis no sit qdictio sil formae
utraq. qa no e repugnans vel qdic
tio sil apprehendi qdictorum. tq sil
et semel assentire qdictorum e qdic
tio q repugnantia inter illos assensus.
ro dico q ca quae plq formant po
vera vel fals. affirmatio vel negatio
e vos. qa voluntas vult formare
una et no alia. et eo actus q app
hendit plq qm fort a notitiis
unq prius tlos illius qpos et ab actu voluntis primo et hoc ratione quia posito actu voluntis quia volunt
~~illius notitiae quae~~ vult the qm fori.
et posito notitiis q po tlos illius qpos
nec se actus apprehendere sine formare
illud qm. sicut effectus nec sequitur ad
ad caz. Ad aliud dico q cglit con ad 8
cludit si pot intellectus actum sicut
si no. qa tu e q si pot intellectus
actum ad aliq qpos q nec est
p se nota nec nota ex notitia in
tuitiva tlos. sed e neut. p vel du
bia. et posset credi vera vel fals
requirit nec ad aliud pti notitia
unq pa tlos et intellq. quidq sit id
qa alia no plus credit assentire
tli qpos vno tpe q alio. experiri eq
lit apprehendit tlos. et est actus

bis ponitur prius si ed.

sicut ponat² vno tpe et alio. et
no ista vo ē ḡb adūsa⁹ et n̄. ¶ Deo
Deo ꝓ ꝓ cui uter assentit nel
ē p se nota et necessaria. vel cōt
gens. vel ē neut. ¶ si p⁹ assensu ca
tur suffit. ergo notiꝰ mg̃ ⁊ tiorꝰ
et notiora apprehensa q̃ ⁊. et a
deo tanq̃ a ra prima. sq̃ omn̄ actio
uter. ꝓ posit esse nc⁹ se² assensu
ēspū talis ꝓpos. ¶ Si 2⁹ tuc ⁊ a
ꝓ vel ē prima gtingens vel seqt²
ergo p.ª evident. si primo no tuc illi
assensu cat² ergo notiora mg̃ ⁊ mtu
tiora tiorꝰ. et ergo apprehe nc⁹ q̃ suffit⁹
sq̃ omn alio. ergo deo q̃ mg̃ omn
actioē conferit sicut alibi ptz diffuse
¶ Si 2⁹ tuc assensu ēv 2ᵒ gtingens ra²
ergo notiora mg̃ ⁊ tiorꝰ suorꝰ et
apprehe nc⁹ illig q̃ ⁊ et assensu ēv
primo gtingens. ꝓ illic assensu nc⁹ ēqri²
ad caūd assensum 2ᵒ. ¶ Si sit neut
vel dubia tuc aut habet² aliū ꝓpos
por et evide⁹ ergo qua tanq̃ ergo
nc⁹ nc⁹ pot inferri vel probabi
lit⁹ nel sōr. nel no. ¶ si primo no
tuc ad assi⁹ ꝓpōm neut ēqrit²
notiā illig ꝓpos ergo qua pot dicti
modo inferri. tuc assensu ēv illig
ex qua ꝓpos, nel multa, ¶ multe sunt
vt insilleu notiora mgꝰ tiorꝰ
ꝓpos neut. et apprehe nc⁹ illig ꝓpos
sunt re sufficientes ad caūd assensu
ēspū illig ꝓpos neut. ut ptz de no
tiora primsiay necessary vel probabi
lia ēspū gtonis sequentes. vnde
assensu evidens et certy ēspū prim
siay. cat in alys potest notiys as
sensum nerry evidente ēspū q̃ ob
sequentes. assensu dici probabilis q̃ ē ad
dubitatione sim. abscisi ēspū primsi
ū ~~Ad per cuius diffusiles ēspectu~~
~~gtonis~~ ¶ Ex hoc ptz quo aliqs asse
tit alij ꝓpos fle. et dissentit ve
alij ergo. ꝓ ergo quo tli no assentit
n̄ vtute alij ꝓpos nel multay ergo
quibus inferr² aliqui assentit primsie
fle tanq̃ ve. et hoc aliqui ꝓ defin
aliqui re nc⁹ ēqusite ad caūdu
dissensum ēspū illig. et tuc illic
assensu mny alys notiys causat

sufficient assensum ēspū q̃ omib
fle. aliqui primsie sunt ve quibus
assentit et q̃ quē videt² seq̃ que
ty no sequt² forlit ē fla. et tuc
gclusiones assentit ꝓ evidē ca
sequn ex primsiis tlibus. et tunc
decipit² p fallacia. et tuc, ēspū, assensus
illig gclusionis cat² ergo notiora p
mssay. et ex illo assensu quo ere
dit gclusiones tles sequn q̃ no sequt².
¶ Sed no ē dūd si dissentiat ꝓpō
ve. ꝓ hoc ē. vel ꝓ dissentit ēv
ꝓpos ve. ex qua infert² q̃ disse
sq̃ cat² ꝓ defin aliq re prialis
nc⁹ ēqusite ad caūd assensu ēv
illig. vel alys mots diuersis. si asse
tat ꝓpō ve. et dissentiat ꝓpōm
fle. et assensq̃ et dissensq̃ ēspū
nc⁹ cat illū dissensum et assen
sum quo credit tles ꝓpos sicq̃ ex
medio quē sc² ex eo. ¶ Si autē
ꝓpō neut no infert² ex aliquo
medio. tuc aut ē necessaria aut
ē contingens. si primo no sic sint
nulla principia ty notā p oppōen
tia. sicut istu calor ē calefactibilis
et silia. et tuc assensu ēspū talis
causat² ex notiora evidenti vnq
gtuit. puta hꝰ calor calefit. et
alia notiora evidenti ꝓpos ex q̃ p
se note. puta hꝰ. oēs forme ex q̃
rōnis put habē effectu ex q̃ rōis.
et sic de alys. si sit gtis tuc illi
assent uter alij ꝓ auctis. aliqui
ꝓ votis. ꝓ mult rede. si p⁹ⁿ
assensu ēspū auctis cat assensum
ēspū illig ꝓpos. ¶ 2ᵒ tuc voluo
rum notiys mg̃ et apprehe nc⁹ co
plexi cat assensum illum. et de
silibus sile ē indicū. ꝓ no pot
ita ēgula dari quo cat² assensu
vel dissensu ēspū omn ꝓpōnum
¶ Si ꝓ tles acty no ex ꝓ ponē
uter actum in aliquo ¶ Ad aliud
dico. ꝓ habitu po² ꝓ caūd cat
ꝓ qua ponit² si uter et actum.
ꝓ tuc ponit² ꝓ actoꝰ et non
ꝓ receptoꝰ. q̃ et nuc. vn ex quo
effectu sufficient dependz a caus

causat assensu 2ᵒ gdon
et cōdi no dissensu 2ᵒ
primsiay pt causare dis
sensu 2ᵒ gdond

oppoin

ad 1

sunt essentialibus. et habitus nullam
realitatem poz habere respectu aliqui ~~non~~ agnus
n' essentia. patz discurrendo p singulas
res i'rec. Ad aliud dico p effectus
explicat gaudet q actus tez inter sicut
pro actu te. p si sic actus e nalit
actus. no habet in propria actione
sua. q quatu e ex se si ret pre
ductos actus p equalit caret illos
actus. et no habet ro quare inter
magis discurrit ita unu uno tpe
p alio. Ideo dico p pducti actus
destru di silo di rec no sunt actus app
hensus. et hoc silo no e nisi
formare species dispositas no et
figa. et sic e de discursu. Ist mu
actus caut suffit a notiis mq pd
tioz et actu voll quo vos vult
lia q pa formare. ita p ille notiae
iq te tioz et volico integrat una
raz totale cu deo respectu talium
actuum. p posit notiis pducte cu
volico pdca. statim sq omni actu te
cert te inter/se nalit sic effectus
actus silo di rec. Si aut loquam
de pductis actibus vt sunt videri et
adhesum. patz ex pducti vn caut
p aliqui ex notiia quatuz tioz sic
in ppoe p se nota. aliqui ex non a
intuitiua sicut in ppoe stingenti et
de alis supductis. Ad aliud dico
p tlia vlia et intercedo 2a caut
nalit sine omni actu te inter et
voll a notiis mq pd tioz p istam
via. p primo ignosco aliqui singula
via in pti ut intuitue vl abstrahe.
et hoc caut ab obiecto vel ab ha
bitu debito ex primo actu. et habi
ta notiia statim ad ea pnca si
no sit impedtu se nalit aliq actus
destructus a pa tuitus ad aliqd tle
ee obiectue quale pd videt in ee
sbtmo. et ille actus 2d producit
vlia. intercedo 2ab. et no presuppo
eas. Ex aliquibus videt albedinem
intuitue vel duas albedines. abstrahit
ab eis albedines in qi ut e ppes. pd
no e ad n' p ille 2d notiae mq pe
tiuae ad albedinem in sui ut sine in
tuitue sine abstrahe. caut nalitu

sicut ignis calore vas 2as notiaa
destructa ab illis. q producat tez
albedines in ee o no qual prius fuit
visa in ee sb no sq omni actitate
inter vel voll. p tlia nalit caut 2
Ad aliud dico sic alibi patz. p ex q ad 12
rounb nichil fuit. et io no opz qre
vn caut. Aliu potest dici p pone
do tres respectus p ~~effectus~~ explicat gaudet
q actus tez inter. sed p ponendo p 1. sic p
sicut actus ad ad caud actus
qpatus respicit pz notiae mq pa
qpatoz. et si tue posit notiis
mq pb in actu qpatio vnqq caut
se 2d et ille erit realis. p e prima
realia. et no rounb et ita sequit
~~effectus~~ explicat q pdta si intellectus
sit actus sicut passus. Ideo dico
p iste actus qpatus caut suffit
a notiis applicatis tioz. et actu
voll quo mult apprehensa simplio
apprehe qpare dubitabit p sine
actu voluntate no potest actus qpatus
mb cari. p alit p causat habita
simplio notiae tioz p e mate
plus. Et q dr p e respectus real
dico q posit inter. sic videz p
fundat in aliqua inter et per
eu vna intellectio refert ad alia
tue ez realis. Nue aut hi ponetes
tez no fundat in inter sed sd
in obiecto qpato vt tu habz ee obiu no
subiectum vel realis ee. nl p illu
in refert ad alia sed sd vnu. vna intellectio
oti qpatu ad aliud qd qpatus
ctl habz ee. et p istas 2as diminuti
tas no dr respectus realis fi tu
rounb. Ad aliud dico p equale ad 13
gaudet q actus tez inter sic p ea
p ita e ea nalis fiat inter vl intellectus sic
obiectus. et ita sequit p si inter
cat actu reflexio p ~~vel habet~~
~~actu reflexio~~ vel habet infinitos
vel nullus. Ideo dico p actus
reflexio caut ab actu reo tanqp ab
ob to. et ab actu vo di quo voluit
vult illud actus intelligi. Q at
caut ab actu reo pt. quia actus

Sphor vt sequi sic
oriretur

reflexio non dependit ex actu voluntatis quia non potest cadere in aliquo quod non dependit et patet quia non in ab esse. Sed autem actus voluntatis requiritur patet quia aliquis potest aliquid intelligere et tamen non propter se intelligere sicut potest aliquis videre et tamen non propter se aliquid videre et si actus reflexionis caret primo ab intellectu et actu voluntatis statim posito et stante actu voluntatis intelligere non statim propter quod est / maxime ipsum exprimere quod caret actus voluntatis quo vult illud actum agnoscere sed posito isto actu voluntatis cum actu voluntatis statim nascitur sine omni actu intellectus intelligere sed actus reflexionis in intellectu. et sic patet quod non oportet ponere pressuram in infinitum quia potest vobis velle unum actum intellectus agnoscere absque hoc quod velit alium agnoscere. Ad hoc potest quod ad 2. quod est in potestate voluntatis reflectere se super actum suum et actum intellectus et non est sic in potestate intellectus quia primo passivum. et si est actum ad cum / nascitur agere non est in eius potestate plus reflectere se super unum actum quam super alium. Si dicit quod vobis non tantum potest pondere non reflectere se super actum intellectus quia super actum quam / unum dilectionis et vobis illum actum agnoscere. A quo igitur causatur actus. Ad primum causatur a cognitione quia ille actus agnoscere quia nihil est amatum nisi agnitum et voluntas nunquam. et 2 sili. et 3 ita videtur esse ~~[illegible]~~ istis actibus quod actus intellectus est ita efficiens actus voluntatis. et 2 non respicit eosdem actus sed respicit diversos et ita quia aliquis amat non oportet quod propriat se amare sed statim quia vobis vult actum suum agnoscere. 2 voluntas caret a prima voluntate et quia non quia agnoscere et amatum. et iste posite statim sunt ordinate intellectus se unum alium actum agnoscere quia agnoscere primum actum amandi

ad 14 Ad aliud dico quod si ~~illa~~ intellectio magis ita et quamvis non sint eiusdem rationis tunc intellectio potest dici quod opus virtutis. quia non potest natura virtutis pisum intellectus quamvis non eiusdem sunt sicut sunt dicit quod opus de ratione et intellectus / rationis, non quia sunt actuum ab intellectu tunc intellectus sed tunc possunt natura plures intellectus angelorum non et etiam quia frequenter aliquid opus propter recipi causatur ab anima intellectus et efficit respectu illius operationis puta voluntas vel utpotis eius potentia. Sic quamvis anima non sit ita effectiva et non multe intellectus non potest cadere natura sine voluntate ab anima intellectiva. ideo quod voluntas potest intellectus dicit opus quod sic eius non de calefactione respectu ligni. quia non ligni est primum recipientium quia potest impingi in aqua et in igne non ad cadere, ~~aliquid~~ est causa / aliquo efficiens calefactionis et ideo non sequitur quod intentum. Ad aliud dico quod ista ad 16 antecedens conatus intellectus et commissio ad actum, non potest plus salvari per actum tertium intellectus quam sine ea quia intellectus ut predicit oculus actus voluntatis quod actum ad actum electionis est sed non cadere natura nisi agat. et ideo certus plus non est minor ratio quare intellectus plus conatur intentus nec committit actum / uno tempore quam alio quia posito causa possit agere bene ultimum sine potest quia causa non nisi. et quia quis equalis quam conatur et actum equo intensum caret. Ideo dico quod attendens conatus maior et proprio alius vel minor intentus aut commissio in actum solum sunt effectus ab actu voluntatis ut ~~[illegible]~~ / patet non quia causa intellectus. ab obiecto vel ulterius actum intellectus ab habitu vel quod in sibi vult aliam causam vobis illud actum quantum vel vult nisi aliquid ut illud omnino perfectius agnoscere tunc quod potest intellectus et abs et ~~[illegible]~~ potest agnoscere et ista voluntas efficacia et ista et illum quia vult id omnino modo predictus et hoc dico ut et aliquis agnoscere. et attendens in actu et conatus et intellectus in actu quia bene quod iste actus voluntatis sunt perfectiores vel imperfectiores. Dicit conatus maior vel minor. et ista voluntas immediate cum obiecto vel habitu

Nota intellectus aliquid quia dicit quod vobis copulat et non alia copulat quia non habet dicto

causat ggrocz pfactorē cū cāret
o.] p se sine voliciō. ita p obiectū
sensū vel intellēcū et voliō. ita sūt cē
pcables quinte. ēspēu actū intellēcū
intellēcū vel in sensū et ille actū inte
riōr vel cū actū districtū a pōzi cāto
vel tū ab o.to. et tūc pōr rōr. q
in eād potēcia ēspēu ēsq o.ti non
possunt cē sīl actū intensū et ēmis-
sū vel cū ad et faciēt vnū cū
actu ēmissō. Istud 2.m ē magis
rōnabile. q alit nullū actū idem
manēs pōz intēdi vel ēmitti qd
videt. sīlr. q videt. p actū pōt vni-
formit intendi sicut habitū. et tūc
sd.] q ille gradū ggnicōis quo
actū pōr intē. cāt. tā ab obiecto
q ab actu ~~liquēsi~~ vo.di. et gdū
pcedēs tū causat ab o.to. quia
ē pmagnitū q actū pcedēs tū
cētur ab o.to et gdū intensū a vo-
liciō. q sic nō cēnt cū pcedēs
ēspēu vnū gradū. sed ē pmagnitū
dinis q obiectū pōt aliquā rōg-
cōz causāre p se sine illi voliciō.
et post cum illa voli.ne potest
cāre aliquā rōgnicōz faciētē p se
vnū cū ggnicōe pcedēte. quia nō
pōr causāre sine illi voliciō. q at
aliqua illi ~~voliciō~~ cāt. de nouo
qn actū intendi. pts p hoc q tāl
actū ēnisit de gdūctoēd in gdūcto.]
puta de nō intensō in intensum. qd
nō pōr salūāri sine nouā creatiōe
ggnicōis. Sed ho sīl pts q voliciō pōt
cē cā ime.ta ēspēu ggrōis tā sp̄ītū
q intellēcū. p ppōz sīq̄ēt. ar-
cepta q effectū sufficiēt. Dependz vel
q talis gradū intensū vel rōnatū
vel attēn.o nullo mō pōr cāri sīl
actu vo.ti sine pōs illaz actō.] actū
sine passione. Sed ēcia q ppōz illa
nō dēnt potēcie pdūcte pōr actū.
q pluālitas nō ē po.da sine nūm.te
nūc aut vo appz necessitas po.di
pōs actuāb pp pdīa. q ponēdo cāb
pnē passiuāb pnt oia pdīa sal-
uāri p actū vo.ti cum o.to. vel ipsa
sīl pts ex pdūctis. Pts ēcia quid sit

remissio in actu. q est rōr. illius
gradū intensi cāti a voliciō pdīo.
p suspensiōz vel rōr.ōz illius volicio-
nis que ēquit. nō. tā ad cāuōz illius
gradū q̄ ad ggnicōz. et p quō
ipsa rōr. tā ēmanz solū gradū cāti
ab o.to. et tūc dē ēmissū sic p.
vel si ēmissio dicat aliquid de nouo
cātum. tūc nō tū rōrūpit. ille g-
dus pfectū sed gnāt. actū aliūs
imperfectū faciēs vnū cū primo gdu
cāto ab o.to. q̄ ipsi ē tūc p nouā
voliciōz. q stante prima voliciōe nō
pōr primū gdū ille intensū gdū rōr
rūpi. sed prima via videt. probabior
q vitat pluālitatē liz vtraq; sit
pg.] Ad aliud dico q sine pōt. ad 17
habitū sine ponat. ppes sine nō
ponat. habitū. rō nō gcludit inte.m
cē actum. q si cāret actuōz puta cāz
illa in principio actū sicut post ep
quo cāt nālit. et nō impedit. Io
dico q atte.o cāt. p actū vo.ti. et ideo
tūc tā in atten.o q̄ in nō atte. ēma-
nēt ppes si ponat. salūem tū habitū.
sine ponat. ppes sine nō. sed in
attēw cāt. habitū pfectū et intensū.
q p actū intensum. et ideo sufficiēt
inclinat inte.m in actū ossilēs in
absen.a obi.ti. in nō attento quāt.
habitū imperfectū et ēmissū. q per
actū ēmissum. sicut pts ex pdūctis
et ideo ille nō sufficiēt inclinat pōn
in actū ossilēz. vel solū inclinat
in actum ēmissum et qi imprep.
Ad aliud pts alibi quō pōr sal- ad 18.
uāri pmago tūnt. q vē est ubi
parēs liz nō actū. sicut mulier
dē parēs liz nō agz ad gnāōēz
prolis. vbi ē sīl.do p oia Ad
aliud dico q ista nō gcludit
inte.m cē actum. q si sit actuāb
agēt nālit. et p quō causāt plū
actum fidei vno tpe q̄ alio. Io
dico ad pnē q ~~actū~~ actū fidei
acq.te ēspēu vnū gn. cāt. ex actu
fidei ēspēu alīū gn. et ex notīa

firmiter primi conclusionis et apprehensione illius conclusionis sine omni actu intellectus vel voluntatis. aliquis causatur ex notitia terminorum et apprehensione conclusionis et actu voluntatis. sed non ex proprio eius conclusionis. Reliquum primi quia si aliquis credat aliquem hominem ut verarem in verbis et in factis et quo fide acquisita. si tunc dicat sibi assertive et bona fide aliquid credendum et intendit esse verum quod prius non credidit esse verum. illius stante illo conclusio non potest alio conclusioni dissentire. quia si credat et reputet eum firmiter verarem in dictis et in factis. et per consequens dissentiat secundo conclusioni reputat dicentem illud conclusionem veliter verarem in dictis et in factis. et sic scilicet contradictio quod nec assumitur nec dissentiat. quod potest sic si voluntas avertat intellectum ab apprehensione illius conclusionis. vel si apprehendat illud conclusionem stante actu fidei ex primi conclusionis nec 2° conclusionis. 1 et aliquo modo in potestate voluntatis illum assensum stante apprehensione illius conclusionis non plus qua potest impedire assensum conclusionis propositionis per se note stante plus eius apprehensione. ista quo fides et actus credendi 2° conclusio causatur ex notitia terminorum eius conclusionis et apprehensione eius et ex actu assensus quo reputat illum hominem verarem in dictis et in factis quia ille possit sine omni actu intellectus vel voluntatis. statim sic nec assensum ex proprio 2' complexi. et ipsius non posse quantitate intellectus ponatur actus non posset assentire conclusioni. Reliquum 2' quia si iste reputat eum verarem in dictis et in factis quod tunc a quo causatur iste actus credendi sine actu assensus aut ex notitia terminorum et apprehensione conclusionis aut ex aliqua alia notitia evidente scilicet propter quod vel quia aut ex notitia intuitiva corporum aut ex alio actu credendi quo assentit alicui conclusioni priori ex quo istud evidenter sequitur aut propter ista est sibi nevit ... ad omnes productus notitia et tunc si assentiat

quod potest fieri per actum voluntatis. primum non 2m nec 3m potest dari. quia omnis talis notitia est evidens ex obiecto sed dissentiendo quia in primo est notitia evidens ex obiecto quia obiectum eius est propositio per se nota sine notitia causatur evidenter ex terminis apprehensis. in 2° non est notitia evidens ex obiecto quia eius notitia causatur evidenter ex notitia evidenti premissarum. et sic evidentia illius obiecti non accipitur precise ex terminis sicut in primo. sed evidentia ex evidentia premissarum. in 3° est notitia ex obiecto quia est evidens ex notitia terminorum non quasi licuit sic est in primo. sed solum ex notitia intuitiva terminorum vel aliquorum terminorum. Sed actus fidei acquisite ut distinguitur ab aliis habitibus naturaliter acquisitis non est evidens ex obiecto aliquo dictorum modorum sicut manifeste patet. quia aliter non distinguetur ab aliis habitibus. quod est contra. Si dicatur contra puta quod iste assentit huic conclusioni iste est verax in dictis et ... quia assentit huic conclusioni nullus potest facere talia facta qualia iste facit nisi esset verax. quo tunc a quo causatur actus credendi huic conclusioni. et patet quod non potest causari primo modo vel 2° vel 3° supra expositorum. et si ceteri quarto modo. queritur est de illo conclusionis priori sic de isto. et erit processus in infinitum quod est contra ... vel saltem ad aliquid complexum cui aliquis firmiter assentit et tamen illud non est evidenter notum ex obiecto aliquo trium modorum predictorum nec est notum ex aliquo conclusionis priori a quo infertur. quo ... ut videtur dico quod ad tale complexum est sistendum in credendo quia ad omnes modos predictos. vel quo causatur actus credendi talis conclusionis. Reliquum quod a notitia incomplexa terminorum et apprehensione conclusionis et ex actu volendi quo aliquis vult assentire tali conclusioni. quantum ad tale ... potest intelligi dictum augustini ubi dicit quod cetera potest homo nolens. credere autem non nisi volens. et quod actibus ... nihil

XXI

---

sic credens primo conclusioni

scilicet reputat illud conclusionem esse falsum ergo non

scilicet assentit

scilicet impedire

1 primo conclusioni

scilicet ita quod assentit firmiter huic conclusioni iste est verax in dictis et factis

scilicet sequitur

stabitur

conclusioni

scilicet nolens

fiert ad credendum ipsum assensum.
Et posito potest notitiam cum actu
voluntatis esse simul inter agat sine
no. nec habitus assensus existere illum
qui est. et ponit actus intellectus sine actu
voluntatis magis habitus. ¶ Ad dubium
quod aliquis potest alicui apparere asse
tus sine credere. et actus assensus
et credere in illo actu non sit habitus
ingerenti. Dico quod assensus non sit habitus
ab credere in actu qui sunt existere
cum oti credit rogati. et ipse lo
quendo de notitia credendi non est
in notitia rata aliquoty potest dici
modo tunc vel cum tunc quando
ut e noti quemo ggte, sicut in apo gtingente.
vel cum notitia prius praemissarum cum
notarum vel alio aliquo modo gsili.
et in omnibus istis patet quod credere in actu
assensus non sit habitus ab ipso actu sed
habitus sicut infra et supra. et si
credit assent. Dico assentit sed non
sic. cum. et aliquis potest habitus fiunt
et extrinsecus assentire alicui qui
sine oi credere. ubi gra aliquis
sit aliqua conclusio demonstrare
et p quas alii gratiam fiunt et
credit assent. ponat quod obliuscat
illum demonstrationis ita quod nescit
ea pq demonstrare. iste adhuc ita assen
tit fiunt quae conclusio sic p. et
extrinsecus agnoscit quod sciunt de
monstrare. et sit quod nichil e demon
strabile in vero. Dico adhuc fiunt in
putat ista quod vera et extrinseca
bit illi assent sine oi credere. ac
tualis habitus. ¶ Ad quaestionem
quo habitus sit assent non stia. q
e habitus. et sic credere cum o.
aliquo potest modo. nec aliquo alio
ut p videtur. Dico qui sit ea de
monstrare et demonstrant et delin
quendo aliquis habitus ita e. q. potest
quod unus potest. et forte aliquis habitus
indicatus quo cum agnoscit se
sciat demonstrare ea qui demonstra
unt. et quicunque habitus correspa
ndet veridici et conclusionis illius tes

ut e noti quemo ggte, sicut in apo gtingente.
vel cum notitia prius praemissarum cum
notarum vel alio aliquo modo gsili.
et in omnibus istis patet quod credere in actu
assensus non sit habitus ab ipso actu sed
habitus sicut infra et supra. et si
credit assent. Dico assentit sed non
sic. cum. et aliquis potest habitus fiunt
et extrinsecus assentire alicui qui
sine oi credere. ubi gra aliquis
sit aliqua conclusio demonstrare
et p quas alii gratiam fiunt et
credit assent. ponat quod obliuscat
illum demonstrationis ita quod nescit
ea pq demonstrare. iste adhuc ita assen
tit fiunt quae conclusio sic p. et
extrinsecus agnoscit quod sciunt de
monstrare. et sit quod nichil e demon
strabile in vero. Dico adhuc fiunt in
putat ista quod vera et extrinseca
bit illi assent sine oi credere. ac
tualis habitus. ¶ Ad quaestionem
quo habitus sit assent non stia. q
e habitus. et sic credere cum o.
aliquo potest modo. nec aliquo alio
ut p videtur. Dico qui sit ea de
monstrare et demonstrant et delin
quendo aliquis habitus ita e. q. potest
quod unus potest. et forte aliquis habitus
indicatus quo cum agnoscit se
sciat demonstrare ea qui demonstra
unt. et quicunque habitus correspa
ndet veridici et conclusionis illius tes

put manere potest habitus assensus
sum. et alius habitus quo fiat, de mo
strare ea. et isti dicunt in notitia
credendarum. viz quod apte agnoscit se
scimus demonstrare. et cum iste habitus
actus assensus existit alius
conclusionis sine cum. nec habitus alle
actus ab habitus sine ¶ Ad aliud Dico
quod quantumcunque ponat inter actum
non potest plus quae agnoscit vel plus
habitualis notum quod aliud. quia
sol. ex natura actus et equalis quam
e cum pte sua agnoscit se ob
habitualis notum. Dico quod actus
voluntatis e ita nunc quae plus agnos
cit unum tle o. et non aliud. quia
sic. vos unum vult agnosci et a.
non. et posita ista voluntate cum habitu
mentis sine omni actu intellectus inter habitus
inter o. alius o. et posita actus intellectus inter
sine actu voluntatis non potest sufficiat
reddi ea potere gratia. et ita e in
multis artis quae probat actum tes
ta voluntatis quam inter. quia tlia multa
sine actu voluntatis non potest salvari
potera potest hic oratio reddere ad
oia arta quae probat actus tes inter
tis tenco oppositum quod sicut auctes
et phos. quae non potest salvari sine
actum intellectus inter. sic patet de intellectu
agente. Dico de anima quae in quo
potest intellectus agente. et ad hoc
ea sunt voces probabiles. hic non
necessario concludat.

Q. XXII

Utrum in potentia mel
in organo ret aliqui species pt
actum sensus. puta naturalis ipsi actu
sensus. ¶ Quod sic probat. Dico de anima secundo
est susceptivum. ex sine ma et
sensus ab actu et a primum. Ad op. Augustinus de tri. c. ii. potest
in sensu exteriori tantae sic quae
ve quae videt. Dico visioci. Dico animi
inter oes quae dicit sensum in ea re quam idem
sed si est ibi species est quantitatis g. vel
¶ Hic dicit. sit quod inter e ponere
quaedam species tam in sensu interiori quam
exteriori. puta naturalis actus sensus

Sicut se scimus

Dico quod

Ad op. Augustinus de tri. c. ii. potest

Ille qui gratiam non sunt concepte quia et ipse plur defecit usq ad diem pentecostes

medium

Eo hoc agunt primo

Secundo ag

Az. spec

corrumpit

significat id quod sap

Sphile

A De sensu exterior probat p quinque tactus 3o de aia 9to 12 21o vbi assigit tactus quae plante non sentiunt dicit. ta enim e non habe mte omnes p[illegible] potest le spes ita di sphilis sed pati cum ma. q o p[illegible] cum quae non sentiunt ta e qr non sunt receptiue species sine ma. igit in sp receptae species sine ma. Ite phs 2o de aia quo aut spiritus primo e hor in quo e hoc po. e quod id rae sed ee alius e magnitudo cum aliq creat et p sphi. no tm tg h[illegible] ee. nec sensus magnudo sed 2o quod et po illis. ep quo probat p sensitiu e in po species p aliq receptum in sensitio e id cum 6to sphi. hoc ut h alterum h[illegible] esse sed acto sphi differt a sphibili et h[illegible] rocz et h[illegible] ee Ite quinque or 2o de aia 9to/ receptio forma p sphilis ab omnibus sensibus receptio abstracta a ma. et prima mte. colorum e alia a colore h[illegible] q e in qr deponere et in mtere Ite quelibet et 9or ibid 9to 20 cerelle e sensibilium corrumpit sensum mstro mta. sed non quando actum sphi. tu quia sensum corrumpit actum sphi. tu p. acto sphi e salis et p fectio organi illis. i pt organum e aliq in re q non n species q ore Ite quintator quinto 12o ta enim qr sit p vegetia non sunt nichil ad o. qr vege lua non fiunt nec h[illegible] hanc nec tle p[illegible] pp qd alia possunt recipe formas sphilis sed caro in aialibus non recipit actu sphi. h species Ite quinque or ibid quinto 4o p[illegible] appe sensibiles forme sphi. no pot apprehe de. debile. qui pt actu aliq ubi recipiunt qd remanu. alit posset esse/ qlit apprehendere de sphile post actum sicut ag. cum obiect op[illegible] corpus Ite p. quo cum sentum susceptum est sensus sine ma. vbi quinque or quinto 13o qr sensus recipiunt sensibilia cum ma. no q illa sphilia fuerunt abstracta a ma. efficiunt in

sphile

b sphibus sensus et ymagines. q o videt p post receptio sphilis illius efficiunt actum sphi. di Ite 2o de aia mte sensus e locus species. sicut sphus sphilis Ite 3o de tinte c 2o sphus oculus non so non fiunt ymagines corpis qd videt p dni videt p eo retro non remanz Ite post plenum cum Dutissimum lumen quem inspexerunt. et dum oculos clauserunt qi viderunt in gnu nro quod lucidi colores. sese roi rantes et mig mig p fulgentes donec desistant omno. quab mte sensus e reliquiab illis fore que fiant creat in sphus. cum corpus lucidum videt paulatim et quod gradati desinendo Ite po in fiet in sphus nro qda ymago sublima ei quia enim no h[illegible] oculorum nimium flux species generaret. ep hyb videt p cum quib Deligent inspexit lucidum valde aliq reliqe vnr mane po clausis oculorum Ro pt p species sit in sensu interiori. qr potest no pot habe actum ta aliqd orum n sit pnt in se vel in sili ne repentante. sed sphus interior pot habe. ta sphile ipo destructo actu vel absente. q o in illo est aliq species repentans Ite 3o de aia. cum speculum necessit fantasta speculum fantasta aut sit sphilia sunt p ta sphi. sunt sine ma. vt 3t quintator quinto 3o ymagines cum sunt aliq sensibilia mte vi et sunt ei loco sphilium apud absentia sphilium. h sunt sphilia non mala Ite 2o de aia quo sentum susceptum e sine ma vnum dicit absentibus sphus nunc sensus et fantasmata quibus sunt Ite 2o de somno et vigilia sphilia cum sunt signi orum nos apparent sphus et quae fit ab illi passio non solum e in organis sphi di dum sensus agunt sed est dum abest Ite vere sphilia exterius manet sic q sphilia sunt Ite declarat p. ibid. q m[illegible] est in decepto quae accidit q sile q in

c passionibus sicut trepidus in timore
vel qui amat in amore. ita ut videat
amota silentio. Hinc quidam hostis fugit. et
ved Dauid. et tu assistis qui non
habet caudam pauorem indicat ut pulchre
ut fantasticum fuerit. Ho ved sig. qui non
videt. sol pertinet ad dicit aut ad
aliud sed ad fantasiam. Illa duo eo
post de sponsa tacto indicat unum esse
duo. et visus indicat esse unum. et de
illo qui videt. sicut monet. Item pro
eo hyb quidam in qui non solum in vi
gilando motus a silentio fuit sed qui
passio sit quod votum sopium et multa
ibi de fantasmatibus et silentio. Item alacrem
leo 2o c vel. quia visus qui apprehendit
rem aliquam visam. et fuit efficacia
forma rei apprehensae. sed illud ri
vise emanat in anima. et signum in pma
gine. Item quietatur de sensu et
sensato. Dicit quod ut ac mente luce
carpit primus formas ut dedit deinde
addit ethi cotidie et ethe cotidie
sensu addit ethibus quousque pueriat
ad vitam ethe. pro quod est sensus quis
Item augustinus 10 de trinitate c 2o illas partes
que corporis sibi informat et bes
tias non habet hanc sensum. Item ca.
vi. viget quippe in ea sua dum mente
dissimilis corpus quod foris relinquit. ab
imagine quam de re sensu habet. non ea
ita cognoscit. sed imagines tanquam
foris sensum non intus cogitet. sicut
domus habet et fundus aut in aliquo alia
cotidie aempe solet. But est duo
articuli. Primus est quod in sponsa cotidie
est species. Secundus est quod in sponsa interiori est
species. Dico primo fuit aliquid motum
Primum est quod in sterni et pro visum
corruptum per excellentiam sponsae. Secundum
quod aliquid remanet post actum videndi.
Secundum quod pro opus ad fieri in me. Dico
2o fuit aliquid motum Primum est
quod in absentia sponsae potest habere actum
suum. Secundum quod in actu deliquit aliquid
quo ignoscit se habuisse talem actum.
Tertium quod aliquis recordatur se sopiuisse.
et post hoc cinderent sicut et p

d mente. Cura ista quaestiones omnes
aliquas illusiones. Prima est quod in
sensu cotidie amplitudo sponsae pro
opto ex organo et pro est aliquid
absolutum impressum post actum sponsae.
Hoc proba per experimentum posse quadru
plicem fieri de sopito et vigilia
Primum est si aliquis inspiciat solem vel
aliquid splendidum. et post transeat
se ad minus lucidum. vel non videbit
vel debilius videbit. tunc sic quidem
sensus in aliquo tempore potest in aliquam
actionem. et alio tempore non. opus aliquam
mutationem fieri vel in sponsa vel in
me. vel in obto. sed sensus post
inspectionem excellentiae sphae putas
solis non potest inspicere sphae debilem
et ait potuit. quod est ibi mutatio.
non in me. nec obto. quia quod in sponsa
est aliquid mutatum impressum post quod
non fuit. vel aliquid prius habitum est
depositum. sed nulla depositio est
ibi sua. quod ita Ia est si aliquis inspi
ciat colorem album longo tempore. si pro
tenetur se ad aliud alium colorem
illud videbit. et eodem colorem Ia
est si aliquis inspexerit solem vel
aliquid splendidum. et postea clausis oculis
primo apparebit color splendidus
et deinde alii colores usque ad nigrum
et tunc evanescit Ia est si aliquis
inspexerit rem velocem motam.
si post inspiciat rem quiescentem. illa
res apparebit sibi movere. et post non apparet motus ingrat
sed hoc est ipse aliquid impressum quod est. Ex
hyb patet quod post actum videndi est
aliquid impressum in sponsa interiori quia
alit post actum videndi remanet
equus dispositus ad actum inspicendum
libi obiecti sicut post Ia illusio
quod in visu deliquit aliquid quod non
est visibile. nec est obiectum visionis. nec
principium. nec actus. nec species. quod probatur
quia potest aliquis cessaret ab omni visione
remanet visus alit. Dicitur quod ait
quia et post aliquos colores debilitatur
et post aliquos fortitur. et sic tu

Ex quibus patebit eis plura

disponi

c mchil sp̃tus post actū. ugt² ē aliq̃
delētū. qd̃ ē debilitū vel ofortat⁹
visq̃. p aut ista alterā fiat a colōr
ptz. qr ombq̃ aliq̃. cpūbq̃ a colōr
mō alterato et visu sē² ofortato vel
debilitato. ¶ Ei dicab q̃ mchil posi-
tū impūt² vel delētū² in visu.
sed ad p tlēz adnuntiat² / Cont
visq̃ ex aliq̃bq̃ colōrib q̃ fortat²
et ex aliquib debilitat² sed in
alterō nūo aliq̃ cōprehēdit. et nō ē
maior rō de uno q̃ de alio. g⁹
in utroq̃ aliquid impūt² et maior
q̃ visq̃ ofortat² ¶ Ei dicū q̃ illa
debilitatio et ofortatio nō ex sp̃ē
p se. sed tū p accīb. sicut sonus
videt² secundū lig⁹. cū⁹ color nō
agit in visum sed aliqd̃ quicūq̃
vel disqūmēt oculo. Cont / solo
colōr agente debilitat² vel ofortat²
visq̃. ombq̃ aliq̃ non posit / et ipso
nō agente ~~et aliq̃ posit~~ nō con
fortat² nec debilitat². i² solq̃ color
hoc facit et nō aliud. Ex ist sē²
q̃ aliq̃ impūt² in visu qd̃ nō
ē /. ~~et~~. qr illud manz actu nō ma-
ne ē spēs. tū qr spēs nō po² n'
q̃ pūs in actus ē. qr pp hoc pōnt²
solum. sed illud impssum manz
q̃ sensq̃ nō pōt in actū. ptz de
reo facto p aliqua tlēz quadēz
debilitēz or⁹ visq̃. tū qr nr in
visu nr in mcl manz. nālit dico
n' ad primā sp̃ē et lucē. hz illud
impssum manz. et q̃ nō ē luxo
nr sp̃ē. g⁹ ē ib aliqd impssum
qd̃ nr ē sp̃ē. nr spēs. nr actus nr
ē sensile a se nec ab alio. sed est
quēdā qualitas impssa in organo
visq̃. que aliq̃ ē ofortata aq̃
debilitata. et impūt² effrūc a
colōr. et sil cum actu videndi. nr
ē primū actu sīc pūs in nec ~~et~~ quā
tum ab actu sed a colōr sil cum
actu videndi in organo visq̃ impū
mt². et manz illa qualitas aliq̃
visq̃ ad finē vere hoīs. aliq̃

destructis

et aliq̃ posit

actu

spēs

f p maiq̃ spaciū aliq̃ p minus ¶ Ei
gelus ē q̃ in visu impūm² aliq̃d
qd̃ pōt videri. et cē pūs visioīs.
hoc pt² p cōpūnēta phōz de
sopno et vigilia suppōsita. et p
cōpūnēm aliud vbi sup vbi. d⁹
p sic nūcūnq̃ q̃ aliq̃s cōpercit
corpō albū nūq̃ sup qd̃ cōit² luxo
dūo. et fūt illa luxo forte ōpūs
nō sit luxo solis. et more² Dūi i aspēc
affūt. Deūdē tūsscat visu sūm
ad locū obscūrū nō mūcūet fōzm
illūq̃ lūcē / ~~nūcet~~ tū hoc sīc figūz
cū Deūm si clūsēt visum et
cōpercit p hōzā in oculo suo fōzm
illūq̃ lūcē. Deūdē ausēat² hoc et
et cōūertet² visq̃ in sūa dispōcī
illud ptz de colōr. ptz qr si aliq̃s
in lūce sōl inspiciat vn̄ dū nūm
multe spissitudīs ghaz. et tūsse
rat se ad locū obscūrū mūcūet
fōzm illūq̃ lūcē colōrata a vūrō
illaz ghaz. Deūdē si appercē
visēlīā alba in umbra et debili
lūce. mūcūet colōrē illos adūmptos
nūm vūrō. et si clūsēt oculum
sūm et fūt ūtrūq̃ cōb mūcūet
in suo oculo fōzm lūcē et forma
vūrōz. ⁂ Ex ist az q̃ ē in oculo
aliquib actū sp̃ē qm nō habet
aliud ōm n' aliq̃ delētū et impssum. qd̃ ē obiectū illūq̃ actūb. qr
si ille actū apīcūb ē verū actū
hz aliqd̃ verū ō. ¶ Ei dicab q̃
mchil delētū in visu ē obiectū
illūq̃ visq̃. sed ipm sp̃ē. qd̃ nō
pōt non cōpstē. qm est illa appētio
salcūm p pōnī Dūna. et hoīt po
nūt ex qm dicūt q̃ ignīo mtu
tūā pōt ēē nō cōpstē nālit. qr
ista appētio ē ignīo mtu nūa. qr
visq̃ nūlla ogtōēz habz n' mtu
tūaz. et ista appētio hz pro o to
sp̃ē cōē. qd̃ nō pōt cōpstē cōpstē
ista appētio ¶ Dz q̃ q̃ ignīz equa
lēz se hūt aliqua ad ad. si vūm

9ª 3ª

Tlōr 1º obscūrō et tūc nūcet

pōt

p si hoc ar ūt nūcūet in ōcto suo sic

⁂ Aliud cōpūnēm ē de vūdēr primo ro
locū fōzm scīntillānte et quētēē
se ad visēlīā alia in lūce debili

illorum potest movere illud et quilibet.
si quod nullum impressum fiat quod actum.
sed ad nos exeunt tunc quilibet nos
exeunt fiat et illum actum. et cadit
color unum aliud. ex quo michi im-
primit color omnium unum phi fiat quod
aliud. Ita nec per color intentionalem
potest indicare color esse vel non esse. hic
nec per approx non indicat intentio-
ut res ipsa sit vel non. sed tunc indi-
cat quod aliqua qualitas impressa est.
quod illud impressum est obiectum illius
appetitus et non res. Ideo dico quod in
visu aqua imprimit a specie. sed aliqua
qualitas quae non est actus videndi
nec species nec fiat ex actu videndi.
sed est quaedam qualitas impressa visui
sicut omnis actus videndi. et fit ab
obiecto sicut actus videndi. et omnis est
ratio totalis illius quae sicut aquae
ratio potest esse ratio totalis. sed ipsum
actus videndi est omnis ratio partialis.
vel illa qualitas imprimit in visu
a ratione specie sicut cum actu primo videndi
et non est omnis illius actus. Et post
primum actum tiatur ad ad speciem ex
relatis. Ita visus alium actum imperfecto
zeny qui vocat appa. et est aggregatio
intentionalis tunc. et ipsum illius actus secundi
est illa quae omnis et ratio partialis. quod
probat quia illa actus est vere videndi
quod est aliquid tiatur illum actum. sed non
ens non potest aliquem actum tiniare
naturaliter quod nec. Ita non est magis ignotum
quod in visu excipiat aliquid species omnis
quod in xalio rotundum puta nec nec
sed ibi potest excipi quod nec. Et aut
sit in visu aliqua qualitas impressa
quae non sit omnis alicuius actus non est
potest probat ad. per quae dicit in de
spiritu et sensato quae dicit illud in
strumentum non agit nisi quod in sua com-
plexione nisi nullo adiumento sed
ro varium in quo vehementer huius
calorem ascendere incipit quidem cor-
ruptorem sui visus. Ita patet quod istud
instrumentum quod est oculus non agit nisi

quae est in tpamento applicatorum non
accidit quod quae infrigidat a rebus
cytrinis et infrigidat intensa visus
debilitat. et non obscurat visum in
loci in quibus est multa lux et multa
quae aquae et subtilis. sed quod calor
oculi et frigus fruit plus quam bitumen
statim visus debilitat. Ho ista patet
quod aliquid imprimit a visu ab
obiecto per quod debilitat. Ita
ergo conclusio est. quod illud impressum in
visu sunc sit visibile non potest sunc
non corrupit in organo et non in pon
ut dicitur in organum. et sed in toto
apposito ex ma et po et aliis disposi-
tionibus. Hor proba per quae dicit po
de anima quinto. ubi argut
quod ponit anima movere sed sicut
major corrumpit ab ea quae est in
senio debilitate. non aut in spiribus
hor sic accidit. si enim accipiat
senior oculum eius videbit ut quae
ut numeris. quae senum non est in
subiecto ad anima sed in quo sicut
in infirmis et debilitatibus. tunc sicut
illud quod debilitat aliquid vel fortat est subiectum in illo quod debilitat
vel fortat. sunt oculi est organum
et non potest dicitur quod organum. nec. Ita
organum magis assi corpi in quo est omnis spiritus realiter quod potest distingui quod organum
quam. et unum apponitur ex ma et for
magis assilat alii apposito quod for
tibus. sed illud excipitur in visu
est eqd rotundum cum qualitate in obto
spiritus. ex obiectum magis illud impres-
sum quod est visibile non potest quod magis
corrupit in organo quod in potest dicitur
quod organum. Ita autem est de sensu
interiori puta de fantasia et est
quod potest deliri. et aliquid ibi remanet
post actum spiritus. et potest aliquid est. illa
redducibile ad actum per primum actum
quod ait. et ait non reducit ad actum
nisi in primo spiritus calit. et post potest
actum potest reduci ad actum in ab
sentia. ro non aliquid reducit inclinans

apitio /.

quia illa actus est vere videndi

/. modium

tinbuit ipm

ad actum post primum actum. quod patet
ex primo actu ubi non fuit ¶ Ita
gelus fuit et e. et in ista potest
imprimi aliquid in organum et in potest
dicta quod organum potest et sic de
sensu exteriori patet probatum e. quare
ista potest imprimi fortia
sic organum vel quod cadit vocem dicit
aliquid pomum quod in organo accidit
vel corrupti vel debilitatis sic
¶ Ita quod e et aliquid impressum
in illa potest ut dicta quod organum. quia
aliquid ubi pomum ut elicitat actum.
et non ut tractum. illud se tenet
a parte elicitae non tractae. sed potest
quia adhuc e organum sed quod
fuit prius organum sensus exteriori ¶ Ita
si detur vocem oriri tunc sic sed do
ri aut e eadem vocem cum organo aliquid
aliquid. si eadem tunc quod in aut vi
quit e vera sonus vera color.
sed aut e absurdum. probatur quia actum
actum eadem vocem ¶ Ita quod fuit
augmentata vocem patet ab agente
eadem vocem augmentatur quod si in potest intro
ri retinere veram calorem vocem frigus
et unum calidum exterius. potest aliquid
calidum cuidam calorem actum augere
et illa potest esse multum calida
et frigida. et alba vel nigra. et
solum appropinquat istorum. quod videtur
non e ibi aliquid tractum actum aliquid
vocem ab obiecto exteriori. quia ab potest
potest distinguere inter nigrum dissimilia.
potest distinguere inter magis dissimilia.
sed hic vero potest distinguere inter medi
dum eadem speciem. quod potest distinguere
inter delectum illud quod habet vocem
obiecti tinnantis a parte et obiecti
et. cum e imago quod fuit et
quod expressum ¶ Ita multum obiectum
potest sentire potest augere per actum eadem
dum potest. quia presupponit actum
sed illud impressum. per actum pugnandi
et fantasia dicit non quod non habet vocem
obiecti tinnantis. Deo dico quod illud

delectum habet magis vocem mutante
et elicitae prealiquid actum pugnandi et
tinnantis. sed probatur quia non videtur
magis nunquam posse aliquid mutatum
in potentia interiori quam exteriori. sed
in organo exteriori potest poni talis qua
litas mutatus. sicut patet in septo quo
cantato et omnibus operantibus ma
nualiter ita quod non tunc illa qualitas mutat
ad ad eadem vocem. sed ad dicit mu
tatum. patet in aliquo mutato ad tun
sendum per certum locum et hostem. et ita
patet potest domus. si post mittere
hostem ad frequenter redit ad lo
cum ubi prius fuit hostem. quod per quousque
multos actus generatur quas mutatas
ad tunsendum per 2m hostem. quod illa
qualitas mutatus ad tunsendum
per primum hostem mutatur ad idem
modo tunsendum non tunc spe. quod eodem
potest poni quod sit aliqua qualitas
in utute fantasia mutatus poni
ad actum gsilet ¶ Ita multum oppor
tet habere aliquid potest actum fantasia di
ri per actum. sed tale magis habet vocem
habetur multum dicit magis retinere
quod ¶ Ita ad pos mutatus epilogus
et exteriores recapitulando Deo.
quod in visu imprimitur quedam qua
fortas vel debilitas oriatur et ita
e subiectum in organo. quia organum
debilitatur et non potest. sicut patet per primo
primo de anima de aquilo sensu et
e qualitas aliquid vocem ab obiecto
exteriori. et illa non e passio non
patitur qualitas. sed e quedam qua
tas quae non e in aliquid spe quale
emanata ab aere. quia ois passio
et passibilis qualitas ab aliquo
sensu potest sentire. quia potest manere illa aut a nullo
in organo cel si potest nullum actum
possit elicere sicut patet in vero aliquid
et ita ve species quas arteries emi
nent sunt insiste tes. et ve
num per aliquam qualitatem infiat gorgi
et illa non e passio non passibilis
qua. quia a nullo sensu potest sentire

species quae potest ab aere non sentiri

Si enim ꝓ illa qualitas sit sb
certe in organo vt Dtur stra
pōni substantiā. si ponat ꝓ in hoc non
sint n̄ duo forte sbalterna et mte
et substantia. 2. illud organum non melio-
dit n̄ tria principalia et actū puta
tria. nec g̃ non est ꝓ tunc tū
actū. Sed dico q̃ qualit sbiec
cuiq actui est ita simplex sicut
ipsum actus. qd probat ꝓ illud. qd tenet actus
est simplex. ita q̃ non ḡ plura. aut habet
plura. si p̄mo et sbiec sui primi sit
oppositum cū una et forma. igit illud
accidens tota est in una et tota in
forma. licet non primo. et p quod idem
accidens ex sil in diuersis subiectis. sili-
ter ad corrumpendum. oppositum non se corrumpo
alicui abtio. 2. sed deo destruet vnum
una una et forme. ad quod poz illud
actus absolutum manere. et tunc ergo
aut in vtroq aut in vno tū. Si
primo. tunc sic p̄ ad actus ex simul
et semel in diuersis loci vel sbiec.
si in vno tū. tunc sbiectum sui est
ita simplex sicut sui actus sbiec
dico primum. Si aut illud accidens
cheat p̄ tunc aut totum est in toto
composito et totum in qualibet parte.
aut totum in toto qta ꝓ pts sit in
pte. Si primo non tunc id est in
diuersis subiectis sil. maxime sed deo
destruet vnicum primum quando ad
actus in sbiecto quo p̄d. Si 2. tunc
pts que est subiectum in una habet
sbiectum primum simpl. et sil pars
que est in forma. id dicit ꝓ qlibet actus
habet ita simplex sicut ipsum est. Ad
oppositum dico q̃ pozi eum posito ꝓ a
qua est sbiectum in ptē tacit in p̄
subiecto. et ptē in una. Sed stan
qua tū est ponere vna alia q̃ est
passio vel pars qua q̃ potest
sentiri a visu. et ista est ergo 2. rōis
cum 1. to ego et imprimit sil cum
primo actu videndi aliquid sensibile
expressis. et non quat ego illo actu
nec est primum illius actus. sicut nec qua

Ergo actus simplex est ita simplex sicut
ipsum accidens

qz pōn est cōst
for stans

stirate usa
m.

alia debilitas. sed vtrq stat sil
imprimit organo visus dicendum
ponendum ita ꝓ iste qualitates et actus
videndi videntur esse q quedam effectus
ordinis. vel subiecti vel expirando producti
sicut prius dictum est. et vtraq est subiectum
in organo visus pro ut dicitur ponit.
et ista qualitas 2a est subiectum illius
visionis 2a q vocat apparitio q est in
absentia. ego. vel ipso non oportet. et obi
ter istas qualitates est in visu actus
videndi qui est subiectum in potest vt
dicitur in organum. Ex quarto ad sthum
intuendum puta fantasia est ibi duplex
qualitas. vna impressa ab obto ego. organo et illa est
sicut illa in visu. et est alia quata
per actum videndi que non est subiectum
tunc in organo vt dicitur in potentia
vt prius quarta. sed est subiectum
in potentia vt dicitur in organum sicut ipse
actus fantasiandi. et illa qualitas 2a
non est subiectum alicui actus sed est habitus
quatus per actum fantasiandi multiplicabilis sicut
ratio qualis ad actus qsilibus in abscentia
rei sensibilis. sicut posui prius in mte.
ita ꝓ po primum actum si ipsum sensibile
destruat. potest poni fantasia cum illo
habitu quato ex primo actu elicit
actum fantasiandi relatum ad id sensibile nunc
qd potest videri. sicut quando abstractum
intellectus tendit ad id sensibile nunc
qd videri intentum intellectum. et non
tendit ad aliquid similitudinem vel pigri
nacionis. sicut ymaginatio alicui et fit
qz ora illa que a philosophis sancti et
doctores vocant fantasmata similitudines
ydolorum sunt ipsa met sensibilia pri
sensibilia. et post fantasmata. et non species
sensibilium. unde cum homines que prius
videri sunt pigmei. et non species homis
et ideo dicit. Dicendum est sicut dicit in. ydol
primo de ydolis. sic ꝓ sicut ydola
sunt ipsamet res singulares cognita
et non aliqua species ex. sed ipsamet
res singulares. q sunt in esse
et ab eterno tenent ordinem divinum.
que in primo. modo est in composito.
qz ipsamet res singulares q primo

qd abstractum nat ad id obm simpl
ad qd gym mtni na

obm

obiecto

1. obiectum

82

ipsa met omnio indistincta tamen actu fantasiandi et intellendi abstractae et nulla res tamen

tiat actu videndi corporeum, et nulla alia tiat. et sic hoc non videtur mel corrupta eius sunt principalia ipsa res singularis Petrus et quotiens actum ante Deum. sic hoc non fantasma mel quod eius sunt principalia ipsa rem primagnitudo quotiendo actu fantasiandi. et hoc illud pti quot sunt

mdmudua mdmudua fantasia sive sunt eadem species sive alia tot habet fantasia. et rose dicit fieri quia species habet tot unum fantasma. quot tot sunt fantasia quot mdmudua. Dic eo quo pomis habetur quaeri eo primo actu fantasiandi. a quo cat primum actu fantasiandi. non ab obiecto sibi. quia tunc fantasia est in actu suo quia sibi est eo in actu suo. et tunc potest fantasia habet quoad intentionem. quoad quoad in primo sic potest visum. quod vel fieri non ab illa quatenus debili vel quantum. tunc quia illa per te non est obiectum aliquid actus. tunc quia illa sed imprimit tunc actu fantasiandi. non in absentia sibi in manu aliquid in sensu exteriori praeter vel in sensu communi quod possit non potest fantasia tunc actu fantasiandi carere. quia illae potest non sunt interpretae qualitatem accepta sic ab exteriori sed tunc illae qualitate corruptae vel quantae. a quo nullo quantat primum actu fantasiandi. Ad 2. vna ratio prima est visio corporis. et alia est potest fantasia. iste duae non deo sufficerent cum primum actu fantasiandi et oculi sibi eo non est ratio illae actu. sed tunc est ratio re. quia si deo destruet sibi eo et quantaret in oculo quoad intentionem. ad posset vtu fantasia tunc actu fantasiandi. sibi sed si quoad intentionem destruat sive maneat sibi bene sive non impossibile est primum actu fantasiandi habet nihil. nunc autem per species frequenter accepta quod aliquid sic se habet quod illo posito potest aliud poni nihil. et illo non posito non potest aliud poni nihil illud est causa illius. sed sic est de quoad

non vm cat primum actu fantasiandi

intentionem sensus et primo actu fantasiandi quoad quoad intentionem sibi est quoad primalis respectu primi actu fantasiandi et non sibi eo. Ex ista sic quia primo actu fantasiandi tunc est quod sensus exteriores in actu electio ratio sibi. quia potest non potest habere non existente quoad intentionem sibi quia tunc deficit vna ratio primalis non adquisita non aliquid in potest exteriori po eo actu quo eo vice supplicat. Ex tunc est dicit vtrum primo quoad fantasia sit intentionem vel abstractam. videtur quod intentionem tunc quia mate illa potest potest indicana indicare re ee quod est. et non ee quod non est stante quoad sibi intentionem. et tunc quoad mete quia sic quoad sicut seu indicat est intentionem per te tunc quia ob quoad abstractam rei presupponit in eadem potest quoad intentionem eadem non sed potest fantasia quoad sicut re abstractae destructa quoad sensitiva quia mediate hitu quato eo primo actum quod potest quoad sicut eadem re intentionem. Ad 2. plura litas non est potest sine necessitate sed non apparet necessitas ponendi quoad intentionem in fantasia. ita dico quod prima eo quoad est abstractam. quia vna forma quae est primum multae species sufficit et vna quoad intentionem respectu vnus obiecti. illius et est vnus potest illius forma sed tota forma sibi in hoc est vna forma. licet habeat duas partes extensas sub duabus partibus quantitatis ita respectu vnus obiecti sufficit quod intentionem vnus potest. et respectu illius forme alius sufficit quoad intentionem alius potest eadem forma non solum eadem potest sicut patet de sensibus quia sensum exteriorum et ita quoad quoad intentionem post intentionem eadem forma sit abstractum. et praedicatur quia anima intellectiva in hoc valet a sibi ita ita requirit primo quoad intentionem et sibi tunc. et fuit intelligit illud quod in prologo dicit quod quoad abstractam presupponit in eadem potest quoad intentionem

Dicit primo quod fantasia sit intentionem ut abstractam

non hic dicit quia si ita intentionem est eadem non vult non ponere potest nihil intentionem sibi in intentionem sic habet de fantasia

p cogd ~~rerum id est~~ in cad forma qz po-
e forma. sed no opz in cad po ee ~~et~~ in cad pte forme que habet
ggroci abstractam. sed alia pb cogd
forte clicit intuitus. et illa vna
intuitu in vna forma ita o. / n.
e illa me te qua indica ib ee ul
no ee. no me te abstracta cq di e ab
acto fanta e. ~~sed~~ et vtrq sunt intuitus
sic g. pt de sensibus intuitibus
et extoribus quod e ponend in eis
et quod no. Ad rom. p. Ad aut tes Dico. q magna e equo.
de pe. qz aliqn phb accipit species
pro actu. aliqn pro habitu. aliqn
pro indico cogd id. qd post Dui forma
vel species. et io coit vel sp
vbi phb ponit spes. quia ex ponit
forma. vn qn Dnt q planta no
sentit qz no recipit spes nc habz
orga. et ~~Dqor~~. hor e q opinatus
gerunt. qz corpa mantia e corpa
Dppha recipunt spes. et tn non
sentunt. Dico g. q arc lcb accipit
ibi spes pro actu. et io q planta
no habz receptu acto sp di. no
e po. sentire. sicut pub patuit. et
io qz planta no ht potentia sentiendi
no pot sentire. Ad 2. p id. et
hor vera sit pts. qz alq no pot
dari ra quare Dpa nt act aq
ze no sentiunt. cu recipiat species. et
ad pbandum Dico. q recepta in or-
gano et sentiu no sunt cogd rom
vnit aliqn tn ~~pub~~ sunt sicut pub
patuit sed sunt cogd rom et sbo
Ad alias Duas pts p id. Ad a.
Dico q excelle sensibu recipit
sensum. no tn Dico actu sensi nc
spes. sed alia qualtas que a nullo
sensu percipi nc percipi pot sicut p
Dictu est. Ad quod d. Dico q
plante no sentiunt. qz no habet
cerebrum. et Dctiata Dpoci q recipit
ad actu sensi nc qui pu cpnd qd
possit recipere forma sensibilem. et actu. Ad id
2. de aia d. q aliqn impunit
post applicatio. sensibilem. sed no species

q sed sola qualtas vna visibilis
et alia invisibilis. Ad aliud Dico
q iste qualtas no efficiunt pg actu
in sibi extoribus. sed sil. lig forte
in sibi intoribus efficiat. potest. Ad
aliud de aliqe. Do q sensibilia aliqn
operant in sensu no expo. Ad a
augu. Dico. q p similitudines et pgr
nentes intelligit visiones sicut pts
p eu ibidem. Ad aliud Dico q per
illas ia ab intelligit aqn cogd rom
et no aliqua ymagines. Ad primu
pro 2. arti. Dico. q in fanta aliqn
manent. sed illud no e obn aliquid
sed habitu quod nominat ad fanta
o. / pg sensatu. et Dico q phus per
similitudines fanta pdoli pgres no
intelligit aliqua ratio. Dta a dbq
ee. sicut in primo Dictu e de pdea.
q no Dicit aqn n. natura ggtan-
ta in proposito ista. Dicit qz re
bn q tnt ipm actu sensi extoribus
in absentia ri sensibil. hor pts in sili.
qz Dicit q aliquis vidz ymagines
ipsi in speculo. et tn nulla ymago
videt. sed qa ee / videt. vn Dico
q remanent similitudines qz remanent ibi
aliqn qualtas que mouet potentia
fantasticam ad applicationem illorum p
sensatorum. Ad aliud Dico q sicut i
aqua apparet pdolum no q aliqn ibi
apparent pt rem esse extra. sed
qa manet rb. ita e mlto q qa manet
res pub sensata. az. hor e tnt actu
fanta. tn ~~bn~~ non pot Discerni utrum ibi
sit vel non.

Q. XXIII

Utrum sensibile impunat sensum
suum in me. Dta. / ab eo ra-
lit. q sic. pbat. p quod ot. 2. de
aia quarto bn. vbi Dicit q visibile
sicut color e mouens Dta. in actu.
hor aut no e n impundo species sua
g. ee. Ad op. / illa species si eet.
esset in aliquo pdicamento. et no
n. in puto qua re. sed g. e flen.
qz no e in prima qz nc e habitus
nc Dpositio. nc in 2. qz nc pote

nec impotē. nec in 3a. q. tuc esset
passio vel passibile qualitas q
e mate. fley. g. ic. Ut dr. conter
q spes sit ponede in mes. et hoc
probat. p voces. p oppinaū per
auctoritate. Q voces p. sic. nihil
agit in distans n' pg agat in mes.
sed distans sphle. a sensu agit in
sph. g. p'ms agit in medū. Illud
aut qd causat in mes. e spes g. ic
or. ptz p angelos et angy. qu
dicit q sphle agit in sph. sic in itel
leū. 1. or. ptz p quē. 1. phis
quēto ip vbi dr quē. q mo
ueb et motū sit sil. et ed mtēl
ligit g. or. Declarac in 3o libro q in
medū e aut motoes ipiqū et
illud qd' mouet. ab ea neb plen
neb vacū. illud pbat inductue
in quētl multl. ed dr quē or
in 2o de aia quēto. q visio
nullo mō pot fieri p vacū. sed
hoc nō e n' q medū patit ab ob.
g. ic. Ite color existit in obiecto
visi. puē. malit. in oculo autem
existit immalit. et spiūt. tuc
sic ina procedit p media detinā
ta. et ptz male nō agit in malo
g. o. sphle male nō immete agit
in sph. sed spes in mes. q pote
visum ignosit imalit et per
quē nihil male pot ca immete
immite. Ite quē or. 3o de aia
quēto. Dicit q sicut color hz
duē ce. sz ce in corpe colorato
et hoc e ce corle. et ce in dia.
et hoc est ce spiale. ita et odor
ita. Ut proba. sta. g. p oppinē
p. e si radij solis trāsiat p
vitrū rubeū. tuc in parete ob.
illi vitro. appz spes colois rubei
et nō ved rubedo. q illa rubedo
nō essz in mes. eo q medū nō
e susceptiū eius. tuc in parete q
color parete nō p vadit ad va
riacoes radij solis. et sili si
vitrū sit albū et parēs sit niger
tuc nō pot ille color appare ce
in parete. q tuc in qlibet parte

esset sicut semel
esset. forte g. ic. Ut oppinera e
q speculū reputans aliqua rem
sibi op. tz aliqd rat ab ob. sed
nō reputat ab ob. sed nō reput
ipm o. ptz. g. eq spes. Ut oppio
e q mulier mestruosa infecit
speculum. g. aliqd rat in speculo
nō aut in spes g. ic. Q auctes
argut. p g. voces 2o de aia g. to. 12o
vbi dicit aliqd part a colore sono
et odore. qd' nō e natū sbire ea.
sed nihil e quig. in mes. g. ic
Ite 3o de aia quēto 6um dr q
sphle e mouens nō motū medū
e mouens motū. et sphg est motū
nō mouens. g. mes. adp reput
a sphli. vere res e motū. Ite res
de sopno et vi. dr q medū
aliqs infect. p sphlia puta per
odores. g. reput aliqd. Ite res
in de sbu et sbato dr. inaggrū e
pteire qu facias obiectōē quē
soly oculy videz. in aut aliorz
quibus appz ydola. p sta et alia
point. q sphle impiūtt spes in
mes. Aliqn tz dicit q e eqdē
res res in mes. ob. a quo ratu
Aliqn dicit q aliqs res. Cont
sta opioes. et p. g. q. q. in se
1o. g. voces. q nō gelidit. Quarti ad p.m
aut illa spes e eqdē res ri ob.
a quo ratisat. vel aliqs. si eqdē
res tuc sic. nulla indidua fora
lis contrria et repugnia possut
se gpati in eodē sbo. q reppri eqdē
pte medij pot albedo et nigredo
equalit approximati. et p quē
illa pte reput. offendit spes res
et aliqs. si igit. ille spes sunt eq
de spei res albedinis et nigredinis.
ille due spes forālit repugnabit
sic albedo et nigredo. et p quē si
cut in qlibet pte medij sed. q forte
gtrue et sibi repugnia esset in
eodē subiecto. Ite si sic tuc spes
colorib nō cet plz rō videdi ap
color. cum sint eqdē spei p te. q.
nō e ponenda spes hz. sta via

per rocem videndi. Item qm aliq sit
eqd rob illud qd' in medietate cat
visioni immediatim videt. g. si species
albedinis sit eqd rob cum albedine immi
diate et immediatim cat actu videdi
p to. g. species immediatim videt. qd'
e mat. ne fl. Si sit aliq rami tui
et in gne qua tl. et pti inductus q
in milla eq spe sic prius deductum e.

Cont primu rei probo q no sp mo
mob immte. e sil cum moto sed q pt
destat primo q sol causat lumen q
infeni cat tra. et no medium illuminat
tum qd' e mat solem et lumen atu
lumen hic infeni spe tra. g. sol pot
agere per medium distans immte. eq pte
solis. et p quos eqd no pot agere
in visu immte. Assip. pti q
omne actum nale equalit appropria
tum multis passibus et dispositis et appropiat
eqlem effectum cat in illis passibus
illud lumen in me. illuminato qd' mag
appropinqt soli e agentis nale. et
effectum eqlit appropinqat omni me.
magis remoto et alii. et omni me.
equalit e receptum limis sicut ad
et no e obstaculum. g. illud lumen
equalit habet aliud in me. uno
et aliud in alio. hor e plen et cont
opponeta. Ita si sit obstaculum inter
solem et unam partem medii et non
inter solem et aliam partem medii. et
loquor de me. remoto a sole qd'
e spe tra. q. ubi magis az liq vel
sit e de me. propinquo sic remoto.
et hor sine illud obstaculum sit spe
solem sine multum distans Ex. p.
si una pars solis operat nube et
alia non. Ex. 2. qm radius solis
vel aliud lumen transit p fenestram
aptam. tunc parietes fenestre e obsta-
culum inter solem et unam partem. p
una parte motis sine me. fenestra nix
una parte motis cattur lumen intersum.
q. ubi reflectitur radius solaris. et in
alia parte e umbra. et eqd. e de
radio transeunte p fenestram q. in
una parte medii inter parietem
op. cattur lumen intersum. in alia
parte no. g. istud lumen intersum no
immte. cattur ab alio me. illu to.

Non sp moles e sil cum motu

g. immte. cattur a sole. et p quos
pot sol agere in distans. Si dicas
q medium illu tu pot cave lumen
alio me. qd' distat. ad aeq pte pot
tegi linea reta. g. equalit cabit
omni pte equidi ab eo distare qd' e
g sp. Si dicas q lumen in medio
causat aliud lumen in virtute soli. et
eo pot cave lumen in aliquo mi. in
illo qd' distat a sole per lineam retam.
hor no non agit in virtute pte. q.
e ca partialis contracta cum na ad agendum.
Cont quo quid e cac in virtute
solis. aut q. sol generat cum eo ad
causandum effectum immte. puta lumen. a
q. sol immte. cat lumen. ~~in uno me.~~
et generat illud. Si primo modo habet
propositum. q. sol immte. agit in distans
lig prius. Si 2.do tunc sol tunc e
ca medii luis. q. e ca alii q lumis.
et p quos sol. sic p. q. ob pb me
dii distans a primo medio per lineam
retam et elit. ele lumen respicit
qd' e g sp. et opz me. q. lumen in
tensum cattum in una pte medii
ut qua et sole in no e obstaculum
cattur immte. a sole. Ita opponeta
si duo candele dicte per situm ponat
oppositum eqd forannis. cabit distantes
radios per situm in parietem op to
sicut ad sp. pti. sed isti radii non
cattur a lume in forannis. q. illud
lumen ass elit. respicit oez pte
pariete ecl per lineam retam. et quelibet
pb medii inter parietem e equalit
receptum limis. et nec equalit habet
in qualibet pte nec in milla. igitur
isti radii Ex. cattur immte. ab ista
Et si quera ab eo quo no tu cat
lumen in una pte medii ut qua
et corpo luminosum no e obstaculum
sic ad sp. appz. lig no cat intersum
lumen cattur in una pte sic in alia
q. illud no pot cari a sole immte.
sp obstaculum. Ex. lumen cattum
sic latebit. ab alio me. illuto. q.
elit distat a pte medii respicit
lumen intersum et vimissum. Et si
dicas quod g. no pot illud lumen
causare aliud lumen intersum in

immte

s. si linea reta et no si distat si linea la terale. con si in m medio cat sed hoc linea reta at abillo medio

p. m qd' e ca 2.

pa distantes candelis si candele distant ab illis pbis medii g. re

s. ecl in alia pte medii nr qua et corpo luminosum e obstaculum.

s. Dn ergo cat. lu in mino respu. cat pte q cat a me illuto i dense.

s. cum posito cat. s. bi pmo

s. medii in domo et no it alia. Sed pot fi ad sp. q. vni medium inse illuat et a no ut appz i motibus q. una pb pl tegit nube et alia no

§ lmea recta / sic est ypm nicet impfectoris

paletur. Ps. q illud lumen no
pot causare ita effectum pfectum sed
impfectum pot cel si suspendet deo actum te
natu solis ipsum medij distantie nihil
nuq poz lumen in me. nuq puete
causare. et p qub ista duo lumina sint
effectus subordinati ipsum cogit re.
quoq ppt neutq e ca alicuius. Set
si dicas q subordinat effectum inpt
/ Johan in pmo libro Lorenz. q qq alius sub
effectus ll pstipponit aliud nec illud
pstippo. habz calitate e. illius ef
fectus. Ps. qq nec pstippo. sic q
effectus no pot alio no carq nalit
n illo pstipto. tue e verz qd sic
ipsa subordinato effectum. sed in ppo
sito posito q sol vel candela no
ret lumen in medio ppiquo p ptuz
pony hor ponit. nichilominus calit
lumen in me. remoto. Ca. oppinio
nia e de magnete q fedz quem
tatoz Ar. phi. q tlit ferrum distab
ab eo localit. tlit duo immte et
no vtute aliqua oponte in medio
vel ferro. et lapis ille agit immte
in distab. no agendo in me. p qua
/ assumpm pbr pz ~~ad~~ pz. qe si vtz aliqua cata
in ferro a magnete mouet fer
rum effrenet tue sic vbi agendo vnum
/ id. et et passum silis. sic ad effectus
rum pabz. si go vtz in ferro mo
uet ferrum et no magnes. go
destructa magnete p diuina pony
ad ferrum mouet p pony sibi im
pssum. et tue quoq ad qua pte
mudi. aut supiq aut ht lemcam
alate / rezpice. nec sic nec sic. p hoc. q magnes
illa vtz no mouz sursum n lapis
sit vtz sursum. et sic de alijs
deijs loc. sed admichilato lapide
p pony dei. et ablata vtute in
ferro. tue lapis no e sursum. ice go
vtz eius in ferro no e pm mouet
ferrum. q si deo destruet lapidem
et ablatet vtute in me. no mo
uet ad aliqua diez loc. q no
pot mouere ad aliquem locum n ibi sit
/ sed ipse lapis et ceo mo pbr q n vtz i medio mouz ferrum p ipse lapis
lapis. Ci dicas q ista eo gelidt
q n vtz in medio n in ferro mo
uet ferrum ut ca totalis. sed quando
mouz ut ca prealis no pt. Ps.

§ F gredendo q pot mouere ut causa
prealis si poneret. et lapis silis
ut ca prealis pm lis immte mouz.
et ~~ha~~ hor e ipo. q lapis pot
immte in distans. et cogo potest
concedi q lumen in vno me pt
ce ca prealis concurrere cu corpe
luminoso puta sole vel candela ad
causandum lumen intersum in alio me
me paletur. sed no pot ce ca totalis.
et tue ez ddm quit. q si deo
suspendet actioez solis ipsum illius
medij qd e ca prealis illius lus
intersi. tue sol no caret lumen tu
intersum sic p. liz posset causare
lumen multum intersum. Ci dicas
q vtz in ferro e ca totalis mouens
ferrum. sed no agit illa vtz n in
vtute illius lapidis. tue q zu. sicut
p. ius quod e agere vtute ipsum al
tis. Ci ceu agentis pot agere in
distans no agendo in me. q
e medium susceptum effectus effectus
cogit rem. go cogo qq medium no
e susceptum effectus cogit rem. et
assumptum. pz q sol causat calorez
in terra et ipse terra immte. et ty
no cat calorem in media regione
aeris. q ibi e maximum frigus. et
ty aer e susceptum caloris cum
sit nalit calidus. Ci dicas q
me in illum tu appropiquat sol
rat immte lumen et calorem in
aere ipso terra et no sol. Con
si deo suspendet actioez sua ipsum
illius lumen medij. qd caez lumen
et calorem in me. nuq terra. et no
in medio sibi ipsum. go calor
no cat ab illo medio illum. Ci
dic q si deo caret lumen in me
nuq terra. et no in medio sibi
ipsum. deo duo cogens cum
sole. ad sol no caret calorem i
me. sed ratur ab illo lume ex
istente in aere nuq terra immte. et
si deo suspendet actioez solis ipsum
lumen. tue no poz sol care calorem. q
q no pot illud care n me. te lu
men. Ci lapis mouz ferrum et
no mouet seipsum n medium. q

g lis ponat. vtq; in me. tq; illa
vtq; no mouz medium. g. nd cat
offrq; eqd zouis in me. et in distans.
Ite vna angelq; cat in alio aulo dis-
tante multum. nichil causo in me.
cet ff 7 70 Ite o. distans ab angelo
et a me. potest intuitu videri ab aulo
et a me. ita ff si p pm dna o.
nichil cet in me. nr spes nr cognosc.
Ite hor qd pont. q nichil male
pot age. in mnale pts ff dij. subto
male sicut in 20 e primum Ite q agens
pot age. in distans no agendo in me.
primum. si medium sit in summo gradu Ite
h primum experimentum probat. q no cat
ibi speciq; cat qn radius tusit p vitrum
rubeum. sed catur verum color. q. ee
qd videt. ab oculo corporali p se vel e
luxo vel verum color. h. ph. sed d
sic catum in pnte op. ve. videt.
et ve. tiat actu videndi. g. cum nq sit
lux nec cet verum color Ite dicas q
ee qd videt. p se et habet ee vale
e luxo vel color. sed si habet ee mtemo
male. no opt sic e in ppositio. g. ite
Cont. hor spes. e in gne qua. aut
p se aut p eductionem no p vi. duc. ez
q. no e ps centralis aliq qd sit p se
in gne. g. e p se in gne et in 3a
spe. et p gne e passio nel passibil
qualitas. g. h. vera co vale. Mtm
e quo illud qd e ved qualitas nia lis
et corpalis et ve. cpm sunt in multia tamen
solu habz ee spiritale sine mtemoli Ite
sensu bn dispositi et debito appropi
mati si medium dispo. no deprec.
ita ppnm o. 2o de aut. h sensu bn
dispositi indicat illud catum habe.
verum color. g. ite Ite aliqs lumis
generat colores medios sed illud ge-
neratum no e spes colorum sed verum co-
lor Ite in sphn tactu no vide. aliq
nr ponere n. verum color vel alia vera
qualitas. g. nr in sphn visu n. verum
color Ite luxo cata a luce e eqde
spei cum ea. g. no e mte. luce. Ad
suptum pts q. aliq no poss probare q
luxo esset for armde tales Ite q 2a
experientia de speculo no e ibi spes
aliqua sed to. obiectum videt. ibi
p lineam reflexam. Ez aut ibi no
sit spes probat. q qn id e obiectum

h vel speculum mutatum dio. et id
apparet mutatum dio. tunc omia q
impressa. illi speculo subiecta sunt
mutata. h o. videq; si speculum
quiescat dio. et ego et quiescam dio
et illa res vista in speculo mouebit.
unde videt. in vna pte unde in alia.
qd no fuit verum si ego vi impressit.
in speculo sic actus in sbo. q. cum ac.
non possit transire de sbiecto in sbm
illa ymago expressa et expecta in spe-
culo no transiret de vna pte in alia
speculi ad aliam Si dicit q sic res
visa in speculo mouet. ita generat.
nova ymago in speculo. et corrum.
predens. et no e aliq. q. sic tra
sit de vna pte in aliam Ite qn
aliqd actus exterius in fort aliqd
subiectum si subiectum dmda. pot
vna ps ante ffum in vna pte
subiecti et alia ps in alia pte. ptz
de albedine et alys formis existis. h
in speculo qn e integrum no az n.
vna ymago vna vi. si aut frangat
no apz vna ps ipsi ymagis in vna
pte frecta et alia in alia pte. sed
apparet dte ymagines quae sunt
ptes speculi fracte. g. no e aliqua
ymago talis in speculo Ite illud
de imbre mestruosa no e id qd
q in illo speculo cat. vna qualis
et ved res manes in absentia mu-
lieris Go pot dici ad quod q q
maior Diffi. vm de visili h de
alys obiectis ffi. p. ab o. visili
no catur aliq in medio aliq zonis
ab ipo. 1o q frequent cat. in me.
aliq eqd zonis cum visili. 3o qn et
vbi. 1o monebit. Dubia et solue.
Primum pbat. siz q a visili puta cor
no catur aliqd aliq zonis sed eqd
puta color catur in medio a colore
in o. liz impfectior q plualitas
no e podu sine mte. sed no apz
necessitas po. spes productas tales
in me. aliq zonis ab obiecto a qbz
cant. q. ista spes no pnt ffri
ab aliquo sphn. no dent poi nisi pp
rem deducta ex principis p se notis
vel experto. sed si cet aliq no adh

speculi et ut ymagines

Nro ppia

videtur esse hec. p monet et motu
sunt sil h7 contractu. p h7 e ro vag
que vel ad probandu ppm esse sed
probatu e sup. p aliq pot age in
ppmu distat no agendo in medio
Ille illa spes no hz esse mte lie vel
spuale. q hor dicit includit gdictoz.
q oe eus esse aliq e vera res et
vere esse rale hz. et ve produnt
de po medij. liq no ita pfru sit
vnu castru vel domu. et p cons e
vera substan vel ac. et si sit ac
ve unfort fbu. go dicit p e res esse
aliq. et nuq hor p tu hz esse spua
le et mte. e dicit opt. n p esse
intencionale
intencionale et spuale intelligit ve mpfectum
respu alio pfectioribus. sed hor
me loqu. si go e vera res. ag
pdicando. et no pot poni in aliqo
n in q te. et in nulla spe quale
pot poni in z. ptz discurendo
p singulas spes. sed in illa non
ponit n passiones
passiones ut
sibiles qualita. et sit pas
qualita tue no sunt alio, res rois
ab obte a quibus cant. unde cum
oio quale visibile ve e color vel
lux go ts vel sunt color vel lux.
ut sunt passiones q ste ve sunt
qualita sibiles. ptz de rubeo et pal
leo. q cant ex passione. et ita ve
sunt colores lux no sunt ita du
pmanes. Ille respu sp tacto q
o. Distat no po aliqua tal spes
in me dta ab oto h7 spei go ut
in aliis sibiles. Ad 2m dico p aliq esse
rois cum obte cat in me qd phi
2 ar 10
De hac ma et sequ
bus vide m q. sequ
pg q esse d'ano
p experimenta. de rubo tuse ute
p vitru rubeu vel videtur sicut
po patuit. q radij tusies p vitru
rat vere colores in parete op to mte
coloe in vitro. tam mte ra pcul.
et ille color e esse spei cu coloe
rubeo in vitro. qd phat. tu qua
alit ut illu coloe. et coloe in vito
no est tanta aqua sic e. tu qua
se sp magis discret vera iud. al
tio spei abuvere ip indidua esse
spei pp quietem mutoz ut her
ip ut illa. sed ut duo indidua
esse spei pot distinge. puta ut albu

magis p mtesimu et mq mtesimu.
go multo magis. sed quis e fim
q deo posset destruere illu colorem
ratu p radiu tusentem p vitru
et rare aliu colorem in parete qsilet
sibi p oia. et hor subito. et tue sp
no desinet ut colore destructum
et ratum a deo de nouo. et p quis
illi colores sunt esse spei. q si esset
alio spei posset tue sensu distinge ut
illos qd e mai te fim. nu go color
ratu in parete a deo vel in aere condetato
adop to sit esse spei cu rubeo in vi
tro. q vtq color e rubeo. liq fere
no eque mtesp. go esse no alius
color ratus in parete p tusitu radij
p vitru rubeu. esse rois et spei cu
vitro rubeo. Esse pot argu po
medo q deo efficit illu spei ratu
in parete p tusitu radij. desinendo
destruendo radiu vel no destruendo.
et rarec in alia pte parete aliu
rubedinem p oia silet illi spei. et
tue sensu no indicaret aliquid. sed diff
tudinem ut illos et tu si essent
alio spei esto indicaret go sunt
esse spei et no alio Dicitur q
aer no pot recipere vnq colores
Contra. quia aliqd e receptum
quare augmentu lis in gradu mtesimo
qu e gdepsatu. illud idem rare
factu pot recipere illu qualitez fim
gradu remissimu. sed aer sic pot
gdensari. q pot vez colore recipere
et mtesimu go rarq salte pot
recipere remissimu Pro hor dicit
aristoteles. q parietes et tra colorat
coloe hetera et plantaz per
transitu imbibu et esse dicit de
aere q e colorata et si aer no co
lorat p coloes illaz plantaz
no colorat parietes et tra. Ho ere
ptz p quod dicit 2o de anima go Ad vbi
sic dicit Dpa. e illud qd no e visi
bile p se et coloes nalem existe
in eo. sed illud qd e visibile p ac
r p coloes existentem et pte et ro
natu e recipere coloes cum nullum
ppnum habet in se. Ille quinto 2o

omē qd' videt² in luce ē color. Item
quinto. Sic. Receptū aeris nō ē aer
ne aqua. Sed aqua sed nātū coeg
ebr. et illa nā nata ē repe odores
ēmoeb et hoc eū qm nō hī odores
in se ōo qd ad' dra' ē nā q recept
colores ēmoeb. Sed habī colorē ppū
Ro. ste pīs q aer pot recipe vert
colorē eqd rois cum color a quo
ratur. Quātū ad 3'm sīt qm mēt²
color in medio et qm nō. Dico q for²
contrue sed' quēlibī gradū sūt ēpos. ees
et ō qm vna fora hūs grū ratum
in medio. alia fora sibi grua in ca-
dem pte medij nō pot rari pp for-
malem repugnātiā int' illa. puta
si albedo rat² in me° mtese nel ri-
musse. nō pot ingredo in eadē rari
pte. in rarū ingrediēs in medio poz
vnire et repelle albedinē in rata.
et ō qualit' me° illu to causant²
colores in medio qm nō pēxist int
colores contrij. et qm pēxist tūc
nō rarit² pp repugnā. Sed hūg°
color rāty in me° aliqm rat² in g̃
du intensio. et tūc pot videri. et
ō 9t quē or 2° de aīa q sūt a aqua
sphēra que pp sū debilitās a sphu nō
pūt apphendi. Ad motum alīq
op. Ad primū Dico q nō ē vlitere
vert q moueb et motū sūt sil sed'm
contractū ma'ē. q ob'm eō sensibile
mouz immēte sphum et mte'm ad
actū infinitum. ita q primū ratum
in intellēū ab o to ē actū infinitum.
ita q iste ē ordo nātū procedendo
q p° sphle q'ūb alū poz fieri per-
pōm Dīna rat actū sphi infinitum.
2° illud ad o'm rat et tlat actum
infinitum integ. et post integ sūt ra-
rē immēte ri. pot habē ggrēt ab
stractuz eqd ri stante ggrē infin
tū rspū sū. et tūc pot abstrahi
integres vlet. et ggrē' eab. ita q
rspū gr ē primo actū apphensum
et post se actū judi. et in isto
processu nō ē moueb et motū sūt
stractu in aliquo pot Dici q nō
ē vert nisi qm me'm ē receptū esse

Qz forme grue sūm quēlibet gradū sūt in gpossibiles

eqd. rōnūs ab eod agente vel rāq
rut² simultās vtuāl. ita q moueb
sit in debita approximatōe ad q°
q moueat passum. et q nō sit
aliqd medū impediēs actōēz no
quim illud possit age' et illud pati.
vī de motu proiectōis vide² du'm
quō moueb et motū sūt sil. Qz
proiecb nō ē sp sil cum proiecto. q
proiecb pot admittilau' qm moto
ē. nō pot Dici q aer mouz sagit-
tā. primo vna pīs et pg alia pīs. ita q moueat
qz aliquīs pt q eo° sagittae. ita
q ista corpa proiecta obtinēt se
mutuo. et pūt sibi mutuo obuiare.
et tūc si aer moto mouet sagitta
ad aer sil et semel mouet² mo-
tibī grīsi. qd' ē sim. et ō videt²
q moueb pot distare a moto loco
et situ. et tūc ad phm et quē dēz
Dico q intelligūt q sīt sil siltate
vna vnali
nel mali nō pg oppo to
Ad aliud Dico q color nō existit
in pō immāliter. qz si ibi rēpetur
ita
rēpet² in mā et extēdet² sīc
in sbiecto. et eod nō ē de colore
q ibi existat pūre mālit² sīc in
sbiecto et nō intentō t nē spūālit
vī pot Dici q in pō existit imā
lit². vel qz fora rēpta in pō ē aliq
rois a fora exīte in pō. puta si
albedo videa² tūc in visu rēpit²
fora aliq rōis qz visio ab albedine
vel cera aliqua alia fora aliq
rōnūs impīnt² in or'm sil cū con-
tactu videndi. sīc pg Dice². vel
qz sbs immēte rēpien tlis for-
mas sūt aliq rōis pū. pō visuā
a subiecto albedīs. Illud ēt qd
qd' causat² a rōe in me° nel pō
nō habī ita pfm ēe q debilis q
fora in o to. et pp ista rōes potest
Dici q color vt rēpit² in pō
habī ēe imāle et silē in me° pp 2as
et 3as rōes. lī nō pp primā. qz pp
illud qd' rēpit² in me° ē eodem
rōnūs cum o to. et aliū nō pt Dici

Tūc ergo situs nātus ita q int moueb et motū nō sit medū me diatione causē. alt in epo

Tamē

vel cera q id

ve' q ē in pō' mmūabl'. q tū ve'
extendit. illa fōrā ēcepta in or'no
po'. et in me'. ad expūsioē me'. et
ēt'. et ve' fōrāz mālem sic in o'to
Ad aliud dico q mālo pot' mme'
age' in mmāle. sicē pt' in an'lo sic tm nō
ē in ēposito. ~~nō~~ q fōrā trā in
medio ēt in pō' ēt ē mālo et
expūsiū sicut in obuecto. nō nō vz
Ad aliud Dico q radij tūsūs per rubeū
vitrū me'. ~~corpe~~ in vitro. cū vez
colorez rubeū in prete op'to. liz sānc
nō ita intesiū sicut in ~~corpe~~ vt'o
sic p'g dictū ē. Ad aliud Dico q
in speculo vel aqua. et qualit' in
quorūq; eli speculo corpo' ~~ipsi~~ nō
appz nec ē ipsō aliqua. sed q'dāmz
res videt' p lineā ēflexā. Ad
aliud dico q mulier insicit speci
liū cūdo quat'z in eo mūctū
in eiq absōn'. Cont' ista sūt aqua
dubia. p'o videt' q aliqd ēcipit'
qualit' in me'o a colō'. q quē
2o de aia q'to. q'o dicit q lūx ē
necessaria in videndo h'm q colōes
existūt in obscuro in pō'. et h'm q
Dya'm indigz in ēcipiēdo colōez
vt Dya'm sit in actu. Ilt p'g et
cum sint possibile q Dya'm in
actu aut h'm q ē Dya'm in pō'. h
q'o q nō mouē' a coloib' n' cūdo
Dya'm in actu. Ilt p'g nūc ē vt
lux nō sit nūc vt cūdo colōes
mouē'. Dya'm nisi h'm q dat Dya'no
formā. q' ēcipit motū a corpe siz
illūmatoz. Ilt p'g lux nō ē nūc
in essendo colōez mouēdo actu n'
h'm q dat sbō sibi. ipō ēcipiūo a
se motū. Ilt quto. q'z. lux mt'
visioez h'm q largit' Dya'no ipara
roez vt cognoscat' a coloribz nō q
largit' coloib' habitū. Ilt p'g
nūc ē vt visio colorū nō implicat'
nisi color mouēat Diaphanū h'm
q ē medū mt' ipūjnct videt. et
medū mouz p sūi q'tūma nūc cū
vt. ut acc. q'z cōpiū vt' mouē'
a colō' q'z illū'. Deinde ipē mouz
visum Ilt quto. q'z. quib videt'

in obscuro et luce. q gregatū
ē in eo vt h'm siz q fiūt medū
Dya'm in actu h'm q ē lucidū. et
mouz ipsū h'm q ē color in oc'. Ilt
quto. q'o. oio prus' habz ipsum
detīata sicē de odōe et colōe h'm
q mouēt ego omnib ptib h'm ista
formā speciē. Ego omnib istis az
q pōēt medū ē illū'tū in actu mo
uēt' a colōe. et pūs nō mouebat'
et ita aliquid ēcipit a colōe pt'
~~lumē sīu lucē~~. Vn q'z dicit q lux
ē necessaria in me'o in aut intel
ligit q lux ad ofert colōi vt
mo'at vsum in actu. a' q lux i
formas medū disponit ad ēci
piēdū illud qd' cat' a colōe. nō
p'mo'. q phus et quētator exposse
dicit op'. hq color ē p se 2o visi
bilis. et lucidi motum. g'o inte'et
2o siz q lux disponit me'm ad
ēcipiēdū vlit' effectū colōez. Ilt 2o du'm
ē q videt' q ratū a sbō in me'o
nō sit ego rōē cū sbō. Ita p quē
tatoez 2o de aia quēto. q'z. sicut
color habz duplex ē quoz vnū
ē in corpe tīato. et illud ē mālē.
et aliud in Dya'no nō tīato. et est
illud in quo ē ēpūcio nō. sic si
odor habz duo ē siz ē in liūdo
saporali. et ē ē mālē. et ē in
liūdo nō sapo'. et est ē ēpūcio
Ilt q'to. q'z. sicut color habz duo
ē sic siz in cor'e to'o et hor ē
mālē. ē. cor'e. et ē in Dyaphano et g'o
spūale ē ē sbō. ita odor habz duo
ē in corpe odorabili. et ē in
me'o. illud aut corpale istud aut
spūale. illud mālē et g'o ēpūcio
Ilt ibīd impōsl' ē vt odor sit
in ac' sicut in cor'e g'o sim cū eis
nō ēcipiūt odōes. ēmanz g'o vt
sit in ipō sicut color in Dya'no
Ego iste ac' cor'le et tēi cor'le dicūt spūale
spūe. sed color in corpe tīato habet
ē cor'le in me'o ē spūale g'o ēl
Ilt si ez ēcipiūt spā tūc nō dicēt'

color.

vel pupilla
ar corpe ipsi speculo

2 du'm

videtur

q̃ color habet esse in corpore et medio
sicut ut dicit q̃ albedo habet duplex
esse qz habet esse in ligno et lapide
Item quinto .10. gusty non indiget
medio exterioro. no ru fuerit in aq̃
in qua inuenit aliqd' dulce. a nob
admisceudo sed ri aqua non qz
aqua ri rapuit sapoz abstractu a ma
et reddit eu esse sbm sicut e de me-
diis exteriorib. que reddunt sbm
illa sed non rapuit sbiblia rum
corporib in quibus sunt seu existunt
sed abstracta a ma. Item pg color non videt
habet ita q̃ aliqd exp eo admisceatur
cu aqua aut aere nec q̃ aqua
curat ab eo in aqua aut aere
sed tm rapuit ab eo intentoz color
abstractu a ma. Ex iste argu
abstractu a ma et non abstractu
a ma dicit ppe sed color in obto
medio aut e non e abstractus, g. ic. Item pbat
ro ppo sic quecunq sunt eiusde
rois habent effectu eiusd rois. q̃ sed
color in oto et in medio non sunt eiusd
g. ic. a. 2 pt. minor pt. Prima qz
color in corpe et lux in corpore
luminoso supposito visui impedunt
visioz. sed color in medio et lumen
sunt qz supponunt visui ut qz
tangunt pupilla oculi, non impedunt
visum. qz color in medio rat visioz
et non in aere oto et sile e de luce
et lumine. q̃ tm non erit verum si essent
eiusd rois. Pt qz sunt aliq eiusde
rois et dicit solum sic magis
pfectu et min pfectu. si impfectu
approximatu passo pt causare ali
que effectu multo magis pfectu si
approximet passo poterit causare illu
effectu. si g. color in corpe et in medio
essent eiusd rois. et color in medio
sine spec colorib in medio tangentib
passum rat visioz. multo magis
color in corpe supposito visui rat
visioz q̃ e q̃ sum. Item qz aliq
foraneus alicuius rat ab aliqua ra
eiusd rois. p causam potest
augeri si approximet. Pt de colore
qm potest augeri p aliud colorem. sic

guari. si g. albedo in medio sit eiusd
rois cum albedine in corpe. albedo
albedine in medio rata ab albedine
corpe albedo potest augeri p causam mel
p silem. et p quos possit tm rari au
geri q̃ erit tm albedo acer sicut uno
Item que sunt eiusd rois rant et
corrumpunt salte puncta a causis eiusd
rois sed illud qd' ratur in medio
corpe p absentia lucis non maz in eu
absentia color non corrumpit in abse
tia lucis sed in absentia maris sic
in prana. Item si sic tunc albedo erit
ra efficacis vni ra. qz quecunq e aq̃
rib abstracta non requisita ad existentiam
alicuius ri habet. Dno sine qua rib non
potest esse et ipa posita potest alia
rib esse illa res vel e ra illius effec-
tu vel ra re vel dispositio non e
requisita. si albedo in medio non pot
habere causam in existendo et ponendo al
bedinem in corpe quemadmodum lux sit
pnes in medio et ipa posita cu luce
potest rari albedo in medio pte. et
non e ra re. qz nec lucis nec alicuius
sed dispo re qz non appropiat aliqd
re ic g. e ve ra efficacis in ipsu illius
rati in medio et ra D. vnica Item
si duo alia videant p id medium sic
e possibile tunc in eadem pte medii vel
cent duc albedines rare a duobus
albis in oto visis. vel si faciant albe
dines vna. facient albedinem intero
re qua pnes quod videt flum et
g. sensum. Item dubium e de hoc qd' dm e
videt non q̃ eadem res non potest simul
a diuersis coloribus diuersis informari. sine
illi effectu rati in medio sint eiusd
rois cum medio coloribus a quibus rantur
sine non. Dnt aliqd e natu agere
in distans et in medium. et de medio
qd' non e receptum actionib agentis. Non
impedit quin agentis agere in distans
Istud pt qz si vnus aliqd agat in aliu
distante et non in medium tunc medium
qd' nunq fuit sine corpore varia sunt
densum. sum. sit ppo. ut vnum
agentis et aliudhio impedit actioz

1. dumo

vnus angeli in alium lux non agat
in medium. quia me[dium] non est natum tri-
pere effectum illius agentis. quod ergo opto
si agentis sit natum agere in tim[ore] Dis-
tantie et in medium si me[dium] non tri-
piat effectum agentis impedit. sed si
album et nigrum color appropinquet
visui per id medium sed in eodem me-
dio non potest esse effectus albedinis et nigre
Dumb ipse repugnantia. quod si in eodem
medio reciperet actum effectum albedinis
impedit visionem ingredi. quod est
falsum et per sensum quod videt quia me[dium]
impedit visionem tamen color per intellectum
pro statu isto lux non sit natum pati
ab agente tali. ergo si lapis mel
unus poterit inter me et corpus colo-
ratum simpliciter impedit visionem me-
diam et tu non es natum pati a tali
color et to[tum] Tertium Dubium quia videt quia
me[dium] agat in visum non o[ra] quod
2o de anima quinto. 11. opinio est
quia actio medii in hoc sibi sicut in sibi
tacto. non sit sicut actio medii in
aliis. sed tangit. Dicit a coloribus
et sonis in hoc quia medium medio.
quia sed sibi lux in illis 3bus primo agit
in medium [illegible] in nos. tangit lux aut
nisi agit in nos et in me[dium] et
sic Debet intelligere quod per sil. non quia in
eodem tpe pacat medium et sibi a
tangibus et in illis duobus tpibus pest
mat cum quia visus et aer alterant
a corpe in eodem p ϕ[illegible] sed intelligit
hoc p potentiam et potentiatum
in illis potentiam habent rationem sicut quia sibi
et ratione remota in motu sibi. et me[dium]
et ratione appropinquat. Ergo istle patet quia per
pant me[dium] ab oto quia sibi. lux non
pati tpe. et quia medium in sibi agit
Tertium Dubium est. quia videt quia in
medio non possit fieri verum color.
quia ero ibi quo est subiectum. non
in pl puncte quia illic aliunde et colo[ris]
sicut color contrario coloris appetit in
puncto. sed gratia non potest esse.
nec in aer. quia aer non est receptum co-
loris quia ergo ibi Quartum Dubium est quia vide[t]

quia speculum recipiat speciem quia nihil
videt nisi per lineam radii et bussiam.
nunc autem aliquid videt per lineam
brevior quam cadit visus in speculo
puta si ibi poterit nunc speculum et
retinetur quia potest videri ipse et in spe-
culo tunc res visa in se videt per
lineam brevior quam in speculo quod ibi
non videt in speculo sed speciem rei. Ite
si denarius vel lapis ponatur primo
in disco vacuo. si post impletur aqua
post replebitur aqua videt et ali-
nos. sed hoc non est in speculo videt
aut intuitum aut abstractum. Non pe-
quia per quadam intuitiam post intellectum
indicat de situ et de distantia ri.
sed per visionem in speculo non. quia illud
quod est multum retro speculum appa mul
tum vel speculum quia ice. Nec 2o mo
quia per cognitionem abstractiam non potest
intelligi indicare rei esse vel non esse. per ista
species cognosci potest quia ice. Ite id
visum in speciem cognoscit non potest sil
habere duas visiones. quia duo amo
cognoscere non potest sil esse in eodem
subiecto. sed si ibi supponatur speculo
potest ibi sil videri in se et in spe
quia ice Ad primum istorum dicit quia non
est velit verum quia medium recipiat aliquid
a sibi. nam hic in quinto 2o de ani.
quinto 6A. medium nihil recipit
a colore in qui est actu illuminatum vel
sic dicit quia et ut non moveat
a coloribus in est Dupliciter actu. et pri
mum est ut lux non sit necessaria
in essendo coloribus modo moveat Dupli
in hic quia in Dupliciter est forma quam in
recipit nec a corpe illuminatum. Ergo
istle patet quia medium nihil recipit a
corpe quia sit actu lucidum. Et ali
medium appropinquat visui non est actu lu
cidum. et tu sibi corpus in luce
videt ab illo visu. patet istud quia
aliquis corpus in loco obscuro post
te videt colores corporum in luce.
et silet aliquid videt sibi clare
et de nocte. et tunc in neutro

aliq

X[um] dub[um]

tra p[ri]m

Q[uartum] dub[um]

de medio medii agit

Dicit

Q[uintum] dub[um]

p. istle pt

Sexto dub[um]

cau sunt omes ptes medij illu te
nt vedente et re visam. Si dicas
q omes p. medij sunt illuate ß
debilit. qr rrpunt tm lume debile
qd e imprepl. illud tm sufficit ad
rrpiendu spez a sibi. Cont rrposio
ista no osonat opnioni. qr opnio
ponit q sibile primo agit in me et
pg medu agit in visum. tnc sic
quaqß sunt due re aliq effecta aug
me eque approximate passo dis
posito. quarz vna e imperfector alia
ra imperfector effectu pfrore habit
in passo potete rrpre effectu pfecto
rem. Istud ptz de duobz calorib
quorz vnu e pfector alio eq approxi
mate duobz cale. calidu pfectu per
fectiore calez habet in cale. sed me
totalit illuatu causabit imperfecto
re visiez q medu debilit illuatu.
qd e sibi. et q exopienc. qr aliqus
corpus in loco obscuro et no illu to in
pte intra oculu utri clue et dte et
pfecte vidz re sicut corpus in medio
totalit illu to. Ite qn sunt re or te ad
causandu alique effectu. illud qd magis
approximat passo disposito magis cat
effectu. sed spez in medio intra organu visus sine sit totalit illu to sine
debilit et ipsum o sunt re or te
rrpetu visionib causde. sed medu
plus approximabit visu q ob
g. cat actu videdi spez in medio
no illu to sine debilit illu to ß te i
oculo exonte in tenebis q ipa rec
visa. qd appz absurdu. Sili aliqua
animalia melius vident de nocte q de
die. Si dicas q illa animalia habent
lumen qualiter in oculo. vel si no ß sit
ita o tnc / minus lumen sufficit ilibus
animalibus ad videdu magis q alius
Cont primu qr ad hoc q aliquid vi
deat requirit nec q obiectu illumi
natur et no or visu. sicut ptz p experi
entia. g lumen quale in oculo no
sufficit. Cont 2m qr no videt q
visus hom sit imperfector visu aliorz
animalium. g hom videbit de nocte
sicut aliud qd videt anal Ite ad

et medu de
bilit illua
ti sit rat
re re visa
qd e sibi. et
corpal et
pnta me
o pfru qm
q et vera
visus pt re
rpe pfrore
et ipfrore
q medu re
lit illuatu

magis

animal videt p medu opacu sicut
ptz de lume. qm vidz p muru et
illud me non rrpit me spez aliqd
g ite Ite ß 9 tertio 2o de anim
9to ibi illud qd mouet a corpe colore
de necessite dz ce no roborata sed
visio pt ce per me a rolo te sicut
e aqua cornu vitru rubeu tri
stalla. sic ptz in speculis q ora sunt
rolo ta et talia ß quietatez nihil
rrpunt a rorz. g no e vnusalis
vez q medu p qd sit visio aliqd
rrpit a rorz. sed tm aliqd aliquid
rrpit a colore in me sic p dm
e sed qm e et qm no e. difficile e due
coprien ab in visu sicut pot dari
in alius sibi puta obstacu et tacu
qr o te illoz sic se hnt q amoto o to
principali remanet sbaro q sibi sic
pnte et exonte obiecto pnli. ptz cum
qr si calefiat aere vel aqua
et post destruat pot calor sperari
sic pg. sili si aliqd odorabile fetez
tet in ae et post adnihilet nihilo
minus pot odor sentiri sic pg. et no
in tibi dez coprienta q talia cau
sent effectu valem in medio et qm et
qm no. sed no e sic in visu qr amoto
obiecto visu pnli no remanez aliqd
in me qd possit sibi mouere licet
in oculo clausis palpebris pg visiez
exorbitant luminosi apparent a qd qd
videt qnquiqß obiectu pnli destruatur. Dico g ad primu auctes et
a q q rolor mouez vlit Sapha
no q aliqd valet imprimat sibi
vnusalis. sed qr color sine me
illu to no pot agere. et me te medio
illu to pot agere in visum. hoc probat
p quietatez 2o de anim quieto
ru declaratu e q visu nctio indigez
medio. declarada p hoc e causa
qua color no videt nisi in lume et
est. qr no videt nisi p medu. vel
dico q rolor et lux sunt duo crie
pcules ad caudu visiez tamen
et vnu sine altera no sufficit ad

bi q

causat

ignis

corpalem

vl v me)
candy illud effici n[illegible] illumi
tio aliqd recipit a colore n[illegible] color
a lume. sed sint due res prialis ad
candy unum effici et fouere color e ma
pu[illegible]. cog. nu. ad illud dicitur quia
q color in me. no ffs ee rale sed
spuale et intencionale. Quia q oc poi
tu recipitur in me. tangit in sbo ffs
ee male et rale. et e opus in
re. de absolut loquor ita ve sic
albedo in superficie corpis co[illegible] lig
no fieat ee intesium et pfectium
sicut in corpe colo[illegible]. et no plq ffs
unum ee spuale q aliud. sed pro ta
to dr sic. qr lume exprime in medio
potest color concrete sed lume ad candy
actu videndi. quia p[illegible] no potuit ra
re. Ad dicit q p candy voco unum
q color mo[illegible] a medio sic cog. qr
medium in colore potest rare visioes
et no sunt id. Ad 3o q no. tum qr co
lor e ra p[illegible] respondet acty videndi.
sed medium illu[illegible] ra 2a. tum qr color
videt aliq sine lume. qr actor pspec
tiue Dicit q utrus visum e in puncto
formam. et q nichil potest videri
ab illa virtute n sit in lume sibi ade
quatum lig si aliqd corpus magnum
ex sup visu no poz totum corpus
videri. ty no sequitur q aliquid
illu corpis possit videri sin me
illu to. et ty me) no e visibile
sine corpe exposito. lig aliqn
q e radius solaris in me. illud lu
men potest videri sine colore exposito.
Vel potest dici q q medium e pfecte
illuminatum et color e pnt. tunc mouet
medium candoe ibi vezt colorem. q
aut percipitur in medio color oppo
sito color aliqn e ita debile in ee
et in gradu ita remisso ita q no
potest percipi a visu sicut ipse dicit de spe
Aliqn vero e multum intensum et tunc
potest percipi a visu. et pts q medium
mouet alit a colore q cog. et q
causat color in medio ffs acto re
missum ita q no percipit ffs color i

potensia

quia

f: tum no e ra visionis
prialis cum obo et lume
ffs mi color i obo et
lume

1 pt medium inter illa distancia videri ffs videndo
duo obiecta

o to et lumen in me. q aut e in me.
ffs gdum intesium tunc color e causa
prialis acty vi di et lumen i me. qr
aut medium potest videri p exposito
colorem proba qr quantum aliq po
potest indicare maiorem distanciam vel
minorem mt aliq o tra colorem tra. Dicit
dicat de longitudine et brietate illu
medium. sicut pts ad sensum. go illud
medium videt p exposito colorem. tu
indicium attribuendum sit istud/ vel ffs hu
mel intellectum difficile e videre credo
eum q omnia indicia que attribuntur
sensui respectu aliquorum obiectorum sint
acty intellectus. qr statim q acty habz
ha opacitatem sua circa et sphe ffs inte
llectus cognoscit infinitas e vs cogde
qua habita potest intellectus g ea fo
re. et de eis indicare p actum assi
milandi vel dissimilandi. et qr iste
opacitates sunt ita connexe. igit
non propriet intellectum indicium ille sit acty
istud vel intellectus. mutabile cum e quo
quod sensus potest indicare cum indicare
sit acty applicando tunc me. et pssuppo
nat apprehensiones sine forma g ea
qd non potest fieri p poni ffs. nd. vq
po. Ad indicium in ffs opi ponunt
q ffs q fieat ggnitiones g ea formalit
vel equivalenter. puta q ffs multas
cognitiones ig ea. et p illas potest ty
facere quantum intellectus p ggtiones g ea
formaliter. sed difficile e videre ho.
et sic potest responderi ad arg. ad 2m dn
p prima dubitacio ad 2m dn
Dico. q illud qd ratio in me. a
colore e cogdi rationis cum eo a quo
ratio. et ffs probat q no. qr in
spuale medio habz ee sphe. nec dico q
spuale id dr habet color ee sphe. qr me.
illu to concurrit cum colore prialis
ad candy actu videndi. ita q virtu
te color poz medium agere in visu.
et alit no poz agere. no qr color
fieat ee ad spuale in me. quia
q dicitur ee habet in me. ex male
et exposito ita ve sicut i obto

licet non habeat sta pfortu ee. hoc
non dicit q effectus unus ee habet
in effectu eius rat sua. et illud e ee
rotile. aliud ee in ra in q virtualit
continet. et illud dr ee spirituale.
et non q sint tria ee unum re ac ne
gtie. a ipis effectus eius rat. et z in
ipis effectus in ra uta. p ee effectus
in ra et eius sunt duo ee. et unum
sit corporale et aliud spirituale. qz illa
ymaginatio e falsissima. qz illud ad
ee in mo quod nunc e in effectu. p non
sint in ra gtie. sed dr habet esse
virtuale et spirituale in ra. qz ra pro
produci effectus proprietat salte. et qo
e habet ee virtuale in ra actiua. posse
produci a ra actiua. et michil a
e habet ee virtuale. sta dico in opo
sito de ee spirituali. Aliter potest dici q
aliqs color habet ee in mediu rotile et
color aliqus spirituale. primus e ille qui
potest videri sic color ratus in medio a
radio transeunte p uitrum. qui potest clare
videri. q e q qd ratum in medio illu
minato a colore. qd non potest ad oculum.
et ille non videtur nr videri potest. et
ro dr habet ee spirituale. Et alius qd potest
videri habet ee rotile. nr e mg. nd. p
medio sunt duo colores cqd rotunds
quorum unus potest videri et alius no. sic
no e mg. Ad fr. Ad iuriosis q in me
dio sunt alius species q possunt videri et
aliquae q non possunt videri. patet p eos
Aliter potest dici q habet in medio ee spi
rituale. qz illud ee qd habet color in
medio non rotunds in absentia coloris.
sed solum in presentia. sed op to non est
de obiecto tactus gustus et olfactus.
q tamen aliqs in medio qd manz ipis
obiectis destructis forsitan Ad a
dico q color non dr habet duplex
ee in ligno et lapide. sic in obiecto
et in medio. qz in illis habet ee stabilit
et permanens. sed in medio non nisi solum ad
presentia ee. 2a pta rdy in obiectis
in lapide potest color habere ee omni
ra 2a rationis pta. exponitur solo deo. et
ro in illis dr habet duplex ee et
ibi no Ad aliud dico q abtio ab
omni ma et non abstractum dicunt
species. sed illa que sunt in diuersis ma
teriis non opz differre specialiter pa
subiecta dicunt species. cp albedo
in bouie et in azino non dicunt spe
lis subiecta dicunt species. Qz ad
quod obiectum de dulci Ro. q aliq dulce
e in medio aliquo et aliq color. dul
re eius sic e in medio puta in q aqua
q e aliqd corpus dulce impotentia ri
aqua. sed non e sic color in medio.
qz corpus colorat non e sic admiscetur
medio sicut e dulce. et michil aliud
intelligit quod n q medium in visu
non reputat colores ni corpibus colorat
sicut e in aliis sibis. sed tm reputat
colores ratum a colore in corpe. hoc
patet p tratu sequente in qz dicit q non
admiscetur corpus colorata ni medio
nr e aliqd abtio sicut e ille color
in medio abstractus a ma reali in
qua e primus color Ad rationes dico
q vapores effectum aliqm sui pp
vapores agentium. aliqm pte vapa
approximatos. non dico q sic sunt
aliqua agentia q medium distinguit
a passibus puta agens equorum pu
rum rando calitate medium tm ab
eo in quo rat calitate. Aliud e
agentes qd non medium tm a passiuo
sed e id oio id passiuo. sic e vos
volentes senta e aliqd agens qd ad
hoc q agit opz q tangat passiu pu
ot gusti. Aliud e qd non pot
agere ni distet a passo. et ra istum
dupliciter non potest aliude demostrari
ni qz talis e ma acti et passiui. et
tres species frustra endent p expe
rientiam. cod e in visu q ad hoc
q videat vel colores medium requirit
distantia ut visum et illum colorem.
sed non medium requirit distantia ut colo
rem impressum qd e cqd rotunds in
colore pseo ad hoc q videat. sed hoc
non e alia ra ni qz talis e ma illius
coloris et istum. et sic ille color per
fectus in oto si poneret sup visum im
pediet visum alium. sic si parum

rotile

albus tenuis ꝑ quod medium potest adhuc
videri ponitur sup visum impedire
visionem simpliciter. Hoc non aliquid sed color
imperfectus in medio non impedit visionem
simpliciter nec aliquid. Ad aliud dico quod
potest concedi quod albedo in medio intrinseca
potest extendi quod potest videri et quod acer
potest fieri ita albus sicut nix. et hoc
ponendo quod color in oculo et in medio
sunt eiusdem rationis. Vel aliter potest dici
quod quibus passim natale detinet sibi
certum gradum forma ultimum quam naturalem
non potest recipere forma in gradu intensi
et eo acer sibi detinet certum gradum
albedinis ultimum quem ꝑ raz naturam
non potest recipere sed tantum usque ad illum
gradum. Ad aliud dico quod illa quae
sunt eiusdem rationis corrumpunt quae recipiunt
in subiectis eiusdem rationis sed non perfecti
coloribus puta lignum et imperfecti non
sunt eiusdem rationis puta lignum et acer
eo color in medio potest corrumpi ꝑ ab
sentia lucis et sibi color. sed non sic
color verus color et perfectus. Vnde aliquando
eiusdem rationis potest esse subiectum in aliquibus
subiectis aliquibus rationibus sicut aliquid
eiusdem speciei potest esse in homine et animalibus quae
non sunt ꝑ eiusdem rationis. Ad aliud dico
quod albedo est causa immediata simpliciter proximi
nec alia ratio plus probat quod caliditas
sit causa efficiens quod albedo vel magis do
quia sicut ad puritatem caliditatis cum aliis
dispositionibus requisitis scilicet caliditas
in aliquo passimo ita ad puritatem albe
dinis vel rubedinis cum aliis dis
positionibus requisitis et causis scilicet albedo
vel rubedo. et similiter ad istud quod
de oppositione opinionem respondet quia ipsi
ponunt species rarii in medium a colore.
Ergo sunt ponunt quod illa species sit eiusdem
rationis sunt aliqui ꝑ habent ponere quod
color est causa unica vel equivoca. Ad
aliud potest dici quod ille due albedines
faciunt unam albedinem intensiorem. Vel
aliter quia sicut passim detinet sibi certum
gradum ultimum quem non potest aliquid recipere
sic etiam resplendens agentis eiusdem rationis
detinet sibi certum gradum. et albe
do rarii in medio non potest intendi ab
aliquo agente eiusdem rationis et ita
ꝑ albedines nihil rarii in medio vel
ad albedo rarii ab utraque simul. Ad
duo ex quo 2a albedo
nihil rarii in medio ergo non potest videri
ꝑ quia non vi. quia illud rarum quod
pertinet a colore in medio non pertinet
ꝑ visionem puta quod color primo tun
tet medium et medium post tunitet
visum. sicut dicunt illi de opinione
opposita. Ex pono illum rarum in medio
ꝑ experientiam quod aliquis video quod
color rarii aliquem effectum ꝑ gradum
intensium quem potest clare et distincte videri
et eo videndum medium est ꝑfecte illuminatum
et color est purus medium rarii aliquem
effectum in medio non purus nec sit retinu
ꝑ agentis forma in eadem parte medii
alius effectus gradus. Hoc illud rarum
non propinatur a visu quia hoc est ꝑ
debilitatem sui medii quia tantum rarum
in gradu remisso. et eo non obstat
quod 2a albedo nihil ret in medio
vel quia in medio deposuit effectum
gradus nec effectus eiusdem rationis ita per
fectus sicut potest illud parietem recipere
ab agente eiusdem rationis. Hoc forte a do
poz recipere perfectione eiusdem rationis nihilo
minus potest albedo 2a videri sicut prima
quia ipsa distans multum potest esse causa
penalis immediata recurrere cum potest a
visuma ad causam actum videndum sicut
etiam prima albedo recurrit immediate
ut causa penalis non obstat quod aliquid quod non
ret in medio. Ad aliud dico quod
sicut distans a magnitudine impedit actionem
aliquid non obstat sed ipsum medium nihil
recipiat. ita unum medium impedit
et aliud non et quod unum medium in
positum impedit et aliud non est non
quia talis est natura illius medii et istum
quia recipere nihil facit. Ad aliud
Dubium dico quod medium infortunium
lucis et colores est per causam sicut quia non
quia illud rarum in medio et actus
sunt effectus subiectorum respectu coloris
in obiecto. ita quod illud in medio
quod unum recipit et aliud non

ē p̄ub ꝓ acto videndi. et ideo illecto
lor ratus in me ē ca sunt q̄ non
rat. acto videndi. nō vera ra. q̄
si p̄ rasum pos. lez ponat illud nō
rausai in me. multo q̄ color rarz
actu videndi prat. sic pdicū ē. Ad
aliud dico q̄ q̄ radius fuit per
vitrū rubeū rat. in ae ꝓpinquo
puncto oto vera rubedo. et vere ro
lor. et nō in puncto. sic alij dicunt
q̄ species quē appz in spculo nō est
subiectū in spculo sed in ae ꝓpinquo
et nō in spculo ꝓ sua densitate.
et q̄ dicit nō ē irreptum ūc. dico
q̄ ē irreptum colorib veri sicut ad
corpus lig nō sit nātū forte irrepti
mum ita p̄ū coloribus. Ad aliud d.
q̄ q̄ aliquid vide. dure ꝓ vmū
medū vide. ꝓ lineā brūssima.
nō aut q̄ videt. ꝓ lineā reflexa
vel alacer li. q. in phe. et licet
dicat q̄ visus tb. ꝓ appedit vi
sibilia. ꝓ retudiez. ꝓ gūsiez. i. tersus
et ꝓ reflexiez. puta q̄ aliq̄ vide.
p̄ corpora dpa na que dicūt dyā te a
dpa te acrel. et nō solum p̄mo nō
videt. tb. ꝓ lineā brevissima. ideo
dico q̄ denaij proiectij in aq̄ ꝓ
dūsitate et dūsa dpa tēz aque
et aeris. potest videi p̄ lineā reflexā.
eodem dico q̄ corpus visile positum
ante spculū et inpōz ꝓ vide. et in
se et in spculo. q̄ in se vide. ꝓ lineā
rectā et brevissima. q̄ in spculo ꝓ
lineā confusam et reflexā. et non
vide. aliq̄ species in spculo. nam
in te vitro vel lapide vide. lineā
minuta
brevem et nō species lineē. q̄ species lineē
ē mag visibilis q̄ ipsa linea. vide. p
dūsa me. et dūsas dpa tēz
aliq̄ ri. et ideo videt. ꝓ dūsas
reflex tb. et eodem in spculo vide.
ipsa res. et nō forma aliq̄ impressa
ibi. sicut pbat alacē li. ē ꝓpertē
ra. ē. primo sic. Si quis se videt
in aliqua pte speculi mat. in pte
alia. nō videbit se in pma pte sed
in 2a. q̄ nō accidit si in pte pma

et in infera et in forma pai nō si ad zaz
mutetur pten. mutabit. loq ap
pare. forē. nō apparebit in pma
vel in 2a pte. Ad. nō ē. ꝓ apphāso Simplicis
viso corpe aliquo. et videre ab
eo ꝓ. situ remoto potest accidere
q̄ nō videat corpus illud in spculo
ille lez videat speculi superficiem.
q̄ nō esset si impediret forma in spe
culo. cū videa. speculū et non
mutez locū. et corpus silē sit ibi motū.
et forma eius pficiat speculū. sic p̄
vis p̄ gcludit palam. g. q̄ non accidit
reprehendere ꝓ phē. ex fōd fīra in spe
culo non apprehendit. tb visa in
speculo in finē visus in situ reflex
tionis. palā g. q̄ dispos. facies dispositio
apparentē nō ē ex forma ri sed
ex dispositione speculi. et p̄ addu
cit alia rationē. Ad. Simplex viso rōe
in speculo et p̄ elongato apphē
dit. nūm corpus mētē speculū q̄ q̄n
p̄ub. q̄ nō ecē si forma corpis sit
vel ez in fīē superficie. et ita con speculi
phendit. apphēsiez eius forme in
spculo esse reflexē. et p̄ ista arta
potest probari q̄ forma in speculo nō
efficit ~~visiez~~ q̄ tū efficit sed in visionem
lineā rectā. et ꝓ lineā speciem. q̄ manifestatz se ad
sed ipsa met tb. in speculo. sicut omnez dictz loci sic
cum ea prali efficiat visiez ꝓ oia visibilia alia
lineā reflexā. Ad aliud dico q̄
tb. videt in speculo intuitū ꝓ
tū lineā reflexā. q̄ mete illa vi
siē potest intelligi quo sē retudiat
aliquas species gtuites de pdutpū
q̄ talis tb. ē. et q̄ distat. et q̄ hz
tez colorez. sed vtute istū nō pōt
cognosce. oes species gtuites posset
agnosci de tali re. q̄ aliq̄ ad
agnosciē multas species gtuites
requirit plures sibi. aliq̄ pt intelligi
p̄ vnū solū reflexū. Ad aliud
dico q̄ ēspeciē eodem obiectū potest ē
duo gtuites intuitū. ꝓ lineas dūsas.
q̄ vna ē ꝓ lineā rectā alia ꝓ reflexā
et sic ē in proposito. ar

Q. XXIIII.

Cum potest substare dicant quidam alii ab ipsa anima substantia et ut sic. Sicut sic probat per phm et quinto 2o 2o de anima 9to 22o. Videtur autem aliquibus esse unum esse eo quod nihil sicut opinatur aliqui esse siquidem et substare opinantur ab ipso esse. Ad oppositum 9to 2o de anima consequitur licet esse sicut substantia habet esse. Sicut dicit quod sicut habet esse alia forma. Ite quinto 22o vult quod sit perfectio prima et actus vite perfectio secunda quod non est verum si possit esse alia perfectio media ut alia et actus. Ad secundum quod possit substare sicut actus nihil ad essentiam aliquid non tamen sicut sunt in anima subiectum. sed sunt in toto composito subiectum. sed fluunt ab anima. Ad probandum quod possit esse aliquid quia dicunt potest aliquid agere aut patiendum esse potest esse actus. sed aliquae operationes non exigunt ut mediante corpore. quae sunt in corpore subiectum. alia operationes exigunt sine corpore. et habent posse sunt in anima subiectum. Ad 9. quod iste potentiae quae sunt subiectum in quinto aut sunt in quinto externa anima et forinsecus primus aut in quinto alibi actibus. primum non potest dari quod non esse potest esse in aliquo subiectum. quia cum operatio exigit mediante aliquo sed operatio visus exigit mediante alio organo. quia operatio audiendi. aliud rerum possit videri. sed non exigit mediante alio opposito externa anima et forinsecus. quia ad oppositum exigit oculus operationes. et silentio. et in organo visus quae cadit anima quae potest et cadit forinsecus aliquibus aliud enim non est verum dicendum. Ad de anima si semper amittit oculum immediatus videtur sicut immediatus quia illa pars forinsecus substantia quae efficit organum visus ex corporeitate. et tunc semper accipit oculum immediatus nunquam ipse hoc videtur. et ex hoc apparet quod in ceteris quorumque in quo sunt oculi organum. substantia est potest substantia quilibet. aut do

potest quod forma quae nata est elicere actum substantiae. Ad desinit alia dispositio antecedentalis non requisita ad actum. et ideo non potest actum elicere. Ad dicendum quod alia accidentia requirunt sicut dispositio subiecti. Contra eosdem potest dici quod potest sit in anima subiectum. et tunc quod non possit in operationes nisi mediante aliquibus dispositionibus actibus. Ite tunc dicunt potest velle esse subiectum. quod anima si sunt subiectum in tali opposito. Ad dicendum quod non quae fluunt ab anima. Contra iste fluunt a deo quod dicunt dici potest esse divine. Ite bene enim ab eos esse aliquid et perfectibus eis naturalibus quod non iste potest sunt perfectibus naturales quod quod esse a generantes. ita iste potest sunt a generante quod sunt potest generantes. Nec dat secundum modum quod unum actus per se tunc habet unum subiectum per se tunc quod potest non esse subiectum in 9to esse substantia et actus. Ite 3 hor quod dicit quod anima esse ea. Contra si sit ita quod in aliquo quae re et non nisi in quae re esse. Ite dicit redo per singulas res. sed hoc est impossibile bene enim quia tunc non essent accidentia quia substantia bene enim non potest esse primum immediatum aliquid actibus. tunc quia tunc potest non esse plures quia ab uno agente naturali non causat nisi unum. Ite 2o de anima quinto 7o. Sicut quod potest immediatus sit a generante et non ab anima. Ite quod non sunt qualitates in quinto ita quia actus et potentiae sunt in eos subiectum. sed omnes rationes esse in anima mediate vel immediate quod omnes potentiae esse in anima quia rationes esse subiectum in potentiae. Ite 9o 2o de anima quinto 18o. In anima sunt multae nisi et 9 phe nisi et esse anima non sunt apprehensiones nec intellectus sed res naturales non operates. Ite alibi videtur dicere quod visus visus ratione in adunatu resistere sed stat quod nulla potest anima ratione primum bene dispositio corporalibus non ratione pars nec auscat totum organum potest tunc bene ratione

1. p potm ut agat opa vite

1. aiam

. tho 1 p sm. q. LL. ar. e.

1. sustinet

1. aiam

effectic

1. accidentibus

organo

virtus visiua que ē potē. q tunc ia
ps forē spiritē q pficit oculū cor
rumpit. sed manēte or.no nō cor.
sed Dispositio aliq corpal amde.
g. pō nō ē talis qualis cor. Ite
nobilig pfū lē hī eū dz habē no
bilioē pfectē. sed aia ē pfectior
corpe. et po. est pfectio nobilior
ny aiali. g. ē ny aia nō ny corpe
Ite 2o de aia vide. p. g dic. q
ny aiali ēspū intrinsū nō ē a
principū ab aia n' calor. sed calor
nō ē ny po. aie. g. ite cōd. espū
visoib sufficit aia pro pn.o Ad
Rno ppa. q. d. q po. aie potest dupli acipi.
vno mo pro oi mo. ēsitio ad que
cūq actu vitalē tāq ia pnal.
Alio. pro illo pn.o q. se tenz a
pte aie cli. tanq principū pnale
Primo mo dico q potē spiritē
dnt. ab aia int se. hoc pt qma
virtute aliquat disponū am lēb
potest habē acty videdi. et nō au
diendi. et cōd. g. Disponēs am lēb
nō ēquisite ad actum videdi dnt.
ēalit a Dispositionib nō ēsite
ad actū audiendi. hoc pt qma
Disponēs vnū pnt corrūpi tota
lit. mtū. q acty naty clici me. bg
ill Disponib nō potest clici pp raē
ia disponū illaz. pt de visu et
Disponēs alij sbg pnt manē pn
audity. et acty naty clici media bg
illis Dispositionib pt clici. g. ille
disponēs dnt. ēalit int se. et ab
aia spiritū. g stat q quo sunt am.
abtā. et ideo am do pōny visiua pro
forā spiritū que nata ē clicē actū
videndi et pro ill actib nō ēsite
tanq ē pnalē. sic. potest concedi
q po. visiua cor. salte ēptum
ad ptē sui pnale. puta q po. ad dis
positōēs amdēles. q aut illa am
nō ēquisita ad actū spi.ndi sine
sit ēpes sine qlēs sine vtrūq sint
ia pnales ēspū acty spi.d. pt per
ppoēs frequēt acceptam. q ūcedit ad
sic se habz q illo posito retis pibg
pot pom effectg. et ipo nō posito
posit quibgūq aliis nō potest poi
effectg nālit. ipm ē ia illig effib.
vel ia re. sed posit tlibg disponibg
cum aliis nō ēquisite ad actū spi.d pom actus spiendi
et ipis nō posit nō potest poi nālit
g. ite et si sic intelligat de potēcis
que sunt am. abtā esse opio sua
vera. et si sic nō intelligit nō ē vera
Ad 2.m nō dnt. ēalit sic ēs et essentie
dte nō int se nō ab aia spiritū. q
probat. q finit. fit p plura ite
p vna aliaz spiritaz que se tenz a
pte principij. cli. tl mdta. pnt clici
omēs operaēs spiritē. g. finit. pōnt
plures forē. Ite dicit. tū q liz ny aiali
sit tū vna forā spiritū que clicit oēs
istas operaēs tū ista forā nō ē indi
sibil ny p. cōd. ēoib. q. forma spiritū
ny quolibz aiali sicut pono exte.
et ad extensiōz dnt. ny mā. ita q
sic vna ps qntatis ē ny vna pte
me. et alia ps ny alia pte. ita vna
ps aie spiritē pficit vna pte me.
et alia cōd. ēoib p oia pficit alia
pte. ita q illa ps forme spiritue
pficiēs organū visij ē potencia
visiua. cōd. quo int loquim. de po.
et alia ps cōd. ēomib pficiēs or. ny
audity ē po. auditiua. et sic de
intercepti. et ideo nō obstat q ny vno
aiali sit tū vna forā spiritū. tū ēū
hoc stat q po. spiritē aliquo mo
dnt. abuscē. sic p. cōd. forē que
sunt cōd. ēoib. et ista dno ē ēalio
q. pot vna ps forme manē que
dicit. va po. et alia ps totalit
destru que dicit. alia po. sicut
si aliquis ēfinit oculos. tūc illa ps
spi.na que pficiebat pupillā oculi
corrūpit. et ad. ēmanz illa ps
forme spiritē que pficit organum
audity. et ideo intercepta ē dno ēalis
talis qualis ē int. p. cōd. forme
que sicut p se vna forāz. quo ps
albedis ny vna pte superiori dnt.
a ptibg cōd albedis ny alia pte cōd
supficiēs. et hoc nō potest concedi

q̃ sunt in hoc distincte po. visione
cerni nãlit. qz alia ps pficit vna
pupillã. et alia aliã pupillã. et
dz concedi q̃ ē tanta d. rãlis mt
vna pōn visiõ hoīs et aliam
q̃ta mt pōn visiõ et auditus.
Sed iste po. nõ distinguit ab invicē
qz vna ps istius forme definit
sibi ita actioz ita q̃ nõ potest elicere
aliã. et alia ps detinet sibi alia
actioz ita q̃ nõ ista. qz eqquo oes
iste ps sunt ps eiusdē rōnis et eiusdē
forme. nõ videt aliquid q̃ potest
vni ptis operare qd nõ possit alteri
pti. et ideo dico q̃ si ps illa forme
substãtie que pficit organũ audituī vel
gustus q̃ vel que ē in pede pficit
organũ visus. et ps q̃ pficit organũ
visus pficit organũ auditus. tũc ita
ps forme q̃ prius eliciebat actum
videndi vel gustandi. nũc elicit
actũ audiendi vel gustandi. et eqo.
et si disposito illa actio q̃ est in
organo visus ez in pede illa ps
substãtie que nũc ē in pede ita elicit
actum videndi sicut nũc elicit p
oculos. qz nũc eqdē rōnis ē in ocu-
lis et in pede. et forma sibi. et ideo
nõ deficit dispositio nec requisita
ad vnũ actũ et nõ ad aliũ. Q. ipse
ptz quod ē potentia substãtiã nõ quo mt
loquimur de potentia qz potentia visiua ē
illa ps forme que pficit organum
visus. et sic de aliis organis. Po-
tentia nũc ē tota forma substãtiã. qz p
qualitates ptes infoztant forma substã-
tiã pt ho tangere qualitates primas
et 2as nõ deficiat alia dispositio actu
nec requisita pro hoc vel pro ali-
nũc et pro nõ vel vbi appz q̃ po-
vna ps amittit tactũ tangendi
et postea alia ps in quibus ptibus
ē vel aut substãtia que nõ put substare
qz dispositio accidentis que nec ad actũ
substandi requiritur deficit in illis et
corr. nõ aut illa ps forme substãtie
Circa primã maz nõdũ primo q̃ co-
lor ratio ex tũsitu radius solitus

p vitrũ ē subiectũ in ac pmuquo
pueti. et nõ in puete. Et ad obiec-
tiones aliquas que sunt ī hoc patuit
p̃ p̃ Ite nõdũ q̃ lig quē ex. Ro. phi. 4
ponat q̃ lig magnes ret aliquã
virtutẽ in medio et in ferro. Ioc ig
mouet ferrũ ad magnetẽ. tũ sic
probatur ē opz cõcedere hoc ponere q̃
lapis tunicte habeat actiones
illius motus. qz si destruit ad nullã
partem mouetur ferrũ et ideo ponendo
illã virtutẽ opz ponere eã ē ratio
prealē cum lapide. et sic ad. q̃ abe-
ponitur q̃ aliã agens potest immediate agere
in distans. Ite illa virtus si poatur nõ
ē passio nec passibilis qualitas. quia
in nullo subiecto potest fundari. et p quib
ille quatuor modi quas ponit p.
in quarto sunt insufficientes. Dico ecl
q̃ nõ opz ponere aliquã tertiã virtutẽ
sed potest poni q̃ magnes immediate sit
ita totalis in mo q̃. eodē modo quo ita ē
ē nec nec creata ē ita totalis. Di
dicis q̃ agentes nõ potest movere ad
motibus diuersis. sed lapis si sit sursum
tractus ferrum sursum. si deorsum
deorsum. et sic de aliis. ergo nõ
potest esse principium illius motus
ad. ut ad ē ita te ponendo virtutem.
qz illa virtus ē naturalis et agit naturali
sicut lapis. ideo dico q̃ licet p id
nõ potest esse principium motuum oppositorum ge-
naliter suscepta fieri ē. sic ptz per
experientiam. sed naturale agens nõ potest
immediate nec sed p id principium mouere
oppositum aliud tũ bis potest. Ite nõ
q̃ color ratio a sole cadit ab oculo
immediate sicut a ratione totali vel saltem
prealis. Ite q̃ color rari potest in medio
nõ p visionem sicut q̃ sit ratio prealis
respectu actus videndi. et hoc quia ē
in gradu remisso. sed p experientiam
qz ad sensum ptz quia radius transit
p corpus perlucidum. q̃ cadit color in
parte opposita. et ille color potest rare
actũ videndi prealiter. sic color in
corpore denso. sed nõ potest ille color
ad videndum aliud colorem. qz impedit
visionem alium alium colorem sicut

/. magnes

/. maior

sec astro
/. primum
m.q. 23 tractatu

pti ad sensum. qm̄ autem nō appz sibi
bile talis color tunc nō ē necessaria
ponendi colorē p actu videndi. qn̄
ē ra prualis actu videndi. sed ipse
color in oto dr̄e. n̄ ē ro ip̄e nisi
alicui colorato. io qualiter qm̄ nō appz
color in medio tunc nō opz ponere co
lorē n̄ sit aliq̄ alia coprien pter
actu videndi inducens ad hoc. Sed
nōdum ē in motu precipue ē mag
diff. de primo mo. et effectu illius
moti. p̄ nō potest ē prōiacens. quia
potest corrupi ante motum. nec acci
qz potest moueri motu gīo sicut si
sagitta obuiaret lapidi. n̄ utrum
in lapide. qz quēd a quo cita illa
vtr nō a proiecte. qz agens nāle
habet approximatū passo equaliter
sp̄ cita effectum. sed proiectū ipsum ad
oē abtū et ī ēspectum in eo potest
equaliter approximari lapidi et nō
mo. sic qm̄ mouz potest cum magnea
tardē mouē et approximari alicui
corpori. et tunc nō mouebit ipsum loca
liter. et potest velocius et cū impetu
mouēi et tunc approximat eo mo
sic pūs. et tunc cabit mo. et pūs
nō. g. ista vtr quā tu potes non
potest cari ab aliquo ab to nec ī
spectio in proiecte. n̄ a motu loca
li ipsi proiecti. qz motus localis
nihil facit ad effectum n̄ approximare
actiua passiuis. sicut se pūs dictum
est. sed omne positum in proiecte
equaliter approximat proiecto per
motū tardū sicut p̄ velocē. Sed
dico q ipsum mouēs in tali loco motu
potest accedere mo lib a primo proiecte.
et ipsum motū p̄ se et nō p̄ aliquā
virtute absoluta in eo n̄ ēspectus.
ita q hoc mouēs et motus ē petitio
nis. Sed dicēs q effectus nouus
habet aliquā ratē. sed motus localis
est effectus nouus. Dico q motus
localis nō ē effectus nouus ab to
n̄ ēspectum. et hoc negando ubi.
qz nō ē aliud ibi nisi nō coexistat
duōbus locis simul. ita q p̄ eius
nulla vna coexistat. dicere. et dictorū
verificant. vni lacu quelibet pars spa
tii quā tenet mo. sit nouum ēspectū

illuc
aliquid mobilis tū sed tē quatenus mo
bile mutū tū sit p̄ illud p̄tes et p̄
nō. tū nulla pūs ē nouum simpliciter. de qo
dictum ē. Mirabile cum ceteris si manus
mea tangat aliquā virtute in lapide
p̄ hoc q̄ tangit motu locali lapi
dem. Sed nōdum q̄ hoc ē verū. 2o
dd̄ p̄ se color ē visibile. nō q̄ vi
sibilitas dicat aliquid actuālē inhe
rens visibili. sicut n̄ dicit intelligibi
litas aliquid actuālē inherens intelli
gibili. Nā illud quod prius nihil ē potest in
telligi sicut sor quē aliqn̄ vidi si
ad nihilet. nihil nūq̄ possumus intel
ligere sortē. et tū illud quod intelligo
ē prius nihil. eodem prius nihil
possumus videre oculo corporali. si videre
aliquid obiectū intuitū et denū
destruet illud oīno et q̄ fiet vi
sus mea. tunc videre prius nihil.
et p̄ quē n̄ intelligibilis. n̄ visibilitas
dicit aliquid actuālē ab to vel ī spec
tum nūq̄ sūt intelligibile vel visibile. io
tam intelligibile q̄ visibile dicit
q̄ po. q̄ quōtum. ita q̄ visibile pro
ut p̄tur de re visa. 2do ē q̄ tū
quod q̄ quōtum p̄ p̄ūs p̄ūcto rem
visam. et cognōt actū videndi. et
intelligere simul. et sic patet ex intentione
phi. q̄ q̄ tū q̄ quōtum potest aliqn̄ duo
passio. et pt̄ 2da de re illa. eodem ē
de vero bono et vno quē potest p
passiones actū. qz verū fit omnū entia nū
di sicut fiat ens et q̄ quōt actum
intellectū. Sed dicit si cognōtū sit 2 actū
fiat nō primarium actū intelligendi
sit vnū ens. g. verū q̄ ad p̄ūs
fiat fit actum intellectū. g. nō cognōt
Ro. Dico q̄ id potest ē fiat p̄ūs
aliquid q̄ tū nec vnū et q̄ quōtū.
sed dūplicē. qz fiat p̄ūs indetiate
et ē detiate cognōtum. sic ē in ppo
sito. verū fit omnia entia indetiate et
indetiate. qz nō ptīnet vnū q̄ aliud.
et p̄ quē fit indetiate p̄ūs actū
intelligendi. sed cognōt detiate
eius actū. Vnū sed ē quod ē cog
nōtū aliquid q̄ tū nec nōs accipia
mus diffuse exprimere quid nōs.
et tunc ad ibi potest in ro. aliqd

1. aliqd

1. pūs

1. q̄tū

1. significat

in obliquo. illud quod potest in recto est
pupilla nostra nec quod tamen et quod potest
in obliquo est quantum. Et ponamus
diffinitam exponere quod non veri
que est ista. verum est illud vale quod
sit quod potest intelligi ad intellectum. et
bonum est illud quod potest comprehendi a vo
luntate. Si res aliqua per quam potest intelli
gi potest in recto esse pupilla hominis et tres
et non in obliquo que sunt quantum vn
illud dicit quantum quod est totaliter ex
tinsecum alicui hominis pupilla quod nil vel
Ad hoc notandum quod speculum est ita prout vnus
visionis que fit in medio speculo et eodem
modo pupilla. quia aliquid videtur in ea et
ipse videtur. Ad hoc quod dictor perspectiue
dicit quod corpus magnum rotundum si potest
supra visum hominis impedit ne totum cor
pus videatur sed non impedit quin pars
videatur. ergo ad hoc de panno tenuis
me tenue quo aliquod corpus rotundum potest
videri. Si dicit quod ibi sunt foramina
Contra id potest fieri medio isto corpore denso
si sit perspicuum puta si lapis vitreus potest
super oculum. lapis vitreus speculi adhuc
poz videri medio eo. et tunc ibi nullum
est foramen. et hoc est verum si palpebra
sit aperta et oculus alia bene disposita.
et eodem si si color in gradu remisso
sit in aere vitreo pupilla tunc ille aer est
colorata et ibi corpus rotundum potest super
visum. at tunc non impedit visionem aliq
licz forte simpliciter. Ad hoc notandum est quod vi
deus non potest discernere distantiam inter
duo corpora rotunda nisi medium videatur
et esset ita prout respondet actio videndi
Ad quod in hac et in multis est ita vera
alteratio sicut in corpore eo. quia sic in cor
pore per alterationem acquirit vna qualitas
et deperdit alteratio ita in multis quod aliquis
monet de habitu erroris in habitum
fidei. et sicut ibi sunt duae alterationes
ordinate quarum prima est deperditio et a
ve acquisitio. et est verum modo sicut aliquis
in corpore. cum ito est quod aliquando
dum stat in ysidiam alicui visum est non
in ysidiam alicui magis inclinat
aliquis ad intellectum primum vel quod 2m. sed
hoc non potest esse nisi quia habitus intellectus
quantum ex primo actu quod 2o. sed quia
rotundum propter istum habitum per quas est intellectus

alio quantum in vna parte tpis et in
alia. cum sit id actio rotundum ito nunc
in toto illo tpe. quod per vnum illum actum
multum per illum habitum quantum sunt
ressumi. et per quas est ibi vel motus
alteratione. Et quod dicit ad primum
quod negat ibi alteratio. Respondet
quantitatem 2o de anima quod ibi non est
alteratio quia est corpus paratum sicut est in
electum. et ito dicit p. quod est aliud genus
alterationis ab illa alteratione Explicit 2m Sma

Quidam vtrum ipse mihi legis
lator sit omnis cognitor vel Questio ex
Aliqui ad alia accedamus dicto nagae
questionis Et dico primo quod ipse
christus dicitur naz est omnis cognitor ab etmo
2o dico quod ipse christus quantum naz a primo
seu instanti sue concep. est omnis cog
tor in vna cognitione bifica. 1o. quod
quod ab eodem instanti ipse christus quantum naz
est cognitor omnis in ipso quae sunt a
infusa. Ex quibus predictis sunt a sanctis
et aliis doctoribus diffuse tractata
et pulchre declarata ito ad alia
transeo Ad primo in quibus quantum vtrum
ipse sit deus et homo potest inferri
de Dina benedictissima vnione. et quantum tra
est vera iste homo sunt oia ab etmo 1o
quia dicit legislator. vtrum legem abrogat
oes ceremonie et Dina. 2o vtrum punit
etmalis pro actu tpali. 1o quia dicit
omnis cognitor vtrum quod sunt perfectiones creaturarum posse omnino contrarie.
1o. vtrum christus hanc legem possit suffi
sufficiet perferre in promotione. 3to
si christus hanc legem possit incorporare
condepnari. 4ma si pura omissio
in precepto possit transgredi. Ad primum
ad primum suppono cum sanctis doctoribus quod
in ipso intelligendo sunt duae naturae sicut
Dina et humana et quod humana natura
suppta est et assumpta per verbum Dinum
quia est filius dei. ita tamen quod ipse est
verus deus Ad 2o suppono quod quidam
et prima quod dicunt de filio dei quod dicit
2a propria in Dinis. Dicunt de ipsum
1o sub hoc nomine homo. ita quod de
nomine 1o verum est dicere quod quod homo
qui est filius dei. hic homo est etiam
omnipotens immobilis impas

1. et est colorata

1. pupilla

simplicissimum indivisibilis. Ita iste homo
est essentia Divina. Ab isto homine predi-
cantur ss. Iste homo creavit mundum
Iste homo est Dius omnium et est omnium rector
et assumpsit naturam humanam. et homo factus est.
et demum ab multis pro vero est dictum
quod iste mundum fecerunt nos. Sed supponamus
quod ego quod ea quae dicuntur de natura
assumpta in concreto sub hoc nomine
homo. quem est pro Deum vel de eo
sub hoc nomine deus. vbi quid deus est
natus de virgine. passus. mortuus. vel
Ita deus est lo. crucifixus. sepultus. mo.
Visibile. et dico in concreto. quia non est
verum quod deus est humanitas et tri est dei
tas. Ad innumeros errores inte-
dico primo quod non sibi seu ecclesie pre-
dicunt pura Divina de homine. et humana
pura de deo. eo quod in pro una natura est
assumens alia est assumpta. vbi quid
demuto pro aliquo morte si dicat
iste homo est impassibile. ista est impossibilis
et simul vera. nec est inde addere nec
subintelligere Divinitas. quia iste homo est
verissime propria Divina a supra est
impassibile. Ad ista deus est passibile
non est ita simpliciter vera et impossibile sicut
predicta. primo oportet addere humanitas
vel subintelligere. et dicitur ita est
ut dicitur est. quia natura Divina est assumens
et humana est assumpta. et ideo iste homo
pro est natura Divina. et ecclesia natura impassibilis
sed propter non est natura humana nec natura pas-
sibilis. et ideo dicitur passibilis in natura
humana assumpta. et ita intelligendum
est de aliis propositionibus

Ad primo dico quod ista
dicta propositio non est simpliciter tal sicut
dicitur in aliis sola Dei unum verum
est et simpliciter. et aliud verum in quod
et filius simpliciter. sic ista ethnicus est alius
a filio simpliciter. non addatur in Deuteronomio. sed
ista deus fuit passibile vel sine addito
prolata et silet non sunt filio. licet
sit inter Divinitas et dissimilitudo
ita est. quia non est eadem habitudo Deuteronomii
ethnicis ad aliquem corpus. et humanitatis propri ad Divinitatem. In aliis
enim propositionibus in quibus in quibus
datur intelligi humanitas principaliter
inter exponitur in humanitas. sicut sunt
iste deus est passibile et silet. quia ista

addere sit per intellectum intellectum

Ad primo dico quod hiis non obstantibus tal addere
est in aliquibus exponendum non ad ne-
cessitatem veritatis. sed ad exclusionem re
circuitus. sic hic pro vel filius dei est
creatura. Dicit addi humanitas. ne videatur
contendere hesi arrianis dicentibus. quod fi-
lius dei est mera creatura. et ita de aliis
potest. quia si dicerent sine addito pro
supposito ne excludatur deitas. silet
de aliis de quibus pro supposito. ut
attribuatur Divinitas nec humanitas se dicit addi
humanitas. ut forte de ista pro vel filius
dei est opposita. Nam nec Divinitas nam
humanitas se est opposita. nec ipse propositus est
opposita ex duabus materiis. sicut assu-
mente et assumpta. nec ex habitu habitu
carne et anima et deitate. sed tri ex
duabus sicut anima et carne. et ex pri-
bus integribus. et ideo dicit exponi
quod est opposita humanitatis. ne vi-
deatur opposita humanitas et deitas
ideo non est concedendum quod humanitas sit
propositus. Nam sicut homo non est oppositus
ex albedine et habitu ita multo magis
pro est opposita ex humanitate et deitate
vnum magis in similabile dicitur sicut anima ra-
tionalis et corpus vnum est homo ita deus
et homo vnum est pro. sicut multum
aliquid dissimilitudo. quia homo opposita
ex anima et carne. et homo non est ratio
nec anima. sed pro non opposita ex deo et
homine. et est deus et est homo. Hiis primis
fis secundum quod homo seu alt
nario de pitis Divinis ad homines. et
cum vocant a doctoribus rationabiliter pridomatis
et petrarum. et est vel vitam ex veritate
beatissime vnionis. quae quod vni
tas talis est. quia semel vnita propria
Divina sicut filius dei assumpsit naturam humana
quae ista assumptione non pressit
nec vnum ab assumptione dimissa est. aut
in perpetuum dimittit. Modo autem hoc
assumptio ac benedicta vnionis Dei
fuit a doctoribus petitum per modum
doctrine declarata sufficiat et
deity luculent. Nunc autem volumus
Deum protestando ad humanam doctrine de-
claratione et defensionem istius vitae volo

p. natiuus

nam humana

quedam nō p modū ꝓclusionis sed p
modū exercicij speculatiui practicare
uel practice speculari tū suppositū pro
testaciōibus volo uacare quod cassū fuit
pōnij dei absolutū Et sic prima po
sicio q filius dei nūq dimittat naz
humana. et tunc de illa nāa dimissa q
e primus hō sit prima ꝑsona vtq iste hō
fuit deus Ꝓbo quod sic.
quidq fuit deus ꝑ se et eūt deus iste
nō e deus. ergo iste Ꝓ iste hō e hic
humanitas. et hic humanitas nūq fuit
deus ergo ite Contra hic humanitas fuit
assumpta a deo in vnitatem ꝑsone. hic
humanitas e hic hō. ergo hic hō fuit as
sumptus. igit fuit vna ꝑsona cū deo.
2. hic hō fuit deus Ꝓ iste hō fuit
qui ꝑsonā patiebat in cruce. et hic
homo nō erat alius homo q ꝑ. ergo tunc
fuit ꝑ. ergo fuit deus Ꝓ hic hō incepit
in cruce mortem emanuele in mani
sua. et iste mag fuerunt ibi ꝑsona
te. ergo hic hō passus e in cruce. et nō
est passus talis tunc nō ꝑ. ergo hic hō
fuit ꝑ. ergo fuit hō Ꝓ stare ti
Dimissione ar. sic. filius di fuit hō
et nō fuit alius hō q iste hō. ergo filius
dei fuit iste hō. ergo ꝑ quisq iste hō
fuit filius dei. ergo fuit deus Ad pri
cipale do. p quod q sic q hic hō fuit
a deo assumptus in unitate ꝑsone.
sed ex hoc nō sequitur q fuit vna ꝑsona
tum deo. nec ex ipsa nāa humana et
vno fit vna ꝑsona Ad 2m concedo
q iste hō fuit qui ꝑsonā patiebat in
cruce. et q nō fuit tunc alius homo
a ꝑ. sed ex hoc nō sequitur. ergo hic hō
fuit ꝑ. q hic hō pro tunc nō erat
homo uel nō fuit hō. sed fuit huma
nitas que nunc e hic mortuus hō. et eadem huma
nitas tunc nō erat homo Ad 3m Ad 3do
q iste hō passus fuit in cruce. et cū
Dicit nulli passus fuit in cruce in
ꝑ. nec. 1m. sed concedo q tunc fuit
verum q nullus patiebat in cruce sic in
ꝑ. tū cum hō fuit verum q aliqui pa
tiebat in cruce q nō e ꝑ. sed huma
nitas que tunc nō erat hō et nunc p ca in
cruce. q e homo Ad 4m cū Di

filius dei fuit hō. sic ay mortuus
hic fuit vera filius dei e et homo
sed cū adhuc nō fuit alius hō q iste
hō. nego primo fuit alius hō Contra
ꝑ nō habuit aliū aliz nec aliquis
ratione q iste hz. ergo nō fuit alius hō
uel sic ꝑ nō habuit aliū humanitatem
ergo nō fuit alius hō. Vel sic ꝑ fuit
hō p istā humanitatem p quā iste hō.
ergo iste hō fuit. Respondet negando
quabliz quiz istaz. et ratio e q ꝑ
fuit hō p istā humanitatem. et fuit
alius p ipsaz Dimittere p quā fuit sup
aliud ab ipsa humanitate Contra ꝑ
fuit hō p hanc humanitatem et iste hō
q nunc. e ꝑ e hō p eadem humanitatem
ergo vtq duoz fuit homo p eandem
humanitatem. Ad illud 9m quod q
vtq ite sed successive Contra poz
pau vocē ee q vtq 3 quod quodliz trū dinar
eet homo p istā humanitatem ergo vtq ꝑsonaz fo
duoz fuit hō p eandem humanitatem
saltem successive. 3. ne do quod
de quolibz. et ratio e suppo q ꝑ
humanitas nō possit vnire p hunc
modū nisi soli deo. quia hoc hz p opa
sua infita. tunc solū quilibz de lōz
pōt se ipsū assumere vnū pōs alium
sicz quilibz de tribus ꝑsonis Dimittere
verbi gratia. tunc ꝑ e vnus homo
et si Dimittet naz assumptā ipsa
esset alius hō 2. et postea as
sumet. a ꝑsona prima. ez alius hō
3. et si primo a ꝑsona ꝑ esset
aliud 4m. et sic deinde ipsa Dimis
sa assumet a ꝑsona filij ita
ez primus hō sicz ꝑ. et si ita dis
teret ez ita 2 hō. et vlt. vnū
patz q hic humanitas potest sic solum
quatuor hoibus desinere sic q aliz
p ea sit hō. Ad 1m. 2m. in casu
q filius dei dimisset naz assumptam
vtq demorato filio dei ista sit vera
hic e filius virginis Dico probabiliter
q nō. q ex quo ipse desinit ee hō
ipse desinit ee filius hominis Contra nō erat
filius virginis in ꝑsonam cū ꝑ

gredi illa

nō

vni nō obstare vni
one illa huma
nitas nec
vna ꝑsona
nō de
o

amplius non habet humanitatem videtur
quod illud proprium seu propietas non
amplius ei queratur. Tertio sic non plus
unum attinet beate virgini vt videtur
quod ab assumpti carnis et tue non cat
filius virginis sed solum fuerit filius dei
unus solus et proprius vel de proprio filius
Quarto quia divinitas seu natura divina ad humana
natura cessante illa vnione non est aliqua
talis consanguinitas sicut cognatio. licet
hoc alio modo habeamus quia dicit apostolus
propinquus eius genus sumus. Quinto ex argu
sic fuit filius virginis et quilibet eorum
adoptatus. Ergo ipse adoptatus est filius virginis
nisi cessante altero eorum talis
relatio non deperit. Ad primum dicendum
et negando quia. quia sic arguebatur
filius dei nasceba de virgine et ipse
et ipsa adoptati sunt. Ergo ipse est filius virginis
Sed quia non valet et ratio est quia quia
erit filius ita cessant. Ad secundum dicendum
quod filius dei fuit filius virginis si ergo fuit
hoc tertium assumptum. et quia non est
amplius assumptum cessant ratione tollit
denominationis licet vtrique supposito
maneat. Ad quartum in casu ita posito
vtrique iste homo dimissus fuit filius virginis
mane. quia si iste homo non est nec fuit
filius virginis. multiplicatur nec filius
quia non alicui. Ad quintum si hic natus humana
fuit de virgine concepta et natus.
Ergo natura humana est hic homo. et hic homo
fuit de virgine concepto et nato. ergo
est filius virginis. Ad sextum iste concepta et
nasceba de virgine hoc tertium quia quia
est homo. et ipse et ipsa sunt ergo ipse
est filius virginis. Vel sic beata virgo
peperit istum hoc tertium natum quia est homo
ergo iste est filius virginis. Ad septimum dicendum
hac natura. Ergo quia est iste homo natus fuit
de virgine. ergo iste homo natus fuit de beata
virgine ergo filius. Ad octavum sic iste est de
purissimis sanguinibus beate virginis et attinet
attinet ei et de consanguinitate eius est
sed non alio modo nisi vt filius ergo. Ad nonum
iste homo est de massa humani generis quia
fuit in adam creatus et propter tue non
fuit de nouo aliis creatus nisi
vel ex dimissione posita ex casu

ipse fuit creatus propter ad natura et hoc tertium humana
hac natura humana diuidit ab adam
vltimate per virginem. ergo est filius virginis.
forte dicet quis non est magnus. Vel
si sor facit opus grammatice vel pro
motum plato operatur. et sor. motus
animus plenus anima infunda in fetu
tue nato platone etiam est quia iste
nunquam fuit vera plato est filius sortis
vel sor est pri platonis. quia sed pri
est ergo filius est. et ergo. et iste nunquam
fuerunt sil. ergo plato nunquam fuit filius
sortis. nec habuit prius. ergo nullus
prius fuit filius. Istud non vt. primum quod
sicut non sed posterius est ergo prius est. ita
non sequitur filius est ergo pri non est. sed
sed pri est vel fuit homo quia genuit.
facit opus grammatice. et hoc tertium hoc iste
genitus post diu filius illius. et hoc
non loquendi vtrum septima quia fecit
assumit aliquos esse quia non sunt. nec
est ouo vera illa est si vnum relatorum
est in re non esse. Ergo quia patet quia opus
concedo quia hic homo est filius virginis. aut
hoc an a negare quia sunt valde for
ma. et concedo quia hic homo est id quod
natum est de beata virgine et est formatus
de purissimis sanguinibus beate virginis
et ipsa est. et tertium non est filius eius nec
alicui relatum et tertium est nouus et non
natus de nouo ipsum ad corpus. in
melius videtur concedendum quia hic homo
est filius virginis. Ad secundum aliquis iste non
fuit filius virginis. et nunc est filius virginis
ergo aliquis incepit esse filius virginis
et ipsa virgo incepit esse mater eius
et quaeritur quis. Primum quia in dimissione
illa quia iste incepit esse homo. Contra
quia verum dimisit istud hodie non
tunc beata virgo concepit aut peperit
primum. ergo non tunc incepit esse filius
virginis. Primum ad octavum et negando
quia. et ratio est quia tunc illud quod virgo
concepit est hic homo nec hic homo
Contra iste homo incepit esse filius
virginis in illa dimissione. et pro tunc non
nullus incepit esse. ergo hic homo fuit
antequam esset filius virginis. Primum ne do

primā ptem. tūc hic hō nascebat
de vgine alij. et tūc nō erat hō
Cont̄ ois qui nascebat de vgine
ay dispōē erat pō. et hic hō mīq
fuit pō. vt onstum ē ayn. q' homo
nō nascebat de btā vgine ante
Dnīssioē. hoc ē ar.) in boeudo
Rn. negando a oīe. et 9do q' ādh
nascebat de btā vgine q' nō erat
pō. ~~ipse~~ Cont̄ nullo nascebat
de vgine pt' ypūm. si g' iste nas-
cebat de vgine ipe fuit pō. qd'
erat negatū. Rn. negando assup'
q'nus eīm ay illā Dnīssioē q'
fuit ve' nullo nasc. de vgine
pt' ypūm. tū ipa mīr in cau po-
sito ē ptā iste nascebat de vgine
Sz q' ista mīq fuit ve' hic hō
nasc. de vgine nō vnīq fuit ita
q' iste nasceter de vgine. i. iste
nō nasc. de vgine. Rn. 9do aub
et ne do aub quaz. et ita ē q' adh
qd' ē hic hō nasc. de vgine sz
quāntab q' nō erat hic hō Qd
Ar. 9. si g' quāntab fuit nata
de btā vgine. g' fuit nata vgl.
g' filia vgl. g' et soror pō'. 2
ne do p'az quaz si li nata sit nō'
qu'le cū filia. si aut li nata sit
ptcipiū negat. quā q' infert.
g' filia. nō eīm oē qd' natū ē de
mat. ē filia nel filia. sic mā fra
pes mag zet Cont̄ ipa tū mcep.
ē mīr eīg. et ipe filia eg Rn.
ne do 9b sed mcepit ē mīr in illa
Dissione q'n illud qd' ipa Dn ay
pepit sz quāntab mcepit ē hō
et p quē filia. vn si miraculose fiet
q' mīr parit filiū nel fetū aniq
ana infundet. in fetū. et q'n illud
mcepit ē hō et filia Qd ar.
sic. primo casu iste Dnīssy ē filia
vgīnis. q' nō ē nec fuit pō. et pō
fuit filia vgl. g' btā vgo habuit
duos filios. Rn. forsan ppe loqdo
non q' ipa habuit nel pepit duos
filios. sed credēdo q' utrūq duoz
ipa pepit. et utrūq duoz fuit filia
eg Cont̄ btā vgo mīq pepit
n' vnū filiū solūm. et vnicū ptu.
et tūc pepit vnū filiū. g' nō
utrūq duoz pepit. Rn. negando
quaz. et ita est q' eod ptu duas
res pepit. sz ypūm et hat quā tū
q' nō erat pō. et tūc pō fuit filia
eg et nūd hō quā ē filia eg Qd
q' ypus fuit filia vgl Dnīe iste
fuit et ē filia vgl. g' iste ē 2o ge-
nita 2 ne do quaz. bn credēdo tū
q' fuit 2o filia. sed nō 2o genita a'
nati. q' sicut Dn ē nō mcepit ē
filia p nūtū Qd ar. utrūq sz
pō et ille fuerūt filia vgl maie.
g' ipi fuerūt fres. Rn. ne do quaz.
ita ē q' hoc nō' pō ggnōt nam
assuptam. nō in isto casu nō nō est
pō. primo filia dei desunt ē ypus.
q'n iste mcepit ē hō sz in q' illa
Dnīssioē Cont̄ sic utrūq illoz sz
filia dei et ille fuit filia vgīnis.
et utrūq illoz ē g' fuit fres. Rn.
negando quaz. q' lica filia dei
fuit filia vgīnis. tū nō nō ē filia
vgīnis vt Dn ē ay Qd ar.
cont̄. utrūq illoz fuit filia vgīnis.
g' vgo pepit duos. et eod partu.
et tū nō gemos. Rn. q' ipa mīq
pepit duos. si utrūq illoz pepit
vt pt ex dictis. et hī sufficiant
in cau primo. Qa posio fuit
hic posito q' vbi mīq assupsit
naz creata sic aliqs fuit verilia
nō sit impos. sīmg g' in isto tpe
et ponat q' in Dei ēternā nel
sequti assumat filiū berte sg adul-
trinū ita. et tūc filia dei vocabit
pō. quo posito sal pt ex dicte
p' q' iste assumēdo mīq erit pō.
sic in pōē cau dicebat et pbatū
ē q' ille Dnīssy mīq fuit pō. sed
ita ~~pō~~ sup dicta assup. ne mīq quod
Dei potest p primo) filia. vel utrū
hic erit ve' pō. ē filia bte berte
demōstrato pō. et pbat q' nō. ypō
nel ypōā quē ē pō mīq exponit

ex utero berte. ergo ipse nec hi ergo non
e filius berte. Ita berta nunquam pe-
perit ipsum. nec alius qd' e ipse. ergo ipse
non e filius ea. Quod patet quia berta ut
suppono non peperit nisi hac quantum
assumpta. aut prius ea. et hic quantum
non e nec fuit ipse et illud concedo
Ad 3. berta potest dicere quoniam quantum
assumpsit tu fuisti filius meus. ego te pe-
perit. ergo potest dicere ipso tu es filius meus
hinc hac quantum. Ad illud negatur
quia berta eum potest dicere quoniam quan-
tum ego genui te. et tu fuisti fi-
lius meus. sed tunc illa nomen possit
suppono pro alio ipso pro supposito
qd' e ipse Ita si non sumpsit tunc hinc
videtur quod possit dicere tu es filius meus
hinc illa quantum. Ita sicut sed ethiops
e albus et ethiops e albus hinc sed
ita videtur sequi hic quantitas ipsi exi-
unt ab utero berte. ergo ipse exiunt ea
ab utero berte hinc hac quantum ergo hinc
hoc ipse e vel fuit filius berte / Fin.
quod iste gen. non fuit silens. qui primus est
de puto et vaz. et 2a e de phito
et non vz. Nam si deus ethiopis
fuisset albus antequam fuisset ethiops.
et pgnoscitur qui non e iste non est
albus / amplius patet quod non sed deus que
e ethiops fuit albus. ergo ethiops e
vel fuit albus hinc dentes. Sic suppo-
sito impposito quod hic quantum fuit filius
berte. qui non fuit ad ipsum. et nunc
qui e ipse ipsa non e filius nec filia ber-
te. non ipse non e nec fuit filius berte
hinc ea / Ho qua solutione ecce apparet
quod si filius berte assumptus vel hic
quantitas permutat vel erratur qui est
filius berte. non propter hoc sequitur quod permutat
vel errant ipse hinc quod sit stdum
illa quantitas. et ita de illa que dicit
hinc illa quantitas de phito et non
de puto Ad 4. Demonstrata manu
ipsum vez e quod hic nunquam fuit in utero.
et egressa e de utero berte. et de
latere eius multa. et ita de aliis mu-
lieribus. ergo totum hoc corpus ipsum egredie-
bat de utero berte. sed quantum prius
nam hic manus nunquam fuerat. utero berte

quia nunquam vel porro hoc quantum
que e in manu hic fuit in utero
berte. sed non sed ergo hic nunquam fuit
ergo. nec hinc quod nec sumpsit. sicut sed autem
hic dictum e de toto corpore ipsum Ad 5.
ar. Demonstro ipsum in isto casu iste non
e filius berte. nec attingit in aliquo
gradu qua tu. ergo hinc legem potest
poni cum ea ghe qd' tu videt abs du
Respondeo quod non potest. non quia sic dicit
hic lex expressa sed propter vocem legis po-
site. et ideo illud impertinens non e quia
sic filius vel fili berte aut in alio
gradu. sed quia quantum ipsum fuit filius
berte. et ideo habet eum berte quantum
attinentia / Confirmatur posito quod filius
berte ante hac assumptam habuisset
duos filios et filias. Dico quod tunc as-
sumpsit nec demonstro ipsum vez e quod iste
ego non e nec fuit vnus nec genuit
istos filios. nec e aut fuit pater eorum.
et tunc sicut dicitur e de berta ipse
non potest ghe nunquam aliquam illarum
filiarum. vez ecia e quod quantum genuit
filios et fuit pater sed nunc non e pa-
quia non e suppo Ad que ar. sit
ita quod postea vbi dicitur dictat hic
quantitate. et hoc fere patet ex solutione
istorum 2. primus quod iste dissi-
e filius berte. et nec tpe sit dum
durat vnitas vbi non est filius berte
ergo iste bis fuit filius berte ergo berta
bis genuit eum qd' e ipse ante / Ad
illud dico quod non e nunquam quod ista
propo iste e filius berte bis fuit vera.
et hinc hoc dicitur quod iste bis fuit
filius berte. Sed non sed ergo berta
bis genuit eum. quia 2a vnc hoc vz
hic e filius berte non e vera vel non
incipit esse vera per quantum sed per-
predicta dimissionem. sicut cum in alio
casu possibile e quod aliquis sit petri
sit filius gilli sit per insurrectionem
vel circatorem Ita posito sit hic
posito quod id non dimissio, qd' assump dimisso
sit amplius assumat de nouo aliquem
hominem puta cohen. et vocet ipso ad
dominum suppositum tunc patet statim quod

so. ē ḡ. et p ny ḡ suū duc hua
intatēb. et p post hny una dormie
et hny alia vigilaē. et ēē hny vaz
albo et hny alia nigre et ḡ qnz
possit duobo hoibo conuenie. et p
nō ingit filio dei errat vel de
ipi. Qz queit vtz deat dici p
ḡ ē duo homes vel ꝑ tres. si tres
assumet. Rndeo sub cōditione ep
quo hoc nol ho ē nol suppositū. nō
dz credi forte sed magis ē vnus
homo sic ē vnica p̄ na. et p quē
dz illi concedi p bnū ho habz
plures humanitates sed nō ē p aliqua
illaz vnū sed p naz ~~suppōn et sup~~
~~positū nā~~ vny forte loqdo ꝑ ē opz
vti noua g̃ra. Sed ado p ḡ ē vnus
homes. Qz ō posito p ḡ assumpsit
hanc humanitē quilli ab instanti concep
ho ny berta humanē tuē se. p ḡ
habuit duas mres. scz mariam et
bertam. et sic homo habz duas
hic mres. Rn. p ratō isto posito nō
ē mgis p ḡ habet plures mres
ḡre applexionis. et ḡtias ḡdi mres
habet hny duas humanitates. Qta
posito ē hic. posito p ḡ nichil
dimittēs p ita assumpsit mre assuat
mrem sua et vocē illud suppōn mē
tuē patz statim ex dicti. p ḡ et
ma sunt vna ꝑsona et vnus homes
ita p ḡ ē vir et femina. et illud
nō est impossē. Vny multi doctores
dicunt ponunt p filius di post assu
mē naz inconuenie. et ex hac po
sitione se. p ista ē possibile homo
ē azinus. Qz queit vtz ny casu
isto mre posito ista ē credenda ḡ
ē mre sua. ḡ genuit se. et videt
p sic. qz positū ē p assumpsit mrem
suam. et p ipē est mre et ma pe
pet ꝑsonē. et fuit mre ḡ. Ad ar
gumentum nā dicē p assumpsit mrem
suam vera ē sic intelligendo p as
sumpsit humanē tem q fuit mre sua.
sed ipe nō ē illa humanitas. nō ḡ
ḡ est mre sua. Ad aliud nā dicē
p ḡ ē maia vera ē. sed hoc ē
ex noua impositione nois. q ipe
nō ē illa maia vel illa humanitas
que fuit mre ꝑsonē. et ista possit
apparere ex dicti seu expositione
argumentē. ny 2a positione positoz
Ita posito sit hic posito. p ḡ
aliquē genuit. sicut potuit sme
pōnē. et ad posse. qz ipe ē et fuit
ny statu innocentie. vny ceteri aliqui
pōn parere. potuerunt gnare sme
pōnē et sme aliqua tmpis. aut
veritū. sit g ita p ḡ aliquē
genuit. et poa p ipm assumat
vel assumpsit. et voret illud sup
positū pe. tuē statim patz ex 3a
et 4ta positionib p pe. ē ḡ. Qz
queit ny pe. sit filius ḡ. et pa
facie videt p sic exposito positū
ē p filium suum assumpsit. Et si g ar
statim se. p ē filius ipsius sui. et
cad ꝑsona ē pē et filius ipsius eos
Rndeo p si illa humanitas 2o assump
fuit ho ny eius assumptione. ita p ḡ
genuit petrum et pgea p longum
tempus assumpsit eam tuē appz 5o
ex positione immediate prete. et Sed ē
p petrus q assumpsit ē ḡ nō est
nec vnus fuit filius ḡ. sed ḡ huma
nitas hny q fuit vna alia a petro
fuit filius ḡ. vny si nō ḡ assumet
duos homes adultos scz petrum et
filium. et fra assumptione et demuto
isto assumpto supposito ipsum nō ex
pē nec filius ni dei et bte virginis.
sed ny alia positione sit ita p ḡ
assumpsit humanitē filius sui ab ꝑti
gnationis seu concepcione illius filius.
sic p hec humanitas nō fuit homo
antē assumptionē. nō appz p nec p opz
concedere p petrus ē filius ḡ. et p
quē cad p a ē pē et filius sui. et
sui. et hoc deus ē ar do. Qz
Ar. q beatus augus. 5o de trinitate
reputat pro eudēti ar to ad pro
bandū distinctoz ꝑsonarū ny dinis. qz
deus ē pē et deus ē filius et impos
sibile ē p id genuit se. Rnde
p impossē ē p id sit pē et filius
vel gignat se hny eandē naturam.

assumere et suppo
sitantem

sed cum posito pōe ꝑ vna naz humana
e pr̄. et ꝑ alia e filio. nec aut ita
e. q̄ in Deus no e pluralitas nāz e
Ex q̄ pat̄ rōne poss dici q̄ deo est
vnica ppa que ꝑ diuitate e pr̄
et ꝑ humanitate e filio. q̄ no sunt
pp hoc ne pōe pluralitate ppōz
in Deus. Ad illud dico q̄ possibile e
q̄ ppō dei prius assumat naz humana
in vna vgine sicut fecit filio. et ad
ppō ꝑ diuitate e pr̄ et ꝑ humanitate e filio. sed no filio dei vgis.
et ideo no pp sui meritos ponit
in Deus pluralitas ppōz. Vno ab eno
e in Deus tantas que dn ait merito
rez sunt a suis patibo cogita. i multe
veris testat̄ passibo enuclata. sicut
magr̄ nicolai de lyra in qone q̄da
publica declarat. Ex ta posito sit ꝗ
si e posse q̄ tes ppōe assumat vna
naz humana. et q̄n ista posito est
Du tractata p doctores antiquos suf
ficiet. no pp diuitate hic dimitto. Ex
q̄ in omni humilte et timore dicta
sint salua tri maiestate. Ex Dico
2a pmo q̄ nullo dz qar scriptura naz
tanq̄ dubia discutere. sed ea f̄mit̄
mensia fide tenere. vnde augin in q̄da
homia de martibo sic ait. magis
timeo periculi ibi e si pt̄ ppha ora
tula. pt̄ apostoli testimonia. pt̄ martiz
vulnera. veteres fide q̄ nouella discu
tere p̄sumas. Ad Dico q̄ hoc bndicte
martiribus mistiū in mozibus pot
nec sufficit declarare. vnde gregoriū in
quadam omelia de adventu dni super
isto vbo io. bapte fortior me post me
venit cuius ire dr̄ sic. Quodcumque
enim nescit q̄ calceamenta eius mor
tuis animabus fiant. martiri vero dei
veteris q̄ calciatu apparet q̄ in
deitate sua mortuis carnis nostre
assumpsit. corrigia q̄ calceamenti
e ligatura mysterii. Quoties q̄ solue
ligaturam calceamenti no vt. q̄ in carna
tōis mysterium nec ipse mysterium suf
ficit. Ac si poterit dicit. quid mirz
si in iste platu quem pg mea natu q̄d
ostido. sed nti ꝗ eius mysterium no
q̄hendo. Ad Dico q̄ hoc no obstat

bonum e. De hac ma disputare. vt
si ad plenum no pateat. saltem no
oio lateat. sed in hoc veritas neq
nocet infidelibus ondere. ta potest q̄ eos
possit tute defendi. ita vt si studio
ista corrigat̄ m vt, exorabilis difficultate
nolit solue. no valeat. p̄ter tri atte
error sordibus. et ab omni luto p̄ut
habere mundi teneat et assignat.
et hoc de pmo. Ex q̄ articulis erat om
de. vtq hoc ipse abiit oez ppetate
et Domini. Appz in q̄ opio q̄ nullus
pot eis pfecto ppatum vel in statu
pfectionis. et aliq̄ possidere in ppo ul
in qd no solum e fidei catholice
gra. sed ecl coiacoi homi nali simp
minuere et destructa toiu polline.
nec e tanq̄ dubia discutienda cum
sit p ecclia detiatu. q̄mus possit
hinc inde argui vt magis lateat
veritas. sicut ecl de articul fidei dis
putat. hanc cum paupertate matthei
no ta facile e plane q̄ difficile e
sustinere. vnde aut seneca facilius e
paupertate laudare q̄ sufferre. nec
hinc di errois assero predu nisi
ex igno theo nel moral phie
et destru malis prude e aut cruciatu
modia felicitate alicuius. nec ex pusa
repide. sicut fuit in eo que pmu
ipso hec asseruisse sacrilegia amici
tiaz sua cumabili testimonio coloratu
but. Ad ꝗ aut d. q̄ no venerant
omnibus que possidz no pot mag̃ e
discipulis. sicz iuliam apostolum in
passione beatz martiz io. et pau
sic primoma et facultas auscultis ioi
anis. Ex q̄ articulis vtq hic ipse pmat
hoez pro pro cumulit. hic est or
dinancat aliq̄ de apparente peccatz it
se sicz dapni et sibus. et q̄ e posse
q̄ aliq̄ peca sensu vnius hoe sit pene
et finita. et in infinitu mutesse ab
p ea torqbit. et q̄ eis. q̄ e posse
q̄ aliq̄ peca sibus vnius hoe sit simt
infinitu. et tri mag est vez q̄ ea
sustinuis patera infinite. Ac q̄ e
posse q̄ sint due pene finite eiusdem
fin. quarz vna q̄ sit tpalis vnius

hoc et alia sit etna. Item q. d. posse
q. tpalis et pma sit frigidior q.
pcā etna et hoc oia posse qi mach
demostrue. Qtus articulus cat de p-
fectionib; spēi vel d. Circa quam
maz multi errauerit et ingenij su
flore mutlē exposuerūt. pp qdam
quas falsigraphi. et eis apparetes qb
putauerūt metas sup quas suas
ymaginacōes dilatauerūt et qua
tuos replenerūt. quaz quaz aliqb
ipūtabo. Primo i. dico q. nō sequ.
a. d. pfectū finite. et b. d. pfectū fini
te. go a. d. magis pfectū q. b. vel
min vel eque. 2o dico q. nō sequ.
a. d. maior pfectio q. b. et vtrq. d.
finita. igit. vna excedit alia. p.
distancia proportionis cat a nō gradu
ambiēdo ino. loquendi. 3o dico q.
nō sequ. a pfectio d. maior q. b. ny
polo. et mutter. sucessive vsq. ad
nō gradū depdendo subito ingit.
pōt fi. equal ipi b. vel min. 4to
dico q. nō sequ. a pfēo d. maior q. b.
intra etā, oēz proportionē. p. mu. q. ny duplo.
et q. ny b. alterō et sic in infinitum.
i. excedit b indivisibile vel ~~infin~~ excessu
indivisibili. primo stat q. excessu ny
infinitū divisibili. 5to dico q. nō sequ.
b. d. vna pfectio et a. remanet infi.
tles equales distinct et separatos
et cū hoc infinitū aliaq. quaz
quelibz d. ny infinitū maior q. b.
go a. d. pfēo infinitū. primo cū hoc
stat q. d. pfectio pma. 6to dico
q. nō sequ. a. d. vna pfectio finita
et b. d. vna pfectio finita. go deq
pōt eas vel sibi equales fiere
vnitē remanere. loquor ad mte ny p
equalitē vel qualitātiz. 7o dico
q. nō sequ. a b c sūt 3 pfectiones
equales finite. et deq pōt fiere vni
tē remanere a et b. go pōt fiere
a b c vnitē remanere. multe sūt
alie q. quē apparēs sed falsē pp
defectū loqre. sed pono qi falsigraphe
que sūt ny ri vera veritate falsē
et p. quib impossibile sic posset de
monstratū probari sed mā ista nō
d. p. theolo. nō intellectū fructuy
affert. n. pro q. ny pauci desi
rent fundata aliquaz doctrina fun
tasti. que ny pte predūt ex igno
ra. ac metha. et quiz loqre. et
obscure ex imissione tidez nouez
impōi. et id. juvenes admiratu
Qtus articulus cat. vtrū pauci suffi
rent sicut suffi. ex suffi. ny eloe
seu primorū ecclesia vel plia ca
pituz. Hec multa argumēta p. et
cont. q. ende. ny maz et auc.
primo ad pbandū q. oēs tles peccat
mortalit et gmt. et michilo. leo
sta humana d. sū et insta q. non
admittit ista opiniō. nō punitur
ny foro exterior. sup ho fici. sphoz.
Qtus articulus d. vtz. p. lege opi
possit sancti innocēs odepnai. q.
fugunt ca. ny. Dicēs q. indeo debz
remanere ad superiorē. illud michil d.
Aly dicūt q. ny hoc gratia theologi
et iuste. p. ny d. Dico go q. q. sancti
innocētes odepnai qualitātiz sit.
esse mortlis peccati. Dico vlidz q. i
cau q. leo humana q. hoc nō sancte
punit d. iusta. Quod go dz indeo
fiere. innocētes abpline et pena
iuste legis parent ferre. q. sicz
punit eū q. nō indez p. alle ta et
probata. vz ny sili ppa consulit
ny quada decretali q. ny cau qb sustat
ex od parent et q. melius d. hoc
fiere. q. indeo cele gnere / et
sic d. finis hq Dubij

Ira 3m libru primo quero quod
utrum solus filius unicus
sibi natus humanam in uni
tate suppositi. Et 1m quod
quia aliqua sunt eadem numero
et per natura. Unito uno unum et vel
quum. sed homo et humanitas sunt homo
et vel sed homo non unum probatur quia tunc
quod autem hic homo supponit pro natura aut
pro supposito. Non primo modo quia tunc esset
hic vera Deus est humanitas sicut hic
Deus est homo. Et quod falsum est. Nec 2o modo quia
aut supponit pro supposito creato aut
increato. Non primo quia hoc dicere esset
heresim. Nec 2o quia multum suppositum creatum
infinitum sunt unum filio Dei.
Ite si sic tunc natura humana unita verbo
caret aliqua dignitate quam caret alia
dignitate quam habet ab alius et importat
dignitatem. Ite tunc natura humana
non videtur quia non habet inclinacionem
ad unum suppositum et non caret eo quod vel
Ite et non unum in unum propter
quia tunc est personata et propria. aut 1a
Dina aut humana. ut ipse filius quod vel
Ite et non solus filius unum probatur quia
quia aliquid quod unum quod non repugnat
alii. si illa fuit una res tunc illud
quod quod unum convenit alii. et patet
et filius sunt una res. et non repugnat
prius inferri quod vel
Ad op
verbum curo fieri. Hic videtur
quod sit propria ratio in propositione de hoc dicto
tum sit. Et dico quod propria est natura vel
completa quia nec sustentata ab alio nec
natura fuit per se unum cum aliquo sicut ps.
Intellectualis excludit actum et species
et informa et ordo quod non est intellectualis
per completa excludit anima intellectiva
quia non est natura completa in quantum sua
natura est ei ps alicuius existens per se
in quantum sua. Et non sustentata ab alio.
excludit esse a Dina et verbo quia fa
cit per se unum et sic in Deum ordinem
exprimit quod non propre potest aliquid
positum et aliquid negatum. Et
Ad
dico quod per natura intelligo res absolutas
Ad sit persona
Ad natura

positum natura ei ex aliquo. Et dico
quod unio addit aliquid vel extra
unita. quod probatur quia impossibile est tunc
de quod dicto in quo dicto sine destructione
vel accidentis alicuius positum. Et natura
unita non potest non esse unita sine destru
ctione vel accidentis alicuius abstracti. vel
unio dicit aliquid vel abstractum quia hoc
non potest esse quod per negacionem et aggregationem
sicut patet in albo et albedine. Et
quinque aliquid denominatio quia michel dicit
vel denominatio non est ex extra. si re
uerat alicui esse unum indiuiduum
quod et sibi esse quod omnium indiuiduorum
ergo consequens non aliquid quod vni indi
duo per quod competit sibi illa denominatio
esse unum et non esse aliquid. Et 1m
primum. si creatio michel dicit vel
Deum creantem et ei creatum. si deus
dicit creator esse unum et esse omnium
ergo consequens falsum quia silitudo michel sit dicit
vel Duo alba quia vel Duo alba
sunt silia et omnia alba. Et 2m
quia primitas in creaturis michel dicit
vel extra denominatio et denominatio
pater et filius. et tu si aliquid sit pater
esse unum homo. non tu esse unum
et hoc est quia aliquid quod pri esse
unum individuum. quod non esse alii et
illud est sibi proprium. puta actio
et sibi esse sortis. quia forte non potest Deus
sibi competere esse quod ho salire de fro
non quod sibi. et per illud sit proprium
Dei illic homo pri sortis et non Jo. patet
1a 2a. sed si unio in propositum sit quod
denominatio michel dicit vel extra
unita. et nulla actio quod non esse
unum et non aliquid equalitate quod est una
natura sibi unita sicut alia. hoc autem
est filius et in sidem. Et dicit quod ha
bent aliquam actionem propriam esse quod
nec assumpte quia non esse alii quia
nec esse sed est quod natus de virgine. et forma corporis sine seme.
Ad actionem propriam quam habuit esse
nec assumpte. potest habere esse
nec non assumpte. potest enim fuit quod a
natus sicut de virgine. et tu quod non
unio addit aliquid vel extra unita

existens

dicit creator

habuit

vel aliud proprium

97

c vnitas sibi in vnitate ipsa. Ita
qn denominans non dicit aliqd vel
denominabile. si non sit alia numero
ad forma. nec altera. nec mutatio loci
sed ipse exprimis posite non mutatur
nec p̄ forma nec p̄ locu. si semel
denomin. ip denomin. Ex de sili
tudine exprimi. ex alibi. sed natu
assumpta a vbo potest dimitti sine
alia mutatione sua in nat humana p
formam vel locum. quo natura dimissa
ad. dicit vnita qd fuit. ergo vnio
non ad vbum dicit aliqd vlt expressa
vnitas. Ergo dico q nullo modo addit
vlt expressa vnitas ad abstractum. qd
probat. q sic ex non est nobis similis
ipsum ad natam humanam. sicut illud ab
solutum. aut est in genere rbe aut
actis. Non rbe. q tunc in p. esset
aliqd rbile entium qd non esset i
alio genere qd fuit. q in eo nec
e nisi nec fora nec corpo. qd non e
in alio genere nec in genere actis. q
nec in genere qtis. q patet discurrendo
p singulas cig species. nec in genere q
litatis. q ergo non potest. nec apud in
prima spe putat habitus gen cau te
nel limitis. et nihil tle spectat
ad ei vnitas. quin possit competere
p poni dei abstracto. ac non vnitas

sibi Ita rba completa in genere p se. hz
p sit subsistens. et non potest auferri
subsistentia p aliqd actis absolutum.
ita q p. p illud fiat non subsistens
p se. sed dependens ad aliud suppo.
qd cui ipsa humana sine omni actis
sit hz. nullo modo potest dependere
ad unitatem p actis. Ita deo potest depo
nere natam assumptam non aliqd
abstractum in natura. q non includit ge
dutoz. sed non potest dimittere natam
non destruendo vnitatem. q vnio non
e ad abstractum. Dico dico q vnio
illa e exprimis realis realitatis deitatis
ab exprimit. que infundat in nat
humana et non in nat divina. quia
sola nat humana e imperfecta et
capax illius et non divina. nec e

d vnitas. q illa vnio sit qdam
vinculum ligans natam humana cum divi
na. vel exprimit. sed e illud quo exprimit
formaliter et denominative divinam vnitatem.
sic aliqd denominatur album ab albedine.
ita aliqd dicitur vnitum alicui vnione

Ita dico q natam humanam assumpta in
vnitate ipsa potest intelligi
vnio. q nat humana fiat vna p
sona cum ipsa. et iste intellectus
e falsus. q sibi plus exprimit q fiat
ipsa ipsi. q ipsum fiat aliquid. Alio
potest intelligi q nat humana substan
tialiter a ipsa Divina. et iste intellectus
verus e. q nat illa non subsistit in
ipso suppo. sed subsistit a nro. nro
quo accidit subsistere a subiecto. Ita
visis ita ista quae sunt ita facienda
Primo videndum e vtrum possit
illa nat vnire. vel to vtrum potest vnire tm
filio. To vtrum nat vnita filio pot
alia ipsa sibi vnire. Cura p. in
dico q hic vnio non potest demonstrari.
sed solum p fide tenenda. tm ad intellig
ista vnionem possumus inducere per
alias vniones. puta nec et forme.
rbe et actidente. Na in vnione nec
cum fora. nat et forma remanent
distincte hinc sunt entitates sic prius.
et hoc non obstat. ip vnionem vnum
ad alium nat denominat a ipse hi
fore et cetera. ita in nat Divina et
humana remanent distincta post vnionem sicut
aut non faciunt p se vnum sic nat
et fora. sed ponunt vnum qui p actidens
sicut rba et actis. Lig non ita vo. q. qdamo
non dicit res duas quia gnia. et non
obstat tli. deo nec nat sua nihil
lomin conferant sibi mutuo nat sua
p proprietatem in concreto. sicut p hic filius
dei e incarnatus. mortuus passus.
et sepultus. sic ergo vnio
nec et fore et actis e po lis
ita vnio in ipso. Cura 2m e
vna p. Primo que ponit ita
Primo q. hoc q nat humana vnitat

rum vo. peperit. vnio ne. ad
essentia dinam. Ro. opz q na vna.
alicui supposito dino. Ro. ondit
ep hoc quo nio pot ee vnio ad
vna psona 2a. ad alia. Dinum pt
sicut illud e ro formal tum di aqua
dependet. qd e ro forali subsiste
di. qz nch il pmo tmnt dependet
rua alicui n qd e indepedet tum
noi e ro forali subsisted. sed pa
dinu subsistit roe cen. ita q ess
de ro forali subsistedi sup to
dino. ne ess. dina e pma ro tmi
nadi ista vnoz. Qz. pba. tu qz ista
vnio e ad aliq ro tribuit. conclu.
ro tribuit. h/ quia d aut e ppetas
psde no cen. tu q q compet
psde dine roe cen. solu. competit
eq lit omib psonis. et p rouis. sicsta
vnio no tmnt. ad aqua supposito. cuiplibz psde eet equalit
vnita ista na qd filij e. Ro. on
dit. qz vnoz ne. ad vnam
psona et no ad aliam no impedit n
habitudo psonaz adinuicem. Vel
habitudo cen. ny tbg. sed pm non
impedit cu psde no obstan habi
tudie sint dte ad alia. Ro. 2m qz
sic no opz q quercuq pso ny qua
e esse. filij q sit filij. ita no opz
q quercuq na vnita cen. in filio
hc vnat. alicui psde. n eet vnio
ne. prse ad cen. et no aliquam
ppetate. Cont. ista opinio po
nsta. po. q hoc q pont vna vnio
nez ne ad esse. dina. qz quidq
quet primo cen. dine et no in
pugt aliam psde dine. competit
omib psonis. sed tare vnoz
pdiz no impugt aliam psde. et
quet primo cen. p te. go. quelibz
psona e vnita qd e hetrin. Ite
qn sut dne vnoes distincte ualit
vna pot ee sine alia et eg. sed
vnio ne. ad essentia et ad ppetez
filij sut distincte ualit. qz vna est
por altera. 1a pma pot ee sine 2a
et eg. sed pota 2a ~~nequeunt~~ me. p 1a

et no

F tue ita dicet filij mater et ou
silia que mte dicu de na hua
ny po. sicut dicunt po dd illas 2 ab. vmones
nab go. pa supflui. qz 2a soli
sufficit. Ite ipe ondit q vnio ne
pot ee ad essen. no ad psona.
qz vnio ad pg pot ee sine vnioe
ad pgg. sed vnio ne. ad cen. e
vnio ad pub. et vnio ne. ad ppe
tate e ad p postiu na. qz esse a
b. cu e por psona. go pot esse v
nio ne. ad essentia no ad psona
Qz hoc supposito tue omes deno
minaces que conueniunt filio conui
enit tbg psonis. qz tue dicet pri
noi et mater mai. sic no de filij sic ig ~~ad verifi~~
ad verificad illa que no dicut
de filio de omib psonis sufficit
sola vnio ne. ad cen. dinu nanta
ad verificad ista denoia oes de
filio et no de alis psonis sufficit
vnio sola ad psona et no ad cen.
Set sile no imo conueniunt/ eis per
vnoz ne. ad cen. go vnoz cuiusd
ne. ad ppetate filij. sed si sola eet
vnio ne. ad essentia dina et non
ad ppetate. tue tles denoiaces co
uenient omib psonis sic pd dictu
e. go nte quenunt eis tles denoia
oes. puta q pri e mater mortuus
et filia. qd e hetrin. Psma. qz ista
cele et mtn no e pri ee dina
sic quenu ppetas ppis. go qua
roe pri nel filij dicit vnitas pp vnioz natie
vnitate pa ad ppetate. cad raroe
d pri vnitas pp vnioz ad essentia
dina. Raroes ecl no conclud
qd cu primo accipit qd e ratio pma
subsistedi e pa ro tmnandi filij e.
qz tue sola vnio/ sufficet ad ver
ficand omes denoia oes de oib
psonis. go nio quenunt filio. et p
rouis no poz. de nomi illa
vnoe et alia no. Ror piz qz tare
conseruat et gubnat conueniunt
omib psonis. qz primo conueniunt
esse. et ep hoc solo dicit q pater
et filij et spus sunt creant. nel

tal dinoiaces pri et spu q quenunt

qua si no esset ad vnio ad ppetate filij

ad cen.

uta ꝑ ny creata nõ ē alia depen
den a creatis conformatis quibus
nomis ad vnã ꝑsonã que nõ alia.
et hoc qꝛ solũ est dependẽs a create
ad essencia diuina. g. cõsq. ny ꝓposito
ad verificandũ ꝓcess et denomin cõs
nõ pdicõ suffiꝛ sola vnio ad cẽm
¶ Alia ro ecl nõ concludit. qꝛ si solũ
esset vnio nẽ humane ad cẽm. tũc
quelibꝫ ꝑsoꝝ esset equalit vnita et
incarnata. et si post vniat nã ad sm
tũc ny filio esset due vnioes. qꝛ
vtꝫ sufficit ad verificandũ tres ꝓcess
et denominaciones nõ dicõ. sed ꝑ hoc ꝙ
vniat filio nõ tollit alia denomin gnis
pri et ꝓpũ sũ. qꝛ nihil auferꝛ vni
ꝑsõ ny diuꝫ ꝑ hoc ꝙ nã alti vni
tur. g. nõ ducit pr incarn. vnitꝫ ia
et silr ¶ Ad nõ ꝙ concludit. qꝛ vez
ē ꝙ exequo ꝑsone dine g tũc ratio
ꝙ ad pot respectũ vni qd dr alti
et hoc sine illud quedat p. ꝓpẽ
vnig ꝑsõ et nõ altig. sine primo co
uenit tot ꝑsõ constitute ex cẽm
et ꝓpẽ ad nõ quo dicꝫ ꝙ adꝫ
tr pti vel qi pti et nõ tot sicꝫ pti
ny exemplo suo. sꝫ ꝙ cẽm diuina
ē qi pti ny omnibꝫ ꝑsonis hoc
ꝙ ē altig pri nõ constitutig ny
libꝫ ꝑsõ. vna ꝑsona nõ ē a qua qi
pti hoc exigit. sed tꝫ ny ꝓposito
licꝫ na vniat ad filiũ duplici vnio
ne. et nõ exigit ꝑsõ vniri nẽ
habẽ illa denominacoes que sibi quet
ro esse ad quã ē prima vniaꝫ
ꝑsona dicꝫ vnita et incarnata. licꝫ
nõ tot vniobꝫ sicꝫ filig dr incarni
¶ Ad 3m ꝓtũ ad istũ artlũ ꝙ illud
qd tũmat ista vnioes ē tota ꝑsõ
filij. sed ro tũmandi ē ipa ꝓpetas
constituta filij. et ꝑ hoc pot saluari
vnio ad vnã ꝑsonã. pot esse ro ona
bilis pot ꝙ ro tũmandi sit tota
ꝑsõ filij. nẽ esse a ꝑse nẽ ꝓpetas
sed to constituta. ¶ sic to ꝑsona
filij ē nõ formalis quia sic primo
diuꝫ ē. et ista via ē magis rona
bilis. qꝛ sicut vna ꝓpetas ē ny

vna ꝑsona et nõ ny alia. ita si
illa ꝓpetas tũmat vnioes ꝑsona
illa tũc ē illa ꝓpetas dr vnita.
¶ Si aut ꝓpetas sit ro tũmandi ista
vnioes et nõ esse a ꝑsõ. qꝛ quia
ny aliquo suppto ꝑsõ et indepen
denti ē aliqua ro tũmandi vnioes
illudque ē adꝫ suppm et nõ ad altũ. illud supp
illa ro nõ tũmabit illa vnioes. sit vnitꝫ nõ altig
sic ny ro agendi nõ pot esse ny
suppto agente actoes. ꝓpaz ꝙ supp
pm agit ꝑ illa roes agendi. ita
nẽ ro tũmandi ista vnioes pot
esse ny suppto tũm te ita qꝛ aliud nõ
ꝙ ꝑ illa roes ꝑ qua suppm tũat
sed filij qꝛ ē suppositũ ꝓprũ et
indepedens ē ro tũmandi ista
vnioes que sic tũat ad filiũ ꝙ non
ad alia ꝑsõ. g. si filij tũmet
ista vnioes et nulla alia ꝑsõ pot aliq
idem in filio nẽ tũmabit. ꝙ ē a
nõ pot tũmare sm. qꝛ essentialit est
quelibꝫ ꝑsõ est vnita sic ꝑsõ
ꝓbatũ ē. g. ꝓpetas solũ tũabit
¶ Si dicas ꝙ vtꝫ tũmabit. ista
pluralitas nõ ē po a sine nẽ te
sed oia que possunt de illa vnioe
possunt equalit saluari. ponendo
vnita roes tũmandi. s. ponendo ꝓpe
tate ꝓpleny sicut ponendo sil
cẽnaa cũ ea. g. suppflũ ē po
illã ¶ Circa 3m articulũ vtũ ad 3m artlũ
nõ vnita filio possit alia ꝑsõ
assumi et sibi vnire. dr ꝙ vnio
ne tũmari ad 3s ꝑsonas pot
multiplex intelligi. vno ꝙ esse a
diuina sm ꝙ ꝑsonis sit primo tũmy
vnioes. Alio modo ꝙ ratio ꝑsõ sit
primo tũmy. primo pmo tres ꝑsone
assumi cadẽ nõ. 2o nõ modo quia
ny omni dependẽs a vno nõ depend
ni ad vnũ qd totalit tũat dependẽs
nã ei. hoc ptz de ꝙ dependẽs ē
effectus ad cãm. qꝛ vnũ cãm nõ
dependꝫ a duabꝫ causis totalibus
ny cod quia ē. qꝛ si sic tũc adꝫ
dependẽs ab illo ut a cã quo nõ

Vtũ 3 ꝑsõ possit assumi ad nã
vnioes tũtũ ad 3 ꝑsonas nõ dr

cponte. nichil nung poz ee effectu sij
in pposito vna ppa suffi et tolli
tinuat eq depede a sic pbitus in
iiia ppd timaret. g nulla a a p a
pot ee pmu tij ffinij depede. Si
duas q no e nung illij fundamentu
duos fin ee vos, c nua eqd vos. Sed q
lig hoc sit vez alij tij q ab fundet
2 ob 2 equalis depede et eqde
vos hoc e nung. Cont. sta q d
de duabz caus tolibz. g no vide
nung. p id. Sed at duas tolles cas no
pdo. proba. q ht cu depede a ef
fectu ad cas 2as e alia res a fundto
tue sic. quecunq actua sunt nata ri
pi in eod subiecto et no sunt sibi
pugnantia adinuicem pnt ripi in eo
dem. sbo. ij 2 depede ad cas 2ab
duc totalis sunt eqd vos et ppe et p
cons no ripugnat sibi. Solet ig pnt
sil ripi in eod subiecto p pony si
na ht cu sunt actua ab ta sunt
ripectua. g no e ripugnan. q in id
effectu possit produ a duabz caus
totalibz. Conf. q pe dicit q id
ho no poz produ ab a q ab
illo a quo producit de fto. Dicit
eu si ada stetisset in statu inoce
saluati fuisset ocb. sed tue habuis
sent alios pres q no de fto habue
runt. Et mo hoc ar po le e q
2e ee sunt aliqu pa. Dicit appropi
mate. quarz vtiq sit nata causa
effectu in summo gradu. ex si pona
duo soles quoz vtiq sit sufficiens
care tij lumie in ar q ar pot
ripe. et ea si duo ignes pona
equalis in vtute actua et eliti
approximata eid nie disposite. to
posito sint pos le e sed effectu sil
cabit ab utroq. id d effectu in
uno. q ex q vtiq e ca sufficiens
ad producendu totu effectu et omna
sunt parta. qua ree vna habet ef
fectu et alia. et hoc pts p eu. q
illud e ca totalis aliq effectu qd
pot cure illud effectu cu to omni
sic e in posito g nil. Ut id effectus
pot depende a duabz caus finali
bus tolibz. g eod a duabz efficiencib
totalibz. Consequ pts de se. p nie omni
no e mang. q aliud. p bat anb q. ri. nie no
aliqs pot talit appete duos finis
Ut quoz quilibz sorsu suffi no
ad aliqd faciendu. ita q vtiq fins
p se aliud facit. qd no facit vnq
cu alio. cu g talitas re final no
sit a n nie efficiens p hoc q efficiens
finis appetit fin et pot efficiens tles
duos finis appete et elit. g ibi
habebit effectu duas cas finales De hoc dictu ij in qoc de proy
Ut duc pnt ee tolles ipsu quete causse
g ecl pnt ee duc re tolles ipsu
moty. qua pts q sic e vtq actua
in illo qd facit aliqd q sic. ita i
illo qd facit aliqd mouet. Amb pts
q grauc pot detinei sursu et
leue deorsu a duobz detinentibz
quoz vtriq pot sufficiens detinei
sine alio. et p quos vtriq pot ee
ca sufficiens quetl nie Deo vide
m q eadem na pot vnici tibz proib.
ita q a qualibz sicut totalit depe
de eod nie quo nie de fto depedz
ad suppositu vnu. n hoc intelligit
aliqua ~~alia~~ cont ductoz. Ez tue
dubiu e vtz sit tij vnici vno
ne assupte ad suppo. Sim si a
plurib suppositis assuat. Pri q q
sunt ne vnite ad n tot sunt vnoes
et tim inte et proynum sunt pmi.
q. eq vadant hi vadaroz fundamentoz et tioz. quot i sunt fundamenta distincte ve vnita tot
sunt vnoes Ut posito q in qoc
sunt 3 res q ne pnet ad
eu esse. s. na prima alia sbi na
et alia inte na. nel salte na prima
forma corpoli et alia intellectiua.
Ut eu ar lo sic opz nro. Duc et
ille inte sunt vnite n sicut patuit
in 1 duo mortis q. qn na sunt sibi
vnita et no forma sbi na n inte na
sed lig ste 1 vnoes 3 tue talit
Ut distinctoz fundamentoz tij conue
nit in vnu et eod tim. Solle
sine vna rez timendi. puta p pro
na filij dei. et no eem n pete
n hoc e mid le. q sic multa pta
Ind na pt vnu 3 psunt si dpnt
vnoibz

qd sel assupsit nuq dimisit tue ad mi mi
milla na oz pone tres
vniones vna fidaia
na alia m sbi sestia
3 m m sbi mtpna

Con. o. joh

9 o joh

Ri o pia

ar. 3 dā 1°

1 tta nīlta g'nt tot et nō pti

conuenunt pti et nō totu et illud
pīud ē vnū de eib. Q3 gt pdūta
sūt multa dubia primo g hoc qd'
dr. q psona vlt. nāz mtlr. cō-
pletary addit sola negaūz depē-
dēs et susteūs ab aliud et
nichil aliud. p psona ē sbā p ng
guē sbē et nō 2a. sed tē nō necē-
dit aliq negatum p tm positum.
Sed si pro ampl. qtū ad quod
nōb p. illud quod nōb ē aggā ga-
tū cp positū et negatū. et sic p
sona nō ē p se in guē. q. nullum
compo. ē p se in guē tum vna
pō pot gabē altū et sua oppo.
et nichilo. ē p se in guē sed ea
dē nā nō pot ēe nec psona et
post nō ēe psona. pū si dependeat
ad suppo. alicū ri et nichilo. na
nō p se in guē. g. cōpo. cp posi-
tio et negatio nō ē p se in genere.
Q. aut pro amp. qtū ad quod ri
psone. psona ē p se in guē. q. na
illa deus a nec. 2. dependē ē
de qua pdica hoc nō. psona nō
p se po. q. renuntat nēcōz q nō ē
ibi de essēcia cui nē illa nāp na
ē quod ri p se et ē p se et p. sbā
Q3 g q. tuc quantitas nō pnuntat
cet. q. aut suppo. et p. nā quib
2° tre h. ē va ho ē hō ē fluxus. q. hō dr. q. hō quantū sicut
deus dr. deus deitate. et q. nō ē vera
albedo ē alba albedō. q. in p. de
nota. g. nt hoēz et quantitēz quib
p dnōnir nō ~~ar~~ nō. 2a. g. homo et quantitas
g. nt. r. alit. et p quē hō aliquā rē
addit sup quantitatem. et ē. solū nō
nē. oēz tum op. d. ut pdūta in n.
3° Ite negatio nō pot tmīare depē aliq. q. nō ē rō tmīandi. sed pro
tmīat depēdē. nē. ad suppositū
g. psona dicit aliquid pter nē. oēz
4° Ite nā subsistit in suppo. nichil
aut subsistit in supo. n. ctl in ro
negōnē positio cp se et nēgatio g. Item
suppo. agit zio nā. sed ē illud quo
agit suppo. q nē. nō agit nec
aliqd cōpositum cp negatio et
6 positio. hoēz negatio g. Ite rōnē

hoc qd' dr. q psona nō ē ps nē
ē nata fiēr vnū cū aliquo. q. ou
que sūt in dīnis fiūt vnū aut
g. p se aut p accīdēs. nō p ac-
cīdēs. g. p se. g. tēs psone fa
cūt vnū p se. Ite tēs psone consti-
tuūt tūtatem. q. g. quēliz cōcur-
rit ad cōstituēdā tūtatē. i. data
via tua. ~~illatē~~ ē ppō sed illud tm
qd' constituit. cp omnibus. Ite ptes
patūtās et cēn. spīra. actua
gstituūt pōnē et fiūt p se vnū
sed pūtās et cē sūt psona. Ite
rōnē hoc qd' dr. q nāz vnū ad
pōnē nō ē n' susteūs a psona nē
et pri nō ē n' susteūs ab illa p
sona. p tuc quēliz nā vtrōnālis
tā anāta q. inānīta possit assūmi
ad vnitatē psone dīne et p. d. a
psona dīna. q. quēliz nā anāta
pot susteūs ab ea. sed hoc ē falsū q.
tu ē pugnat q. fit psona sibi ri-
pugnat psonū. q. quēliz nē vtrō-
nālis ē pugnāt q. sit ppō. g. sibi ri-
pugnat psōri. sed nō ē pugnāt sibi
suste. g. psōri nō ē susteūs. Ite
q. hoc qd' pot q. vno dicī aliquid
plūr. cōmūnē vnita. q. deus pot fiēr
cōmūnē vnita sunt vnione. g. pot
fiēr psōnē cpi sunt vnione. cp
quo nō differt r. alit. ab cōmūnē
Ite. q. hoc q. pōnit vnōēz ēē. fiēr. q. r. vno
q. illa. fit ad hoc vt ppetatēs nē vno
assūpte possint cōuenire ppe di
ne. sed illud pot fiēr magis ad qd
absolūtū tum sit magis pfectū
q. aliqd ri spectū. Ite ri nō pot
tmīare aliquā mūtōēz. sed q. d.
nō vnito sit vnitū ē vnita. quē
solū tmīat ad vnōēz. g. vno nō
ē ri. Ite probā q. nā nō potest
vnīri. q. quēliz nā mēliātur ad
ppīum suppositū. et si vnīat alī
suppositū tūc mōlēnt ibi manēt.
q. aliās nō mēliāt ad ppū supp.
hoc aut q. nā vnīt. manēt cōpt
ppū suppo. ppe quod. Ite q. hoc qd'
pōnit psona tīare primo. q. illud

1 dūrā

11

12

13

14

14 ē p.a vō timandi depēdē.ēs q ē su-
mdepēdens. hq.ōi ē cē g.ōis ¶ Ite
illud qd' primo timet ista vmoēs
ē mfi.ī p.a sed cē ē primo infinita
et nichil aliud. g.o rē. A.or phat.r
qr si infinitas nō sit cō timandi
(posset sic ē alia g.ō ifinita) si ella vmoēs. g.o hoc poz rōpetē fi-
nito. et p quēb aliqd' finitū quod
fling ē ¶ Ite q sit due vmoēs ad
16 (b finita" nō dic sit alig et alig) essentia et psōny nō pdēo. pt.r
qr rēg ē alig et alig (qr cē nō ē
17 (illa ā rig ē alig et alig) cad ppō g.o rē ¶ Ite g hoc q poē
vna naz posse suste.ri ny zbg sup-
posite. qr ois nā q pot subsiste'
ny tbg suppositus ē illi tā. qz sub-
sistēt.m ny suppo.te. et si q.ō nā sub-
sistēt ny tbg suppositis ipa sōr et
illiusta qd' fling ē. quāē nā ¶ Ite si
18 sic aut illa nā assuētē.r ad vnita-
tē nē assumē.ī aut ad vnitatē tāē
p.a nō nē. qr tūc nā hūana fiērz
dīna nā qd' fling ē. nōn ¶ Prōne
qr tūc zb ppō dīne fiēret vna
19 ppō hūana ¶ Ite q cē dīna nō
pot aliquo mō timētre illa vmoēs
phat.r. qr illud qd' nō hz ppōlitez
de se non pot alī dari personali-
20 tatem ny sed cē nō ē p.a g.o ¶ Ite g
hoc q pōnt.r naz posse dependē
ad vnā ppōn ita q nō ad aliā.
qr ois dependē.ēs rēdūcit.r ad aliq'
genus rē. si igit.r nā dependz ad p.ā
vnā et nō ad aliā. vna ppō.ēs
hēz aliquā calitatē ē.ēs illig ne.r
qua hz alia hō fling. qr opa tin-
21 tatis sunt indiuisa ¶ Ite g hoc de
causis tōtibg ē illud qd' p.ī diuisibi.
qr p te quibz essētis determinat p
ctaēy taz a qui pot produ. ita
q nō ab alia. g.o nō hz duas tōtis.
Ad p.mū. 27 et p quēb ista dicta g dicūt ¶ Ad
22 p.mū istoz dīcō q ppō.a pot accipi
qpīd ad quod nōis et ppō.ī ad quod
rē. primo mō ē aggregatū ex posi-
tō et negatō. et sic ppō nō est
p se ny quē. qr nullū qpō.ī ē per
se ny quē cuz vna ps pot habē
alias et suū op.ī et nichilomīs ē
p se ny quē. sed cad nā pot nūc
ē psona. et post nō ppō puta
22 (cuz nūc p.d q psona nlr naz addī ne
gacōz)

si q dependeat ad aliud suppositū
altig. et nichilōig p se manē ny
quē. g.o illud qpōī nō ē p se ny (ex positio et negatio
quē. 1.o ē p.a hz quē. qr nā illa
denōata a ne.o duplicē depē-
den.ē de qua ē el pt.r hoc nomē
ppō 2.o p se. qr quōt nē.ōis que
nō ē de essētia illig ne.r mp.ī ny
nā ē quod nō ppōē et ē p se ny
quē et ē pōna sba ¶ Ad aliud ad 2.m
† dīcō q nūl.do p ista hō et hūa-
nitas ad q' qd' et ad q.o et q sit
d.tō mt quod et quo sic alij in (ex nā rei
telligūt. sic hō nō ē vera vnitē realiter
hō ē homo hūa.te. tanq aliquo
d.to. ēalis ab illo pro quo suppō.ī sibi
suppōnit. si hz.m vna singularez veaz
puta ny ppōna p.ī. qr li hō suppō.t
pro suppō.to filij dei. subsistētis. et ista (sustentificantis
d.tē rē ny ppō tanq qd' et quo. et nam humana et hu-
ō pot concedi q ille hō q ē p.ō ē mitas p nā humana
hō hūa.te. tanq aliquo d.to. ēalis sustentificata
ab eo pro quo sbiectū suppōnit. sub
isto sbū hō ē vlt.a vera. albū est
albū albedīē. ita q li albū sit qd'
et albedo quo. et ista distinguūt.r
ēalis. qr li albū qn habz suppoez
ppōlem. ppōnit pro subiecto
subsistēte alī. et ē suppō.ī ny quē (sustentate
ibē. et albedo suppōit pro ipa forā
et albedīē. mhē.te tāl subiecto. et
illa vlt.a distinguūt.r ēalis. tanq
qd' et qd'. ¶ Ite alijs aut a eo nō
ē hō vera hō ē hō hūa.te. mtel do
d.ōis ppō nō mt quod et quo.
qr ny alijs li homo suppōnit pro
sorte mel plato. in quoz nullig
d.tur ēalis ab hūanitē. eo q sup-
positū ēatū vel ppō tn addit
negacōz vlt.a naz exōtē ny tali
suppō.to. hō tn ē vera homo ē hūa.
et hūanitas ē homo. sic d.t quod
A.o nūc.o quia illud ny ēatur pro
quo suppōnit hō et hūanitas ad
sunt. ideo tālē ppōē hūanitas ē
hō. hūanitas ē ppō de vn.te homo
nūs sunt vē ¶ Ite dīcī. q. ex cōcati-
ris li hō suppōnit pro suppō.to mel
ppō que opōnt.r ex positione et

† de vitare illig hō ē hō hūanitate

Q I

sed humanitas non est illud quod ego affirmando et negando / quod ipse. Ergo ex vi humanitatis li quod supponit pro illa natura que denotatur a tali dictione negativa. et non pro quo posito ex negando et affirmando. et si supponeret ex vi humanitatis pro isto quod tunc non esset credendum quantitas esset quod humanitas esset suppositum humanitatis esset

Ergo hic homo est humanitas

sed esset talis propositio sicut simpliciter hic humanitas est quod posita ex affirmando et negando. et tamen sic non supponit ex vi humanitatis tunc pro illo supposito, fuisset denotatum duplicem negationem in talibus propositionibus sunt vere et credendum quod tunc et quia licet quod sit vera in veritate humanitas est homo tunc non nata sed quantitas, et quantitas

substrato

† quantitas quantitas non substituitur in propositione. post substitutionem a propositione et tunc quod propositio humanitas est quod. humanitas est propositio habet partem quod supponit pro propositione. et tunc quod est humanitas est quod. sicut quod humanitas est propositio dicta et quod licet nec de facto sit propositio nata quia substitutio in propositione creata tunc potest esse falsa et quod est quantitas.

ad 3m

Ad aliud dico quod quia nata non substitutio a supposito alicuius. tunc nata non dependit ad suppositum. et tunc est cadit valitur in illo supposito salvo potentia ad esse positum in esse et non differt ab eo. quia tunc nata substitutio a supposito alicuius sicut est in propositio. quia nata quantitas substitutio a ubi. tunc nata dependit a supposito sicut nata quantitas dependit a verbo.

ad 4m

Ad aliud dico quod solum una nata substitutio in supposito. si nata assumpta a nomine. et illa sola potest substitutio a supposito. et ad quod substitutio et substituta in aliquo potest dicitur quod solum vere est in esse. et solum substitutio et substitutio in supposito. in alius autem non dicitur esse aliquid illud quod substitutio et in quo substitutio sicut patet dictum est. et in aliis non dicitur concedi quod nata substitutio in supposito. tunc potest bene concedi in aliis quia nata substitutio suppositio. et sicut quod est aliquid albedo albedo. et suppositio non est aliud quod substitutio

2 ho non supp. p. g. to ex nata humanitas negare p. p. nata q. denotat denotatio lica. h. est nata. humanitas est homo h. tunc est nata h. quantitas

† nata non assumpto non dependit a propositio

et illa quantitas nata quia non dependit ad aliquo alio supposito substituto

Ad aliud dicitur quod propositio solum est vera quod suppositum agit. et tunc quod est talis suppositum potest esse vere mortuus et non et non nata solum sed suppositum dicitur tunc nata et opacitas in propositio habet propositionem et non nata. et suppositum habet tunc talem et nata substitutio in propositio cum conveniunt tales actiones. Quia in aliis ubi suppositum nec propositio et nata non distinguuntur esse aliquid. non quia unum includit negationem in suo quod non et non. Non est hoc verum quod suppositum agit. et illud propositio ex affirmando et negando non agit. non enim propositio sunt falsa. sed in illis est verum quod sola nata agit et non suppositum. Ad aliud dicitur quod tres propositiones non concurrunt ad quod tunc dicitur aliquid unum puta nata habet tres quia licet fuerit unum quod sunt vere esse esse aut concurrit ad quod dicitur unum propositio. Et ad aliud dico quod tres propositiones non constituunt tantum aliquid distinctum a tantum tribus puta aliquid habet propositionem a tribus. quia tantum est non nec habet esse aliquid addit illud tres propositiones sicut dicitur in primo. licet cum tres angeli faciant unum tantum quia multum thaurus non concurrit ad constituendum tantum tantum aliquid distinctum puta propositionem nec aliquid tres a tribus angelis. quia tantum est non nec habet esse aliquid addit illud tres propositiones sicut dicitur in primo libro de multo. Ad aliud dico quod propositio actua si non esset nata fuit una propositio tunc primum esset esse sed est adductiva. tunc non videtur quod propositio et aliud propositio habet a tribus sicut dicitur est in primo et ideo sicut ubi dicitur esse propositio vera quod non tunc esse et primum constituunt propositionem sed esset propositio actua si. non si esset et primum constituerent vera propositio tunc bene procedit. non quia propositio actua constituit propositio a tribus

ad 5m

ad 6m

ad 7m

ad 8m

† esse nata agit et quod suppositum

distinctum

† 2. propositio constituit tantum

† propositio actua quod habet se ad constituendum propositio

ad 9. Ad aliud dico q nō videt mihi
multū plus rōnis q lapis sit ppōbi
lis a ppō dīna q ho. q ppona
a p. dīna michil aliud ē q subsis
a ppōa dīna. quē aut videntur
pot nā rōnal sustēt a ppona
dīna sicut rōnal. et ita pot la
pis nel azinus ppōri sicut ho. q
dr q sibi ipugnāt ē ppona ratio
nel irrata. dr q ita ipugnāt ne
quāne ē ppona mētalis sic lapi
di nel azino. q sic ē impossibile q
lapis ē ppona dīna. ita nec ē
impos. nā quāna de fō ē ppō
dīna. sed solū q ē nēa nā quā a
subsis. a ppona dīna. q subsistit
in ppō dīna. et cōsq q ē nēa
lapis subsis a ppō dīna. si ex
assumpto sicut nūc ē nā quāna
sed in hoc ē dīn. q nā quāna ē
ppōlis ppōlinte. nō sup deō. q
nō ē de nā rōnali q q si
lapis assumēt a ppō dīna et post di
mittēt nō erit ppōta ppō. ē rata.
hoc est. nō erit ppō rata. by tri
cet suppō ratum. et ppō ad hoc
ē dīn ut vnū et aliud. ad 10 Ad 2.
dico. q quādiū fundū vnoz ut
vbū et nūz. potest dimitti et effici
nā vno post depōi et corrupti
metē fundato cui q dīp sit illud.
sed tūc nā nō erit vnita. q sic
impossibile ē et ḡdictoz implicat
q maneat vno nec ad ūbō et
q ipa nā nō vnat ūbo. ita i
possibile ē et ḡdictoz implicat q
nā vnat verbo et tri q non ma
neat vno. ad 11 Ad aliud dico. q
p michil abstō pot rōnā ppētab
vnū nec alti nec. n sequat vno
illiz nāq adūnēt. sic cū vide q
q triūz fiat approxia aliqz ad
iunctē pū aūt ad corpo. n ana sit
vnita corpi. nō ppter hoc ppētab
aūt rōnē mētē corpi. q nō dr
corpū mētē sentē. ita Posito
etī q duo corpa anata essent in
eōdē loco. nō tri ppētab vnū aūt

* Ōtra nō ipugnāt nec rōnabilis suppōi a ūbo
et quō assūm pt ad vnitatē ppōne
† ē ad q assūmit a ūbo pt et q dicit
⁂ nō fit ḡtio vbōrū sine vnōe

quē ē in vno corpe rōnēnt alti
corpi. n sibi vnat. licz ia ana
ēlit ppter ad illā ppīn. et dr
dīstā. ispicat vnū corpū et aliud.
hoc ep. q anā vnū corpū et
sibi vnat et nō alti. ita in posito
q dr ab. deō ret in qua ana
sine corpe sunt aut. n sit vnio ne
ad suppō. nūq pnt ppētab sup
posito dīn sibi rōnā. n ppētā nec
suppō. ad aliud dico q qn ē q ad 12
dr. ē alī a suppō tūc possit fiari
mīrācū. pīz de v. ḡ. alios q
fiat nō. bōlicy. et michil abstō
nomē. pīz et de nā et sōrā. sba
et am. si ccnt pō sē. et post
vnita p pōn dīnā. q tūc fiat
sō. ē vno ōb quē pōq nō hebat.
q nā abstō manet ēlit nūc sic
pūs. et p quē illa nū. fiat sō
ad ē vno ōb sic ē in ppōsito.
ad aliud dico q liq ē sit pūo ad 13
sūnē indepēdēs. tri nec pūa ro
tīnandi istā vnōz. q tūc dō q
illud qd ē simplē depēdēs pot
tīnāre depēdēs alīq nec sūnē
vnōz. q tūc dō q dēq pot fiāre
q vna nā creata depēdeat ad
aliā tanq ad nāz substēs. puta
q aūt pot fiāre vnōz corpū
nel lapid. q nō ē aliq ḡdictō.
et tri ob creata simplē depēdz
a deo. ita in ppō. pot cū ppētab
nel tō ppō pūo fiāre istā vnōz
et depēdēnāz. licz vtrūq depēdeat
sicut vnū corpē ab alio. et licz
ē sit pūs indepēdēs aliq ppōs pōnitate
puta oīnūs. ad aliud dico q ad 14.
nō ē inq. q aliqd fiūtū fiūnēt
vnōz et depēdē sicut dīn ē
in ppōia solūcē. ad aliud dico ad 15.
q qn ē aīnūs ē dīn q ppē fiūnāt
ad aliquē fiūn. ita q ppē illud qd
fiūnāt sit ppē cū fiūn. tūc ad
multi phōz fiūz sequēt multi nō ē in
dīn. sed qn dr solū fiāre q est
ad ē alī cum illo qd pō et ppīe

* ē in qn pt fiāre mātēm.
† Ōtra nō ē pūa ro tīnandi d pōz
ē suppō. ē. q vna ōtra pt aliq
ōtra depēdēs fiāre ut ē
⁂ Ōtra ad mīn. fiāz pt mīn. ē in

ad 16

Licet impossibile sicut distincto realiter patris et filii sufficiat ad hoc quod non denominetur transire istam unionem et filium denominetur transire istam unionem

timat. et sic, ro denomina^t a 2° terminante. tunc ad multiplicandam illum tertium non sec^t multitudo 2^a. sic e in proposito. quia unio nec humane natu^e primo ad totum personam filii nec ad eius perfectionem. ro perfectionem et primo denominat personam filii transire istam unionem. sed eadem unio mediante non alia sicut potest opinio probabilior. tamen potest ad eius divina. et potest concedi quod natura unita esse^t ad alter^m in persona et quia ista indeptr^t potest denominari transire istam unionem. et ro non sec^t gelu.

¶ Ad aliud dico quod natura assumpta non magis violentat^r quam non nec^t ad oppositum quod tunc requirit^r ad hoc quod violentaret^r. et quia dicit^r quod nec^t ad quia personalitate. dico quod ubi tres voces. natura nec^t ad suppositum subsistere in propria personalitate et subsistere sunt falsae de vere. quia nec^t natura nec^t ad esse aliquid nisi sit positum. nec subsistere nisi in positum. nec subsistere nisi in positum. personalitas autem vel natura solum addit nec^t dependere. ro natura non plus nec^t ad quia personalitas. quia assumpta nec^t ad necessarium.

ad 17

¶ Ad aliud dico quod illi non fiunt plus nisi quia una natura unio potest esse ex duobus personis quod limitatio nec potest esse pluri aliquid ro probabilius plus una persona quam alia. quia tunc unum tenet^r eo fide et aliud non. ro quia fide non quia aliquid voces teneo primum non secundum.

ad 18

¶ Ad aliud dico quod natura sic assumitur ad humanitatem unitatem personae Domini. quod non sit per divina sed sortitur substantiam a persona divina. et sic potest substantiam ab una persona et a pluribus puta a tribus et quod personae substantiam una natura non quod ex duobus personis fiant una persona.

ad 19

¶ Ad aliud dico quod si possibile esset quod ista esset divina et illa persona tertia unionem nec^t tunc illa natura assumpta non esset persona personae quia nec alicui. primum patet de se. secundum patet

quia esse si sortitur ista unionem non potest tamen esse tamquam persona. quia non est persona. et per quod non potest dari nec^t personeity non esse substantiam. quia tunc impossibile est quod esset assumat natura non esse personae assumat esse. et per quod licet esse primo tantum unionem tunc personae tamen habuit secundo. ro impossibile est natura unita non substantiam per aliquam personam.

ad 20

¶ Ad aliud dico quod antecedo dependere quia esse per ut importat relationem. sic natura assumpta non plus dependit ad filium quam ad patrem. et ro natura magis dicitur unita filio quam dependere ad filium. et tamen sic quia est assumpta.

¶ Ad primum primum dico quod loquendo de humanitate assumpta non homo. et humanitas non dicitur esse assumpta quia filium. humanitas est assumpta et tamen est gloria. quia adhuc remotior et implicat per una quod non per alia natura quia dicit^r homo potest esse assumptus licet homo supponit pro natura humana non dependente ab aliquo supposito. et unde ipsum quod homo potest esse assumptus intelligitur quod natura humana quae non dependit ab aliquo supposito potest uniri et dependere ad suppositum divinum. et homo est verum. quia quia dicit^r quod homo est assumptus la homo ut pus sicut quod homo habet suppositum proprium supposito pro natura humana non dependente actualiter. et per quod a parte subiecti implicat quod homo dependit ad aliquid

ad 20 m

Vnum si non illud potest adhuc esse dicit predicatum filium

ad 20 m

quia

quia tunc utrumque sit per natura

quia esse humanitas sit per natura humana non dependente quia cadit esse. licet supposito quod homo sit aliquid tunc homo persona et aliter non significaret si utrumque homo sit per natura

nr. immitit alii. a pte pñi implicat
q ho dependi ad aliqd suppo.
et p quos p ista ppos homo est
assumptus implicat contradictoria. et
ideo est ppositio impossibilis. qd dictorum im-
plicatur. Ec. hc est vera albedo pt
esse nigrum pro ut subiectum et ptm
habet suppositum proprie. qr tunc suppo.
pro subiecto albedinis et hc est vera
subiectum albedinis potest esse subiectum
nigredinis. qr potest esse nigredinem.
sed hc est impossibilis albedo est nigrum
et tenetur eadem suppositio q prius. puta
personali. qr hec est impossibilis sibi
albedinis est subiectum nigredinis. q tamen
demonstrat. et implicat q ista propositio
album est nigrum. et cum ista variatione
est. qr ho non tm hic nata humanam
sed cognoscit negationem dependere. et
hoc loquendo de homine non assumpto.
non qm supponit pro lit supponit
solum pro nata non dependere. lo-
quendo autem de homine assumpto tunc
li ho hic nata humana et cognoscit
suppo. ad qd dependi. et q ideo
qm li homo supponit personaliter
supponit pro suppo. ad quod de-
pendi nata. humanitas autem ab te
hic nata humana. non cognoscendo ne-
gationem dependere non non depen-
dere non aliqd suppositum ad qd
dependet vel dependere possit.
qr nihil penitus cognoscit. et ideo sic
hc est vera humanitas potest esse vnita
verbo. ita hec est vera humanitas
est vnita nro. Ad aliud dico q
nata vnita non q ratz aliquo ipos-
tante dignitate. primo quidem habet
positum si non esset vnita habz non.
et pli. qr 2m vnionem. qr personitas
ipsa non est nisi quedam nec. Ad a
dico q nata assumpta non est aliqd pso.
qr nec Dina nec humana. tm dicunt
personata a pso Dina. quia sub-
stentat ab ea non qr est pso Dina.
primo hc est ita ipossibilis sicut hec
ho est asinus. Ad aliud dico. q hiz
psone Dine sunt vna res qr vna

ad 2m

ad 3m

ad 4m

essentia. tm nat se sunt distincte res.
et ideo potest aliqd apere vni qd non
alii. liz illud alii non repugnet ei

Ora hic q aliud est loqui de
pro oigenali de fro aliter de
pole. Nam de fro est sola rare
ustrie oignalis qdete habendi
ea et hic hoc vide. q ustria oi-
gnalis dicit aqs ab tu supadtu
puris nalibus. Et de pole dico
q potuit a deo fieri q prim oi-
gnale nullus dicit rare nec
nalis dom nr supnalis nr debi-
tu aliqd habendi h q aliqs pp
demeritu aliqd sit indignus vita
etna sine acceptione dina hoc patz
qr aliqs eprus in pmis nalibus pt
acceptare a deo et potest deus statuere
q ipso facte contra dei preceptu erit
indignus acceptare dina tu ipse
q oes descendes ab eo et tm des-
cendes ab eo pp nullus recta
est indignus. qr non habent alia ma-
tria q habent pri sui qm fiunt
acceptis nr tenet alia habere sic
pri nulla habent nr tenebia habere
go nr ipse pt p contra oigeale in
illo nihil dicit n non acceptione di-
na pp aliqd demeritu precedens in alio
hoc ecl patz qr aliqs potest esse in
primo ac sine omni rare cum quibus
qd dz habere pro tuc patz in dorte
et hoc poterim de primo oigenali
de fro n esset auctes sedz q vide
dico q primo oi le est rare ustrie
oignalis. Dz dubiu est vtz deus
aliquem homiz ex pure na-
libus potest ante tempus dignum vita
etna et post eadem sine omni deme-
rito sui eprobare. Pd q sic qr non
includit dictorum q sicut h dicit
q tuc erit tusitus de dictando in
dictorum sine aliqm meritoe. Pro
q hoc aliqm posse qr illa est ea
vna mata sic sed deus est est cum
ista si cum non motu non est nr
mutno nr tpus sed solus deus et
creat vnu angelum tuc in primo

va

/. cu debito

qꝫ creat. angelꝫ vez ē dicꝰ an-
gelꝫ ēat. sed post nō ē vez dicꝰ
angelꝫ creat. qr creaꝰ dicit rat
creantē et effīrī ēatū et cōmōt
negatoꝝ ūnetē predētē et ideo qꝫ
primo angelꝫ creatꝫ ē vez ē dicꝰ
q creat. qr tuc nūꝰ cognōta per
creatoꝝ ūnetē predit sed post nō
ē vez dicꝰ ipsud qr tuc negaꝰ nō
ūnetē pressit et hic ē vē ūnsitꝫ
de ḡdictoīb ꝫ ḡdictoꝝ qr ēari
et nō ēari cōuēdicit et tꝫ nulla
ē hic nr ꝫ an lo nr ꝫ alio ap.
actualib nūꝰ et nsta. vea ē
et cōdꝰ ē ꝫ posito si deꝫ primo
ipsū anlū sic creatū acceptaret et
post cū suo omni demito sue ul
alicꝫ ēprobaret iste cet acceptꝫ
et nō acceptꝫ sue mūdō actua-
li sed nō sue omni mūdō pōli sal-
tem ꝫ alio qr si fuisset aliq sueꝰ
ꝫ anlo vel ꝫ aīa tuc cōpūna
vnicꝫ ḡdictorūb vel alicꝫ non
posset cōcipiste vni parti illiꝰ
sueꝰ sed nō vni cōpūni cōcip-
ieret vni pti sueꝰ et aliud cōpū-
ni alī parti et tuc fuisset vē
nūꝰ ꝫ se vel ꝫ alio Nōnd qꝫ
ūtatꝫ sic primo ponebat. nōꝫ
ē mūt ēp. qr sicut pꝫ ponebat.
nr ē pꝫ nā phi pōnē istaꝫ
ūtatoꝝ viderūt qꝫ ꝫ istl cor bꝫ
ꝫpicūb puta angelo et aliꝫ appetat
ēb obte ꝫ lūcē ēflexā indetur-
et ipsū putat. ro tō ūtatū nō ēpsetatꝫ
ē nēꝫ primo ꝫ spē. speculū vē
putat et etl alia corpa spēa ꝫ
nō p aliqua spēī impssa ꝫ ēb sed
nā tūꝫ corpꝫ talib ē cōse et
ēputat vē sibi oblata ꝫ ūtuēio
sicut pꝫ nō negada est

Q II

Utrū ḡr sic cōcedēda deus
facta ē ho. ꝫ primo videndū ē
que ꝫpōes deū concedi ꝫ hac nā
et que nō. et primo de hac ꝫpō deꝫ
ē homo. deꝫ ē ꝫbā. deꝫ ē anal. deꝫ
ē corpꝫ et dicꝫ ad vi. ꝫpōes
affirmā. qꝫ vtꝫ tūc potꝫ ꝫ ēcō
vēquit. q subiectū et pdicatū suppo-
nat pro eōd. si nullꝫ modꝫ ḡnal. ꝫ
impedit. ex ꝫ ho ē alicꝫ. ꝫ li alicꝫ
supponit pro eōd pro quo suppo.
ho. et nullꝫ modꝫ ḡnal. impedit
sic ē ꝫ ꝫpo. p būdaꝫ vnioꝝ pro
eōd supponit ho et deꝫ. siꝫ pro
filio dei cū vnit. nā hua. ideo
ista vnio maxē assi. vnioī amīc
cum ꝫbūto ꝫb ¶ Q. quid de ista
ꝫpōe deꝫ fuit ē homo. Dico q ē
concēda de vtuq ḡnoīst. qr qꝫ vē
fieri deīat ꝫpōnē. et pdicatum
de nouo supponit pro eōd pro q.
supponit ꝫbū. potest tuc tūc ꝫpō
concedi. Ex. sor fuit ē ho albꝫ.
et sic ē ꝫ ꝫposito. et tuc iste ē
ꝫbus deꝫ nō ē ho et nūq ꝫ fuit
fuit ho. sicut h. sor nō ē albꝫ et
nūq ꝫ fuit albꝫ. si nō facta sit
detrā. pti. sic dicꝰ deꝫ ē ho fuit
tuc ē pdicaꝰ flā. qr denot. q deꝫ
sit facta q flꝫ ē. sic sor cē albū
fuꝫ. qr sor nō ē facta saltē nūc.
sed si detrā. facta adda. ꝫbūto
tuc ē ꝫpō nēā. Ex. videndū est. et tuc
quālis sit ista pdicaꝰ. Et qr sit
tā videda primo vtꝫ sit pdicaꝰ
q se vel p accidēs. 2o vtꝫ pdicaꝰ
essentiāl vel accidētal. 3o vtꝫ
sit pdicaꝰ vnū cū vel equo. ad
primū dicꝰ q qr deꝫ ē ho nō
ē q se aliquo mō pscitatl ꝫpō
lōqdo. qr sidēꝫ phꝫ pō. pō. nul-
la ꝫpō ē q se primo mō vel 2do
nī sit necessaria. qr aut ē gtus qr
ay mīazoꝝ fuit flā. ad
de ista deꝫ potest cē ho. 2o q qr
ē nēā et q quib pse. nā sidēꝫ
phꝫ pō. pō. oēs ꝫpō necessaria
ꝫ qua pdicat. qd natū ē pri-
quod dico pro talibꝫ anal est ho
vbi pdicat. inferꝫ de superiori ē
q se aliquo mō. qr ē huꝫ oi. qꝫ
qr ab eterno potuit deꝫ cē ho et ē
q se 2do nō primo. tuc ro equa
qꝫ pdicatū impōit vel conot
deꝫ fuꝫ ē ho

/. actū

/. speculo

rat

2 Ed rqr ad vitē affirmē ꝫpōē

aliquid qd' ē cē vel sbi. sunt ē
nihēat tli subiecto sunt no sed
sit ab eo effectū. tlib ē ppō p se
2.o nō primo. cē ⁊ hic deus ē gu-
bnator. deus ē rubnator. sic est
⁊ ppositū. deus potest cē ho. h' ptū
dicit cē aliqua q' potest cē a deo
effrūe. licet poz nesse deo sicut
amicus nest subiecto. Ad 2.m
Dico. q' am.do ac.le ppe pro aliq.o
am.te sic ē pdica.o neutr. nc sba-
lib nec amdetalib. qr ho nc ē de
ess.a dei nc ē actus dei. am do
tū am.le ⁊ pro omni eo qd' nō ē
de cē vn. sic ē pdica.o amdentul
Ad 3.m dico q' ⁊ phy.
pūte q' tē ē pdicatio. vnuoca
equoca et denoūa. Denoūatiua
vlt dupl. qr potest ampi largis-
sime stricte et strictissime. Lazgissime
ampuat qn pdicatū impōit rem
tantū. ⁊ tūc a subiecto. et nō nihi-
cētē sibi. sed denot aliud qd' hz
cē effrūe in aliquo. nel ⁊ pn.a ad
vt hic. deus ē creatus / Alio mo
ampuat stricte qn pdicatū ⁊ pte
sbi nālem nel forlem que pdicat
de toto in concto. et illa ē primo. p.o
denoūa. de qua dt phs in pūte
q' denoūatiua sunt que qn ⁊ cōm.e
sola tūmō vel dicit vt g. ⁊ g.
et hoc mō dicit ho rōnalis
aliq' nālis denoūatiue. et q'
pdicat denoūatiue p.o p.o dd' ⁊
sic dicit pt.a qd' natū ē piri et
subiect.a qd' natū ē subiri et ipor-
tatū ⁊ pdicatū nō ē cptus cōm
⁊ nātūsēm illi qd' impōit per
subiectū / 3.o ampuat strictissime
qn pdicatū impōit aliq' ēalit
distinctum a pbo. cē ho ē albus.
Ptz 1.o q.o sequens cē stic q' nō ē
aliqua pdica.o analoga vt dicitur
q' pdicatū vnuocā equoca et
denoūatiua. quē pbat. qr ab
pdica.o nel ē in g.re nel in voce
nel in scipto. si in scipto g.re nō est
aliqua pdica.o analoga. qr aut

pdicat vnum conceptū de ql vno
aut plurib de plurib. si pdicat
vnum conceptū de vno tlez pdica-
tū voco eqn vnuocā. qn vnum
conceptū ptur de vno g.re. si pre-
dicat plurib de vno. aut vnum
ē natū determinare, vel aut sunt
conceptū repugnā. vel imptuē
cē primo vt sor ē ho albus. nel
sor ē aul rōnale. et tūc ē pōno
impta eqn vnuoca et denoūa.
vel eqn vnuoca et eqn. si ponat
dicto equoca a pte pdicati. vt
hic sor ē al' rāns. am do rāns
vt ē dicto equoca. si aut a pte
pdicati ponat conceptū imptuē
vel repugnā. tūc nel ppō nō
est inter lib nel est plurib ppos
vt hic. ho azum albus niger et
si sint plurib. vel est pōno vnum
in illi. ita q' nō ē ponē aliqua
conceptū analoga. et sic ē ⁊ ana
lō in voce / qr voces aut hz vnū
conceptū ⁊ correndētē. sic voces
ē vna. vel plurib. si primo. tūc
ē voces vnuoca. eqn ho ē aul ta
subiectū in voce ta ptū hēt vn
conceptū. sibi correndētē. nō tam
hēt voces ho eqn hēt voces aul est
vnuoca. qr vtrq hz vnū conceptū
si correndētē. Si 2.o tūc erit eqn-
voca pdica.o. eqn rāns tunc.
hic ē voces vna et plurib conceptū
et plura ptra. g.o in voce nō est
aliqua pdica.o analoga / nc est
pdica.o analoga in scipto. qr multis
dictum in scipto correndēs vna voces
ita q' vna vni et plurib plurib.
cum i in voce nō ē aliq' pdica.o
analoga. nc p quē cit in scipto
Ad 4.m g.ndo ē q' equivoca nō est
in g.re ⁊ tū in voce ⁊ nel in scip-
to. hoc pba. qr ad equivocatōēz
exigitur vnitas signi et plurali-
tas ⁊ cātorū. aut g.o illa plura sig-
nificata significā. mediate vno conceptu
tū aut mediatib plurib. si p.o
primo illud sig. ē vnum. si 2.o ē

pdicat. et cōd'mō ⁊ vnum pdicat de ptibus

Pdica.o

Ave hoc p tbs

Subiecto

equiuocū. sed nichil ꝑt mediate
vno conceptu nec plurib⁹ n' voc
nec dicto septa. qz g̃tis n' sic sig-
ficatt nec pot sigīcā. tūm quia
conceptu nō ꝑt mediare conceptu
sed voc nec septū. tūm qz cōtis
ꝑt nālit' quēq; ꝑ sigt. Voc aut
ꝑt ad placitū sic ꝑt equiuocum
Ad gelusio p vniuoca' ē in g̃tis
in voce et in septo. si conceptu sit
vnū. i voce si conceptu ē vnus
sic voc ē vna. et in septo cōd.
si conceptu ē vnū sicut dictū i
septo ē vna. Ad ꝓpositū dico
q hic deus ē homo. ē pdicā' nō
vniuocā n' equiuoca. sed denoūa
nō vniuocā. qz ad pdicatōes vniuo-
cā ind' equit' q pdicatū signifiz
totū ꝑs id q' significat' p subiec'
tāq; sigtū predic ad unū. ut hic
hō est anal. anal ꝑt est homis
sicut homis ꝑt. et nō hō oīa analia
et ideo ꝑtes hōis ē predic ꝑtū
analib. et sic nō ē in ꝓposito. liz
cū hō quōt suppo' Dīm tamen
principalit' sigt. nāz illa assumpta
nālit' dicit' ē equiuoca. qz voc ē
vna a pte pti et conceptu corres-
pondēs ē vnū. ē g̃ denoūa sed
largissime sumpta. Ad quod de ꝓpo-
sitoūb. deus passus ē. deus ē mors
deus incepit esse hō. deus theis con-
redi nec nō. Primo sicut dicebat
in primo lib. i. vtq deus generat
q aliq' fuit nouū nec generatū
q' nō potest pdicari de aliquo n' de illo
de quo time' pdicā'. sicut generare
ad et diuisum. alia sunt que nō
tūm pdicant' de illis de q̃bus pdicā'
time' sed q̃bus g̃nt time' sed de illis
quibus gaudent mete sicut patet come-
de' bibe'. ergo' ista vno maxime
assimilat' vnioni actis ad ꝑfectū.
ita q ēt q̃ silis p oīa si accidens
dependens ad ꝑs absq; infinito.
sicut nā dependz ad ūm sine i
primato. Aut aut in vnio actis

ad subiectū sic ē q aliq' pdicabilia
que pnt pdicari de actis solum
time' q solū pdicā' de illis q̃bus
conueniunt time' illis nec negat'
a subiecto et ideo hō ꝑtē q̃bus infor-
mat ꝑtes actis aliquis ꝑtes sed
a ꝑtē liz albedo suscipiat p̃ncip
omnis tlitz et hōis a ꝑtē et hoc
nō p̃ut' ꝓpe de actis dicte
quemit i in conc'to sed in abstracto tūm. Aliq
de illis quibus conueniunt time' sed et de illis quibus
mete sicut color ē primo calefiet
tūm et time' et ignis mediate
filē superficies ē alba time' et
ꝑtē mete. Aliud ex' ē de toto
et parte. nā aliqua sunt pdicabilia
que sic queūt parti q ē pnc̃ut
tot. puta q ꝑs ē immissa ipsi tō-
toti. vtā q ꝑs ē maior toto. et ali-
qua sunt que sic conueniunt pti q
denouāt' et pdicā' de toto. Nā
ꝑs phis 4to phis totū hō dicit'
sanus qz toraxt' nec pertub
sana'. filē totū hō dicit' respub
qz habet caput ꝓpe. ergo nō ē
in ꝓposito aliq' sunt p̃dicabilia de nata
assumpta q corpo q dicit' de nā
assumpta dicit' de deo. p̃ modū co-
mede' et hūgo'. Et aliq' sunt que
corpo q dicit' de nā assumpta negat'
de deo. puta cus finitū et fini-
tū. cus p ꝑtes. et cā istoy ē
qz sic homis vtd' vōbis. si cū
alit' vtent' alit' est dicendū vtq
de vtute humoris hō od' sunt core de
deo incipit esse hō. nā dominus ē
incarnatus. qz p ꝑ istā ꝑs q nata
humana nec vnit' suppo' dīno
et si suppo' vnit' nec vnit' nec
corpo. Ad dubiū ē tūc vtq hic
sit conc' dā nā dīna ē hō. sicut
hic vbū dīnū ē hō. liz nō hic
vbū dīnū ē humanitas. Respo
ista diffi tas ē tūm in voce. quia ista
ē eād. qz a sacra scriptura accipit'
q filius dei fit homo. et eād ratio

nō grat subs sed

nō grat

hic ē redi

nec

dr q dñ primo

ē nā Dnna et filius Dei. ꝓ tm
oratiocē creādi nō concedit. q
nā Dnna sit homo. vel ad fidē
sufficit. q sit ibi vnio nē et vbi
dim. Cont. ista sunt multa du
bia. primo vide. q her sit filius dei filius
ē homo. q li hō aut supponit pro
aliquo creato aut increato. nō p̄mo
q deus, ne aliqd mere creatū. sic nec ē
nā humana. nec 2do. q deus, de nomo
nō ē aliqd mere creatū. Sed hic vera ē
p tc. deus filius ē hō. q nō ē homo
et p̄ius nō sunt homo. cod nō dicit
q deus ē filius creator. q nō creat
et p̄ius nō creant. Sed 2. deus filius
ē hō. g factus ē hō deus p commu-
tatiōē. sed commutatio ē falsa. q nullus
hō filius ē deus. q si est verū de
aliquo maior est verū de minori et tm
de illo ē filius. q2 minor nō ē nō filius
deus. Sed 2. deus filius ē hō g deus
ē factus. a conuerso ad conuersum
sunt dimicē. cons ē filius g. Ad 2m
dn. ē. q vide. q hic sit falsa deus
ē hō. q2 ptū sbālē qd' pdicat.
denotatiōē, nō pdicā. m abstracto
ꝑ tm m concreto. si cui m concreto et nō pt
m abstracto. Ad 3m hic ē vera deus ē
quātatus. g hic ē filius deus ē hō
Sed si sic tunc omia supiora ad hoc
pdicā. de deo. puta q deus ē mal.
et q deus ē sbā anata sbis. deus
ē compositus ex corpe et aia. deus ē
corpus. que omia sunt falsa. g et hic
deus ē hō. Ad 3m dn. ē q vide.
q her deus ē hō ē p se primo. q2
pdicatio nec de supposito ē formalis
g ē p se. Sed 2a sbā nō pdicā.
p accidēs de aliquo ꝑ hō q pdicā.
ē sbā 2a. g nec. Ad 4m dubū est
q2 vide. q hic nō sit p se 2o mo
deus, pot ēē hō. q hō nō ē pa
alicui cui sit sbā. Ad 4m dubū ē
q vide. q hic sit pdicatio vni
deus ē hō. quia ipse pdicā. m qd
de illo de quo p. hō ē ipse g nec
Ad 5m dn. ē. q vide. q sit aliq pōtio

negata

1. 2. ipsito

analogia. q2 ꝑ m phm si pa. sit
analogia nec m cui analogū nec
aut sbiectū passio et nec m se quit
vnus fortis ptū ad analogia. Sed 2o
nec ens nō dicit denotat nec ner
vnum nec equiuoc. sed medio nō
ponit ex m de sano qd' dr de anali
de dicta de vna. nō ē nec ner
vnum nec denotatiē sed medio nō
et ille ē analogū. Sed ens dr
de deo et creatura sicut de sbā et
acc. nō vnum. q2 hoc ē vna et
ente. ē Dnsa. Sed ois vna pt parificat
nec m vnum. deus et creata non pficiat
pficiat m ente. Sed cont vnum m
addit sup vnum et ē simplicior.
si g sit vnum deo, aliqd cui sim
plicius deo. qd' ē filius. Sed vnum
ē p̄ius et supius vniuocatū. nihil
aut ē p̄ius et supius deo. g nec. Sed
que mag dicunt nō pnt vniuocari
que magis dicunt nō pnt vniuocari
quia ē mai tas. et aus sbā de dif
ferētiis vltimis. q mag dicunt ꝑ deus
et creata. Sed oē vniuocū po
m diffinire vniuocatū. q2 alia dif
finire nō exprimit tōm difficiēs et
sbā diffinit. sed ens nō po m diffi
nire aliquid g. Sed si sic tunc m
omni diffinitiōē est magis. q pōnē
tur, hoc nomē ens. Sed si sic. aut
conceptus finitus aut infinitus. Si
finitus nō pdicā formalit, de finito
g nec. Sed amplius m lo. sua
et bonū sup puta, q ens nō est
vnum sed ē vox vna et nō res
vna. Sed sap ē ratio si dicat dif
finiri nec vnum po m eius diffi
et sapiēs dicit. q sapia creatā
ē habitus mutabilis. nō sic sapiēs
dina. Sed ens vt bt deū bt ens
sim. vt bt ratiōē bt ens p pti
cipationē. et p ens nō vniuoce ꝑ
analo. Sed ans de 1o arbitrio
dicit. q ens nō dr vnum nec nec
nec denotatiē certū ē. dare pdi
catū analogū. Illud dn ē. q2
vide. q ꝑ pta que dicū de nā

analogice

et ārius

que ... pdicat

de ifito si infinitus nō pt pformalit

dicit

1. ens

1. bis

assumpta nō dicūt de deo. qz alit
sequēt. q filiū dei poz ēe filiū ad
optimū. poz pdestinari ad gloriā.
poz dei creari. poz mape ēe poz
peccāe. istud vltiō probat. qz de
hoc vide magr Dubiū. qz deū poz
assumere nāz humana sunt actu fru-
tionis. sed qā sic assumpta pōt in
actū oēs in quē pōt sunt vnione.
et pōt vē meri ergo nō ē rōp-
hensor sed maior. sic pōt meri ura
pōt demeri. et si nā talis potest
demeri pōt peccāe. et ista pdica-
ta conueniūt deo p te. g deū pōt
dap. qd vide. absurdū. Aliud
Dubiū vtz sit aliqd pdicatū p̄ le
de deo. qd tū nō pōt sibi ropere?
hō nāz humana nō dicāz. qz primū
ad rōem ēe pdestinati ē ēe filiū
dei in vnīe. illud primū nō rom-
petit nē humanē nē suppō. di-
no. qz nō pōt assumi. Aliud du. Aliud
vtz aliqd primū possit ropere nē
humanē pmoueōz illum. qd sēz nō
ropent sibi sunt illa vniōē. vide
q. qd illa vniōēz s' ropent adora
lātē. Ad primū istoz dō q hoc
ē vera deū ē homo. deū incepit ēe
homo. deū fruēs ē hō. et dico q hō
homo supponit pro incāto. ep hō nō
sed sē q deū de nouo ē aliqd incā. ly
sed sē q deū ē aliqd incā. illud qd
de nouo tūmat depēdēt ly. ly. nē rate
qz in talibus ipositionibus pro eod
supponit sbiectū et pdicatū. et tū
alit supponit sbiū qn detinā sibi
addit. ly. ly hō ē rōnē dū alit. ly
se et aual. suppō. q aual sit albū
tūc hō albū supponit pro auali pū
pro sorte ꝛc. et sili hō albū ipp fuit
homo. suppō. q ipp fuit hō et sit nō
albū. et ē ver. qz illud proquo sup-
ponit primū in est illi pro quo
supponit sbiū. eo nō quo sibi cū tli
detinā. a pte subiecti denō. messē.
et qn sic ē tūc detinā illa ē det-
minā. crim. rompōnēs nō. sic ē in pro-
posito. hō detinā. et de nouo. et
fruēs. qn ponit. a pte sbiecti deinde
rompōēz. et tūc denōt. q illud qd
impōit. primapaliter p pdicātū ē fruēs
nel de nouo conuert illi pro quo
supponit sbiū. et ideo hō ē vera deus
fruēs ē homo. deū incepit ēe homo
Ad aliud concedo. dō. q de virtute
huius deū fruēs ē creator sub eod
sbiū sub quo conceditur q deū fruēs
ē hō. qz nō ē creator qn produ.
creata. et primū nō fuit dn creator
Ei quēadm qn denominator habent
aū creatorē. dico q tūc fuit ratio
nō. Ad aliud dico q hoc ē fla
hō fruēs ē deū sic hoc deū factus ē
deū. qz ad mutatē istū ipōnēs ēq
ēnt. q pdicatū hō ipōnēs sua sōr
nō sit illi pro quo subiectū suppo
nit. nec aut subiectū supponit
pro nō dīno. ideo ad mutatē istū
ēquīt. p. veritas istū vbū dīnum
fruēs ē deū qd fluēs ē. et si sint
aliqnē auctēs qnē dicāt q homo
fruēs ē deū. opponēdē sūt sic. q de
nouo ē fruēs. q hō ē deū. et quādo
arguūt de consīo dico q nō deū
sic conīt ipō nūm tli detinā. sūpt
sicut ipōēs de nouo nō dent con-
uerti sunt. nā hō ē vera vides
pōt ēe rerū si conīt. simplē ē
flā. rerū pōt ēe vides nūp doct
nā phī. qz a pūacōē ad habitum
impossibilis ē ēgissio. sed dz conīt
et ēplum. deū de nouo ē hō nel
deū fruēs ē hō. illud qd nō de
nouo ē hō ē deū Ad aliud
dico q istū gnā simplē. ad dīnatōēz
quod ē bō qn detinā ē detinā
ēqlēm puta subiecti nel pdicati
et nō ropōnēs. et tūc ē bona quā
a ūb simplē ad detinā. ōēz pōt
hente. sicut hic sortes ē hō albū
hō ē albū. sed qn detinā ē detinā
rompōnēs tūc nō vz quā a sim.
ad detinātōēz. sed tūc ē bō. ḡsequēs
ab illo detinā. ad illud simplē
acceptū. nō bō sē deū fruēs ē hō. ꝛc. g deū ē hō
ibi dz detinā auferri et rōposito

ad 2m dm) obiectum. Ad aliud dico q̃ utrumq; dz concedi. deq; ē homo. et q̃ deq; ē
quantum. sicut hec dē concedi deq; ē
mortuum. sicut hoc dz concedi sortes
ē albus sortes ē decalbatus. et vtrūq; p̄
dicat. ē denotat. et ro ē q̃ ī vtrūq;
illud qd p̄ primum ī porta. est res dis-
tincta ab illo pro quo suppont subiec-
tum. et q̃ ē tlis dm. tunc ē pro denota-
tum. sic ē in ꝓposito. ꝛ. Ad aliud
de p̄tis superiorib; dico q̃ q̃ p̄dicat
aliquis tm q̃ ex vsu loquēdi potest
suppo re pro alio. q̃ pro illo qd
impōit. sunc significat principaliter p̄
illum tm. q̃ ē p̄tis. p̄tis potest suppo re
pro subiecto qz denot subiectum si
superiora sint tlia. tunc sunt omnes
iste ꝓpositiones concedende. deq; ē anal.
deq; ē ratio. anima rationalis. ē corpo. ē
animalis. si omnia ista p̄ut suppone
pro alio q̃ pro suo ꝓto. p̄ut. p̄ut
pro illo pro quo suppont subiectum
sive ista p̄dicata non possint sup-
pone pro alio q̃ pro illo qd p̄in-
cipaliter impōit. p̄ illa tunc omnes iste
ꝓnes sunt fle et negande. et ideo
de vtute huiusmodi possunt omnes iste ꝓ-
positiones concedi sicut q̃ deq; ē homo
q̃ tamen omnino vitandum cum tamen
vtunt. sed vna ꝓpositione et non alia.
et vtūq; ac si tlia p̄ta non posset
suppone pro alio q̃ pro illo qd
significat. et p̄mo. p̄ illa Ad
aliud dico q̃ hec ē p̄dicat. forsitan
homo ē albus. et tm. y non p̄ se. cod. modo
q̃ nā p̄dicat. de suppo to ē p̄tio
formali non p̄ se. qz sequitur ē p̄tio
p̄ se. g. natura. et cum ita q̃ in hoc
ē demonstrato cridum. Et q̃ dicit
q̃ tlia 2a non p̄dicat. de aliquo
p̄ accs. fly. ē sic p̄ accidens q̃
ꝓpo in quia p̄dicat. tlia potest esse
ytiges homo. albus ē homo. h p̄dicat
homo q̃ ē tlia 2a. et tm p̄ accidens.
qz h ꝓpo ē contiges. cod. modo in
ꝓposito Ad aliud dico q̃ hec

ad 4m dm) ꝓpo deq; potest esse homo ē p̄ se 2o. et
vtrūq; ois ꝓpo nata in qua illud
qd importat p̄ primum non ē mutuum
illi pro quo subiectum suppont. sed
ē extrinsecum et dm. ab eo ratio.
et q̃ dicit q̃ homo non ē passio
aliqua. d. q̃ si ceat suppoēt p̄ tle no supp p passione
sicut nec risibile suppont pro passione
vt habz suppoēt p̄ tale. sed sic
solum suppont pro subiecto tamen
illud qd significat p̄ risibile ē passio
quantum suppoēt ceat. et cod. modo
ē in ꝓposito. et q̃ dicit q̃ tlia non
ē passio. Dico q̃ vez ē secundum
nel non. tlia potest esse passio. pro ut
suppont simplice vel p̄tie Ad
aliud de analo. d. quot modis
accs. vnum. Ubi concedi q̃ vno modo
accipitur pro ratione rei aliquibus habi-
bus p̄ciis similitudines in oibus cēlibus
sunt ōia dissimilia. ita q̃ hoc sit vez
tam in habitibus q̃ in accidentalibus. sic
q̃ in vna forma accs non ē ipsum
aliquid qd ē dissimile cuilibz forme
in alia forma accs. cum omnibus. Ho
si albedo in pigmentis et in tbus
pigmentis non sunt omnino similes. tm non
ē ipsum aliquid in vna albedine
qd ē dissimile cuilibz in alia albedine
et sic accipiendo vnum. ꝛ. solum
speciem ipsa nec ē vnum. qz t individuum
eiusdem speciei non ē ipsum aliquid aliquis ra-
tionis in vno et in alio. Alio o
accipitur vnum pro ꝛ. in aliquibus
q non sunt omnino similia nec dissimilia sz maligly silia m aliqlibz dissimilia
vel q̃tum ad mutuum vel extrinsecum
hoc non est ho et asinus conveniunt
in ꝛ. sed sicut in ꝛ. vnum. qz
licet non queant in aliquo mutuo
tm in aliquibus extrinsecis conveniunt. quia
habent aliqua accidentia eiusdem rationis
puta intellectum volitum. et hoc
est albedo et magnitudo in ꝛ. colores
conveniunt. qz licet non queant in aliquo
mutuo. et quilibz vnum ē aliquis rationis

ad 5m dm)

ad 6m dm)

ad 7m dm)

ad 8m dm)

p. si

p. vel

p. dissimilium

p. ipsa habeat sile illi

p. analus sic magis omnino qz hz similitudinem quemadmodum [illegible] sit aliqs rationis in multis et quidem eis ē eiusdem rationis et quemadmodum in aliquo cēsili et in aliquo dissimili sic est ho et asinus quemadmodum in cepti

/a q^bus /et quibus alius ut exprimere conetur
quia habet aliquid subiectum cui rombus.
et de isto vnio dicit philosophus A° phi. 4
quia in quo latet multe equiuocationes.
quia ambo equiuocatione vt distinguit
in sili. psitacus nihil conuenit vnitio oci
aliquorum habent in similitudine psitacus sic
recepto quibus tamen subaliquin quia ge-
nealissimum non est vnum sed potest
in quo est equiuocatio ¶ 2do rapit
vnum pro conceptu dei multitudo
non habet aliquam similitudinem nisi quia
ad habitum nisi quia ad animam. isto
modo quilibet conceptus dei deo et
creature est eius vnum quia in deo et
creata nihil penitus nisi minimum
nisi exprimunt est cum rombus. primum vnio-
ne et 2^dam negant sancti a deo.
/ primam primam quia nihil celestis in deo et
/.. 2^m quia nisi amicitie est exprimit de et creature creata est cum rombus. sicut cum cum
dei in deo est dissimilis cum creature.
ita quia sapientia dei et voluntas sua.
¶ dicit dam quia deus non est sapiens
sed supersapiens. nisi bonum sed super
bonum. ¶ 3^dam vnum oci ponit tenue-
tes vnum oci et neutres ca. et cum
philosophi posuerunt tres in deo. silicet ami-
predo vnum 1um 2do in quibus latent
multe equiuocationes. quia illa quod solum
conuenit in conceptu quibus / sunt
multum dissimilia. quia quantum cum
aliqua habeat similia sicut plus pa-
tent tria ora illa sunt multum dis-
similia et sic intelligitur illa auctoritas
¶ ad quod dico analogum capit 2^dum
vno modo pro conceptu vnumero 2do
deo. quia non est pure vnumero nec
pure equiuoco. quia est vnum conceptus
est non plures. nisi pure vnum quia
vnum oci puta 2do dicta nisi est 2do.
ideo dicit esse medium inter puram
equiuoci et vnum oci. ¶ Alio modo ambo
/ hmim / analogum qui sunt quatuor. et possunt
quia duo dicuntur de duobus. et sunt impetus non quia ro-
sicut et duo formitate et proportione. et talis ana-
logum non excludit psitacus vnum oci. et
hic est analogum eli modo sicut se habet
ho ad anal ita albedo ad colorem.
non illud quod poterit in vna quod
est vnum 1um 2do dicit. silicet hic talis est
analogum sicut se habet fortes ad hominem
ita hec albedo ad albedinem. ubi
est perfectissima vnumo et ¶ ad / pz
philosophus quod eius non dicit pure encore
non dicit pure vnumore sed medio
modo ¶ Ad aliud de sano dico quod
a^do habet eius et dicit de subiecto
et amicitie sub isti nominibus nisi conceptibus. et alio modo de sana quia te
pte zec ¶ Nam sicut sanum habet pun-
santate in animali et habet dictam
et vrinam. ita tria quod non sa-
nitate animalis. ita quod tribus dicit
sanum denominatione quia hoc nomen nisi conceptus
conceptus vt possit de dicta
conuenit aliquid extrinsecum dicte puta
sanitate animalis. silicet dicit de vrina
denominatione / quando causa dicit de extrisecus
de rebus quod efficit sanitate de
vrina quia est signum sanitatis in animali
¶ Tamen sanitas dicta de sanitate
multibus animalis dicit de eis in quid
et vnum et non denominatione. ita quod
forte sanum primo modo dicitur est tria
vocum vnum. 2do est vnum conceptus.
conuenit modo de cute quia ista vocum
antiquum habet sanum primum mediante aliquo
conceptu quod omnibus substantiis
quia mediante vno conceptu. et 3^tio fiat ora
/. denominatione de quolibet amicitie dicit. acta mediantibus
quia sic non dicit de amicitie non conuenit do
habet nisi attribuit tamen quod
eius tamen publice habetur sicut
sanum dicit de sanitate in animali
vnum et quia habet oci tres sanitate me-
diante vno conceptu. et habet rebus
et vrinam mediantibus pluribus con-
ceptibus et 2^dario tria quod conuenit do
sanitate in animali non dicit denominatione
de rebus et vrina. et sic intelligitur
quod. 2do modo et ita forte in lingua
greca in qua loquebatur philosophus sed
sic non loquitur de cute in quod to

sed de ente quod dicitur naturaliter positum
substantiale et accidentale significat
equipollenter. et non pertinet ad accidens
et non ad ens. Pro quinta nunc nescio tamen
unam rationem in quam vitute omnes
alie rationes tenent. Et ista ratio videtur
quod aliquam notitiam ignotam habeo de
deo pro isto statu. et cum de substantia creata
mali et immali. quando tunc quod
intelligo deum ante omnem rationem quod
cognosco eum in se aut in alio non in
se hoc quia nec intuitive nec abstractive
intuitiva saltem in illa forma in qua
est abstractiva ~~[illegible]~~ ergo rationibus sicut
alibi patet. Ergo deus in se non
potest cognosci a me abstractive pro isto
statu quia papa quia nullus potest. sed
tamen eum cognosco in speculo. deus
ergo in speculo non intelligitur a me pro
isto statu. nec aliquam substantiam sed in alio
tunc aut in aliquo ignotum sibi et in
alio aut in aliquo rationali. si in aliquo
rationali aut illud ignotum a deo habet rationem
tamen aut rationalis. non primo. quia probatum
est in primo quod non potest distingui a
re ratione. nec secundum rationalis quia tunc
intellectus dei aliquid in se vel creata
tunc ante omnem meam. et tunc non potest
cognosci deum quadruplicem aliam rem
de qua nihil cognito. quia tunc cognoscitur
illa res singularis que tunc ante cognoscitur
mea. quod oportet necessario ponere quod intellectus
dei pro statu isto cognoscit eum
in conceptu rei quod sibi et alibi. ita quod
illud quod tunc ante actum intellectus est
aliquid unum sine multitudine. quia ad
multa. Ad ea quod notandum in propositione
in se non potest esse nota
aliquid in se. sicut in prologo primum
dicitur. Ergo quantumcumque videas eum
divina essentia non potest quod hoc videbis
azimut in se. ita quod una notitia
retinet ex alia. sequitur si notitia ratio
plexa creature ducat in notitiam
in propositione dei. hoc est in ignotum rei crea
tione et deo. et hoc non ~~[illegible]~~ bene credo

quod notitia in propositione aliquid in se non in se
ignotum rei sicut per notitiam in propositione aliquid
albedinis quia nunquam videtur per hoc quod a
prima albedine abstracto conceptu al-
bedinis quod indifferenter inpletur una
albedinem et aliam. cum non ex aliquo
accidente quod videtur abstracto ignotum esse
quia non plus impletur illud accidens
quam rem plus creatam quam deum. sed
in illo contentum non est aliquid positum sic
quod una res in se sit pars alia. sicut
non in ignotum homo est pluto pars sorte.
nec forte in re sit pars. Ergo utrum
rationibus predictis tenet prima ratio de
conceptu dei et certo alium non.
Ergo illa inpossibilitas rationis quae datur sufficit
sic quod intellectus non est dubius utrum
sit substantia vel accidens sed dubitat
utrum sit substantia deviare sit substantia vel ac-
cidens deviare. Ergo potest dici quod
est certum quod est ens in voce. ita quod ver-
titudo entis est in voce et dubitat
in voce. Utrum deviare sit substantia vel
accidens. sed in mente non est certum quod est
ens. quia in mente non habetur in conceptu
substantia vel accidens et ideo hic sunt tres
termini in voce ens substantia et accidens
ex quo fortunate tres propositiones sic quod deus
est ens deus est substantia. deus est accidens.
Ergo in mente non sunt nisi duo termini
sic contenti substantia et conceptus accidentis. si
in mente sunt 3 termini ens substantia
et accidens. ex quibus fortunate tres propositiones
in mente sicut ~~[illegible]~~ in voce tunc accidens
est bonum. quia si in mente sunt tres
propositiones. deus est ens deus est substantia
deus est accidens. ita quod a parte rei sunt
3 termini. tunc oportet quod ens sit unum
conceptum in mente distinctum a substantia
et accidens. et ille non potest esse ~~ens~~
simpliciter ex quo in illo tido concentur
deus et creatura quod eum rei. Ergo
est de substantia. quia in tido substantia vel est
in mente non poterit concentur ordo substantia.
quod de accidente. tunc 3 termini concentur

sunt conceptus dicebat. et ideo si sunt entia
in mente quia deus est ens. sic quia iste con-
ceptus sibi conveniat. et dubitet quia
aliquos duos conceptus sibi conveniat
tunc hic conceptus aliud entis ab
aliis conceptibus. Cod.° tenet aliud
ar.m/ 10. nullum o.m/ Dicit. i. notitia
alicui obiecti. n. quia illud vim ut
celebre. quia notitia arridet in se con-
net virtualiter notitiam magis pa. dei
in quantum rei sibi et aliis. Cod. non
tis alia ideo de zeo d.m/ imperfectionib
a sapientia creata. et attendo sibi quod
perfectionis est. hoc non est aliud nisi
abstrahere a sapientia creata quantum sapie
quia ut n.m/ ire creatum vel increatum
dicit. quia quelibet ista creata dicit imper-
fectiones. et ideo abstrahere ab imperfec-
tionem a sapientia creata non est nisi abstrahere
conceptum sapiente a creata imperfecta.
quae non plus exprimit creatas quam non
creatas. et tunc illud quod resultat
attribuendum est deo per priores. et illud
dicere esse perfectionis. quam post pri-
de deo et suppono. n. enim possit pro
talis abstrahi a creata non plus per-
sapientiam creatam deficiet in gradibus
sapientiae divine puta quod deus sit sapiens.
quam per gradibus lapidis deficiet. quod
deus sit lapis. quia sicut sapiens a creata
contingit. in tuale in deo ita lapis
vel non obstaret quod tanta sit. quantum
sapientiae creatae et sapientiae, sicut inter
deum et lapidem. non plus sunt eiusdem
rationis ex. vna quam alia. tu a sa-
pientia creata post abstrahi rationis
et a lapide non. sed isto modo in-
telligitur quod dicit quod esse subiectum
mentis non tu in voce sed ens in
conceptu. quia quod pro quo suppo-
cus quod dicit quod esse subiectum mentis
non pro substantia non pro accidente. quia utrique
istarum est illa substantia est subiectum mentis
accidens est subiectum. quod tu supponit pro se
puta pro conceptu entis. et ille con-
ceptus est subiectum mentis. sibi intelligitur
quod dicit quod esse dicitur in creatum et in

increatum. cum suppono tu quod contu
in mente non pro substantia nisi accidente.
Ad aliud dico quod conceptus vox et
litera sunt signa ordinata. et habent tunc
diuite sua habita ordinata. sed sunt ordinata sic
quod litera habet quidem vocem habet. et si vox
mutetur sum significatum litera mutabit et
non cum. et vox habet quidem habet quod
et si conceptus mutatur sum habet vocem
mutabit sed non cum. quia conceptus
habet illa de quibus dicit. vox
autem et litera habent ad plus. dico tunc
ad ar.m si intelligatur per mutationem
signum ordinatum puta quod tunc
concedo quod quia vox est eadem et
mutatio dicitur tunc est equivoca. quia est
vna vox habens plures vel mediante
plurium mutationes. et conceptus. et sic
est minor falsa. quia sic cum non habet
plura mutationes dicitur sed eadem
mutationem. si intelligatur per mutationem
aliquam rem tunc maior est falsa
quia ubi est maior vna ibi est
sic mutatio dicitur. quia vox vna ca
puta ho habet diuisa indiuidua illius
speciei sed tu habet mutationem vno contu
Ad aliud dico quod aliquis partium
alius potest intelligi duplici. vno
modo quod ad esse et esse sit equale
in vno et in altero. et sic nihil
est vnum deo et creatura. si sortes
vna ca. in spe spa una partium
in ea. Alio modo quia exprimit proprietas
alicui ex. quod est ex esse eius. et
et sic deus et creatura partium
quantum entis. quia conceptus entis non
est magis in deo quam deus vox
hic cum. non aliquid supra ens est
de esse insecabile. quod dicit lo.
quod supra est de esse insecabile intel
ligitur pro re et non pro se. Ad
aliud dico. quod conceptus vnum in
non addit aliquid supra vnum. sed
est tu conceptus quidam facies vel
cum non dicit addit aliquid sup
genus. ita quod includat genus et non

ꝓ. obiecti

ꝓ. remotione

istens ꝓ.

ꝓ. ad cogitandum

pte

ꝓ. diuidit

hoc aliquid phy. sed greptus sit
lit² District. ¶ Ad aliud de deys
Dico. q̃ de omn̄ q̃d'ē ad ēale su²
sit dr̄a vltā. sunt quidq̃ aliud
pdica² eis vnūē. ~~q̃ ē ad riquem~~ est ~~riquem~~ aliq
conceptū de quo nō pdica² vnūē
sed tū nō ē mouēre aliquā rem
de qua nō pdicat² vnūē. et q̃
tu argis de processu in infinitū
Dico q̃ ē statu ad aliqua a pte
rei que sūt sim² simpliciū. que
sepē cōueniūt et sepē dirimūt
q̃ sepē cōueniūt in receptu rei
et sepē dirimūt in se sicut deus est
in ipsum de vnūē inmali. ¶ Ad a²
Dico q̃ ~~in p̄ bij~~ nel in pdicationibus
p̄ se nō ē circulus. q̃ passiones entis
pdica² de ente 2.o. et eis non
pdica² de eis nisi p.o nisi 2.o. quia
ad hoc q̃ aliq̃ ppo sit nea in p.o
nel 2.o inquit² q̃ sibi q̃d'ponit²
in tali ppōē sub ppa forma sicut vnū
et nō multa. Nunc aut passiones
entis vt bo⁹ et hmōi nō sūt
vnū sed multa. q̃ vnūt sūt illud
q̃d'sigt eis et ꝯ cōnōt actum
intellēdi. bo⁹ sūt illud q̃d'sigt eis
cōnōt actū vol. ¶ Ad aliud
de Diffinitiōē Dico sūt phi in
topicis oē q̃d'ponit² in diffinitiōē
alicuius oportet ill q̃ ē ut in diffi
nitiōē vel in pte diffinitiōis et
nō alia. eis aut nō conueniūt cu
libz ne² po⁹ ē. ro nō ponit² in dif
finitiōē alicuius. ¶ Ad aliud Dico
q̃ integra ē inutilis inperfecta cum q̃d'
sed exprimit² q̃ vnū tū ē in ab
recto et aliū in abstracto. sicut q̃
vnū tū sūt totum et aliū partem
sicut geo et dr̄a. ¶ Ad aliud Dico
q̃ contū ē finitū cum tū ppe nō
sit finitū nisi infinitū. cū ille sit
passiones entis ēalis et nō cōuni.
et q̃ dicit q̃ tunc nō de ente i
finito p̄tur. verū ē vel si pdicē²
p̄ se et nō pro re. nunc aut pt²
pro re q̃ p̄ ēlit² nō p̄ se q̃ simp²
/ q̃ nā

vni conceptū ille vt pdicat² de
deo suppōnit pro deo. ¶ Ad auctes
ptis ex dictis. ¶ Ad aliud Dico q̃
aliud ar⁹ pōt fieri p oīa de aīali
q̃d'ē id hoi et asino. q̃ si aīal q̃d'
ē id hoi asino diffinirēt² nō ponēt²
in eis diffinitiōē aliqd ptinēs ad hoiem q̃ ei⁹
~~asini~~. tū greptū aīalis in cōmuni
diffinirēt² illa diffinio ꝯpetet tā
homī q̃ asino. cōd⁹ si sēp in rei
diffinirēt² illa diffi⁹ eis cōis dō
et ēalē². ¶ Ad aliud Dico q̃ pōt
concedi q̃ ēc ē filius adoptiūs
sed pp hēticos negē². nec det² eis
oratio errādi. Cōdmō Dico q̃
deus possit peccare si assumēt naz
humana sine aliquibus donis. q̃ nā
sibi dēlicta posset peccare. nisi est
magnū mīrū q̃ q̃ ēc patit²
vēba² moriēt². q̃ tū illud abhorret
audire homo et male sonat ideo
negat². ¶ Ad aliud Dico q̃ aliqd
ptinēs pōt repetere nē humane pp
vnōēz q̃d'sibi nō repetēt sine eli
vnōē. sed illud erit sibi exp̄tū. et
sic ē ēc adorādus adoratione latre

Aliter integrōēz vitādi sicut
q̃ vita² mīlē². nā aliqd vi
ta² q̃ dicitur pt aliud in oratione
et aliud ēcē ēcē. sunt ēcē oratio
pt rei intentē nā sicut q̃ pt nā sicut
sed in oratione nō pt sic q̃ alit² est
integra. hic iste ē nātus sunt. et hic
ē intē⁹ phi Zeno Eleu. ¶ Di grus
quae² sic pt. Dico q̃ q̃ sicut
impositū ad pt̄ et quia sic
placuit instituēti ponē nōīa ad
pt̄. ¶ Aliqd vitat² pp Duns sunt
nō⁹ pdicādi exp̄tū. eis pdica²
in quid de quilibz pte diffi⁹ eis.
sed q̃ alio nō pdica² de vna q̃
de alia. ro nō ē integra in diffi⁹
pp inpetrōēz entis implicitā. q̃
cū sic Dico hō ē aīal rōnale de
vtraq pdica² eis in quid vt ha
bet suppōēz p̄dualēz. sed nō pōt²
in quid cōd nō de aīali et de

ad Dicē

rationali qr de animali ptur ny qd
pro eo pro quo supponit et pro eo
qd significat qr idē ē oio qd sig-
nificat animal et pro quo supponit ꝗ
de rationali nō sic pdicat ny quod qr
rationale nō ꝗt illud pro quo suppo-
ꝗt cum ptem homis sed antē intellectum
et supponit pro toto homine alias si
supponeret pro illa pte quam ꝗt hic
est ptē homo ē rationalis qr ps nō
pdicat de toto ny ratio sed ty de-
nominatiue. Vel ly hic ē ptē homo ē ana
intellectum qr qd rationale pro alio
supponit ꝗ ꝗt io nō pdicat ita
p se cum de rationali sic de animali
Ex. ly hic sor ē homo albus cum albū
hic nō ē magis et ty cum nō pdi-
cat ny quod de homine et albo et
io ē qr homo supponit pro eodem qd
ꝗt ꝗ albū supponit pro homine et
ꝗt albedine io nō eodem mō pt
ny quod de uno et alio et ideo
intellectus magis. Si dicas q cum
pdicat ny quod de albo pro eo qd
supponit et pro eo pro quo suppo-
qd pdicat ny quod eodem mō de homine
et de albo animali et ro hi et sic nō
intellectus magis eodem mō hic cum est
unum suppo to q unum ꝗtet quidq
ꝗt cum et quomodo ar intelli di
cum pdicat de uno ny quod pro eo
qd ꝗtat et pro eo pro quo suppo
et sic ē de aliis passionibus entis ꝗ
ad hoc q cum uel aliquid ꝗpe pdi-
cet ny quod de aliquo q rationalis
ops q illud pro quo supponit this
conceptis et illud qd sigt sunt
ed idem te cum nō ar ut ut qtuti
qr eo quo pdicat ny quod de q tu
nō prose sed pro re nō ptur ꝗpe
aliquid ny quod de aliquo pro re
ut pro re pro qua supponit qr i
illud qd sigt rationali et illud p
quo supponit nō sunt eadem sicut
ut ps et totum similiter illud pro quo
albū supponit et qd ꝗtat nō sunt
ed sicut ut sbm ut ar similiter qd
ꝗt cum et unum nō ē ed p. cum
magis quo ad multa ꝗtata io
nō pdicat de eis ny quod cum ꝗpe
Alio mō arguit magis diffinitionis
et entis et sine passionibus ubi sup-
pono unum ad quod fundat rātio
reduci ē ny esta mā q magis ē
mobile repetio unum et eqd et
minus alius mutat aut qn uno pro
mutato ad statim intelligit ut
sit grā laud rē tlā que utitur
magis tuc ē magis Ex ny
si cum prius homine statim intel
mal tuc ē hic magis sor ē ho
mal qr eo quo tal intelligit suf-
ficiet pmutato homine superflue
et inutiliter repetit sed qn unum p-
mutat et aliud nō statim intel
sed ad ignoro magis ny spāli sine
ed significet tlā duo ly nō ty
adequate sine pro eodem supponit
tuc nō ē magis p pmutatē ny
et post repete aliud Ex lig
homo et animal significet ed lig non
adēte qr qd sigt homo et animal
q et cū hoc poly qr ty prius to
animali nō statim intel homo ny spāli
ꝗ ty ny generali sed ignoratur ny spe-
riali io nō ē hic magis sor est
mal homo et ty pro eisd supponit
et eadem ꝗtat lig nō adēte et hic
ē rā quare nō ē magis ny ordine
qn primo post magis rōe et post
mag rōe sed qn ē cū sig qn post
primo mag rōe et pg magis rōe
ē magis Vel si ita est q pro-
mutato animali statim intelligit
mal et nō ignorat tuc hic est
magis mai ta sor ē mal homo
sic hic sor ē homo mal Ad pro-
positū de diffi ord Duo q lig
cum pdicet ny quod de utq pte
diffinitionis qr ty qn exponit ut
ps puta geo nō statim intel
aliū ps puta dia sed ignorat
tolit ny spāli io nō ē magis
ny diffinitionē p repetitionē entis

qd nõ p̃ cub ipeta hic in greptu ge-
neib et aliab in 9tu dre qr in pma
ipetrõe cub puta in 9tu grib nõ
statim intl. Dra que ē nata ad p-
fectã diffinitaz io nõ plg ē ibi mi-
gaõ sor ē aial rõnale ꝗ sor ē cub
rõnale vel cub sensit exprimit et
aial ipetit et hõ pp taz dtaz si cũ
prudenato ente vel aliquo in quo
ipetit cub aliud intl. et nõ igno-
rãt tũc ēt magaõ qr tutl ipetõ
cog nõ ē de hoc et albõ de ente
et passionib sz neo bono nec et
p istũ pot vitari magaõ in multis
quib appz ēe et nõ ē Si dicas
q arist. dz pone diffinitões loco
nomiũ sicut qn ponit nota qr salua
p ignorãtiaz et intentiõz vnũ alio
prudenato Alit pot vitari qn vnũ
qd ponit in diffinitõe pt totũ et
aliud ptem sicut aial pt totũ
oppõ ēe corpe et aiã intl. rõnale
pt pãz aiãz intl. et p cub aial
pt quidq rõnale pt et plg qr tũ
nõ adete in cũ exposse pt vnũ io
nõ ē magaõ in diffinitõe p ipeti-
taz aiãe intl. et tota rã ē de
ignorãtia vnũ et intelligẽ aliũ
sicut prius dtũ ē

Notandũ ē q si opiõ que ponit
q actũ intl. sit dtũ sic plz
in põ pedãtis hic dz concedi q
de omni rõne pdicat cub in quid
in primo mõ dicendi p se et vniuoce sic
de entib cõ aiãz qr p id ar in
pba vnũ et aliud que vni nez
entl in entia et sile de entib
rõis qr tenet pt opinioẽ illam
q ente rõis hũt ēe vel subiectum
in aiã et nullũ ēe obiectũ et
io vere ente rõis qr sol habet
ēe in aiã et nõ obstat q cub sic
pdicat vni de illis qn suppõt sim.
et mãlis tũ qn suppõnit pt solet de
aliquib pdicat in quid et vni de
de aliquib nõ sicut hõ ē prio
vni et in quid in 9tu homo ē
cub nõ pbã suppõnit pt solet quia
vel bõ rõnale sit greptũ rõnio
et aliqd pt et aliqd in 0to et de
talib vt suppõnit pt solet non
pdicat aliquib conceptib absolutis
nec q sig. ꝗ oia sua sigficata in
rõe et nichil in obliquo nõ ptinẽ
in quid et vni nec quia taz qn hmo
in ipoz de migatõe nõ hoc ē
magũ tũ ab qr hõ prio ē in quid
hõ ē voz. bõ ē voz nõ suppõnit
mãlit et tũ vt suppõnit pt solet
nõ ē pdicaõ in quid p. ē ffã pdi-
caõ qr sortes nõ ē voz nõ lapis
qm ē bonũ Ad nõdũ q tũc ente
intl. cub q ē conceptũ vniuoce
suppõnit pro se et pt se ēlit sic
quodlibz aliud et pdicat vni de
de se qr in ista pp̃oe oib conceptis
ē cub suppõnit conceptis p oib
conceptib et ita suppõnit p illo
conceptu qm cub ē et ita suppõt
pro se vni et hõ dz concedi sicut
in ista pp̃oe oib voz ē sbũ voz
suppõnit pro omnib vocib et p
tonib suppõnit pro ista voce voz
et suppõnit pro se et pt se et
ptinẽ de se vni et ita ē in 9tu
sed nõ dz concedi q ptinẽ supiꝰ
de inferiori qr p supiꝰ pt plia
q inferiꝰ et io qn pdicat id de
se sunt in 9tu sunt in voce non
ptinẽ supiꝰ de inferiori lig sit prio
vni ita Ad nõdũ q hoc posito
qd dicit phus 6o me et gne. or
gneto vl. q cub dicit in cab
ēe aiãz et cub in aiã pt p cub
in aiã intl. pt in gne. ꝗ pp̃oes ve
et fãse et affinatũ et negatũ
p ēe cõ aiãz intelligũ cub cõ-
istẽ cõ aiãz et oio mg. pa su
sunt cõma pp̃oes sunt nõ quia
tlẽ cub in aiã cõcludit a rõis
sua qr nõ ptinẽ ad me ad ipsũ de-
mõ detiare de pp̃oe p. ad
tlẽ passiones vlr sigtas 2. pas-
sionib que ptinet ad logicũ et
io pp̃o nõ ē pp̃e in aliquo puto
sunt pp̃es nec mdiũ qr includit
multos actũ intl. q nõ sũt p se

aliqd vnū et ro hꝰ ē ſtā de vtute
ſimoꝶ ꝓpo ē qualitas ſic qꝰ ꝓpliꝶ
nel ēpēty ē ſbā ꝓ falſā implicā
roēz qꝛ implicꝯ q aliq̄ qualitas ē
ꝓpositio et aliq̄ ſbā ē populq̄ per
rouſiderēz ꝓpōnū ptz iſtud et ro nō
ē ꝓpe ny aliquo pūto ſic ſpēs nel
indiduū et tuē Dnus 2ª entis
ex̄ autz ſic actꝯ ē bona p̄ dere
puta qꝛ quilibꝫ rōcepty ē mg̃ de
quatl ſic ſpēs nel indiduū Qto
nōnd q flīy actꝯ Duꝯ ſz pro flo
ꝓpleyo et pro falſo ny pꝰ falſū
q ꝓ ēdi ē qd ꝓpo falſa flīy q ꝓ
de quo loquutꝯ p. 1º mecꝯ hꝰ
pdicaz de 9te ē acty mtl̄ quo
mtelligiq̄ plica q nullo pūt fiere
vnū mtl̄ sic si p vnū actū mtel
ligendi mtelligēny mōtē et aurū
et dꝯ iste mtellatꝰ flīy qꝛ si fiat
ēpūnū ē affꝯ ē ꝓpo falsa et i
posꝯ sic ddꝰ mons aureus ē ens
ꝓ flīy implicaroēz qꝛ mons aureus
hꝰ aliqd rōpoꝯ ex̄ mōte et auro
qd nꝯ ē nꝯ ē pōt et de fro tli
michil pōt ē vez hꝰ phny 1º mecꝯ rel

Q. III

Ut
ūtū btā vgo dcit dni pa
rōb ē hꝰ nūz humāna. h
sunt quatuor fa da p̄mo videndo vty
btā vgo ad actū opatꝯ ny rōcep
ēi. 2º p quē mo opatꝯ. 3º
vty prīse p illū oparoēz dcit dni
mē ēi. 4º qā vty qā solū dcit
dni mē ꝓpē nel nō Quā
ad p̄mū ē opo rōb q mē habz
tiy roēz pa ad mstrūdo mūz et
semē vni habz roēz actum illud
ē de mte 2º phi 7º de aīa. her
geliꝰ p̄ pbaꝯ sic p̄ se habz ad acti
tatē sic mē se hz ad passi ꝛ sed
p̄ ē solū pnꝯ actiy. gº mē ē
solū pnꝯ passiū Itl de beata
vgine aꝯ spālꝯ qꝛ vty fi ta agꝯ
ny tpe et nō pōt agē ny ꝓtꝯ et
p rōb nō pōt ē agē vtutē mfi te
tuy ē agē ny ꝓtꝯ ꝓtꝯ sed roēz
ꝓpē fiūt fōrātū ny vtē vgīnīb i
ꝓtꝯ gº Itl si sic tuē ē descēdēs

receptum

b de adā hꝰ roēz semāleny qꝛ ēa ra
nō indigent fōraz ſbāleny nꝰ p vtu
tē semāleny. gº si btā vgo egisset
ny inductē forē ſbālis egisset hꝰ
roēz semāleny Cōnꝰ ista aut et
omēs phi videntꝯ Dnꝰ op na
poꝰ vegetatiē et vegetatiē ſunt actē hꝰ omēs
ptz 2º de aīa vbi ondit q pt
calorē nālem ny augto ē alia po
actiua siz poꝰ vegetiua sed ny btā
vgīnē fuit potē a vegetiua. gº id
Ideo Dno alit q mē aliquo mō
se hz actē ēspēn prolis qꝛ qn ē
gnatꝰ vna ca vtile ē q forā ſbālis
inducēs foraz et forā inducta ſunt
eqdē rōnīb. gº ēn ny gnaꝯ prolis
nō sit alia forā ſbālis eqdē rōb
a forā gnata n forā matris. gº
forme ſbālis et eius inductio ēt
attda mtri et p rōnē mē se habz
actē ny gnatoē plis Dicīb q
q pē solū se hz actē Cōnꝰ nō
plis fiūt q vnū ny ignīb ny 3º
ignē gnato puta si ignis gnat et
aliū ignē et 2º 3º sic pē nō
plis fiūt nꝰ q denudat semē
et postea semē ē cā actiua et
ro q ꝓpter ad inductoēz forē ſbālis
prolis mē ē cā pnꝯ q pē Dicīb
Dnꝰ q ſtud arꝯ ny equalis q ſtudt
gte qꝛ oēs forē actē eqdē rōb
pūt habē effectū eqdē rōb illud
ny mē ē inductiua forē ny mūz
plis sunt patꝯ gº eodꝯ forā ſbā
lis prius pōt hoc fiere sine patꝯ
Ad induc oēz forē ſbālis hꝰ
roēz ruſsiny q nō ē rōnē ut ar
ridē a tangō Supposito nō ēssite
puta calor nālis et qualitates
nōb ignote et si aēb Dnꝰ et
arꝯ ēent equalia ny pē que
sunt ny mē pōz pē agē q agit
mē et qꝛ nō ē sic ro nō pōt pē
sic agē Ad pnꝯ pro alia opinio
Dno q phꝰ mtē q semē habet
roēz actiū ꝓtēn ad aliqd tūsiū ad

c sed nō quātū ad vlterīus inductorē
formē, sed ātū ad multas alias ēēs
prēdēs. ¶ Ad aliud dicō q̄ si ouā
aīa esset in prē quē sūt in mrē.
argumētū concludēret verū. q̄ p̄ p̄
habēt actū tēs, forē sēbalis prol. sed
nō ē sic sed in mrē ē aliqd agēs
concurrēs cū eiūs forā cōē cuius poz
dicī habēt rōēs actūs. sed in prē
nō ē sic aliqd ¶ Ad aliud dicō q̄
vtēs sūtā potest agere ūsi tēs. q̄ q̄n
effectus potest produci in ēs sicut i
tpe. tūc vtēs sūtā potest agere in ēs
sicut in tpe ¶ Cōtra 2m arguēbat
sūt tēs primo videndū ē quid sit se
mē et nōn seminalēs. 1o quēmādmodū
ponēdi rōēs seminales. 3o quō se ha
bent ēspēs formārū corpōs ēs ¶ Quā
tū ad primū dicō. p rōēs seminales nō
possunt p̄ creārōēs intrōdūi. nēc nō sal
uārēt nātūras quārūmdā tālēs ēs fūt
generāndē. nō p̄ primū q̄ quōd dicit
pte acēssit de nouo. quōd 2o. et cō
cludit q̄ ēs sit nātūrālēs ex sola relā
tione principālē pārs. sicut quōtās
mōtūs principū passīū facit motum
nātūralēm. et nā mōtūs pōnūt actūs q̄rē
ēs in nātā de rōne seminālēs ¶ Cōtra. ēs
sūt multa dubia. 1o de hoc q̄ dicit
q̄ nātūras quārūmdā salūāt p solūm
relā ad passīū. ita q̄ pōs dīī nātūrālēs
mōtūs nūl nēcē. et p cōsequēns ad
actūm quē ēspēt. q̄ impossēbēt ē idē
ēē op̄tēt habēt inclināōēs nātūrālēs. q̄
pōnūt passīū equālēt relā ad op̄tā
et nō plūs ad vnū q̄ ad aliud. q̄ nō
habēt tālēs inclināōēs ¶ Cōtra 2m p ptēs
de celo et mūdo qui dicit q̄ quōdq̄
nātūrālē ē in vno locō cōēdit ab illo
et hoc ē q̄ habēt inclināōēs actūās violēcēs
ad vnū oppositū et nō ad aliud. q̄
relā ēs argūit pōnī actūās in illo
in quo ē ¶ Si dicās q̄ nō ēs relā ēs
ēspēs forē determīnātē sed ēspēs formē
indēterminātē et in rōēs. ¶ Cōtra quōd quid
ē ista relā ēs aut ē aliqd absolūtūm
aut ēspectūs. sūt michel. Si michel
michel addūcit supō mātēs q̄ nūā ē in
potēā nēcē ēspēs cōgrūās formē.
et hoc ē q̄ licet includāt ad ēs
oppōs et nō ad aliud q̄ inclināōēs sēp
arēt potēāēs actūās in illo ī quō ē

d Si aut aliqd addūcit absolūtūm super
ēēs mē. tūc sēc q̄ mā ēs habēt
inclināōēs vel mātēs. q̄ ātūālēs mā
ēxistāt sub vna forma ēs relā ad
aliūd. 1o si tūc habēs inclināōēs ad
forās ēdēt ēē illa ēs manēt sed hoc
ē falsūm q̄ q̄n inducīt vna forā tūc
nō manēs inclināō ad illā forās q̄
relā ēs sicut desīdērātūm ē ēspēs nō
habētūr ¶ Si dicās q̄ licet Dūcūs ēs relā
ōēs ad dūās forās dēt. hoc ē
ā tē q̄ tū ponās q̄ ad nūlla forās
inclināt determīnātē. q̄ alīt nō ēēt
ēt sub vna forā. p tē. et in hoc
ponās dicās nēc quōtēs ēs solūtēs
et quōtēs nēc sub forā quā hās ¶ Si
relā ēs addūcit ē 1m ad aut 3o addūcit
vnūm ē 1m aut plūrēs. si tūc vnūm ē 1m
ad forās in rōī. tūc quōd ēspēs si sit
ēālis ēs tūm ēālēs. et vnūm nūō
sicut ēspectūs ē vnūm nūō. sed forā
in rōī ē tūm ēūs. vōmēs. 3o nō potest fīī
ēē tūm vnūm ēspēs ēālis nēc ēālēs sic
patēt alibī. si sūt plūrēs ēspēs hās
plūrālitātē forārū. ¶ Cōtra hoc ē ā tē
q̄ tū dicis q̄ nūā nō hās inclināōēs
ad aliquā forās detīnātē. sed si po
nūāt tot ēspēs detīnātē quot sūt
forē detīnātē indūcēndē. sēc 3o. Dīlī
quēndūm ē de illo ē 1o aut ē ēālis
aut ē rōīs. nō primo nō q̄ ēūs
nō ē ēālis. nēc 2o nō q̄ nōn ēūs ēālis. per
actūs intrēdūcēs ¶ Si dicās q̄ forā nūā
inclināt p hās 1m sē. sed p aliquā spō
sitōēs additārū. ¶ Cōtra quōd aut
illa spō ē actūā aut passīā. Si
actūā tūc hābēt ēspōn. q̄ nūā aliqd passīūm
inclināt ad aliqd nūā q̄n id ē actūm et
passīūm. q̄ p inclināō sonāt ī acti
tātē ¶ Cōtra ēēliōrē ordīnēm et de
pendēntēm et inclināōēs hās ē 1m 2o actūm, perceptūm
sūm et 3m actūm q̄n illūd qd nōn
ē actūm nēc passīūm ¶ 1m dubīūm
ē de rōē illūs opīnōnīs. q̄ ēs agēs
nō pūs nā agit q̄n intrīnsēcē. si pōt
puta rōēs seminālēs. hoc patēt q̄ causa nobilior
nōnēs sūmē sit ēūs rōēs sūmē alīūs

materia

non p̄ub agit ḡ ugno. q̄ ocs re
sil agit. ¶ Ter. Du. ē q̄ ūd. q̄ ē
elemēt ē ponda ro seūalis. quia
augs. ponit rocs sēialis ut ūo q̄d
libz fiat ex quolibz. sed detiatū ex
detiato. si gō elemētū ēpōt detiatū
pū. a quo hoc detiatū ēliq̄ pot
guari. ita q̄ ūo pot ex alio guari
tūc ny elemētū cēt ro. sicut ny alys.
¶ Dubū ē de desiproē seūs quā
dat. q̄ videt. q̄ seūe ūo ip ūte
ip alīq. q̄ seūe tūa ē tūcū. ita
q̄ vez tūcū guat. ex vēo tūco
sic ex seūe ß. augs. et ty tūcū
ūo aūt ip aliud. ¶ Dubū ē de
hoc q̄d dicit q̄ seūe ūo ē principū
actiū guacoūs. q̄ ē impfecto. ho
ē q̄d cū. sicut ēt ny 3o libro q̄ pri
hz rocs actiū et mr silē. et pat
habz rocs actiū pū. et hoc ūo
ē n' roē seūs. q̄ nichil aliud fit
pē n' de secundo. seūe. sicut loquit. ~~augs.~~ ny dū sīb locis
de seūe ē corp dētē spēi. ex quo
p ratō nālis ß. rocs ūrsuny ūo
natū ē corpo silis spēi. p. ūut sit
corpo dētē spēi pīs. quia ex quoli
bz fiat q̄d libz. sed ex detiato detia
tuny. tū q̄ ß. ūiēs tūcū sit ex
tūco et ūo ex alio guat. q̄ aut
ex seūe p ratō nālis natū sit
aliq̄d guari. pīs q̄ ūo dicit. ipsū
ūo dicere dicit ß. rocs seūalis.
q̄ ūo ß. rocs ūrsuny ūo. nec
habuit p̄. de sto rocs seūs ny
cū productōe. q̄ aut corpo guat ny
ex seūe sit silē nel productū
q̄ silis nel ps. pīs ūduc. q̄d ē
ūsilē. q̄ tūcū ē seūe ēpōt tūcū
et ūo tūcū. n' sic pē et filio. q̄ at
aliq̄ sit ip generādi pīs de seūe
ny pomo. sed ūo ē seūe ēpōt pom
sed ēpōt arboris. et ro ūo ē de
roē seūs q̄ sit impfecto ipso pro
ducto ex seūe. ūc q̄d ūtū. ip aliud.
ūc ē de roē seūs q̄ sit proprium

ex quo producit. ē ipso producit
vlt. ny quātū. ūc ē ūc. sed pūū
vny si sint multa agēcia ordiata
et multe actoes. ad producēdū rocs
alicuius ēpōsit detūmāte spēi. sic
ē ny quācoē tūcū. q̄ ibi sūt multe
actoes. sō. illud q̄d ē pūū hz
rocs seūs ēpōt vlt. quātū. et
ūo ēpōt aliquid medy. et ūo ēpōs
ny generāoē tūcū sūt multe actoes
medior. ty tūcū ūo ē seūe. illorū
medior quātor. q̄ dicit forālit
ß. ipsū. q̄ seūe ūo indūt ēpōt
ultra duplū spēi. sed illa q̄ sūt
vny spēi. et ideo tūcū q̄d ē pūū
agēs rātūny ny tūcū. ipso pressū ē
seūe tūcū. vlūo quātū et ūo ēpōt
aliquid ut medy. ¶ Ter. ē q̄ seūe
ē pū. productū aliquid medy. i
Dundū detiate spēi. ita q̄ vny
spēi et ūo alīq̄ sicut tūcū nel
seūe tūcū. sic ē seūe tūcū ūo alīq̄.
et seūe hoīs ita ē productū hoīs
et ūo asimp. et alīq seūe et illud
cuī ē seūe sūt eēd spēi sicut
tūcū tū tūco. aliqy alīq̄ sicut
homo et seūe hoīs. ¶ Ad 2um ad
2um d. q̄ necessitas ponēdi rocs
seūalem ß. ūte rocs arē. lis. ūo ē ut
vte rocs. q̄ rocs ūo dī vtū
sed conceādi. ut p̄tū ē ny p̄ūo 2i.
ūc ip ūmitez gnācoūs po. q̄ si
ūā cī sēpā ab omni fora sbali et
aer. et starz unda. cēt ny potē
ad foras sbalem. et ty tūcū ē q̄ ibi
ē sola ūa. q̄ quā. pot salū seūe
ronē sēialē. ¶ Ill si ex quolibz posīt
fi q̄d libz ūo cēt ro sēialis po
ß. augs. sup ge. et ty tūc ge
nerā. cēt nālis sicut ūūc ē. vny
q̄ augs. indūt vnū corpo guātū
ex isto et ūo ex alio sic tūcūny
ex tūco et ūo ex ordeo. pont
Distīcta seūā et distīctas seūā
leb zōnes. sīz ut corpo detiate
spēi generāt. ex corpe detiate spēi

ergo ūo ē ōs rōn semi
nis. ergō principal
ē ipsius ūo producto
¶ Ad ōe iii q̄ sic
ūcer.

q̄ pduci ita q̄ ūo
ab alio corpe
alīq̄ spēi

l. augs.
h grano

l. sēialē

l. nālicātē

et tūc
cēt. vera
gratia

g (Sed) Dubium est tunc quo salvabitur
nativitas gratiosus. Ubi sicut ap
natura accipitur multis modis. Vnde primo
est natura Dei tunc quando arte et quando opposito.
Secundo de qua 2o phisicorum ap primum actum
Secundum in agente a natura et a voluntate
et sic de agente non liberum dicitur naturale
hoc modo agens violentum dicitur agens
naturale. quia non est agens liberum nec a appo-
sito. puta motus gravis sursum dicitur naturalis.
quia est a natura et ut dicitur quando
quod unum gravem elevatur aliud unum
gravem. sicut patet in libro liberate
duo gravia. Vnde magis gravem descendit
et unum gravem ascendit. ubi enim est
motus violentus. quia unum gravis sur-
sum. et est motus naturalis. quia est a ra-
naturalis agente. quia ab alio gravia na-
liter descendere. Primo accipitur na-
ut dicitur quando sunt generatus et corrupti.
et sic habitus gratia non dicitur esse
a natura. quia sunt acquisita ex actibus
consuetudinis. ut patet 2o ethicorum. Primo
accipitur ut dicitur quando violentum. et
sic aliquid dicitur in potentia 3o sic naturale
uno tantum modo. esse in potentia naturali
est habere inclinationem naturalem
ad quod est in potentia sicut gravia est in potentia
naturali ad esse deorsum. quia est sursum.
quia habet inclinationem naturalem ad esse
deorsum quia est sursum. et est primum
actum sufficientem illius motus a motore
pedumento. esse autem in potentia violenta
est habere inclinationem naturalem ad gravia.
sicut gravia quia est deorsum est in potentia
violenta ad esse sursum. quia habet
inclinationem naturalem ad esse deorsum. esse
in potentia naturali est quia aliquid non inclinat
ad hoc non ad eius oppositum. sic sup-
ficiens est in potentia naturali ad opposita.
quia non ad eius sed ad illa est in potentia
naturali ad receptum sine aliquo actu. non est in potentia naturali
potentia naturali. Secundo de potentia na-
turali ut dicitur contra violentum. sic dicitur
quando aliquid in potentia naturali non quia
est actum et passum ad illud oppo-

quia non plus quam est ad sic inclinat in clinat ad ea albedo quia

h tum est in potentia naturali. quia ex quo quod est
in potentia ad aliquid quod potest recipere est
passum. et ex hoc quod est in potentia naturali est actum quod hoc vel in potentia naturali ad aliquid hoc inclinatur naturaliter ad id.
ad ad hoc inclinationem naturalem ad illud
inclinatio autem naturalis non est nisi quando
usque quod non est sine actu. Tertia potentia
primum passivum non inclinatur plus ad unum
forte ipsum ad omnia gravia. sed potentia naturalis
ut distinguitur contra violentum inclinat
dicitur ad unum forte. ita quod non ad
omnia gravia quia inclinatur ad omnia, non violentum
potest non violentum. quia illud est gravia. quod
hoc gravia inclinationem naturalem ad gravia.
sicut gravia naturaliter inclinat ad deorsum
et violenter sursum. Tertia inclinatio est violentum nisi quia quia inclinatio non na-
turalem aliquid fit in eo quod violentatur.
et ideo quia voluntas non habet inclinationem
naturalem ad ad quod fit in eo plus
quam ad eius oppositum. non non potest
movere violenter. quia violenter movere
aliquid contra inclinationem naturalem in eo
quod est in potentia naturali pro ut dicitur
contra violentum habet inclinationem naturalem
dicitur ad unum. ita quod non ad aliud.
quia ad aliud non movet nisi violenter quod
non naturaliter movet ad illud. Primo
naturale ut distinguitur a supernaturale. et
sic motus gravis sursum dicitur ~~supernatu~~
ralis quia potest fieri per agens ~~supernatu~~rale.
Secundo radicaliter naturale ut dicitur quando principium
motus per accidens sicut dicitur 2o physicorum
quod medium est radicaliter esse quando
semper simpliciter. et sic dicitur natura deorsum
eo quod est per se potentia naturali modo alterius
tonis. cum illud est per se sine sit potentia
activum sine passivum. Tertia quando
quia dicitur naturalis primo ut natura dicitur
quando arte et voluntate. per naturaliter agitur
quia agens non agit per artem nisi liberum
Primo et dicitur naturalis quia non est ex actibus
consuetudinis. Primo accidit natura quia
dicitur contra violentum quia potentia
dicitur in potentia naturali violenta

et neutra et ad ꝰ pōnt naliem
quē distinguit ḡ violētū sic nō
D² quia o nālis. qd' ptz qr illud d²
ē in po nāli p⁹. qd' ē passiū et
actū ēspreū eqd. Nūc aut nā ē
in po passiua sp⁷ ꝛ. ꝰ forme et
nō actiā. q⁹ nā nō ē sic p in po
nāli dicta ḡ volentē. Qnf² qr
qḡ aliquid ē in po nāli ut dicitur
cont violentū ad vna forāz est
volent' sub alia forā. alit' nō ac-
cept² po nālis. vt dicitur ḡ volē. ⁷
qr qḡ aliquid ē sic nālit' sub vna
forā. ē volēt' sub opto alia forā.
Sic qḡ aliquid ē violēt' sub aliq
forā nālit' p ut dicitur ḡ volē ⁷
sub eiq opposito sed qḡ aliq ēpstit
sub vna forā nālit' et post sub alia
ita qp p. cont tūc ēpstit sub oppo-
sito p⁹ forē qḡ ēpstit. sub 2ª
ista patz de gēn. sed nā nō plq
habz mediāciōēz ad vna forāz qp
ad aliā. nr plus ēpstit volent'
sub vna forā qp sub alia. sed p
rse ēspreū multiplicz forē et sic nō
ēpstit po neut. et ō ampliēdo
pōnt naliem pro omi potēa dicitur
cont violentū sine sit nālis ppe
sine nō ppe sed neut. sic pot con-
cedi q nā ē in po nāli ad forāz.
qo ē in po neut. qr pnc pas nā
et ēcepta. nr in po violēta in
nāli ppe oppta moto quo suppliach
ē in po neut ad aliqēz et cui
oppo. nr ē nā alit in po ad
formā. Sequēdo de nā qito nō
sic D² quia o nālis et supnālis.
Et D² supnālis vt forā quata ē
ab agente supnāli pū a deo. sed
forā pot ēē a deo dupliē vel ḡ
rōez cursiuē nāe. et tūc ē a deo
sicut a cā totali. et sic nō ē in ppo-
sito. ḡ quia o D² nālis qr forā cāt²
ab agente creato nāli. Qo Dicit²
nālis sine p forme producē tolit²

a deo sine pcali et pcalicē ab
agente creato. qr producē ab aq⁹
pū o nātū o qd' fiat vnū cū eo. liz
sit pū ⁷ passiū et ⁷ nō actiū puta
nā. Ex qll ptz nōnullos ponēdi
rōnes seminales. sc qr nō qdlibz ge-
neratur ex quolibz. sed deriuatū
ex deriuato. et qndō aliqd' ex qd ē
rōis fit ab alio ex qd rōis. i. ḡ ⁷ qp
rōez cursiuē nātie nō pot fieri ab aliq
aliq rōis. sicut tūc fit ex pte
cō. si tamē fiat mediante alio aliq
rōis. et ḡ qo ḡ rōez cursiuē nē
sicut semē fit ab arbore. et arbor
fit ex semē. et ut ex semē ex
illa arbore. tūc illud qd' ē semē
ē semē ēspreū illud qd' ē alterius
rōis a semē. et ēspreū illud qd'
ē ēspreū ex qd rōis cū sēcē. sicut
semē arboris ē ḡ semē arboris
ratē ab eo. q arbor ē alterius rōis
a semē. semē producti ab arbore
ratā a primo semē. et illud 2ᵐ
semē ē ex qd rōis cū primo. sed qo
nūq ē nisi mediante alio aliq rōis.
sicut in ppo ē arbor media inter
duo semē. Ex qll pot patēr
in quibz et ēspreū qnoz sit po da
rō seminalis. qr po da ē in illo et
ēspreū illoz quorz ē vnū indiuidū
natū rari ex alio ḡ rōez cursiuē
nē et ita gnari ab illo ita qp
nō ē ab alio alterius. ig. Deo est
ponēda in animalibz et plantis
et herbis et huiusmodi vnū bz quē
p̄ducūt sibi similia in spē. quia
producta nō pnt ḡ rōez cursiuē
nē produci ab aliquo alterius spēi.
et ō in eis nō ē po da. cum omni
eius nō possit gnari ab vno ḡ
a multis sicut ignis pot gnari
ex terra. ac. et aqua. et ḡ illud
nō ē rō seminalis ponēda in illis
in quibz resstate actiōē pū lis
agentis produci aliq mediante semē.

Ex quo ois effectus a cā 2ª i mediante pducta a deo tēp a cā prali et pr ē i ppsito Alio nō ē ado h quēz ēsi nate

sub stia q violēt ex stit sub 2ª

et ē semē alterius

3 arg

ut in mutabilibus seminalibus. sed in aliis
mutatis in quibus unum individuum de
matutinum potest fieri quia ex detracto
alicui prei ita quod non alicui ¶ Ad
ad 3um articulum quod se habent semina
respectu formationis corporis Xpi. post
Dei quod aliquo modo Xpi fuerunt produc
tus ex re seminali. quia fuerunt in
rebus seminalibus ad formandum corpus
Xpi. ex quibus corpus eius potuit natu
liter fieri formatum. sicut et aliqui corpus
quia tunc quae rebus seminalibus non re
mirebatur ibi de sto ad formandum eius
humanum et visibilem cursum nisi per
hoc defecit ab ista de nova de subtilis
rebus seminalibus. Non forte fuit ibi
vel potuit fieri semina eius dispo
sitivum per animam sicut semina vini vel ho
nis. et fuit semina beate virginis. quia tunc
illud corpus non fuit formatum humanum et
visibilem cursum nisi. ideo Dicunt sancti
quod Xpi non fuit productus humanum semi
nalem ¶ Alia est et Dyonisius quia ad
productionem aliorum hominum concurrit semina
decisum ab homine. et multa alia quae non fuerunt hic nisi esse potuerunt.
sed si ibi fuit semina silis disposi
tum seminis homis fuit immediate datum a
Deo non ab homine ¶ Ho ytl potest
patere quod beata virgo operabatur in formatione
corporis Xpi quia in formatione corporis Xpi
fuit administratio nisi et ad illum
beata virgo operabatur per ututem nutri
nam cum de sanguinem vel alia hoc
ex quibus formabatur corpus Xpi fuit
creata Dilatio nisi ad locum concien
tem quantum. et illa fuit miraculosa.
et illa fuit a spiritu sto. et in hoc ad
illam delectationem et multam tristitiam
que ibi fuerunt beata virgo michil
fecit. Quia fuit ibi inducio forte habilis
naturalis. et impetu illius operabatur beata
virgo cum ff. tamen una cum tolis.
quia illa edu de potentia nisi. et ideo
impetu illius potest beata virgo habere
activitatem sicut et inductionem alicui forte

in habitu a natura. Quia fuit ibi inducio
aut mutatio potentia ad illam michil fecit
beata virgo. quia illa non edu de po
nisi. et ideo impetu ex nulla formatione
facta hic activitatem ¶ Hic est Dicunt vtz
possit saluari quod beata virgo est ve
nisi dei potest quod michil operatur in
formatione corporis Xpi. hic tunc administra
ret nisi Dico quod non quia tunc nisi
dicit totum istud sicut quam vinctus
vota spiritua ministris nisi alii idi
Dico ergo rebus vel alicui hominem
et visibilem cursum nisi. tunc nisi
transire de loco ad locum
rationem quantorum et hoc sine
actione sine passione. et quia sic Dicit
Dei nisi opus quod spiritus heat rebus
mutabilis. et quia locum quantum sit det
minatum. et ita tunc non potest Dicere
nisi non obstant quod ministrat nisi
quantum ¶ Hic Dicit nisi sed virgo Dei
parent Xpi Dico quod non est adhuc
aliud dandum quod possit Dei pa
rent Xpi. nisi sicut sed spiritus sanctus non pt
Dei genitrix ¶ Assumptum patet quia ad
rebus pertinet equitate quod ab aliquo
animali vinctus predat. sed spiritus sanctus
non est animal. nisi potest commutari in
formationem eius corporis nisi libere nisi hominem rebus
et visibilem cursum nisi conferre
bat. genitrix sicut non potest Dei parent.
et per rebus solis virgo Dicit Dei pa
rent ¶ Contra istam sunt aliqui Dicunt
Dicunt enim videtur quod beata virgo nisi
actione operatur. quia inducit forte est
nobilius quam preparatus magis genitrix
inducitur forte naturalis in corpore Xpi
deputatur beate virgini. et preparatio
tunc sicut/quod multum potest ¶ Ad
Dicunt et de semine et rationem semina
li vtz sit in actione vel passiva.
et vtz sit beata vel ac. quia sit in
actione videtur quia ubique philosophus loquitur
de semine quod putat [illegible] ut causatis
inducit. et agere ¶ Dicunt et quia

dubia fidei

/. sed quia beata virgo fuit nobilior spiritu sto

videt quod ro sensibus est posita ut
vite creat. si enim forma creat sed
quod forma est per se tis productionis quod
probat quod ocs quod per se creat est per se
tis producit. forma per se creat per te
go ice. et per consequens totum non fit per se
quod est creat phis. nec quod totum pomit quod
corpus per se creat. sed hic quod
2o nec nisi potentia in ma est
hic multiplicatur forma. in ma est aliquid
ne quod habet esse entis aliqui ge-
netur. sed michi tlem potest poni
in ma generatio. sed tunc erit Datock
forma quod est in phis ibid. sed 8o
nec ex chaos forma non laugmen-
multitudinem sed perfectionem. et aliqui
forme generande predit. tunc dicit
ro. quod ideo videt quod generatio dicitur Diui
nalis. quia solum poni nec potest aliter
quia dicit Deus nalia ab arte. hic
quia in illis est principium passiuum non nisi
generatio forma arte lib. dicitur Diui nalis sicut
alia forma. 2o phis. si aqua
manifestum quod aliquo sic est ab arte
cos non fiet nauis a na sicut
non fit ab arte. sed si esset in lig
tunc esset principium artificiatum in lig. et
non qui fit ab arte. sed violentum
est illud cuius principium est ab extrinseco passio
non consentiente vnum. sed si ma sit sed
passiua tunc non confert vnum. et
violentum repetit ocs forma quam
repetit. dubium est quare inde quod
in ma sit a natura ad forma quod
potest esse sine arte. quia primo phis
habet quod ma appetit forma quodam
rationem sed michi impossibile habet
actum tis esse sine arte. sed
primo nec omnes homines ma sua
desiderant. et tis non oes homines a
trahunt. sed ad sed generatio. ad
primum istorum dicit quod spiritus sanctus non plus
agit quam beata virgo. quia spiritus sanctus
preparat materiam et inducit formam
eius beata virgine. sicut ea prima

et silicet non est verum. verum quod induceret
forma fit sit perfectius et nobilius quam
preparatio materiae. quia id potest esse preparatio
et inducere. non est perfectius quam effectus.
magis ea prealis. patet de sole. licet
sit verum de ea totali sicut aliquid
dicitur est. ad aliud dico quod ratio
semiralis est aliquid ac materia alia pas.
quod autem sit actua est de intentione
augustini super gen. in Dicit ipse illo
opinione genio cum quo potest ro-
nerti in ramos. et per consequens potest hic
rocet actum. quod autem habet rocet pas
patet. quia est semen multis et semen
semen. semen autem semen potest habere
rocet passiua. tunc quia semen aliquid
sui corrumpitur. quod autem corrumpitur
se hic in rocet passiu. quia hic rocet
actum. sed est sua nel ac. dico quod
potest poni forma sualis seu vel
accidentalis. et quod corrumpitur in in-
ductione forme principalis. ad ad
dico quod de tio productionis quia
ad oia tha est phus ne gnady. quia
ipse errauit. deputet enim quod forma
sualis non fiunt per du lib a deo sed
a caus 2is per eductionem de potentia ma
et multo non a deo. opinam ha-
bent dicere gnu. non hic phis corpo-
situm est per se tis productionis. quia
hic enim non potest produci nisi corpo.
opinam autem dicit quod forma potest
fieri a deo per se sine ma. et in
ma. et quod de sto et ab agente
non requiritur nec manus in sua ac.
tione quia est deus creat. et hic dicit
quod forma est per se tis productionis
vt forma fit ab agente non requiritur
magis. et corpus est per se tis produc-
tionis vt forma fit ab agente non
requiritur magis. ad aliud dico quod
potest ne non est aliquid ratio media
inter magis prima et formam sualis.

passiua differet

esse

perfectio

ad primum dicit

qz deus possit facere multa fieri de a
re Deinde ab ea. et tamen non potest
ea facere fieri per se sua. Sed philosophi
sed ipse loquebatur dicunt illud esse ptu
ad denominationem extrinsecam. sic sed quod
sunt forme inducende in materia esse
denominatione extrinsecus potest habere
materia. pueri quia in materia potest induci for
/. et homine formam, et bonum et si esset unum
in materia distinctione
extrinseca de re
ipsum ad formam
esse, et bonum, ut
no non po non vel concepta ad fundandum
materia ut potest recipere formam azimi et
aliud non vel concepta vel voces
ut potest recipere formam bonum. tunc
illa concepta vel voces dicuntur
potest materia. et dicitur potest dicere
formam | Ex. In aliis sol habet
posse producere plantam et vermes
et iste potest a parte solis non dicitur
sed sunt diversi conceptus vel vo-
ces diversorum de nominibus solis
sunt omnes dicuntur a parte sua. puta
vermificatum. sed hoc non vel con-
cepta solem fit et tonitrum unum
productibile a sole. et hoc nomen
vel concepta plantam fit eadem
solem tonitrum plantam productibi-
lem, et hoc potest vermificatum et
plantam solis distinguunt. et non
tamen aliquam dicunt in sole sed tam
sunt distincti conceptus vel voces. gnomon
eadem non est dicendum de potentia materia si
cut dicitur nomen. vel concepta impo-
sita ad fundandum materiam ut est recipibile
diversam formam. Dicunt apostolus potest
et non tamen aliquam dicunt in materia.
sed quia sunt diversi conceptus vel
voces fundantur materiam, cognoscendo
diversas formas, et esto quod potest
salvari materia potest et tamen aliquam
esse multa diversa in esse et
aliis Ad aliud dico quod primo
ponit datores formarum quod non
ponit deum agere immediate in istis
inferioribus. tamen quia ponit deum
non posse aliquid producere sine materia.

sicut non agentes naturales. et deo
ipse non habet ponere datores formarum
Nos oppiani ponimus quod omnes
datores formarum tamen cum oppositum tamen
quia deus agit immediate agit in omnem
actum. tamen quia potest producere aliquid
sine materia. Dicit agentes naturales producere
to. et oppositum et non formam tamen tamen
primo. quia non potest producere per se sine materia.
et si posset per se producere sic potest
deus. tunc forma per se tantum esset producere
Ad aliud dico quod verum est
equivoce de potentia ad actum non largiter
multum. loquendo de potentia obiectiva
non subiectiva. quia dicitur quod plures sunt
in potentia non est in actu loquendo de
potentia subiectiva. sic largiter
multum. et Ad aliud dicunt quod
non est. quod potest esse primum esse motum
illum in quo est actum vel passum.
et non est de ratione quod apprehendat in ali
quo. sed quod retinet unum in quo est
actus vel passum. sed ars non est
primum motum in quo est per septimum
de medicina 2° phi 4. Una dicta
est in hoc quod materia est primum actum vel
passum motum vel quietem. sed forma
artificialis non. quia nullum est primum. Ad
aliud dico quod illud est molentum
quod passum non conferit unum sed
conferit ad finem. quia habet actum
melioratum, patet de gnomon quod molat
esse sursum. sed materia non habet
melioratum ad unam formam nec ad eum
oppositum. Ad aliud dico quod appetitus
unus actus ut dicitur potest aqua
qualis et violenta. potest materia non
appetere formam. sic materia non diligit
formam. nec habet melioratum actum ad
formam. Unum sicut in materia non est vera
delectatio. sic nec est vera appetitus
2° actus dicitur est potest materia recipere
formam quia cum per quam natura est perfecta
et sic intelligitur quod tamen vel sub aliis
verbis potest dici. quod appetitus ut dicitur

/. ad finem

/. potest ad neutrum et in
letum. illum ut
distinguitur contra

Unde agentes naturales producunt tamen
quod et non formam tamen ter
minum esse quia non potest produ
cere esse sine materia si non
produnt formam in materia

/. deo applicat

cont̄ pōn̄ neutrū violētā et
nālem. Alio nō vt ē po^a neutri
nō/. aptā ad ppo^m. Ad aliud 2°
q̄ omes homes nātū sūt deside-
rāt. nō actu elicito. si q̄ oēs ho-
mines hūt nte^m quē ē in po^a ad
actū sēdi sicut ad suā pfectionē.
h^z de ista dū^de

Q IIII

Circa in brā vīgīnē fuit fomes
pcī. hic sūt duo fūcēda
primo videndū ē quid sit fomes. et
quō ēnāsit in brā vīgīnē et. quō
nō. 2° quō brā vīgo fuit ipeccabilis

q̄ sit fomes

Circa primū dico. q̄ fomes ē aqua
qualitās cor lis. inclinās appetitū sp̄i-
tūm delectabilē vel tstabilē ad actū
inēsiōnis q̄ sit p^ma cōcās cōtra eli ḡ.

/. nō ē appetitus spiritū q̄ fomes

Ex hoc pt. q̄ iste fomes nō ēnāsit
in ḡ^o ante cōcās. Nō post. appetitus
tū spiritus nāsit q̄ tunc q̄ iste fomes
nō ē in brā pō ēsumēcōnis. nec
erat i primis pcentibus. ꝓ cōs pcī
et p hoc cōsequēs in alis. Ap-
petitus autē spiritus fuit in eis ante
pcī sicut post. q̄ autē fomes sit
quēdā qualitās pt. q̄ ēcepit magl
et mag. q̄ vnus ho plus inclinat
ad actum appetitus sensitiui q̄ alius
et idēm ho plus inclinat vno tpe q̄ alio
ad actum illū sicut quilibet experit
in se. Sed autē inclinet delectabile
pt. q̄ ideo vōt^r a sānis et doctorū
bus libido cupido vōtās cōcupiscēdū

/. fs inflīgebat primis primis

voluptas

Sed autē inclinat tstabile pt. q̄ sic
concupiscē ē cū delectāt^r. sic urasci
ē cū dolet. nō d^t augustinus de bap^mo
parvulorū. languor iste tuāmq̄ est.
q̄ monet ad mala desideranda. et ex
ista auctōte pt q̄ inclinat appetitū
cont̄ indi^m ēnāsit. Sed dubium est
vtq̄ fomes iste fuit ablatus vel ab-
lātus a vīgīnē brā vel nō. Respo^o
q̄ totalit^r fuit ablātus et ablātus. q̄
fomes pcī cōnōt actū pēnādi qua-
lem nō pōt fīē. Sed fomes simplē

/. potuit

triplex

auferri pōt intelligi. Sed. Amo^o
q̄ nō possit inclināre vōtās cont̄
indicū cōmēs ad aliquē actum
et sic fuit ablātus. q̄ ꝓtūgis po-
tuit inclināre ad aliquē actū quē
illa qualitās ēnāsit in pte spiritū-
tū aquē hīta fuit in vōtē cōn-
tra illa qualitās nō potuit ea
inclināre q̄ indicū cōmēs. quēmo
actus ille ad quē inclinabat illa
qualitās moderabat^r p aliū in
vōtē. Ista autē ablātā pōt dū^r
intelligi. vel in p^ma sui cōfīcātōē
vel in 2^a. In p^ma fuit iste fomes
ablātus puta in eis cōcepcōē q̄n
infūdēbat^r anā. eis q̄d ne inclina-
ret vōtās eis ad pcī mōrtāle.
sed nō q̄n potuit inclināre vōtās
ad pcī venīāle. In illa cōfīcātōē 2^a
si in concepcōē salutātōis ipā fuit
totalit^r liberata a fomite. Non q̄n
ēnāsēt illa qualitās. si q̄ sic q̄ nō
potuit inclināre vōtās ad aliquē
actum pcī mortāl vel venīāl
Et ego isto sēc^o q̄ ante cōcepcōēm
salutātōis potuit pcī venīāle
lātā nō mortāl. si post nō. Alio
nō pōt intelligi simplē auferri
ita q̄ nō inclināt ad aliquē actū
quē nō poz vōb sequēs cōtra
rationē suspēdēre et impēdēre sui
ne talis actus q̄ tālis rōnis dic nō
dicētur. et isto fuit ablātus in 2^a
cōfīcātōē. 3° pōt intelligi sui
auferri sic q̄ q̄ nō poz inclināre
ad aliquē actum sine omni nō
bedīēnt ad rōnis et volūtātis et
sine omni rebellionē. et^c nō fuit
omīno ablātus nec in p^ma cōfīr-
mātōē nec in 2^a. q̄ tālis qualitās
inclināt ad sitiendum fāmam sapiēntiē.
et a^d. et tālia nō fuerūt in sua
pūritāte. q̄ nō fuit in pūritāte sua
sitiē vel esuriē ita q̄ tālia
cōhibēnt tālē motū. q̄tū potuit.
et sic nō potuit. nec fuit neg-
ligēnt^a vōtās in nullo peccānt

quia theologi motus quicumque sint ut
praeduc actus voluntatis nullo quidem modo
primo. uno modo potest concedi quod formales sint
in primo quia dum sunt viatores quia illa
quae talia sunt in eis sed non inclinant nec
inclinant eum ad aliquem actum primum nec
moralis nec vitalis moralis nec actualis.
sed actus naturales inclinant vel eum in
clinabat in quibus conversabat et cum
aliis hominibus sed post resurrectionem
non sunt in eo nec est nec erit in aliquo
beato. Secunda 2m affert duas differentias
una quod beatus vigor sunt impeccabilis
cum nullus actus vel habitus excludat
omne primum in beatis. Alia quod potest
mereri si sunt impeccabilis et non potest
flecti ad malum. Secunda ad primum
dicit quod nullus habitus nec actus habitus
quod potest excludere omnem primum tam
commissionis quam omissionis. et si non
potest commutare actum malum tamen
potest cessare ab actu bono. et sic primum
primo omissionis quam 1m sunt in se. ideo
Dico quod habitus aliquis habitus in
clinatur ad actum bonum. et deficiatur
a malo. et deinde sic ordinatur quod sibi
coepisset coagendo inducere sicut tam
praeliis sicut fecit in omni actione
sicut Deus est in 2o coagendo ad omnem
actum bonum. et non cogit ad actum
malum. quia nullus actus potest elicere a
tam 2a nisi coniuncta tam prima inclinatio
id potest bene agere et non malo nec
peccare primo commissionis quia deinde con
versus ut tam praeliis in actu bono
et non in malo nec vicioso. Ex
quo potest tunc mereri. Dico quod licet
ex parte habitus habitus principaliter
nec ad bonum et non ad malum tamen
omnibus actibus bonis Dimisit cum
libertatem ut liberi et gratuito poz
omnes actus bonos elicere. et sic
meritorie. ita quod nec potest bonum actum
elicere et non elicere licet non malum
et per quos eliciendo bonum actum meruerat
Ex tunc est Dubium utrum fuerint peccata
et deinde respublica sibi ad bonum et non ad malum

primo omissionis vide quod quia potuit
cessare ab omni actu bono in quo
potuit mereri. et tenebatur tunc illum
actum elicere. Secundo potuit cessare ab
omni actu meritorio qui tenebatur in
actum elicere. aliter ille actus non esset in
potestate sua. et si aliquis cessare voluis
set Deus statim concurrisset ut cum tollis
se ad causandum illum actum nec ipsa pec
caret primo omissionis. Ex quibus
utrum per illum actum cantum a Deo tollitur
meruit Dico quod ille actus non
fuit in sua potestate tollitur cantus
a Deo. quia tunc equitur ad hoc quod actus
sit meritorius. Vel potest Dici quod me
ruit per istum actum quia licet non potuit
istum actum elicere tunc ab illo potest cessare
quia alium actum bonum et illud obtulit eli
cere. et tunc Deus subsistebat manutenuit
sua ab isto actu usque quo fuit
cum totalis. ut concurrebat ad alium
actum cum id omnium ut cum primal. ut
tunc si sufficiat ad actum meritorium
quod vobis poz cessare ab actu licet non
possit elicere actum. tunc potest Dici quod
ille actus est meritorius. Ex aut equi
rat ad actum meritorium quod voluntas cantata
eliciat eum totaliter vel primaliter
tunc esset Deus quo potest salvare a peccato
omnis. quia licet habet bonum actum
cantum tollitur tunc ille non est meritorius
per illam viam. quia non est a voluntate cantata
et tenebatur per tunc elicere actum bonum voluntarie
voluntate et per quos si non fecit omisit meritorium et non fecit
fuit quod fuit tenebatur quod peccat
primo obmissionis nec ut videtur potest
excusari per illum actum tollitur cantum
a Deo. Ex Dictis quod Deus non cantat
aliquem actum tlez sed non permisit
cum cessare ab aliquo actu bono
prius elicito a voluntate cum. et si ipsum ali
quis cessasset quantum in ipsum fuisset tunc Deus minuit et voluit abstinuit
non cantum actu debito. Ex quo
actus prudentiae et sic
est ead differentia. quia si Deus aequo tpe

quo tenebat illū actū clericī et re-
sumere totaliter consumasset et nō vo-
luntas sua nō g. pro tunc fuit actus
mūtorum. q. ad actū mūtorum nō tūc
requirit q. clericat a voto. ꝗ q. consu-
mat ab ea. Sed potest dici q. deus sic or-
diniauit q. nō esset obligatus ad aliquē
actū mūtorum clericis pro quorūcūq
tpe sicq. si nō clericis nō peccarent
quorūcūq pro. et si hoc sit verū tunc
illa differentia sotia est. Si dicas q.
tunc beata virgo nō meruit in tota
vita sua. Dicō deus forte ordinauit
q. qui clericis bonum actū ꝗ mūtum. qui
autem nō. tunc ordinauit q. nō tenetur
illū actū clericis mūtorum. 2. ptz q. po-
tuit mori. Alia potest dici q. nō
d. in ptate cuiusq; ꝗ suspendere actū
voluntatis suum. qn si putet voluntas mala
ob ta. liz vōs poz suspendere actū
suum cum ob ta. q. obiecta illa mala
tra que tenebat actū meritorum clericis
sibi obiecta qui tenere et ob ta forte
mala. et tunc sibi recipere ad actū
bonum et nō malum. et p illū actū
meruit. q. libere clericis actū ꝗ
ipsum o. q. potuit clericis indirecte
ꝗ aliud. et sic potest in ea ratione re-
mediū et p multas alias vias que
Ex his ista dubia sunt aliqua alia du-
bia. videre q. fomes nō sit qualitas
sic inclinans ad actū. q. nec inclinans
ad actum vel ē obiectū vel potentia
vel habitus infusus vel acquisitus. sed
ista qualitas nō ē obiectū nec potentia
ē. nec habitus infusus. q. deus
nō infundit habitū inclinātē ad
malum actū. ꝗ tū ad bonum. nec ē ha-
bitus acquisitus. q. ille gnat ex actibus.
fomes autem in nobis predit ocis actū
liz nō in primis pentibus. Ad 1m dicō
vtz illa qualitas sit in carne nec
in appetitu sensitiuo sicto contra carnem
Ad 1m dubium ē q. nō videtur quod sit

ab habitus inclinans ad actū istabilitū
q. de roē habitus ē deliberabilis in
clinare. Ille vōs fugit tsti ab g.
nullus habitus in voluntate inclinat ista
Ad 1m dubium ē ꝗ quid potest au-
ferri fomes ne inclinet voluntatem
contra rectam rationem. Ad primum istorum ad 1m dicō
Dico q. nō ē vlit vezq. q. omne in
clinans ad actū est o. p. nec
habitus. Nā rogum actualē in mte
quod inclinat voluntatem vt ea pratu
lis ex sua actus. Actus est appe-
titus sensitiuus inclinans quodam voluntate
sicut ea pratal. sicut in optē vtuosis
vbi vtutes in appetitu sensitiuo. quia
actus positiuus cuius sit tpanea
forte dicit. et nō negatiuus cuius
sit humilitas pauptas castitas ita
In talibus quam ad pte sensitiuam
ē duplex inclinans. vnum q. ratio
ex actibus vtuosis vel viciosis
impant. et illud sic ratio ex
actibus potest dici habitus. et est
aliud inclinans nō ratione ex actibus
bus. et illud ē quadrupliciter aq. nūlis
sequens explexorum homines. 1. v
cum dicunt q. iste magis ad tepe-
ratiam inclinat. ad ad castitatem ita
et sic patz ad primum. Ad 2m
potest dici q. illud inclinans est
in ipsa carne. vt dicitur contra
apostolum sensitiuum. Hoc autem aliqui potest
esse calor. patz esse q. ex diuersa
dispone quantum corpalium gnant
actus q. vōnt passionibus in aptu
sensitiuo. ꝗ gstat q. tales qualitates
sunt in carne. Ad aliud dico q.
assumptum ē falsum. q. de roē habitus
nō ē plus inclinans deliberate q. ista
qd patz. q. sic in voluntate ē actus vo-
lendi. ita ē actus nolendi. ita cum
ibi sint habitus gnantes ex istis actibus.
ꝗ habitus gnantes ex actibus nolendi

p. vnū obm ut ad
nō m. t. v. agnicq
et tunc deus ordina
mit

p. a voto

inclinat ad actū istā sicut habitus
quātūcūq; ex actibus noluerit inclinat
delectabile. Vnde habitus quātūcūq; ex ac-
tibus oriatur non detestari inclinat
istum ad odium quod actum ad quem in-
clinat. Nullus enim potest aliquem
odire delectabile. Et quia dum vult fu-
git istam vitam et fugere vita
non est aliud quam nolle illud quod fu-
git. et ex ista fuga sequitur istam sic
ex consequenti sequitur delectatio. Ad
aliud quod quaerit quid potest au-
ferre somnum. Dico quod per aliquem
habitum informatum voluntatem quia pars
ad actum illicitum resistere ratione somnum
et punit quod indicium rationis. et si sic au-
ferat tunc manet illa qualitas in
se. Vnde si esset aliquis in quo essent
illi actus in appetitu sensitivo interiori
multum et pfecto intuitu quod vobis nullo
pozz tales passiones cohibere illiquando
nisi essent poenae morbis et nisi essent
lites. Ad tertium et vitia illae habitus
in voluntate per quam ei auferetur somnum
non pdeo sit infusus natura nec ac-
quisitus. Et dicit Jo. hic quod voluntas
separata non videtur posse retinere sine
difficultate quin contraheret appetitum sensitivum
et eo ad delectabilia et tedia se.
oportet illud aliud delectabilius carere i
ea quod sit delectatio appetitus sensitivi. quo
finito sit sibi delectabilior. Illud
autem non potest fieri per aliquid naturale quia
illa delectatio in appetitu expedit
oez delectaroez naturaliter per aliquid
supernaturale. Contra illa delectatio ha-
bita mediante habitu supernaturali non
habetur nisi mediante actu. sed actus eli-
citus circa Deum mediante illi habitui et cogit
consuetudinem actus elicito ex puris
naturalibus mediante habitu naturali acquisito
sine infusio. Ad sicut aliquos
mutuo nos christianos credunt ar-loos
fidei ita potest oez aliquos elicere primum
tales ad fidem. et per consuetudinem pozz natu-
ralem Deum diligere. Ad delectatio quae est i
spem dei et maxima hominis philosophi et illa
habetur naturaliter quod non. Ad aliquid pozz
mediante actu et habitum acquisito naturali
absorbere istam. quod eadem pozz mediante
habitu naturali diligere Deum super omnia. et
sic habere delectaroez. Ideo dico quod
illud pozz fieri per habitum naturalem sic
per habitum supernaturalem. Si dicatur quod
tunc aliquis ex puris naturalibus pozz vi
tare oez peccatum. Dico quod non. quia deus
non acceptat illam moderaroez per
habitum naturalem sic supernaturalem tunc pozz
sic acceptare si sibi placeret. Ad
aliud dico quod rebellio non potest auferri
et pfecta tranquillitas fit non per aliquid
supernaturale infusum. non per aliquod
naturale ex consuetudine naturalibus contra fieri
sed per supernaturale putat per dotem impassibilem
Ad contra hoc quod ponit quod clerici in
voluntate non potest esse nisi praedat indicium
in voluntate quia non oez omnino oez requirit a parte
voluntatis quia a parte appetitus sensitivi sed ad
hoc quod appetitus sensitivus habeat actum
suum non exigit nisi pola appetitus oez
sine omni indicio. sicut aliquis experitur
in ad hoc quod vobis habeat actum suum so-
lum exigit omnino obiecti praedicti sine
omni iudicio rois.

Q. V.

Vtrum beata virgo potuerit stare in
originali primo per primum et tpe tunc
diuate sequente potuerit sibi infundi gratia
Dico quod ista potest dupliciter intelligi. Vno
modo quod tunc fuerit in primo per primum et post
in tpe tunc sequente infudatur gratia
successive per post praecepta quod in una
parte temporis infundatur una pars tunc et
in alia parte infudatur alia pars. et sic
dicere pars. et iste intellectus est verius.
quia non videtur aliquis ordo quare magnitudo
potest primum acquiri per quod dicitur primum quod al-
bedo vel alia forma naturalis. per hoc
istud intellectum oez dicere quod acquisitio tales
tunc est vel motus et non creatio per
potentiam. sicut pro tanto possit dici creatio

pr sic auferi
p nullo rebi
net nolunte

caritas

Q V

/. a et b

/. alia

q̃ fora illa producta a solo deo pt
creari. Alio mo pot intelligi q̃ licet
in pmo p ϕ. et q̃ in tpe ĩmte septe
infundat̃ caritas tota sil. et mo pars
pg partem. q̃ sic intelligit Jo. in 2o
ϕ. sic intelligendo vide̅ impossibile. q̃ si sit
possibile ac pro illud tpus prise et
adeqte in quo tu ponis caritate tota
simul infundi. tunc arg. istud tenebis
e dmisibile. et p rons habz ptem
pozem et posteriorem. ac pro tunc pte
pozem illius tpis gra cp'. et quo
vero in illa pte pozi tpis sit tota cari
infusa. aut pb caritas aut nichil. si
pte pori tota producat̃ g. in parte
posteriori nichil illius caritatis totalis pro
ducat̃. vel alter ab bis producat̃.
et sic ab simul et semel cet et
mo cet qd' est mg'ns. et vlt si in
b nichil pducat̃ caritas g. totum te
pg qpo'n cp a et b. mo pot ce ade
quatum et prosinus illius pductionis
caritas sed tm a que e pb illius tpis. et
sic credis a qpositio. si in a nichil
caritas pducat̃ ꝗ tota in b. tunc seq̃.
ab ignorancia p oia. q̃ totum tempus
cp a et b. mo e tempus adeqtum p
ductionis ne g. opz nc dice si
caritas producat̃ in tpe illo composito
q̃ una pb producat̃ in a et alia
in b. et habe̅ qpo'n. Di. dicat̃ q̃
istud ar'n valet nullum cui tpus
ĩmte sequens ϕ cum op'n 3t p.
2to phi. pbo quia q̃ ac pro ali
qd' tempus qd' tu potis ĩmte sequi
illud ϕ. qd' tempus se̅ immte a.
tunc argno sic tu. aut pb pori e
ĩmediatior a ϕ q̃ totum. aut mo.
si g. totum tempus tempo'n cp utrum
pte mo e ĩmte tpi a. si mo tunc
e ĩmediatior g. mo e pori g. in in
tempus cui ĩmte tu ϕ. Ad 2o tempus
ĩmte tu ϕ. pot intelligi 2. vno.
q̃ sit dare aliqua pte tpis qd' sit
ĩmte se̅ ϕ. ita q̃ mo precedit a
et a. in instanti et sic ipos. e
q̃ tempus aliqd' in mediate sequi
ϕ sic probat phus 6to phi. et
sic concludit co pdcta. Alio mo pt
intelligi q̃ aliqd' totum tempus ra.
suptum ĩmte se̅ ϕ. ita q̃ inter
illud totum tempus et ϕ. nichil e
medium nc tpus nc ϕ. et sic mo
vnum tempus se̅ ĩmte ϕ sed multa
tempora. q̃ sit a aliqd' instans. mt
tpus ab a usq̃ ad vna hora. ĩme
diate se̅ a. ita q̃ nichil e medium
et sile totum tempus ab a usq̃ ad
anum. et sic de inceps usq̃ ad mille
annos. et sic intelligit phus 2o
phi. qn dicit q̃ tempus e ĩmte tu
ϕ. et co ut istum intellectum mo concludit
co pdcta. q̃ qn tu dicis q̃ pb pori
e ĩmediatior ϕ a q̃ totum tpus
illius e. q̃ pb tpis mo e pori mer
ĩmediatior toto tpe ĩmte acepto.
et co e q̃ to'n tempus pnus accep'n
includit omnes ptes pori et posterio
rem. et p cons licet pori toto sic
acepto cet pori sepa

Q. VI

Ultimum pter istum sim 3m
datum sit mo pone caritatem
infortunii anaz. ad hoc q̃ anima sit
tara et acepta deo. Una mona
opio dicit q̃ pt istum sim mo e
pone caritatem ratam infortunium
anaz. ad hoc q̃ anima sit grata et
tara deo. ideo q̃ sunt illo deus
mo posit acceptare anaz 2onalem
Pro ghirmatione istius opinionis
ponit tpe 3. rationes. et ipas pro
bat quia prima e q̃ e aliq̃ fora
rata sup quam nc radit coplacere
divina tanq̃ sup ob'n Dine co
placere. p quam hus illa nc est
carus deo. Ita e istam q̃ hc coplacere
nc mo cadit sup anaz conalem
ĩmte cp divina acceptione sed illa
fora e obiectum Dine coplacentie.
et hc e co quare talis ana hus
illud o'n acceptat̃ a deo. A e
q̃ illa forma e amor habitualis
Opinio aureoli q̃ mo e pone caritate
ut ana sic acceptam ita q̃ o'n includat
hdictum q̃ ex tractatu i. p. di. 17. q. 1.
pene sp excusat obiectum filii huius

potest infundi a solo deo ita quod per
nihil aliud potest fieri / in anima ¶ Pro
probatione quinque rationibus primo sic nullus
actus immobilis et eternus fuit super
aliquod obiectum. De nono. nullus enim obiectum
sit eternum et immobile et de nono proprietate ab illo obiecto super quod fuit
Ex. si visio mea sit eterna et immutabilis. non potest fuisse super lignum
vel lapidem nisi color qui est obiectum proprietate a ligno vel lapide. cum ratio
est quia de actu non existente non potest fieri actus fuisse sine mutatione in actu
vel obiecto. sed in actu eterno nulla est
mutatio. Patet est. quia mutatio est
in obiecto super quod fuit actus. patet
quia a. sed actus dilectionis nunc
non fuit super aliquod obiectum super
quod prius non fuit. et nunc super aliquid. patet quod non fuit. et nunc super aliud. patet quod quia aliquis
non diligebat ita peccabat sicut
post. quia nunc proprietate ab anima rationalis
forma illa quia est obiectum divine ac oculis
et complacentie eternum et quia
non cognoscit nisi proprietate. hinc est
caritas quia. ¶ Secundo dicit quod dato isto
esset processus in infinitum. quia si modo
vult caritate in anima et prius
noluit. et propter non vult accep
tare et prius noluit. quia quia est propter
aliquid primum quod est obiectum eternum
divine voluntatis. et de illo est que
rendum sicut de primo. quia deus vult
non carere illud primum istum quod est
divine voluntatis et si sic esset processus
in infinitum. si non est standum in primo
quia quod primum quod voluntas divina creat in
anima est caritas. cum ita est sola di
na voluntas et sua complacentia. quia
non presupponit aliquid primum caritatis
a parte creatae rationalis. et sic non pro
cedit in infinitum. nec est standum in
primo. sic quod deus post natam rationalem
accepit esse caritatis. quia caritas est
obiectum primum accepitis divine ¶ Ite
secundo sic. sic est odium ad detestandum

divina. sic est carum ad acceptandum.
sed actus detestandi divina non fuit
super aliquod obiectum de nono nisi obiectum. illud propter caritatem quia est primum
obiectum et eternum divine complacentie. per
quod ille obiectum fit carum ¶ Confirmatur
quia res formales oppositae habent effectus
formales oppositos Ex. sicut albedo
dat esse album aliquid ita nigredo nigrum
dum sed inimicitias et alia forma
prima caritas ergo natura in suis res formales
divine optime habent effectus op
positos sicut igitur inimicitiae anima
est deo odibilis et detestabilis ita
inimicitia vel propter caritatem est deo cara et
amabilis ¶ Item tertio deus est zelotes
Deliroz quod exorgitari potest et propter non
diligentem se diligit. quia patet
quia virtuosus si virtuose se diligit
non potest virtuosum non diligere liz
non diligere vitiosum. quia si
aliquis diligat deum caritate non
diligit a deo et qui non diligit
deum non diligit ab eo ¶ Item quarto omnis
diligens virtutes diligit non principa
liter alias virtutes sed deum diligit
caritatem quia non diligit aliquis infortu
ratione quia ¶ Item quinto quodcumque pulchrum
est et delectabile est obiectum divine delec
tationis. sed caritas et alie virtutes
sunt huiusmodi. quia ¶ Ratione sua propositio
sit quod divina acceptio non cadit time
diate super aliquem rationalem sine caritate
medium probatur sic. cum principaliter est
ratio formalis quare principaliter diligitur
et acceptatur et magis ratione time
diate et prima illud principaliter non time
diate acceptatur nisi principaliter sed caritas
est talis forma ergo natura rationalis quia per principatem
aliquem deo acceptatur et fit
cara et sine illa non quia acceptatur
divina et dilecta non cadit time
super aliquem rationalem sine illa caritate
¶ Item ad secundum primum fuit nullus actus
est immobilis et eternus ita fuit acceptus

Solo pro
Pro

1. quia divina voluntas
quia in coalique est
divina exercitii qui
dat formam esse odium
et propter oppositum actus ac
cepti divina non tangit
de nono sic obiectum ut

Ex. ratio

Ex. ratio

Ex. ratio

Ex. Pro quia

1. time

2.

dīna tūsit nō sup̄ amaz rōnalez
sup̄ quā pūs nō tūsunt g. ho. cū
nc. ꝓ ꝓterpaucī ot. etiā dīne
acep̄ nūs. Si dicas ꝙ dilec. gnālis
ē rō sufficēs deo acep̄ amaz rōle
Cont. si gnālis dilectio sufficēt cū
deo nc. ēsp̄ū cuiuscūq; nc. rōnal
heat gnāleū dilectioē et rōpla
cerā sic ēsp̄ū cuiuscūq; nc. g.
deo nc. acceptaet qualiz nūz rō
naleū qd flēū ē g. ad acep̄ioē
dīna spāleū qua aū rōnal est
digna vita etna ēquūt dilectio
spālis puta caritata tā a pte ēi
ꝙ aūc rōnal. Ca. ꝓpo sua siz
ꝙ forma illa ē amor habitualis
possibil infundi a solo deo et a
nullo alio. proba. et primo ꝙ sit
amor habitual et nō actualis
qz illa forma q̄ ē rōplectiūtū
amicīe dei et promerēs eā est
habitual, deliābilis et nō actual
sed forma pdta qua aīa sit cara
deo ē huiusmōi g. ūtē. A. ꝓba. qz
si nō tūc nō ēsonte actu amoīs
eliato nō essēt aliq amici g.
opz ꝙ amor habitual sit quo ai
ri diligūt se amoē amicīe. Ꝓba.
qz sicut ē in nob ēsp̄ū propi
mi. ita ē in nob ēsp̄ū dei. sed i
nob ēsp̄ū proximi. ita ē ꝙ si
duo amor vnū rōplacē. sūt be
nūolē. Alius amor amicīe et
isti amoēs ꝓtin. qz amor amicīe
hēt phū. 8. ethi. nō ē sūt rād
amatoē. g. rādama. ē ꝓplēū
amoīs amicīe. sed amor rōplacē
et benūolē. pot hēi ē sūt rāda
matoē. qz possūt aliqui ē benūo
lus et pot nō rōplacē. abstū hoc
ꝙ diligat me. g. eōd. ē in nob
ēsp̄ū dei qz deo ēsp̄ū nc. rōnal
pot habē amoēz benūolē et rō
placē. abstū hoc ꝙ nā rōnalis di
ligat deū. sed nō amoēz amicīe.
cum ī caritas infōrūs amaz sit illa
rādama. sequit ꝙ ē ꝓplēūtū

amicīe dei pūcūs eā g. Ter
opp. effūs rēducū. ad oppositas
res sed odibile deo ē effectū rēductū
in pōnū tanq; in raz. g. ē amabile
ē effectū rēductū in amoēz tanq; in
raz. nō aut in actualē. qz actū non
manz ꝓ ꝙ aliqs ama. g. rēdu.
in habitualeū. Ite illud quo pot
allicī deū ad diligēdū creatū
rōnale. et quo nō posito nō allicī
ē forma illa. qua aū nc. ē acta
deo ſ caritas habitual ē huius
sūe actu g. Ca. ꝓba. ꝙ ipse ha
bitus pot a solo deo fūri i creata
qz q̄ ad actū eliatū nc. aliquo
modo rōnūtū multe crūsta. ignote
omī creatē. huīs thez habitū. tūs
habitus nō pot fūri ab aliq rāta
sed a solo deo. qz si tūs poz fūri
a creata. huīs illū habitū tūc ē
crūsta. esset note tūi huīs illius
habitū. sed ad actū caritatis rōnū
rūt multe crūsta. ignote omni
huīs caritatē. qz nō sit vtz odio
sit digna nec amoē g. habitus
caritē nō pot fūri ab aliqua rāta
g. ūtē. Ijs habitē pot nec g.
talis diffinio caritē. hēt eū ꝙ caritas
ē dilectio dei habitual infusa a
deo sup̄ quā tūnūbilē. a do tūsit
dīna acep̄o faciens amaz ē cara
deo partē. pot. In ista descp
tione pt ep̄ supdicte et addicē
ꝙ merito appellā. hēt forma caritas.
qz qū aliquis diligit aliquē amoē
amicīe. qualis poz ista forma tūt
ēsp̄ū dilēdi hēt duplicē actū vnū
quo rōplacē in dilēto. Alī quo pro
curz sibi bona que pot. Cū i
deo diligentē se diligit primo
diligit eū actu ꝓplacē. 2o ꝓpot
sibi dare vita etna in merito vō
caritas. Cont. ista ꝓba primo ꝙ nō
opz ponē thez habitū informātē
amaz ad hoc ꝙ aliquis sit accepta
tus a deo tanq; digno vita etna
Impba. opiō.

ꝓbo 3 ꝓpos

dilectio/.

2ud

opiō

|: pt acep^re su. tli hom tm dig^m vim eterna
ta sic pt fare d' hoc

et hoc dico quia deus de po abtra
possit quecumque acep^re sine tli habitu
lia non de po^t ordinata. et isto modo
ponit ipse grum qr alit non arguet
gr. cohoz cont^r quae intend^t arguere
Arguo sic primo quecumque potest deus
ordinare ad vitam eternam et potest illam
vitam sibi dare sine omni tli habitu |:
gr. rec. A^d. pts p dicta sua qr omne
actus immutabilis et eternus non fuisset
sup aliquod de nouo n^i p preapa-
rationem prim ob^t illius actus qd' est ratio
bn cum qr si aliquis sit mod actus
deo et post non et p quos actus acceptat
nomen fuisset sup aliqd' obiectum de
nouo. sequit^r ip ille est rarus deo.
Sed^d probat^r. qr deus de po abtra potest
facere puerum aliquem nasci sine pecto
actuali et originali sicut si adam
stetisset in statu innocentie pts et
si deus creaz vnum hominem z manet
sine peto potest gratiare filium sine oi
peto tli. et p quos omnis tli nichil
heat repugnans Dine acceptationi
potest deus pueri ordinare ad vitam
eternam. et statim sibi dare vitam
abstq hoc q det sibi tlem habitum
g^o talis est deo rarus ni et qua
rere in primo q^t quo nascit^r potest
sibi dare vitam cadem rere pq puer
mortalis potest sibi illud puerum re
mittere sine omni habitu collato
et ordinare ad vitam eternam Si dic
p tal multo mo sine habitu est
rarus deo. Sed si deus disponat
dare vitam eternam alicui viatori non
e mere tlem ee in gra et rarum do
et hoc pt sine omni habitu g^o rec
Ad 2^m sic. sicut ipse arguit op^ti
efficiens reducit^r ad oppositum rationis sed
ille modus loquendi lia sit mappiq i
oppositio p posito p q' sunt duo ho-
mines quorum vnus sit dicti deo et
alius inimicus ipsi sunt efficiens opti et
reducit^r ad amicitiam, tanq ad rem
opptam sed iste potest sine omni actu
et habitu esse inimicus g^o iste alius pt
esse amicus sine omni habitu Assump^t
pts qr supposito q peccatum de mortali
sed in vno actu peccatum istum actum non
remanet in anima q sit inimicus deo qr
non actus qr iam transit non habitus tm qr
possibile e q tal actus sit ita
remissus q non possit gratiare habitum
tm qr sicut si quis potest deus de po
sua abtra illum habitum destruere mate
anime et non remittere do peccatum. tm qr
p pena naturam potest ille habitus
destrui. qr posito q cesset ab omni
actu tam peccandi q^m meudi tunc
potest iste habitus destrui p oblivionem
si sit intellectus. p aliam viam si sit
in voluntate g^o e inimicus sine omni
habitu et actu g^o de inimico potest
amicus fieri sine omni tli habitu Ad
2^m. e ad illud q si aliquis sit inimi
cus ergo p offensam aliquam potest
sibi ip remittere offensam et repe
in gratiam sine omni tli habitu tanto
in illo qm e inimicus. sic patet
eudent^r. g^o multo magis deus potest
Ite pos^t e q puer natus in ori
peto non heat habitum naturam nec
supnaturam qr peccatum originale non
est habitus infusus non naturalis et e
fit inimicus deo sine omni habitu.
g^o potest deus originale sibi dimittere
et acceptare ad vitam eternam sine oi
habitu Ite potest actus bonus reputatus
amicus q malus reputo inimicus si
vnus actus malus sine omni habitu
gratiae potest facere hominem inimicum i^2
actus bonus ep gratiae qm e naturalis ac-
tus quem deus potest acceptare potest
facere amicum deo Ite q hoc qd' d^r
q e aliqua forma ex na reputa
tabilis. quae e o^m dine applicare e
p quam anima sit cara deo. et. 2° q
illa exente in anima non sit cara
deo sed iste 2^d intellectus fluit est
qr potest talis forma esse in anima
et tm non opz deum acceptare ea in for-

et inimicam

matrū tali g̃ nō nec̃ ad tlem̃ for-
mā sequt̃ acep̃ Dīna. Assup̃.
pbat̃ q̃ qn̄ a deo pduū duo
effectū ordiati quorū vnū ē pdor
et alius posteior pot̃ deū conferre
alium effectū pore nō conferendo s̄
pq̃ ꝛ̄ ḡ grā et gloria sunt duo ef-
fectū producti a deo grā ē pdor q̃
ē ut matorē et glō ē posterior q̃ ē
ut ꝯsummatorē g̃ pot̃ deū conferre
alium grāz vel caritatē et nō confere
sibi gloriā nō obstāte q̃ ofert̃ sibi
grāz Ad quōd pot̃ deus conferre
grāz et eū statim admittere eūd
pot̃ conferre grāz et eū nō acep̃ ꝛ̄
tamē dignū vita eterna ḡ vultor
tamē pot̃ deus conferre grāz et
caritatem et statim pot̃ eū admitte-
re et p quē pot̃ sibi ofere g̃
tam et disponere eū admittere
pq̃ grāz data, nō acceptare eum
g̃ eūdem pot̃ deus dare grāz et
confirmare in grā in instanti et p
quē pot̃ ei dare grāz et mōmēto
disponere sibi dare gloriā sed ꝓ pot̃
eum offerre in grā Ad ḡ̃ ꝯ eum
de ꝯpri cōdo in grā habet
duplicē actū amicē scz actū con-
placē et actū amicē et p eum
primū actū pot̃ eē sine 2o primū
actū p eū est quo ꝯplacz sibi in
Dilēdo et vult sibi bo ꝯ 2m̄ actū
quo disponit sibi dare vitā eternā
ḡ si deus dat sibi hodie grāz et
cogitat eū crās destruere et ad-
mittere habet primū actū et nō
2m̄ hoc g̃ ē posse Ad qd̄ pōt
q̃ ꝯplacē a qualibz cadit super
qualibz creatāz sed ꝓbabiliz super
g̃ ꝯ ad nolle tuē sic nā angelus
nel anā ꝯmunis ē o ꝯ nobilis q̃
caritas g̃ acepta Dīna porig cadit
immediē sup naz ꝯmunem q̃ primū
acep̃ caritas n̄ ꝓ naz ꝯmunē quē
principaliter acep̃ et ꝓparat̃ ad vitā
eternā Ad posito q̃ hēc sunt 2o ēlēb
ut omnibus ab tl quorū vnū ꝓparat̃

4. quia sup crit̃ acep̃ caritas
q̃ nō acepta

ad vitā eternā Aliūs nō ē vnus do
tatus et acep̃ et alius nō g̃ acep
tus ē ꝓ aliū obiecta Ad Dicit
q̃ sunt ēlēb ut omnibus ab tl et ꝓpa
rat vnū vitā eternā et alius non
tuē cēt acep̃ ꝓpter. Contra
nullus ē ōnō pdestinationis et acep
tionis Dīne a ꝓte pdestinātis g̃
pot̃ vnū pdestinare et aliū non
sine omī acep̃ ē ꝓpter Ad tl pōto
q̃ sunt duo ēlēb ut omnibus ab tl quōz
vnus peccat̃ et alius nō ad̃ post
primū sunt equalēs g̃ pq̃ hoc ē
posse ut deus pot̃ vnū acep̃ re
puta illū q̃ nō peccat̃ et aliū nō
Confirma ꝓ illud Jacob Dilexi et
esau odio habui Ad tl posse ē
q̃ deus acepit aliquē tamē dig
vita eterna et post ut dūrauerit aliū
impedit sibi grāz g̃ infusio grē
nō nec̃ predit acep̃ Ad tl q̃ ho
q̃ ponit q̃ ille aor ē habitual
nō actual q̃ illud ē vbi ꝯplē
mētū amicē q̃ ꝓpriet̃ amicē
altiōr sed amor actualis nō habitua
lis ē hmōdi pti ut nōb g̃ Ad tem
si sint hic duo amī q̃ amat se a
mor actualē et habitualē infinit̃
vnus et ꝓdat p infinitatē ocz
amicitiā habitualē et actualē
iste sanctus diligit infinitē infinite
et post sic pq̃ q̃ ꝯplacz sibi in
eo et ꝓperat sibi bona propōsse
g̃ alius post infinitē habitz aliquē
actū amoris amicē et tū omnis
amor habitual in eo cessat g̃ pt
ēē amor habitual amicē sine
amore habitualē Ad tl cōtra hoc qd̄
s̄ q̃ ille infundit aū a deo solo
q̃ nō maior supnaturalitas ꝯpet̃
in habitu q̃ in actu q̃ quilibz plus
vellz diligi actu q̃ habitu sed
omnis actus dilectionis ꝯpet deū
pot̃ ēē naturalis ꝯ habitu q̃ deus pot̃
ut acep̃ actū naturalis dilectionis
sicut quicunq̃ actū alterius mēte

caritate ¶ Si dicit q̃ aliquis habet
supernaliꝭ ꝑ cristaliaꝭ ignotaꝭ
Contra nõ videt ro quare deus nõ
possit accepare actu cũ ignota cristaliꝭ
¶ Ad hoc ille cristalli sunt
ignote naturaliter tũ possibile e q̃ deus
cet notam obiectam illaꝝ cristalli
rum aliqꝝ hoc q̃ caritas caritate
ny vo te et que possit actu naturaliter
accepare dilectionis et p consequens talis cet
tacy deo ¶ Ad contra hoc qd dicit p
omnem dilectionem consistit delectatio q̃
dilectionis habet intentissimum amorem
simpliciter et tũ non delectatio ny amore
suo ¶ Ad quesitum igitur ita declaro
Primo q̃ spiritus sancti et caritas sunt
aliud donum creatum ¶ Ad donationibus
donata creata temporali ¶ Quia de po
tentia dei absoluta potest spiritus sancti dari sin
missione alicuius alicui dom creati
et hoc creature temporali ~~dari~~ ita q̃
talis nata cum donata accepta et
efficiat digna vita eterna. ¶ Secundo de
potentia ordinata non potest fieri dari sine
caritate et alius donum ¶ Quinto pt
sic quecunque dicitur habitibus hinc
distinctis donationibus donata creata
temporali sed spiritus sancti et caritas
dicitur habitibus habere a creata tem
porali quia ut patet. Ibi probat
quia caritas habere a creata temporali ut
forma cuius subiecti in anima ¶ S. B.
habere a creata temporali ut causa
penalis hoc illud modo loquendi con
tineret ad causandum actum meritorium iste
autem sunt dicitur habitionibus quia ¶ Ita
Ad 2m lib ordo Ad 2m conclusionem
Prima est q̃ nata est forma extrinseca vi qua
informatur non sit informatio accepta
que probatur sic quecunque forma abita
potest stare aliquo tpe detinato cum
carente alicui forme eadem abte potest
stare ꝑpetuum ny illo tpe cum carente
alicui forme ¶ Secundo si albedo potest stare
ny lacte cum carente dulcedine p
unum diu eadem rem ny ꝑpetuum p

aliquem diuinum quia eadem est ratio utrobiq
sed caritas quia tpe potest stare
ny tpe determinato cum carente gloie
pts de multis notabilibus quia ¶ Ho
hoc secundo q̃ aliquis potest esse in caritate
cum deo nisi disponat dare gratiam
quia potest in ꝑpetuum in caritate sine gloia
consuetudinem tunc sicut ille q̃ cum deo non
disponit pro aliquo tpe dare gloriam
non est acceptus in carity deo quia hoc est
acceptus a deo q̃ deo disponit sibi
dare gloriam quia nisi disponit in
ꝑpetuum non dare gloriam nisi est
acceptus deo et tunc ille id potest hic
caritate in ꝑpetuum ut probatum est quia
¶ Ad non nisi est acceptum sed illud
qd abtulit in actu meritorio nichil
est absolutum qn possit esse et tũ non
accepta a deo quia hitu caritatis Ar
sup tu proba quia nichil est abtulit in
actu meritorio qn possit iniuste fieri
a deo nulla creata coagente et
p consequens non est voluntate coagente et sic
ille actus non est meritorius quia nichil
est meritorium qd non est in voluntate praeter
et p consequens talis actus non est actus
a deo quia non de habitu ¶ Tertium
dilectio dei et odium sunt opposita ꝑ eu
ꝗ odium dei non est ex natura vi dignum
peccatum eternum quia non dilectio sed ex natura
vi est dignum vita eterna ¶ Assumptum
proba quia deus potest remittere omne
peccatum quo ad culpam sine ullo gratia
vel caritate infusa et p quos tunc
odium non est dignum peccatum eternum ¶ Ad
Dicit q̃ sine caritate est dignum peccatum
eternum / ¶ Contra statim post remissionem
peccati et statim etiam post peccatum sine
remissione cum adunchilatur potest quia non
est nisi q̃ ꝑ odium illud sibi gratiam
peccatum eternum nisi ꝑ gratiam gloriam ¶ Sicut
quia eadem ratione quo infundebatur gratia
ante beatum Johem baptistam potuit cum
adunchilasset et tunc habuisset cari
tatem et tunc non finis acceptatus ad

vitam eternam. Ad 1tl sicut se habet
peccatum ad penam sic habet cum gratia ad
gloriam sed deus potest punire per eternam
sine aliquo peccato actuali precedente
vel eorum 1te patet de pueris non
baptizatis dampnatis quia puniuntur pena
damni quia eos non potest imputare
aliquos sine omni peccato actuali vel
originali precedente quia eos potest re
ferre vitam eternam sine aliqua gratia
vel caritate actuali vel habituali.
Ad 1tl primum respondetur merito quia ubi
non est meritum non est premium sed in pueris
non est meritum loquendo de merito
quod arguitur per actum meritorium obstat quia non
obstante quod in pueris sit habitus habitus
non oportet quod deus conferat eis vitam
eternam. Ideo dico quod ita ad istam con
clusionem quod caritas necessitat deum ad dandum
alicui vitam eternam primo de potentia
ordinata potest conferre alicui caritatem
et eum post adimplere et sibi in
perpetuum in caritate custodire et magis
disponere dare vitam eternam. Secundo
concludo quod deus potest de potentia sua ab
soluta aliquem accipientem sine omni
tali forma informatum. Quia probatur sic
quia aliqua plura sunt in potentia di
vina quorum omnium dependet ab alio deus
potest conferre omnia non conferendo ali
quem sed sic se habet gratia et gloria
accipiendo gloriam pro actu beatifico
quod est et si disponat dare gratiam
sine caritate ille cum disponit dare
gloriam est carus deo et hic est caritas
que distinguitur inter filios regni et
filios perditionis non aliquid accidens
infusum ante. Ad 1tl quantum potest
habere actum meritorium sine potest cum
tali actu accipiens sine omni habitu
sed viator potest habere meritorium
sine omni caritate quod est a 2o patet quia
ideo 3a acta meritoria quia accipiens
a deo. 2a probatur quia quia sunt duo
acta boni ex quibus quorum neuter
ex se est meritorium nec dignum vita

eterna si unum potest acceptari a deo
et alium patet de se quia ultimum est i
nimicum ex se ad accipiendum dominum sed
actus naturalis dilectionis et actus cha
ritatis a caritate sunt huiusmodi sicut patet
de se quod potest deus accipere demum
actum naturalem sine omni caritate
quod est. Ad 1tl quoscumque actus omnis
rationis habitus creatus habitus quas
sunt in potentia naturali potest deus
acceptare unum actum cum creatis
paucioribus et pluribus vel nullis
sed actus naturalis dilectionis quo
diligit viator super omnia et charitas
actus naturalis caritate sunt eiusdem rationis
quo ad quas actus licet plures creati
sunt unus actus ipsum in alio
quod sicut potest acceptare actum
charitatis a tali caritate per creatam ab
ita naturalem cum paucioribus creatis
ipsis vel cum nullis et hoc loquendo
de potentia absoluta. Ad ex actibus nu
moris generat habitus inclinans ad
similes actus quod sic patet acceptare
2m actum charitatis in caritate habitu
ita primum et per quos potest accipere
actum sine habitu et habitum
naturalem sine habitu infusio. Tertia
conclusio est quod spiritus sanctus potest dare
naturalem sine caritate vel quod
alio dono creato quia ad hoc quod
detur spiritus sanctus non plus requiritur nisi
quod creata naturalis accepta tangit
digna vita eterna. et quod possit
meritorie agere si ordinata petat
naturalem per solum concursum
sanctum sine omni alio dono ut patet
ex supradictis quod est. Et ex hoc sequitur
quarta conclusio quod spiritus sanctus sufficit
et non oportet ponere aliud donum ad
accipiendum naturalem et hoc dico
merito. Si dicatur quod hic opinio ap
probatur in libro contra pelagianos
quia pelagius ponit quod homo mereri potest
vitam eternam ex puris naturalibus. Ro.
hic opinio non probatur plus de
clinat ad opinionem non dico quod est

2m 9o

3m 9o

4m 9o

erroz pelagij sed q̃ plij appiquat
q̃ opinio ſo. q̃ hꝰ ponit q̃ ē a
forā cāta ny aut que ex nat̄ rei
necessitat deū ad acceptandū tlez actū
et nat̄ ny quē ē et tuē q̃ cūtatis
lig sit cāta tij ē pn̄ nālit cli di
oez actoez quē pot cāre sicut aut
intellectus licet cēt tij ē pn̄ ny
nālē ipsū aliquē actij cliti hꝰ
ꝰ opinio ponit sicut opio pelag
q̃ hꝰ pot nālit cliē actū q̃ ueritat
deū ad cūnd acceptandū naz ny ē et
p quē ponit q̃ ex pnū nālibus pot
hꝰ mēri vitā etnā nꝰ vide alia
dicū nūt hāc opioez et opioez pelag
n̄ q̃ pelag ponit q̃ ē nālē q̃
hꝰ ny ex nobis ipis suffi ut ad cliē
dū actū ad ueritatē deū ad dād
vitā etnā Ad opio pt ponit q̃
ad cli tlez concurrit ueno alia
forā creata ūnte a deo ꝗ posita
illa forā nꝰ cat illā actoez ueritā
tem sicut aia intl. Ad opio so
ponit q̃ vrte nullig creati sunt id
hēamus ex nobis ipis sunt ūnte a do
ueritat deū ad acceptandū actū cliti
tuny quēq̃ q̃ ipē possit de potia
abta q̃ si sint duo equales ny oibus
nālibus et omnibus habitibus supna
libus et actibus pot primū acep
et aliud q̃ hāc lig nō de potia or
dināta sicut pt de Jacob et esau q̃
ny omnibus nālibus fuerat equales
ꝗ ny doctoes et tij Jacob dilexit esau
vero odio habuit Vij nō video
quny deus aliqm ſ cūtate possit
infundere et tij ordināre eū ad
peaz etnā et etl q̃ alīus actualī
exīus ny cūte possit cē ny ipso de
potia dei abta et etl pt vnū a
nō habētē cūtis acceptē ad vitaz
etnā nꝰ ex hoc cēt acceptator p
sōz q̃ ipē nulli condē tūn ē idēa
quidq̃ fuerit ex libertate sua habz
ipsū probando vnū et aliū acceptando
totū et totū iste fuit Ad dubitē
vtz omnē dōnē sit ꝓprium ſ. et nulli
alij conuenit Primo. Suplē quat
aliqd donū vno mō aliqd pro
ductū liberalit et p mō vtl et
libtatē Alio mō ē aliqd collatū
vt sit ex nobis ny aliquo et coagēs
vt sit ny libtate et ny possessioē
sua ny omni actioē sua Primo est
ꝓprium ſ. q̃ ꝓdnat p mō dōnī
et liberalitē et nō p mō sālis
et hꝰ adducit declaratꝰ supdictū
quo filius dei prodnat p modū
filij et ſ. nō. Secō de intellectu
et vo ny nob et de obiecto noto
ny intellectu nō qd vōt abiectū
Declaratum et vbū ab aliquibus
q̃ ibi diffusē po ro dicti q̃ ē?
Ꝑoo nō ē donū ꝓprium ſ. q̃ sic
competit z big ꝓpnis et donis ꝗ
tutē q̃ sic omnib ꝓpōe dant nō
rōnali q̃ sic dat nō ē n̄ coagē
creatē rōnali ad cliēd oez actū
quē vult cē cliē ad mō q̃
vnū dat alī q̃ vult qdq̃ ipē
vult et pnis forte nō fiunt dati
ꝗ tres ꝓsone et etl dona gratū
ta coexistūt et coagūt ny actioē
creatē cē cliēta ro ita et sic ſ.
ab etno fiunt dō nō q̃ datum
actu sed q̃ dona ꝗ ny ingrū sē
tōnaz Ad Qua ad z ar ro
dico q̃ ꝓprium sūb nō pot dari nē
creatē rōnali de pō dei ordināta
sicut q̃ acceptē tūj Digna vita et
na sunt habitū cūtis qd ꝓbat sic
q̃ ꝓprium sūb sic nō dat creatē
rōnali q̃ ipa acceptē a deo nō
pdēo sed potia dei ordināta nō
ē creata rōnalis sicut acceptū a
deo sunt cūtis maior pt et bo
ꝓbat q̃ sicut p vo ꝗ ꝓtū ē pfec
tibilis nālit nō negat p perfectio
sua nālis tā q̃ ad actū p et
q̃ ad 2 2 p quē nō negat ſ
habitus nālis nꝰ actij cliti nec te
habitus ita nꝰ eis vo ꝗ mēritū ē
pfectibilis supnālit negat p perfectio
sup nālis et p cons vt sic habz et

habitu supnaturali et actu cu ignor
vos sic sit actus a deo sequor q
vt sic habet thes habitu ¶ Ad si ne
talis habitus aut hor e pp perfectos
actus dilectionis a pp assistente ds
no pp primu q no repugnat actu di
lectionis dei vt cum perfectior alio
ab habitu naturali n pp 2m q cad
no sufficit ad ppriu fidei Vnde tu ad
quirit habitus g ice ¶ Ad no magis
dz negriu habitus ad ppriu vnius vir
tutis theologie q ad ppriu alicui g cum
ad ppriu actus credendi pot fides in
fusa et acquisita g cooperatur ad ppriu
actus diligendi deu dz pot aor
habitualis acquisitus et infusus ¶ Ad
primu alicui opinionis ne assumptu
sit maior q ipse ponit duplice
replicabile qualiter et spaliter aut
g intendit q caritas sit tu obiec
q replicabile aut spalis no qualis q
asinus e obiectum replicabile qualis et
quelibet creata naturalis p eu nec
spalis q dina replicata spalis e
ad ppriu creatu nobilis valde nel
nobilissime nisi aut nata angelica
et no nata humana est nobilior quia
talis forma et p consequens vt ds e obiectum
dine replicabile spalis sicut illud qd
pficit p tres forias et forma f. illa
e obiectum sicut illud qd pficit
et immediatum e nata humana obiectum
dine replicabile q caritas et q pp illam
e caritas obiectum et no cum q f. dz
nullus actus ice Dico q illud e verum
q utrumque obiectum sup qd tunsit
e obiectum illius actus vnus tu male
et aliud forale sicut pts i exemplo
suo color e obiectum formale visio
nis et lignum male et lignum non e
obiectum visionis n metie color et no
e obiectum nec tu visionis si cum pp to
obiectum immediatum accipitur dine nel re
plicabile e nata humana vel nata ra
nalis nec e caritas obiectum forale et aliu
obiectum male p utrumque e immediatum obiectum
dine replicabile et formaliter aut rona
lis e obiectum immediatum et sic pts ad
ex cum et q dicit q de actu no
tunsente no pot fieri actus tunsiens
sine sin minore tu pot fi minore
vel cum obiecto nel cum aliquo alio
vel cum tpe Ex primi deus no accep
tat eu que pius no acceptant
et iso nec e bon et pius no Ex
2 deus acceptat nos pp merita q
quo aliquis ad pres vnius iniuriatur
alii peccat et offensam Ex de ex
ercitibus cum purgatorio q liberant
ad pres aliorum Ex 3 pot deus
statuere q ille q meruerit bonum
sit dignus vitu eterna qui meruit
alio die no sic si ppa statuerit
q q meruerit tu die cum eccla
habet pmerere et qui alio die
meruerit methu habet g pp mi
tere et sunt ipsis pot de actu
intensente sicut tunsiens ¶ Ad
Dico q pot aliquis odire sine di
minutione modica q nullus detor
e et pot eu exponere cum minutione
no odire ad peccat et ma et sic e
in pposito de causis foralibus
oppositis et effectibus Dico q ipse
dicit q ea foralis habet effectus
formales nec plus pot hor dici
q q ea simul habet effectus sibi
ma effectus ideo theologus et sut
metha et fle de vtute humanis
et id oppositum ex ma et forma
e effectus omnis caritatis puta e album
nel aliquid the q g dicit q in
quantum fiunt aliquem minimum dei
forali g q fluit e vt ipse intel
ligit q intelligit q minutatio
necessitat deum ad detestandum et
ipsum ad peccat et ma et caritas
opposito nisi se habet q totum fluit e
de po dei ab ta ¶ Ad dicit q con
tradictorie includit q aliquis habeat
caritatem n sit carus sicut q aliquis
habeat albedinem n sit albus Dico
q bn denotat tres habet caritatem

sit caus q̃ sit dignus vita eterna
e ty caus deo qz deus dedit sibi
caritez et tunc hoc pot ꝯ probari
a deo de po.a sua abta ¶ Ad a.d
deo de radamatoe et dilectioe
rionali q̃ nullus e debitor ideo
no tenet.r radamare ¶ Ad aliud
de virtb deo q̃ concludit q̃ diligit virtutes et sbm eas aliqua
dilectioe no ty concludit q̃ teat.r
arep.re ¶ Ad aliud deo de delectabili et pulchro q̃ no gaudet
et oia argumenta sequen.a conclu-
dunt q̃ thia timant actu dilig.di
dei no ty nititur ad arep.dm
ho ty deut concludere si pb et
intendit ꝛc e finis quest

Q VII

Utrum aia p.a habeat summam
graz poss.ez habere in vita
hac primo videndum e de no aug-
mentatoib forte. 2o de statu vtz sit
nel no ¶ Circa quod sunt quatuor opiones
concordantes in una gratia forma
non auget.r p addicez nouae
partes ¶ Prima ponit forazez ee per-
fectiorem nel imperfectiorem sed no
suscipe magis et min p qpaoez msi
ad sbiectu. 2a ponit in forma
latitudinez graduum. sed ponit q̃
no dr in fora valit.r ty virtu-
lit.r ~~sine~~ sine sbm voez. 3a
ponit q̃ virtut magis et min sbm
q̃ magis imiscet.r cum suo gro. 4ta
que nit.r omes istas e magis rional
et si aliqua istarum temere teneri
quarta. q̃ ponit q̃ vtrq̃ forma
e eque simplex tam augmentab
q̃ aucta. et e eque simplex pq
augmentaretez sicut ay. qz ponit
q̃ in adductu fora pfectiorib fora
predes totalit.r corrupit.r et alia
totalit.r gnat.r. et pro ista opinio-
nibus sunt voces que ptebunt in oppo-
dendo ad eas ¶ Hz q̃ istas podeas / tres
opiniones sequent.r multa p.r oes
aliqs tusit de mag calido in magis

calidum ibi sibilit.r exput.r actioez vale
nouam. 1a ibi cui aliqd' nouum pro-
ductum qd' pus no sint. et michil
predes corrupit.r sbm alias tres o
piniones. tut illud aut e eqd rois
tum fora predete et habe.r ppo.m
q̃ e aug.o p addicez nouae ptes
dicte calit infozmte, subi sbm cum
pon. no aliq rouis. qz tunc esset
coposito. in gnae sbe ex ma et fora.
¶ Ite omis actio vel e acquisita nel
depdi.na. sed qz aliqs mouet de
mag calido ad magis calidum ibi
no e actio depditia. qz tunc non
esset augmentatio forte. g.o e acquisita.
g.o p illa aqd' nouum acquirit qd'
pus no sint. et illud tunc sic p.q.
aut e eusdem rois cum fora precente
aut alicui. si eusdem et michil prece-
dens corr.r habet.r ppo.m si aliq
tunc aut e alicui spei qd' ponit a.d
et est aliq rouis. sicut q̃ e ecte spei
calidi. et tunc sicut pus est ma
nel fora et vica coposito. sic in
gnae sbe. qd' suppono ad pus esse
sbm ¶ Ite impossibile est ee tu-
situ de ꝯdictoio in ꝯdictorium sine
mutaroe. exondo mutaroez. sed qz
de mag albo fit magis album est
talis tusitu. qz mut e albi i tato
gradu et pus no. g.o e aqd nouum
productum ¶ Ite qz fora. no vaiat.r
ibi e eqlis denoia.o. hz qz de
mag albo fit magis album subiectum
manz id. et p quos. et fora p te
no vaiat.r sed e oio cad. etia i.r
pstre denoiat.r album qz e mag
album sic qz e magis album ¶ Di
dicab q̃ fora post augmentaroez
magis radicat in sbto q̃ pus. et io
subiectum magis denoiat.r album q̃
pus ¶ Cont ista radicat.o no rosmgt
in exo fora nel sbto. sed sbm e id
et p te forma est cad. g.o radicat.o
est cad et equal. et ptua silu-

reale et si sit actio valis hz tm p. nomen. sed qz
nomo nouam hr tmin

aut alteri vel hz h.o no

m for acn.li ex pon.h et actuali sic est q posito

sipl.r qd' nemo

certa

extende

manz ide et sbm

no vaiat sba.r

et p rōnē si sit a qr radicā erit maior
forma ¶ Dicēs q radicā forē
ē ex hoc q agens plus appropiat
passo q plus ¶ Cont̄ agens nō
rēspicit passum n̄ mte forā. q
si in forma nulla sit vaiā q nul-
lo alio mō rēspicit agens passum
q plus ¶ Ult quēo vtq; mt̄ primū
gradū et 2m̄ sit distinctio. si non.
tunc nō magl denotat post aug-
mētacoēz q ay. si sit aut ex nā
rē aut p mte h. nō p mte h q
cōb. qr qn ex nā rōnis dutionis
verificant de aliquib. illa non
distīguūt. h in rōēz h rālit. sed
de ishis g dibus verificat ē et nō
ē. qr qn primū ē 2m nō ē. g. est
ibi d rō ex nā rē. nō forālis vt
suppō ex dēs a ab g. rālis. et
plus nō rōnē. g in illa forā st
plura eqd rōnis rālit d tā. et
habet ppo ¶ Ult ōe agens appri-
matū passo potest ad aquam
operacōēz in qua pt nō potuit
retrō pibo. suppōnt nūc aliqd po-
situm in agente qd plus nō fuit.
h ralor in gdu mtēso appropria-
to ligno pot in actu mte sumpti
quē plus nō potuit qn fuit in
gradu rēmisso. aliqd mūt ē in
raloē qd plus nō fuit. et illud ē
eqd rōnis. sic post patebit g rē

¶ Ult habito tēmo motū tessat motū
g. si p mōtū nichil acqirat ipsi
forē. sed solum ipsum in pōn. qn
mutatur motū tēmōātū ē qd fluxū
ē et q sbsistit. et ō dicit plus
et quē. q motū ē acqsitio ptē
post ptē illius formē ad quā va-
dit. et q motū ē actus in po ad
ad manēdū forāz et pfectiorē. ¶ Di
dicēs. q forma ē eādē ay augmē-
tacoēz et post h in ēē in nō h in
ēē. ¶ Cont̄ quēo vtq illud ēē
d tunc rālit ab ēē aut nō. si nō
tunc dicē q ē vaiā in ēē et nō
in essē. ē q dicto. ex quo nō id
fuit. si sic tunc habet ppo q p p
augmētacoēz alīq nouū acqrit.
et ps pēnūs nō rōnē. et p g
ps addit ptē ¶ Cont̄ quārtū o
primōēz qnō pot salūdē augmē-
tacoēz h tū gūacoēz et rōnēp-
roēz. ¶ Ult qn aliqua augmēta
sunt eādē rōis et vnū ē pfectū
et aliud impfectū. illud qd ē
pfectū includit plures ptes q
illud qd ē impfectū. et dico qn
sūt augmēta pp aliq q. et
alīs alioz. qr ē dīa q nobilior
in pmis nālibū q aīa alicui
alīq. et tū nō ē augmētabilis
p tres g dūs vt vidē. h si in
augmētacōē tota forā pōr rōr
rēpūt qn pōz nūquāt forā
2a nō includēt plures ptes q
prima sed essent equales pp. et
nō. p rōnis. ē aliq augmēta. in g rē

¶ Deo dico alī q suscipē magis
et minus ē queda passio q tunc mest
rūnāz mest. et ō nō pot demō-
strū p aliquā rāz. sed tāl pas
solum experimēto cognosci pt
messe subiecto suo. h ē pt qr si
posset demōstrū aliqm messe a
g pp impfectōēz forē aut pfec-
tōēz. nō primo mō qr forme ip-
fectiores q albedo sufficiūt sus-
cipūt magl et minus. n 2o qr
forā pfectior suscipit magl et
minus puta rāitās. et ō nō est
aliqua. q redā quāē vna forā. causa
suscipit magl et minus et alia
nō. n qr rālis ē illaz nā. et q. h nā ē h
experimēto cognoscit. h quātū ad
minus augmētacoēs d q forma
augmētabilis rōnēz in se plu-
res gdos eqd rōnis. et qn forā
primo gnāt in vno gdu est
minor pfectio in forā. et qn fit aug-
mēta ē nouā ps eqd rōnis ad
dita rālit d tā a primā pte.

/. aut nō

/. primū

/. qr nō ē illi aliqd adduti alteri rōl

/. tēmā motū

/. solo

/. entē

9 o xm

vn cpa

/. nā ē h

/. sed due partes aq faciunt vnam aquam

faciunt nunq primam vnam forazlet sic de
macpe. et p hiis mota sit possibilis
probat. q si no. aut hoc est q repugnat
illis prius sive p se vnum. aut quia forma no
potest recipere magis et minus sive extende.
aut q repugnat plurib formis acci
informare id subiectum si sint eiusd speci.
non sunt plures impedit. alio modo /predicta
ponendo si primum no impedit. quia
pars eius romb potest fieri vna
qualitatem patet de albedine. aliter — lignum
hus vnam superficiem no potest esse al-
binum vna albedine. nunq oppo dicit.
si 2e partes diuse sicut fiunt vna aqua
1e 2m impedit. q no plures repugnat
quia suscipere magis et minus sive habere
multas partes sive extende. q forte
sibi nisi nisi deus potest constituere
tanq magis q forte sive qualitate et
dum extensione. et tunc tunc haberet
partes relate sicut. hic no extensas.
g eius potest qualitates habere multas
p sive dum extende. 1e 2m impedit
q no repugnat formis accidentibus non
facientibus p se vnum informare id /q sint ofs
subiectum. g nec repugnat formis acci rent
eiusd romb facientibus p se vnum in
formare id subiectum. quia patet de se
nisi probat. q acci aqua habet di
ligentiae habet 2os. Duobus actibus
diligendi. cum ipse actibus genant
duo habitus inclinant ad dilectionem
virtutis. et q sunt duo patet. q pt
potest inclinatio ad diligendum vnum
stante inclinatione ad diligendum aliud.
q intense diligere vnum et adhuc aliud
g habitus inclinans ad vnam dilec-
tionem et alia est alius et alius quia
potest separari. sicut in intellectu possit
esse duo habitus inclinantes ad intelli-
duos habitus patet sic patet p separari.
h ipse duo habitus in intellectu sunt
eiusd rationis specie virtutis. et obiecta
sicut. g de fro sunt et potest esse 2o
acci abiecta posita id subiectum. Ad alia
no possit salvari intellectus augmentum
nec esset tale in motu sive thi addere.
q si sit augmentatio et pt pars no
corrumpatur. oppz nemo p p illa mu-
tatio aliquid adiuvat de nouo fiat

X. et illi duo sicut volunte
eiusdem rationis

q potest esse

vnum partis. aut g illud adiuvans
est vnum et eiusd rationis cum parte
aut alicui. si sit eiusd rationis cum parte /si eiusd
aut p se aut p reductionem. si p se sic
pt aqua est p se ly cad pte cum to
aqua habet appositum. Si p reduc
tionem tunc est certum ppter. q tunc vel
est actu vel potest. q nulla pars
si sit alicui rationis et in alia ppter
p se. tunc p illud no est augmentatio
q indiuidum vnum ppter no augmen-
tat p indiuidum alicui ppter sicut patet
g ita. Ad rationes alicui opponunt Ad ad rom. o.
primam de actione 6 primi Dico q in /. aliam
telligendum est q forma existit ratione in
q in esse immutabili. q non causat a
parte alicui rationis sicut est apposita in
gnere sibi. no ly cum causat /eiusdem /. prim
rationis. q hoc est g sicut patet de albe
dine in duo sibi proprio. Ad aliud
de 8 metaphysice q forma sicut
nunc Dico q intellectus q aliquid subiicit
vel addit. patet. est omnino silentio vel /. no
Dissilire. tunc p variatione sive appo
nere est variatio specifica. Alio modo
q phus loquitur de illis q ingredun-
tur Differentiae. sicut ponit 4tor ep
de unis et differentiis addit in
differentiae. et q est addere vel vel
subtractio thimy tunc variat differ.
h illud no est ad propositum. q loquitur
de formis singularibus /vbi gra si /vbi vna pte addit alteri
pt aqua addit alicui pte. no enim
est vna pt aqua addit alicui variat
ur species aqua. Ad aliud de porphirio
porro est dicit. dra formalis est forma-
lis. et dra formalis est specie. Dico
q quadra formalis dra est specifica
et quadra no q enim dra vna est
dissimilis dra alicui. tunc in illis
dra formalis est specie sicut patet de
hoc et azuno. h q dra est similis
et no dissimilis tunc dra formalis
no est specifica sicut est in proposito g vel
Ad aliud q arguit de differentiae /
specifice. se habet ad eam indiuidua
q oppinat totam esse aliquibus
indiuidua quod no est verum si est
ibi talis maioritas perfectionis.

/. Et quidam porphirius q dre no suscipiunt
magis et min Dico q dre substantiales
no suscipiunt magis et min. h h est speciales
et gli q p addition potest suscipere magis
et min et h quet est quiti h no quet
dre sbali

Dico q diffinito ppei no ē vna res ex
aliis sed ē vnum q positum ex duobus
conceptibus, et illud equaliter respicit
omnia individua, q a quolibet sine sit
perfectum sine imperfectum potest diffinito
equaliter abstrahi. Vnde arguitur si conclu-
dat probat q vna pte aque non
potest addi alteri nisi ignis ignis quem
oportet fieri. Ad aliud quod arguitur quia
tunc ille gradus additus esset ante
q esset ppei. Dico q gradus ille ē vnum
individuum et respicit illam ppei sicut
sor homo sine oppo ppei, et sic concep-
tus hominis potest esse sine sorte. sic ro-
ceptus albedinis potest esse sine illo
gradu. Vnde non albedo a parte rei
non ingredo ē de esse ppei. Ad aliud
dico quod dicitur forma ē simpliciter tanto
perfectior. Dico q assumptum ē falsum. q
aliter sequitur q medietas albedinis
esset perfectior tota albedine. q pau-
ciores partes habet quod ē falsum. q esset totum
sua pte ē manus et perfectius sibi
aliter materia esset perfectior toto quod
ex materia et forma. et ideo assumptum ē
falsum. Ad aliud quod arguitur aut habet
habet speciem aut habet materiam. non habet speciem
q non sunt duae rationes habitudinis spe-
ciei. nec habet materiam quia tunc habitudo
ē in partibus habitudinis subiectorum. Dico q diffi-
nitum non est non sicut duo tota habitudi-
ro et subiecto sed sicut duae partes sa-
tis per se vnum. et quod dicitur quod non potest
esse plures rationes habitudinis in eadem quia ē falsum
de rationibus factis per se vnum et esse
de non factibus per se vnum sicut post
patebit. Di dicitur q accidens non
individuatur. n' p subiectum Dico q falsum
ē. nec ē opposito phi. sed intelligitur q
quia sunt aliqua accidentia mata fiunt
per se vnum. si sint in vno subiecto
tunc fiunt per se vnum maliter loquendo.
si per potentiam diuinam aliud posset fieri sed
duo accidentia tota non mata fiunt per se
vnum non potest maliter esse in vno
subiecto. Ad aliud quod dicitur q ex
duobus actibus rebus quorum vnum non
ē in potentia respectu alterius non potest fieri vnum
sed ex duobus in actu qui sunt eadem

sine geptiū.

/ q p oppm quito ē ro
posito tato ipfectio

indiuiduat.

/. ma actu no pt fi
vnm vin ē ex du
obus alterum

rebus bis potest fieri vnum. Contra
predicta sunt aliqua dubia. primum
ē de hoc quod dicitur quod non potest esse ma-
terie in denominatione forme nisi sit materia
in subiecto vel in forma. Contra solu-
forma magis indiuiduat in subiecto ex
longa parte in subiecto et diffini-
tio amouet. et ita non ē materia
in subiecto nec in forma. Ad primum
ē de hoc quod dicitur quod augmentum non ē
sine nouo adiuncto. q tota quantitas
phi. ē de vacuo quantitatis quia dicitur
q ad aerem potest habere maiorem
curuitatem sine omni nouo adiuncto
quod pluribus non fieret. quia eodem modo aug-
metatur et hoc planum. dicit ibidem quantitas
illa via augmentum non dicitur a gre-
uitate. q in vtrisque ē productio
forme de nouo. Ad primum ē q videtur
q non fiat addito per formam cuiusdam rei.
q quanto forma ē purior et actior actiuior
tanto perfectior et sunt. si igitur ocelli
partes sunt eiusdem rei. tunc cum forma
simplex. Ad secundum. forma integra
non habet vnitatem in actu. et certum. accidit
plures gradus in aua sicut in aqua in
stupite. Vnde per illud et alia est
vna opinio opposita. quia tenet tunc hinc
in voce habitus quod dicitur in re. Et
dicit predicta opinio q in augmenta-
tione formae non ē addita forma
ad formam. sed ē addita quantitas forma-
liter ad formam. quae non ē integra
per se factibilis a parte rei. nec ē
factibilis per se. nec principaliter denominat
formam. sicut non intelligitur per se sed est
intelligibilis cum parte. nec existit per
se habitudinem entis sed entis
tantum. Et dicit q intellectus angelicus non potest distinguere inter illam
aliam aliterum adiuncta et prepon-
tem. Ad istam opinionem dicitur primo sic. ex condicionibus formarum
nobis notarum deberemus in augmentationes
formarum ignotarum. sicut ex augmen-
tationes quantitatis deberemus in augmen-
tationes qualitatis. Nunc autem sicut patet

/ alia o.

/ nec
factibil
/ n' p diuinam
/ calitate

de linea mag curua sit magis r̄ =
ma. et nō adueniet aliq n' quēdā
ualitas et permutab dētur a pōr. cur-
mutate. similēr ē de ac mag raro
p̄mo. et post magis raro q̄ cōd
nō ē in augmentacōe forē simpliz.
Item si pōs adueniens sit forā cōd
rōnis mag pōr. aut i. ipse forē
p̄ se totaliū sunt cōd. aut sunt
vnū qtum tē a alterum nō p̄mo.
q̄ tūc in augmentacōe 2ae cor. q̄
mēbil fīt sit i pdeptitate aliq mte
ualte pōa. et si hoc tūc nō ē vna
forā cōposita ex ipsis ē aliq. nec ē aliqua
2.oo q̄ tūc ille ptes cētz cōtinue
et facient vnū p̄ cōe vltīa. et
sic cūtis cēt quātitas ipsius pte
cōtinua tēs pti. et ex p quib cōpōta
q̄ pti. q̄ hōgenea nō fuerūt p se
vnū n' vt sunt qtē. q̄ 2ae Item
Dato ipso in qualibz albedīe cent
infinite albēdīes quarz quelibet
cēt dētē ab ea. p p nō' acqrūt
infinite p̄ Item si sic aut alle p̄
faciūt vnū vnitate cōpositionis
aut contīl. aut hōgenēl. aut simpl.
aut aggregationis. nō p̄mo nō q̄
thē habz ptes quarz vna ē pōa
et alia actu. sic nō ē in ppōsito
nec 2.oo q̄ tūc grā cēt ēptia et
cōpōta. nec 3.oo q̄ tūc ille ptes cō
tinuēl sicut ptes hōgenēe continua
nec 4.oo q̄ tūc nō dētur ēa
lit. nec quinto mo q̄ tūc cūtis
nō cēt n' acqu qualitatū multarz
Qu' ē de hoc q̄d dr. q̄ ou
indiduū cōd ppēd sūt silima
Ho ipso sr. q̄ vnū nō ē pfectius
alio. nec cūtis in gradu pōr.
cēt pfēior cūtis in gradu pōr q̄d
fliū ē Item p' ista vīa forme
sbālis cōpōt magl et mag. q̄ sic
forā ant ipsis habz plures formas p̄
formas p se vnū indiduū cōd cū
tonis. cōd nō forā sbālis. pts de
ipsīa et qualibz forā cōpōta in
nū q̄d ē ē. p. in pnēl Item si sit
augmentū in nū, nō dētur ab aug-
mētacōe, vnū q̄ nō p ouā pt
ignis et alia elementa et forme sb
stantiales lūatorz aug. sicut ho et
planta q̄d ē ōtra pbīm 2.o de anā

Ad p̄mū ipsorz 2.o q̄ si nō sit valdo
in subiecto nec in forma. nec cūt valde
ro 2.o radicalo mīe q̄ p̄ pūs. tamē
possibile ē q̄ qn forma p fiat a p̄
subiecti et post dm cōtinet. ita
q̄ nō pōt ita fieri. post sic ant separi
saluare illa maiorē radicacōē
p motū localem sp. q̄ illud q̄d
ē immediū subiecti illius forē mti
mat. plūbo. illius subiecti q̄ pūs. ptly
cē' de marmoro posito sup pōra
mē'. magl radicat. mag dm
sunt in pergameno. q̄ in principio.
q̄ magl intimat. cū ptibz et sic
ē ibi motus localis nōnūl. et forte
generārēt. ibi a pna qua tās in
bilis fiant multo debz dubitare q̄
sunt multe qtitatis et qualitates
nō cognoscīt a nob n' p effectū et
hoc posito pts tūc q̄ aliq de nouo
generārēt q̄d pūs nō fiunt et nō
pōt mīe amo. sic p̄ Ad 1.d
de aere et gne. pz pōtēbit Ad
aliud dico q̄ in augmētacōe sbē
et qualitē ē quādo quēd p̄ ptīm.
nō tēs simplēr. q̄ nō quādo sbē et
silēr in augmētacōe forē sbālis ē
qua. nō tēs simplēr. in sbā quando
gnat. de nouo aliq indiduū
p se cōpōs nō fiūt vnū cū alio.
op' ē q̄ in augmētacōe forē sbā
lis Ad aliud dico q̄ fliū ē q̄ ōpto
forma ē pnior et pfectior tūto
ē simplicior ideo assup' ē fliū.
Ad aliud de vmte aceruū dico.
q̄ id ar' p ouā ē de pte aque
addita alteri. et silēr de igne. ibi
ē vna mā p vniōē pōē aque.
et vna forā mā. et vna ēptitās.
et pp hoc dico q̄ nō plo apparet
pnibz sil fiūt vnū sbīm sine exte
sione q̄ cū extensione. nō pdicta o
pinio tēs discordat ab opinione
quā teneo sīc op. 10. tēs in vore

ad obiecta

vel dicatur sibi ipsi. Quia quis dicit quod non
est integra veritas. aut intelligit quod
non est individuum aliquod sine toto non
fieret vnum cum forma poni. sed est
per se distinctum. et sic non discordat ab
alia opinione. quia alia opinio non po-
nit hoc. aut intelligit quod non est aliqua
causa rerum cum forma poni fiat
vnum cum eo. tunc quidem sibi ipsi. pri-
ma quia oppositum, cum partibus veritatis dicitur
sine cum veritatibus dicitur. aut componunt cum
partibus causa rerum aut aliquid. si illud
est vnum tale oppositum per augmentum. quia
Si illae partes sint aliquid rerum tunc vel
eius potentia et alia actio. et ibi erit
vera oppositio sicut in gracia sibi. quod ipse
negat. si causa rerum quo non discordat
a priori opinione. quia quis opponunt cum
multis partibus causa rerum quelibet
pars veritatis producere illius speciem sicut
totum. sicut quelibet pars aquae est aqua.
et quelibet pars est vnum individuum cum
istum per se in gracia quia est pars sic quia est
totum. et per reductionem quia est totum
multi valet quia id manet id si sepa-
sit in gracia per se Dum manet pars est
gracia. sine sit totum sine pars. quia esse per
se in gracia non est per se esse in. non esse per
se totum quoddam. sed est esse aliquid a
quo concepti quibus potest abstrahi. et
de quo potest predicari. et hoc potest sal-
sine sit totum sine sit pars et cum modo
Dico de albedine Si dicas quod vnum
individuum per se in gracia non potest compo-
ni cum pluribus existentibus per se in gracia.
Ego vero est cum pluribus totalibus sicut
non fiunt plurbus per se vnum. sed si fiunt
per se vnum si sint causa rerum tunc est
falsum. quia ita potest quibus abstrahi et predi-
de toto composito cum illis individuis
pluribus sicut de quolibet per se Ad hoc rem
hoc quod dicit quod veritatis illi adunci-
entis non potest fieri a Deo. quia quia aliqua
sunt causa rerum si vnum est fibile per se
per potentiam Dei. et ad et iste veritatis sunt
huiusmodi et prima est fibilis, sine 2a
non tria per Deum sed per naturam. 1a deinde pri-
fiat 2a sine prima Ad illa veritatis
adunciens potest esse perfectior quia prae-
dicit. patet quia potest in duplo et

per rerum potest illud additum habere prae-
duplicatum cum prae praedicetur et
illa est causa rerum tum praeter quod si prima
quae est perfectior potest per se sine 2a
multo magis 2a potest esse per se Ad hoc quod
aliqua fibilia sunt effectus alii nisi
se et Deum. si vnum est fibile per se et
aliud. sed sic est de ista veritate cum prae-
dicentur istae. quia effectus sunt rerum
et Deum. et prima est fibilis sine 2a
quod est causa non Ad hoc rem hoc quod dicit
quia illa veritas non est intellectus per se sed
rem intellectibilis. quia quia alia sunt causa rerum
si vnum est intellectus intuitus et aliquam
quia veritas adunciens et praedicens sunt
huiusmodi quod quia quia potest intellegi
intuitus quia aliquid potest intelligere
tantum praedicamentum intuitum et sili-
homo potest intelligere albedinem gene-
ratam de nomine intuitus quod cum
et aliam additam. et per rem non est
tunc rem intellectibilis Ad hoc rem hoc quod potest
quia veritas adunciens magis fibilis a
praeter id non potest intelligi. et cum
de ente quia rem intellectus. quia accidens potest
intelligi intuitus sine substantia. quia potest
separari a subiecto. patet in cuba. quia
tunc intellectus intuitus sine subiecto quod
cum non veritas adunciens potest
intelligi sine praeter Ad hoc unquidem
sicut se habet ad entitatem sic ad in-
telligibilem. sed hoc veritas est entitas
abstracta a praedicate. patet quia hoc
veritas non est illa. nisi per posita cum
stata sequitur hoc non est hoc quod nec
ab hoc. quod potest sic intelligi Ad hoc
non nunc respondet cum dicto intellectus
ab intellectu quia unde oculo corporali.
quia quidam potest potest nisi bz et
superior sed oculus corporalis potest videre
albedinem non videndo solum per accidens nisi
sicut dicunt filii videre per accidens quia
est subiectum illius quod videtur per se. Dum
si albedo est in quantitate sine substantia
sicut est in cuba. ad posse videre
oculo corporali quia non potest intelligere
sine subiecto Ad hoc impossibile non quod

hoc no

quia unum possit intelligi sine alio et
cog. qz sic hoc no est n qz illa rea-
litas fiat unum vel in precedenti.
sed ita fiat realitas adueniens vel
cum pre in forma expressa. sicut in
no exposita. puta i no albedo. sed no
obstat tli unitate et unite potest
deo una pt albedinis in una pte
superficiei intelligi intuitive ab intel-
lectu nro. no intellecta alia pte sic
pt ad sensum. 2 cod no. no obstat
illa impossibilitate in forma no expressa
puta in caritate pot intellectus inge-
nio intuitive unam pte aduenientem
non intelligendo precedente. Deo tes
op quia pius temu. quia esse tenet
lig ea implicat. qz sunt realiter cog
rerum fiat. p se unum. quia unum
potest esse et intelligi sine alio et
cog. Si dicas qz talis no intelligit
n p arguo. Dico qz lig de suo no
possit propri nr diffen. sed illam rea-
le tenu n p arguo. ty deq pot fiat
qz unum realitas intuitive videt sine
alia. Ad rationes alias op. Ad primu
de eo potest. et de vacuo. sed qz ty
ad aliqd e silis de augmentu. tl et
qualitate. et qtu ad aliqd dissilis
dissilis e in hoc qz nalit p augmen-
tacoes pnt dnc ptes qualiter psiste
unum sibi. sed sine ille ptes sint es-
tense sint albedo. sine no sint
caritates. plures ptes qtitatis no pnt
psiste ad sibi. sed nalit dico. sed
p potentia dina possent. sed hoc
est silis ty intellectu qrtis. qz sicut
in augmentacoe quantitatis una et
una no aduenient qtitates eq.
primo. adueniente p se et post addite
alte qtitatis. cum qtitates pri
fiant in po mutu e in actu. et fiant
unum cum pre tis. sic e in augmento
qtis. qz no adueniet color eq.
primo equus. et po additus alte. sed
color qz prius fiant in po mutu est
in actu faciens unum cum pre tis. Vn
in augmento una lig ma. precedens

vnat me ei unate. ty fora habilis
aliqua genera de nouo. et qtitates
silis. et cod no est in augmentacoe
eloq. Vn dicat qz tot qo pti quanto
Ad qz qz sicut Dicunt qz ma velit
de hac ca de dilata ad maiorem
caliditatem. nullis ptibus caliditatis
in actu aduenientibus sic corpibus
caliditatis. sed transfert ad maiorem cali
ditatem in eq. intentione qui qua tl
Silis ma transfert de minori qua te
ad maiorem nulla qtitate in actu ad
uenente. et post dicat qo qz addito
caliditatis agentis in calore corpis no
p. et passive ty addito. agentis in. patientis
ty calor agentis vigorabilis aresis
calor patientis. no ty addito prima
aliqua extrinseca. cum ad patientem no
transfertur aliqd pt ab agente Re
gis pti qz quantitates e pro mu Si
Dicis qz qua no largit multitudinem
de me. Verum est. qz cod pt qtitates
et qua tl qz prius fiant in po mutu e
actu. sed cum hoc stat qz fiant vnum
cum pre tis et cod. Dico ad illud
de maiori aut minori in linea vel
arcu. et sic por Dna ad oes illas
aut tes. Ad aliud Dico qz argu-
mentum equaliter concludit qz cum
sicut qz mu et eduat ty cum cod
no quod fiat ar ty. et id. Dico qz non fiat
id ty se totum ut se. sic non unum sic
nr ma et fora. qz id ar ty e de ma
et forma. id Dico qz co no quo fi-
ant unum ty se totum fiant unum
et id. sicut ma et fora ty se to ty
conuenient ad fiendum unum et id
vn no fierent. qtis qz cotis denot
dn ty se et loci qualis no e
in apposito Si dicis qz quatitates puta
caritates e quantitates ty tre qz qto
mu qtitatis qtitatis e illud qd e di in
plura cod rationes quare qd ibi est
hoc aliquid. et sic e de caritate per-
te. Dico ad ar ty id e qz te de cari-
tatibus tenis. id Dico qz quantitates pot

hoc no

1 de te

aliquo

p. pre mutuo 2 intu pre me i mam ty addito

p. gne te

p. unu

cristates

qtis

tempi large. et sic de Dr.e ny plura
quorum quodlibet e indiduum aliquod
illius spei e ppt. et sic albedo et ca-
liditas e quarta. Alio mo accipit
stete pro omni quod dundat ny plura
eiusd rombus quorum quodlibet e aliqd
indiduum distinctum ab alio loco et situ
p.ny nam sunt. et sic n. p. qualitates nec
albedo e quantitas p quantitas. Ad
de homogeneis nego assumptum. quia
partes formae sbalis et silis nec
sunt eiusd ne. et potest fieri sim omni
experimento salte p pony dimaz. et fiet
vnum p se sine omni qtate. Ad aliud
de insite albedinis ny vna albedo
illud e q semper et contingit quelibet a.
vy Dico q sunt insite sic q no tot
quam plures. quae tn p.ny se totales
faciunt vnum. Ad aliud qm quaest
de vnte forte ad ar.m p ova est
q te. no Dico q illae partes faciunt vny
vnte homogenete. sicut Dico p.b aque.
q partes et totum sunt eiusd rombi et
partes vnunt ny toto sic nda et
forma ny opposito. p.2 prior q ny illis vny
no habet rem po. et aliud rombi
actu. sicut e ny opposito de gne
sbe. Ad aliud Dico q indiudua
eiusd rombi sunt similia tamen aliq
magis ppa q alia. na aliquando st
indiudua eiusd rombi quae no potest
fieri vnum indiduum. sic 2.e Anime
duo angeli. Alia sunt indiduum
quae bn potest fieri vnum indiduum
sicut duae aque. Duae magnitudines
indiduae prim impi sunt similia ee
lit. q ny illis potest ee sile vnum
q illud sit sile alti. sic patet de
duabus albedinibus inter ... et ny tribus
sicut dpi rontes spei absolute e
lit. i. pprie vnum indiduum et ad
sed loquendo de indiduis 2. modi
tunc potest vnum indiduum ee perfecte
alio. et tunc non sunt similia utra
q sunt eiusd pfia. sed sic sunt silia
q no potest accipi aliqd ny vno eorum
no e aliquid eiusd rombi cum alio si
multum ny alio. vny tn vna al-
bedo sit perfectior alia. tn albedo
perfectior potest dundi ny aqua plura
quorum quodlibet e similium ny perfectio-
rem albedinem. et tn silis vel
prima inquit no ad hoc q aliqua
sunt eiusd rombi. et ro indiudua
ny quibus sunt aliqua silia ee lit
et aliqua dissimilia. no sunt eiusd
spei. puta ny hoc et azimo est
materia eiusd rombi si forme sunt
dissimiles. Ad aliud Dico
q sba no recipit magis et min
sic sicut qualitates. q licet habeat mul
tas partes eiusd rombi. nihilo
no habet multas partes ny situ et
loco distinctas. qualitas potest recipere ma-
gis et min licet eq partes no distin-
loco et situ. q potest ee ny eadem
parte dio. sba no recipit magis et min
sicut qualitas. Ad aliud
de raro et denso. no potest Dici
sicut pbus dicit e de augmentatione
quarte et quinte. si q ny rarefactione
manent oes partes sbalis
eiusd q pbus fuerunt. si q partes quarte
adducunt de nouo remanente
quarte predicte. no q ab extrinseco.
sed ab intrinseco. q partes quarte
que pbus fuerunt ny pro no
facta rarefactae sunt ny actu. et
eiusd mo q ny de denso sit rarum
pdunt et corrumpunt aliquae
partes quarte. que pbus fuerunt i
raro. si partes sbalis remanent eiusd
sic pbus. Pro ista e impossibilis.
q aer acre vnius pedis rarefiat
tunc istud corpus. suppono tunc Duo
vnum q due partes no possunt
fieri nisi cum ptes corporis
sunt ad sbiis. ad e q quelibet pb
rari e rara. et quelibet pb densi
et densa. exemplo sint corpora ho-
mogenea. tunc sic pte ny rare
factae aeris manz matia eiusd
et quantitas q pbus fuerunt manz eiusd
sed recipit tunc nouos gradus

vlit

et no ad
aeriut
aliq de
nouo p
sbalis

et forma sbal eiusd

/. q̃ totum de illa parte q̃nt.

quantitate. Aduenire de nouo in quo in-
subiectum aut in ae. aut in aliquo
alio. nō 2do. pr tue nō fiet rarior
aer. si in ae tue aut mā illa corpi-
ens quantitas. ipsa de nouo fuit pub
informata alia quantitate pcedente.
aut nō. si sic. aut pte illa quantitas nō
cor. in aduentu alterius nouae. g illa
pb fuit informata vel ē duabus ptita-
tibus. pr ptitates pcedente et aduenientes
ap ē cont. vnū suppositū et cont.
vētes. Si 2do tue sequitur duo incon-
uenientia. Primū p aliquā mā potest
naliter exposita sub forma sine quantitate.
Q. p nō quelibet pb rari est rara
p. p hoc q pb exposita sine ptitate ira
put nouā nouā. nō corpus pb alia /. ptite
informata quantitate pcedente aliqd nouū
nō depdit. g illa pb nō ē rarior
p pub. rod nō de denso si fiat ex
raro. si p condensaret nihil aliud
fiat nisi p corrumpat aliqua pb quā
titate pcedente. quod de mā informata
sta quantitate. aut remanet in corpore per
corrumpentem. Dē quantitas sine quantitate
aut nō. si sic tue sic pub mā naliter
manet sine quantitate. et sibi alia pars
informata quantitate remanente nō est
densior p pub. et sic nulla pb est
condensatio. Si 2do tue quantitatis tu-
sit de subiecto in sbā. pr quantitas
nō induit p te. g pb illa remanet
p te p sicut de nouo illa pte in mā
pub informata p quantitatem corruptā. /. in

q̃ fit rare

Ideo post alia dico vno modo ponendo
quantitatem ptitis naliter a sbā et qua-
litate. Alio modo negando quantita-
tem esse ptitis res a pdicta. Primo sic
dico p q̃ de raro fit densum et
cōtra. totum quantitatis pcedens cor. et vna
nouā totaliter quantitas puta q̃ de
raro fit densum. et cōtra. ptitatis a or.
que pub fuit in raro corrumpitur et
induit nouā quantitatem. et tue illud /. locali
corpus dr densum. pr habitis ptes me.
et forte exponitur sub modo quantitate
p pub habita. et sic ptes densi pro-
pinquius accedit p pub. pr quanto ex-
sistit sub modo quantitatis tanto magis
approximat. et ex. q̃ de denso fit
rarum. cor. tota quantitas precedens in de-
so et induit in eadem mā alia ptitatis
a or. et tue illud dr rarum pr habet
eadem ptes me. et forte exponitur me
sub modo quantitatis p pub. et illud ē /. ide
rarum cum ptes multum distant. nō p
ptes quantitatis plus nec minus distent
in raro p in denso et cōtra. nec p pb
quantitatis sunt spissiores in denso et ra-
riores in raro. sed p ptes sbālis mā et
forte exponuntur sub modo quantitatis
in corpore denso. et sub maiori in corpore
raro. Si quaeras a quo cor. ptitatis
nō p corrumpitur. pr quantitatis rari et
densi nō oriuntur. nec p sbā. pr subiectū
pp ē ab. Pro 2do. q̃ p cor. ab induit
alia quantitas. sit illud sine sit sbā /. quare
sine qualitas aliqua in tali agente. et
necessitas corrumpendi ē pp incon-
possibile quia quantitatem in eadem mā
naliter. sed forte nō sit impossibile
de potentia dei. Ulterius pt dici nec do.
ptitatis tamq̃ res distinctas a sbā. et
quantitatem. et potest dici p mā sit pp ex
potentia dei. nō derivatur ab ea aliquo modo.
et forte sibi. et tue p corpus dr rarum
q̃ pb me. et forte exponitur a oni
loco. et densum q̃ eadem ptes corpo-
ris modo loco. ita p in corpore denso
q̃ sit rarum nihil positum remanet.
sed ē corpus ibi me. p ad primum
aliquam agentis necessitatis punit ptes
tā me. p forma exposita a oni loco
sine cor. ad condensatio. et densum ē
tali me. p ad primum alicui agentis
ptes eius nate sunt exposite modo
loco. et punit exposite maiori sine
aliquo nouo recepto nec depdito.

Si tue ē dubium quo iste pō existes in modo loco
pnt. pō existē ma
iori loco ut ex. sn a
liq̃ nouo recepto ut de
pdito /:

/. Si hic ē difficultas cum nō
tue p in omni motu locali cor. nō
nihil ab termino sibi mediis q acquirit.
et sic ē in proposito. pr q̃ ptes exposita
sunt maiori loco nō punit eadem exposita
maiori sine motu locali. nec ex-

et ro sicut motu localis potest esse in
aliquo sine anima nouo absoluto in
hoc ente. ita iste motus ipsi oppositus. Sed du-
bium est si ma habeat extensionem ad intra
et foras. quo iste extensionem habet esse
simul in eodem. et si iste habet quare non
quemlibet alie puta duo lignum sicut sine
extensionem duorum hominum esse simul. Ad
aliquae extensionem sunt nate fieri
vnum per se et aliquae non. ille de primo
modo possunt sibi coexistere in eodem et aliae non
sunt ima et foras. quae sunt de 2o modo
non potest ratio sicut sunt ista opposita per-
fecta sicut album et nigrum. Ad
dico. p. a. 2. dependere a prima in aug-
mentatione aliqua. quia mantatorum. Nam
mantata sic dicitur. p. nulla pars depen-
det ab alia in esse. quia si esset
separata possit manere sicut quia est vna
ta. Et in de ignis. quia cum sic aug
mentatur. p. pars augmentatur si separa
et vere ignis. sicut quia est in toto. et
Deus potest manere. sed in augmentatione
mantatorum est a. 2. dependere. quia pars sepa
ta a toto ita non est ens. ratione cu
ius separa quia sunt vnita. sed tamen
speciem. Et in mata absolute non est esse
rationis nec speciei aliquis manus in homine
et hic potest esse Deus et multae aliae

/. augmenta-

/. sbto

Circa 2m articulum primum. vtrum sit
ponere statum in foramen. et Deum a multi
p. sic. et p. 2o habuit summam gratiam
fibile a deo. Ista opinio primo multi
primo sic. impossibile foras in aliquo g
Deus quia sit in ima. aut est a secundo
est Deus vltimo gratia in instanti aut
non. si non habet intentionem. sicut
est Deus aliquam gratiam expedite diuinam
in perfectione in infinitum. probatur quia
omnis perfectio factibilem a deo quia
deus videtur vnico actu post deus facere
in infinitum. p. data ponit deus videt
aliquam gratiam expedite in infi-
nitum. quia videtur esse fibile sit vnico
intuitu. quo potest facere aliquam perfecto
nem a in infinitum. si michi est lec
ut solus deus quia Et isto ro. p.
3o phi. vbi dicit quia in tangit

/. puta a

/. a.

esse in potest tui contingere Dare in ac
tu. quia ut ad foras quae ipse qui
est vera deus potest creare. quia potest creare.
ponat in esse. tunc est hic vera deus
creat tunc quilibet potest creare sed pot
p. te. Ad 2o phi. motus rectus
non est continuus in infinitum. tunc con
lauatum ro est quia motus recto habet
tunc a quo et tunc ad quem ut quos
non potest esse motus in infinitum. sed aug
mentatio foris est motus recto. quia non indi
sup parte prius accepta. quia
ma non impetum mouere ad illud quia
non potest attingere. sed data hypothesi
non potest attingere tunc in quia
est potest ad aliquam plium. ita quia ad vt
p. mente alio. ubi non est status pts in
diuisione continua. ubi mediate vna
diuisione p. est in potest ad aliam diui
sionem. sicut in unus ubi mente motu
mo est p. in potest ad maneri
sed quia est in potest ad aliquam tunc te
et non mediatibus alius ibi est status
Et in deus potest tunc facere quia
~~potest~~ simpliciter quia nullum facere predicti tritu
mente alio. ro ibi est status. sed in aug centum mille et nihil de
mentatione forte est potest in oto mente fiunt me
ad quilibet gradum. quia Ad 3o pressio
usus finis et complementum non est
in infinitum. p. augmentatio est hic quia
Ad 4m 2o phi. pressio in infinitum
est ad poni et non ad actum. sed iste
pressio est ad actum Ad actu cui tel
no est finitum quia et habitum. aut
phi quia processio ad ~~deliberat~~ infi dilectio
nitum est processio ad esse Deum. quia
non potest ad impossibile sed natu
non predit ad esse Deum. quia non potest
ad impossibile quia Ad nullum pressio
est possibilis ad aliquam foras quia
adepta illa foras est esse speciei suam.
sed posito tale actu infinito ~~deliberat~~ dilectio
infinitum. ~~esse~~ est esse speciei ~~deliberat~~ dilectio
recte quia Et hoc probat quia nullum
actum post esse infinitum Ad nullum
deus diuinis a nobis quia a se posse sed
a se diligibilis est in infinitum quia
a nobis tunc finite Ad omnis actus no

/. fine hnt

/. a

tantam ē in potēte mea. sed si vos
possit habere caritatem infinitam et
actu dilectionis infinitum, cum ille sit
in potēte eius sequitur q̄ vos sit infinita.
Ad 7 ergo dicam. q̄ anima xpi habuit
summam gratiam potentiale. probat. q̄ omne subi
recepti actidētale inherentē habentē
gradum. si non detinat sibi certum gradum
poz illud ac ab recipere hm̄ oēs gradus
sed anima xpi ē huiusmodi ḡ. Ad si ac
tuum sit eius rōnis et passium sibi
si actum posset agere in unum et passi
um et in quibus ex 7 de calefac. et
calefactibili. ḡ. si caritas aliqua potest
recipi in anima xpi. et quelibet maior cum
sit stata. Ad ali xpus habuisset
actus meritorios et meruisset augmen
tum caritatis. non tm̄ quo ad nos sed
in se. q̄ ē contra ingressum simplex et oēs
sros. Ad pro poz conclusio. 2a sic
q̄ 2o de anima d̄ q̄ omnis nāa creata
ē rōnis aug. ḡ. in proposito. Ad
oēs effectus quam deus posse facere. sed
Assumptum patet. q̄ non tamen impe no
ego potēte deus. nec ego potēte recipiendi q̄
anima xpi potest recipere quantum gradum
nec ipse potēte caritatem certum ē ḡ. ir. Ad
deus cognoscit oēs res factibiles ab
eo p̄ ydeas. ḡ. cognoscit caritates fac
tibiles ab eo infinitas p̄ ideas. et
illa caritas sic cognita p̄ te non ē
infinita ḡ. deus cognoscit aliud a
se esse infinitum. h̄o fl̄. ḡ. Contra.
ista ratio tua conclude de quia te
cōdis non concludit. q̄ deus possit
facere quantitatem magnam q̄ non potest
facere a. et q̄ f possit facere igneam
magnam q̄ non potest facere a. cum
que oia sint absurda. Et suppono
h̄ 2o primum ē q̄ non ē dare aliquod
individuum in aliqua spē qm deus potest
facere aliud cōdis spēi. q̄ hoc non im
pugnat deo nec individuum. p̄ ipso
non destructo sed expulso deus faciat
ad individuum cōdis spēi. 7 ē q̄ q̄
aliqua plura sint cōdis rōnis. q̄
q̄ ē vbi vni ē vbi alicui cōdis
vmbile vmbile

rōnis. Ad suppositum probo p̄ 2m̄ syllogismum
q̄ non impossibile ē deum in agendo q̄
nātam sed nātam potest producere unum individuum
alio cōdis rōnis non destructo ḡ. deus
potest. Assumptum probatur. posito q̄ deus con
tinuaret motum celestis in infinitum tunc
possit nātam quolibet die producere unum
post aliud ḡ. deus hoc potest. Ad dicam
q̄ non potest producere 2m̄ in destructo
primo. Contra hoc non est in q̄ primum
productum est summum. et p̄ quod ipso
expulso non potest 2m̄ produci sed quod
non impedit q̄ ex ipso sequitur q̄ nullus
habitus gratiae in summo potest. et p̄ consequens
illa non potest alia produci p̄ te. et
ḡ. ē h̄ oēs. ḡ. non obstante q̄ prima
forma producta sit in tempo. ad. potest alia
cōdis rōnis produci. Ad dicam q̄ /. manente
species non ē multiplicabilis et ideo
expulso uno individuo non potest aliud
fieri. Contra istud ē dictum phi sic patet
de corpibus celestibus. ubi posuit tm̄
unum in spē. h̄ non est dictum aliquem
theologi sanctum. sed habet aliud simpliciter
negare. Ad 2a posito sit q̄ si sint duo
individua unius cōdis spēi sunt cōdis.
si unum ē vbi aliquem cōdis rōnis et
aliud ē vbi cōdis. q̄ q̄ aliquis plura
cōdis rōnis continuat sub aliquo quan
quidem oppetit unum individuo ḡ. sili
potest oppetere omnia individua cōdis rōnis.
et q̄d forsitan repugnat uni repugnat
alii vel omnibus. patet. si enim calidum non
repugnat unum homini nec alii. ḡ. si sint
plura individua cōdis rōnis et unum
est vbi aliquem aliud ē vbi cōdis. /. vmbile
Ad 3o istud tuum argumentum deus non potest
facere tot individua cōdis rōnis natura
facere unum. quia poz facere plura primis
expulsis puta quantitates igneas
formas sphaeras et acres vel aquas
h̄m̄ prima supponendo. et p̄ 2am̄ quidem
unum et alii. igitur non potest
tot aquas unum quia plures. et
p̄ quas potest facere aliquam quantitatem
vmbile ē vbi

manoci omni data. et aqua et ig-
/. vnibilia nem. et oia tlia ta phalia, p accide-
talia. Ad tertio c aqua et pono
p illud sit summu qd deus pot facere
in tli specie. et deus pot illas aqas
vnire. quod tue aut pot facere vna
alia pua aqua aut no. p se. Sed si
no illud appet contra fidem. Liz sit deus
phice in p phis ponit. ergo q nua
pma tota que pot esse esse no
deus hm cu no pot plus fare hm
sup nua p. nur sit finis. et illud pla-
ne e contra fidem. si sic tue illa aqa
pot alia vnire hm 2as suppositi. et
sic arg de ista ita de alia. in infini-
tum. Ad deo dico p no e status in aug-
metaco e forma. Distingo tm de aug-
metaco quia quod e hm expressioes
quedam hm intensioes. Primo modo pt
tm forma phalis p accidentalis aug-
metu in infinitu. sicut pt de igne.
et aliis elementis. et e augmetaco
hm expressioes qm augmt forma una
tm in duas partes mes sicut qm aqas
augmta. sicut e augmtaco. et addo
forme igni no pus deo. ita e ibi
addio nove mes. et talis augme-
taco e in aqua qm addit aqua. et
vocat augmetaco hm expressioes. Aug-
metaco intensiua e qm augmta forma
in eadem parte mes. sicut ratio in aere
albedo in eadem parte superficiei. Ad 3o
de augmtaco intensiua pot forma
accidentalis habere plures partes eiusdem
rationis aptu e eo se. augmentu in
infinitum. Liz forte sit impedimentu a
parte subiecti. Et hm ista via pot dici.
p e habuit summa et perfectissima
gratia de potentia dei ordinata no absoluta
sicut patet ex dictis. Ad 4am p e
no erupit gratia ad mensuram et beata
virgo fuit plena. et stephanus fuit plenus
gratia et fortitudine. Dico p ista nomina ple-
nu rem alia dicunt p sufficiente. aliqui
pro copia. alii pro plenitudine de potentia
dei ordinata no absoluta. et sic in xpo
fuit plenitudo gratie. qz quanta potuit
esse de potentia dei ordinata. Tertio tm
no placet iste modus dicendi. Primo inuenio
quod pot aliq dici. p sicut substantia
sibi certas qualitates et passiones quas
optime no pot recipere nature substantie. sicut
quelibet res et quodlibet subiectum determinat
sibi certum gradum vltra quem non
pot aliud recipere perfectione stante natura
habere. et tunc forma habet gradum summum
pot intelligi dupliciter. Vno modo in se et
p sibi recipit gradum vltiorem recipere.
et sic illa habens plures partes eiusdem
rationis habet gradum summum. Alio modo
p habet summum in tali subiecto. qz substantia
detinet sibi certum gradum vltra quem
nichil pot recipere. et sic pot habere
summum. ita p deus de potentia sua ab-
soluta no poz in tali subiecto fare
vltiorem gradum. Liz poz in alio subiecto.
et sic pot concedi p aliq habent
tantam gratiam quantam deus potuit con-
ferre de potentia sua absoluta. qz tantam
sibi contulit quantam recipere potuit.
et sic habuit summam sibi possibilem de potentia
dei absoluta. et tm cum hoc stat p si
esset aliqd subiectum capax maioris
gratie. quam deus potuit maiorem con-
ferre. et credo p no e aliqd subiectum
sic informatum p quod deus accidentalis
augmentum. quam deus posset illud ar-
augmentare. Ad rationes in oppositum. Ad
primam dico p ad hoc p argumentum valeat
aptz dare primum mem. et ultimum. tue mud
aut no e dare vltimum gradum alicui nisi
in tempore in intellectu dimo nisi augmentando
qz dei gradum quem deus intelligit
pot fieri alium et alium in infinitum
quot quelibet intelligit. et si esset
dare vltimum gradum quem intelligit
tue procedet ro. et alia no ex
phis et quia ex 3o phis qm dicit
p dionisio rationem procedit in infi-
nitum. ita p oppositio ex alia parte
procedit in infinitum. qz si dubitatur
linea in duas medietates et illa
medietas in duas. et addit alia
medietas no hm e aliqua data in
ista apponere. quam ad hoc sit danda

Rno ad 3tia

plenitudo

/ stri.

/ apponere

p Dum fiori ex una pte et apponi
ex alia. et tm no est aliq pt data
vel assignata. que distet a quaglz
pte data in infinitum. imo magis p
apponen deuiet ad quantitatem pme
mete q dimise. et multo magis non
deuenet ad infinita quantitatem.
Alia si tempus durans in infinitum
tue vlte dei diem datu e dae alia
in infinitu. et tm no e dae aliqua
d. stare /. Deinde a quoglz alio in infinitu. Di
deinde quidp deus potest facere successive
simul vnico actu cognoscit. quod si
potest facere cauiteria in infinitu. tunc omnes
gradus possibiles e sil cognoscit. si
quidp cognoscit potest sil et in effec-
tu producere facere. quod ice. Ad 2o Deinde
intelligit simul infinitas formas fu-
tibiles. si no aliqua forma infinitam.
qr nulla e tibi. et qm dicit q omnes
formas factibiles intelligit et illas
potest facere actu. nego. si dei forma
quam intelligit potest facere in actu. qr
no intelligit aliquam n infinita. Vm
ista vo tediosa e. sed tm no concludit
ad 2m Ad aliud dicit 3o phi. Dico. q omnes
phi in hac cerdanet qr no est
dare a ore quantitates relo not ponunt
si hm fidem mrg illud e plus. quia
deus eis relinq potest aliqd facere. ado
auctes amplius et ronne q in illa nu
sunt negrande Ad aliud dico
ad 3m q e sophisma. qr p ade potest probari q
deus scit tot q plura facere no pt.
qr hoc e nea deus potest tot facere qt
potest facere. pona. igit in ee quod hoc
e vera deus fiat tot quot potest
facere. et p ons no potest plura facere
qm fiant qd plus ei. ideo dico q si
deat poni in ee. tunc dz tm aus qm
rons poni in esse. et tunc erit idem
pr facere tm deus tm deus potest facere quam. p facere
et hoc e verum. qr aus no ponit in
esse sine qute nec eis. io no concludit
ro licz sit appenus Ad aliud de
ad 8 motu ro q 4o q hm intendit phi
augmtum non intendit in infinitum
saltem intensive. et ideo a quolibet
fideli est nec dg. Vm p pons dinam
motus rons potest contin in infinitum.
ita q magis deuenit ad tm Ad
ad 4
q firmaciones dico. q motus finitus et
completus habet tm in actu. sed
motus rons infinitus no habet tm in
actu ad quem. nec tm vltm. sed
augmtatur est tm. qr durat nec
saltem durare potest in infinitu. et io
no habet tm vltm Ad aliud dicit
ad 4ta
q vera e de motu quae na natura
e incoare et tdare naliter. tunc aut
licz augmtum naliter posset incoari
no tm complei sine tdare. qr in aliq
forma nali est dare ultimum gradum
vltm quem agens nale no potest aliquem
gradum in eod susceptuo induce.
et aliquem vltm quem deus no potest in-
duce. alium p defectum cause impartibilis
sicut pus dei est. si in dui sit sub
ectis agens nale. vltm gdu inducti. 7 sup nale
alium gradum possunt induce. imo
infinitos gradus ut vide. si cum esset
infinita calefactibilis. et ignis equaliter
omnibus approximaretur. calorem
in omnibus. quia quae in uno et i
quolibet. ideo dico q qm na incep t
aliquem mo quem natura e tmare
tunc e vera deum illud aliq no. Ad 3
quae e dera tunc ut augmtaricem
naliter et supnaliter. cum quo vtm p
redit in infinitum mo pdico. Vm
in ipsi ei ~~ad~~ e ad 1 illud ~~q~~ ~~ado~~
aliqua sunt incompatibilia in eod quo
ad agens nale quae sunt impossibilia
quo ad agens supnale. nec repugnant
ut se. sicut ut duo quantitates
ee simul in eod subiecto. p nat e
impossibile esse agens nalis non
tamen supnalis. eod mo dicit ptes
formae sibilis no repaciunt se in eod
pte mete no p repugnantia aliqua.
sed qr agens nale hoc no potest facere.
et sic e dera auctoribus nalis et sup
nalis Ad 2o Duplex e forma. qr alia
forma e augmentabilis in infinitum adeo
et nullo mo ab agente nali. puta

Istud vacat dz
pons i eod folio
vso sub h sig

formae infusae creatae et hoc in corporalibus
sunt non vel in Deo sicut sed loquendo de
formis naturalibus et de augmentatione con-
tensum. post illis forma augmentatur in infinitum
p agentis naturalis sicut p supernaturalis.
sicut patet in exemplis prius positis. Et
in hoc est Dicta quod Deus potest facere sub-
iecta infinita vel in infinitum capacia
formarum talis formae puta calidum. sed
agentis naturalis non. Dicit loquendo de aug-
mentatione intensiva est Dicta. quod illis
subiectum debitum sibi certum gradum
formae. ultra quem non potest alium naturalem
ad illum recipere. hic patet Et in omnibus
modis dicendi possunt opponi. Et re-
manent ?. Et p id potest poni Dicta
aut augmentationes autorum et tamen
omnes. et augmentationes autorum naturalis debitae
sibi certum gradum formae. ultra quem
non potest extendere in intensiva patet de aug-
mentatione Et deo hic p potest dari non
debitum sibi certum gradum ultra quem
non potest Et extendere. nec non video
quomodo deus potest augere quoniam vnum
intensum quod est tam magnum sicut relinquitur
vel maior. Et naturalis debitum sibi certum
gradum Et doctrina philosophi 2° de
anima. omne naturale ostendit. ratione quod
est si applicatur ad augmentationem na-
turalem autorum quod habent debitum rationem
augmenti extensive vel intensive. quia
non potest fieri homo tam magnus quod
non maior. sicut non potest fieri du-
ab partes formae eiusdem rationis in eadem
parte materiae. puta duae partes formae
humanae. hic deus posset fieri virtutem. Et
augmentatio naturalis maiorum non debitum
sibi certum gradum ultra quem non possit
Et intensive. et Et philosophus 2° de anima
et hoc tamen in formis substantialibus et augmentatio
quae habent accidentia. quae possunt esse tot
partes albedinis in aliquam partem materiae
quod non potest esse plures in eadem
Et sicut sibi eadem pars materiae debitum
naturalis forte certum gradum quia
naturalis non potest esse duae partes formae
substantialis in eadem parte materiae. hic forte p
potest dari quod potest esse. et p id potest

substantiae quod formae substantialis non suscipit
magis et minus. sed forma accidentalis non.
quia forma substantialis non potest augmentari naturaliter
Et duas partes formae extensive
loquendo. sicut frequenter dicitur. et
patet in augmentatione vitis substantialis. Et quia
non augmentatur naturaliter intensive. quia
in eadem parte materiae non potest naturaliter esse
duae partes formae eiusdem rationis. sed
in qualibet habet potest. sicut in eadem parte
oculi habet potest esse duae partes albe-
dinis. et hoc est quod probat p. 4 to
phi. 2° quod ad formam substantialem non est
motus. quia in motu dicitur esse id motus
sunt substantiae sub virtute nostra. nunc autem
quia augmentatur forma substantialis extensive
non est id substantiae. sed Et est alia et alia
materia. sicut est alia et alia forma
et quia hic est intentio philosophi et quae et
in primo patet. quia dicit ibi. quantitas
non recipit magis et minus. et tamen
potest augmentari extensive in infinitum
Et habitus non recipit magis et minus
intensive. quia naturaliter agentis non potest
fieri quia in eadem parte materiae sunt duae
quantitates. sed aut augmentatio formae
substantialis intelligitur de forma extensive
sic non de alia. quia est ratio quae
in homine et in aliis naturalibus. quae
possunt dicitur ab intensive. et hoc
maxime Et repugnat. Duorum
oppositorum simul et semel. quia id
quod unum dicitur esse non potest
sit et semel habere actu oppositum
nunc autem illud id quod appetitus sen-
sitivus appetit vehetur et delectatur
in appetendo. vobis refugit negando
illud et abstrahendo. si illi actu oppositi
sunt et passiones sequentes. Et
potest forma extensive. tamen quia in homine
non est una forma incorporalis. sed sen-
sitiva dicitur ab intellectiva quod substantia
est expansa. tamen quia alia post di-
scretio tonus post virtutes per sentire
et movere. sicut caput post abscis-
sionem et corporalem. et Et patet ho
in discisione angulline. ubi virtutes per

Q. 33 no dicit sibi certum gradum quod abagere sup naturali et alium ? alium minimum recipere

hoc hic

ignis est anima in minimum ita et homo est vivum

hoc propter simplicium

ad 6 sentit. Ad aliud dico q̃ potest fieri
diuina ordinatio ad actum potest
reduci ad actum. Si tu es bo. pleu. q̃
ad omnes ptes forte angulus nō est angulus
aliq̃ pō mutari. q̃ nō potest fieri mutare
sibi addi. sed una post alia et mutare
alia in infinitum. et q̃ dicit de ōpi-
tate. Z pōd ia. q̃ ipsum quodcunq̃
finitū detrahere a una pō reduci-
bilis ad actum mutare. Si multa
et infinita forāt nō pōt una po esse
te mutari. Si erunt multe po sic
multi tūnī. una mutare alia reduci
ad actū sicut dicit de rotundo libro
magnus. q̃ in diuisione continui
et appōe p hoc q̃ q̃ una potest
reduci ad actum. q̃ sit ibi nouā
pō sicut pt in exemplo suo de
nūo tūacro ipsum quadratum. pō
fieri. q̃ nūb ita bū. in mālibus
sicut mālibus. et pōt deus facere
una alia mellamaz pg alia in in-
finitum. et si est nouus actus et alia
pō reduci ad actū. Si hoc nulla
sit ibi nouā pō. ergo nō. in diuisione
linie. nūq̃ p una diuisionē cōt
nouā potest. sed pō ad quodcunq̃
existit in linea in pūcto. Ad
ad 7. aliud dico. q̃ finis pōt duplicī intel-
ligi. pro nō pro fine vlto. et
pressus vsus illi finis pōt esse
infinitus et nūq̃ finis. Alio nō
pōt accipi pro effectū aliq̃ a
acq̃ dicit. et ille nō vadit in infinitū
q̃ oīs effectus quē vnq̃ acquirit
ad 8. p augmentū est finitus. Ad
aliud dico. q̃ quē ōr. e me gaudy
q̃ Si eū quātitas pōt augeri in
infinitū p appōe. et ibi pressus
nō e ad pōtū. Ad aliud dico q̃
ad 9. dilectoz pōt esse pressus ad actū
in infinitū sicut ad habitualē. et
q̃ dicit q̃ talis pressus e ad esse
Deum. Verū e ad dilectōes actuales
actualiter infinitas. sic nō e in ōpo.
q̃ ista augmentū nō in actu nec
habum pōt vnq̃ finiri. et p quē nūq̃
cū infinita. et p quē nō deus
Dicit q̃ in qualibet forma acquisita
p motum fuit infinite ptes. et fuit
actu p te sic ptes totum. et infi-
nite perfectiones erunt in una forma
in actu. et p quē illa erit infinita
in actu. et erit deus in actu. Sed q̃
q̃ in totum et in forma absoluta p
motū acquisita sunt infinite p. in
actu. et infinite perfectiones in actu
nō tū fierent. Sed una perfectiones finita.
et quātū quē sunt. aliquid tonq̃ ptes
infinite. Si quōdes so. nūq̃ fie-
rent in perfectiones finita. sed si erunt
ptes eius ōpi. quātū quelibet
e p se acceptibilis. et sensibilis. ibi finite
perfectiones fierent perfectiones infi-
nitas nōtū. Si iste ptes totum in
finite nō pōt p se acciptī. sicut
nō nō sic. Difficile tū videt quō i
aliquo sunt infinite perfectiones
in actu. et tū illud nō est infinitum
Ad aliud ergo assumptum. q̃ aliquis ad. 10.
pressus e possibilis q̃ nō pōt fieri
a pō dei. sicut pō. q̃ deus velit
gtre mūdū infinitū. iste pressus
nūq̃ fiat. licet forte adepta tali
forma ponetur ex suam speciem.
tū ad illā formā possibilis. quia
nūq̃ nō p dei pōtū nō creare. et
illa forma completa adipsi. et
forte si est adepta nō ponetur
deus. nō ex sua spēz. sicut si linea
est actu infinita. Si expressio ad
possit esse in spē lineae. Ad aliud ad. 11.
dico q̃ p nulla dilectio diligit deus
tū a nobis ōtū a se. q̃ a nobis
diligit tū finite a se aut infinite
Si ille pressus timare tū dili-
gitur a nobis ~~infinite~~. Si ille p-
pressus timare tū diligit a
nobis infinite et dilectione infinita
Ad aliud de totum vnū dilec-
tionis illud ar. e q̃ obi. Plures
quē in primo quatuor in notul aliū
amis. Ad aliud ar. aliū dic. de
illa ar. omī nā constat. ita pti
pōdēt. et de pdicis pūs pmut. Sed
e ydea. Ad ar. ho. q̃ pbat q̃ nā
ōpi habuit sūma gratia pti p dū
sunōde e sed h. dūsis
Ad vnū ar. p vna opinione

que ponit q̃ in augmentatione forma
precedens ꝓ corr. et quatio vmq̃ e
corruptio alterius. nec istud qualiter
suptum, si tunc e tm vera, qm forma
inducta expugnat pori. Ab agente nali-
lis, ut illas formas non sit expugna-
nda. quod. Ad dicendum ꝓ rarum et
densum, ubi quatitas precedens corr.
et sequens non potest esse ad pte nec
cum ea p pōm naleam. lis forte poz
p pōm sma. qr ille quatitates
sunt eqs ppi.

Q. VIII.

Utrum ~~quantitas~~ non sit pone
in virtute 3ª virtutes theo quas
que ponit esse manere in prima. Ad ꝓ non pt
qr fides non e vtus. qr sibi ipsi subice
plus. et pot esse expressum falsi. Ad est
q̃ phm 6º ethic. qui ponit q̃ habitus
vedici non pnt esse expressum floris. Ad
ꝓ sunt consequens sufficit cog.
et delectat. Ad habitus ex illi quatit
sufficiunt. si quis ad sint ipsi et rai
tas. Ad q̃ iste virtutes non sunt nece
ptis. qr ~~ant~~ non ꝓ actum naleam. qr expri
munt actus tales sufficit vtus na
lis acquisita. nec sup naleam qr tales
non e possibile a nobis in via. vt videt
qr quicq̃ actum potest aliqs habere
in via supnalis potest et habere nali-
sicut actum credendi et diligendi. Ad
Ad si sic aut ad e tm vna fides
et tres aut plures. Non tm vna qr
ad tres actus sunt generatim ad tres
habitum. si expressum ad tres credibilium
sunt distincti actus spes. ad 2um. Nec plures
qr tunc non essent tm 3ª virtutes theol.
et sunt. ~~Aplus~~ Dicit q̃ e vna fides
Ad q̃ iste virtutes non manent in prima
pts de fide. qr tanta e expugnatio
fidei. Ad vsiam. quata e cum ad
sriam. sed fides et sria expugnat
pbat. qr qm aliqs sunt gria forali
quadq̃ e coposite vni et alteri. sicut
dsip e coposite albedinis et nigre
dinis. qr nichil e coposite albedini
ni sbis et dsprocb actus. quae ouast
coposita ingredum. si fides et hosis
formalit griat. et sria non e coposi-

b hosi sed incoposit. ad 2um non coposibi
lis fides. Ad hm phm tm vnum
vni opponit. et illud e vera de op
positione ut exima. si hosis opponit
fidei ut eximo. et sria ut medio.
aut ejus. si primo non tunc sria e spes
media ut fidem et hosis. si nec
contrariat utriq̃ eximo. ad sria
contrariat fidei. Si 2do tunc fides
cum spes media et nec ut prius
contrariat utriq̃ eximo. ad 3um
Dicit si fides non stat cum sria. ad
nec cum visione. ad 4um potest fides spe
et caritate in prima et sria. Ad de
caritate 4º qr hm aplis cum venerit
ad perfectum e euacuabit. non si caritas
in via e imperfecta hm doctrina ad
Io. bapt. qui dicit, qui minor est
regno celorum maior e illo. ad
oppositum ad chorinth. nunc manet
fides spes caritas. Ad q̃ manent in prima
probat. si non illud esset ꝓ aliqua
expugnatia. ad illum statum. aut in
ꝓ actus aut habitus. Non primum non
qr habitus non expugnat. ad nec actus
Nec 2do qr iste non poss expugnat
q̃ habitus tpanei et actus tempanei
et habitus. si isti duo habitus simul
stant ad nec probat assumptum. qr
tempanei potest esse actus intempanei
et existere tempeatis cum ad actus
intemperatis maneat cum habitu tem-
peratis et ille actus e gratuitus habitus
ad habitus filius. ad eos fides et
visio. Dicunt habitus supnaliter non
appetit expugnat ad potest stare simul
Hic primo videndum de nem de ha-
bitum supnalium. et hic teneo tres
conclusiones. Prima e q̃ non pot
probari naliter q̃ indigemus habitu sup
nali quoq̃ ad consequendum finem
ultimum. Pa e q̃ ex hoc q̃ credo
q̃ beatus e in consequendo ꝓ media
non pot concludi gria forali q̃ ha-
bitus supnaliter sunt non necessarii. Pa
e q̃ expressum omnem actum quos possumus
habere in via possumus habere habi-
tum naleam naliter inclinatum. Ad 2am
nam habitus supnalis non pbatur
non pt / nec ꝓ unita ad hanc omnem
omnem actum q̃ hic pt operari hoc
pnt huius naleam

/. ut for seqnt non pt esse in pori

patet suppto quod non potest concludi ex
hoc quod homo immortalitatem ex corpore
et anima perpetuo sicut non quia non potest
esse verum evidens ad ponendum habitum habitus
nisi per cor operatione quia habitus
est immotescit nobis per operationes
sed est operationes quas experimur me-
diantibus vel habitibus supernaturalibus
possunt experiri mediantibus habitibus
naturalibus patet disputando per actum fidei
per caritatem quia unus paganus mi-
tius ut christianus potest esse actus fidei
credere et deum super omnia diligere
quod ¶ Tertia conclusio patet per primam in 2o
libro de caritate quia deus potest aliquem
accepta ex puris naturalibus tamen dignum
vita eterna sine omni habitu caritatis
et vel expulsa sine peccato et si sic
opinio magistri sententiarum vera deus
sit causa ex potest de potentia dei absoluta
non esset falsum quod per causas secundas
receptas actus naturales et impellens
voluntas per motum sicut ea penalis ad
actum charitatis et non opus nisi quod sit
aliquis modus habitus ante et cum non
potest accipere actus fidei spei et caritatis
naturales sine omni habitu supernaturali
infusus ¶ Vel non est impossibile quia deus ordi-
nauit quod fidem veram dictamen
rationis vanum sit quia non credat aliquid
nisi illud sit sibi vere naturale rationi tamen
credendum sit dignum vita et
nunc hoc patet quia idolatri errabant
et fuerunt digni pena eterna quia
adhaerebant talibus que non poterant
vere naturale probare nisi sicut nunc est
eternum quod si deus sit dispositus per tuc
talis accipiens adhaerendo dictamen vere
rationis ¶ Vel sicut paulus qui prima sui
omni merito erepta gratia ita potest
deus sibi conferre vitam eternam sine
omni merito et habitu supernaturali ¶ Deo
dico quod spiritus ad istam ecclesiam quod istis
supernaturalis sunt nobis necessarii de po-
tentia dei ordinata non absolute et hoc tenco
posse quia sicut ¶ Quarta conclusio patet
quia sicut michel dei potest non quia habet
experientiam vel demonstrationem vel auctoritatem ad hoc
de potentia dei absoluta per quam accepti ad quam
sicut caritatem infusa sine natu-
ponendi sicut habitus fidei spei caritatis angelis

paulus

ita michel dei nequit quia habet experi-
entiam et hoc ponendo quia ad ponendum
fidem acquisitam spem et caritatem habet
ita experientiam ad hoc ponendo. Tamen
paganus mitius ut christianus ita cre-
dit esse articulos fidei sicut habetur
et unum articulum potest vel credit
alium articulum sed nequit cor habet
fidem infusam patet quia acquisitam sicut
de caritate acquisita quia unus mitius et
paganus potest per doctrinam diligere
deum super omnia ex puris naturalibus potest
eam laudare deum caritative et orare
quod non habet dilectionem dei non infusam quia
acquisitam ¶ Et ordo actus vel
quem experimur in nobis videtur naturalis
quod et habitus ante probatur quia aut vel
habet actum tres super actum et si sic
et ad illum sufficit habitus naturalis quia
multum actum experimur in nobis non ad
quem inclinat habitus naturalis quod non
abstante quod sit in voluntate habitus super
naturalis per mentes ad opus ponendum ha-
bitum naturalem acquisitum ¶ Ad ordo est
quod est tres habitus dicuntur ubi appa-
rent tres differentiae ¶ Prima est quia
videtur quod species non ab aliis dualis
sicut ille dicuntur se quia ad consequendum finem
fidem sufficit cognitio et amor ad
quorum satis inclinat fides ad amo-
rem caritatis ¶ Secundo dicit quod species
actum desiderium quia requiritur quod illud
quod credit et amat desiderat et
hoc sit per actum spei ¶ Contra videtur quod
non requiritur non quia andat deum diligere
tamen potest a nobis haberi et cum cari-
tatis et quia tunc amat illud omnis
fit ut prius ad istam sufficit cognitio
fidei et amor caritatis ¶ Tertia differentia
est quod est ab spei quia deus potest
ab magnitudine virtutis theologicae tunc est
deum vitam sit ad ordo ab spei fidei
et caritatis et si sit dubium est quod dicuntur
habitus nunquam cum unus habitus
sufficit experientiam intellectus et alius experientiam
voluntatis ¶ Differentia cum quia potest

media caritate
aut non si non tunc
ille actus non est meritorius
quia actus meritorius non
requirit actum naturalem

nr 19 29

c ē spes. q̃ in intellēu nō appr̃ nisi actus
credendi qm ē actus fidei. Ly vo-
l. sp odiēdi aut ē tpley actus. amandi. vel volendi
desi di. mē aut actus spei nō ē actus odiēdi
vo di ctrum ē. nr actus amandi quia
ad illū inclinat caritas. nr actus desi-
deandi q actus desi di pot ē in
desperāte. Qnā ad primū dico
q spes ē vtus distincta ab alis. qd
probat qr q̃ aliqua sunt separata
mte se illa dstinctā sed spes et alie vi-
tutes sunt huiusmodi gēs. Assumptum
probat qr aliquis pot credere et nō
spēare sicut in p. p̃mū. sic potest
l. desperantibus
aliquis spēare habēs bēficiū et
tē non diligere caritatē sicut mali
et peccatores. Qnā ad 2m dico q
obiecta tmēta istorū habitū sunt
diuersa rō patet. nā obiectū p̃mū
fidei ē hoc rō pt. omne revelatum
a deo ē verum. eo mō quo revelat
a deo. alium spei hoc q̃ futa bēdo
l. obiectum caritatis ē hoc. q̃ xpi/deus et omne
q̃ deus vult a me
diligi caritatue
ita q̃ deus sit spes obiectum
principale et finale
ē homīs consequēdā pp mēta. Qnā
ad 3m dico q actus spei ē volūtas et
desiderium efficax. quo aliquis stati-
ons sibi p fidem q̃ finis dī ē sibi
consequenda pp merita. statim eliciat
efficacē actum mētorum si pot. et
ecce nō pot ē in desperantibus. vnde
duplex ē desiderium vnum respectu
possibilium puta q̃ sibi desideat
efficacē aliqd sibi ordinem tamq̃
possibile habēs p actū. et illud nō
ē in desperantibus. Aliud ē respectu
impossibilium puta q̃ aliquis desi-
deat aliqd. et credat illud sibi ē
impossibile. et illud pot ē in desper-
antibus. sed quia pot tūc spes ē vtus
distincta ab alis acq̃ta nec infusa.
pp hoc sicut dixi in prologo. quia
respectu actus sci pot ē diuersitas
inclinat. vnum mediate. alius tmēte
primus ē habitus principalis. q̃ ē
sciā q̃ ē habitus conclusionis. et qui
sic sunt habitus inclinātes ad aliqd
pot ille actus habēi saltem primus
sunt habitus inclinātes tmediate
aliqd actus
scia

F Vnde intellectus q̃ ē habitus pnt inclinat
mte sūo actu eliciēdo ad actū
sci. quia actū dico primū quatenus i hitus
ē in sūo actu q̃ actus. po. mte va ē in
mte ta. prualis in p̃mū primus actus sci
conclusionis. et id inclinat mte. q̃
tūs ē in re. et p actus sunt. et
intellectus inclinat sufficienter ad primū
actū sci. aliqua conclusione. id pot
ille primus actus habēi sine scia ha-
bitu. sed post nō obstante habitu primo
priori et actu cora ex po actu sci
p. prima
oēs ex primo 2o et 3o et sic dem
reps gradat habitus alius inclinans
ad actū sci. cadē conclusionē tmēte
q̃ tmēte sunt in in pnal cum actū
sci illa conclusione. et sicut primus
actus sciēdi conclusionē aliquā pot ē
sine scia habitū mutuo actus pn
reprior. ita p habitū sciē gradū
pot quidē actus sci cadē conclusionē
ē sine habitu pnt et actu. sicut
in ē in istis habitibus. ita ē de hi-
tibus theologicis. habitus enim fidei et
caritatis inclinant ad actū primum spei
mte. q̃ media bus actibus puta ac
credendi et diligendi. puta quando
credo aliquid in possibile et
diligo illud. tūc illud desideo
efficacē. ita q̃ statim exceo in
operandi inceptoriam p illū. et pt
tūc primus actus spei hīs sine spei
habitu acquisito. sed post cū illis ac-
tibus gradat habitus immēte inclinans
ad actum spei. q̃ habitus ē causa
tmēta actus spei. et pot poni q̃
sicut ē fidei acq̃ta et caritas. et
sile sit spes acquisita. Sed istos hitus
sunt alii habitus alius. nonne ab
ipsi fides infusa et acquisita esset. p. infusa a deo q̃
cum nonne fiunt. ut videt ponen-
tur ex quo acquisiti cum nonne
sufficiunt primū difficile ē / videt
quo spes dicitur ab alis q̃ 2bus q̃
videt includere actū fidei et cari-
puta actū credēdi et diligendi
q̃ hitus infusi sunt alius actus ex quo
acquisita

nō l' de spei actu et quo acquiro hitus
spei ex actibus
spes desperātis a fide et cari
De obiō fidei cari et spei
De actu spei et hitu acquisito quia
ad actū spei mte inclinat fides
et caritas

L III Sñ

Q Quartus ē de unitate habitus. Ubi sunt duo difficultates. Primo utrum sint tres habitus acquisiti sicut sunt tres infusi, utrum sit una fides acquisita vel dicendum quod fides infusa potest esse una cum aliis habitibus omnibus et tribus vel Secundo, ad primum sunt duo conclusiones. Prima quod quilibet actus habitus fidei Dei acquisitus non tantum Dei sed specialiter. Secunda probatur per rationes de unitate fidei quod aliquis potest habere actu ad habitum credendi circa unum articulum et non circa alium, quia potest circa aliquem illi actus credendi illos articulos et generaliter habitus ex illis sunt Dei. Sed aliquis potest habere fidem acquisitam circa unum articulum et non circa alium, quia potest circa alium circa illum articulum Dei est trinus et unus et potest circa unum articulum sicut quia sicut quia videtur se apparere in actibus credendi sibi. Vel si unum sit in summo et aliquid in infimo adhuc apparet sicut habitus inclinans ad diligendum unum particulare tantum et credendum et operandum et stat cum error circa conclusiones sed habitus inclinans ad multa particularia et conclusiones sed et effectus et non apparet secundum aliquorum conclusionum. Sic potest esse de aliis formis. Tertio ponunt quod habitus inclinans ad aliquid particulare sit in summo punctum quod quantum per actus circa illud particulare et habitus inclinans ad cognoscendum conclusiones quantum tantum ex duobus actibus. Hoc potest nulli dari quia habitus primus sine quo dicit primum quod sit vocatur sit perfectior quam habitus inclinans ad aliquid conclusionem et hoc non obstante potest aliquid disponens aliquem conclusionem sicut cum habitus particularis in summo non tantum cum sicut conclusionem in infimo de hoc alibi.

Q Prima conclusio probatur quod fides cum uno contrario stat unum et aliud non stat sed sibi expugnat illud quod stat tantum uno contrario et aliud quod non stat nec Dei tantum specialiter. Illud patet per exemplum et verum. Per exemplum cum quia albedo in lacte stat cum albedine et nigredo non stat cum albedine non albedo et nigredo Dei tantum non specialiter. Secundo patet quia quia aliqua sunt cum quibus specialiter quidam formaliter stat cum uno et alterum et quidam expugnat unum et alium sicut quidam stat cum una albedine cum altera et similiter quidam expugnat unum et alium patet quod supposita. Si fides acquisita circa unum articulum stat cum error circa alium patet in hetero. Si fides acquisita 2 error non stant circa eundem articulum quod fides acquisita circa unum articulum et alium sunt Dei specialiter quia si essent cum specialiter sicut error expugnat unum circa expugnat alium et sicut stat cum uno circa stat cum altero et per istam tertiam probat quod sicut Dei viz circa Dei conclusionem et per 2am per Dei specialiter.

Q Secunda ad 2am difficultatem quomodo potest esse una fides omnium articulorum fidei potest duplicem dici. Uno modo quia fides infusa habet aliquod commune pro obiecto immediatum quod potest esse primum et primum generale inferius ad articulum in specialis et esse istud commune revelatum a Deo est verum sicut revelatum est verum. Hanc istud potest inferre ad articulum fidei patet, sicut in gen, cum illud commune omnibus articulis. Quia revelatum a Deo est verum sicut revelatum est a Deo est verum si Deus est trinus et unus et incarnatus passus et est revelatum a Deo quod est. Vel sicut istud primum quod est primum inferens ad articulum in specialis. Ita habitus fidei infusus unus habet commune immediatum obiectum inclinant immediate ad articulum circa ad articulum in specialis. Ita et sic est una fides omnium articulorum immediatis non immediate

Et una est fides infusa omnium articulorum circa illos habitus fidei

Et libri articulorum habent fidem acquisitam distinctam ab habitu alterius articuli non primum nec specialiter

sed alio mo inclinat fides mediate
ad actu credendi articulos in psalm.
Alio mo habitus principij ad actu de
quo supra dicit. q. fides infusa sic
inclinat ad actum fidei eliciendi circa
articulos in psalm. q. ut habitus fidei
infuse nec actus eius intellectus potest esse
per se sufficiens ad eliciendum actu credendi
circa aliquos articulos in psalm. patet. nam
pueri baptizati multi solent aliquibus vbi
multum instruunt de articulis fidei. ille
habet fidem infusam. et vsum rationis
et tamen nullum actu credendi circa huiusmodi
articulis potest elicere. Item ad actum
eliciendum circa articulos psalmi requiritur non
fides acquisita circa illos articulos. patet
per audientem. q. fides acquisita fit per auditum
est ex auditu. vel per visum patet
si videat aliquos articulos scripturae in libro
et si credat. et e hoc sibi de aliquo
q credendum totam historiam scripturae in
biblia. et totam biblia esset verum. et
si hoc credat actu eliciendo multum ex hoc
solo poterit sufficienter habere actu credendi
ipsum multibus historiis in psalm. insu
mente fide acquisita de illa historia.
et hoc eius vel per doctorem cum credat
vel per inspectorem in libro habitus q.
fidei infuse inclinat mente ad actu
credendi circa quosdam articulos in psalm.
q. mente sine actu eliciendo circa suum obiectum
mente q. ex actu cum fide acquisita
circa articulos in psalm. et potest mente
esse et quasi certa ipsum actu credendi
illos articulos cum primum sunt circa eius
articulum ex multis actibus credendi
fructus fides acquisita si esset circa mente
ipsum primi actu credendi theologice et
formaliter mutatur. ita q. fides infusa q
e habitus esset tam circa mente. q. e causa
re. Dubium e vtrum fides infusa
possit esse cum mente sufficiens ad eliciendum
actum credendi circa suum obiectum per
se inclinatum circa sine fide acquisita.
Pro. q. non patet de puero baptizato et
solutio non infertur multo fortius causa pueri q. habet fidem
to de hus q. sit fidei. ille

Q. fides infusa non inclinat ad
credendi quosque articulos nec mente nec
mente sine fide acquisita nec ad actu psalm
alia

infusam ipsum illius applicari. et tamen multum
potest aliquem actum circa illud eliciendum
instruit. q. ad mentalem adeo et
vocalem et credat per fidem acquisitam
ex actibus credendi instruendo. et ro
ad actum credendi illud ro primo ita
quia fides acquisita sicut ad quosque
articulos in psalm. Dicit quod sicut inclina
re mente ad actum credendi eliciendum
circa illud q. Pro. q. habitus fide
acquisita circa illud complexum potest
mente credere in mente et
fide acquisita sic ad proximos ad eliciendum
primum actum credendi theologice et
mutatum circa illud complexum. ita q.
habitus e ad mente illius actus et
primus non potuit esse ad mente. q.
dicitur ad proximos nisi ipsum
potest fides acquisita. si ipsum alios
articulos non e habitus ad mente
si actus illius habitus. et habitus ipsum
si e tam ad re sicut prius dicit est
Ho est post patet. q. non sunt fides
in antiquis prophetis et nos distinct.
alio mo in psalm. credebat ipsi et
nos. et alii sunt complexa ab eis
credita et a nobis. q. illud quod cre
debat de futuro nos credimus futu
rum. sic Ipsi credebant ipsum
fore morituum passum ascendisse
turum et ascensurum. et nos credimus
ipsum fuisse moriturum fuisse passum
resurrexisse et ascendisse. si ista
sunt Deus ro Pro. plus. q. impos
sibile e q. ad applicari simul et
semel sit verum et falsum. si hoc ro
plexum de morte et passione
et sunt verum. sic sunt in antiquis pa
triarchis hoc ro plexum mortuum
e sunt falsum. et hic falsum de moriturum
q. in non moriturum falsum applicari impossi
bile e q. ista sunt ad applicandum de
moriturum et de moriturum e tam licet
fuerunt Deus complexa credita a
nobis et ab eis ad sunt articulis. quia
articulis de passione tam ro illa de

Quia sunt duo fides Christi et nobis si nos domum acquisitam non per domum
maiorem remota.

fidei illud complexum credimus ab
eis et a nobis. et post dicit quod fuerit
duodecim articuli sicut duodecim columpne
si autem varietas in materia de qua
formantur duodecim apostolorum quamvis una
et eadem una tyra et alia vestis pro
alio tempore sic fuerunt ab articulis tunc et
nunc. Vnde non est hic nisi equivocatio
in nomine. si non abstinuerunt illa duodecim
in antiquis patribus et nobis
fuerunt una fides, non nos habemus spem
quia ab ipsis fuerunt timentes fidei corde
et moribus. quia sicut nos metimur fide
infusa credimus quod ipse mortuus est
et non moritur. ita ipsi quod ipse moritur
et non mortuus est. ideo dicit quod objectum
timentis fidei infuse est homo complexum omne
creatum a deo est verum sicut creatura
est verum et non aliter. et quia antiqui
patribus fuerunt, alia ipsa veritas est a
nobis. metimur illa fide acquisita altius
credimus et cum habemus fidem ergo in
nobis clarebat ipsi actum credendi ar-
ticulos fidei et nos. quia habitus
inclinans metimur ad aliquem actum
non valuit ad valuerunt illorum actum.
et ideo licet actus credendi aliquem
articulum puta ipse mortuus est et ipse
moritur fuit alius et alius tamen habitus
fidei infuse est unus. Et ex hoc
apparet quod aliquis potest habere demon-
strationem circa aliquos articulos disparates
et tamen non potest fidem infusam ipsi
potest habere fidem circa primum et notitiam
credentem circa conclusionem non tamen
potest simul habere fidem acquisitam circa
conclusionem et notitiam credentem. et hoc
quia habitus principii inclinat metimur ad
actum fidei. sed potest magis habere fidem circa
primum et scientiam circa conclusionem acquisitam
et experientiam sicut deum esse in philosophia.
similiter potest aliquis habere notitiam
credentem circa primum et errorem circa
conclusionem. non tamen potest habere notitiam
credentem circa conclusionem et habi-
tum erroris. et hoc quia habitus primi

mfusa

Adhuc quia hec potest fide infusa non
demonstrare circa eadem articulum

in inclinat ad actum fidei metimur et
habitus fidei timentes. et quia notitia
credentis circa id obiectum cerrari
opponitur. tunc potest aliquis habere fi-
dem infusam circa quod primum omne
creatum a deo est. et tamen habere fi-
dem circa notitiam credentem alia articuli
in particulari non tamen habere notitiam cum
dente et illum articulum et fidem acqui-
sitam per eundem rectum. nec potest aliquis
habere fidem infusam circa hunc
omne creatum est et scientiam quia hoc
est contingens quia aliquid sunt
creatum a deo sunt falsa. Ulterius
potest dici quod non est magis quam multorum
effectum specie distinctorum sit unum cum
eisdem timentes sicut patet de sole
circa hoc asinum est. Ita fides in-
fusa tamen cum eisdem inclinat timentes
ad actum omnium articulorum quia articuli
sunt specie et conveniunt actum et circa
omnium potest fides esse cum primum timentes
fide non potest esse fides infusa inclinans
ad unum, circa omnium articulorum actum timentes
quia omnes articuli non ponunt
unum actum credendi. quia quot sunt
articuli tot sunt fides acquisite.
quare quilibet inclinat tamen ad actum circa
unum articulum et non circa alium. et
quia fides infusa non inclinat ad
aliquem actum nisi metimur fide acquisita.
non fides infusa non potest inclinare
timentes ad unum actum circa omnes
articulos, tunc potest poni quod fidem
infusa credo inclinat. Sed contra dicit
aliquis quod magis plures. Quod non
potest dici sicut dicebat. De habitu
sapientie in prolo. quia quantum unum actum
quo intellectus totum demonstratur. et ille
habitus inclinat ad actus qui fides, et
post deus habitum illum circa non can-
do habitum primum et quia potest
deus circa in intellectum viatorum ha-
bitum fidei quo inclinat ad credendum
immediate omnes articulos fidei
supposita fide acquisita respectu

Alio modo dicendum circa premissa

si quis tamen vellit dicere
quod inclinatio ad actum
unum circa omnes

N Vigesimusquintus Nunc videtur michi quod stando in
isto casu quod potest veritas fidei salvari
respectu propositionum oppositarum. Sic quod credere moriet-
ur Sortes non moriet[ur] maiorem quod videtur
quod habitus inclinans ad aliquem actum
immediate ita naturaliter inclinat quod per se dum
est inclinat ad illum actum. Ita quod non ad
contrarium. Nunc autem apostoli tenebantur
hoc quod Christus non moriet[ur] ante passionem
credere et post tenebantur credere quod Christus
non moriet[ur] et per se habuerunt eandem
fidem. Secundo quod fides acquisita est alia
respectu huius complexi Christus morietur et
respectu huius Christus non morietur sed fi-
des infusa per se sunt eadem. Et tunc potest
dici quod aliqua cum ex se sola habet
unum effectum et concurrente cum ea alia
partiali habet alium effectum contrarium. Ita
potest dici quod fides infusa cum fide ac-
quisita et intellectum inclinat aliquem
ad istam Christus morietur et post apostolus
sciunt istam Christus mortuus per visionem et
mediante ista visione cum fide infusa et
acquisita scit quod Christus mortuus est et
ecclesia scit et credit quod non morietur ita
quod fides infusa per se est eadem sed acquisita
variatur. Secundo potest dici de primo obiecto
spei quod quod est aliquid secundarium obiectum cuius
immediatum et mediante illo inclinat
ad omne obiectum ~~fidei concurrens~~ Secundo

i. spei secundaria

dico de caritate quod obiectum eius primum
est aliquid secundarium. Puta hoc totum Deus
et omne quod vult a me diligi et
mediante illo tamquam principio partiali inclinat
caritas ad diligendum proximum mediante
tunc. Unde si diligam Deum et omne quod Deus
vult diligi a me. Tunc caritas infusa
inclinat mediate quando mediante actu suo
cum caritate acquisita et voluntate ad diligen-
dum. Et sicut mihi constat per scriptu-
ram quod Deus vult inimicum meum
pro statu isto diligi a me et tunc
per habitum caritatis infuse cum caritate ac-
quisita ego inclinor ad diligendum
inimicum. Et hoc quia Deus vult me ini-
micum diligere. Et si esset dampnatus
tunc non diligerem eum. Quia Deus non

∴ De obiecto spei et caritatis infusarum et
quo inclinat ad obiectum secundarium oppo
situm

^ et post constet mihi per scrip-
turam quod Deus vult a di-
ligi a me

Si prius constet mihi quod Deus
vult a diligi a me

vult me diligere eum et sic manet
[illegible] habitus. Secundus articulus est de oppo-
sitione et incompossibilitate istorum habituum cum aliis
habitibus. Et est difficultas specialis de fide
quod stat cum scientia. Et dicitur quod sic. Quod
probatur quia aliquid potest convenire alicui
duplex. Uno modo intrinsece quocumque alio amo-
to vel circumscripto et illud dicitur convenire
alicui ex se. Alio modo extrinsece ex concursu
alterius et illud dicitur convenire sibi ex
alio. Tunc sic contraria que sic compe-
tunt possunt simul stare. Exemplum in habitu
ex se figurationem et ab agente habet
informationem. Sic lignum creatum dicitur non esse
ex se et esse ab alio. Sic obscuritas
fidei convenit actui ex se et evidentia
cum fide
[illegible] convenit actui ex concursu scientie.

Sed contra impossibile est contraria competere
eidem sive a se sive ab alio. Sed obscuritas
et evidentia formaliter repug-
nant igitur etc. Si dicis quod non sunt
contraria contra frustra ponitur totus
processus ad salvandum quod contraria possunt
competere eidem. Praeterea ille modus
loquendi quod aliquid convenit ex se etc.
non est propinquus nec conveniens quia illud
dicitur alicui convenire ex se quod con-
venit sibi circumscripto quocumque positivo et ne-
gativo. Sed nunc privatio convenit materie cir-
cumscripta omni forma et omni privatione
nunc non esse creature circumscripto quocumque esse
et non esse. Unde dico quod est indifferens ad
formam et ad privationem quia aliquando est sub
forma et aliquando est sub privatione. Et quando
dicitur quod quando aliquid convenit alicui circum-
scripto quocumque alio convenit sibi ex
se. Dico quod quando aliquid positivum convenit
alicui quocumque alio circumscripto positivo
tunc illud convenit sibi ex se et non
ab alio. Exemplum rationale convenit homini
circumscripto quocumque alio positivo. Ideo
rationale convenit sibi ex se ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~. Convenit alicui
~~sibi~~ circumscripto quocumque ~~negativo [illegible]~~
~~[illegible] et ex se non [illegible] quod ne-~~
~~gativum convenit alicui ex se~~

etiam non [illegible] gradi [illegible] negativum quod alicui [illegible] si

·/· Similiter si sit negativum et convenit alicui si con-
veniat sibi circumscripto quocumque non
tunc convenit ei ex se sicut negativo privationi
convenit circumscripto quocumque alia negatione
ab ipsa privatione ideo convenit sibi ex se Et
non debet gradi etc.

Utrum fides stat cum spe vel caritate
obiecto opposito [illegible]

ar[ticulus] 2

[illegible]

~~convenient sibi tu to~~ cat po

p et tuc duo p contrapta quacuiq negare a ma. prima no convenit sibi. p tuc sic arguit prima nc no ce calte convenit contrapta quacuiq negare.

Sed dic p fides et clara visio no apparent se simul. q sunt contraria in excellentissimo et no in gradibus q possunt simul stare. Cont. assump. a flig. ~~p~~ contraria apparent se in gradibus remissis. et no in suis excellentiis ita p ~~t~~ calid pot no dicit simul calida et frigida. p contrietatis repugnantia oppositio sunt ~~pot~~ convenientes passioni alicui sed primo, et p ~~omnia~~ aperitur omnibus contentis sub illo subiecto p illud fundamentum quia quando aut istae passiones quae sunt speciebus primo. aut individuis contentis sub spe primo. Si primo no tuc quicquid aliqua passio convenit alicui con- venient omni contento sub illo con. pts p se. si passiones predicte convenient speciebus g. ita competit calori in omni gradu intenso et remisso. Si 2o no hoc nulli concedit. sed p intensus calor et istud frigus sit primo repugnantia et oppo. p tuc no esset aliud calor et frigus in me tibi ista qd' nulla ~~Dicit~~ Ad quidq. ~~co~~ petit omni individuo pot sil ~~oppe~~ te omni individuo cod no mi. ita p repugnat sibi convenire omni alti individuo cod remis. Ad 2m si sortes poz ce pri. g. si calor remisso no repugnat frigus in gradu remisso g. no repugnat sibi in gdu summo. quia frigus in infimo et in summo e cod remis. p cod no frigus in summo no repugnabit calor in summo ~~et in infi~~ ~~no sint cod remis~~ Ad forma inhaerens subiecto denominat aliud subiectum p si f sit forma pfri denominat pfrm si impfrm impfrm. si g. calor et frigus in gradibus remissis sint sil in cod ad sil e calidum et frigidum ~~ma in fin~~

Ad sicut apparent se p summa remissio

Sed repugnantia in gdu intenso et repugnat in gdu remisso

q apparent se in remissis alti sicut calor in summo apparent se cum frigus in infimo. tuc actus diligendi deum supra omnia et actus odi. di deum in gradu remisso posset sil stare qd videt ab summo

Deo duo p apossibilitatem esse pt ~~tuc~~ intelligi vno no ptu ad habitum veni et actum alium. 1oo quantum ad actus utrusq. 2oo quantum ad habitum. Ad primum 1 ad primum Duo generaliter p nulla actio repugnat habitum. et ideo habitus fidei pot stare cum actu spei. et charitatis visionis. p no est maior repugnantia inter ista nc tuta quanta e inter actum credendi et habitum spei. cum eadem delectatio. sitis habitum temperantie et actum intemperantie sed no includit ad dictionem p repugnantia cod sit habitus spei et actus credendi. et silr p in eod sit habitus temperantie et actus intemperantie g. ite. Assump. 1 pti. p ponat p aliqs habitus deum streuerit aliquem delectationem gre. et tm de hoc no recordet. iste pot elicere aliquem actum ce illam delectationem non actum fri di. p actus ille no pot esse sine actu pui. nel expressum de qua no loquor nc. igit pot elicere actum puta credendi nel diligendi. g. cod no actum credendi. et tm iste habitus spei. p post e magis inclinatus ad actum spei qm fuit ante habitum. g. cod no habens habitum temperantie pot elicere aliquem actum temperatum g. cod no in proposito habitus fidei fuit et actus spei et charitatis visionis simul stant. Sed dic. p p exemplum contrarietatis in actibus remissis salte. fuit sil' vnum gradum in actu remisso stat cum alio in actu perfecto. p actus ille credendi quem tu ponis in habitum spei e gradum habitus salte in gdu ~~actu~~ remisso. et ille habitus generat habitum spei. et cod no pot argui de actu intemperantie. p generat habitum repugnantem temperantie

Nulli actus repugnat habitus pot p habitus fidei stare cum ~~actu~~ actu

Pro alibi dicit ē q ignis agens in ro
traria primo remittat suum contrarium
et successive roborat et post induat for
mam filii. Et de calore et frigore
sic ē in proposito q ille actus non gene
rat habitum in aliquo gradu sed re
mittit habitum contrarium. ideo illud
dicit q actus ē gradatim habitus intel
ligendum ē. sicut sibi in non potest
fore contrarius. Dicas q cuiscumq
actui tlis magis inclinat ad actum
consilii post actum q ante. q d non est
verum in pp habitum gradatim ex illo
actu. Pro non opt q magis inclinat
positive. sed sufficit q minus inclinat
ad oppositum. et si vocat inclinatio minor
minor inclinatio ad oppositum sic magis
inclinat post actum q ante. q per
actum primum habitus inclinatur ad oppositum
remittit. et tunc illud dicit q q
aliquis magis inclinat ad actum
post actum primum q ante illum g actum
gradat habitus. intelligi q non potest
habitus inclinatur ad contrarium. Ad
ad 2m vtz habitus repugnant inter
se. et dicit q non. licet actus repugnet.
Pro probat q non plus repugnat fidei
habitus claro visionis. vel ha
bitus sancti. q actibus contrariis q eo quo
actus gradatim habitum sunt. non
videt a dicit repugnantia. sed habitus
fidei non repugnat illis actibus vt p
patuit g non. Sil mihi repugnat ha
bitus fidei et sancti q habitus adi
dum acquisitus et caritas. si ista stent
simul g alia. Assumpsit patet. quia
habet habitum adi dei deum acquisitum
potest habere contrarium. et tunc a deo
infundit sibi gratiam et caritatem. et tunc
eorum in caritate habet habitum adi dei
probat q secum se magis primum ad
odiendum deum q alium. Hoc autem non
est in p habitum adi g non. Contra
hoc ista via non potest probari repos
sibilitas istorum habituum in quantum
q repositus habitum non probat in
p impossibilitate actuum. q vlm si

actus aliquorum sunt impossibiles et
habitus. Ad p hoc probat q habitus
transeat. non potest simul stare. q actus et habitus non potest simul stare. g eodem modo
in proposito. Dicas q vtz ē de ista
habitibus et eorum actibus. q hic unus
actus exercet vt habitum corrumpendo
alium. aliquando dum actus iste
pauce augmentat habitum in peccan
tem. et corrumpit habitum in pauce.
Contra hoc in te actus fidei destruit
habitum sancti. et augmentat habitum
primum. g oportet ad fidem et sanctum ē
verum q si actus sunt incompossibiles et
habitus. Deo Deo q si actus sunt
incompossibiles simpliciter vel compossibiles et
habitus. et si non. non. Ex Dubium est
vtz qte habitus stant sil. Dico p
q cum habitus sancti potest stare aliquis
habitus inclinans ad actum fidei exercen
eodem conclusionis patet de sancte per
demonstrationes primo vna ex conclusiones
p principia p se nota. et post obliqte
aud demonstrationes. iste habet habitum
sancti et non potest habere actum sancti. illet
redit ex conclusiones illa ee vera non
in virtute alicuius fidei acquisite.
g illo habitus fidei et sancti stant
simul. Sed quod ē primum ob fidei
Dico q non ex conclusiones habitualis
q tu inclinat ad credendum illam
conclusionem ee vera mete. q non
credit quod ee vera in q credit
se scimusse illa conclusiones p demon
strationes. ita q primum abiectum fidei
ē actus sancti. illa q conclusiones per
demonstrationes insusse. Ad q
de postte ta actum q habitum non
ē in nouum. q potest probabiliter sustineri
vna pts et alia. tu auctor sententiarum
videntur magis dicere. q in habitus
in actus stant simul. si de repos te
frinciones et caritate vite d q sunt
compossibiles de potentia dei. q non vi
impugnant inter illa de fro tu nesciro

Impossibile actum se ipsum actum
sit et ipsum potest in phia tempus

II III

Vm ad .q.t quo est. Tunc ad .q.dam ptz q tres
sunt virtutes. et q fides et spes non
manent. nec post manu. q'tu dico
pp auctos sedz. et non pp aliquam ex
dem. Tamen ista sunt aliqua Du
primo de hoc q ponunt fidem acqta
esse eis cum libz articuli. et esse eis
dem actus non ponunt. Duo habitus
inclinantes nunt. igit non e ponere
fidem infusam et acquisitam esse eis
actus cum articulis. Sicut sunt habitus
ad habitum ita actus ad actum. sed ha
bitus supernaturalis e perfectior habitu
naturali. g actus fidei infusi e perfectior
actu fidei acquisite. g non e idem actus.
Tertio Dubium e de ordine istarum virtutum
utrum fides sit prima. spes 2a. caritas
3a. q caritas sit prior spe probatur. quia
actus caritatis e prior actu spei. igit et habitus
ptz q actus caritatis e diligere. et
actus spei e desiderare. sed dilectio p
cedit desiderium. Oppo tertio vi
q aliquis potest habere spem sine cari
tate et non ergo g ccl. Tertio Dum
e utrum corruptis habitibus infusis
possint habitus naturales remanere.
dicunt non pter q destructa caritate non
potest aliquis diligere deum super omnia
cum non de alius. Quarto Dubium est
de fide infusa. videtur q non sit
una virtus omnium revelatorum. q e
de illo rpo tamen primo obiecto
omnes revelatum a deo ice. q tunc non
posset aliquis p fidem infusam assen
tire alicui articulo in symbolo puta
hunc deum e trinum et unum. nisi prius
assentiret hunc esse revelatum ice. q'
videtur falsum. q posito q apponatur sibi
iste articulus deum e trinum et unum et
non cogitetur de hoc complexo omnes
revelatos. adhuc potest p fidem infusam assen
tire huic articulo. deum e trinum et unum
g. Sed tunc fidei infusae subesset
falsum. q hoc est quod omnes revelatos ice
q an revelatum sint falsum. g nunc non
e quod. et p quod potest esse falsum

et fides infusa potest manere p peccatum. p.mo ente flo
Dumtamen g fidei potest subesse falsum. Sed
Dubium e de obiecto istarum virtutum
utrum sit complexum vel incomplexum. Sed
Dubium e de hoc q'd'm q contraria
non opponuntur se in actibus remissis. q
frigus pellit g. pellit omne q'd' movet
pterum e in tto a quo et pterum in tto
ad quem. g si aliquid movetur ab albedine
ad nigredinem. pterum e in albe
dine et pterum in nigredine. Tertio
tunc autem dare primum motum motu
infrigidativo cum q'd e id pellit g
pellit. sicut nec e dare primum motum
motu remissionis. Sed agens naturale non
desinit nec remittit calorem nisi
cessando impossibile calori g ice. Sed
ad sm ptz q aqua calefacta induc
tum calorem non expulsa totam fri
gidtem. q aliquis potest simul et sel
sentire in aqua caliditatem et fri
gidtem. Ad primum istorum dico
q assumptum non e verum in habitu
bus naturalibus acquisitis. tertium. Duo non
possunt in eadem potentia esse eidem
actus. sed si unus sit acquisitus et alius
infusus tunc potest esse Duo in eadem
actus. sed sic e in oppo to de fide infusa
et acquisita et spe et caritate. Ad
aliud dico q simul infundantur tres
spes e prior ordine ne ipsa caritate.
et q dicit q actus dilectionis rec
dico q duplex e amor et ita
duplex e actus. Est enim amor
amicitiae et concupiscentiae. unde aut actus
amoris amicitiae. presupponit actum
amoris concupiscentiae. Ad aliud dico.
q habitus naturales post immanere des
tructis habitibus infusis. tres Dusi
modo e dubium de illis. q habitus
naturales corrupti caritate post manere des
tructa caritate de potentia Dei absoluta. no
tum de potentia ordinata. q deus ordinat
q qui aliquis diligit eum super omnia
q tunc meritat habere caritatem. et
deus sibi infundit. sed fides acquisita

Duo habitus eiusdem actus sunt simul in uno agente
alius infusus et alius Duo actus
habitus fidei spei caritatis simul infundit tunc
e ordo ne q spes e prior caritate
habitus naturales possunt manere destructis
infusis

p. ē actus caritatis et actus amoris gratuite ē actus spei sz actus a moris amicitiae

p. infusam

x et spes pnt bn manē sine infus. ꝑ ita ut ense pot una infidel credere sicut una oppinio fit fide acquisita. ⁊ no tn Deus diligere sup oia n habet cu tn et fidem. ꝑ simul infundunt. et io ille infidelis lic habet fidem acquisita no tn infusam. ¶ Ad aliud concedo q̃ no pot credere aliq̃ nisi n credat primo esse unū creatū a deo rē. nel unū equalitē actualitē ꝓ primo potest n credat esse nel illa quē oia sunt ꝛc. ut creata sunt. vel n credat oē q̃ credit esse ¶ Ad aliud dico q̃ lic aliq̃ habeat spē sint ffa. omē unitē tn post incl. accē no est possibile assignare aliquē articulū ad quē no inclinat fides infusa et io no pot sibi subesse fls. ¶ Ad de ob to patet pus. ¶ Ad aliud do q̃ p. loquit de motu locali. et ibi vel ē q̃ omē qd mouet ptm est ē tio a quo et ptm in tio ad quem. ho ē in alia pte spacii. ¶ Ad aliud dico q̃ ē dare primū gdum formē inducte. no vltm. et ho ē qd rōis a pho acit. q̃ ē dare primū in prima mente in ē et no vltm. ¶ Ad aliud dico q̃ assimp ē fling. ꝑ sicut agens nāle pot cāre aliquē gdum sine corruptione alīs. ita pot corrumpere aliud sine inductione istius. tamen principalit intent forā induceda. et 2ario et ex quibus intendit forā destruēda. et ibi qd ē primū in intentione vltm in executione. ¶ Ad aliud aqua continet multas distinctas ꝑ sicut a corpo. et ꝑ hoc istū primum una ꝑs pot calefiri. et alia frigefiri tn calor et frigor no sunt in eadem pte. ꝑ in diuersis potest.

Q Ira dona sō spus sēcū. ꝑ uno mō pot dici q̃ dicūtur dona spus sō. ꝑ mīꝑ pnt acquiri ꝑ nātā. n. aliqm habitū cādē speciē cū ab ēta cādē obiectū. ꝑ solum ī fundunt a deo. sicut fides q̃ ē vtus theol. et tūc opt dicere hic de istis

y habitibus et actibus elicitis medā bus eis. sicut alibi dnm ē de fide infusa et actu eius elicito. hoc ē. q̃ sic mīꝑ aliquis pot elicere actū credendi ēta aliquē articulum mere fide infusa. sic pt. Diffuse in 3o ꝛc. ita ꝑ no ē possibile. q̃ aliquis habeat plures habitus q̃ dnm dona. et elicat aliquē actum ēta ob tm illorū habitū. n pter dictos habitus infusos habeat alios habitus acquisitos ipsi eosdē obiectos. ꝑ sicut pt ꝑ experientiam et sillē pbat hoc de fide infusa sicut infusa pbatur ē mere de fide. ¶ Habitus autē istī habitus sunt alīus rōnis 2 speciē pt ꝑ hoc. ꝑ no pnt habere effectus eādē speciē. ꝑ Dictum ꝑ. A. mo tho 2do et ꝑ. tūc istī habitus infusi augmentantur cōtinue in infinitū ponamus. mīꝑ inclinabit intellectū sufficienter ad actū elicēdū sine acquisito habitu sicut n fides infusa sine fide acquisita habitu inclinat sufficienter intellectū ad actū ēta illē obiectū sine omni habitu sicut pt ꝑ experientiam. ¶ Illud pot dici q̃ pdicti habitus q̃ dicūtur dona spūs sancti intellectus sunt ēta n sunt habitus infusi. ꝑ. ꝑ pluralitatē non ē ponēda sine nec tē nec aut no appt talis necessitas ponendi pdictos habitus infusos. ꝑ n. ē ad ho. io demōstratū n. experientia n. auctitas sacē scripte. et eādē no no est ponē fidem infusam n ꝑ auctem sacē scripte. ¶ Et tūc pot dici q̃ pdicti habitus sunt acquisiti et pnt ꝑ nātā acquiri. tn fit ēt de fide infundūt a solo deo et ꝑ io pnt dici dona dei et habitus infusi. ¶ Et ē ad hoc q̃ mt oia dona data apls in pentecosten dabāt eis gratia linguarū et habitus sufficiēt melioratī intellectū ad intelligendū oia gratia linguarū pnt nātā acquiri ꝑ ēta. ꝑ ē de alīs donis q̃ frequēter insunt donis de fide et tn possunt nātā

alia pot q̃ habitus d fide infusi si eādē speciē n acquisitī. tūc melioratī ad actū liberū acquirendū.

1. pt

2. patet hoc

pōtis p. expulsis

3. calefieri

3 acquiri si non infundant. Nec apostolus dicit contra quod illi habitus infusi de facto et acquisiti sunt eosdem specie habitibus quos nunc certe infusi certe acquisiti nisi non fuerint. nam per primum deficiunt aut habitus infusi de facto cum aliquis obiectum habitus acquisiti cum id sunt causa specie. patet per hoc quod non habent effectus eosdem specie vel rationem. puta actum elicitum. ita scilicet sufficit inclinat ad suum aliquam qualitatem abiectum omnem scilicet hoc dico habitum esse vitium via licet non habitum primum. Habitus ad hoc sicut patet de gradibus linguarum quia ita sufficit inclinabat illi habitus infusi acquisiti quia non certe vel illi habitus infusi et acquisiti certe eosdem species.

Dubium quare possint illi habitus infusi habitum primum via quo non potest inclinare sufficienter intellectum ad aliquem actum sine habitibus acquisitis et habitus acquisiti sufficit inclinat sine infusis. quare quod debent poni habitus infusi quia videntur totaliter superfluere, cum quo ita perfecta actus potest elicere sine illis sicut et id dicitur. quare opportet ponere fidem infusam per causam racionem. Preterea dicitur esse rationes quare obiectum sunt secundum inclinationem habitum quia sunt donum et quod ista donum distinguitur. Ad primum igitur dico quod illi habitus infusi non sunt ponendi per aliquam rationem credendi habitum sed per auctoritatem sacre scripture. et si ille auctores possent ita habitus quod non et salvari per habitus acquisitos sine infusis sicut cum habitibus infusis sic dicit secundum vera. tunc superfluerent illi habitus infusi et per causam rationem esse ponendi fidem infusam. Ex tunc Dubium esse utrum sit tantum una fides nunc infusa quam articulorum vel utrum sint duplices fides acquisite. Dico quod est tantum una fides nunc infusa inclinat immediate ad assentiendum cuilibet articulo tam ad primum quam ad consequentes. quia cum sit una nunc patet per auctoritatem apostoli quod inclinat immediate ad assentiendum cuilibet articulo apostolorum magis rationem si potest salvari quod per nunc immediate inclinat ad assentiendum omnibus omnibus. et nunc immediate illo inclinat

~~Hinc infusi tantum ponitur per auctoritatem et tantum una fides nunc infusa~~

2 ad assentiendum articulorum fidei vera alibi positum. patet igitur primum quod sicut sol est causa calorum et non unum causatum esse productum hic nisi quia est causa immediata ad producendum patet quia fides specie et causa visus et alie res patet quia unum causatum producit sufficienter fidei specierum patet quod de gratia nonne accidit asinum et bonum iacet ita quod sol causat immediate igitur sicut causa proximis immediata calorem. et igitur unum accidit et unum asino. et licet ignis et accidit producunt unum sunt effectus quia fidei specierum et fidei numerum sol quia est causa visus et calorum est unum nunc habitus producta sicut plura et quia fidei specierum eodem modo in esse habitibus articuli non est ponere fidem acquisitam quia fidei specierum per rationes alibi facta. et isti habitus quia fidei specierum inclinat ad actum assentiendi quia esse specierum. Duplex articulorum. et patet istos habitus acquisitos non est ponere fidem infusam per auctoritatem sacre scripture et illa una nunc causat sicut causa visus et acquisita inclinat proximi et immediate ad actum quia esse specierum. sicut sol quia est causa proximi et immediate ad causandum actum credendi esse specierum cum habitibus articuli cum fide acquisita vacata. et si aliquis tunc habeat fidem acquisitam circa unum et non circa alios tunc fides infusa de eo et actualiter non inclinat ad actum credendi et illum articulum. et hoc est quia deficit causa proximis inclinatio acquisita ad causandum actum credendi circa alium articulum sed fides acquisita per statim et immediate inclinat circa alium articulum sicut et istum quia ro efficacior ad producendum quia fides acquisita est esse quia quia aliquis potest sic habere fidem circa unum articulum et erroneus et alium sicut patet in heretico. ~~et non potest sic habere fidem circa unum articulum et circa et alium sicut patet in heretico~~ et non potest simul habere fidem et erroneus esse quia articuli sunt distincti hinc et in ~~fidem~~ fidem arguitur per quia potest fieri de fide infusa et per quos non erit una nunc tantum.

/. Si dicas

Ad a(rgumentum). Dico quod argumentum habet evidentiam de fide acquisita, et non de fide infusa, quia aliquis experitur in se ex actu elicito quod credit unum articulum et errat contra alium, et non sic respectu eiusdem articuli experitur, immo oppositum experitur, et ideo ex illis actibus non est ponere aliquos habitus contrarios. Sed nullus experitur se credere aliquem articulum fide infusa, sed tamen tenemus hoc ex auctoritate scripture. Et ideo licet aliquis habeat fidem acquisitam contra unum articulum et errorem contra alium, et per consequens non habet fidem acquisitam respectu illius, tamen bene potest habere fidem infusam respectu utriusque articuli. Si dicas quod tunc repugnat fides infusa et error contra eundem articulum sicut error et fides acquisita. Dico nego consequentiam, quia fides infusa et acquisita distinguuntur specie sicut alibi patuit, et ideo ex hoc quod error opponitur fidei acquisite non sequitur quod opponitur fidei infuse, et ideo non est repugnantia formalis inter errorem acquisitum et fidem infusam, et per consequens possunt simul stare. Si dicas quod tunc simul erit aliquis fidelis et infidelis sive hereticus respectu eiusdem. Concedo. Potest concedi quod aliquis sit fidelis fide infusa, et hereticus sive infidelis errore acquisito. Aliter potest dici quod quando aliquis errat contra unum articulum corrumpitur tunc fides demeritorie, quia tunc demeretur quod deus corrumpit fidem infusam. Si queras utrum fides corrumpitur demerito per peccatum mortale, dico quod non sicut caritas sic corrumpitur. Si dicis quod alibi ex distinctione specifica actuum probatur distinctio specifica habituum, sed actus credendi diversos articulos distinguuntur specie, ergo et fides. Dico verum est quod per distinctionem actuum probatur distinctio habituum acquisitorum, non infusorum, cuiusmodi sunt fides et caritas. Hoc de isto articulo etc.

Hic intelligendum quod totum addit super partes sive dico quod negando illam formam totius quam ponit Jo(hannes), quod impossibile est ad intellectum, oportet tenere alteram duarum viarum, quarum una est quod unio forme ad materiam consurgit ex hoc quod unum informat et aliud informatur; et ultimo accidentaliter ad relationem est respectus realis. Et secundum istam viam est dicendum quod totum nichil addit super partes nisi tantum unum respectum realem, iuxta quod ille respectus est de racione compositi per compositionem, sicut actiones quibus effectus sufficienter dependet ex causis essentialibus et dispositionibus et approximationibus causarum. Sed totum dependet essentialiter ab unione, ergo quod deus non potest facere quod totum esset compositum nisi esset unio partium propter contradictionem inclusam. Et secundum hanc opinionem Jo(hannes) ponit formam totius, quia secundum eum compositum totum addit aliquid absolutum super partes, tamen illud non creatur nisi ex unione partium per informationem unius partis ab alia; non est possibile intelligere compositum totum perfecte et distincte nisi intelligendo unionem, et per consequens illa unio est secundum opinionem Jo(hannis) de formali racione totius. Et si dubites quod approximatio causarum non est causa effectus producti ex compositione partium actualiter, et de respectu approximationis agentis ad aquam quod non est causa caloris generati, sed unio est approximatio quedam materie et forme ut faciat unum, et causant, et per consequens non videtur esse causa intrinseca compositi. Dico quod est ipsius respectus realis tamen [illegible] alibi tenetur ad 5° et cetera, quia ille respectus causatur ex eo quod causa mediante distantia localiter minus distat vel totaliter fiat indistans a passo. Intellige autem potest forma approximari materie sine solum intrinsece quod non distat ab ea localiter, immo quod ambo sunt in eodem loco indistanter, saltem per potentiam divinam, sic forte nunc per potentiam creatam, sicut patet de anima Christi et anima intellectiva in triduo mortis Christi, que ambo fuerunt in eodem loco quo prius fuerunt ante mortem et tamen tunc non fuit unio earum. Ergo unio non est talis respectus approximationis, ex quo ista possunt ambo approximari et non uniri; ergo est vera causa compositi intrinseca. Et dato quod per potentiam obiectivam

Fides infusa utrum stare possit cum errore contra [illegible]

Fides infusa non corrumpitur per quodlibet mortale sicut caritas.

Distinctio actuum probat distinctionem habituum acquisitorum, non infusorum.

probat. p vno nō est cā sed ap
proxima. cārū. tn hoc nō inter
quim sit de cē opposito. qr impossibile
e inter cē cēm opposita dr̄ in se intu
tive vel abstractive. n' inter illa
vnoz. si tamē nō est de esse a
eis poz opposita dr̄ vt dicit ab
an.lo saltem. hiz nō videt ille ex
pectis. et hoc ista vīa oportet concedere
q totū quātūcūq; ex partibus eiusdem
ipsis. est vnū eis p accīs. qr essen
tialē includit illū ēpreū. qr ve
est accīs. et sic nō est pse vnū
plis q̄ aggregatū p accīs. n' pro tā
to qr partes essentiales eius sunt vnus
quisq; et sic nō e in aggregato pr̄ ali
qd totū p se in gne et multa alia
que ponit ēputā absurda apud
phos sequūtur. Ideo e vna alia
vīa que videt magis rōnabilis
q vno pdicā hiz nō videt. dyo i
stituēte vōlis hoc mlī aliqd possitum
tn ēalit hoc negūtur quidam
ēpreū ēalis et actis. Obi sicut
q duo e distinctio aliquoz. vna
quē vna rēs sic dr̄ ab alia re
qr hoc nō e illa. que sic sunt dr̄ta
nūq; pōt fieri nūq; dr̄ta. sic videz q hoc
sit illa p quātūcūq; pōn. qr q̄ hūc
p pōn dīna vna rēs pōt co
uerti in aliā. sic in cubū. tn nūq;
vna fit alia. ita q sit vera dicere
vtraq; manēte hoc rē esse illa et hoc
distinctio nō e ēpreū ēalis sic alibi
probat. suffi. tn. Alia e dyo ēpta quē
vna dicit nō inforare aliud. nō adhe
re alī. nō vnū. q̄ tamē natū est
inforare et aliud inforari ab ipso.
et illa que sic sunt dr̄ta pōt fieri
nūq; dr̄ta et vnū. vnū te opposita illi
distinctōni. et isto mō forā q̄ in
forat maz facit aliqd nūq; dr̄ta et
vnū. vnū te opta illi distinctioni 2ti dicti
distinctō opposita pdicā dr̄ta. tn q̄
ēmanz p̄ma dr̄ mt' illa. quē et
vnū nō e aliud. et illa distinctio
2a videt impōnere et hoc ēpreū
ēalem et actualē inforātem ad i
forābile. et tūc vno opposita isti
distinctioni nō hoc ēpreū ēalis solū
negūtur illū ēpreū ēalis quo infor
mabile distinguit ab inforātio. et
hoc ista vīa totū nihil dr̄ n' pse
ptes mt' quas e negāt illū ēpreū
ēalis illū distinctionis 2e. ita q to
hoc q̄ ptes. et conōt negūtur
eā distinctionis pdicā. et hoc ista
vīa pōt salvari quō totū e vnum
p se in gne. et sic de alis. isto modo
dicī e alibi q vno illa que vna
pl vnīr alī. nō e ēpreū ēalis. qr
sic esset infinitī ēpreū in vno
rōnis ēalis et actualis. hoc sīgt
negūtur dr̄ sine distā. que est
ēpreū ēalis licet vna pl rōnis
nō inforāret aliā. Ex rōnē ista
vīa videt ee multa dubia. p̄o
videt q ille ēl rōnes quas fecit
Io de forā tūc dicere gēdat ē
ista vīa. quarū p̄ma e. q 8o me
dūdet phos totū et vnū in vnū
p se et vnū p accīs. aggregatū
q̄ nō e aliud q̄ sic ptes. q si to
tum p se nihil posīt dicī pt
ptes pdicā nō. totū p se nō esset
magis vnū q̄ totū aggregatū. Ca e
q p se tn quātūcūq; e aliqd opo
nō altera pb n' ambe pb. qr si nūq;
p̄ oppōstat et de nouo vnīt. nihil
tūc est pductū. sicut ēsurg. est
ēl. to tūc opposita. et nō ad esse rōz
pis nel aliq n' ad ambo ista. q̄ ad
aliqd. zm. Ca e q p p phos 8o me
in fine. q̄ aliqd rōz. posse est q
maēat a et b et nō maēat ab.
qr ptes pōt ēmanere pō corrupcōem
et nō totū. hoc ēd nō pōt ēmanere
et nō ēmanere q̄ e. aliqd in a
b pōt a et b. Ca qr nihil essē
tātum a suis ēlis intrīs sīt vna
et forā qr nō causat seipsū quē
nūq; causat aliā. Ca e qr tūc
nullum esset ens cū p se nesset

ppa passio et opa⁹ et actus ppius
alicuius opposit. qz neut⁹ p se nec a-
bolet simul. Q. Dubiū ē quō ꝑ
ista vna deū ē verū q impossibile
ē tūsie de ꝓductoribus in ꝓductorū
sine acquisitione vel destructione ali-
cuius positum ꝑ pdicti vna ē
qz alibi probatū ē q ds nō pot
ēe ipsum ēalis, qz sic infinitū ēq
ēent sil in eod. g⁹ eod in ppo to
q dato q ds sit ipsum ēalis sicut
alis deus ē sequit id tiq⁹ ut vi²
Q. ē qz ꝑ pdicā si vno ēet ēspec-
tu ēalis ēet de forali rōne et
de essē ipsi. qz impossē ē p quōq
pōm q illud oppo sit vel mt²
in se ds esse si mt² vno id tiq⁹
se² in opposito, qz ipossē ē intelligē
oppo et q nō vnoēt suppo to q sicq
sicq negaret ipsum ēalis sicut
ꝑ ipsum ipsum ēalem ē equē et
illa nega de forali ōne et de es-
sencia opposito sicut alle ipsum si
ponēt. qd videt absurdū, qz aliqd
p se vnū in gnē includit essencialē
aliquā negaret. Q. ē vtr vno
nē humane ad f in dei dicit sed
negaret ꝑ nō pdicā et si sic
quare nō eod nūd vno forē ad multi
acntl ad ꝑ, ꝑ nō tūc vi² q nā
assumpta ex eo assumere ad p pnā
vbi dim nihil positiū acquirit. sed
potiū ipsum ēalem ds. quē prius
habuit aq assumptoēt pdit. et si
dimittitur tūc nihil positiū ex hiꝑ
pdit. ꝑ potiū aliquid de nouo acq
ret quod vtrq vide² absurdum.
Q. ad primū istorū dico q duo ē ōo
quare totū oppo ē p se ē magis vnū
q aliud qd ē solū vnū aggregatū.
Vna ē qz totū p se oppo ex ptibus
essencialibus eod gnis to p acidēs
ex ptibus aliud gnis. Alia ē qz to
p se oponit ē essē hi quarū vna ē
potē essencialis et alia actus
et neut ē p se in gnē. ꝑ solū p
ēductoēt. totū p actus liq oponi
ex ptibus talibus quarū vna ē in po
tencia ad aliū tiq vtrq p talis
autē ē p se in gnē. qz tūc actus q
ois subiectū. et p istis rōēs² vnū
totū magis vnū q aliud. Ad aliud
dico q p se tiq generationis ē oppo
ex materia et forma rōēs q aliqd
p nō ē p se nisi totalis gnationis
liq possit ēe tiq gnationis foralis
et materialis. ꝑ ista oppo ambe ptes nō
timent p se generationē. pot distingu
qz si ex ista poss inferri ad oppositū
potest q hic p vel ille p se timet
tūc hec ē vera ambe ptes nō tim-
nat generationē. ꝑ aut de vtrq fmo
nis ex ista oppo neut p potest
inferri p se timōēt. ꝑ importat
q iste ptes simul suptē timent p
se gnationē. sic dico q ambe ptes
p se timent generationē. qz michil
pentq ē de essē istiq toriq in iste
ptes sicut pnis patuit. Q. sic nō
dm illa oppo de vtrq fmo ist vt
q ē signū vlē distributiū et ō
ꝑ sequitur sub eo descēdē nisi sit
aliqd impedimentū quale nō ē in
opposito. sicut bn se² vtrq istorū curet
demōstr. Sed dicit. g⁹ iste curet et
ille. ita in opposito bn se² vtrq p
tiat. g⁹ hic timet. sed hic dicto
ambo suptē in poli mō pot acipi
collective vel dimsive sicut hic
omēs apli dei sunt xij. et vi²
ista ds nō habz locum in dic
tionibus actis in plurali. et nō in
sin, et ē vera ambe p timent
generationē. sicut hic omēs apli dei
sunt xij. si dimsive sic ē falsa. et tūc
argumentū descendo q ista p p se
gnationē timet. et illa sili sicut
hic hic ē falsa omēs q apli dei sunt
xij. Et qz p vi² q ambe nō pot
timare in fm dato p illud de
ipsum. Dico q si vtrq p exposita
et de nouo vnoēt² nō ēet ibi
gnationis aliquid oppo ꝑ ēet ibi vno
p nō p nouū. quē nō ēssē gnationis
qz generat vel productio opposito

ex ptibus

ppe ē q̃ aliqd ab tu in ppo de nouo
produat. et alit nō. et ideo cōcedo
q̃ cōsur. nō ē generā nr̃ ꝓductio
cōpo. ⁊ tū est cōuenio prū pūs uni
tas. et illa uno nō ē ad cē corpis
nel aūt p se. ⁊ ad ambas in ſbu pūs
ducto. Ad. Dicit q̃ pūs nō sunt oppo
q̃ūs ūtq̃ pt̃ exposuit. et post ē
oppositū q̃ produ. Ad negando cō
sequēcia. q̃ ē fillu. gūre sequt. cum
cōy. et nō fit aliūs cōy ē ūera. q̃
pūs distrēto talis nr̃ ptes sunt q̃
hr nō sunt informās. nr̃ illa informata.
⁊ post unoēs cōy. ille cōspecta dis
tunctionis. tunc cōr. sufficit ad uer
ficandū ista cōuēdictoria sunt. cē
oppositū nō cē oppositū q̃uāt. nel
ꝓducit. nō solū cōquit. hoc ⁊ ult.
cōquit. q̃ utq̃ pt̃ oppositū nel altera
ad unū accipiat cē post nō cē ⁊
nō ē sic in ppo. q̃. Ad aliud
Dico q̃ cē intrinsecū nō cauat aliqd
absolutū nr̃ cōspectū. quoūq̃ nō
distrētū ab eis. si sic cōspectū illum ha
bent effectū et sic erunt cē extrinsecū
⁊ cōtinuū cōy nō ē aliud n̄ esse p
essentialēs ultimum oppositū. et hoc
fit p hoc q̃ una ē informans et a
informata. una ē pōs. et alia acty
hoc quēcūq̃ eis cōy nā cōy cōtinēt
quo q̃ dicto ab eis. et sic posset
aliquo mō concedi q̃ nā causat
formā. et cōy. cāte que competit
causis intrinsecis. et hoc nō ē aliud
Dicē q̃ q̃ nā ē in pōs de se ad forā
et informāt. p eā. et forā informat
nāz. et nō primaria. illa que att
buit eis quāūq̃ aliū cōlitatē ē
flā et nō nel. Ad aliud d.
q̃ acid. oppositū ut inportat aquā
rem dicti a sbiecto et formālit in
hērentem sibi sic Dico q̃ oppositū nō
habet aquā ppam operacōes nr̃ passiones
que nō quēcūq̃ pūs ptibus. et cā ē
ista q̃ sicut alibi ptz in oblaū sbis
tē ē ita simpl sicut actus cōceptū in
eo. et ideo nullū actus hūt ptes eos
cōuēdū post cē primo cōspectū tonc sed
omnes operacōes et passiones cōsecutes
que cōuenunt cōpositō sibi quēūnt
p ptes quibus primo quēūnt. puta in
tellectio sentire p aūt vide. et thā p
corpus. ideo Dico q̃ illud q̃ habet pro
cōuēientia ē nōn. Ad 2m Dubitū
Dico q̃ illud cōe dicit de tūsitu debet
salū p corrumpēcē nel p ductū unus
cōspectus cōsecutus. q̃ tūsitus nō pot
salū p tūsitionē tpis actualē vel
pōtēn. q̃ ex hoc q̃ tempus tūsit nel
nō. nō dicit aliqd cē oppositū nel nō
oppositū plus nel minus. nr̃ pot salū
p motū localem. q̃ lis forte pūs se
quēdo nālem cōcē dicit q̃ nā et
forā nō possent cē in eod loco n̄
una est informans et alia informata.
et si hoc est ueū. tūc posset saluari
tūsitus ille p motum localem sol
sine corrumpēcē nel ꝓductione cōspec
tus cōsecutus. sicut alibi ptz. q̃ tū secūd
fidem teneūtur q̃ nā et forā pūt cē
in eod loco adequato absq̃ hoc q̃
una informet aliū sicut pūs dicit est
de nā p̄ et actū cum mtēnt. vel si
illud nō sit ueū ex. nātū tū ē de
fē q̃ p̄ mtēnt rāmis clausis q̃
nā mtēnt p̄ et alia forā cum
fuerunt in eod loco tunc nā ligni.
et tū neūtr informant aliū. ideo ille tū
situs nō pot salū p motū localem
ideo nr̃. ē q̃ q̃ De nō oppositō fit oppo
sitū nel ex. q̃ aliqd positū produ
cāt nel destruat. et hoc ē ueū. q̃ q̃
de nō opposito fit oppositū cōuēnit cōspectus
cōsecutus dicit quo una pūs pūs nō sunt
informās nr̃ alia informata. q̃ aut ē
oppo. nō tūc ꝓducit ille cōspectus dicit
de quo supra in pōne dicit ē. Ad
3m Dubitū Dico q̃ ex hoc nō sequit
infinitas cōspectū. quia sic sequit si
distrētio pūs nō dicit set cōspectus. q̃
sic. ex hoc q̃ infinite sunt ptes a quibus
aliquid p̄ oēs. ⁊ si sic ē in oppositō
q̃ nō sunt infinite nec nr̃ infinite forā
quāz una ē nata informāri et alia
informare. Ad. Dicit q̃ infinite sunt ptes

in continue quarum una est natura unus
multis gradus infinitus ergo Ad primum patet primus
quia illi non sunt respectus reales nec unum
istorum extremorum sunt ens rationis sicut informans et informatum quia non est aliud ratio
quia una informat aliam quia ens habet sic u-
num per hoc quia nihil est mensura mensurata
sicut alibi patet Ad quartum dicunt
dicunt quia si unum esset respectus realis tunc
oportet dicere ut primus probatum est quia sit res
essentialis reposita quia cum quo est aliquid
positum non ut quaesitum sunt quo oportet
nec potest esse nec dicitur intelligi et non est
approximatum rationi ut primus patuit non
est quia sit res essentialis opposita sed potest
quia unum sit non res dicitur pondere et non
sit aliquid positum non sed istud ignotum
quia est positum potest dicitur intelligi absque
hoc quia intelligatur alius negatio habet
repositis est intelligere reposita nisi intel-
ligendum potest unum et per quid est non
intelligere unum ergo Ad aliud est intellectus
oppositum et est oppositum non primum puta
illud quia est oppositum potest intelligi absque
hoc quia intelligere unum nisi potest unum quia
intelligere duo quae potest abstrahere

Q. IX

Utrum habitus sit qualitas abstrahens
effectum actus. Et non sit qualitas ab-
solutus probatur quia omnis habitus sunt in eodem
genere praedicamentali abstrahens nisi respectus.
Et aliquis habitus est quia non est qualitas
abstrahens ergo non Assumptum patet quia in effectivo
habitus effectus habitus est effectus quia
praedicatur habitus et actus quantum habitus non est a
res abstrahens Dicitur a primus habitus ergo respectus.
ergo habitus quantum ex motu locali non
est res abstrahens quia si actus non sit nec habi-
tus generatur ex actibus est Assumptum patet
Descriptio Ambrosii et omnibus manifestum operan-
tibus quia in eodem ex motu locali quantum
habitus rarae quia magis inclinatur ad
actus consilium Ad primum ad illa
de prima ratione non est motus quia sunt ad aliquid
habitus sunt huius modi ergo est Et habitus
non sit res affirmat actus probatur quia si sit
aut est causa principalis aut secundaria non
principalis quia quia res principalis est malus

et per quid alius habitus videtur quia est res et non
de uno et de alio

6 toto effectus est naturalis si habitus vote
sit res principalis sequitur quia actus vote
est naturalis et per quod est in potestate vote
quod videtur multum nec est secundum quia augmen-
tatur quia quia sic habitus ad voluntatem sicut sessor
ad equum ergo quia est res principalis Et si
sic tunc habitus esset potentia quia principium
principium tunc in potentia et passi-
una habitus est ergo res Ad oppositum
omne inclinatum effectum ad actum est abstrahens
et est actum quia si sit actum patet quia po-
passiva nihil agentis non est inclinatum.
Et illud inclinatum sit abstrahens patet quia Ad
primum dicit quia ad aliquid non est principium ac-
tionis nec habitus Ad secundum dicitur quia artis
Omnis est vitia habitus sit qualitas ab-
soluta et dicitur hic quia habitus est qualitas
respectus solum quia probatur multis Primo
sic arcus in quantum dicit quia sua est in
quae relationis. Sua est habitus ergo
Et ad primum patet sua et habitus sunt ad
aliquid Et ad secundum habitus non est per
fectior actione sed actus est respectus
ergo et habitus Et ad tertium abstrahens potest intelligi
sine alio abstrahente probatur quia ad est
dependere accidentale ad subiectum per accidens
ad abstrahens quia accidens potest intelligi non
intellecta subiecta probatur quia potest videri corpus
lucis non visa subiecta quia quidem potest
videri inferior potest et superior ergo potest
videri ab intellectu nisi non visa subiecta
Et sua non potest intelligi sine stabilitate
quia sit sua in aliquo et quia nihil sua
est impossibile Et omne abstrahens potest fieri
sine alio absolute vel aliter destructo.
Et sua non potest sine stabili ergo quia non fieri
est sua in aliquid sit factum Et ad
minorem in eo autem non est necessitas
destructio alterius abstrahens in aliquo pro-
si aliquid eo corrumpatur notum autem
intellectus De illo obiecto corruptibile habitus
salitas per quam habitus Dummodo potest res abstrahens destructio
eo autem destruatur de abstrahens in aliquo
consuetudo Et ad minorem in ad eo secundum
necessitas destructio sua ita quia deus
potest fieri quia sua maneat ut oportet autem
minus ergo Et Assumptum probatur quia
hic ipso sol sed lig non possit fieri.

ad minorem quia
lig d'fo
rei ex. s.
destructio
alicui ab tu
neg

ipe q̄ e contingentib; tn̄ cōit loqndo de sciā pōt p lincoln sup po 2i ubi distinguit de quadruplici mō sciendi tūc hs ppōsōr sc ht' me' cognicōe intuitiā ex motis sciē euidentī et scī sunge te nemo destruit. istā sciā euidēs sic ponit q̄ hic nūc e scīa et sic nō pōt

Secundus articulus. Vtrum habitus sit cā effectiua actus et dr q̄ nō qd pbat q̄ actiuitas nō attribuit habitui n' ppt hc quatuor conditiones conuenientes habenti habitū. quar prima e vt delectabil' opet'. 2a ut facilit' opet'. 3a vt prompte opet'. 4a ut ad opandū magis inclinet'. prīmū nō cogit q̄ delectā consurgit ex obiecto et conuenien' dē'. habitus pōt sine conueniencia pō ad o'n sine actiō' inclinādo g°. 2a cogit q̄ diffi'tas pō ad opandū consurgit tm̄ ex indispoīc habitus aut pōt disponē' sine acti' g°. 3a tertiū cogit q̄ habitus inclinat pōm disponendo eā ad recipiendū actum g° nō.

Contra ista per ordinē probo primo q̄ habitus sit qualitas abta. q̄ oēs habitus sunt in eād' pāto abto vel respectiō g° si sit vnus abtus et omnes. sz aliquis e abtus pbat' q̄ si actus e absolutus q̄ e generatiuus habitus g° et habitus et. 2a actus sit pbat' scire q̄ p fide via ulīa opa° intelligibilis est abtus q̄ e via ultīa pfectiō. et si ille e actus e et habitus generatiuus ex tali actu. Confirmat' q̄ btīdo via et pmiū qd nos pro laboribus recepturi sumus e quod abtm et pōt in aiā subiectiue. aut ē sicut habitus, aut passio consequēs actum. puta delecto. prīmo istorum poni' btītudo via habet' p nō e do'to qre vnū abtm q̄ reliquū. si cū sit actus abtus sit ponit' cōit q̄ e tūc ille actus generatiuus actus absolutus. si sit passio abta. tūc actus vel habitus consequēs et absolutus.

Si dicas q̄ btīdo e quedā quietio aie cum esse diuina. qe quietio nō e aliquid abtm. Cont' imposse e tūsire de 2dictorio in 2tradictorium ubi

hīm e qlitas abta

2a 2dicōn hīm sr' repbari. o.

non e motus localibs. n' consurgit successio ex sola tūsicione tpis. qd dico ppt duas instancias pnt' factas sine mutacōe illius qd tūsit. et expēdendo mutacōne ad acquisitiones et destructiones. sz primo aiā nō btā et ps btā sine oi motu locali saltē p pōm diuinā. et iste tūsitus nō consurgit ex tūsicōe tpis. g° in aiā primo nō btā ps btā est aliqua acquisicio vel deperdicio. et nō e acqsicio alicuius n' btītudis que nō e respectiua. g° e ibi ad abtū ponē' cū q̄ btītudo via et pmiū viri nob in celo ascendum sit tm̄ quid respectiū ~~intm delegis~~ btītudine, i. intm vilificat meritis. cum g° btīdo nō sit n' habitus vel actus. scl' ipo.

Item quelibz experitur in se qn̄ delectat' vel tristat' q̄ nō e in ipo aliquid tm̄ respectiū. et ipi intellectum experiunt. hoc q̄ dicūt oppositum et in aiā qn̄ delectat' nō e n' actus vel habitus vel pas. et isti nō sunt respectiui q̄ e q̄ experiencia. g°.

Dico g° q̄tū ad istū articulum q̄ habitus e qualitas abta exn̄s in aiā subiectiue.

Cont' dcā in 2° ar'lo q̄ quibz habitus inclinat pōm sine iclinacō nō e sine actiō'. g°.

Si dicas q̄ tplr pōt aliquid intelligi ee inclinatiuum p mō' principii actiui. passiui et neutri. Ex° primi sicut obiectū inclinat pōz. Ex° 2i sicut mā inclinat' ad formā. Ex° 3i sicut actus pōt inclinare dispositiue ad actum psteriorē. Ex° 1i' cōntas ~~quantitas~~ nō sit prīm' mō dō deorsum e tm̄ formā pōt disponens et p' inclinans ad actum posteriorē puta ad motū deorsum. Aliud ex° si sicut hic ct' tria ligna aliud humidū aliud siccū et aliud neutrū. tūc lig' siccum magis disponit' ad recipiend̄ calorē q̄ humidum vel neutrū. et tm̄ siccitas nō habz aliquā actiuitatē ad inducēndū calorē. eodē in pposito. habitus e inclinans pōz sicut dispositio sine actu pōt disponens ad actum psteriorē.

Cont' illud qd ex vō sua magis habz inclinare

e pōny ꝗ pn'ꝰ aliqd' p̄ quale ellud
habꝰ magis vocꝰ pos' pn'ꝰ p̄ quale
ꝗ aliud. ꝗ habꝰ ē huiusmōi magis
cui inclinat. ꝗ oppo'ꝰ nel tlia. q' ic
1.ᵒ pt q. inclinat ita p̄ ꝗ inclinat ad
actum sicut cā essen'lis. p̄ ꝗ actꝰ et ia
cā sine qua nō inclinat ad actum
sicut cā ēlis. ~~h gnlis~~ 2.ᵒ pba' quia
aliqꝰ positu cā p̄ quale potest habere
p̄te pos'. et desi'ꝰ habitu nō incli
nat' pō ad actum. q. pōt esse et
nō esse' in actu sine aliqua diffi'ꝰ
et ita facilē esse' in actu in abse'
obiecti sicut in potēcia mag' loquendo
de actu qm ē in potēte vo'ꝰ ꝗ esse
habitu in po' cum alis ēquisit vno
pōt homo ēsistē' sine magō diffi'ꝰ
quia exceat in actum ꝗ' inclinacōē
habitu q' eū quasi impellit ad hoc
sicut in nob exper' magōis ēpug
nā'ꝰ et diffi'ꝰ ēsistēdo inclinacōē
habitu. q' habꝰ actum ē. Ad sicut
nulli dꝰ attribui cā ~~habitus~~ n' condiciō
appeat ꝗ sibi dꝰ attribui. ita nō debꝰ
ab aliquo auferri n' appeat in eo i
pfecto ēlis. ꝗ habitu ē huius d'. quia
nō appꝰ aliqua impfecto in eo gra
nō pōt ēsperi' sibi vo ēlitatis. p̄ ba'
ꝗ' ꝗ' ꝗ' A.ᵒ inclē causa ē ad cuius ēe
se' aliud. et loquit' de cā efficiēte
nō mātēriali. ita sic. qꝰ aliqd' sic se
ꝗꝰ ad aliud. ꝗ ipso posito pōt aliud
pōni in esse sīplī' nel in esse pfecto.
et illo subtracto nō pōt in esse sīplī' nel in esse
ita p̄ fio sicut cum ipso
ē cā eius. ꝗ posito habitu in pō pōt
pōni actu in esse pfectione ꝗ in esse
simplī' nel ēe in ēe p̄ fio. q' habitu
hꝰ vocꝰ rē ēsponi actu nō aut habꝰ
vocꝰ rē n' esse ēlis. q' ēē. Ad si hoc non
esset hoc est. q. ar' nō pōt ēe pn'ꝰ
affirmū aliquid in ēlo in quo ē. nel q.
id nō pōt agē in se. nel q. ipsi cā
ēē pfectione effectu. ouā supp' mut
ēē falsa ex Dicti pōis et Dicendo
postea. Ad tertio ꝗ tū ad ēlē ar'lis
ꝗ habitu ē cā affirma actu. et ꝗ ē
mutatus ē pn'ꝰ actum ēsponi motu lōlis.
h hīnꝰ ē cā affirma actus

f et ꝗ nō pōt cā inclinare ad ēē dē sine actu ite
sicut Deꝰ ē in quo p̄ dictū. Ad 3.
q. ista sunt aliqua dubia. 1.mo vi'
ꝗ habitu nō sit ēlis ꝗ modꝰ ēlis. ꝗ sic
se habꝰ ēlis. ita se habꝰ modꝰ ēlis ad
modꝰ ꝗ habitu nō ēquit' n' ad modꝰ
actus ptē ad fiat ēlis. et hīnꝰ ē
Conf' 2.ᵒ ꝗ sanitas ē quedꝰ habitu
et sānitas nō ē n' modꝰ. ē enim
quē sūd' hūdē in cor' humano. Ad
ꝗ nō sit actus p̄ 2. q. qualitas ac
tua ē in 3.ᵒ ēē quale. habitu ac
ē in primo ēē actu aut ē cā affirma
habitu q' nō ēē. q. alit' in cuius
ēē ꝗ p̄ se cōt ēqualē ꝗ nō ēē.
Ad de inclinare habitu ē ē magis
difficultās. q. habitu nō conformat
ꝗ inclinat sicut pt in dormiēte et
vigilāte. sīlī si aliquis ex multis actibꝰ
gēnat habitū nō inclinātē ad per
fectū mōrālē. et pōt peccat et in
fundit' sibi grā in ꝗ'. et tē ad
infusiōē grē inclinat habitu iste
ad actū pōt mōrālē et pōt nō. et tē habitus
inclinat ad actū pōt ꝗ manē eū
pfectū. sicut qualibꝰ exper' in se.
et a ḡdictoē in ḡdictorū nō est
tūsīn sine omī mūtatōē. et ꝗ est
nōmī in ēlē habitū ꝗ' ḡdus non
fiat ē magō difficultās. Ad pmū
istou dico ꝗ nō inter illa dꝰ mut
tū et nō ēlis. quālē cū loqꝰ do
ꝗ ē aliqua ēlis continēt plures
ptes ēsēdi ēlis. p̄ illu dꝰ sal
nat' ēlis si deꝰ fiēt forā ēlē
que exēdēt in aliqua mā sine
omī mā. ibi pt distingui mut' rē
et nō'ꝰ ēlis. q. iste ptes alio mō ha
bent ēē qꝰ exten' ꝗ ꝗ nō exten'
Ds si sit aqua ēlis simplex non
habet plures p̄tes. ibi nō ē ēlis et
modꝰ. ꝗ quedꝰ distī' a ēlis. distingui
ēlis' ab eo. mte ēlis aut ē forma
simplex. et habitu dꝰ ab eo q' ē
ēlis dꝰ ab eo. Dē tu potes videre
quā tē quā tē modꝰ ēlis. Ad 2.ᵒ dico ꝗ
habitu ē ēlis quedā. lic nō p̄ se stās
hīnꝰ ē rei tē ē nō modꝰ rei tē

sicut ho. uel lapis. Ad aliud dico
q. simplex est habitus corporis. omnis
generatio ex actibus elicitis. et ille
non est separatus nec est ela. sed quedam
qualitas abitus. Alius est q. quat. ex
augmentatione qualitatis et diminutione.
et ille est quantitas. et ppter hanc
et non dicit quat. abitus sed a
qualitatibus primis augmentatis et di
minutis. sed alius ad habendum ista ppter
eiusdem quat. augmentatio aliam quat.
pone. alius diminuo. alius grauo. puta de
infirmo si fiat sanus opz alius calor
augeat. alius diminuat. alius grauet. sed
sanitas non dicit aliquam qualitatem
distinctam ab illis ppter hoc. sed est quedam
recepta uel vox humana. habitus quale
tas sic ppter aquisitas. vel habitus omnis
qualitatem in determinato genere pertinentem
tendo aliam. Ad aliud dico q. non tm
quia quantitas de 2a spe est actuans sed
de prima spe. in assistere est flux. Ad
aliud dico q. p id. ac. pot. probari
q. obiectum est potentia. et est ca peculiaris
exercitii actus. Deo dico q. potest uno modo
accipere q. forma. multiorum actuum indeterminata
et sic utilitas est potentia uel vox. Alio
q. aliquo elicito unum actum determinate. et
sic habitus potest dici potentia. et obiectum
sibi. vnde potentia spe est p illi ad mul
tos actus. sed habitus et obiectum non sibi
potest exercere actum habitus et obiectum non
Ad aliud dico q. in causis bis potest
esse culpa. maxime si sint peculiares. sicut
est in proposito. sed in causis per se ecclesiastici
ordinatis non est culpa. vnde habitus est
ca actus sed non est idem uno a quo causatur
sed est ca alicui actus. sibi actus est causa
habitus. sed non illius a quo causatur sed
est ca alicui habitus uel alicui gdm in
habitum. Et nota q. habitus 2 actus
dicuntur. qd probatur. q. potest aliquis stare
cum habitu. qd non potest stare cum actu.
sicut clarus visio essentie Dei nunc stat
cum habitu fidei sic potest probari. ra
non tm stat cum actu fidei qd tm non
est verum si habitus et actus essent eadem
Dicitur ecl q. habitus est causa

denuo nat poni c hitu
quo hitus e ca actus 2 actu ca hitus
et quo dom actus 2 hitus
de sumitur qd sit

h efficiens ipsum actus. et ergo actus est
efficiens peculiis ipsum habitus. qd patet
p illa ppter frequentia illud quo potest
ponit aliud. Ad aliud dico q. habi
tus potest dici ca principal et 2aria. et
sive sic sive sic ppter actus elicitos a vo
luntate sive sit ca principalis sive non est
libertas denominatione extrinseca. Vnde quicquid ad
aliquem actum elicitum concurrit causa
liberi sive sit principalis sive non
actus erit liberi. Et qn dz q. actus vo
luntatis est in potestate voluntatis si intellectus sic
q. non possit impedire. hoc nullus poetam
in dz concedere. licet philosophus hoc ca
concedere. q. non ponit Deum sive intellectum ca
re aliquid in istis inferioribus. Dz poetam
qm habet ponere q. deus concurrit in
omni actione sive intellectus. licet ponit q.
Deus non coagente cum voluntate voluntas
non actum elicit. et deficit ca principalis
necessaria ad quisita. q. si tm actus voluntatis. sic
est in potestate voluntatis et p nullum potest
simpliciter impedi. Ad aliud de inclinatione potest Deus q. est melius sine p
ductione alicuius de nouo inclinante.
Et pnt fieri cum sup tibem ipsum
melius ad motum deorsum. hoc patet
et sic inclinat q. tandem frangit tibem
et tm qm frangit non plus inclinat
q. prius. Causa autem quare non frangit
trabem et non plus est debilitatio tibis.
sed non sic in voluntate. et michil sibi debili
tat. nec corr. Vnde melius genus non
tm est opa gratuita sed est adiunctum actus non
quidem acquisitum. et michil potentiam acquirere
in gen. nec in trabe p istam inclinationem
sed actio eius deperditum est. et p istam
inclinationem vtr trabis resistendi debili
tat. paulatim quousque deficiat in
resistendo. tunc trabis frangit. et tunc
genus motus localis et tunc melius
gratuitum est actio acquisitum salte non
vbi inclinat. Vnde p. actio non est ad
n. q. ad principium gratuitum sed dimicio
vtrutis trabis. sicut ad principium caloris
ad frigidum dicitur frigoris sive p ductione

Quod est inclinatio genus deorsum et quia genus
sup inclinat deorsum est questio se tibem

calorem quomodo frigus totum habet? ergo
et respectu virtutis stare actionem et gustus
totalis est. Quia autem videtur quibus dicit
thesis actionem primam partem tunc quia si habitus
vel corporis determinatus gustus sit ita po-
tens ad resistendum quantum potest frigus quan-
tum grave tunc non dicetur gustus appetitus melio-
ratus. Quia tunc non habet actionem debitam respectu
resistentiae tunc quantum grave est in suo loco
naturali tunc non melior. Quia non habet aliquam de-
positionem vel accessionem. Quia melior est
respectu non habitus. Sed gustus melior plurimum ad
locum appetitus in quo ut est et per consequens non
appetitus melior. Et consequenter de habitu
in ap tu sibi ut et mit. Non habitus ap-
petitus sibi. Sed mit. apo. Quia appetitus
quia est de se potest in plures actus sed
habitus melior tunc ad unum. Per habitum
gustus in per sibi. ut ex actibus huiusmodi
sibi melior tunc ad actus connaturales. Unde
per appetitum possit actus capere habitum est de se.
et melior aliquid addit super habitum. Patet
quia si aliquis potest sentire aliquod
species. Ita quia non apprehendunt aliquid tale
obiectum sibi ut mit. vel vel per modum vel
solum sibi potest. Hoc tunc expectat quia
aliquam meliorem habet ad illud obiectum
quam prius non habuit. Si autem habitum quem
non habet in appetitu potest habere. Quia aliquid
nomen est in appetitu sibi non in melioratio.
quod prius non fuit. Si huiusmodi non potest esse
in actu melior illius habitus est actus
elicitus. et respectu huius non potest poni
habitus totalis ita sicut prius positum
fuit de gustu. vel penalis ita cum
apprehendo et appetitus quidem magis videtur
vel. Quia non sic melior habitus non
stante apprehendo quae in nobis praedi-
cetur actum appetitus. Dicit quia si
istud potest concedi quia obiectum melior
potest apprehendi. Quia est ita penalis cum
potest ad eliciendum actum. et hoc est melior
in appetitu sibi. Potest concedi
quia tunc habitus quae melior potentia
quia est fortior praecedit potentiam. et in hoc
ut ita penalis melior ad actum. et potest
poni sicut quia est totalis respectu illius
actus. et tunc opus habet illud poni appe-
Quia melior est quod actio cum habitus est
causa totalis ut penalis

sibi tunc passum. et in alio vel forte
est melior. et consequenter de habitu in
ut mit. tu. Quia hoc unus vegetatio appe-
aliquid per melioratio in intellectu ad
aliquid obiectum destructivum totalis mel
ligendum. quae non sentit dormiendo.
et tunc cum habitus habet vel tpo. et
tunc expulit. Quia aliquid nomen est in mel
lem nunc quod prius non fuit. et hoc non est
in actu eliciti ab actu. et per consequens meli-
ratio habitus non est in elicit actum. et
in dormiens non melior. Quia tunc non
elicit aliquem actum. Sed de voluntate est aliqua
differentia potest quia aliquis habet primum
habitum vicinum acquisitum ex actibus
vicinis. et sibi tunc post subito ipsum
dat gratiam tunc est habitus in statu in
voluntate gratia per aliquis habitus elicit sibi
melioratio habitus vicinus. Vi. quia non
quia nullus potest peccare mortaliter. Quia
in gratia. Sed ille habitus melior
ad actum per mortalis. Quia oppositum ex
pulit. quibus potest in se virtutem sit
in gratia si potest sibi obiectum illius proprio
sibi potest aliquid gratia. Hoc expectatum
quia non tunc habet actum in appetitu sibi non
sibi in voluntate et maiorem meliorem habet
in voluntate sibi habent ad appetitum habet
melius illius obiectum. Quia alius habet tantum
meliorem in voluntate quia vivo potest
resistere et elicere actum oppositum ad quem
melior gratia. Hic autem melior non potest
esse in actu eliciti ab habitu. Quia
credo ita vera. Habet tunc est dubium
quod talis actus potest poni in voluntate
sine peccato mortali. cum habitus ille
non melior in ad actum vicinum.
Potest dici vivo non quia ille actus elicitus
tollit ab habitu non a voluntate
sicut prius dictum est de melioratione gratiae.
et tunc excusat peccatum. Quia in nullo
actu consistit peccatum in potestate voluntatis. sicut in meritum. Quia non
potest esse in elicita a voluntate saltem in
peccatum. Si quia apparet magis quia aliquis
actus eliciti totalis in voluntate cum
habitus habitus quia non potest excusare
dormiens non melior
de melioratione voluntatis ex hiatu contra
et cum actu et dormiens mortuus

1. melior

2. melior

3. gratiae

4. habitus

5. dubium

l ꝑ cum creatura ꝓ tuis actu poterit carere a deo. ideo potest dici quod ille actus creature primum ab habitu. et primum a voluntate. ꝓ stat tuc difficultas quia in illo actu non consistit primum elicium a voluntate. Potest dici quod licet sit libera respectu cuiuslibet actus ab eo eliciendi consideratione. tamen si consideratur actus voluntatis in quo alius actus ordinatur in voluntate non est libera respectu illius actus. Hoc tamen ponimus quia obiectum cum sit totum studendum et ad quod vult deus diligi. et quod diligit deum cum nec actu eliciatur. tunc quia aliquo uno actu diligimus deum et ad quod vult deus diligi a nobis. quod est potest intellectum quod deus vult diligi a nobis. et quod diligit deum cum nec actu eliciatur. tunc quia aliquo uno actu diligimus deum et ad quod vult deus diligi a nobis. quod est potest intellectum quod deus vult diligi a nobis. si tuc cognoscit ꝑ intellectum quod deus vult diligi a nobis. Dilectione in voluntate cognoscit ut alia quia producta nec ideo iohannes diligit actu cum tamen. et ille est alius a primo. quia primum separatur. et unum perdit alium. et unum sufficiens est possit respectus unius nullum supplere. quia potest iohannes alium putat primum non. sed ista argumenta deficiunt illos actus. et tunc vobis ꝓ libera 2 actus stante primo actu apprehensionis potest. quia impossibile est quod in uno actu diligit deum et omne illud quod deus vult diligi a nobis. non debet in gradali. et quia stante quod deus vult iohannes diligi a nobis. non diligimus iohannes quia addictio est dicere oppositum. et tuc licet in primo actu voluntatis consistit mutuum. quia est in potestate voluntatis. ~~cod nec potest dici~~ non tunc in 2° actu. quia non est in potestate voluntatis. cod non potest dici quod in apprehensione aliquo conceptus et stante mutuatione habitus in voluntate mutuatione dicere actum sicut iste oppositum probat uno tpe et alio. tuc dicit quod non est in potestate voluntatis quin eliciat cum habitu mutuatione aliquem actum circa illud. et ille actus potest dici primus motus quia exorsus a primo ꝓ habitum dicit. hoc est videtur augustinus dicit quod non est in potestate mea quibus visis ꝑ intellectum tangimus in voluntate et habitus istum viam stuc exponat vobis a primo ꝓtu ad illum actum. ~~Quia primum motum exorsus a primo et quod aliquis actus voluntatis non est in potestate voluntatis~~

m non est in potestate voluntatis non nec in eo consistit meritum nec demeritum ꝓ habitum istum viam oportet dicere quod voluntatis non sit libera respectu cuiuslibet actus ab ea eliciendi ꝓ respectu alicuius et alicuius non. ꝓ tuc est deus quod vobis habitum mutuatione quia licet oppositum actum intersecante tali mutuatione. ꝓ potest dici quod habitus quia in tali est interior quam aliquis actus mutuatus ad vicem. et vobis cum manifestum conatum eliciat actum habitus quia mutuatione. et sic amittit intellectum a quidem ordine primum obiectum. et cessat potestas actus. ꝓ multi expunt quod stante tali mutuatione in voluntate vobis eliciat valde commissum actum habitus quia mutuatione. Ad aliud dico quod suum habitus non suum est ad aliquid. quia hoc non suum vel conceptus eius habitus qualitate absoluta in conotando obiectum suum. et non est ad aliquid quia habitus unum et conotat ad.

Ad primum 1° primum 2° dicit quod quia 2° de anima Sancti de passione. Vnus passio accepitur 3°. Vno modo pro sola receptione et inductione alicuius forte abstracta. et sic accipitur in habitus. quia non accipitur ꝑ inductionem formae cum expulsione formae contrarie. et sic accipitur in intellectum. quia non accipitur ab habitu errorum ad habitum veritatis et ego. 3° accipitur ꝑ alteratione vel pro receptione formae ad quam sequuntur corporalia patientis sicut est in illis elis in quibus formae habitales corporalis ad corruptionem ~~et ad corruptionem~~ vel inductionem detriti gradus. et isto modo negatur primus alterationem esse in spiritu et intellectu et non duobus primis modis. quia illis modis concedit ibi alterationem quae est salius et perfecto patiendo. Ad aliud concedo quod aliquis potest cognoscere suum non cognoscendo sed intuitive videndo actum suum intellectus voledi habitus sicut augustinus. et tunc non videt obiectum. quia habitus augustinus fide actus qua credo video. ꝓ deum non video. non concedo

Quia voluntas ꝑ gratiam eliciat oppositum actum mutuatione

f De triplici passione accepione

n Quia potest esse suum non cognoscendo sed

p regulatur a me, Dilectione in voluntate non cognoscit ꝑ viam stuc pma

no

1. primo

1. distinguit passione

assumptum. Ad 2m dicitur quod scientia dicit
formaliter [illegible] nego quod tantum dicit illum respec-
tum sed nomen suum sicut creator gu-
bernator sicut deus est Ad ad
dico quod hoc nomen scientia vel conceptus sit
non tamen ipsam qualitatem absolutam in
anima sed connotat coexistentiam obiecti et
conformitatem obiecti ad scientiam ~~obiecti~~
~~et conformitatem obiecti ad scientiam~~ obiecti
[illegible] complexi sed contra ita quod ad hoc
quod illa qualitas in anima sive sit actus
assensus non denominatur scientia nisi quod illud co-
complexum apprehensum est et habet esse eo modo
quo intellectus sibi assentit et quod non
habet esse illud complexum tunc [illegible] potest
[illegible] qualitas in anima manere sed tunc
perdit denominationem illam sic est in proposito
sorte sedente scio hanc evidenter sor
sedet sed ipso surgente non est conformitas
inter illam scientiam et illud [illegible] quod nomen
scientie vel conceptus connotat [illegible] obiectum verum
et non denotat scientiam nisi quod illud connota-
tum complexum sit verum et ideo si permaneret
ubi sit complexum falsum sicut est in proposito
tunc potest illa qualitas manere sed tunc
non dicitur scientia [illegible] causa est sicut
sic quod alii vox vel conceptus sit [illegible]
[illegible] et connotat ita quod [illegible] sed tamen
illius nominis vel conceptus capit deno-
minationem illius conceptus sive conno-
tatum existat sive non alii non deno-
minantur nisi cognitum existat Exemplum
primi deus est bonus bonitas sed deum
connotando actum voluntatis et deus dicitur
bonus sive sit actus voluntatis sive non
[illegible] si nullus actus volendi posset esse
Exemplum 2i paternitas notando relationem
sed patrem connotando filium et ideo non
denominatur pater nisi existat
actu filius et sic [illegible] in istis con-
ceptibus ubi ab aliis ponuntur relatio-
nes sicut [illegible] Cum vero est quod [illegible]
conceptus sed [illegible] et connotat
aliud qualitercumque se habeat sive ex-
istat sive non sicut bonum sed deum vel
aliam rem possibilem [illegible] et ~~bonum~~ [illegible]
sed deum possibile intelligi hic non
[illegible] quod est [illegible] non dicit [illegible]
scientia [illegible] quod [illegible]
[illegible]
Et nota [illegible] denominant sua
subiectata quando existentibus [illegible]
[illegible]

connotatur [illegible] ~~bonitate~~ volicionis sive [illegible]
sed intellectus et volicio sive existat
sive non Alii [illegible] sed unum [illegible]
[illegible] sive [illegible] alterius vel aliorum
sicut paternitas sed hominis patris et connotat
coexistentiam filii in primo tamen potest
[illegible] denominari a tali conceptu sive
connotatum sive non non in 2o [illegible] non deno-
minat [illegible] a tali nisi connotatum
sit in effectu Ad aliud dico quod non
potest habitus [illegible] delectationem plus quam [illegible]
[illegible] nullus enim dicit quod habitus in-
clinat ad odium alicuius inclinat de-
lectare [illegible] Unde dico quod quedam
inclinat ad actum cum delectatione [illegible]
sicut habitus generatus ex actibus [illegible]
quedam inclinat ad actum [illegible]
sicut habitus [illegible] nullus enim du-
bitabit quin [illegible] aliquid male
et maliter [illegible] ad actum sine omni
delectatione vel [illegible] licet post
sequatur delectatio vel [illegible] actu
diligendi vel [illegible] Ad aliud dico
quod non [illegible] facultate sive promp-
titudinem tamen [illegible] actum tamen sed
[illegible] inclinationem [illegible] actum
et ex hoc sequitur facilitas et promp-
titudo quod magis [illegible] inclinatur
ita quod [illegible] potest [illegible] inclinationem [illegible]
promptitudinem sed [illegible] inclinationem 2do [illegible]
et quod dicitur de triplici inclinatione dico
quod non est inclinatum [illegible]
passivum sed tamen [illegible] actum et
in hoc differt a potentia naturali ut [illegible]
contra violentum quod illa potentia est [illegible]
passivum [illegible] et [illegible] quod i-
[illegible] actum et pas-
sivum non tamen [illegible] Ad
aliud de ligno [illegible] et [illegible]
dico quod [illegible] prohibet actionem [illegible]
et siccitas est [illegible] prohibens
et est dispositio et ideo in talibus ubi
est aliquid [illegible] concedo quod [illegible]
aliquid dispositio [illegible] prohibens
actionem non est [illegible] Ad [illegible] dico
quod [illegible] est [illegible] Ad aliud de [illegible]
[illegible] et sic est de siccitate [illegible]
[illegible] sed tamen dispositio [illegible] prohibens [illegible]
est in intellectu quod non est aliqua indispositio
Et hinc non potest [illegible] quod aliquis
[illegible]

Margin notes:
sine hiis exacti- bus asse digeritur
denotat
diligendi quedam sunt delectatione [illegible] habitus generatus ex actibus
2do [illegible] duo sed tamen potentia primum actum [illegible] inclinationem
prohibet et illa non habet actualitatem et effectum

et de gra dico q illud e verum ad ar-
rep. Dnam. Vm gra et cuiusb id
sunt ordo. vt nec supponere et imposse
e q aliquis actus intrinsecus elicitus a
virtute mali sine supernali. n' correcte
cuiusc sicut cum peccati venialis aliquis
intrinsecus. qtu ad ipsum illum actum
Ad
aliud de motu locali dico q ille ha-
bitus gratuitus in corp. p motum localem
e absolutus. et motus localis sicut
prius dictum e non dicit aliquid vltra
rem pnam tempis. n' tm negatiue. et ipsum
pnamen cantes mereri istum motum.
potest poni sibi. et ideo pot imm pfec-
tio in habitu q in actu
Di quemad
a quo cat. ste habitus. Ro. eodmo
sicut si quiescat a quo cat. calor ge-
neratus p motum localem q ab eode
primo generat. vnum sicut aliud. et ho
de ista q one

Notandum e q bn opoet que pot
q actus intelligendi sit concepti
sicut pt in p. pr. ab. Hoc dicendum
q de oi conceptu pdicat. enis in quid
in primo modo dicendi p se et vnum re.
sunt de entibus cum aut. p. deny
ar. pbat. vnum et aliud que vnum
ent. in entia. et sibi de entibus
rationis. q tenet. bn opinionem illi
q entia rationis habent esse vel subiectum
in anim. et nullum esse obiectum. et
ideo voret. entia rationis. q solum habent
esse in anim. b non obstant q enis sic
pdicat. vnum re de illis qui supponunt
sum. et malum. tm qui supponunt p-
sonaliter de aliquibus pdicat. in quid
et vnum re et de aliquibus non. sicut
hoc e pdicat. vni rat. in quid et q. nus
ho. est enis. sicut pbat supponit p solum
q vere bonum rionale sunt greptis rog-
nos. et aliquid bnum recte et aliquid in obliquo
recto et de talibus vt supponunt pso-
naliter non pdicat. aliquis greptus ab
solutis nec quia sicut ficus omnis sunt b ta
in vero et michi in obliquo non pt.
in quid et vnum que cat. hmo
i. portacione de magistro. n' hoc est
q. vm. e ens. lo. bo. e ens. lo. vo. e ens
tg. h. hoc e ens. h. e qd. nu. et vnum. hoc
vm. e ens. bo. e ens. vo. e ens. no sun
qd. nec et vnum re

magnum magis. q. hoc pdicat. e in qd
homo e vox bona. e vox vt suppo-
nit malum. et tm vt supponit pso-
lit. non e pdicat. in quid primo e sili
pno q. sortes non e vox n' lapis
qm e bona. Ro. nondum q tue ista re.
enis que e conceptus vnum. supponit
pro se et bt se essenialiter sicut qdlibz
aliud et pdicat. vnum de se rel sicut
pt ista questio pg illum sed vtra
hoc sit concedenda deg frus e homo
et pg illud de magistro milit. vitanda

Q X

Ultimum habitus virtuosus sit in pte
intellectiua subiecti. q non pbat.
q actus eli. sunt in pte spiritua subiec-
tum g. et habitus. Conscq. pt quia actus
et habitus sunt subiectum in eode
Aliis probat. q actus eliciti ab habitu
habz moderare passiones. b passiones
sunt in pte spiritua. g. Ro. sic omnis
po. que cra sui abiectum potest bene
agere et male indigz habitu diri-
gente appetitus sbi. tm e quinquin
g. Ad
oppo. sunt mata fici cra
id subiectum. b vnus et vicium sunt
opposita. et vicium e in pte spiritua. g.
Ad oppo. Ro. ctm. 4. c. 9. in fine
virtus e habitus electiuus detinens rationem
quo ad nos. sed electio e habitus
vel. q. Ro. ctm. 4. d. 2. voluntarium aut
non de b recte qd' prensiliatum est
Hic e vna opinio q. quatuor re
clusiones tenz. Pma e q in pte sp. ma
sunt virtutes aliquae po. de. Ra. q
ille non sunt in voluntate. Ra. q aliquae
sunt in voluntate. Ra. q ille non habent a ab rationes
virtus rat. in pte sp. ma Dma. intellectua
pbat. q. actus qm pgdiu ab vna
po. b. q e ab alia motiua non pot
esse pfecta n' vtq po. sit bn dispo.
q. actus seruandi egredien ab ar-
tifice mediante instrumento. non e pfec-
ta n' tam instrum q artifex sit bn
dispositus. b actus eliciti in pte sp. ma
e pfecte virtuosus. g. in sp. ma pte e
pfecte virtuosus aliqui dispositio
vbi sunt passiones tra quas g. sistit

b virtus non sunt habitus. ⁊ pt spiritus
est quia ei. ¶ Ad ij omnis potest esse virtus
pt quantum quia ⁊ principium actus quantum ap-
petitus ⁊ quia ei. ⁊ ut ad 2m. potest esse
in hoc /. duplex ⁊ principatus, unus dicitur ⁊
corporis. et ⁊ principatus despotici. et ⁊ ⁊
illius qui non potest resistere. Alius ⁊ principatus
dicitur ⁊ appetitus spiritus. et ille vocatur
principatus politicus. et ⁊ ⁊ illius qui
potest resistere. Unus corporis regitur ab alio
principatus despotico. et non potest resistere. Sed
appetitus spiritus regitur principatus politico
et potest resistere. ergo ⁊ principatus actus quantum.
¶ Ad 4m. dicendum quod ⁊ ⁊ bonum propter
non indigit vobis habitum inclinante. ⁊
vobis ⁊ ⁊ omnia ista obiecta ⁊ ista
virtutum pertinent ut bonum et omnium propter
totum. ergo non. ¶ Ad 5m. pt quia alia sunt
obiecta supernaturalia vobis et ⁊ ⁊ talium
non ⁊ quia habitus. ¶ Ad conclusionem pt quia
et ibi non ⁊ obiectum erasmi et co-
rporalis. ¶ Ad ij per auctoritatem ⁊ opus ponere
virtutes moralis non pertinent ad spiritum. Ad
Dicit philosophus ⁊ virtutes morales sunt
non pertinentes ad quantum tertia pertinent et abeliis
vel. ¶ Ad 3m. et ad 4m.
pg hoc de ipsum Dionysius. Videtur
enim rationem habere ⁊ virtutes. ¶ Ad
4m. et ad 5m. ubi distinguit mores et virtutes
et temperantiam 3m. ⁊ temperantia est
quibus vult. non habet conveniens ab punitis.
⁊ contraria ⁊ bis vult. ⁊ tria bis habet
punitis conveniens. ⁊ non sed cabosi tue
contraria sed vera ratione sicut tempe-
rantia. ⁊ non plus discordat unum a ratione
ratione ⁊ alium. ergo ⁊ ad ea voluntas actus
/. pares sunt pt /. ⁊ contraria ⁊ punitis contra-
positionibus non habet actus temperantiae. ergo
vult actus vobis ⁊ ponere aliquid in pte
spiritus. ¶ Contra ista opinantur ⁊ virtu-
tes sunt potentiae in voluntate ⁊ spiritus illorum
obiectorum quorum ponunt in pte mentis
⁊ vobis fieri dictate in omnibus et
potest fieri bis et multis. ergo indiget
habitum inclinante ad ea ⁊ bis fieri
⁊ opinio

c ¶ Ad intellectus non minus dictate fieri
in omnibus. ⁊ vobis in bonum. ⁊ intellectus indiget
habitum. ergo et vobis. ¶ Ad vobis fieri
potest clericis. et ea Deo potest voluntatis /. actus quia tles
⁊ Dominus tres rationes. ¶ Ad si tles maxime ratio ⁊
virtutes non sunt ponendae in voluntate pt appetitus sensitivus
aut hoc ⁊ ⁊ naturaliter inclinatur mentis
et voluntatis. aut ⁊ dictaverit
vobis ad bonum. aut ⁊ libertate vobis
ad bonum. primum non impedit. ⁊ ut
videtur non ⁊ a 2o ⁊ concepto mentis
et voluntatis ⁊ ad diligendum quia
⁊ quantum ad diligendum supernaturalis. ⁊
sicut mentis dictante ⁊ ob diligendum
bile naturale ⁊ diligendum. non potest
vobis discordare a rationis indicio pte.
quia voluntas velit illud iudicium.
Sed non intellectum dictante ⁊ deo
sit diligendum supra omnia. non potest vobis
discordare. ita ⁊ in omnibus vis equalis
concepto ⁊ ad vitam diligendum ⁊ non
obstantia 2a concepto potest poni in
voluntate habitus inclinans ad eliciendum actus
supernaturales. sicut patet de caritate infusa et
acquisita. ergo. Similiter non ⁊ talis con-
cepto mentis et voluntatis. quia vo
luntas possit in operatione indicii ab
intellectu. aliter non pertinet ad
impedit. tunc ⁊ vobis plus dicit
rationem obiectum cognitum. ⁊ aliquid potest
rationem sine obiecto propter. ⁊ non ob-
stantia quia ⁊ propter rationem cognitum
obiecti aliquid ad ponendum. ⁊ habitus po-
nendi in aliquid potentiae /. de intellectu et appe
titus spiritus. ergo non tunc ⁊ non magis /. sicut pt
determinat ad bonum ⁊ si non sequitur
indicium rationis. ⁊ tunc potest habere habi-
tum rationem cognitum ⁊ dicitur. ¶ Ad 2m
impedit. ⁊ vobis ⁊ ita libera rationem
Dei sicut rationem cognitam aliquid. sed
rationem Dei potest habere habitum incli-
nantem ad diligendum Deum et ad odio
Dominum. ¶ Ad 3m primo videtur ⁊ hic
quae sit necessitas ponendi habitum
in Dominis potentiis. ¶ Circa quod sciendum
⁊ ⁊ ad naturam ⁊ ponendi habitum
in potentia naturali sunt /. actus passiones /. actus
De naturae ponendi habitum

d et alia in potestate libera. et ē aliquo necessitate in potestate multorum aperitur spiritus et potestas spiritualis esse. aut potest habere quod potest de se ē indemus ad multos actus in quibus unum alium fieri detriatur in quo non potest in operibus in alterius non per impetum voluntatis quae ē potestas superior. et aliquis non sic fieri detriatur. quod non opus quod in tali potestate delinquat aliquis ex actibus melioribus ad actus consilios et non ad contrarios. Ex pte enim non in aptitudine spiritus fragilis electi actus cum aliquo obiectum cum deliberatione. tota quod non refrenat per voluntatem non potest in actu grave plusquam brutum in deliberatione sua spiritualis sicut furiosus. habitum acquisitum prius quod habuit usum rationis alicuius obiectum deliberabile et hoc in parte spiritus non sit a statu virtutum. opus cum exercitium in fluvia et non habetur usum rationis nec fieri fieri in illo in quo prius non oportuit cum per impetum voluntatis quod non ē in tali sic non tota potest ad actum pugnandi prius non fuit non tunc potest habitum melioratum quod pugnabit non habuit multitudinem potest tot actus electi tota aliquo obiectum quod non potest de se aliud obiectum applicare de sine impetu voluntatis et quod ratio est per habitum melioratum. Non potest autem libera non potest poni habitus per quam ratio quod melioratur ad aliquo obiectum potest in de se per sua libertate in actu opponi. Deo potest poni ubi habitus quibus exponitur in scripto quod potest multos actus elicitos in voluntate tota aliquo obiectum. et facilius melioratur et interfuit ad electionem actus consilios non potest multos theos actus quod prius. in hac voluntate possit electi actum gravem illum melioratum per libertatem sua. in hoc est unum thesaurus et difficultas. et prius an theos non electi tempus forte cum tanta deliberatione potuit electi unum actum sic et alium. Ex potest quod aliquis elicit

maior ē non potest poni hinc i poni nihil gratum in libera.

multos actus deliberandi tota unum homo. tunc non potest illum hominem odire in tota. et post theos actus habet rationem sunt consuetum. quae non ē ad videtur quod tota deliberata in voluntate ex hoc quod eliat actum aliquem contra incli nationes acquisitum multorum tota dictamine rationis. et per istum melioratus fuit in actu interfuit cum deliberatione videtur quod sit unum poni habitum in voluntate et non per aliquam libertatem in per aliquam rationem prius datam. Ex posito tota ista gelusia tenuit quod gelusiae. Primo ē quod in appetitu spiritus ē poni habitus melioratus ad actum. Tertia quod illi habitus non ē per voluntatem. Tertia quod rationem omnium quoque poni habitus in voluntate. Tertia quod solus habitus voluntatis ē per voluntatem. Primum probatur sic. quia potest quod post actus freqtatos potest in gesilis et non in contrarios. acquirit habitum melioratum ad actus theos. appetitus spiritus ē huiusmodi in sit per impetum voluntatis. potest non aliquibus potest sibi habitum tunc acquirere sum quod facilius exerit in theos actus. et non in gravem nisi impediat voluntatem et peccatum se aliquid ex actibus delinquat ibi quod potest non sint ibi. Tertia quod probatur quia habitus non ē magis virtuosus quam actus elicitus ab habitu. hoc potest quia non dicitur virtuosus in quantum denominatur extrinseca nisi ad actum virtuosum. quod per ē virtuosus. et actus quantum talibus est per et intrinsecus virtuosus. probatur quod si sic hoc non est in per conformitatem ad rationem hoc non vere. tunc quia tunc actus tunc libri organum est virtuosus quia potest conformitatem electi. Ex ratione et per corpus in mutum septorum et de cautos pondus virtutes morales subiectum. quae actibus theos freqtat electi potest generari habitus. et tunc multi ponit virtutes in theos organum. tunc quia tunc potest dici in operationibus sunt per aliquem habere rationem sicut appetitus. et tunc

In appetitu spiritus poni ē hinc i telmag ad actum hic ille non sit per virtuosus

Q X

F nullis ponit virtutes in brutis. Sed dicitur quod habitus et actus virtuosi et vitiosi sunt eadem suppositis. Sed illud non sufficit ad hoc quod sit vitium. Tertium quod aliquid maneat sub invalatum respectu oppositorum denominatorum maneat denominatum sibi inter virtuosum et actum potest habere. Sed actus potest habere esse

/. B extrinsecus

Assumptum patet quia aliquis potest ad ecclesiam ut celebret vel audiat laudes Dei et laudem. Sed actus ambulandi tunc habet virtuosum et potest eadem actus ambulandi sub variatione

A finem

constituere solum unitate actus voluntatis et intentione malum. Puta quod vult ambulare ad ecclesiam ad celebrandum et oratum propter vanam gloriam tunc iste actus habet virtuosum ab uno vitiato in se quia

/. ergo neutra apparet sibi ministrare

puta quod habet virtuosum et constat quod opposita et non intentione

/. ita quod habet denominatos opposita et non intentione

Sed nulla actus non habitus potest habere virtuosum vel vitiosum nisi quadam denominatione opposita. Si enim aliquis genuflexio oret vel cantet et pro valet illud propter honorem Dei et statuere eadem actus cantandi et orandi unitas voluntatis quod velit facere propter vanam gloriam vel vultus hominum putatur ab actus in uno potest in se quia diabolus virtuosum unum habet virtuosum et hoc sonat quod denominatio opposita. Et

/. pre ssi

ex illo patet quod habitus in uno potest in se potest inclinare ad actus virtuosos et vitiosos. Quia de se totum habet indifferens. Non oportet ponere unum habitum inclinantem ad actus virtuosos et alium inclinantem ad vitiosos. Quod si enim aliquis sit exercitatus in bellis acquirit sibi in parte spiritualem et in membris corporalibus unum habitum inclinantem ad actus bellicos. et si contingat aliquem actum habere inclinationem alius habitus propter bonum finem puta si credat se habere justum bellum et tunc pugnat propter justitiam vel fidem vel Dei honorem. Denominatur talis actus potest spiritualis. Sed et habitus virtuosus et si in eodem bello contingat illum actum habere inclinationem eadem actus propter aliquem finem puta propter vanam gloriam vel quod vult

/. idiffent

/. et virtuosabile

Sed non actus aut habitus potest simul esse in multis virtuosis

G videri ab hominibus vel ab illis deputata actus propter habitus virtuosus et propter quos unum qualitatis unum in parte spiritualem potest inclinare ad actus virtuosus et vitiosum. Si dicatur quod ille habitus quantum ex actibus bonis et malis constituitur. Dico quod constituit et nihil faciunt ad actum vel habitum potest spiritualem. Et tunc ad actum voluntatis quod sunt determinata actus voluntatis sicut post probabit. Et illis habitibus determinatis propter virtuosus non inclinant ad actus conformes rectitudinis sed

/. magis quia idem actus nisi quod fit formit rectitudinis potest fieri dissonant ut unus in quo potest habere malum finem

propter hoc non oportet quod inclinare ad actus conformes rectitudinis supernaturalis et habitus non determinatos ad actus meritorios quod oportet habere formit rectitudinis moralis. Assumptum patet quia statim eadem habitus et actus in multis valentes possunt inclinare ad actus meritorios et demeritorios. Patet de oratione propter salutem et honorem Dei et pro oratione et continuatione eadem actus propter vanam gloriam et ypocrisim. et de dante eleemosynam primo propter honorem Dei. pro pro vanitate seculi. de continuatione temporis propter aliquem tempus propter bonum finem aliquem vero propter malum patet de furioso quod multa ad modestiam tamen sicut prius inclinabat. in hominibus potest esse qualitatis unum indeterminatum de se ad virtutem et vitium. Quia plus non potest indeterminatorem voluntatis nec sibi nec de intellectu nec propter liberum non propter primum quia aliquis argumentum sic. quod vobis potest esse actus habitus vel multa ita quod ad neutrum determinatum. Et in digit habitus determinatus non requiritur sic vobis potest esse primum actus suum propter libertatem suam bene et multa quia propter finem laudabilem sine omni habitu primo. quia omnium primum actus voluntatis non est habitus in voluntate. et potest esse 2um 3um 4um et sic deinceps statuere habitus et indeterminatorem propter finem laudabilem vel utilem sine omni habitu primo quia omnium actus vo de uno quod de alio. oportet ponere habitum in voluntate propter solitudinem de intellectu quia non magis inclinat vobis ad bonum

/. et virtuosabile

et omnis et quia potest hinc i pro finem et potest hinc in voluntate non autem propter oportet voluntatis. Ver ea dicit quod potest inter et finem

q̃ intellectu ad verum. Ideo q̃ non potest probari q̃ habitus sit ponendus in intellectu p̃ hoc q̃ inclinat ad verum. Sed p̃ hoc q̃ intellectus per omnes obiectus ipso amato vel destructo. potest in aliquos actus in quos non potuit ante pertinuit. nec p̃ hoc sequitur primum obiectum quod intellectus intelligit. et si non posset fieri aliquo actu in parte obiecto in se. non videtur necessitatem aliqui ponendi habitum intellectus. Sed quia potest habere actum circa illud omnes quod prius fiunt ab intellectu vel a spiritu sancto. non exente aliquo spiritu per traducem in actum. ideo non est ponere in intellectu habitum inclinantem ad actum circa illud obiectum. et eadem est necessitas ponendi habitum in potentia sensitiva. quia potest circa actum sensitivum dici non exente, ~~actu~~ existente in actu suo. et eadem non est de voluntate si possit elicere actum suum sine occasione sui obiecti per intellectum post primum omnis iudicium. tunc apparet eadem necessitas ponendi habitum in intellectu et voluntate. Sed non videtur nobis nudiusertius omnes obiectum in 2o vel in 2o actu et demerito sicut in 1o. quia non potest actualiter aliquis velle vel nolle nisi actualiter cognitum. ideo non apparet eadem necessitas ponendi habitum in intellectu et voluntate. Sed non apparet ponere habitum virtuosum in voluntate quia videtur alia difficultas, nec ad actum virtuosum q̃ ad actum, quia hoc potest accidere propter passiones existentes in parte sensitiva. et habitus existentes ibi. Ideo dico quod habitus est ponendus in voluntate propter actus perfectiores actus. et maiores inclinantes et facilitantes ad eliciendum actum, actibus pibus magis inclinant post actum quam ad intensiorem actum, et ex illis habitus. Sed videtur esse omnibus existunt prius in parte sensitiva magis inclinant ad actum unde quia prius. patet de voluntate quia habet primum conatum et non secundum cause. prius tamen secundum causam. et non est hic aliquid variatum in parte sensitiva. quia posteriores conatus sunt praeter sicut primi. tunc autem vos est hinc est ponendum in voluntate propter maiores perfectiones actus et iniciantes facilitantes ad eliciendum actum

actibus pibus, et tunc pt sicut gui Nicenus ponens

actibus

Ff v

1. pt

virtuosum

praeter et inclinatur ad non secundum cause et prius non aliter non est contentum. ideo videtur quod ibi sit ratio habitus ponendi. Sed non magis est habitus negandum in voluntate propter omnem obiectum quod in aliquo aliquo obiectum sua quia exposita sunt. quia habitus aliquorum obiectorum ponendus est habitus in voluntate per multos actus. quia vos apparet actus dilectionis magis inclinant post multos actus quam ante. ideo non videtur aliquem habitum sunt ponendi in voluntate et aliquem non. Ad primum dicendum quod habitus ille propter est virtuosus solum. cum actus solum est virtuosus. et solus actus voluntatis est virtuosus. quia solus actus voluntatis est laudabilis vel vituperabilis. quia solus ille est virtuosus. quia habitus generatus ex illo actu solum est virtuosus. Confirmatur per philosophum 2o ethicorum quod dicit quod nullus actus est vituperabilis nisi sit in potentia vitii. nullus enim culpatur circa naturam quia est circa. et si fiat circa ipsum propter quod tunc est culpabilis. Ad istos visus ad rationes primo omnium. Ad primum de obiecto propter tertio. equaliter concludit quod non sit virtus ponenda in appetitu sensitivo quia obiectum suum est sibi propter. Dicit quod propter rationem. per habitum. non dico de voluntate quod potest propter per habitum. nec est aliquid ideo de vino quod de alio. Ideo dico quod quia potest ordinari ad aliquid obiectum quod non potest intensius et remissius fieri in illud obiectum. tunc non est ponendum habitum in eis potest autem vos potest fieri in obiectum suum intensius et remissius. quia post multos actus fiert in obiectum intensius et similiter quia non est habitus. Ideo est ponendum habitum. Ad rationem equaliter concludit quod in potentia visiva et auditiva sit ponendum habitus sicut in appetitu sensitivo. quia actus illius potest impari actibus exterioribus sicut interioribus.

solus actus voluntatis est virtuosus

puta si quis semper audit de caelum

mea

Solus actus voluntatis est virtuosus.

Ideo est ponendum hinc. non quia potest intensius et remissius fieri in obiectum

Q X

2 sed propter hoc non dicuntur illi actus virtuosi nisi habitus sibi ponuntur. et potest quod concludit quod in appetitu sensitivo sit ponendus habitus. non tamen concludit quod habitus virtuosus sit ponendus in voluntate. Ad aliud dico quod in quantum ponitur passio habitus que dicuntur laudabiles vel vituperabiles propter electionem voluntatis propter hoc fiunt boni vel mali denominative ex parte voluntatis. Ad aliud dico quod corpus aliquis consistit voluntatis patet in multis motibus corporalibus quemadmodum in desiderium et aliis passionibus causantur ex dispositionibus corporibus. naturalibus et ille non sunt in potestate voluntatis tamen quod possit eas cohibere non regnum principatu politico quod patet sic consistit. et ubi est aliquid rebelle ibi potest poni habitus. sed autem dominatur corpori quantum ad operationes exteriores puta comedere bibere ambulare que totaliter sunt in potestate voluntatis quia in potestate voluntatis est comedere vel non comedere. sed quantum ad istas operationes est corpus sicut servus anime. et sic intelligit philosophus de illo duplici principatu politico seu regali. Ad omnes auctoritates philosophi dico quod intelligit per partem irrationalem non est rationalis per essentiam sicut intellectus quia licet vna sit omnino indistincta sit intellectus et voluntas tamen dicitur illa esse rationalis per essentiam quia intelligit actum intelligendi. et irrationalis sive rationalis per participationem quia elicit actum voluntatis. et actus voluntatis non est actus intellectus. Alibi potest dici quod ponuntur virtutes in parte sensitiva quia ibi sunt inclinationes ad actus partis sensitive que dicuntur virtutes quedam denominatione extrinseca sicut patet per dicta. Contra dubia primo quia non videtur quod propter hoc in appetitu sensitivo sit aliquis habitus generatus ex actibus sicut patet habitus generatur ex actibus sicut patet dictum est. nam aut sunt aliqui qui non possunt habere aliquem actum in parte sensitiva sicut virginitas paupertas humilitas. que non habent aliquos actus in parte sensitiva. ergo non habitus. Ad primum est de hoc quod habitus in parte sensitiva dicitur solum virtus per denominationem extrinsecam quia elicitur conformiter a recta ratione et imperat a voluntate. Contra tamen. pro quo ponitur

3 in intellectu sicut in parte sensitiva. contra philosophum primo ethicorum et sexto ponentem virtutes morales in parte sensitiva. Assumptum patet quia sicut actus appetitus sensitivi potest imperari a voluntate et elici conformiter recte rationi ita actus intellectus sicut cum intellectus dictante quod aliquid est gustandum vel comedendum et voluntate imperante appetitum sensitivum gustare. actus ille appetitus sensitivi denominatur virtuosus quia elicitur conformiter dictamini recte rationis et imperio voluntatis ita intellectu dictante quod actus appetitus sensitivi habeat primo et per se rationem virtutis et malicie. quia actus interior sicut voluntatis et exterior sicut appetitus sensitivi propter quod per se dicuntur perceptibiles. ergo sunt generati. quia patet quod aliud non assentiunt generati preter. Augustinus probat quod per illud preceptum non concupisces rem proximi prohibetur actus interior. et per illud non furaberis prohibetur actus exterior. ergo etc. Item Augustinus libro 2 de libero arbitrio capitulo 3 mala voluntas vel sola quemquam miserum efficit. sed miserior per hoc quod desiderium male voluntatis impletur. et vult dicere quod voluntas est miserior in actu exteriori. quod sunt. sed si actus exterior esset tantum malus denominative ex voluntate non esset voluntas in illo actu peior vel miserior quod sunt. idem arguo de voluntate quando voluntas habet bonam volicionem tunc est bona. sed quando agit tunc est melior. Item bonitas actus voluntatis est integritas eorum que secundum rationem rectam debent concurrere ipsi actui. ubi quandocumque est alia et alia integritas eorum que sic concurrunt. est alia et alia bonitas. sed alia est integritas eorum que debent concurrere actum interiorem et alia exteriorem. ergo alia bonitas. ergo actus exterior non est tantum bonus denominative ex voluntate. Item aliquis meretur propter hoc quod facit et voluntate. quod propter voluntatem solum. ergo etc. Contra videtur quod rationes facte non concludunt. quia sic potest manere idem actus in parte sensitiva non variatus. videlicet quod primo sit bonus denominative ex eo quod fit propter bonum finem. et post malus quod fit propter malum finem.

Margin notes:
quod sit virtuosus non excludit
id est nulla ponendus est habitus virtuosus. sed non ponitur talis passio. quia solum dicitur aliquid laudabile vel vituperabile
id est volere
id est concupiscibilis
vel malum secundum michi 1: id est pro parte sensitiva est ratione in se
id est compescere
et philosophus
ita ut per voluntatem dicitur. est studendum et non potest dici actus studendi virtuosi 3
peccata
quia quantum ad illas operationes corpus tenetur est in potestate anime
id est 4
id est disponere et
id est voluntate
scilicet elicit actum
id est vel seu
id est habitus
id est comparat
id est ubi ergo
dubium 1
quod habitus non generatur ex actibus
2
virtutem in le[...]
a
Primo videtur quod corpus principatu dispotico servat aut politico
Redi

dicitur ad actu

ita in voluntate potest aliquis primo diligere
Deum per se et secundo per virtutem per quam
ibi actus manet per id et primo bonum
et per mereri bonum et post malum
qui fit per malum finem. Secundo sicut
potest aliquis uti ad certam vitam ut oret
vel laudet et post contingit ire potest
ut pereat et et actus primo bonum
secundo malum. Et secundo non si dicit quod sit non
potest velle oratio et sic erit actus
voluntatis bonus quia elicitur a formatus vere
virtutum et si non dicitur sibi quod non sit
oratio si tunc velit oratio ut actus
voluntatis malus quia elicitur a deformatus vere
virtutum et per consequens potest id actus unius
Dei nunc bonus nunc malus. Et sic
nullus actus voluntatis eius bonus vel malus
in quantum denominatur ex ratione. Tertio
quia nullus actus est virtuosus vel vitiosus
in quantum est conformis vel deformis vere
virtutum quia primum virtuosum actus nobilis
eius in esse veritatis et non in voluntate quia.

Ad primum istorum dicitur quod licet possibile
sit esse peccatum sine omni actu positivo
puta peccatum omissionis. Quia aliquis
obligatur ad orandum ex tempore posito
quia non oretur tunc non habet actum nisi
ad orandum per mereri est peccatum omissionis
per quod aliquis actus debitus tunc est
impossibile quia sit peccatum actus sine omni
actu positivo nec habitus sine omni habitu.
Ideo dicit quod pauperibus virtutibus
sunt virtutes quae generantur ex actibus
voluntatis debito non existentibus. puta virtutibus
ex actu volendi gratiae per
Deum. pauperibus ex actibus volendi
omnibus virtutibus per propriis. Ideo impossibile est per aliquam virtutem probare quod
humilitas sit virtus quia per eandem
possit probari quod pauperibus sit virtus.
et sic est de omnibus virtutibus quae generantur ex bonis actibus virtutum
et quia virtutes primae mutatae et mutatae
aliae sic sunt virtutes quae non exigunt
aliquem actum positivum in parte subiecti
ad hoc quod generentur ut aliquem habitum. per quos gratiam ex actibus sed
solum exigunt actum voluntatis ex quibus generantur. Dicit enim Bernardus super Cantica

humilitas ex actu volendi contrarium adversa patientia opponendo se non numerando non respicere
propriam omissionem sed pertinet ad actum patientiae et quae pauperibus ex humilitas sit virtus

Ad secundum dicitur quod licet in voluntate
aliquid sint principium et aliquid
sint principiata et aliquid sint principium
et principiatum et sapientia et sapientia
sint principiata. Sed virtutes non exigunt
aliquem actum habitum in parte subiecti
exigunt tantum ad hoc quod actus
elicitus exigit sit intentus. Unde si
tradidero corpus meum ita ut ardeam
non habeo charitatem nihil sum. Alia autem virtutes
naturales loquendo exigunt tantum actum
per habitum in parte subiecti tantum
ex actibus voluntatis et exigunt caritatem
ad hoc quod sint actus intentus. ita quod
in omni actu intentionis caritas est causa
efficiens principium virtutis potest esse non
illis sufficiens ~~quia non ad minus~~ nisi
si habeat rectitudinem debitum illi virtuti
habitum nata denotat sicut philosophus fuerunt
virtuosi sine omni caritate. Ad aliud dicitur
sicut supra dictum est in prologo quod sapientia
permissimus quia est aliquid operabile a
nobis. quod est in parte mea et ita
extendendo nomen virtutis potest sapientia
permissimus Dei virtus et virtuosa
nominari. sicut potest esse intentus sicut
actus quinque partes sapientiae. Tertio sicut
enim aliquis potest mereri dando eleemosynam. ita potest mereri studendo geometriam. puta si faciat pro abbatia et
illius cum teneat abbatiam. et ille actus
ideo potest esse bonus moralis virtuosus
et meritorius sicut actus partes sapientiae.
sed est quidam denominatio ex ratione quia
tenens talis elicitur a formatus vere
et impetu voluntatis sicut actus partes sapientiae. et non intentus quia sic solus actus
voluntatis est bonus vel malus moralis.

Ad aliud dicitur quod praecepta exercitii
actus intentionis et exercitii potest Deus
per se vel per prophetas prohibere actus intentionis
tunc et per se prohibere actus intentionis
et exercitii et ita sunt praecepta Dei et
et distincta prima aliquo modo quia
non sit primum formaliter in actu intentionis.
quia tamen consequitur opus magnum et
plures et est qui Deus primum non sic
nolit Deo quod aliquid vel primum consistat in actu

specie principium est aliquid a nobis opus
et pertinet ad voluntatem quia exercitii non sit vel primum
quia opus exercitii aliquid actus intentionis potest actus exercitii et intentionis prohibet
distinct praecepta

ad 2m

ad 3m

Q X

exterior. ℔ qꝫ est opa exterior. et
opa interior intendit. et fit actus
tensior et detabilior qꝫ pub. nec
prohibet actus exterior, id. pen. sed
qꝫ ergo Deus ſſ. Illud pot Deus qꝫ actus ℔ prohibet
interior et exterior prohibent. Dispetit
precepta non qꝫ sunt Dei pen. quia
pena resistit sol. in actu interiori ut dicitur
qꝫ pot esse vno et id in actu ex.
et sine Hi ne det simplicibus
occasio errandi. posset ergo aliquis
redde qꝫ pena solum est qꝫ actus
interior est malus et actus exterior sili.
et hoc est opinio multorum qꝫ non est
for. pena in sola vo. ℔ tm qꝫ ponit
in opa. ideo ad removendam istam
occasionem errorum. et ad insinuandum
qꝫ ad est tm pena qꝫ ho habet actum
interiorem et exteriorem simul. ℔ qꝫ hi
actum interiorem tm. id actus interior et
exterior prohibet Dei ecce precepta Ad
aliud de punitione maior maioris
Dic qꝫ de fro tam qꝫ leges Dinas
qꝫ humanas gravior pena alia mag pu-
nit. qꝫ mag gravi. Ex. furti asini
vel bovem est mag pena. qꝫ prohibet
furtum testis. vel metum vel medicat.
Difficilius aliquid. et tm primum gravius
punit. qꝫ leges humanas de fro qꝫ
secundum non qꝫ sunt gravior pena. sed
qꝫ sunt maiorum operum Dei et
et subditionem ri pub. et tm tm
totam Deo et pertinent eternali. Ergo
magis punit. qꝫ pugnat. cod. non est ex ppo-
sito. si ergo aliquis habeat actum voluntatis
interiorem peccandi sine actu exterio-
ris tunc tm punit totum Deo et eternali
sine actu exteriori sicut in actu
℔ tm punitione ipsali ad quam se exte-
dunt leges humane. qꝫ actus interior
non punit. ℔ tm qꝫ exterior. si tamen
vol non habeat actum ita interiorem
sine actu exteriori. qꝫ plus displicet
qꝫ consequitur mala voluntas in ope
exteriori. tunc non tm peccat sine actu
exteriori sicut in actu. qꝫ qꝫ elicit
actus exterior interior int. et id qꝫ agg
Ad pena minora magis punitur
℔ leges Dinas 2 humana qꝫ gravior
de fro luxu in eternal

mnor

qꝫ meo qꝫ sit

ta ℔ leges dinas

sic in actu exteriori

sic in actu exteriori

mat pena. et ging. punit totum Deo
cum actu exteriori qꝫ sine no tamen
preq actu exteriori magis interior. Ad qꝫ
sunt ex. Unde ponam qꝫ hic sunt
duo quorum utrum habet voluntas intendi
aliquid. tm primum habet interior
voluntas et 2m remissam. Si utrique
preputat. huic suo 1m homo inficit
si ℔ unum inficiat et non hunc primum
certum est tunc qꝫ primum magis peccat
qꝫ interius cum odium. et
magis fit ad hoc qꝫ inficiat qꝫ
2m. et tm 2m punit plus peccatum tem-
pali. qꝫ primum cum tamen illum peccatum
non. qꝫ aliquis mag prodit gravius pu-
nit. Et ponam ulte. qꝫ 2m Duo pe-
cantur De mala vo. et pta. et
primum non. et qꝫ hunc 2m difficiat
illum homo. hoc pto primum Dominum
peccat. et 2m non in infectione ho-
mis. et tm punit 2m. et primum non
Ad aliud post concedi qꝫ in plicio
malis vol in ope inter multum actus
vol. et fit peior. et sili impledo
mala voluntate in ope par fuerit
multum peccat. quia non facit si non imple-
ret. et qꝫ tenet de peccato qꝫ primum.
qꝫ ℔ fratrem suum qꝫ scandalizat.
sic pot fieri in seculo. Ut si unum sit
privatum et alium pub. De quo ho
scandalizat. tunc plus punit pro pub-
lico qꝫ privato Ad aliud de integ-
tate Dei. qꝫ non omnes christi ag-
gnat pena. qꝫ qꝫ actus exterior fiat
tunc vel in illo loco ex ho prose non
aggnat pena. ℔ christi esset actus
vol aggnat pena. Ut qꝫ actus
ex se non repetit bonitas nobis
vel malicia. tunc non habet bonitas
vel malicia ex integritate christi
ex. actus appetitus sp. non est natus
esse bonus ex se nobis. ℔ Deorum de
ex. sicut plus Dei est. id non est
bonus ex integritate christi. ℔ pata ex
hoc qꝫ sit loco determinato tpe determinato
Dic qꝫ actus natus est esse bonus moral
lis. tunc ad bonitatem actus exigitur
non vere christum aggnat pena

d aliud

nono

1 qꝫ non risp. aut non

nrō xīstia ad bonitē mozalē

Ad xm Dubiū

¶ Integritas crūstā. et qī defiat ab crūstā x tuē nō ē bonū mōlis. si ⁊ nec requirit illa crūstā ad bonitē actū moralis licē forte nō sit vicios qī nō intendit malū finē. ad a Dico ꝓ actū dilī Deū ꝑ se tanq ꝑ finē. et post ꝑ aliud sicut actū sōti cel spē. ꝓ aut sint sōti actū ptz. qz qīqīē obtē ꝑma. aliquoz actuum vadant. nēcē vadant illi actū. qz impossē ē. ꝓ vnū actū nec finiat ad vnū p̄ncipalē. et nō ad aliud. qz finiat ad obiectū p̄mārū. ⁊ finis sunt obiecta p̄ma actū voluntis. qz voluntas cū nō diligit aliq̄ nisi ꝑ finē. magis diligit finē. qz finē illo nō diligit aliud. et ptz aliq̄ qz si ceant duo ēpetū duoz oppositē quoz vnū actū cet cū aliq̄ si illa duo oppōtē p̄mo diligēt vno actu. illud o cet p̄mū vnū actū ē cū aliq̄ qī diligit sōtis actibus. Di diligere finē vno actu et illud ꝑ finē a actu. actū quo diligo finē cet cū ēpetū aliq̄ actibus. qz nō diligo aliq̄ nisi qz diligo finē. et ita posito actu ēpetū finis pōt aliq̄ poni. et nō posito nō pōt poni ꝑ ita. qz ē cū ē ꝑ ꝑ ēpetū. frēqēter accipitur. qz si vno actu diligo finē et aliud finis ē obiectū p̄mārū. qz ad vacātē finis sequit vacātio effectū nēcē actū. et ꝑ quē sunt sōti actū. ⁊ aut sōtis ꝑ ptz. qz vnū ē actū finis. et aliud finis creatura. et finis actū vnū ē actū amoris annexe. et aliud actū amoris connexe. q sōtis spē. Di dicit ꝑ finis ē crūstā actū mōlis. qz nō obiectū. Ad omnis crūstā actū vōtis sunt obiecta peculiā illius actū. ita ꝑ finis in omī actu ē obiectū p̄ncē sicut p̄ius patuit. Alia crūstā ē sōt obiecta ~~finis~~. et peculiā ēpetū illius actū. Ad hoc ꝑ actū vōtis quo aliquis vult orare deū sit p̄ffē virtuosū ēquirit nēcē ista crūstā. ꝑ velit orare ꝑ honorē. Si p̄mo diligit deū ꝑ ꝑ ꝑ aliud sunt duo actū diligēdi in vnū. et ꝑ distinctū. Ideō crūstīnū actū p̄mū vōtis sunt obiā peculia et sic obiā p̄ncē a cū sic obiā zora dicta in exēplis.

p̄maria

obiā

obiecta

ad

ꝑ finē

deō

sēdaria

r Dei. ⁊ in crūstīnū Dominū vōtis in tpe statuto. puta die Dominica. in loco debito puta in ecclia. tuē iste actū sic virtuosū sic honorē Dei ꝑ obiecto p̄ncē actū orādi pro obiecto cōi. vētū voci Dei. Domīnū. et ecclia ꝑ obiectis zarīs et peculiōrib; ita ꝑ ēpetū actus vōtis iste crūstā ē sunt obiecta et cē effectuē peculiē ēpetū illius actus. ⁊ ēpetū actū exteriōr nō sunt obiā peculia. qm actū dī ob cī voci. quia actū orādi vel ambulandi vel alīq exteriōr actū nō habēt ēpetū pro obiecto nec locum. nec vētū vōtē nec fieri. ⁊ aliq̄ ad sicut aliq̄ puta actū comedēdi ēt cibum pro obto actū ambulādi vētē et alia crūstā ē ꝑtē ad actū istū nihil facīt. nō stant et crūstant illū actū sine aliq̄ calitate. Di dicit ꝑ actū p̄ncipalit intētū a voluntē vide ē cē obiectū p̄mārū illius actū vōtis sicut si aliquis velit ambulāre ad ecclia ad orandū ꝑ ad laudē Dei. actū p̄ncipalit intētū ē actū ambulandi vel orādi. qz isti actū sunt obiecta p̄ma ēpetū actū voluntis. Secō. Illud ē obiectū p̄ncē actus voluntatis cui dilectio p̄ncipalit intendit. huiusmodi ē finis. ⁊ ty vacando illud obiectū p̄ncē qd ē obiectū cōe. ꝑ ut distinguit a crūstā ab ēquisitis. sic actū exteriōr ē obiectū cōe. qz pōt id manē ēpetū multoz actuū voluntis. pū si p̄mo velim ire ad ecclēsiam pro honore Dei. hic ambulare ad ecclia ē obiectū cōe et honorē crūstā. Di si post velim ire tpe statuto tuē vadit actū voluntatis et pōt manē id actū ambulandi. si adhuc velim ire ꝑ ꝑ honorē Dei tpe statuto. et ꝑ ꝑ crūstā. et hoc ꝑ in ambulando. ꝑ actū iste exteriōr manē id actū tunc volendi vadit. et ita Dī cē obto cōe. qz pōt cē obiectū multoz actuū volēdi. et pōt manē id cū crūstānis. et ex hoc ptz ꝑ quōtēs vadit crūstānā aliq̄ ēpetū actus vōtis. vadit ꝑ actū vōtis licet

Ad no actū. item a vōtis ⁊ finis ē pōtē obiā actū vōtis. et nō dicit nō obiā p̄mārū et obiā cōe

Ad secūdū. vadit crūstānē vadit actū actū minor voluntat

p̄ncē ꝑ actū exteriōr ē obiectum

ꝑ finis

Q X

non exterior. Sed ad hoc est dubium vtrum
sit aliquis actus indeliberatus in voluntate sicut
in appetitu sensitiuo. Quod potest dici bonus vel
malus denominari ex parte finis vel medii. Et
primo quod id in quo non potest esse peccatum indiscretum
est et potest intentione esse bonus vel malus. Et
ille actus deliberatus est bonus vel
malus cum primo quidem liceat vel vituperetur. et quod primo est vituperabilis et actus
ille voluntatis est indeliberatus quem eliciat
ratio omnino quidem talis actus sunt tamen
creaturis inquisitis ad bonitatem actus.
puta si diligat aliquis honestum non per
aliquem finem bonum vel malum. non per
rationem vocem. non loco. non tempus debitum. et
utrum de alijs creaturis virtuosis et vitiosis. iste actus non est bonus neque
malus. sed neutrum et indeliberatus. quod quod
quod fuit bonus vel malus. oportet cum quod creaturis virtuosis vel vitiosis
puta quod vobis diligunt illum honestum per finem et per tempus debitum et alia. Sic
Sed dicitur aliud actum. quod sicut deus est primus
creatura et non sunt non obiecta propriae ac
tus voluntatis virtuosi. ad quorum varietates
variantur non actus. et per consequens ratio non
potest actus voluntatis primo esse virtuosus
intentione et per vitiosum. ad secundum actus non
et non potest esse mutatio non per mutationem
creaturae. puta quod non actus est creatura
bona et per malum. et hoc non potest esse
sine mutatione actus. et hoc per tertium quod
creatura est subiecta actus. ad quorum vi
tationes se variat in actibus non per ea
ratione potest unus actus primo esse
virtuosus puta quod diligit aliquem
creaturam inquisitam. et hoc esse virtuosum
sub quod per addictionem vel abstinentiam
aliquam creaturae est alium et ita praeter
oppositum variat actus. Secundo deo quod
si quantum vtrum aliquis actus voluntatis
possit esse indifferens primo ad bonitatem
et malitiam. et post fieri bonum vel malum
ex denominatione extrinseca sicut partes sub
tunc. tunc dicendum est quod aut ponunt
quod in voluntate pluralitas esse duo actus vo
lendi naturaliter aut non. si non tunc in voluntate
non potest esse aliquis actus indeliberatus non deo
quod non potest sic esse indeliberatus in quantum potest
Dubium vtrum possit esse actus indifferens
tuus pte.

et formatus alter actus esse et intentione virtuosus.
sicut actus appetitus sensitiui quod non dicitur
alter virtuosus ut patet. Si autem duo actus
voluntatis possunt naturaliter simul esse in vo
luntate. quod credo esse verum sicut in po
tentia. et tunc in voluntate potest esse aliquis
actus indeliberatus non deo. Ergo si enim diligam
aliquem honestum absque intentione actu volendi
ad finem et non ad aliquem
creaturam ab bonum vel malum tunc iste non
est bonus non malus non sed est neutrum.
si tunc stante illo actu eligam aliquem
actum quo volo diligere illum honestum
per deum. hoc enim ratione vocem. et hoc esset ab
creaturis inquisitis. iste actus est per
fectus et intentione virtuosus. et primus quo
potest indeliberatus esse non virtuosus denominatione
extrinseca. quatenus eliciat et formetur actus
esse virtuosus et recto dicendum. Sic si
velim concedere per deum hoc enim ratione
vocem et alias creaturas. et concedam
ista conclusio esse virtuosa denominatione
extrinseca. et eliciat et formetur recte rationem
et voluntatem esse et intentione virtuosus et
simul stante eodem actu concedi immediate
valuto actu voluntatis puta quod velim con
cedere per malum finem puta tentationem ab
et hoc ratione concedere. Secundo ad actus concedi
nuo quod denominatione virtuosus. virtuosus. et primo postea
reformetur voluntatem malum et contra
indeliberatum tentationem esse virtuosus deus
extrinseca stante isto primo actu in
voluntate quod potest esse indeliberatus de se et intentione
actu secundo puta quod velim eodem hominem
diligere quod displicet deo. nec quod proprie
esse. nec per alium malum finem et contra
ratione vocem. tunc actus ille quod primus fuit
indeliberatus de se et virtuosus. postea deus
extrinseca. nec esse. ad nuo virtuosus deus
extrinseca. et sic patet quod per aliquem actum
voluntatis esse indeliberatus et quod non Ergo iste
patet quod bonitatis nolitis vel malitiam
Addit sup. ratione actus. Dum alter esse Dicendum
Dicunt hoc esse vna alter hoc vna Ge
nobis enim ponunt quod ratione actus virtuosus
et vitiosus potest esse eadem. Dicunt virtuosus
sub per reformatione ad creaturam ab eis
finis. quibus non ponunt obiectum pecu
liaris modi dicendi.

lia actus virtuosi. ad quod per eum bonitas addit supra speciem actus virtuosi conformitatem ad ordinem rationis. quem ordinem habet ipsum virtus quae ponit quod rectitudo ordinis ad actum sunt res diversae. praeter hoc non sufficit ad actum esse virtuosum actus virtuosus et vicissim se habent ad actum in genere sicut haec albedo ad albedinem in genere. quia sicut haec albedo est de se, et non per aliquid extrinsecum sibi inest actus virtuosus quia primo et virtuosus. et secundo magis nobis est de se formaliter et intrinsece, et non extrinsece. et similiter de actu virtuoso haec specialis actus est bonitas actus moralis

hec /.

et silis actus est malitia actus. et ab istis duobus potest abstrahi genus actus in genere sicut ab hac albedine potest abstrahi genus albedinis. Ad tertium dicendum quod habitus habet bonitatem suam vel malitiam. Dico quod ab eisdem a quibus habitus speciem actus. quia ab obiecto in genere et ab habitibus concreatis tamen a causis multis prout libet. quae omnes sed possunt facere unam causam totalem. Ad quartum dicendum quod addit bonitatem actus vel malitiam super speciem actus quam dicit bonum sonat denominationem quandam extrinsecam potentiae actus potest spiritualem. et similiter actus voluntatis. Dico quod nihil absolutum vel respectivum dicitur ab ipso actu quod habet esse in ipso actu per quantitatem eius. sed tamen est bonitas illa nomen vel conceptus connotans sed non primum ipsum actus sic mentem connotans actum voluntatis potest virtuosum et contra eos formantur clericis. ad denominatur virtuosus talis actus denominatione extrinseca.

Alio modo potest dici quod aliquis actus sit indirectus in voluntate si contraria a deo quae tunc non dicitur bonus moralis nec malus. quia esset nudum conditionatus voluntatis sicut mutorum actus. et dicunt illi quod tunc actus potest spiritualem quia mutetur quod voluntas potest dici indirectus non peccatum et potest denominari bonus vel malus denominatione extrinseca. nec hoc est plus nisi de actu intellectus quod appetitus sensitivus vel bonum intellectus potest si intellectus dictet quod illa res est studenda et non impedit intellectum quod studeat quod homo dei vel aliquis contra eos. Dicitur tunc actus studendi bonus

vel actus habeat suam bonitatem et malitiam

Deinde expedit et sic vii. ad illud. Ad aliud dico quod ego hoc quod papa est conformis rationi rationis non est per virtuosum. quia si deus faciat in voluntate actum conformem rationi rationis voluntate nihil agente non esset ille actus mutorum nec virtuosus. et ideo requiritur ad bonitatem actus quod sit in potestate voluntatis habitus illum actum. Si non plus actus virtuosus est quod rationis rationis quod fines. vel quod aliquid alia circumstantia. sed quia sicut res est ordo prudentiae actus virtuosi vel vitiosi intra fines et tempus aliquem et tunc multum potest quod per bonitatem actus est a fine vel tempore sed solum actus voluntatis quod primo est impossibile est primo bonum vel malum moralitatis et post vitium de nomine bonum vel malum vel actus. et alius actus vel denominationem denominatione extrinseca. Ad primum principale dico quod sine actus virtuosus sit passio sine distructio a passione. non est in potentia spirituali quod requiritur de nominatione extrinseca sicut patet ex Dictis.

Ad aliud dico quod omnis potentia quae est in operatione simpliciter aliquid potest habere actum et multiplicitatem habitus virtuosus dicuntur. sed appetitus spiritualis non est humanus circumscripta operatione voluntatis. Ad aliud dico quod virtus quae est in voluntate quod habitus magis in primo et adeo voluntatis quod si non sit voluntarium non est primum.

Utrum omnes habitus virtuosi sint connectuntur ex actibus. Et non probatur quod virginitatis castitas et huiusmodi sunt habitus virtuosi. et non causantur ex actibus quod ad illud. Sed quia actus est generativus habitus. ex alio actu generatur aliquis habitus quod tantum est quod multi habitus quantum multi actus. et tot essent virtutes multiplices secundum species quot actus distinctae species. et sic non esset tantum quatuor. Sed si sic tunc possent generari una virtus alia non generatur quod patet. quia non habetur una virtus si habeatur omnes. Sed in parte sensitiva non est aliquis actus nisi tantum passionis. quae non est quantum habitus. quia alius quanto aliquis est magis passionatus tanto esset virtuosior. Ad primum est quod

actus non est papa virtuosus exhor. quia conformis rationi recte

vel ponendi est hinc

2

3

4

a quāto aliquib ē magis passionatus
tanto magis ē vicios. vel ad mu
tanto ē magis indispositus ad virtu
tem. Ad oppōm 2o ethic. c. 2o. Non
solum gratiōes et vitiōsi et aug
mentatiōes ex eis et ab eis fiunt.
si et operationes ex eis creantur. Vn
vult Dionis. q habitus gnātur et aug
mentatur ex actibus. ad quos nati sunt
inclinare. Circa istam questionem quinq
sunt facienda. Primo videndum ē vtrū
virtutes insint nobis a nātura. 2o vtrū
gnentur effective ex actibus nostris.
3o ex quibus actibus virtutes gnentur. 4o
an distincti actus specifice sint virtutibus habi
tuum specie gnatum. Circa 1m ad primum
ē vnum opinio. quōd potest q virtutes
insint a nātura hīc cauda Dr. Duplicāt ice
vel hīc partem vel hīc totum. q partem
ē a nātura et partem ab ex. vel fit
aliquid potest mensis hō 2m vel ē specie
individuum vel ē specie speciei. Dicit g.
q in potentiis apprehensiuis potest esse
habitus nātalis hīc intellectus et sensus
rectis specie. et hīc rectis individuum hīc rectis
specie. Nā intellectus quē ē habitus principio
inest sic hīc nātis quo ad intellectum
q. 1o hoc principio omnē totum ē nā
turalem intellectus assentire. g. ē a natura
hīc intellectus. sed q tūm non cog
nosciū n' p species abstractas a fantasmatibus
in ex. tūm est cognitio principio
partium ab oto tamēp a prīo ex. In
potentiis vero appetitiuis non ē habitus
a nātura hīc intellectus ex parte ante. sed
tūm ex fo. corporis q aliqui hīc dispositiones
complexionales sunt diuersimode dis
posite. Ad 1m ista opinio ē ī philo 2o ethic.
vbi phūt q virtus non ē a nātura. q ipsa
aliquis ē affectus ad aliquid illi ad
quod inclinatur. tūc illud non pertinet
sibi a nātura. sed in multis acquirentibus
virtutem ē sic. g. ice. Ad 2m dicit q philo
dicit q virtus non ē a nātura hīc ex com
plexionem q hīc intellectus vt patet
est. Sed philo philo. q ex eis
generantur virtutes et augmentantur.
si p virtutes sunt a nātura hīc ex ipsa
g. p illes actus potest augmentari et
esse a nātura hīc esse completus. vel

b si non tūc non augmentantur ex eis
ex quibus generantur. Ad 3m de habitu
bus apprehensiuis et philo ē q. 3. q.
hīc philo 3o de anima. aut ē sicut tabula
nuda in qua nihil depingitur. sed
si ē habitus primo. non est sic. q. a nātura
a nātura sua habet habitum hīc hīc ex
impressio. Ad 4m non sunt ad oppositum
de habitu primo. q. destructo omni
habitu. apprehensiuus tūm est totum et
positum sine omni habitu. ante et
affectus. g. non procedit aliquis habitus
inclinans intellectum ad assensum. Ad 2o
pro. in fine philo. q habitus primo
acquirit ex actibus. sicut habitus
sunt. q. habitus primo. p multa ex
pinduntur. Ad 4m. 2m de appetitiuis non
videtur verum. illi sponsio corporalis
non ē habitus aliquo modo. sed ē quedam
qualitas corporalis. vel multis qualitates
precedens actum. sicut quatuor temperie
ficiunt sanitatem. Dicit si talis qua
litas est vtilis non in quibus est vtilis.
Ad dico q aliquid ē nātale q ex nātali
bus gnātur an omnes actus 2m. et sic
ē aliquid nātale in homine inclinātum ad
actum virtutis vel vicii. 1o Dico q. 3m
non ē habitus. sed qualitates pure nātales
vel quatuor. Primum philo q non ē impl
ing nātis aliquid tālē ē a nātura ad omnem
actum. q. aliquid tālē fiat vel aug
mentatur p artē sine omni actu nātali.
sed p medicinam potest tālis qualitas
augmentari vel minuī. et potest aliquis
p medicinam et p nātā inclinari ad
actum temperantiē. Aliquis autem ad actum
intemperantiē pp diuersas complexiones
nātales. patet ex de assensu sanguinis
et cor. quē ex aliquis causis artificialibus
rāt et minuitur. 2m philo
q non sit habitus illa qualitas. q
habitus pp non dicit vel q. tālem
ad actum alicuius potentiē. vel q ē incli
natus ex actibus et inclinatur
in absentia actuum. p primum non potest
ponī. ~~in intellectu~~ q actus potest esse vel
natura in actu intellectus. et
dicit inclinat ad actum voluntatis. quia
actus vel dicit ē. vel ē effectus respectu
actus. Aliquid nātale ē in homine an sēcundum
ad actum virtutis intellectum. et non
ē habitus. si aliquid pure nātale q p medi
cinam et exercitium mutatur.
Condicionem habitus

a nā

thome

a nā

ex gnīt

ptes

applectū secundum aut esse

ad actū

illa qualitas

habitus potest esse relatum ad actum

potest esse ad actum

c volicionib. et nō obiectū cōtra. q' ptz.
q̄ illud quo posito ponit p̄ p̄ma fr̄ēpto
accepto. ḡo ⁊ tlēm nō opt̄ ponere
p̄dicta qua tēs habitū. q̄ tlēs mutatio
potest cōpetere actui. nec ⁊ 2m q̄ nō
mutatur ad actū tūm aliq̄ generatū ex amicitia
et manēs in absentia actū. q̄ illa
qualitas p̄ceditur ocē actū. ⁊ tlēs habitus
virtutis in nullo est a natura. et tēs aliq̄
naturaliter disponunt ad virtutem. ḡo nec virtutes
sicut aliqs mutatur ad fortitudinem. uta ad audaciam tūm tēs fiunt
luxuriosi ⁊ disponit corporalem. ⁊ tlēs
qualitates diuersificant cōtrarietates.
q̄ ⁊ 3m philōs. si semper accipit contrarium
uideri sicut q̄ ocē. cōd nō si
accipit cōplexionem immutatur mutaretur ad actū virtutis. sicut q̄ ocē et
cōtrarium. et tēs hoc nō est p̄ aliquem habitum
gratuitum cōtrarium actibus. 1m q̄ nō est ponere
aliquam qualitatem quē p̄ceditur ocē actum.
et est mutatum ad actū virtuosum uel
vitiosum. et illa potest esse calor in aliquibus. et in aliquibus frigus. et illa potest
augeri uel minui sicut patet. ⁊ ad 2m ar. lib. 2. dicit. q̄ ea efficacia inperfecta
habitus est actus. q̄ probat q̄ illud ad
quod esse sequitur aliud. Sed poenae ex contrario
videntur apparere q̄ sit ab eo negatio
da ratione. ⁊ p̄ 1o actus fr̄ēpti cito
potest habitus. et nō potest poenam naturalem
sine actu. et nō est ita quare actus habitus
sed negatur ab actu. ḡo est ita affirmare
actus. Assumptum patet q̄ si actus esset
negandus ab actu. uel hoc est q̄
habitus nō est qualitas ab actu. uel ⁊ inperfecte quidem
quia nec potest esse principium actus. aliquando o-
peratione. uel q̄ habitus potest esse totaliter a potentia uel q̄ actus est
ab habitu ḡo nō est p̄ p̄ceditur. ⁊ 1m
primum nō impedit q̄ illud impedatur
est p̄dus. nec ⁊ 2m. q̄ si potentia est tota ex
habitu. ḡo potest esse habitus sine omni actu. q̄d patet esse. q̄ actus salutem primum potest
esse sine omni habitu et nō cōtra. nec
⁊ 3m impedit. q̄ in causis pluribus ordinatis
potest esse circulus et p̄ quas actus potest esse
ex habitu. et ille habitus potest esse ex
aliis actibus. et sic demceps ⁊ ad 4m
⁊ ad efficacia habitus est actus

circulatio

ar. lib. 2.

ar. lib. 3.

d ad 3m arguitur esse difficultatem magis
ex quibus actibus generatur habitus in
parte sensitiua. q̄ in actu sensitiuo nō videtur appetitus
esse nisi passio. ⁊ passio nō videtur
generare habitum. cum detur istrenua
p habitum. ideo dicit quod. p iste est ordo
in generando illum habitum. primo enim
est ibi potentia naturalis sicut fundamentum. 1o
habilitas naturalis quae dicitur mos et de
illa dicit 6to ethicorum q̄ quedam sunt virtutes naturales. et quedam non naturales. 1o est
ibi passio uel passibilis qualitas.
quae nominatur in bonum et utitur a multo.
2o est actus electiuus et frequentatus ex
predictis naturalibus. 3o sequitur habitus.
4to consequitur actus electi ab habitu
p̄ iste virtuosus. ⁊ Sunt ista et potest esse
primum q̄d dicit. q̄ sunt tres habilitates
in potentia appetitiua. videtur tamen q̄ frustra
sit p plura q̄d potest fieri p pauciora.
⁊ p solam variatam corporalem in com-
plexione. variantur habilitates in corpore
et non in potentia. sicut adiuuat ad disponere
corporalem esse magis abilis ad actum
temperantiae q̄ fortitudinis. et cōtra. Sed
iste abilitates variantur ⁊ 3m etiam.
q̄ alia est abilitas in mente et alia
in sensu. aliter in eodem homine est aliter
mores. ex quo patet q̄ tres abilitates sunt
ponende in corpore et p quas frustra
potentia in potentia. ⁊ Aliud dicit sunt
tres et q̄ probat 2o ethicorum. ⁊ q̄ passio
precedit actum. nam posset dici q̄ in anima
sunt tres 3. passio et potentia et habitus.
⁊ q̄ stat q̄ in anima est actus. ḡo p̄ passionem
intelligit actum. ⁊ Dicit q̄ sub potentia
comprehendit species sensibiles. et sub
passione actum. ⁊ Sunt hoc probatur non habere
⁊ intellectum. ⁊ probat q̄ ordo est habitus.
p hoc q̄ nec est potentia nec passio
⁊ si passio dicitur ab actu. in nullo
concludit. q̄ potest dici q̄ ordo est ad
a potentia et passione. q̄ actus uel species
et sic probatur sunt nulli esse. ⁊ Sed q̄
p probatur inter passiones inter
actum patet p exemplum sunt. ~~actum~~ aut
cum dicit aut passiones corrumpere
uel nocere. ad actum modum gaudium.

Opinio

passionem

÷ De modo gratiarum habitus. opinio.
⁊ Nō est ponenda in potentia habitus ⁊ tres
⁊ Dicitur q̄ sunt manifesta potentia passio habitus
et q̄d p illa intelligit

e Amicitia. odium. desiderium. zelus. misericordia. et actus isti sunt actus potentiae appetitivae. Ideo dico cum philosophus quod in anima non sunt, tres passiones habitus et habitus et quod passionibus sunt quasi motus actus partis sensitivae. et quia passiones philosophi intelligunt actum. patet quod omnis passio vel est delectatio vel tristitia. non habitus philosophi delectationes et tristitias consequentes passiones. quia non sunt quasi passiones. quia est aliquid primum delectationem et tristitiam. sed intellectus est primum istae non actus. quia passio species est actus. et sic intellectus philosophus non est dicta aliquid intellectum actum et passiones specie loquendo de passionibus. Dicendum est tertio quod passio tripliciter accipitur. uno modo specialiter et sic accipitur pro motu. alio modo quantum ad effectum ab apprehensione sive cognitione sensitiva intuitiva vel abstractiva. sicut a re praesenti visa et a potentia appetitiva sicut ab alia re praesenti. et Dicit quod tales habitus potest generari in appetitu sensitivo ex habitibus sensitivis interioribus vel exterioribus. tunc quia apprehensio sive cognitio sensitiva sive intuitiva sive abstractiva est causa efficiens primae primae actus elicitus ab appetitu sensitivo et non sensibile exterius. et illae primae actus appetitivae vocantur passiones. et est generatum habitus in illa appetitiva non praedicamentalis. Alio modo accipitur passio pro delectatione vel tristitia quae passiones primo modo dictae. et sic accipere est accipere accipere pro accipiendo passiones potest accipi. Quarto et sic accipitur pro omni actu appetitivae sensitivae. Ad 6 dicitur et sic accipitur pro actu intensio et vehementiori vehemente impellente ad actum exterior. et sic est 2da dictio sicut actus intensus et remissus. Ho patet quod 1o et 2o et 3o et 4o vel 5o vel 6o. ubi dicunt quod est duplex passionibus et operationibus in hoc quod supplicationibus et defectibus et metus. potest tunc dici compositio anti. et ascensionis sicut et vel delectatio et tristitia. Ho hoc scilicet quod passiones non sunt obiectum habitus oppositae passionis sicut obiecta vel magis obiectum quae sunt in parte sensitiva. quia sunt generatum et creatum. hinc passiones.

f elicit effectum ab istis habitibus ~~superadditis~~ quia illi actus partis sensitivae non potest habere alios actus elicitos. Quartum ad quartum articulum Dico quod habitus distincti specie quantum ex actibus distinctis specie. quia tanta est distinctio habituum quanta est actuum. et hoc patet quia actus est quantum habitus quantum tanta est distinctio inter habitus moales sicut intellectuales. si habitus intellectuales distinguuntur specie ad distinctionem actuum sicut patet in primo libro quaestionum de veritate sive probatur quod habitus et actus unus complexus distinguuntur specie ab habitu et actu alius complexus. quia notitia tua actualis et habitualis alius complexus. et habitus moales distinguuntur specie ad distinctionem actuum vel potentiarum quorum. Dico quod tunc loquendo de habitibus generantibus praesertim melius et tunc ad actus consimiles ex quibus quia si non essent diversi habitus specie sicut sunt diversi actus specie. tunc habitus multiplicarentur ad actus diversos specie et quibus habitus melius et tunc ad actum et dissimile in specie illi actus ex quo quantum quod patet est. Tertio dicitur quod unus habitus potest mediare ad actus distinctos specie. ita tunc quod ad unum actum mediat immediate ad alium vel multos alios mediate quia habitus primus mediat immediate ad actum elicitum et immediatum ad omnes consequentes et mediate illo 2o potest primus habitus mediare ad actum circa alium consequentem et sic de multis consequentibus et diversis. et tunc primus habitus ad primum actum ordinatur sicut ad immediatum ad effectum et ad 2um et 3um actum et sic deinceps ordinatur sicut ad immediatum ad effectum immediatum et ad ultimum. Quinto praedicta sunt aliqua dubia primum est de hoc quod dicit quod habitus non est in nobis a nobis. quia sicut dicit philosophus in libro moralis et primo libro vel videtur ponere quosdam habitus et moales vel tantum est distinctio habitum quantum actuum ex quibus generantur. Ideo hinc patet mediare ad actus specie distinctos ad eorum immediate ad eos mediate.

/. nisi

/. ut alius primus alius cor. B. non est d'lor' n' tristitia

passio

/. actus

duplex/.

/. duo modi dicunt

passiones/.

Ex passio passio est actus vehemens appetitus sensitivi. quia est actus appetitus sensitivi intensus sicut remissus hoc est actus appetitus sensitivi a delectatio et tristitia supra. Sobrio

.. Ex quo sequitur quod passiones tu

/. ex quibus

/. quantum

/. primum et mediate illo tertio quod ad actum elicitum ita

/. primum

/. moales

vocat eos virtutes minus principales. Unde
dicit sic: similiter autem et naturales virtutes
ad principalem. Omnibus enim videtur singulos
morum existere naturaliter. Enim et iusti tem-
perati et fortes et alia habemus confestim
a nativitate. Unde postea ubi quarto. Utrum aliqua
est virtus naturalis et a principio manifestum
est hic extra opinionem antiquorum. Volu-
erunt quod aliqui habitus sunt naturales
inclinantes ad actum. Aliqui principales qui ac-
quiruntur post actus. ¶ Item ea que adducuntur
non videntur valere, quia non est inconveniens eundem
habitum habere plures causas equivocas. Actus extrinsecus
Sicut idem calor potest provenire a sole et
ab igne. Quare non videtur inconveniens habi-
tum generari primo per actum et postea
(2m dubium) augmentari per actum. ¶ Tertium dubium
est. Videtur quod passio et actus appeti-
tus sensitivi non sunt idem, quia actus lau-
dantur vel vituperantur, sed passiones
nec laudantur nec vituperantur 2o ethicorum.
Quare etc. ¶ Item ab eisdem virtutibus sumus promptiores;
non eliciuntur actus contrarii, sed virtus inclinat
non nisi secundum speciem eiusdem virtutis, puta (i. secundum speciem)
esse passiones contrarie. Sic temperantia
est circa delectationes et tristicias. Fortitudo
circa timores et audacias. Et ulteri-
omnes virtus est circa passiones habundantes
et deficientes. Quare etc. ¶ Item si sic, tunc ille
qui est magis passionatus esset magis
virtuosus. Illud falsum. Quare etc. ¶ Item virtus
habet sedare passiones et non excitare.
Ideo passionati vel sunt virtuosi vel
minus dispositi ad virtutes. ¶ Item 6to
ethicorum temperatus non habet pravas concu-
piscentias sicut continens et etiam est
quia habet passiones. Quare etc. ¶ Item si sic, tunc
possent poni passiones in voluntate sic
in parte sensitiva, quia actus boni vel mali
volitivi ponuntur in voluntate et ille sunt
passiones per te. Consequens falsum et contra
(phos/) omnes qui ponunt passiones solum
in parte sensitiva. ¶ Quartum dubium est quia non
videtur quod sunt distincti habitus per dis-
tinctos actus, quia secundum philosophum prudentia potest
esse virtus licet habeat multos actus circa
(virtutum/) diversas virtutes, per ... virtutum videtur

esse virtus prudentia. Quare non obstat quod
sunt multi actus, tamen potest esse virtus habitus
respectu omnium illorum. ¶ Quintum dubium est de
connexione virtutum moralium. ¶ Ad primum (Responsio ad 1 dubium)
istorum dico secundum philosophum 2o de anima quod dis-
positio corporalis multum disponit ho-
minem ad scientiam. Dicit enim quod molles
carne sunt apti mente. Unde alius
per complexiones corporis disponuntur
ad virtutes, aliquis ad vicia. Et
secundum quod disponuntur ad unum vel aliud
sic magis inclinantur ad unum vel aliud.
Et tales dispositiones naturales philosophus in 6to
vocat virtutes naturales, et quod hec sit
intentio sua patet, quia dicit quod tales virtutes
insunt brutis et pueris, sed in pueris (pueris)
non sunt tales habitus generati ex ac-
tibus, sed sunt dispositiones corporales in bes-
tiis, et per quas diversa animalia diversimo-
de disponuntur ad diversa. Et eodem mo-
do in homine. Et ideo sicut in bestiis et
in pueris non sunt habitus generati
ex actibus, ita nec in homine. Impediendo
tamen habitum pro omni inclinatione ad
actum, sic patet tales qualitates esse
habitus tam in bestiis quam in hominibus.
¶ Sed dices quod quarto 6to ethicorum quarto 6to
dicit omnibus videtur singulos (super 1o textu)
mores existere naturaliter. Mores dico ex
natura sequentia ... competentes (+)
non solum in anima ... sed in corpora-
libus. Et dicit quod sunt virtutes per-
fecte ... animam. Et non solum virtutes
corporales. ¶ Ad secundum non sunt in anima forma-
liter et subiective, sed quod tales quali- (i. sed sic)
tates non possunt in actus ad quos nata
est inclinare nisi mediante anima. Exemplum: dispo-
sitio inclinans hominem ad fortitudinem et au-
daciam non est in appetitu sensitivo subiective
... loquendo de disposi- (i. aliter quandiu anima manet habet eandem fortitudinem)
tione ... actum elicitivum sed in cor-
poralis dispositio non inclinat ad actum
fortitudinis nisi ... anima. Unde dicit (generat)
quidam quemadmodum hominem fortem
... et audacem exponite et robus-
tum et ... [illegible] vulpem

Nota naturalis virtus de qua philosophus 6 ethicorum est dispo-
sitio corporalis et non habitus, sed per dispositionem
corporalem disponitur anima ad virtutes et vicia

aut astutū et dolosum dicimus. Ad
2m dico q̃ pluralitas nō ē ponenda
sine nēcē. si nō, appz nātūs pōnē
di duplēs ratōnēs ēsse gratiōrūm habi
tū et augmentatiōrūm. ideo superflūm
ē hoc ponere. Ad 3m dubū dico
q̃ aliū ē dicendū de actibus ptēs spi.
et ptēs rationalis. et habitibus. q̃ habitus
ptēs spi. nō ēsse possent passiones sicut
obiecta illorū habitūm. q̃ passiones
sunt actus elicitī in appetitu spi. nō
et cēl sunt gratiūm habitūm in ead
ptē. si tamen habitus appetitus spi. vel
q̃ actus q̃ vocat. passio. hūt alia ob
iecta puta actus pōs. expeditū. Ho
q̃ appetō remedē actus remedēdi
ē obiectū. tamen actus illius q̃ habitus
in appetitu spi. nō. p̃ aut iste passiones
sunt actus elicitī ptz p exemplū
et rationem. Per exēm. ira pōt passio.
et ira sīl actus appetitus spi. vel tē nō vē
fie vocat. q̃ ira et ira sīl in aliquo
dicitur. sīl. h̄ in phō odium ē passio
ptēs spiritū. et tē nō ~~ē in volitū~~ du
odium vnū ~~ad~~ pas. ad ~~ad~~ actū.
et sīl ē de gaudio. et ita ibi du
rationē vna passio et alia actus
Sīl phūs 2o de aīa dicit q̃ motus
pōs appetitus ē ex fantazia bonī
vel mali h̄ passiones. et dicit q̃ illi
motus sunt passiones. si motus sunt
actus. g̃ passiones sunt actus. Ad 2o
etiā ē. g̃. pōs ab dicitur h̄ quas
possibilitates sunt. q̃ h̄ quas ēsse ptē
tum sunt passiones. si pōs dī ēsse actus
actus elicitus. g̃ vel Si quaerat cum
sīt appetitus ē gratiūm illorū habitūm.
pōs fantasiē ēsse nātūs et exōrdi
ri. cum ro ē. q̃ in illo appetitu tē
pōnē. ista habitus. q̃ magis inclinant
per actū elicitū. q̃ ab habitū cum vi ē
appetitus fantasiē sunt sequēs fantasiā
q̃ elicito actu appetendi. ergo appe
titus sequētē fantaziam sunt obiectū
existat sunt nō. sunt sīt pōs sunt nō.
magis inclinant tālis appetitus ad actū
consilēz q̃ ante actum. et p quōs
Cū passiones pōnūt actus appetitus
spi. et nō actus voluntatis.
Patet ita passiones ē actus elicitus
appetitus spi.

appetitū sequētē fantasiā opz pōnē
tālēs habitūs gratiūm ex actibus. et
hoc ita obiectū, cum habitus spiritū. quare
fantasiē. sed ex hoc q̃ aliquis semel
appetit aliquod visibile ēsse sensum
a visu. nō sentit se magis inclinātū
ad appetendū illud visibile aliūs app
hensum. q̃ primo apprehēsum. sicut
qualitates ēxpētē in se. ita in tali appe
titu nō generātur qualitates sunt habi
tus ex actibus. sicut nō in vno ita nō
in alio. et ex hoc appz q̃ appe
titus spi. vel cōtē. mētis cognoscē spi. ut
abstractū nō intuitū. licet forte nō
sit in appetitu intellēctus. si aut nō. et hī qui
nōnē p̃suppōnt cognoscē. tunc cātum
totaliter a pōs appetitus et aliquibus q̃
litatibus corporalibus. ē. si cum ~~primitus~~ piter natus
maceat sunt visu cum q̃ sensibus
exterioribus. iste ut videt. esurit et
sitit. et p quōs appetitus cibum
et potū. et tē iste appetitus nō p
supponit aliquā cognitionē. q̃ nō
in spiritū exteriori p ētē. n. fantasiē.
q̃ fantasiē nō hī aliquē actū n
ita pōs spiritum. h̄ alii ē de actibus
vōtis generātūm vīrtutū. q̃ licet de
illis actibus ~~habitus~~ aliquis habeant actus appe
titus spi. vel pro obiecto rōibus. tē sicut
pōs dicū ē. aliqui hūt actū pōs expe
ditum pro obiecto. ex. possum cum
nō tē velle h̄ cōstā ab deitās ro
medē. sed possum velle h̄ cum
stātiā debitās qrē ~~actū~~ remedē. in
prima volitione ē actus pōs expeditus
ex. cōtē in 2a actus appetitus spi. in
ho hoc ptz q̃ iste passiones nō sunt
actus elicitī a vōtis n. ab habitū
exīte in vōtis. h̄ tē in ptē spiritū.
vel habitus in vōtis ēsse ~~spiritū~~ quod
passiones in ptē spi. vel tālis obiectū
rōnis. et cēl tālis actus impatos et
cātos ab ipsis habitibus mētis actū
vōtis elicito et impato. vel forte
ipsē actus vōtis ē cā mētis ēsse
illāz passionū. quia ē cā rē. est
cum cā tūc pōtis appetitus pōt

appetitū

Ad ibi ponē

applicē obī p fim
ratiōnē et /.

p̃ natus

1 tes actum q̃ vōt² passio. alij aut
habitus vot⁹ ēspiunt tāq̃ obiecta
operes pōt experimur. quare te
passiones sunt pn⁹ effect⁹ prualia. ;nna
Ad hoc ad pmā rocē dico q̃ in
terōcē phi. q̃ passiones se hnt indif
ferent ad laudē et vituptiū cum
ro ē. q̃ q̃ phi. ad actū vtutē
laudabilem ēspuerū multe crū
stā. sz q̃ in tali actu sit tā rōne
me bon. q̃ tpib. et q̃ fiat q̃ opz
et ut opz et ubi opz. et sic de alijs
crūstacijs. quare n⁹ passiones ut
passiones sunt p̄rse. det⁹ mutant
sibi. nisi quatēs q̃ forma. rēē rōm ul
errōnē. et voluntē hoc nel male.
quibus pmo rōuenunt iste crūstā.
sicut obiecta prualia. et ro passio
nes vt passiones nō sunt lauda
biles nō vituptabiles. q̃ q̃ clerū
cum debit crūstacijs puta quando
q̃ forma. rōm rēē et voluntōm hoc
tūc alijs pp tales passiones lauda.
q̃ cel clerū cum ind. debit crūsta
cijs puta q̃ conforma. voluntōi
male nōlit et rōm errōnē. nel
rōnē indiū rēē rōmb. tūc alijs
pp ~~palmes~~ passiones vituptā. nō
q̃ laus et vituptiū rōuenunt eis
intrīsē. q̃ tū denotā. ē extrīsē. sic
denotat. nel male p̄ q̃ formitatē
ad voluntōi bonā et malam. Ex
nullis laudat. nel vituptat. quia
timz. nō q̃ nasci. tamē timēs ag
gredi tribilia q̃ opz rēl vituptā.
pp voluntōi vitiosam. que nō de
bito mo crūstāro. et nō timēs te
lauda. eos nō de nasci. Ad
aliud dico q̃ vtus nōlis in voluntē
que ē pp̄e vtus. nō mutat ad actū
virtus tāq̃ pn⁹ effectū et clerū
mutat tamē ad actū q̃ ēspectat
virtū sicut obiecta prualia et rōna.
et ro actus vot⁹ vtuosi pōt trahi
ad timōrēs et audacias. quo sunt
actus p̄ti phi. et nō clerti a vtute
in vot⁹. ita sic intellectus pōt per
venū actū forālē dictū. q̃ ē tūc
dum pro loco et tpe et alijs crūs.
Quo passiones hnt se i dont ad lau
de et vituptiū
Sz vtus mōl. nō mutat ad actū virtus q̃ bn ad actū hnte
obiecta prualia et rōna

4 et quod nō ē audētes alio tpe et
hēnt deiectas crūsta. ita pōt vōl
velle tunc p vtū actū et audere
tū cessā crūstacijs. ita q̃ tū actus intēcti
q̃ vot⁹ tranāt ad timōrēs et auda
cias tāq̃ obiecta rōna ipsorū actuū
vtus ipsi actus nō sunt electi tunc te
ab habitu vot⁹. q̃ sunt impulsi me
diantibus illis habitibus. et sic pōt
ad habitū ē rā effectū virtus et
inclinat ad actus contrarios mediantibus
alijs. q̃ nō tunc te. Quia. ad mōtū
loquēdi phi. dico q̃ intēt. q̃ potest do
mutat ad aliquē actū voluntē
q̃ nō tunat. ad timōrēs nō audacias
q̃ inclinat ad actū q̃ tnat. nel qu
impat actū appetitus sēsitiū. a quo
iste passiones nēgā. et ro inclinat
ad negandū vtūq̃ actus. tā timōrēs
q̃ audacias. q̃ iste passiones sunt exte
me et rōnōnt vtūtē in actu. sed
inclinat ad actū p̄ti sēsitiū modo
p̄dētē. q̃ in actus nō dz dici timor
nō audacia. q̃ dz habē denotationes
medias. sicut actus dz ē medius et
impugnat extremis sicut medium extre
mis. Ex quibus ēstū ad viā pōt
dentē. vtus vnus actus intēcti et
vot⁹ possit tunari ad timōrēs et
audacias simul et semel in p̄tes sēsi
tiua tāq̃ ad diūctos actus et ota
set vtus ille actus vtuosus in vot⁹ sit
rā effectus ēspōn. illorum actuū in p̄te
sēsitiua. Ad pmū arg. q̃ nō. quia
impossibile ē q̃ virtus simul insunt
eidē nātali. q̃ timor et audacia. ēspōn
eōdē si sint diūsi actus contrariati.
q̃ nō pōt ē simul in appetitu
sēsitiū. et p̄ quib actus fortitudinis
quē ē vtus nōlis in vot⁹ nō pōt fiē
et semel tunari ad tales actus. Ad
2m arg. q̃ nō. q̃ iste passiones sunt
obiecta prualia nel obiecta rōna.
actus vtuosi in vot⁹. q̃ sunt ēē prualis
illius actus. q̃ ille actus nō ē rā prua
lis illorū saltem ēspōn cōtrā. Ad
pmū q̃ nō. q̃ rocē assignatā quia
contrariū nō pōt fiē et semel inesse
Sz actus i q̃ i vot⁹ nō pōt fiē et semel tuari ad timōrē et audacia
i p̄te sensitiua

;artibus electis

;vocat

;gdiūctos

n cedo. ḡ vnus actus potest timere ad audacia. aliquis aliquis fortitudinis vel cogit virtutem potest timere ad vitandum hoc constantia ab debitis. pouta si ratio dictat quod vno tempore sit timendum. potest voluntas tunc se velle timere. et si dictat quod alio tempore sit audendum. potest tunc velle audere. et iste voluntates possunt esse diuisae. ipse si sint diuisi actus. quorum vnus inclinat vtiose ad timendum et non ad audendum. alius inclinat ad audendum et non timendum. et potest esse cogit fortitudinis si eadem inclinet ad velle timere vno tempore et ad velle audere alio tempore. ad 2m dico quod actus virtutis in voluntate ratione prudentia passionibus in appetitu sensitiuo actus ordinatur. ad eum impetum potest talis passio elicere. ergo actus ille in appetitu sensitiuo sunt passiones que sunt obiectum vtiose. sunt ratione. sunt loco. sunt tempore. sunt finibus. sunt quibus constituitur quod sunt obiectum prudentie actus vtiosi in voluntate non sunt causa efficiens illius actus. ad aliud dico quod quanto aliquis est magis ~~[illegible]~~ passionatus quia opus est ubi et cum constituit habitum magis vtiosum. et magis oppositum ad virtutem quia non potest esse sic passionatus in quibus plures actus vtiosi habentur de tribus constituit ab eliciendum in voluntate. ex quibus gratia virtutis ipsum dicitur et augmentatur. et quanto aliquis est magis passionatus quia non opus est ubi circumstantiis indeterminatis est magis vtiosum. ipse enim contingit in hominem coeunt loquendo ille dicit passionatus qui habet actus sunt motus vehementes. et sic loquendo quanto aliquis est magis passionatus non est magis vtiosum primo pono vitiosum. ad aliud dico quod virtutes exercentur passiones quia opus est ubi opus est. quia vtilis potest esse prudentia exponere passionibus ut eliciatur suo. ut dicitur esse publicum sed virtutes sedare passiones vitiosas et refrenare sunt suspiciones sunt desiderii et educere eas ad medium hoc debitum constituit ab et illis passionibus consistere in medio vtilis habet exercere. hoc ille quia non habet passiones

Actus virtutis in voluntate in ratione est prudentia passionum in ipsa

Ex magis passionatus quia quo et ut ex est magis vtiosum

o simpliciter est impossibilis et vitiosum. quia habet passiones superabundantes dicit vitiosum. sicut ~~[illegible]~~ sed quia medius ille qui comedit quia et vbi opus est ille dicit vtiosum. et sic vtilis habet ali quo modo exercere passiones. et aliquo modo dicit vitiosum non sedare et refrenare. ad aliud dico quod tempanum et gutta non dicuntur habundare dico quod tempanum et gutta non dicuntur magis et minus. quia sunt cogit ipsum quia tempanum habet vtilem profitem. et rotundum impositum. et tu tempanum habet rotundum habet genere ab punctum in parte superiori. et non sequitur cabo dicta est in hoc quia tempanum non ~~[illegible]~~ habet concupiscere ad superabundantia. et vehementes qui innumerabiles habent non sed cab sicut non tempanum. alia dicta est quia tempanum habet genus ab ~~[illegible]~~ commissas et tepidas in appetitu sensitiuo ideo potest elicere actum vtiosum sed habitum vtilem. actum magis interiorem. magis delectandi in voluntate quia consellit delectationem consequentem concupiscere in appetitu sensitiuo. ita quod non tunc vnum genus sed elicit vtiosum actum restituendum vehementem delectationem habitum genus superabundantia. habitum radicem vtilem impositum sequitur indicium rotundum et non concupiscere. vnum exponit rotundum. ita quod illas non est culpabiles quia resistit et resistentiam. apud medium quatenus vult solum sicut indicium habitum genus ab est prudentia. non sequitur indicium rotundum dicitur actum vtiosum eliciendo sed non potest elicere actum vtiosum opportunum passionem vehementem passionum in parte superiori quia non potest oro sedare. nec si potest ille actus elicere nunquam nec nulla delectatione primo qui non ipsum. et cum actus vtiosus habet valde et in hoc dicit a temperato rotundum. hoc illud paulo cum dicit dicitur est in stimulis circumstantiis nec et tu certum est quod in hoc non demerunt habent nec ut quod patet per eum ibidem magis dicit quod vtilis in misericordia profitet. vnum

Quia dicit tempanum et gutta

p forte ipse habuit cognitionem ab no tepe-
rancia. Ad aliud de virtute pru-
dentie sic de virtute habitu ipsorum no-
bilium Dicit vt in prologo Dicit est.
q e alia prudentia habitualis et
actualis principij et alia conclusio-
nis. et qt sunt coniecta sicut quod
potest esse prudens. sunt tot habitus dis-
tincti et actus simili ratione vnus potest esse
habitus prudentie in multis quia multi
principia et q sicut ibi Dicit est
de sapiente ad romanos quia ibi qsilet
Dicit esse p omnia non qtinus ad hoc
inuitus fuisse. Di quibus ay qlibet
notitia practica potest Dici prudentia.
Ro. q non. qr notitia practica magis
sicut ratio appetitus vlinus et memoria.
Prudentia autem est magis appetitus practicum
et operabilium a nobis. vnde talis est
Dicta ut illa quale est ut experien-
tia et artes. qr ars est ratio vlia et
experientia ratio practica. vnde omnis pe-
Dentia est potentia si non est. si que est
tue Dicta ut artes et prudentiaz.
Ro. prudentia Dicitur de aliquo operando
~~bch~~ a nobis. si ars non. si quo ars est
practica. qr Dicit in prayoni vel. dicit q est
in aliquo operabili a nobis. licet non Dicit
De prayoni cli. Dq. Ro. ars sicut Di
Domus non Dicitur q Domus sit facta.
Dicitur si fiat si/q Domus dz ex opere ex lignis et
lapidibus sic vel sic dispositis. et ita
Dicitur quale si Domus fiat Dicit
dz prudentia ut sic vel sic fiat. Ad
Dicitur de operabili qd pertinet ad aliud De concepto virtutis. Dico
pertinet vsus qd aliquid est De habitibus in parte speculatiua
clinicia et et alia in parte practica. Ro. ad
rale operabile secundum De plures habitibus sic Dicit q non con-
tinetur. Ry. Ad Dicit in parte practica sed
ad Dicit practica. Dicit ro est qr habitus ge-
nerat ex actibus. unde aut aliquis pt
habere actus generatiuos vnius habitus.
licet non habeat actus generatiuos alterius et
sic qd ex actibus sicut aliquis potest habere
actus separatos licet non sortitudinis
Confirmat qr si aliquis habitus
generat ex actibus q non apparent ob-
iectum alterius habitus potest ille habitus
de veritate prudentia
Ro. quia non potest esse prudentia
de virtutibus moralibus
de virtutibus intellectualibus non quia non potest esse prudentia
Ad hanc in parte practica non quia non
non si ad ad aliquid practicum non si ad aliquid speculatiuum

q ipse acquirit alio non acquisito. sed actus
fortitudinis non habitus apparent ob-
tinere in parte. licet forte in voluntate
De habitibus in parte rationali est primo
Difficultas de connexione prudentie
cum virtutibus moralibus et ipsum ad ratio-
Dico. q prudentia potest esse sine virtutibus
moralibus sine aliqua repugnantia. qd
patet qr actus quantus actus potest stare cum
actu opposito virtutis. potest quare habi-
tus sine virtute si actus prudentie est
huius et probat qr voluntas potest nolle
oppositum illius qd Dictatum est a ratione. vn
si intellectus Dicit q oportet Dulce sit gus-
tandum. voluntas potest Discordare a ratione
et velle oppositum per etiam ocs actum suspe-
Dere si actus quod voluntas vult oppositum
illius qd Dictatum est a ratione. ~~et~~ indicium
rationis ~~et p~~ est actus vniuersi g.
prudentia potest stare sine actu illius virtu-
tis. et sicut arguit De qd virtute
ita arg. et De qualibus Ad Difficul-
tatem et De connexione virtutum mo-
lium ad prudentiaz. et qtinus ad statum
Dico q virtus moralis ipsum non pot
esse sine prudentia. et p rationem et mutua
connexio inter virtutes moralis et pru-
dentiam. qd proba. De ratione virtutis
ipsius et actus eius. et q electa rectam
inter rationem. qr sic Diffinit a philo
2o ethic. rectam autem ratio est prudentia
in actu vel in habitu Ro. Dicit q
omnis aliquo oportet Diligibile. sine
omni Dictamine rationis potest voluntas
illud Diligere. et iste est bonum moralis.
qr Diligit qd Diligere est. et cf.
~~potest~~ si formetur hoc conclusio qd
bonum est Diligere. et intellectus non asse-
rat. est tue Dicit vtrum illud Dilectum si apprehendat tm
sit bona moralis Ro. q illa actus voluntatis pt diligere
sit bonum ex genere. et non sit malum
moralis. tunc non est vitiosus. qr De
ratione actus virtuosi est q elicitur rectam
inter rationem. et appetitus obiecti rationis
intellectus. et q hunc talis actus sit sicut solum est rule q pte elicit
vnde Dicit philosophus 2o ethic. q. sit dz
Dz prudentia potest esse sine virtutibus moralibus
Dz virtutibus moralibus ipsum non potest esse sine
prudentia
Ad hanc q actus sit bonus non dz q
elicitur sicut sit sicut q est formatum
rationem recte et qd hoc aliquis

secundum. Sende sit eligendum. Nam si ocasione
crustae vel quisque ad actum virtuosum
ponendum pertinet rationem non est ille ac-
tus pfectus virtuosus. Et sicut p actus
dictandi non est formae complementum.
sed est actus assendendi et dissendendi ro
ita formato. et ex illo actu assendi
generali prudentia non autem ex forma
complexionis. Quia quaedam ars voluntas
simpliciter qua vult diligere aliquem bonum sive omnem creaturam. potest post
cadem nunc diligere vel singulum notitia
alia particulari vel prudentia. Bo. 2.
potest intelligere vno nunc quod aliquid
aliud volitum vel creatum quod ad ordinem
Ista prima voluntas potest esse formata vt
dicat bonum denominatione extrinseca. et
Dico quod sic potest diligere per prudentiam
et aliam voluntatem. sic primum deum est
nunc quod ista cadem caritas formata
vel non cum alia crustata. et sic non
potest. Et crustata potest vel non et alia
sint opposita actus virtuosi. nunc autem impos-
sibile est quod actus dictandi primo tendere
ad vnum oppositum et postea ad multa.
Et non est aliquis actus. Ergo impossibile
est quod ille actus sit habitus prudentia vel
notitia particularis. Quia quod vult potest
diligere aliquem bonum sibi assimilem a voce
solum. et intelligere post dictamen quod
est diligendum eo nunc quo vult diligere.
et potest dictare quod ille actus sit gratia.
Et indeus est eius Deum unda potest
illam diligere ab ente. et intelligere potest post
dictamen quod illa dilectio sit contenta illo
nunc quo vult diligere. Et non est aliquis va-
cuus in actu. et tunc iste actus primo
non formatur vnum vel et postea formatur
non. Quia difficultas est de conexione
virtutum moralium inter se. et habitum ad ista
Ergo quod Bo. et philosophi virtutes connectunt.
Et eadem conexio potest
Dupliciter vel Ter. vno modo quod connec-
tantur secundum se. et quod potest una
virtus habere gradum impfectum vel
pfectum. Alio modo potest intelligi co-
nexio virtutum Dupliciter. sed mediante
Actus dictandi cum non est nisi apprehen-
sio et adhesione
Actus vel primo indemus potest ut mo-
nei regulam rationis cum quod alium actum
vel supaddit.
Et ymaginor virtutem moralem inter se
vel principalem. Primo modo loquendo
Dico quod non sunt connexe inter
gradum non impfectum. cum ro est.
quia sicut prius dictum est vita gratiae
ex actibus fruitionis. nunc autem potest aliquis
elicere actum vnum virtutis vel nihil penitus
rogi Deo de alia virtute. Ergo sic potest
una sine alia generali. et vtitur ad
siamum augmentum sine aliquo alia
virtute. Loquendo de connexione
Dico quod connectuntur duplicitter. vno modo quod
ad principalem particulare et generalem omnem
virtutem. quae principalem sunt principales in
potentiis conclusionibus particularibus quibus habi-
tus potest in vobis elicere actus virtutis
et sine illis non. Quia est hoc vnum
tlm principalem omnem dictamen. et rationem vera
pp debitum finem et ejus crustatus esse
facendum est facendum. Aliud omnem bonum
dictamen a voce vera est diligendum. ista
et multa alia sunt principalem rationem virtutum
omnium sine quibus non potest actus elicere
virtuosus. et sicut ista principalia sunt ratio-
ta habitus sunt voces istorum principalium quae
sunt et vocantur prudentia. ita quod notitia
istius principalis rationis est ita Prudentia tunc
notitiae conclusionum in practicis. et loquor
quoad de notitia actualis utrobique.
vt si ar. omnem dictamen a voce vera
esse diligendum est diligendum. Et precium
vel mercedem vel Deum esse diligendum
est dictamen a ratione. Ergo per est diligere
quod diligere ad alios principalis putta a omnibus
tiae ad alios istius gloriosis per est diligere
Dei Et quod dictatum est a ratione. et sicut
est causa prudentiae notae vnius gloriosis
nis practicae in particulari et particularis ratio
libus. post notitia ad alios istius gloriosis
in particulari est ita prudentiae effectum voluntatis
nis virtuosae. ita quod illa notitia cum vo-
sunt sufficientes ad effectum. Alio modo connectuntur
mediante et Dispositive. sic videlicet
quod qui habet vnam virtutem posse habet
mediatorem et principalem prudentiae effectum
virtutum omnium virtutum. Ergo si enim aliquis
habet capitale virtualem pfectum. et
nec moralem non sunt omnes in se
sed habent vna non habeat alia
virtus non nisi inclinatio dispositio quod ad principalem
particularem gratia virtutis quod est principalem prudentia
ita nisi quia habet principalem prudentiae effectum
vel habet virtutem

II III

[1] minere [2] vel vulnera à verbera

[1] Aliquis, mittur sibi mortem p̃ u̅ formic. iste qui p̃ fr̃i castitatis virginalis. liq̃ nō habuit fortitudinem. q̃ mētē eligere et actum fortitudinis. amittere velit formam. eligit sistere flagellis vulnera et ouatorum. ista voluntas seu electio est primo actus fortitudinis. et respectu istius actus est actus castitatis virginalis nec habuerunt effectum tunc temporalis. et ideo magis q̃ actus ~~et habuerunt tunc~~. et ex illo potest actu eligere tunc amittere potest castitatis quia fortitudo et isto modo omnis actus voluntatis potest esse causa effectus respectu alterius. et sic est de fortitudine sicut de omni virtute moralis.

castitatis est causa alterius actus mediante fortitudine actu

[2] Ecce ista patet quod nulla virtus moralis respuit alia primo quia est principium et causa effectus respectu alterius et sic de aequalitate primo virtus moralis est causa respectu alterius et propter hoc dicitur quod virtutes morales sunt virtutes. Sed dicit quod actus castitatis virginalis respectu cuius est error in mente. Ita videtur quod gill' non quod ille actus voluntatis clericatus continet formam indirecte mentis erroneo aut indirecte formam. Si primo modo illud indicium operis illius quod vos Deum vult. sicut mentis decepti indicat quod aliquem potest a se subuenire tunc indigeti opinatur mentis cum tamen vos Deum non est sic subuenire Deum. quia non sic indigit. et propter quod tales [illegible] facere do ij vos Deum. Dicit secundo quod aliquis mittur facere do ij rosarium quod vide flori et coronicum.

castitatis

non

Sed dubium primo sic. quod quod actus recti non clericatus a voluntate intentio respectu alicuius res in mente. hoc patet per rosarium in vos que potest de se. habitus agere et malle. quia de se non est recta intentio ad hoc quod recte agere indigit aliqui respectu diligente alia a se. hoc patet. quia ideo voluntas Deum non indigit aliquo diligente. quia ipsa est primum respectu diligentie. et non potest malle agere de se. Deus vos. potest recte et non recte agere. igitur

[1] Nulla virtus moralis respuit aliam primo quia est principium et causa alterius

[2] sic virtutes non respuunt aliquid quia et propter sunt virtutes non comprehendere.

[1] actus recti voluntatis respectu sui ipsius. quia

[2] habitus et caritas non possunt

[1] moralis conuertatur si mutuo illas vel respuunt aliquas formales. Sed dicit quod ad virginitatem respectu abstinentiae de filio ab omni actu carnis. quibus ad castitatem coniugalem non respectu actu carnis sicut patet de maria et ioseph. ubi fuit castitatis coniugalis sine actu carnis. tamen actus carnis stat non illa castitas. Sed ad virginitatem respectu abstinentiae carnis eo modo quo deus vult illam abstinentiam esse. et sic nunc virginitas stat actu carnis eo modo quo deus vult eam esse.

[2] Breuis est quod ratio respectu ad virtutem et actus. non furiosus et ebriosus et puer qui non habent usum rationis non peccant coram deo. quia ignorantia nullus peccat. Augustinus. Non ebrius non habens usum rationis committit adulterium non peccat. quia licet habeat voluntatem respectu illius actus et intentionem. non tamen habet rationem dictamen rationis. et ideo non peccat. et hoc de assoluto

Q. XII

Utrum. Post habet actum rationis et virtuosum respectu alicuius operis. [1] Et primo sic. quia error in mente. [2] Et secundo quia est error in mente. [1] Et primo sic. quia ille actus voluntatis clericatus continet formam indirecte mentis erroneo aut indirecte formam. Si primo modo. illud indicium operis illius quod vos Deum vult. sicut mentis decepti indicat quod aliquem potest a se subuenire tunc indigeti opinatur mentis cum tamen vos Deum non est sic subuenire Deum. quia non sic indigit. et propter quod tales [illegible] facere do ij vos Deum. Dicit secundo quod aliquis mittur facere do ij rosarium quod vide flori et coronicum.

Sed dubium primo sic. quod quod actus recti non clericatus a voluntate intentio respectu alicuius res in mente. hoc patet per rosarium in vos que potest de se. habitus agere et malle. quia de se non est recta intentio ad hoc quod recte agere indigit aliqui respectu diligente alia a se. hoc patet. quia ideo voluntas Deum non indigit aliquo diligente. quia ipsa est primum respectu diligentie. et non potest malle agere de se. Deus vos. potest recte et non recte agere. igitur

[1] actus recti voluntatis respectu sui ipsius. quia

[2] habitus et caritas non possunt

virginitate

non si aliquis permittet de virginitate et patet sine culpa sui in ridet in furiis et ira mittit actum carnis furia patet redies ad mentem constat manet in eo propositum et sanatur. Dolet de commisso et ira non per voluntatem dei virginitatis sua sile est per ignorantiam dormiens

per accidens per rem

indirecte

non non non habet de ire non dicitur quia aliquis actus voluntatis est certus. et quia ad eos excitare excitabilis quia est spiritus est in ira. non

mia

b indigit aliquis regula recti dirigente.

Ad auctem patet p dissimilitudinem virtutis et habitus quia virtus est habitus electivus consistens in medio determinato recte ratione. et multae aliae auctoritates sunt ad hoc quod non potest esse virtus et virtuosum in habitu electivo. sed hoc in supposito tamen esset p actus virtus et virtuosum voluntarie conformat aliquem prudentem. Sed tunc est dubium utrum ad actum virtuosum sufficiat conformitas ad prudentiam habitualem. vel aptitudinalem. nec aptitudinalem actualem intelligentem qui elicit actus virtutis in voluntate. Ad primo dico quod prudentia aptitudinalis non sufficit ad virtuosum actum et suppono quod conformitas ad prudentiam aptitudinalem non est aliud nisi quod ille actus dicatur virtus. quia elicit sicut ratio recta dictat illum actum esse eligendum. si autem licet non insit de facto. ita quod prudentia aptitudinalis non est nisi aptitudo ad habendum prudentiam. hic arguo. impossibile est quod aliquis actus voluntarie elicitus contrarietur conscientiae et contra dictamen rationis sine ratione recta patet. quia talis elicitus contra praeceptum Dominum et voluntatem Dominum. talem elicit actum conformem rationi recti. De consciencia erronea. similiter patet. quia talis error non est culpabilis. quia ex eo quod non est in potestate errantis sic faciendo quod ratio erronea quia nescit erroneam. non est in sua potestate hoc scire. sicut patet. voluntas Dominum. De consciencia erronea erroris similiter patet. quia licet ille error sit culpabilis. tamen ex quo ignorabatur errans faciendo id tale ratione quia nescit erroneam. et sic peccatum ex consciencia tunc. si aliquis potest velle aliquid quod ratio recta dictat esse nolendum. sed et oportet eum esse nolendum. Ergo aliquis indigit expressa non esse sic. et per quos ratio recta si nescit aliam potest. Dicitur quod tali casu subaudiendum tamen indigeti expressa non esse. ratione erranti erroneam. non potest indicare quod talis non sit indigentibus. et per quos potest indicare quod talis sic indigenti non est sic subaudiendum. potest vel ex tibi sua velle sibi (nihilominus)

Ad actum virtuosum non sufficit conformitas ad rationem rectam habitualem vel aptitudinalem

c subaudire tamen sic indigeti. quia ratio sic indigeti aptitudinali ratione erroneam indicat oportet quod ille actus voluntarie non est virtuosum. et primum modum. et sic si ille actus virtutis virtuosum esset sonum per conformitatem ad prudentiam aptitudinalem. aliquis simul et semel cadit actu peccatum mortalitatis et non. Sed dicat quod conformitas ad prudentiam aptitudinalem sufficit ad actum virtuosum in quo nec est actus oppositum illi prudentiae voluntatis. Certum est quod non est in fugam quia eligitur est aptitudo ad prudentiam et in intellectu quia nec est error oppositum prudentiae. sicut quia non nec est. hac ex parte quod non ita facilitat virtuosum ad actum illum aptitudo quia est error in intellectu. sic quia non est talis error. quia est talis error oppositus illum erroneum corrupti. et per prudentiam ex actibus guarit. quia aut non est talis tunc sufficit generalis prudentia. et quia sit non videtur aliud esse intellectus quia est negatio tamen prudentiae quia habitus erroneus in intellectu ad quem conformitate actus voluntatis potest esse virtuosum. quia quia est in intellectu error habitualis oppositus illi prudentiae.

Ad dico quod conformitas actus voluntatis ad prudentiam habitualem non sufficit ad actum virtuosum. quod patet quia sicut secundum est habitus unus multum melius ad actum alicuius habitus caudo vel virtuosum. vel quodcumque. non in nec actu quo ad quem potest melius. patet de habitu principiorum quia multum melius ad actum conclusionis non nec actus assensus illius principii ad quem primo melius. et illud patet per experimentum. et si solum sit habitus principiorum patet habitus ad sed habitus conclusionis quia si non est talis habitus in conclusione quia si non est talis habitus in intellectu. tunc quod de ratione prudentiae sit virtuosum actum voluntatis. et est recta ratio agibilium sic impossibile est quod virtuosum habitus quia in intellectu non in nec actu sunt patet quia si talis habitus non nec est melius. quod prudentia habitualis non sufficit ad actum virtuosum. et nullus virtuosus prudentia actus.

Dicetur impossibile est quod de actu non virtuoso fiat virtuosum per aliquid nec

No sufficit conformitas actus ad principia habitualia ut sit virtuosum

nāle qd' nullo mō potest ēe in potēte mea.
Ꝑ posito q̃ q̃formitas ad prudēciam
habitualem sufficiat ad actū vīuosū.
suppōto q̃ christ. de to mō hīt omes
crūsta ad. ep to q̃ messi tēi rēa vacā
habitualē. sic actus primo nō ē vīuosus
p̃ .ie. q̃ deficit q̃formitas ad prudē-
ciam habitualem. sēdm̄ post genūt.
prudē. habitualis stante eōdē actu
in voē. Dicit. nec ille ad actū p̃sēc
vīuosū. q̃ prius ad p̃sēcū vīuosum nō
deficit n' cōformitas ad rēm habi-
tualē. et habē. illa q̃formitas p
guādēcē. g. sē. q̃ ille actus q̃ primo nō
fuit vīuosus p̃ defīm illius. nā ē vīuo-
sus guādato illo habitu. quia ipsa illius
prudē. fit nūc nālīter p corrumpēcē
illius prudē. habitualis stante p eōdē
actu in voē. et p quā q̃formitas ac-
tus voēl ad prudē. habitualem
nō sufficit ad p̃sēcū rectitudīnē in
actu. Dico q̃ ad rectitudīnē actus voēl
requīrit prudē. actualis actualiter
inhērēs illi cum ē talis actus rectus. q̃
patet. q̃ hīt occ. ad actū vīuosum ali-
qua prudē. requīrit. sed nō aptitū primo
dualis nec habitualis sufficit. g.
nēmo requīrit prudē. actualis. sed p
q̃ prudē. actualis requīrit pt duplī-
mēlligi. vno mō q̃ primo christ. actus
voēl hīt occ. crūsta ad. requisitū ad actū
vīuosum. ep tē prudē. sine qua rec.
et q̃ patet ma. actus esse in voē. pri.
et nullo alio christo. q̃ generātēcē
prudē. ~~fiat esse actus nō plus vīuo-~~
~~sus p̃ defīm prudē.~~ fiat esse actus
nō plus vīuosus p̃ defīm prudēcie
nisi p guādēcē prudē. quo potest po.
in p̃ primū de crūtē. et q̃ liz. et iste in-
tellectus ē impossibilis. et impbatur
q̃ de genere vīuū ~~in quādo~~
~~esse~~. q̃ hoc dato nullus actus ēt mālē
et nēmo vīuosus p solū contingēnt
et optīmē. q̃ p guādēcē prudē. fiat
ille actus vīuosus. et p eius corrumpēcē
fiat vīciosus. p̃ manēte eōdē actu in
voē. quē ibi. Alio mō p̃ intelligi
q̃ requīrit prudē. tūcē obiectū proprie

Ad 2. sē q. actus primo vīuosus p aliqm mere
nāle fiet nō virtuosus

et nō mō in p̃ntē nēa sē. q̃ d' actu nō virtuosus
fit vīuosus p aliqm mere nāle q̃ nō nec ē in p̃ntē
nēa. et eōdē mō d' actu vīuosus fit nō vīuosus
p corrumpēcē actus mere nālis

Ad 3. q̃ actus fit virtuosus requīrit q̃formitas actuali
ad prudēciam actu inhērentē

et cū effīciēt p̃cialis illius actus vīuo-
sus p cōnū vel opus q̃ prudē. pre-
dat illū actū vīuosum cum rēdundē
sic cū effīcit. vel saltē q̃ simul pro-
dūcat cum illo actu. simul dico tpo-
lis nēmo fit prior nā actu vīuoso.
q̃ potest separari ab eo et nō eōdē. et
iste ē bonus sanus et verus intellectus.

Di. Dicit q̃ eōdē mō potest dici q̃ pru-
dēcia habitualis q̃ sē. actū vīuo-
sum. nō fiat de nō vīuoso vīuo-
sum sicut prius p̃bātū. sēdm̄ q̃
procedit actū voēl vel tpe vel na
sicut obiectū p̃cialē et cū p̃cialis
illius actus vīuosi. et p cōnū non pro-
batur sufficēter q̃ requīrit prudē.
actualis ad actum vīuosum. quia
hīt ista ~~vīuosum~~ sufficit prudē. habitualis.

Ad 1. liz primū nō supīo stā pōs cuiusmodi
p istā vīs vīnōs. nō tē pōt nō quia
nūdē aliquis habitus quōcūq̃ inti-
mat ad actū alīus habitus. n' mō te
actu ad quē primo et tūc inclī mēli
mat. et p quē si prudē. habitualis
inclīnat ad actū vīuosum voēl. q̃
cū nēmo p actū prudē. q̃ alterā
nō plus cāūs neq̃ ēpsēntūs actū
voēl. si nō ēt talis habitus in ilē.

Di. Dicit q̃ po. de prudēciā actualē
hīm intellectū cū aliqs ēpsēntē nō sufficit
ad rēdundē actus voēl. q̃ ēt. hoc
pōnat in intellectū talis prudē. actua-
lis. potest deg supplēdē cū actum tēs
vel supplē. cū habitū in genere
nō effīciēt. et si sic. tūc ille actus
nō ēt vīuosus. q̃ nūs christ. effīcīt
a voē. q̃ nō q̃ gē. prudē. sicut
cū p̃cialis ad cōnū illū actū vīcī.

Ad 4. q̃ addūt q̃ mō. primū p̃ di
prudē. actualis nō vī. ī. q̃ nūs.
q̃ ad actus nō potest dici successīve
mētorū et nō meritorū. vīuosus et
nō vīuosus. q̃ si vōs p. christ actū
mētorū p̃sēcū. et p deg supplēdū
actum voēl in q̃ deg istū actū. et
ipse deg q̃ fīnit totalis p̃dēcī actū
talis actus p. cū mētū vīuosus et mētō

rectitudinē

supplēdō

F qr multi d' meritorij n' q' est in
potate mea. h q' Deus reservat illud
actu tue no e in potate mea g' ziz. et
p quod no vi. aliqd' ri. h. q' actus
Dicat. virtuosus p solu generabiles pru-
dentie et no virtuosus p eius corruptibiles
ima. p eos actu in vo. Ad p.m
istorum tenendo illud p.m q' effectus
sufficiat dependeat ex suis causis
essentialibus ziz. ex quo sequitur q' multa
absolute nomine virtutis ad aliquem
effectum. n' aliquo modo sit ea illius effectus.
et p quod non prudentie actualem nomine vir-
tutis ad actum virtuosum. et est
aliquo modo pozz. sequitur q' actus prudentie
sit vera ea efficiens essentialiter et ne-
cessario requisita ad actum virtuosum.
tamen essentialiter sicut vos nomine virtutis
ea efficiens ad hoc q' actus sit
virtuosus vel meritorius. et p quod sequitur
illi q' supposita actum. vo. vel vol actus
prudentie. nullo modo dicere illos actus v
tuosos. Di. dicit q' illos actus p positum
non sed nota omnia et eliciat effectum a vo. oportet eum
fuit ipsum actum ne alio. vere h.m aliquas virtutes ab essentiales g' e
h. oriunde ad h. actum virtutis virtuosum. Ad. ar.m elicit oportuit
volu. 2 p.dem 2 d'sent vere vel. e q' eliciat h.m vere vel
aliq' quem no de illis
actus virtuosis

Et ro. e qr virtuosum 2 mei
tum sed nota omnia et eliciat effectum a vo. oportet eum
fuit ipsum actum ne alio. vere h.m aliquas virtutes ab essentiales g' e
h. oriunde ad h. actum virtutis virtuosum. Ad. ar.m elicit oportuit
volu. 2 p.dem 2 d'sent vere vel. e q' eliciat h.m vere vel
aliq' quem no de illis
actus virtuosis

Nunc autem ponto rationes p
dos p.dem ne ent i.m ar.
g' ne regulat i.m p.m sa.
q' deus faceret ut p.dem
faceret ri. predicte p dm
ne p.dem tue faceret p.dem
actu virtuosum q' s n' p.
deus m cet qr n' faceret
nisi q' manus i sed vna
sentia

Ad 2.m pot
dici vno. q' h.m deducat ad ho. ro. tm ad
meritorius. q' id actus sit virtutis meritorius et virtuosus
et virtuosus. qr impossibile e q' id actus sit virtutis virtuosus et pq virtutis
virtuosus. q' tm se. si crustam no cent
obiecta praeter actus virtuosus. sic pt
in quo de quinque virtutibus et eodem
modo si actus prudentie no cet obiectum et
ea de illis actus virtuosis. h solu crustam
sicut alij ponunt. aliqs actus virtutis vo
tatis cet virtutis virtuosus. et p solum
generabiles prudentie potest eum p.dem. et si
post no erroneus contrarius vere verum
Deinde illum actum eiusdem no ee contrarius
si tue contrarie ille actus contrarie vere 2
consequens. tue ille actus nullo modo va
riatur cet virtuosus. qr peccatum mortale

5 eo q' oportet gratia oscuri. sed sic no
est ipsum positum. qr si Deus supponeret
actum tm vo. vel prudentie nel aliquem vir-
tutis bni tue actus q' primo intuitu fiunt
virtuosus post e no virtuosus negatum
sed no contrarie. qr no e virtuosus
ne vicios posito illo casu Aliqui
pot Dicere q' actus virtuosus intuitu no
pot fieri no virtuosus nec vo. et pe-
mitz. qr si contra actus prudentie nomine
contra actus virtuosus cum prudentie cat
Directum. notant Dico naliter. pro
eo q' illos actus prudentie e ea efficiens
et obiectum ut actualiter in se inhaerentem
requisita requisita ad causandum actum cum
vo. et ad oportunum. et sic intellectus ri-
mentum ad quod deducat de virtu-
so et no virtuoso. h p pcm Di. abso
lutum pot fieri. sic pius pbatum e. qr
de illis po. no intellectus illud Dicere sic
g. pt q' ad actum cum vo. q' nomine ri
ertat vel ro. in intellectu no quod ap
titudinal ne habitual q' actualis
no pdeo Nunc ulterius videndum e si cu
erroe in ronne et alia vere vera
oppon. Aliquid obiecti possit stare actus
vere q' actus in vo. vb. pondere sue
aliquem Dicunt. qr actus voluntatis
cum pot esse oppon cum obiecti oppon
tum e error in intellectu. nel oppon al
tij obiecti. sile error q' a vincibile
et ille e culpabile. et quia invinci
bile et ille no e culpabile. sile actus
vo. pot esse oppon cum erroneo
nel Difformitate et ij erroneus
supponit Dico primo q' actus cum no
lit vo. et ea cum obiecti pot stare
cum error in ratione. nel aliud obiectum
sine ille error sit vincibile sine no
ij aliquis pt virtuose velle castitatem
et tamen errat ea fortitudinem. hoc
pt p experientiam. et pba. hoc in q.
de quinque virtutibus no mire fusco Ad
Dico q' actus meritorius et cum obiectum
no stat in vo. cum error vincibilis et
mortaliter culpabili voluit. et aliud obiectum. bonum
tm stat cum error vincibilis nel error

Actus vere vo. stat cum ere et cum aliquo
obi. no. cum ere. ergo obi. n pt ere con
invicem nec actus mitteri vo. stat
cum error mortaliter culpabili

h culpabili venialiter. Hoc patet ad primum
primum. quia quilibet aliquis errat errore invincibili
per quem peccat mortaliter obmittendo
vel committendo. puta quia fuit negligens ad investigandum illud quod
tenetur scire et intuire per preceptum Dei.
obmittendo illa investigandum volunta-
tem. per pugnam vel aliquam aliam causam
rationabiliter. quam possit venire si vellet.
tunc obmittendo actum voluntatis quo de-
bunt affectare impossibile intellectum
investigare illud quod sibi est necessarium
ad finem. et peccat mortaliter propter ob-
missionem. et per quem illum errorem quo
errat circa illum obiectum est invincibilis
et culpabilis mortaliter. Sed quidam sic
intelligunt quia actus illius erroris sit mun-
sine vitiosus. quia talis actus voluntatis est mun-
sine vitiosus vel vitiosus. sicut alibi
patuit de ignorantia invincibili. sed
est culpabilis et vitiosus talis quidam
Denique ad ipsum. ab actu voluntatis ponendo
quia propter obmissionem non possit esse sine
peccato commissionis. tunc nolle ille ob-
investigare. est hic peccatum commissionis. ut
velle aliquid repugnans huic investi-
gationi. et non velle investigare est
peccatum obmissionis. et tunc actus erro-
ris dicitur vitiosus per illud nolle vel velle ut
aliquam actum rationabiliter a quo posset
demeritum. vel si peccatum obmissionis non presupponitur
tunc dicitur ille error vitiosus per ac peccatum commissionis
tunc voluntatis quo obmittitur investi-
gare illud quod tenetur investigare. sed
quidquid sit de hoc. si talis obmissio sit
peccatum mortale non stat cum illo. et per
consequens stante illo errore non potest voli-
tus elicere actum meritorium. ita quod dicitur
obiectum. quia talis actus sine illo
non potest elici. Dicit quod predicta
quantum ad 2.m patet patet quia error
~~impossibilis est culpabilis~~ non
est in potestate eius. et per quem non
impedit ~~actum~~ actum meritorium. ita
quidem obiectum quia non potest de-
mereri. sicut error invincibilis
et culpabilis venialiter. quia generat
ex hoc quod negligit inquirere aliquid

agere

quod ex sua obmittendo solum
peccatum venialiter. non impedit caritatem
non per quem actum meritorium ita quidem
obiectum. Ad dico quod actus erroris in vo-
luntate stat cum errore invincibili in intellectu
ipsum ergo obiectum. Hoc patet per exemplum
potest aliqui huius ipsum rationem vitiatam omnem indigente non tenetur expensam
et beneficiorum. quia est credere ex non-
tenetur ordinare aliquo / pauper
quia apparet indigere expensam non tenetur. si vos
impetrat intellectum vel inquirit si talis
sic indigeat sic apparet indigere. facere
investigare per oculum possibilem
pecunia. si aliquo litteris quod non est in
potestate sua scire. intellectus assentit quod
talis sic indigere sic apparet indigere.
licet non sic indigeat hominem veritatem.
credendum Dictabit intellectus quod tali
quia sic apparet indigere est subveniendum tamen
expensam in expensam non tenetur. quia non sic in-
digere. et indicat quod sibi est subven-
credendum hominem vitatem non est sic sub
venire. et tunc vos volens sibi
efficitur subvenire habet actum verum vinu-
sum et meritorium. si hoc velit pro
amore Dei. et per consequens actus erroris
voluntatis. et error intellectus stant simul
ipsum obiectum. et tota non est quia ille
error non est in potestate eius. ergo quo
possunt deligentiam quam debunt ad
finem vitatem. et per quem ille error
omnem peccatum expulsat. et non vos elicere
actum quorum talem verum erroneo
vinuose et meritorie agit. quia stante
illo errore si nollet sibi benefacere. habet
actum vitiosum et demeritorium. ergo
talis actus elicere contra consuetudinem et
rationem non culpabile. et hoc sentit
quia potest cum poterit nescit se errare.
Si credit se habere rationem et per
consequens contra hoc ea peccat mortaliter
Ita non vos sibi efficitur subvenire est
peccatum obmissionis. quia contra velle
illud quod non non vitiosum dicitur esse
non volendo. et per consequens obmittendo
peccatum mortaliter. et licet sit hic non potest
vocari error et mortale et delusionem.

Actus erroris potest stare cum errore invincibili in intellectu
vel cum obiectum

hic quia potest quis
errare mortaliter quia
indicat in diversis
exemplis mortaliter quia
non sit indigens

ergo

Sed

et nō ꝗ volit. tn nolit ē rectā/
rō sic ꝙ omī indigēti cōmūi nōn tē
et hō rēa rō cōcurrit cū rōne erro
nea timet forte. ad cāndū illū actū
rēi vōtē. ꝙ si nō esset in rectō tūc rō
rēa nullo ēssēt actu vōtē vīuosū. et
ō qm nō assentiūr huic ꝓposicōni
omni indigēti rē nēc dissentiūr ꝓ
aliqua deceptōē rē hō certū rēa cō
clusiōē nō pdēo. ꝙ nullo nō poꝑ
elicere actū rēi vōtē. Ex aliquib
fatuib forte nō assentiūr huic ꝓpo
sicōni pdēē. ꝙ nō sēt ꝙ sic nota. qui
nō habz vsūm rōnis nō habēt nō
possit habere actū vīuosum rēspōd
ēēdū obiectō. et tota rēa ē qr actus
vīuosū vīquirit aliqua rēm rōcīs
in intellēcū sicut pūs patuit ¶ Sed
Dicit ꝙ aliquib hūs habitū prudē
et habitū vīuosum potest elicere actū
ad quē inclinat vtēq nō elicēdo actū
ad quē inclinat prudēē. qr potest
aliquid velle hō inclināōē vīutis.
nō assēndo ꝙ intellēcū ꝙ illud est
volendū. gō potest cē actus vīuosus
cum solo habitū prudēē sine omī
actū. ¶ Sed potest dici ꝙ casus nō ē
possibilis. qr inclināōē actualis vo
lētis n' actualis apphēnsionis ab i
tellēcū. et sīl apphēnsiōē sūtiū intel
lēctū nālit assūt. et ō ad elicēdū
actū hō inclināōē habitū p'quīt
nōn actū prudēē. tū qr vtēq incli
nat ad actū solum rēa illud o
rēa qd' quīt. nec aūt est ꝙbatū
ē ꝙ de quocūq vīutū actus p'
deūt actualis exists. ē obiectū actus
vīuosi. et ꝙ cōsīt nō potest vōs elicere
aliquē actū inclināōē illa vīutis. n'
ex tāt actus prudēē tanūm obiectū
illūs. qr si illa vīutis inclinarz ad aliquē
actum q' nō cōmūicārēt ad totū illud
obiectū rēa qd' quīt. qr obiectēt
aliquod obiectū pūcle sic p'dēē.
tūc sequēt ꝙ ex illo actu nō au
gētū habitū vīuosū a quo elicit.
ꝙ habitus augmētārēt ex actibus elici
ēt ēx obiectū oīō ēt qd' primo gnā

Nichil ē actus voluntū n' actuā abi
tellēcū apphēsū

illo habitū. sed ille actus generatz a
habitū dēt ꝓpē sōālē. qr ille actus
habz aliud obiectū ꝓpē aliud q' p'd.
qr obiectū pūcle qd' nō ē ꝓpē actus
elicēdi ab habitū ꝙ possūmus ē alicui
ꝓpē ab obiectō 2' habitū. sed hoc videt
satis absurdū ꝙ aliquis habitus nālit
acquirit inclināōē inclināōē ad actū ge
nerātū habitū distincte ꝓpē. sūmus ē
alio habitū contrārīe ad cāndū ac
nēc habitū gō rē. tūc qr questiō
pdēa et supēr in ista Dubitatiōe
Dicī ē. ꝙ nō tū ad cāndū actū vīuo
sum concurrit actus prudēē sīc rē
pūcalis effīcūt. ḡ ad cōḡ. dicī illum
actum nālit. rō ē. qr cāt ut exists
nālit actualis obiectū istū actus. quo
nō existēte nō possūt nālit cātū nec
conseqūī. gō nec cōdō nō pōt aliquis
actus elici a vīutē generātē nisi ac
tus prudēē sit cā illius actus. tanūm
obiectū eius actualē existēs. qr non
videt aliqua rō ꝙ opz oīō ꝙ actus
prudēē sit cā primi actus vīuosi. qr
primo generat habitū. et nō elicit
ab habitū cum vīūs actus sit ēque
vīuosus. et vīūs gnārēt ēt ad hoc
ad generātōē 2' actus concurrat
alia rē quē nō concurrēbat ad
gnārōē primi potest habitus vīuosus
gnātus ex primo actu. et vīūs ḡ
obiectū totale ꝙ omī. et ō casus
prōdēs nō videt possibilis ¶ Alius
potest dici suppōēdo casum esse possi
bilem. qr si vōs possēt elicere ac
tum vīutē sīē actu prudēē ac
tualē existēte in intellēctū. ꝙ tūc actus
nō esset vīuosus ꝓpē sicut pūs qr
deficit vnū ab hō pūcle et vna
rēusta nōn ēxquisita ad hoc ꝙ ē
actus sit vīuosus. putā actus prudēē.
ḡ ponēs elicēdī sicut fatuus vel
furiosus elicēt aliquē actū mediātē
vīutē pūs gnātā in vōtē. tūc est
sūmē rēa rōnis. qr in tali nō est
vīuosus. si tū ꝗ hoc sit possibile quia rēdō
fūrūt ꝙ in talibus nō potest elici

Si p impōs voluntās elicēt actū ꝙ hi
tūs vīutē sīē actualē pdēm actus ē
elicitus n' est vīuosus

aliquis actus mte q̃ mrp̃e nūd actuūd.
liz finte in eis possit ē actus applē-
sum ēspreū ig̃ pōt et nō cōplicōrz.
q̃ ad illū concurrit actus voluntis
sicut aliqui dicit pīz magistrī nō possunt
habē aliquē actū voluntis et ideo q̃
vīrtus rag̃ pdūs vide sum impossibilis
Ad dicendum q̃ actus erubescit ~~nō stat cum~~ ~~et~~
voluntis. nō stat cum errore omnibili
in mte ēspreū eodem obiecti quod possit
simul stare ēspreū duplex obiectorum
sicut plus Deus ē. h. Ad ultimum pīz q̃
talis actus voluntis aut elicit cōformiter
rōni pdēte erroris aut disformiter.
Si primo modo nō ē actus vitiosus
sub sine erroris q̃ ille error nō excusat aliquē actū elicitum sibi cōtrarium
a peccō sed aggravat magis. q̃ in potestate talis fuit nō errare circa illū errorem.
ad quē sīt voluntate cōformari erroris
alicui nō est error culpabilis. quia
actus erroris in se nō ē vitiosus nō
vitiosus in Deum ad ēpm̃ ~~ff~~ solū ē
vitiosus ēspreū actus voluntis ad quē in-
clinat. ~~forte ita ē~~ Vnde potest Deus vi-
tiosus pp̃ actū obmissionis quo vo-
luntas debuit impassē intellectui
investigare ~~frustra~~ ab necessitate ad
illū actū vitiosum. ita ut nō gerat
talis error in mte et nō impaiat.
et sic peccatum pro obmissionis ob-
mittendo illū actū quē debuit elicere.
et vōs elicētes conformantur actū sum
illi rōni erroneē peccat. q̃ semp̃
peccat pro cōmissionis q̃ elicit
aliquē actū ad rem. ~~actū obligat~~ (oppō)
p̃ preceptū Dei vel ordinacōē Dei.
vel alio nō obligat ~~ad oppō~~ et nūq̃
aliū peccat. sunt aut vōs obligat
ad eliēdū conformē rōni ~~erroneē vel~~
~~probabili~~ q̃ eliēdo actū q̃ rectē rationi
q̃ conformē rōni erroneē culpabili
fiunt oppō illius qd tenetur fieri et per-
cōs peccat in eliendo actū tālē et
nō rectē agit. q̃ si rectē agēt nō tenerētur
elicere actum oppōsitum. Vnde liz tenerentur

Actus rectus vel nō stat ai eliēdi virtuosi
in ipso. et cum actus conformis
rōni eliendo probabili eliēdi est culpabilis
et nō eliendi conformis rōni probabili

vōs elicere actū conformē rōni rectē
quē oppō rōni erroneē rationis. q̃
talis error nō ē in potestate hominis errantis.
et nō excusat voluntatē q̃ nō tenetur
elicere cōformē rōni rectē oppōsitum. primo (hīc erroris)
eliendo conformē rōni tālē erroneē nō
peccat sed agit virtuose. et eliendo actū
q̃ illū erroneē peccat et errat. liz
nūq̃ ita fiat. q̃ vōs tenetur elicere actū
conformē rōni rectē q̃ oppōsitum erroneē
rōnis vnibilis et culpabilis. et hoc quia
talis ē in potestate errantis. q̃ potest nō
errasse si voluisset. et p quē eliendo
actū conformē rōni erroneē vnibilis
peccat. q̃ elicit actū qui nō debet
elicere. primo oppōsitum actū tenetur elicere q̃
ille error nō excusat cum ~~ff~~ potius
aggravat. q̃ talis peccat duplicē per-
cato. cōmissionis s. eliendo conformē
rōni erroneē culpabilis et cōmissionis
obmissionis obmittendo actum oppōsitum
quē tenetur elicere. et hīc aggravat
error tālis et nō excusat ~~ff~~. autē
vōs elicientes actū disformē rōni
erroneē culpabilis puta q̃ talis rectē
peccat et ~~est~~ duplicē peccō. commissio-
nis eliendo contrā rōnē quē tenetur
elicere. et sic peccat. ~~ff~~ et hīc
consentiens p̃ceptū illius. qd est esse regula
~~nō~~ sunt in agendo. et ~~nō~~ tenetur se (omissionis q̃ ē in
conformare dictamini ~~nō~~ rationis ēspēdo (dicto ē ~~p̃ cōformē~~
sunt sit rectū sunt erroneē per- (sed rōnis p̃ o
rationis. conformando se obmittit illū actum
quē tenetur elicere et sic peccat pro
omissionis. Si autē nullū actū eli-
cuerit nō conformē rectē rōni pdēte nō (peccat
disformē sed actū suspēdit
tunc peccat 2o omissionis s. obmit-
tendo actū quē tenetur conformē elicere
rōni rectē. quē oppōnitur rōni erroneē
pdēte et obmittendo actum quē tenetur
conformē elicere rōni ~~nō~~ erroneē q̃ (lin pō
alius fiendo contrā illā rōnē nō per-
tinēt nō tenetur se cōformare in opan-
do. dictamini rationis erroneē. et per- (conformē
quē talis nō peccat et est ~~ff~~ liq̃.

Sed faciat hīc eliēdi vnibile ne sit
peccatum. Vide folio.

o qz sic vob ro opet conformet illi
rom sine differmet sine michil opet
ff peccat vno mo nel alio. et ideo
sicut rome tli ⁊ prop. e dimitte
rousciaz et rog illam arroncaqd
pt si p mostrgrroc vel si dicat
q no vide rona lc q aliquis teneat
age conformet rom erroneo vnu li.
qz tenet ad cli actu opt puta ad
agend qformet rom rec que oppo
rom erroneo pducte. et sic tlis simil
obligat ad cli actu oppo tol. ⁊ ⁊ hoc
supp dicat q erras ~~rom~~ erroneo vi
nbili tenet age qformet rom er-
roneo tm hoc no e verum qz agendo
qformet peccat. et nullo obligatur
ad peccatum. sed pro tanto peccat disordando
a roe erronea. qz corrumpit rationem
quam reddit ee rationi. qz si ratio esset
dicta ee ia sua. et agendo deformi
ter no peccat qz tenet chiro actu
oppo si qformet rom erroneo. sed
qz tenet ad oppo ne ve. hoc tenet
no chiro actu disordinate a roe erronea
ne corrumpat. sic agendo conformat
illi rom no dr ff peccat qz tenet
chiro actu oppo puta dicrm a tli
recte oppo. qz hoc no opt. sed
qz tenet no chiro actu qformat tli
rom erroneo. et sic tenet ad oppo
negative. et sic mtf ... e illa ppo
gnalis q nullo peccat si qz tenet
ad oppo illum qd facit. Sic g pt
aliquali quo actus rationis in voluntate stat
cum erroe in rone. et quo no. et
respectu cuius obiecti. et de hoc quo
plus q. de concepto. vnu. ¶ Ex hic sunt
aliqua dubia. primum e. qz voluntas
agens conformat rom erro. vnu li
no simpli sit ratio cum opp pub
dicit e. qz illa vos e ratio que i
operando qformat voluntatem dei tanquam
sine cui. et illa ro no e ratio que dis-
cordat ab intellectu dei et voluntate
dei in vo. ff voluntas agens p
dicto no discordat a iudicio intellectus

p dei et voluntate dei. qz deus iudicat
q illi q no ff virtute iudicis oportunum
nem te no e subiciendum tanquam sic iudi
cantem. et vos dei vult q talis sub
iudicat sic. g vos rata volitis sibi
sic subiciere vult oppo illum qd
deus iudicat sic ee volendum. et qd
deus vult. et p quos discordo a voluntate
dei peccabit. ¶ Ut e vtq prom
commissionis et obmissionis iuxta conse
quentiam et vide q sic qz mich
aliquis peccat pro commissione qz
n qz facit aliq qd no tenet fieri
nel ea oppo fiere. g tal obmittit
illud ad qd obligat. et p quos peccat
pro obmissione. sicut mich aliquis
vt vide peccat pro obmissione
n no do actu que tenet velle. nel
volendo actu qui illi actu que
tenet velle. ~~nel volendo actum~~
~~qui illi actu que tenet velle~~
sic si teat diligere deum. Dic dico
sup oia. et toto illo. Dic poly diligo
actu vere ob ff deum. q pro duplice pro
s obmissione et commissione. ¶ Dicta
nullo peccat pro omissione nisi sus
pendendo actu que tenet chiro
ff tli suspende e chiro actu g nel
¶ Dubium e de ho qd dr q vos
tenet velle dictum a rome er-
roneo erro. e volendum. qz dictum
e malum. ponat q mis. tlis sunt aut
malum sub roe mali no e volitum
nec volitum. qz sic omne volitum et
volitum e bo cuius nel appetibile
sub ratione e volitum et no lc est
malum cuius nel appetibile. et pe
rinde nullum bonum e volitum nec pot
ee. nec malum e volitum nec ee pot
¶ Dubium e de dicto a rome
erroneo vnu li. sp pro roe ratio no
~~tenet~~ ad pub. qz tli dictum sine
supp hoc tales dicuti alii cui de
liraroz in appetitu ff. vo vt pt
de apprehenso aliquo obiecto pulch

ouredro supra dei z no.

Sup chiro actu tlis peccat nec actu q formet rom.

Dum ff

p. erronee

et illa ro e ratio q ro
rordat indicio intellectus
dei. Illa aut voluntas
quod e ratio q discor
dat a voluntate dei ma
m volendo

p. erroneo

ut vna
bili

9 et de lerabilis. Aliq appo illiq dictati
a voc rat dolorz in appetitu sp̃i.
sicut aliquis timuerunt mortē vel
bellum mortale futūm timz i appe
et dolet. nūc aut ē aliter ita ē pro
statu isto q̃ vos multi vel ad vo
lendū illud sunt dicit. et sibi vel
nat ad volendū sunt dicit illud
obiectum cum appetitus rat dolorz in
appetitu sp̃i. et nō ad volendū
Nūc ē dubium quē ē ratio illiq vel
nationis et quē ē ratio istorum actuum
sic disponunt clarissimi. nō vos. q
quia ē libera ē ipsorum multiplex actus ab
ea. et p quē ex se nō plus det
unū ad unū ac. q̃ ad aliū. nec
cognoscunt vel. q sunt ex ratione vel
ex ratione potest dicitur q aliquid
delectat ac appetitus sensitivus ē vol. ita
potest p dicere q sit mors volenda.
et p q dicunt ē ratio obiectum. et
tū nō obstat tū dictamen voluntatis
vel ad actus oppositos ipsorum istorum
obiectum. q ad volendum unum et nō
aliud. quē g ratio ē istiq disponunt
Nūc dubium ē utrū aliquis habens
vocē erroneā potest stante errore
scē se errare vel credere. videt q sic.
q aliter nō possit dicere errorē g̃ ratio
Ad primum istorum dico q vos nō ē
ratio nō qtū q forma voluntatis dei i
obiectum voluntatis nā alīq vult deus aliquid
et tū vult creaturā velle oppositum
Deus ab eterno voluit mundum
esse. et voluit mundum nolle mortem
eius. id quod quo mortuus ē ab eis.
Illud oppositum q̃ deus vult precepta mea
mea. et vult me nolle mortem
peccatorum mei. nūc aut q̃ volo aliquid
q̃ deus vult me nolle. hoc illud
sit voluntas a deo. tūc peccatum
si scio deum velle me nolle illud. tūc
sa. dicor. a regula cum me teneor i
actibus meis q̃ faciare. et p quos per
to q̃ dicor p̃ti illā viā quē
ponit q deus ē ratio time. cum omnibus actu

Voluntas nō sp̃ ē recta qn q̃ fuerit voluntas
dei m voluntas tū qn q̃ fuerit ratio
obl. qn vult q̃ deus vult ratio velle

v mei. vos dicitis illum actum esse in quo nos
~~in actu aliquo~~ peccamus hic deus ve
lit illum actum esse time ab eo. prohibet
contrarie voluntas. q hic vos creatura
velit id q̃ deus vult. illum actum esse
alius nō fuit tū nō peccat sed vos
mea peccatis. q vos dicitis nō tenetis
velle oppositum. q tenetis velle q̃ deus
vult velle. Nūc aut q̃ deus
velit actum peccati tū deus vult vos tū
creatura nolle illum actum peccati. nol
salter nō velle et p quē vos creatura
vos istum actum quē deus vult. peccatis
q obligatis ad oppositum tū n ex deus
vult istum actum absque esse tū voluntate
gratie sine q diuina. q deus vult illum
actum esse si creatura velit sed vult
creaturam nō velle illum actum si placeat
sibi. sic g̃ patet q vos nō tenetis se
ipsum conformare voluntati dei in creatura
obiectum volitum. puta q tenetis velle
q̃ deus vult ea velle. Ad istum
ē optimum q̃ vobis sicut ista q̃ ad
propositum dico q q̃ intellectus dei
dicit q̃ non sit subiecendum modo
pdeo. et voluntas dei nolit q̃ s
sic subiectat. tū vos creatura sequens
vocē erroneā errore immoratur ē error.
q vos dicitis vult eā sequi vocē
nō culpabile. et sic faciendo ē illā
vocē peccatis. q obligatis ad oppositum
Dicit q vos dicitis ~~volunt eū~~ sibi sub
uenire sic peccatis. q vult q̃ deus
vult eū nolle. Ad si scit q deus
vellet ipsum nolle sibi subuenire et
ipse vellet. p illum actum. nūc pec
catis. nūc aut p casum errat ipsum
q credat deum se velle illum actum quē
deus vult eū nolle et ille error
excusat g̃ ratio Ad aliud dico q
peccata commissionis et omissionis
sunt ordinata separata. ita q unum pec
potest ante alio fieri sine alio et cetera. Ad
aut peccata omissionis possit esse
sine peccato commissionis patet q poena

Ad deus quando actum peccati no peccat
q̃ q̃ ratio actus vlt no ab te sed voluntas
ordinata

Voluntas signis errore i vinculo ē recta cessante x
Q. peccata omissio et commissio p̃ separata
p nātā et peccata omissio pr ec sine
peccato commissionis satis late. usq x

1. ad appetitum et dolorem appetitus sp̃i

2. ec q ad p̃ obligatis sed voluntas eius te velle oppositum

3. nūc volunt primo secundum q̃ fuerunt se velle voluntatem volunt peccatis quam dictum sed tenet se conforme voluntati dei

4. multum eū sibi pr subuenire et pr vitare

quod aliquis teneat diligere deum dum
dum non habito impetu tal sed
tratu ab omni impetu potest non diligere
deum toto illo tempore. et quia si
mutare ad diligendum deum illo tem
pore non mereretur in diligendo. potest
non diligere. et per consequens peccare pro
obmissionibus. talibus sic peccatis omno
peccabit pro commissionibus per te quod
de illo actu voluntatis quo peccat pro
obmissionibus. sive sit actus nolendi
diligere deum. sive sit actus volendi con
trarium dilectioni dei. aut est in prae
te voluntatis sic quod vos state pro obmis
sionibus per illud actum commissionibus cli
ce. et non cliec. vel non potest non cliec
sed non erit cliat statim primo pro. si
primo non. vel potest voluntas illud actum non
cliec. et per quos potest non peccatum
pro commissionibus. et dimittendo actum
diligendi deum peccat pro obmissio
nibus non peccando pro commissionibus.
Ad secundum quod in cli do illud actum
non peccabitur quia nullus peccat in eo
quod vitare non potest. Nam peccatum adeo
est voluntarium. quod si non sit voluntarium
non est peccatum. sed augustinus. si quod
illo actus non sit in potestate voluntatis
non peccatum. sed vos cum nemo cliat
in cli do illud actum vos non peccabitis
et per quos sive sit in potestate voluntatis
sive non. potest peccare pro obmissio
nibus non peccando pro commissionibus
Dicunt quod ille actus commissionis abtre
est in potestate voluntatis tunc suppo to illo
autem quod peccat pro obmissionibus tunc
non est in potestate voluntatis tunc quod tamen
stat quod peccat illo actu sicut ebrietas fiat actu
quod non est in potestate sua quia pro tunc non
habet usum rationis. et tunc tunc peccat
committendo homicidium cum non in potestate
Ergo si talis non habet usum rationis nec
actum voluntatis tunc nullo modo peccat fa
ciendo illud homicidium. non plus quam si

Ebrietas raro usu tempore aliquis
ebrietate non peccat. nemo pro

r non fiat. tunc talis mereretur duplicem
mercedem apud homines qui habet
iudicare de malefactis manifeste et
non occulte. et hoc ne subiuta et
publica. si tamen deo non meretur aliquam
mercedem non pro primo actu. quod
volunt se mebriare. et tenendo illum
opinionem quod solus actus voluntatis sit vinosus
vel vinosus et non actus exterior. si
quod patet quod pro commissionibus potest esse
sive pro obmissionibus quod sit dictum
pro pro. non aliquis obligatur ad
non cli do actum virtutis actum alicuius
potest quod aliquo tempore pro tempore non
obligatur ad cli do affirmativum et
positivum illius precepti. Quomodo aliquis
obligatur ad non odiendum deum quod non
obligatur ad non positive diligere eum. tunc ergo
potest deum odire. et per quos peccare
pro commissionibus. et tunc ille non nemo
peccat pro obmissionibus. quia si hoc
esset obmittendo actum dilectionis
actu odii oppositum. si obmittendo
illam dilectionem non peccat. quia sicut
nullus peccat pro omissione in tempore
cliat actum quem tenetur non cliec. ita
nullus peccat pro obmissionibus nisi
obmittendo actum quem tenetur cliec.
non aut per potest quod cliat actum
odii non tenetur per eum per tuum dili
gere. quod non. non obligatur per tuum ad
actum affirmativum alicuius precepti
saltem hoc esset possibile. quod potest aliquis
peccare pro commissionibus non pro
obmissionibus Dicunt aut loquamur
de pro obmissionibus quod non est
dictum pro pro commissionibus. sicut
est quod peccat pro commissionibus peccat
eadem pro obmissionibus. quia quicumque
peccat pro commissionibus committit
actum quem tenetur obmittere. et
per quos non obmittendo illum actum
peccat pro omissionibus. sed aliter
in predictis casibus et hic. quia in
illis dicitur pro obmissionibus quod ab
obmittit actum quem tenetur cliec.

pro omissio dicit

v Sic autem quia non obmittitur actus quem
tenet abmittere. et ita in primo casu
est peccatum omissionis quia in secundo peccatum non
ratione non omissionis. Quia autem qui
quibus peccatur peccatum commissionis, tamen non oportet
Dicto peccatum probatur sicut quod precedens
De separatione omissionis a commissione
quia aut est in potestate omittere
et obmittere illum actum aut non.
si sic quod potest libere omittere illum actum et ut non omittere
et per quod non peccatum peccatum omissionis. quod est positum quia sicut argumentat
De uno ita de quolibet si non est
in potestate cui omittere illum
actum quod non omittit illum. quod
non peccatum probatur sicut quidam precedens
ideo Dico quod unum peccatum potest separari
ab alio et cetera. Ad secundum quod illo
Dubio Dico. Ad primum quod unum est
peccatum commissionis non. sed quibus fiunt
quod tenetur non facere. vel tenetur eli
cere actum oppositum rei. et in concedo
quod talis quod omittit illud ad quod
tenetur. sed non quod omittit Distinctum
actum ab actu. quia non quod obligatur
ad tertium actum. sed omittit actum
istum commissionis. sed non est peccatum
Dicto a commissione. Ad secundum
dicit quod talis omissio non consequitur quod peccatum
commissionis. quod talis omissio non
est peccatum primum. tunc
Ad tertium dicit quod
non est libere committere. quia utrumque tamen omittere sic omittere
sic libere omittere sic quod commissio est in potestate quod
liberum omnino non inferat aliud sed
aliquis inferat omnia sed sic non est De
peccato commissionis posito. aliud non est
peccatum Dicto. sicut probatur ac
Ad
aliud nego assumptum quia sicut prius
satis efficaciter probatum est quod aliquis
potest peccare peccatum omissionis nullum
actum peccatum eli do. saltem actum peccatum
non velle quia illi actus quem tenetur
eliceret. non nolle quod actus quem tenetur
eliceret. quia potest De nulla ratione materiali
cognitus. et per quod non nolle non
velle. et Deus assumptum est simpliciter

x fieri Ad illud ad tertium Dico quod sus-
pendere actum non est ipse actus positus
bis cum actu aliquis suspendit quia
actus fieri eliciat. sed aliquis potest sus-
pendere et nullus actus peccatum eliciat
et sic est ipse suspendere actum non eliciat
illum. Ad tertium Dicto quod bonum
actus Dicit. Unum non quod bonum ut Dicit
Dicit in bonum honestum utile et de-
lectabile. Aliquid non bonum id est quod
voluntas vel actus pro omni eo quod est
quia. Et ecce non malum accipitur
Dupliciter ut oppositum bono primo non Dicit
vel ut actus quod aliquo quod non est nolle
vel voluntum. Actus bonum primo non et malum est quod
sic Dico quod vos potest velle malum quod
non est bonum existens non apparens. et potest
nolle bonum quod nec est malum existens
non apparens. Probatur illum quia
patet quia aliter sequitur quod non possit meri
non demeri. Consequitur Dicta quod quod
malum existens et Dictum a veritate
est tertium. quod probatur quia accipio ali
quod obiectum gratia exempli quod est obiectum
pro moribus. puta colere Deos alie
nos malum est. ponamus quod intel-
lectus Dicit hoc est malum. et tunc
est malum existens et apparens quia hoc
solum voco existens vel apparens
bonum vel malum quod judicatur ab intellectu
bonum vel malum. et si indicatum
ab intellectu vero non veritate est tertium
tunc non solum est apparens bonum
vel malum sed existens quia intellectus
Dictat sicut est in re. si autem indicatum
ab intellectu veritate tunc est solum bonum
vel malum apparens et non existens.
Hoc supposito quando vitia vos potest
velle hoc malum solum Deos alienos
Dictum tertium ab intellectu vel non. sit su-
ppositum quia vos potest velle malum
ut est malum existens et apparens. et
nullo non bonum primo non accepto.
sic non potest velle hoc malum sic Dic-
tum. quod vos minime potest peccare et
illud obiectum pro commissionis. quia non

bonum

et malum est quod
non bonum primo

velimus pt velle malum q̃ nō appz
bonum et nolle bonum nō appnt malum

peccatz tli peccō n' vo do o'l illiq
qd' Dcatī. ro ī' pdeī obiectū. qz
ny voledo illud qd' ē Dictatū a
rēa rōne cē volendi nō peccat.
p nō magis mēt. q' si pōt vōl pec-
care pēo rōmissionib ī' illud o'ny
qd' cū ho' vo do illud qd' ē Dic-
tatum a rēa rōne. malū q' si
nō pōt velle tlē malū sic Dcatū.
nō pōt peccare pēo ōmissionib. nec
aut appet vel p' legēs Dei cōit
ordiātāb. q vōl vel viatorē nō
pōt mēri ī' aliqd' n' ī' illud pdēs
Demēri, quia do. hīz qz cū ppius
et bēā vīgo potuerit mēri rēa
mala ob'ta et nullo nō demēri
hoc fuit ny eis ex spāli mādato
et dispēsatōe Dīna. sed aliqs vide'
ppō assumpta grātiā' vēa. Ꝑ. q o
vōl pōt velle pdēs o'ny nō pōt
demēri, in nolendo illud malū
sic Dcatum. et p a quē ausferun-
omnis vō demēri et mēndi rēa
ota. qd' ē cōtrariū Dicō. Si dicē
q pōt mēri eli do actū volendi
ī' illud obiū. qz actus vo di ē ny
ptate sua sic videlz. q pōt liber
ressāt ab illo actu. et liber elic. hīz
nō possit elicē actū op'ta. hoc nō
vz. qz hīz id solum fit vel p' de aq'-
bus puta de p'o et bēā vīgine. qn
fuerūt viatores. q' tū fuit ex spāli
pēmissōe et ordiātōe Dīna. quia
voluit nō cōtrē cū voliēnib
cōz ad eli actum pēo. q' vbi nō
a tlē pīuilegiū. ibi vide' grātiā
vel. q si vōl nō pōt mēri rēa
aliqd' obiectū. pōt demēri cōmit do
ī' illud o'ny. et p quēd ny alia vo te
a vo te p'. et bēā vīgīnib. nō hēnt
dictū tōt. Ꝑ idem nec' p omnia
pōt probāt 2a pēs ēclusionib pdēs
si. q vōl pōt nolle bonū pīuo nō
acceptū. q nc habz rōēz mali rālis
nec appetit puta qz rālis ē et sic
dictat ab intl'o et ē nec' qd' vōl

rēa quodqs o'ny pōt mēri eliendo
actum. pōt demēri quia do. et p
quēd si pōt demēri eli do actū nō di
rēa id ob'ta n' sit impēdīm spāle sic
sup' dīm ē. nel ausferē omnis rō
mēndi et demēndi rēa tlē ob'ta
qd' ē absurdū. Dicē. sic q' patet
q' pdēs. Ꝑ Ꝑ dō. sīz amplēdo bo. i. dīo
nū et malū 2o nō. sic vōl nō
pōt velle aliqd' n' bonū. nc nolle
aliqd n' malū. nel sub rōē mali
q' ptz. q sic acū do bonū ē id qd'
volūt sūe volū. et malū id
qd' noluīt sūe nolī. nec aut
vide' ā dictorē includē q volū
velit aliqd n' hoc sit volū. nel
nolit aliqd n' id sit nolū. et sic pōt glosari
auctēs et dīī doctōr q' dicūt q
voluntas nō pōt velle aliqd n' sit
bō. vel malū nel sub rōne bōi ap
parētē. Similē nō pōt nolle aliqd
n' sit malū vel sub rōē mali. Ꝑ
ē ny dicū dīcō pīnacp difficile ē
dare cāz quāe vōl plūs inclinat
ad volendū illud ob'ta. qd' cāt
dolōrē in appetitu sēsi vo. qz nec
rōgnīcō dictatūm pōt ē rā illiq
inclināōnib. qz rōgnīcio dictatū
pōt ē eqnē intēsa ad volendū
illud qd' cāt dolōrē. q' ymo forte
intē ot. saltē hoc ē posse. et tamē
hoc nō obstat vōl inclināt ad
contrārīū illiq dictat a rēa rōē p
experiēciā ptz illud si intēdit dicts
mēdīcīnā ē sustinēdam p repub
lica. vōl qī nālīt inclīnāt ad grīm
nc actū nīc delēctō appetitū sēsi vo
pōt sic inclināē vo. qz ēpīrīcūs
delēctō sit intēsa in appetitu sēsi vo
pōt vōl ex lib'te sua velle cōtrā
rīū. et ī nō apparz vt vide' a
rā illiq inclināōnib vo. l nālīt do
n' qz nā vī talis ē. et q' intēs
et nōb p experiēciā. Ꝑ dicō q
pōt ēddi aliqua rā quāe cāt actū
vo di ēpīrī o'ny qd' mālīt delēctōē

m appetitū sēsitīū sīc ad volendū id x
cāt delēctōē
Quia nec potest volūt nō pōt velle n
bō n' nolle n' malū
Quare volūt physicēt ad sīm
bīlia sēs qm nīl opponū

a a

in appetitu spiritus et actus nolendi
quod causat dolorem mediante quia potest
dici quod actus appetitus spiritus sunt melius
quam delectatio in appetitu spiritus et
affirmat prealis timentem commutabilem cum
voluntate et cognoscere illis oblatis ad causandum
illis volendum et similiter dolor et affectus
tua prealis ad causandum actum nolendi
respectu talis obiecti. et ideo potest de-
lectatione in appetitu spiritus post fa-
cilitate actus volendi cari in voluntate. et
respectu illius obiecti et quia non potest non
potest ita facilitate talis actus cari. quia
tunc deficiat vita cum possit resistere
ad eliminandum actum facilitate vel saltem
in tpe. et eodem modo potest in appetitu dolore
spiritus non potest facilitate cari actus nolendi respectu
illis obiecti in voluntate. et non actus
volendi. quia dolor et affectus prealis timentem causa
in voluntate et alius actus non. et
quod dolor et defectus pte
non potest illis actus nolendi ita facili-
tate cari. et videtur plus inquietius
quam aliqua qualitas in appetitu spi-
tuo puta actus appetitus delectatio sunt
dolor sit timentem cum respectu alicuius actus
voluntatis. ergo quia respectu eius sit timentem causa
respectu actus assentiendi et dissentiendi
in intellectu. sed verum est vinci quod est
et aliud. sed istud non obstantibus non addit
cum quare vobis plus vel minus multiplicat
positis talibus passionibus in appetitu
spiritus. quia quidquid potest delectatio vehemens
in appetitu spiritus et agro dictatum
in intellectu et alia contrarietas ad actum
adest in praeter voluntatem elicere actum vo-
lendi respectu illius obiecti vel non dicendum vel
multum actum elicere. et ideo respectu illius
mutationis voluntatis non videtur posse addi
alia causa nisi quia in tali causa et hoc
innotescit nobis per experientiam. Utrum
aliquis possit scire se errare. Ad
quaestionem dubium dico quod contradictio est
quod aliquis erraret circa aliquam conclusionem
in particulari stante errore scilicet se errare
vel credat se errare. cum ergo ita est
quia si erret circa aliquam conclusionem vera

÷ Qui non potest scire se errare in particulari stante
errore

. ab . et necessario putat circa istam Deus est
quod respectu istius conclusionis habet habitum
erroris quia dissentit huic conclusioni tanquam falsa
quia si assentiret non erraret tunc et sciret
se errare circa istam conclusionem quia scit istam
conclusionem esse veram cum dissentit tanquam
falsam quia aliter impossibile est quod sciat se errare
circa istam conclusionem nisi secundo modo esse
verum quia dissentit tanquam falsam. et si sciret
istam conclusionem esse veram quia assentiret
huic conclusioni quia hoc est scire aliquam
propositionem esse veram sibi assentire quia a priori
ad utrum si stante errore possit scire
se errare possit eadem conclusione assentire
et dissentire quod includit repugnantiam
Quod non possit argui de errore respectu
conclusionis falsae. potest tamen forte in gene-
rali credere se errare sicut aliquis cognosce-
rens multas credens se in aliquibus
errare licet nesciat in particulari in quibus
errat. et in generali non potest scire se er-
rare et scire et in hoc errare quia scire
aliquid propositum est evidenter illum cognoscere nunc autem non potest eum esse cognoscere
se errare non evidenter assentiendo se
errare circa aliquam propositionem in particulari quia
assensus non stat simul cum errore potest
enim scire se errasse quia desinente error
respectu praedictae conclusionis et ita con-
clusione. sicut potest scire se alias errasse
se quia potest recordari se habuisse habi-
tum erroris respectu illius conclusionis
¶ Utrum est Deus per ar. si non potest
scire se errare quomodo potest tunc dimittere
errorem. Respondeo per aliquid nec mentem sibi
non notum quia prius non sunt notum sunt
per doctrinam sunt per inventionem sunt per aliam
viam. potest de nomine assentire conclusioni
cum prius dissentiebat. et sic particulariter
habuit error error. et per habuit
scire genere. non quia alibi Deus
est. De ista dubitatione quae plus in
octavum quia de verbo quod aliquis potest
mutare et aliquis non
Circa delectationes dolores et
affectus ¶ Quaeritur primo quid dolor
quidem est passio et qua talis appetitus

f Quomodo potest dimittere errorem dum non sciat
se errare

a sibitum ab apprehensione sibi vel causa et non ab obiecto apprehenso sibi nec ab actu appetitus sed solumodo ab apprehensione et potentia appetitiva et deo si tamen appetitus habeat aliquam efficientiam ipsum illius delusionis primo fit hoc non videtur necessarium ponere sicut alias patebit.

Primo sic quod dolor in appetitu sibitivo non retinet ab obiecto apprehenso prius per quod recepit acceptum quia effectus sufficientes dependent ex suis causis essentialibus et dispositionibus ergo. sed destructo obiecto primitive apprehensi obiecti in sibi melancholia potest cessare dolor vel delectatio in appetitu sibitivo sicut patet quia aliquis sibi minor putat fantasia per actum abstractivum apprehendit aliquod obiectum nocivum vel delectabile quamvis illud obiectum admirabile melancholia potest cessare dolor vel delectatio in appetitu sibitivo. si enim deus ordinatis visibus aliquod obiectum delectabile et tristabilis et destruat obiectum illius visibus potest statim cessare delectatio vel tristitia in appetitu sequente visum sicut patet per experientiam et per quos obiectum apprehensum nullo modo est ita immediate istarum passionum sed solum si sit ita sicut

1 Johannes ponit in 3. quod illud vero quod dolor habet propriorem superiorem est quod cessat immediate in illius passionibus et quod cessat ita cessantibus multis cessantibus in sibi et ita quantum ad quinque cessationes quae consequuntur immediate passiones prius non prius.

Secundo sic quod actus appetitus sibitivi non cessat illius passionis patet quia appetitus sibitivus multum actum qui in ipsum aliquid obiectum quia obiectum est absens et non habitum quia non habet actum desiderii et fugae. et ista solum sunt in ipsum absentiam absentium et non historiam. nec autem in illius obiecti quod appetitus desiderii vel fugit stantibus istis actibus in appetitu nunquam cessat dolor vel delectatio in appetitu cordis sed quia obiectum desideratum vel compositum habet et est prius potest appetitus tunc cessat actus

Ergo dolor in sibitivo non cessat ab obiecto sibi per apprehensionem obiecti et non appetitus et do est ne ab actu appetitus

Ergo appetitus sibitivus non habet in actu desiderii et fugae quod sit aliquam

b desiderii. quod solum est in ipsum non habuit et retinet tunc delectatio quae est passio cessat ab apprehensione obiecti desiderii non prius. et non ab actu desiderii quia tunc non est quia cessat illa delectatio et per consequens cessat esse non potest. quia si aliquis appetat formam cum multum quod dum stat actus desiderii non delectatur in formatione quantumcumque videtur multiplicem cum quia appetit formam. et hoc quia actus formae non habet a desiderio tunc solum delectatur in illo actu quia habet ratio est quia quantum quod in ipsum illius obiecti quod est desideratum sunt appetitus sibitivus sunt intellectivus quod dum stat actus desiderii in una potest vel alia minus cessat delectatio vel dolor vel tristitia in uno appetitu vel alio.

Secundo quia quia potest aliquis appetere actu formae actu virtutis appetitus et potest esse et abstinere nolle cessare illius actus quo tunc cessat actualiter et sicut se cessare et per quos appetitus sic tristitia et dolor formae in appetitu sibitivo salte potest cum possibile quod sibi ratio non cessat delectatio in uno appetitu vel in alio ipsum illius actus formae quia minus vehementer quia superior per actum desiderii non autem ista tristitia cessat post patebit.

Dicit quod istud est manifestum quia experientia quia quibus ego put in se quod si videat obiectum pulchrum et delectatur et desiderat actum formae quod vehementer delectatur quia minus arguitur illum actum et videtur quia apprehendit aliquod obiectum nocivum sunt per mutationem sunt per fantasiam quod sibi aliquod nocivum ~~bat~~ putat bellum vel aliquod tale et appetitus sibitivus fugit illud et non habet statim cessat dolor in uno appetitu et tristitia in alio quia minus habet cessat illud obiectum minus habet cessat quod non est vera quod dicit

Secundo ad vitandum similiter quod nec delectatio ista predicta nec tristitia est ipsum obiectum non habuerunt ipsum

quorum è actus desiderandi vel fugiendi
in vtrq; potest. sed vtrq; è vel ipsum
actus apprehensum quo tale obiectum desi-
derandum apprehendit vel ipsum actus
desiderii quo appetit tale obiectum
vel ipsum desiderium et ista actus tam
apprehensum q̃ appetitum habent
et sunt puncta vbi gratia in exemplo
posito si aliquis videat mulierem
et desiderat formam eius cum ea talis non
delectatur in actu fornicationis quia non habet
quo ad delectationem in voluntate sic è quod
intellectus apprehendit illud obiectum et co-
gnoscit et proprie et apprehendit cogni-
tionem suam quam in actualitate habet
et vbi vult illam cognitionem actu
replicare non actu desiderii quam
habet cum voluntate tali cognitionem
habere sicut deliberatio in voluntate et
nullo modo ipsum actus formationis quia
non habet sed vel ratio ipsum cogni-
tionis intellectus vel ipsum visus
corporalis vel ipsum actus desiderii spi-
tum appetitus puncta intellectus intelligunt
illam visionem corporalem et actum appetitus
spiritum et cognitionem spiritualem et voluntatis
quamquam istum actum statim ratione
in voluntate deliberationis et hoc quia obiectum
illius voluntatis habet puncta actus quia
predicta eadem non ipsius aliquis minor
puncta ipsius totius vel finita applicatur
actui ipsius exterioris et actum
desiderii spiritum sicut ponit philosophus 2°
de anima et ipse apprehensio, ideo p-
dicta actus ratione intellectus sunt omnis
actus appetitus potest vel non deliberationis
in appetitu spiritus quia ipsum illum ac-
tum tamquam ipsum obiectum et non
ipsum actus formationis quem appetit et
hoc quia ille actus non habet predicta
actus ipsum quorum è deliberatio huiusmodi
et eadem non per ordinem de dolore
et tristitia qui appetit aliquid obiectum
nomen quod appetitus spiritus fugit
et rationalis non vult per actum nolendi

nec opus hic applicare quod satis est
Predicta patet. Volunt sancti quod distinctio
inter dolorem deliberationis gaudium tristitiam
et actum desiderii fugiendi nolendi vo-
lendi quibus potest vna quantum ad primum
quia dolor et deliberatio appetitus spiritus et
actus desiderii vel fugie ipsum cum
obiecti non quod est ratione habet
pure et non per separabilitatem illorum
potest dici quia actus eius desiderii vel
fugiendi minus è non ipsum vi non ha-
bit ipsum cum quod tunc non è deliberatio
nec tristitia hic quia ibi non habet tunc
ressat actus minus et ratione dolor vel
deliberatio sunt ab applicatione spiritus ma-
no ab actu appetendi sicut supra dictum
è. Secundum probat ho in 3° quia volunt
dolent hoc in predicto supiore per separa-
bilitatem illorum quia actus nolendi po-
sitionis abstinere potest esse patet in deo et
beatis quia abstinere nolunt aliquid eveniens
in quo tamen non è tristitia nec est pt
sicut patet per illum. ista ro non concludit
vbi dicit quod actus nolendi et tristitiae.
et actum volendi et deliberationis. quia adusa
cum dicit quod non quilibet actus nolendi è
idem cum tristitia nec quilibet actus volendi
è idem cum deliberatione. sed tamen ille actus
nolendi quo nolo aliquid cum tamen
oppositum accidit. è idem cum tristitia. quia actus
minus est potest esse tristitia non per miraculum.
et non si deus et bti vellent aliquid
cum tamen apparet eveniens tristitiae
nisi miraculose supponit actus nolendi
ipsum cum tristitia per potentiam diuina
vel impedimentum illa causas per op-
tellectus deliberationis sicut patet dicit
quia tu deus et bti nollent aliquid e-
venire deus impedit illud ne eve-
niat. Humilis dicit adusarium
quod tu ille actus volendi è idem cum deliberatione
quo aliquid volo et illud
eveniat sicut volo et non cum op-
positum quia ille actus minus est sunt

De distinctione inter dolorem et deliberationem
ab actu desiderii et fugiendi et gaudium
et tristitiam et actu volendi et nolendi

(alius

primo

redire

deliberationis

c. delectatione n' p miraculum vel per
aliud impedienti sicut post patebit
Et ideo melior vita ad probandum hoc
potest esse quia si angelus malus nece-
ssitatem diligit se et vult sibi bonum
et vult homini abstinere peccatum et multa
alia et talia fecit eveniunt sicut
vult. et tamen non delectat quia eveniunt
sicut vult. quia sicut in bono in ratione legis
nulla est virtus nec in diabolo nulla
est delectatio. Ad hoc ergo non si bene velleret
aliquid eveniret et contra optatum eveni-
ret. tunc potest sufficiens probari quia quibus
actus volendi dicitur a virtute. quia si aliquis
non distinguitur maxime est iste cum
opponitur inimicus. sed ille tunc posset esse
sine virtute sicut in angelo bono et
in beatis in quibus est iste actus volendi
sine omni virtute. et ad istum probatur non
valet ratio. Si quidem vitia sunt actu
volendi possit stare et cum actu no-
lendi potest stare delectatio quia primo quia ar-
gitur quia si aliquis vellet animo suo bonum
eveniri et malum eveniret. stare sola
voluntate rapiendo bonum cum opponitur accidit
virtus de hoc quia opponitur voluntati sibi ac-
cidit. Ad 20 sed arguitur quia sic. quemadmodum a
liquis quia actus nolendi non vult animo
animo suo bonum et illud non bonum eveniri
animo suo sicut est voluntas stare sola no-
luntate rapiendo bonum cum opponitur accidit si
quia malum eveniret sibi delectatio de ho sic
patet quia exceptum. Ad primum quia ex
sola voluntate non potest esse virtus. si quia
virtus bonum augustinus accidit non volendo
Ad probatur dico quia si velit sibi bonum
et opponitur eveniri statim elicit actum
nolendi rapiendo optimum malum. et ille actus forte
esset malus a voluntate procedente rapiendo
bonum. et a voluntate illa malitia sicut ignis
malitia culpa fuit et sine potestate mutata
malitia voluntas ad volendum potest
amara non est in eo praeter illa potest
sunt non velle stare potest cum licet
possit quod velle potest amatum res-
tante voluntate efficaciter quare de hoc
in primo obiectum. Ad non dico ad 2um si
nolit quia actus positus in imo suo bonum

Si quis vitia simul efficaciter et sit simultanee quod non possit

Ex solo actu volendi potest esse delectatio et ex actu nolendi esset. et ex solo actu nolendi non esset delectatio non ex solo actu volendi esset

f. et illud nolitum eveniat sicut nolitum
est. et hoc quia bonum non accidit sibi non
malum vel quia malum eveniat sibi. tunc
iste sic nolens habet statim actum volendi
rapiendo mere bonum vel rapiendo mali
quod eveniat. et ille actus volendi est
nemo ab actu nolendi primo et voluntas
sicut primus deus est. quia actus nolendi est
nemo ab actu volendi primo et ideo forte
ex sola voluntate potest esse delectatio sine
omni actu puta si volo aliquem bonum
et illud eveniat et ex sola voluntate
potest esse virtus in voluntate puta si no-
lo aliquem et illud nolitum non eveniat
sed ex sola voluntate sine omni actu
nolendi minus potest esse virtus non ex
sola voluntate sine omni actu volendi
eveniat potest esse delectatio. Si quidem
minus potest de dolore vita dolor vel
delectatio possit esse in appetitu sensitivo
sine omni actu desiderii et fugiendi
primo. Ad primo quia de dolore patet quia adhuc
punctum subito in igne statim
dolet. et tunc nullum actum desiderii ha-
bunt rapiendo ignem non fugiendi forte
Illi patet ex potestate quia sic. quia potest
potest punctum vel alia minor
potest apprehendere visibiles rotulas quia
visus videt aliquid omnium pulchrum et de
lectabile et actum desiderii fortunatos formosos
et actum fugiendi nocivum. et illa
apprehensio potest nunquam esse dolorem
vel delectationem in illo appetitu sensitivo
sequitur aliquam apprehensionem sine omni ac-
tu desiderii multum illo appetitu. quia fugiendi
potest actus sunt obstantes non habitum.
Si ostendatur illum apprehensionem sunt ha-
bentur forte sicut primus patuit. Si
quidem vita actus appetitus sensitivo et
dolor et delectatio sensitivo esset ab apprehe
prima sicut. Ad primo quia non. quia si esset sensus
nutus quia minus apprehendit aliquid tu
ex vita mutatur iste in naturam desinit
desinit vel stirpes esse nihil aliud sit
in nihil et potest appetere. et dolere.
iste igitur actus non potest esse ab aliqua
apprehensione primi quia nulla est.
De dolore et delectatione esse potest sine actu
desiderii et fugiendi appetitus sensitivo, sine
sine apprehensione prima.

Si tunc carne ab aliqua qualitate corporali puta a calido et frigido. si tamen insanus in vino apprehendat aliquem tunc apprehendere potest quia habitus in potentia intellectiva ad actus consilium. et si hoc sit possibile possit idem passionem carnis et apprehendere carnem a primo habitum. quantum deficit aliquem. si autem non sit possibile illos habitum generari in puero per motum continuum tunc oportet dicere viam aliam. Ex tunc et dicimus si iste passiones frames et sitis veniunt a qualitatibus primis corporis non ab apprehensione. vitia tunc dolor dicitur ab istis passionibus. sed potest dici quod potest sentire interior infirmitas pro illis passionibus apprehendendis. quia tunc ab illa apprehensione potest carnis dolor distinctus ab istis passionibus. sicut patet quod dicit. Ex aut non pro aliquibus illis passionibus apprehendendis quod credo esse verum tunc rationabiliter et dicimus quod illae passiones sunt qualitates primae frames et sitis nec una qualitatis nec tamen a dolore. quia ex illis vitiis actus alius dolor. quia vel videtur dolor dicitur ab actu appetitus nisi ab apprehensione primum quae nulla est in proposito per rationem positum. et in nobis distinguitur. quia in nobis sunt apprehensiones illis de quibus potest dolor dicitur carnis. Illae passiones in primo puto frames et sitis dicuntur species a frame et sitis habitus per apprehensionem alimenti. et post apprehensionem est dicere nutritio dolores et actus appetitus illis species. et dicit sibi species. sed nullus ait esse distinctio in malis et in sunt passiones tunc alius rationis. Dolor sicut quia quod appetitus vero post ac dolor et delectatio una specialis. quia post totaliter impedit visum rationis. sicut patet per experientiam in fortis quae aggreditur tribulationes et post tunc dolores habere. quia nihil potest intellectus nec velle. et similiter in formis quia per vehementiam delectationis non potest intellectus nec velle. nunquam ita est quia hic talis

h Heat intellectum habitus dispositionem et fantasiam. tunc per experientiam illis passionibus impedit actus quantum ad illos quae non inquiunt pro isto statu ad eundem actum intellectus. sicut alibi dictum est in 2° libro. Ex tunc est dicere possit casibus particulis vitia aggressio tribulationis sit virtuosa et fortis per tunc quia suspicitur usque rationem. et formata vitiosa in alia per quia non. quia sicut in 3° ethicorum patet solus actus voluntarius electus est virtuosus vel vitiosus. interiorem vel dimittorum. et nullus alius actus dicitur virtuosus vel vitiosus. nisi quidem denominatione extrinsecus puta quatenus potest conformari illi voluntati. et non quia aliquis voluntarius in hoc nullus est actus virtuosus in eo nec vitiosus secundum nec denominationem. Ex actus illi per quae voluntas potest se in tali statu in quo amittere usum rationis dicitur virtuosus vel vitiosus. et illae sunt actus volendi. Ex jo quia potest per actus exteriores habere praeter bonitatem dicitur ab actu interiori habere pone. propter actus erunt virtuosi vel vitiosi propter tunc non habebunt usum rationis. Ex hoc opinio videtur fulsa sicut alibi patet et probatur quia multi ex aliquo consistit patet in illis actus sit voluntarius et in primis voluntarius vel tunc. Ex tunc possibile est quod aliquis heat actum exteriorem primo electum unum voluntarium vitiosum. et quod statim illo actu exteriori simpliciter nolit illum actum et mutetur. et per rationem in illi actu non consistit patet. Ex aliquis voluntarius descendit in propri et in desiderio potest et dolet simpliciter non de illo actu per deum. illae actus tunc desiderii non est voluntarius nec in potestate voluntatis. quia tunc in illo non consistit patet quia tunc mutatur per voluntatem illius poenae et peccatum mortalitatis quod stetit est. quia nec prius in illo actu consistit patet. Ex quibus vitia apprehensibilis delectabilis vel nocivum potest esse dolor in appetitu

f Tu dolor et delectatio in appetitu sensitivo primitus mutandi quia in pedibus tolerantia usu rationis

g aggressio tribulationis sit virtuosa et fortis suspicere rationis usu et formata vitiosa

sine mutatione cali causa. Ro. quia
quia licet gustus, cum tactus sit apprehendat
omnis sensibile et immutet calidum ab illo
obiecto. tamen hoc accidit ad causandum
dolorem. patet enim quia in alijs sensibus quae
solum apprehendunt et non immutant
calidum. tantum dolor. et cum non si obiectum
gustus et tactus solum apprehenderent sine
immutatione ad causandum dolorem et delectationem
in appetitu ipsum quietem vel
displicentiam illius apprehensionis cum
possit. Si dicas quod tunc corpus beati
esset in igne dolorem et apprehenderet
calorem. Ro. sicut delectatio corporalis
exclusit quandam quia tristitia in voluntate
delectatio corporalis exclusit omnem
tristitiam dolorem in sensibus. et quia in tali corpore
delectatio corporalis non potest
apprehendere tunc dolorem in cum appetitum
Alii ponunt quod deus commutat in calidum
ad causandum apprehensionem calidum in corporibus
sed non commutat in apprehensionem
ad causandum dolorem. et hoc forte est verum
et ideo non dolet licet apprehendat calorem.
Ultimus secundum est quod omnis delectatio
et tristitia tantum in voluntate mentis voluntas
vel nolitio sicut patet ex prudentia
quia volitio et nolitio est duplex quemdam
ab tali quidem conditionata. absoluta est
illa qua simpliciter volo aliquid sine
omni conditione. Conditionata est illa
qua volo vel nolo sub conditione. sic
autem nollet ponere in esse in mundo
si poterit evadere subiunctionem et utrique tamen
volitio et nolitio absoluta et conditionata
est sufficiens ad causandum tristitiam vel delectationem
non publicam. Ho quibus
patet quod illi duo quos ponit Io.
tantum delectationem et tristitiam non sunt
vere. ponit enim duos modos quibus potest
tantum delectatio vel tristitia in voluntate quorum
duo mali sunt per volitionem absolutam
et nolitionem conditionatam.
et isti non sunt. Alius sit quod si sit malum
contingens vel displicentia voluntatis potest
tantum tristitia vel delectationem in voluntate
sine omni actu libero et tamen mentis
velle mali quia non est actus electionis. Alius
modus est si obiectum sit quietans vel
displicens tunc apprehensio sensus tactus potest ab apprehensione sui commutare calidum.

vo no abs lu dicio ta

con Io

Dolor tangentis sensus tactus potest ab apprehensione sui commutare calidum.

Gaudium et tristitia in voluntate mentis voluntate et nolitione

Cum corpus beati igne exterius apprehendit igne et non dolet

Et modus dolor gaudium in voluntate habet ponere et modum.

Displicentia sensibilis potest tantum delectationem vel tristitiam in voluntate sine omni volitione liberi electionis. primum. sensibilis mali sint et ita oportet expressum. non potest deus illud improbare in quantum expressum. si enim vos non habetis in actum desiderium vel sicut habet appetitum sensibilem. tunc habetis expressum. quia tunc quia vos desideratis habere cessaret illi actus et tamen propter dictas passiones ab apprehensione obiecti in habitum. sicut ut alibi patet non tamen vos habetis predictum actum complicentiae sine amicitia quo diligit eum habitum penitus non minus tamen illa apprehensio aliquid in voluntate in mente alia volitione vel nolitione. Si tunc. Deus de delectationibus subreptitie a quo tantum sibi si mulier deflorata non assentiens per actum volendi delectationem aliquo modo in illo actu vim tamen delectationem illi Ro. quia delectationes tamen a voluntate, ita punit. sicut illes voluntates fonte non sunt in parte voluntatis sed tamen multum quia apprehensio intellectus et a voluntate et quia caeli militantes et non tantum delectationes vel si fuerit in potestate voluntatis tunc minus delectat et non libere velitis et in muliere deflorata non assistit per actum vos bene delectat in parte sensibilis. sicut non voluntas non resset actus nolendi apparet tamen actus et libere electionis et volendi sicut delectat in parte sensibilis sed apparet illius tamen actus illes non Deus esse in parte voluntatis quia subito electionem et non percipit bilis

Ex Deus est si velle absolute et nolle sit ita delectationes et tristitia quia oppositum et oppositum eximunt non publicum Deo. quibus angeli mali quia minus volunt quia eximunt ut sint ab eis nolitio quae non delectant sicut homines et angeli boni delectant vos. tamen. Dilectio enim angelis bonis habent actus vos apparet multorum quorum oppositum eximunt. punta angeli boni deputantur ad custodiam homines sicut notum apparet primum homines ab te et tamen ho peccat quae tristitia non tristitia sicut homines et angeli mali.

Delectationes sine exceptione vim tantum et de violentia nolente sunt delectationes

q. 1 Praeterea si nolle conditionatum sufficeret
ad causandum tristitiam in homine et etiam in
proposito secundum opinionem istam et verum est quia no-
luit peccata illa sibi infligi si placuis-
set deo et illa volitio sufficiat ad
causandum tristitiam in deo beato [~~bono~~] sic in christo
qui fuit comprehensor cum oppositum voluntatis
accidit. Ad primum istorum potest dici uno modo
quod hoc est per miraculum quia deus suppe-
dit actum talis volitionis oppositi de-
lectationis causande in angelo malo quia
sicut beatitudo et summa delectatio ex-
cludunt omnem tristitiam nisi oppositum contingat
(in margin: angelo bono) per miraculum sicut in christo erat in scientia
et summa tristitia excludunt omnem delec-
tationem et ideo licet angelus malus habeat
actum qui natus est causa delectationis
quantum est de se tamen ille actus non causat
quia eius activitatem suppeditat per deum
non causata sed. Aliter potest dici ad
istud quod aliqua repugnant sibi et sic
incompossibilia quantum ad potentiam creatam que
tamen non repugnant sibi simpliciter et
absolute quantum ad potentiam increatam. Exemplum duo
corpora esse simul repugnat sibi quantum
ad potentiam creatam sed per potentiam dei ab
solutam possunt esse simul patet quia christus
intravit ianuis clausis. Vel aliquis
existens in uno loco potest se movere ad
alium locum naturaliter in quo existit aliud
corpus sed quod replicatur in isto loco existente
primo corpore est impossibile per naturam tamen
per potentiam divinam potest fieri. Ad oppositum
duo scilicet tristitia et delectatio esse simul
in eadem potentia est impossibile quo ad potentiam
creatam et naturaliter quia quo ad illam potentiam
(in margin: ec) repugnant simul licet non repugnant simul
esse quantum ad potentiam increatam et sic istud
unum quantum volitio ab angelo ma-
lo eveniat illa volitio non sufficit
causare delectationem in eo existente sua
tristitia et sic potest ad primum respondere
sine omni miraculo et istud responso est
bona nisi quod volitiones ille quarum oppo-
sita eveniunt sicut sunt volite possunt
intendi et remitti quia videtur verisimile

÷ Circa demonibus non causatur delectatio de eve-
nientibus quod voluit et in angelis bonis non
causatur tristitia cum eveniat quod voluit. Et quomodo
in christo quod fuit beatus causabatur tristitia ex nolitione
conditionata cum quod eveniat

in quam posset unam parum delectationem
causare nisi miraculose impediret. Per (in margin: ad 3m b)
hoc patet ad 2m de christo quod volitio con-
ditionata sufficit ad causandum tristitiam et
suppeditat miraculose vel generalem in-
fluentiam actionis summe delectationis oppositi
illius tristitie concurrendi quia summa illa de- (in margin: compede)
lectatio quodammodo est ex natura sua expellens omnem
tristitiam si illa inesset et prohibens ne resistet (in margin: resistet)
causari si non esset nisi cum actio eius sit
expulsiva suppeditatur per potentiam dei
sicut deus concurrit generaliter generali influ-
entia ad motum cum corpore ad motum suum de uno
loco ad alium et istud corpus expel-
leret illud corpus de alio loco ne
simul existeret nisi cum actio expul-
siva suppeditatur per miraculum in angelo
aut bono licet concurrat generali generali
influentia cum volitione conditionata ad
causandum tristitiam tamen non suppeditat activitatem
illius summe delectationis oppositi tristitie
destruende et hoc in angelo bono
non causatur tristitia sicut in christo quantum ex
certum eveniat. Ad aliud (in margin: ad 2m a)
potest dici quod angelus bonus non habet actum
nolendi absolute aliquem cuius oppositum eveniat
quia beatus non vult aliquid nisi conformiter
in ipso voluntatis divine et non vult aliquid
nisi quod deus vult eum velle et ideo si
vellet aliquid absolute deus impediret ne
eius oppositum eveniat et ideo forsitan non
habet actum nolendi oppositi premii nisi conditiona-
liter puta si placuisset permisit ipse nollet
eum peccare vel potest dici sine velle
absolute sine conditionaliter cuius oppositum
accidit non tamen tristitia causat vel per mira-
culum puta quod deus non concurrit
cum tali volitione ad causandum tristitiam
vel quia tristitia et summa delectatio sibi re- (in margin: c)
pugnant quo ad potentiam creatam sicut
prius dictum est. Si queratur utrum prima
(in margin: †) ratio in primo fuit aliqua rebellio ~~inio-~~
~~...~~ inter vires inferiores
et superiores. Respondeo non fuit aliqua re-
bellio viciosa quia quantumcumque in appe-
titu sensitivo eius fuisset inclinatio et deside-
rium ad actum formalem pena etc. Dico

(in margin: †) Utrum in christo fuit aliqua rebellio

n non habet voluntatem ipsum illius actus
nec unus peccatum. et ut patet alibi in
solis voluntatem consistit peccatum. et nullo
modo in actu exteriori nisi quatenus denotat
eo quod concretae voluntatem. et hoc
et deus non recipit in appetitum sensitivum
ad causandum illum actum et delectationem. vel
et habuit multas voluntates vel aliquam
unam in esse p quam illius actus appe-
titus sensitivus impedimentum. sicut patet per
experientiam patet et aliquis huius actus
defectus et delectationem in appetitu sensitivo
et ipsum praedicti actus. potest intense co-
gitare et velle ad opposita puta papam
esse. et tamen ille actus destruit et delec-
tationem sunt. Et ex hoc patet quod voluntas habet
illum efficaciam contrarium et productivam
sui qualitates corporales. sicut aliquis
p se actum non dicit et tristitiam acquirit sa-
nitatem. et sic forte fuit in primis sed hoc
ipsum ad illos qui erant non dicunt vicios
vel denominatione ex ea quamvis sint
comedere bibere quaesierit sit rebellio
inter illos appetitus sine merito. Quot
enim in cruce sicio et pagis commanent
quadraginta diebus esurient. et p quos
p appetitum sensitivum desiderant cibum
et potum. et tamen sedent vetus vetus nolunt
bibere in cruce. qui statim fuit mortuus
et hi vetus vetus nolunt comedere
qui temptator accessit ad eum. quod in esse
sensibilis ac sensibilis fuit rebellio inter illos appe-
titus. et cum non fuisset in homine si
steterunt in statu innocentiae. si illa re-
bellio non fuisset virtuosa nec vicios.

Opera virtutum et vitia secundum
quod potest Ar. ethicorum in primo in ac-
quisitione virtutis assignat 3. gradus. et
sicut 3. oppositum in acquisitione habitum
vitiosi primi tres sunt quia temperantia
virtus heroica. quia sic dicit. quod continuum
et ille qui habet corruptiones quinque
non tamen sed cum sensibilis vetus hominum
quod sic intelligo. quod continuum et
ille qui appetitum alicuius obiecti delectat
et appetit illa appetitum sensitivum. sed
vetus non dicunt contrarium illius quod et
desiderium ab appetitu sensitivo. et voluntas

∴ Ex intentione cognoscere specialium fuit
cessare delectationem ut estimatio appetitus sensitivi
∴ voluntas p voluntatem hic actum et ex ratione
aliquid corporalis.

∴ In hiis quae virtualia non sunt in firme
sit fuit rebellio virtus in fortis in xpo
de 3. ed. virtus quae time tamen et
vitio contraria. et destruit singulos

o eo libitum sua non vult id quod desi-
derat appetitus sensitivus. sed illud quod
est dictatum a vetus rationem. ita quod in appetitu
illius voluntatem vetus non est obstaculum praeale.
sicut alibi patet. ex eo autem voluntatem fe-
quitur et in tristitia sed habitum in voluntate quo
inclinat ad volendum illud quod dictat
a ratione. et ille habitus voluntatis vetus a
philosophis et stat iste habitus cum temperantia
et virtute. sicut quilibet virtus stat cum
alia. ut alibi patet quantumcumque aliquis
temperatus vel heroicus in voluntate si
habuit corrupisse alias poenas dno modo
et habuit inclinatione voluntatis ad secun-
dum vetus rationem. ad dictum rationem.
et est ita quod continuum hi principaliter illum
habitum inclinatione in voluntate et rationem
actus corrupiscendi appetitus sensitivi non
et ideo quia sunt illi actus contrarii dicunt
aliquis rationem. et quia non. non dicunt
contrarium hi inter vetus philosophi virtutum
sunt habitus voluntatis quod est
valde virtuosum temperantia et temperantia
accipiunt duplicitur uno modo hi inter
vetus philosophi pro illo qui sequitur et vi-
unt hi vetus rationem cum tamen primus
corrupiscentiis. et isto modo temperantia
non distinguitur a continentia hi speciem.
si solum sedum magis pfrium et minus
pfrium. quia id habitus primo oio commissis
posteriori inter suis mitium quod illi actus primi
in appetitu sensitivo commutantur vel volitus
destruantur et alia qualitatis tamen
climatis appetitus sensitivi in actu quam
nec vetus. quia ~~tamen quia~~ nisi ille ha-
bitus commissus in corrupitis in parte sensitiva
Dicunt continentia et id inter sunt illis
corrupiscentiis Dicunt temperantia. quod
Dicunt temperantia. magis stricte et appe
p habitum melius voluntate ad decli
nandum non tamen corrupisse alias primus iam
multum inter. ~~sed~~ si continens talem co
rupiscentiam hi vetus vetus sic dictum
tamen non solum velle fugere contrarias pra
vitatis sed et occasiones illarum. ubi
gratia apprehendere obiecta delectabilia
puta videre thesaurum. et audire.

† de tempe quod duo nec x omne pertinet
ad temperantiam.

Dextera in xpo appetitus sensitivus non fuit aliquid intuitione actus ut delectatio contra voluntatem rectam

p Et occasionem rei talium actuum desiderii appetitus sibimet. et ideo rei ratio dictat quod non solum vos sed et volens fugere illos contentus sed omnes poterit omnes talium contentus ne insultet et tympanum sic accepta Deus bonum spem a contumacia quod ubi illi habitus quoque omnes Deus ~~sed bonum spem~~ spem. Nunc autem rei est omnium penalis actus et habitus virtuosi ut alibi patet et alia ideo rei ratio et Deus sed omnium spem quae est obiectum spiritus tympani et contentus sunt alia prudentia exterendo non. Nam rei ratio quae est obiectum rationis dictat quod non tamen Deus fugere contentus ab punitis ita inhaerentibus. quia opus et ut opus ire. rei autem ratio quae est obiectum potentiae tympani. Dicit quod non tamen Deus fugere contentus ab punitis actualiter inhaerentibus. sed omnes omnes talium. praeter quod non videtur delitia pulchra. non tangit. nec audit turpia colloquia et tristis omnibus. et iste contentus rei Deus spem et virtutes iudices stabit quod obiectus Deus spem et tympanum sicut Deus manus sunt denotat sunt passiones spirituales insunt sunt non. tympanum autem primo non Deus quo Deus temperantia quae insunt quae primae corruptiones. Secundum vero distinguitur a contentus quae sunt illae quae manus in actu virtuosi Deus rei et continuat tales actus virtuosi ~~Deus~~ iudicium Deus accipit vinos pro habitu eliminate ad aliquem actum vitae et quae omnes statuunt homines et quae includunt unicum et hoc ego quae actus et non sicut sustinere morte et roburi igne pro bono rei et fide ratione. Alio modo accipit quod habitus inclinatur ad aliquem actum quem ego non actus quod non exceditur omnes statuunt homines sed tamen ego aliquid exceditur talis actus omnes statuunt homines ubi quae aliquis Deus contentus in tali quidem. quod pro nulla re quae est contra rei omnes vult formari. nolle formari

† Et vitium Graecum dicit accidit et desiderium membra

q rei non excedit omnes statuunt homines sed nolle formari quod ad istam crustam omnes quae est rei ratio vitia excedit omnes statuunt homines. et istae nolitae appetitus omnium formationis si rei ratio dictat quod rei omnes est sustinere pena rationis nel mortis quod est formatus. tunc Deus talis vos velle tales penas animi potest contentare. virtutis modi potestis poterit dicit. et habitus inclinatus ad actum exercendum omnes statuunt homines sunt ego nam actus. sunt ego aliquid rei. et potest inclinare ad actum interiorem in voluntate quod talis parvus sit clarus ~~tales~~ actus exteriores reformare interiores. vel solum inclinat ad actum abstinere hoc quod tales actus sit parvus clarus actus exteriores. primo loquitur. p. De virtute heroica. et quae Deus cum illae est pestis heroica quae habet aliquem habitum in voluntate inclinante ad actum volendi nel nolendi excedentes omnes statuunt homines. ego nam actus nel ego crustam. non potest. et cum hoc patet est fere opus exterius reformare actum interiorem. puta quod aliquis velit volitare clarum ab habitu roburi ad fidem. et patet animi fides deficiunt sustinere voluntate. et tales robustiores in corpore illae minus fidem interiores. pestis heroica. vel si aliquis habet habitum inclinatum ad nolle formam pro nullo quod potest sibi inferri contra rei omnes. si tunc rei ratio dictat quod rei Deus sustinere morte nolle formam. et ipse talia voluntate sustinet. ipse est pestis heroica. Secundo loquendo de illo habitu inclinante in actum interiorem omnes statuunt homines sunt ego aliquid sicut illa dicit ipsa. sed non ipse heroica bonum interiores pestis. et sedum contra loquitur. quod virtus heroica habet principalitate illud habitum in voluntate. et contra contra actus exteriores quod opus ire. Et ideo si aliquis habet tales habitum in voluntate quae inclinat ad volendum

ex distinctione

sententia

nel nolendi aliqd qd contingit
rei statu homis cum na eis nel
ex aliq crusta. et ro si sit nelle
ni, pati fac opus exterior illi voli-
nom, habz pfectissime illu habitu
q e vtis heroica. ni qn qsequt actus
exterior || Et si qualis vtis statute
noluere in vo. respu fornicationis
p. rei rei vlez puta nelle for-
mem pro aliquo qd e q rei rei
vlez ~~nelle formem/ sed statuere~~ et dic-
tante utile. qn rei e pena carce-
ris sustinda. qn velle formem nel qn
formem. vtis tlis mente ad volendi
pena carceris. Ro. qn state vitratis
actu utile et volun. si sicut
qn tunc non met in volendo susti-
ne pena illa. vel qn eiusq ille actus
no e in potate sua. sed met par-
voluerez precedente exprn actis for-
mendi. sed magis statute vtis actu
pdeo in utile et vo. mente illi
ad opus exterius puta ad infundi vo
luntate carceris si sibi committetur
pena carceris. Ro. qn sic qr cum ne-
cessite qua necessitat ad volendi
intre carceris cum mente intraz eum
ni prohibet. qr illud velle vide
sufficiens ad deo et alis potentis
executiuis ad eundi illu actu. et
ora qua sunt ce valentis g. qn stu-
tibus et no impedit nemo sequitur
actus || quo tunc illa actio e mu-
tuza. Dicendi e qr sicut de volendo
ne pre. sed tunc ei. qn
vtis heroica a rotunde et tepe-
ra. Ro. qn distingu. spe. pp rei
pnis tactu. pro o. s. heroica hz
rei rei vlez. que dne rotunde
spe. et p hoc pz qn pro circat qn
ponit qn sunt eqd spe. sed qn dicit
p. gdum eminentiu magis pfectu et
pfectissimum. qr no sd. dicit sic sed
spe. ptinentiu eis habitu ille vo.
q e rotunde augmentu. in infinitum nu
qn fiet vtis heroica. nec est tpan.
Qz quia volun. mentis ad volunz
aliqn sunt alia. et tunc illa voluntas
no met. Et sit. ad aliqn oppz ex
natura.

et hoc qn heroica habz aliud o.
primo multa a. obiecta ad que
nullo mo inclinat teperan. et
rotunda. Et dicendum e vtis ad quarez
stoz habitum in vo. generet
aliqne qua. in appetitu sensitiuo
inclinat ad actus conformes actibz
interiorib. et si sic quo ille qua-
tates in appetitu sensitiuo incli
nates ad actus conformes rotunde. qn
rotunde spe. voledo habz pnas
corrupte ab in appetitu sensitiuo ex
quo poni quat. qualitas incli
nas ad actu contrariu contrariare
qn ad actu qformiu sibi. sed ad ge-
neraloez tempan. in vo. sunt
acti. vno no sunt alio se. remisso
illoz actuu in appetitu sensitiuo nl
totaliter destruit tepatis. Ro. qo
loquendo vt plus no solet fugit
p actu nolendi contrariu ab inclinatis
q omnes thomi. et ro p actu te
pera. pnt illi actus totaliter de-
truu. Cod. no Dicendum e de virtutibz
heroica. q pnt ne aliqne virtutes
positiue generari in appetitu sensi-
tiuo ad quarez thomi habitum
Ro. aliqne sunt virtutes in vo. qbus
corrudet actus in pte sensitiua. qm
pnt quada denoia. ex ea sicut
e de tepan. ea ribaua et poculis
castitas coniugal. Alie sunt virtutes
quibus no correspodet illis actus
in appetitu sensitiuo. sicut virgo tuo
pauptas et illis virtutibz q sunt
do primo que corrudet alie qua
litates in appetitu sensitiuo sicut ex
tepatia comestioe frequentia qua
alia qualitas in pte sensitiua inclinat
ad actus consimiles. et si aliqnes
est heroica ea comestibilia et
potabilia sicut sunt chazaueth
q pro nullo qd sunt q rei rotunde
volunt comede carnes porcinas
et ro p. Dicendum eis rei sustinent
mortem tali forte virtuti poterit cor-
D. ad omnez hitum. vo. generat a
liq qlitez in appetitu sensitiuo

t ꝛ̃spondet alia qualitas ⁊ ptes spiritu
generata. ex actibus fidei et charitatis.
sicut de quibusdam sanctis legimus qui fuerunt
mult. ꝛ̃ mirabiles ⁊ corporibus per actus
fidei et charitatis exercitatis virtutibus vo-
lunt. ex quibus talis qualitas ge-
neratur. | Generatur ad 2.m dico q̃ si
iste qualitas ⁊ pte spiritu generantur
ita cum magis mel. ad obiectum quam
ad obiectum temporalem et virtutem hodie
tue solus Dr. sidus magis pfectus
et minus pfectus. et sicut vna qualitas
mouet si generatur ita dicunt alia sicut
dicunt sapientes. quam pter quod ex magis in
clinat ad actus eius sicut pter de
qualitate generata ita habitus et po-
tentia. et de 4.a generata ita veneratio
Sed nunc dicendum est de habitibus opt.
pducit tibus quos ponit philosophus ibi.
qui sunt intellectualis. moralis. et bestialis
qui tamen 2.m ⁊ vo.te est
habitus quo aliquis huius corporis pulchri
dimittit rationem rationis et vult libe-
sequi corporis illius. malicia sunt i-
temperantia est habitus vitiosus quo aliquis
non tam sequitur rationem ab inhen.
primo vult quod ordinem habendi illos
actus. bestialis est ille qui contra rationem
rationis vult illos quos habet ratione ali-
quod q̃ magis. et isti habitus ⁊ vo.te
distinguuntur sunt. quia alia est ratio
dicitur quia habet aliquid obiectum
dicitur sunt. De qualitatibus gratie ⁊ pte
spiritu potest hic dici sicut prius dictum
est de virtutibus. Virtutum est quod
sunt moralis acquisitus. vno modo pro
omni notitia scientia que cuidentem
habere potest per doctrinam. et hoc p-
cedit ex principiis per se notis. ut hic.
Bonifactio est beneficiendum. sed qui-
libet liberatus aliquem a morte est
bonifactus quia omni tali est bonificandum
Alio modo acquisitus pro notitia sanctificata
cuidente que solum habetur et ha-
bere potest per experientiam et multo
cuidentem per doctrinam. vbi gratia hoc
de distinctione sancte moralis a prudentia

v quilibet iracundia ex illi occasione est per
pulchrum verba lenienda et mitigandum.
non potest cuidentem sanari nisi per experientiam
ex hoc sit quia hoc hic per experientiam notitiam
cuidentem de multis propositis sunt. hic puta
quia iste sit mitigandum et ille et sic
de multis aliis. Cum multum prudentia
acquisitus. vno modo pro notitia e-
uidentia alicuius propositi singulis que sunt
habere multum experientiam. vbi gratia no-
titia hic cuidentem iste est mitigandum per
pulchrum vbi que est cuidentem virtute
huius continuentur ille mitigantur per-
tinet vnum et hic rogo sicut per experien-
tiam. Alio modo acquisitus potest per notitiam
cuidentem aliquem vbi pter. que sunt
cuidentem rogando per experientiam ut quia
omnis iracundia est sic lenienda. tunc dico
quia acquisitio sanitatis moralis primo modo
pro notitia sancta cuidentia que poten-
cuidentem acquiritur per doctrinam sicut Dr.
a prudentia. utrique modo dicitur quia quil-
libet acquisitus prudentia potest solum acqui-
ri per experientiam. secundo sanitas moralis
2.o modo. sicut sanitas nobilis et prudentia con-
tingit dicta sunt dicitur potest experientia
sic ad Dr.m a ipse dicta prudentia
quia prudentia ita singulariter a ita cura
vbi. et sic patet quia sanitas naturalis et
prudentia Dr.m spec. Ex hoc patet quia
non bene assignat hoc dicit ⁊ primo ut
sanitas moralis et prudentia. et ⁊ hoc
quia sanitas nobilis est de vtibus et dicit
cuidentia et multum solum prudentia est
de ~~pubis~~ et dicit tunc et ipsum. ~~pubis~~ pubis
7.m tertio quia supponit quia sanitas nobilis non di-
cit in multum prudentia quod falsum est quia
aliquis potest habere notitiam cuidentem
alicuius propositi vbi per doctrinam ut huius omnis bonifactio est bonifacienda
et notitia cuidentem alicuius
propositi ~~contin~~ supte sub propositi
vbi et hoc per experientiam puta quia iste
est bonifactor. quia indit cum sic fuerit
aliquis notitia non est prudentia quia non est

directum. Ho ppl eundem rorlu-
dit. q. ti. sic bn. e fatuedy. et notat
hmi ppomb pti. Digit time. in
prapim sequente interiori vel exteriori
et tamen notat hmi gloriosi no
e prudens. q. ista acquirit. p doctrinam
et no p exercitium. tu q. supponit
q. sua no digit time. q. e vlm.
et prudens digit time. q. e pti
culariu. ex hoc dat intelligi. q. qd'
libi pti time. digit ei vlm supp
prop. qd' fili e. q. ipm pm no
e n. cave ppm. nec aut potest time
notat vlm ppomb cave ppm. sic
notat pticulariu ppomb. sicut patet q.
notatur maior vlm et minor pti
culariu eque digit in prapim se
quente. q. ambe iste notat sunt 2
re penales supp notat pti. gloriosi
que time digit sunt cum
prapim. tra q. nequit notat pnia cum
q. alia. sed ambe eque time cauta
illa notat. q. eque time digit in pnia
illa q. sunt. ra ra. Qz dnt e quo
utuetur conducit. De qo dm e alibi
in. i. por. sup. 3. sunt octo. Qz
pt illa sunt q. aliquo utuetur appa
rent. secundo habuit vicios alia vir
tuti. aliquo no. nu ta rotunc. q.
tempan. de quibus sup dm e appa
rent. secundo vicia alis ututibus oppo
sita. quatuor ut. sti habuit augmen
tum in infinitum. vel usq ad
dnm summum possibile sibi. cum ro
e. q. iste ututes habent ratio voc pti
culariu pro obiecto. puta q. tales pno
ib e sic cli. q. q. opz et sicut opz.
nec aut ro pticulariu potest ce ra
ra ista maz. et si no sit ro pti
ra ra alia puta ra. acti venc
reob. et no ra peccaz. quia dicte
sunt rationes hmi. et p quas pt
ce ra ro ra una maz et erro
nea ra alia. et p quas nos clicis
prapim q. forzmus. mo illis rocis
clicit. una prapim utiosa ra ratio
voc. erronea. et dato q. utiz ro

Digē. 1.

1. et una pxi prasi ra rōm

÷ Qz alia ututes appetunt pcei hitus
vicios alia non

cet ra. ad nos ro libitate sua ro
rot. vm rom ppim clicis. et utuo
se. et discordat ab alia ra et sic
vicioste. p rout ratio voc. sz uirtu
sum. pfia quia pot Dei. sz ututes
heroica. sunt ro nu acti sunt ro
rusta. alia lig no dicat. ppe he
roica. sz intelligi phi n. q. rot
acti exterior. illa unus quatuor se
cum vicia op. aliqui ututes lig
tales uti possit ce sunt quasi a
utute. cum ro e. q. tales uti habi
pro obiecto voc vlz. et no tm
pti. puta habes castitas sup phi
pfia ut uti heroica. sz ista voc
vlz pro obiecto q. pro nullo qd'
e h. ratio ra. vult fieri h. castitate.
et ro si sibi quaerit. pcia mortal vel
promittat sibi maior pena et
sic. ad hoc q. formior. et ro ra
pti. dicit q. no e tuc forum
pro morte n. p pena n. p aliquo
tum. tale. n. state illa utute pfia et
rac vli et pti. no pot tales fieri
tuti. nec amici h. q. scoci nuclusa.
q. dato q. velit formidi. p pena
tuc velit cadere. q. a ra. p aliq
qd' e h. ratio voc. et h. voc vlz
pro nullo qd' e h. voc ratio. si vel
le cadere a cui. et p quas mo voc
vlz stricte uti pfia. ut actioc illa
pti. rout ratio voc. cet no pfia.
et sic simul cet pfia et no pfia.

Explicit. 3. octo sup simb vel

Q I II III Sñ

Verum sacramenta noue legis sunt res efficiunt gratiam sic. quia illud quod potest ponere a deo et per ipsum est creatum. hoc patet per hoc quod nec quod nec creatum est ad eum esse secundum aliquid sed posito sacramento potest gratia et per ipsum amoto removere gratiam quod est. Ad secundum si sacramenta noue legis non sunt causa gratie aut hoc est quia substantia non potest agere in spiritum. aut quia gratia est prorsus produabilis per creatorem. aut quia sacramentum est ignobilius gratia quam deus. primum non impedit. quia obstat et fluxum agere in animam. secundum quia illud quod solum est creabile non requirit aliud esse quam esse principalis agentis creatis quod requiritur sacramentum esse. tertium impedit. quia non est de ratione efficientis principalis. quia sit nobilior suo effectu. Ad tertium sicut magis in libro sacramentum est visibilis quam visibilis forma. ita ut eius filium gratia. et ita exponitur sed in nullo gratia est ni in gratia res efficitur. quod. Ad oppositum auctoritas di. 4. 13 soli deo gratia anima illuminare. illud autem est per gratiam. quod nihil aliud potest efficere gratiam. Circa istam questionem sic proceditur videtur est quid sit sacramentum. 1o ad quod

Circa primum sciendum quod duplex est diffinitio. primo ar. 2o pg. 7 vna est ordo exponens quid rei. alia est diffinitio quid nominis. primo modo nihil diffinitur nisi sit res vel. et si sit vna vnitate quamuis exprimat diffinitur per genus et differentias essentiales. et sic aggregatum non potest diffiniri. si autem sit simplex sicut angelus anima. sic potest diffiniri per genus et differentias accidentalis. et multos gradus quorum quilibet est in plurib. et totum in eq. 2o potest esse non diffiniri quidem significat illud in recto vel in obliquo. et pro nomine quodcumque potest poni nomen. sed significat per vnum nomen. Ad quod dicendum quod sacramentum non potest diffiniri primo modo sed secundo modo. et sic dicendum quod exponendum quod nomen est istam. hic efficiunt effectum dei gratiam tuam. ista autem oratio non probatur non de facto nisi de substantia. si tunc deus instituerit spiritum ad sic significandum effectum dei gratiam tuam. sed sufficit et quod potest esse rationes spiritualibus et sic. licet de facto remaneat tunc sic. nisi sacramentum dicit. remanet tunc vnum receptum quantum. Circa 2m est vna opinio quod oes rogid. ponunt sacramenta noue legis causare gratiam. quia aliud non potest salutem auctoritas sed quia potest dici quod deus pepegit fedus cum gente quatenus quicumque accipit ille signum efficiens sibi gratiam. sicut si ego ordinaret quicumque recipit de natum pluribus quod iste rex dorum. et tunc de multis pluribus est ita sunt quia non exprimit illum dominum. et sic est in propto de sacro exprimit gratiam. quod probat esse plus. primo sic. ita sunt quia non si nihil faciat ad minuendum effectum nisi deponendo nec melioriando. nihil habet supra ratione per nec per quam dicit non diffiniri sacramentum. 1o quia non differret a sacramentis veteris legis. 2m quia non est ratio tunc sed tunc non. Deo dicit ista opinio quod ex sacramentis duo sequuntur in anima. vnum quod est sacramentum et res. sicut caracter nihil aliquid oritur et exprimit illum sunt res efficiens. quod aliud quod est res tunc sit gratia et exprimit illum sunt res disponens. disponens quae necessitas. Ad tertium eundem dicit esse sciendum quod ita efficiens potest duplex dupli. primo ex parte effectus sit in disponendo et perfectum. alio ex parte rei sit in preparando et instrumentum. instrumentum autem exprimit duo actio. vna ex parte mouentis alia mouendi motum a principali agente. sicut patet de calore exprimit dictum multum. et actio instrumenti alia attingit ad obiectum perfectum. aliquid non. per tunc ad ad ultimum illud quod sibi. 3t ex parte mouentis sicut patet de qualitatibus actus exprimit clarum et

tunc ipsa gratia exprimit spiritualiter sed non illa libertas et diffinitio quod ex primete dei non potest esse per hoc effectum dei gratiam

ar. 4 2m

.o. tho. 1 2. q. 1. a. 2

Q I

nec quidem. Dicit g° q̃ ipsum ministerium
deo ē pulc agendo sed pp ggrutatē
instituendi virtutē instrūtis quibus nō respicit
actio aliqua virtutis pp se sed instrūtū
ptinet. Ad aliquē effectū in aliū sed
tm̄ dispositū ad vlt̄m effectū q̃ ē gratia.
Et si quidē virtus hoc agat tm̄ p
virtutē naturaleē vel supnaturaleē. Dicit
q̃ nec ē ponē aliquā virtutē super
naturaleē in sacrīs. et ista virtus nō potest
ē 2ū quidē. q̃ vlas nō ē pnt̄m ac
tionib. ideo dicit q̃ virtus agendi pp
nomat agentē. et nō alit ponēdā
ē in pulc. et alit in instrālib. q̃ pulc
agit p exigentiā sive formē. et nō. est
qualitatis hūi ē applicatio. Instrūm
tale agit mīstrū nō. ō virtus cū
pp nomina motū hoc ad ā applicāt
et distinctū. Dicit ista opinione ad
ducēdā multē auctōes et rationes. p̃a
ē q̃. quē dicit q̃ tantū ē virtus aq̃
baptis. q̃ corpus tangit et ēt abluit
Sic beda super lucā. p̃ tactu mundis
sime carnis sue. vim gratiam cō
tulit aquis. Ptea et q̃ ē ita fū
damentalis op. p̃ ōēs sacramēta
nōne legis efficiant q̃d significant. sacra
verbis legis nō. et q̃ ē dicā mt̄ hoc
et illud. Ō mgr̄ in hīc q̃ nō quē
salutē in sacramētis q̃ in eis sed par
illa a deo. q̃ pp. a deinēt pulc
agentib. et q̃ pp. p̄ instrālibus.
Sic hoc nomen ē nobilissimū g° habet
sacra nobilissima. sp̄ nobilis ē hic
thes virtutis q̃ nō habet. g° ita
similiter dicī ē mt̄ generādi quā
nā et sua ē generādi. sed ibi ma
disponit g° hic. Contra ista opinio
nē. primo q̃ rationes sive q̃ aliā nō
concludūt. primā nō. q̃ ea sunt quā
nō. ‡ aliquid poli dicī q̃ ea p ac. p̄
cūd. q̃ meritū nō ē n̄ ea sunt quā
nō ipsū primi et gratia. q̃ nec est
principal nec instrālis. sic. passio p̄
ē ea sunt quā nō ipsū g° et tri
nitas ē ea p ac. Ō ea p ac. ē
illa quā amota nihil mīnus pōnt
esse. Ō. de albo q̃d ē ea p ac.

ipsum actū. ēdicī. sed amotis sacris nō
sequitur aliquid in anim. nec consistit
g° ita. Ō. ō nō concludit. q̃ per
aliū nō. Dicit. q̃ illa nō significabit
efficaciā sicut ista. Contra 2ū q̃ nō
tenet aliqd̄ thē in anim. q̃ illud impossibile. nec grat
nec ē forma naturalis nec supnaturalis. nō q̃d gratia
naturalis. q̃ tunc quilibet poz habere. nā nec disposi
lis. nec supnaturalis. q̃ tunc caret. et natura ad gratiam
p rōnē sacrī nihil fiat ēptū ad
illud impossibile. Ō q̃ g° quē illud
impossibile cū naturalis gratia aut tm̄
ex parte dīnū. aut ē dispositio
aliū actus aut passio. nō p̄ 2ō
q̃ ex hoc pōt dici q̃ sacra sunt non ē ō
gratia. nec 2ō q̃ gratia ēt. et nā ē
passio sufficiēs dispositio. Contra 3ū q̃
q̃ nō sit talis in sacrīs. ergo per
argumēta ista p̄ō. q̃ in nullo gratia
pōt poni. q̃ nō in gratia sibi certū ē.
nec ac. q̃ pōt disputārī p singulis
predicamēta accidētis. Ad illud dicī
q̃ cū impletū q̃d ē in aliū sīdī
q̃ cū applicētur dicī p̄ gratia. et nō
thē cū nō ē in gratia n̄ p reductionē
sicut motus. et nō q̃ virtus id q̃ gratia
in quo ē virtus completa principalis
agentis. quē ē qualitatis. nec in quo
est si ē in gratia reductē. q̃ virtus mutū
nō ē in gratia. Contra nihil ē in
gratia p reductionē n̄ q̃d ē mutū illi
q̃d ē in gratia p se. sunt quē nō pōt
esse. pōt de nā et forma. g° cū ista virtus
nō sit mutū aliū q̃d ē p se in gratia
nō est in gratia p reductionē. Ō hoc ac
ant̄ ptīnī q̃ illa virtus ē in eōdē gratia
forma pulc. q̃ virtus influēs in eōdē nō ē
in eōdē gratia sed ānā vegetativā. g°
sibi nec in oppositō. q̃ aliū est illa
virtus in eōdē gratia in quo ē dicī cum
ipsa sit agens pulc. Ō. si dicī est
in gratia ē in gratia sibi. et ita ista vir
tus est in gratia p reductionē.
Ad. sic. ista virtus aut q̃ntū mutū
donat maior. aut minus. nec nec
non mīnus maior. nec minus certū ē.
g° mt̄ meritū. et tunc ē pōt nihil virtus.

ēdicī

sigmficat

nec grat

ad gratiam

ex parte dīna

Dicat² ꝑ sicut ista vtis nō potest poni
in gracia nisi ꝑ reductionem naturae constitu
in aliquo gradu boni nisi ꝑ reductionem ad
Deum² aut ad bonum maius in quibus
est gratia quae quodam est boni complem
ipsius virtutis et finis eius Contingit reduc
tionem ad gradum boni alterius esse in eodem
gracia cum illo ad quem reducitur sed vtis
non est in eodem gracia cum gracia quia patet
sic ꝑ est in illo gracia ꝑ reductionem in
quo est forma principalis agentis quae non
est in eodem gracia cum gracia Ad si sic
tunc octo actionibus nisi malis ordinate
ad beatitudinem essent bona maiora et
qualitates ordinate ad aliquem intellectum
est in eodem gracia cum aliquo intellectum
ꝑ reductionem Ad vtis spiritualis non
potest esse subiectum in re corporali quia non
est in sacramentis Ad ꝑ vetus est fides
sunt completa et tria fides esse supplentur
potest esse ꝑ modum intentionis sicut i
instrumentis motus ab arte est vtis artificiosus
huius audibilis eorum ratione disciplinae fides p i. de
sua ratione ordinis intentionis quod est i. are
in motu est vtis sibi separata motus fides
possibilis et sequens agit in virtute arte
Contingit quod ista vtis dicitur spiritualis aut
ꝑ materiam est physica spiritus aut ꝑ est
indivisibilis aut ꝑ fides esse completa
et diminutum aut ꝑ tria fides esse obiectum
tunc et non subiectum rationis Ad ii non
probat ꝑ talis vtis non potest esse in corpore
nisi alicui physico spiritus materialis nec simpli
materialis potest esse in corpore aliquid intellectus
et voluntas et hoc quod punctum esse subiectum
in lapide nisi ꝑ 2 ꝑ quia multi physici
tuo ab ista impressa potest esse tota in
toto et tota in qualibet parte sicut
est ista nisi ꝑ 3 ꝑ quia tunc motus possit
Dei spiritualis nisi ꝑ 4 ꝑ quia tunc non
est in sacramentis subiectum Ad ista
virtus 2 vocat virtutem alia michil est et si nata res
tunc nec physica nec accidens et tunc est ꝑ
se in gracia et habet esse completum
sibi virtutem Ad 2 corporalis sunt non sunt ad
ꝑ quia instrumentum michil recipit a no
tore nisi motum localem Sicut huius au

debilis contra sententiam disciplinam
in aliquid sicut motus non recipit a physica separata
a motum sicut sensus agit virtute ca
lore quem est forma applicata Ad 2 ad
quod primo punctum unum ad 3 quae pre
dicta sunt et auctoritates ꝑ ratione cum sit illud
ad cum esse sequitur aliud. Dicunt potest
accipi. Unus modus quia esse non est ad pri
ma et esse unum sed habitus esse solus
vocatur aliquid. Alio modo dicitur ꝑ actus mu
torum Dei ratione principii esse solus vocatur
aliquid iste modus dicunt Dominus. et ratione sunt
quae non Dei ratione primo Dico ꝑ sacra
non sunt ratione gratiae Ad primo
primo ondam ꝑ sacra ꝑ virtute habent
non caut gratiam nisi aliquid primum gratiae i
stratum Ad 2 dico ꝑ nec ꝑ virtute esse
collata Primum probo sic de agente instru
mentali agit impetum motus ab agente pri
mali ergo cum ergo si sacra sunt esse instru
mentalis respectu gratiae non nisi motu ad
formam nisi motu locali. Non primo modo
quia illa virtute de qua probatur est
ꝑ nec augmentata nec alterata nec
modum motu locali. ꝑ ita potest Deus instrue
mentum physica esse ut significet gratiam
sicut physica motus. ꝑ ꝑ aqua et quia non
modus hoc est solum ꝑ accidens ꝑ Deus possit
ordinare ꝑ illa mundare quia cum
corpus tangit ergo sicut in albedo
aqua motus Ad agentis instrumentalis
Distinctio effectuum fit Dispositio motus
localis potest de fabro sed in esse sacra
mentis manutibus potest Deus ordinare
ꝑ haeant vocem sacri respectu multorum
essentium sicut aliquid ꝑ tactum aqua
ex baptizans et spiritus et sic de multis
aliis Ad agentis instrumentalis quia equalis
respicit gratiam et aliud esse spiritualis quia
equalis potest agere gratiam sicut aliunde
esse Ad corpus michil agit i aliquid
non fit actus et habitus sed multum istorum
agit sacrum in quantum Ad 2 dico ꝑ
michil agit ꝑ virtute sibi collata ꝑ
si sic ergo hoc esse non fit instrumentum recipit
aliquid foras sed hoc non est necessarium

o ꝑ a

l: esse alicui sicut modo
ꝑ ad esse unum
respicit esse alicui

l. iste 2 modus non primo
modo non i naturis
sed virtute dicit a
lia cum sunt quae
non re aliquid esse
fit i voluntatis potest
esse talis causa

ad tisse

esse

q. sit sic. aut hoc est ppter perfectior in
strumentum. aut ppter imperfectior. nō ppter
perfectior. q. sufficit q. sit imperfectior
forma pnis agentis. nec ppter 2m. q. forma
ppria est instrumēti est perfectior illa forma
superadducta. Ad 3m. dicit dicitur signalis est
perfectior virtute mālis cum sint eādem ro
ne. si ergo in sacris sit virtus supernatural
se. ergo. Ad 4m. q. nō est alius pnis
grē vel nec q. sit ponendum. q. frustra
ponitur cum nec sit effectus grē nec
ereptiuus. Ad 5m. tūc sacra etrāta nihil
agerent nec essent. cum sint pnis cātā
illa dispositio in dicto. Ad 6m. Dico. q.
sacra sunt cōgrua. q. Deus sic instituit
q. nō gerēt nec poēnt sacramēta et sa
cramēto posito gerēt. et nō est causa
sunt quia nō. vel in mālibus nō ge
dicō aliqui cātā sunt quia nō mer mēta
nec tūc esset alicui effectus. sed in vo
luntariis bn potest esse tālis rō. Ad 7m.
si pdēa sunt aliqua dubia. pnū
est q. videt. q. ordo exprimens quid nobis
nō sit diffinito. q. tūc p. 1m. ac. 2m. nec
et 2o pg. 4. ocb huiusmodi cōcludit diffinito
p. ocb silogismus et tota historia troya
na. q. potest poni vnus nomen hūs. Q.
qd p. 1m. q. ordinis. Ad 1m. dubium est
q. videt. q. sacrum dicat aliquid vnum.
q. sacrum dicat subiectum. verbum. tū q.
sacramēta sunt sig. sig. aut dicit
aliquid sig. et p quib sig. dicit. 2m.
nō valeat ergo. cum q. 2o mēte. q.
q. oē nomen nō ēnomen habz vnū signū.
cum q. sacrum dicit de aliquo et nō
de ab. q. nullū abtē est sacramēt.
ergo de 2o nō vāli ergo verbum. Ad 3m.
dicit est. q. videt. q. id illud quo
posito potest aliud sit cā ppia seu ppe
dicā. q. nō est de rōe cē q. ad qua
ne. sequitur effectus hoc n possit esse sine
ergo sufficit q. ipsa potest poni effectus.
et q. nō potest effectus sine ergo sacra
mēta sunt ppe tā. Ad 4m. est. quia
videt. q. nō est impossibile sacrum agere
in alio. cum q. sacramēta sunt medi
cina quedā. sed medicina habz virtutem
effectiuā ex parte sanitatis. cum q. ignis
et ustum post agere in ferrum. Ad 5m.
Dico q. nō est ordo est diffinito. sed ordo
hūs quod significat. p. nō diffinitum. q.
sit sig. cum et nō signū nōis. et sic
historia troiana nō est diffinita. quia
nō exprimit qd sigat. p. vnū nō. et
sile est signū alicui et nō sig. Ad 6m.
Dicit. q. potest poni vnū nō. hūs tota
historia troiana vel aliud qd sigat
tota historia troyana. Ad 7m. q. equit
ad diffinitionem nōis q. sit ordo p. hūs
de diffinito. quia ergo nō est ista historia
tota. q. in est nomen nō importat
plures. q. nō pnit de aliquo vno
diffinito pri. nec p. rōnē in tali diffini
tōe exprimit. Ad 8m. dicit. q. talis
ordo nō p. pdicat de diffinito. nā his
est flā valeat et loq. pnātq. rōne. Dico
q. nō opt q. p. vel pdicat de diffi
nito. nisi forte sumat diffinitū mālis
Ad 2m. Dico q. sacramēt. nullū est
rōnis impōsit. hoc probo. q. sicut
ēpōnis vālis nō adducit aliquem de
nomen. nec p. actū vālis nomen nec etiam
nec ēpōnis ēpōnis. sed adi sphr vocē
sacri de nomen sine tali actu nisi
q. pauci. vel nō plus impōnit sacrum
est. rōnis ēpōnis sig. sed signum nō im
portat. q. sig. post de nomen signū
sine ōi q. pacto nisi. pts de p. bap
tismo. vel pts bap. hūs sacrum gratiā
et ad nō. et tū sine omni nisi. q.
peccātis. pts nisi p. cpo. De voce sig
nificata plata de nomen. et est de
signo sed aliquem bruto. Ad 3m. Dico
q. sicut pnā. cum pribus sequitur hūs
nō fit aliqd vnum. sed plura vnum
vel et aliud in obliquo. ita hoc
nō. sacrum. et nō tūc nō
sit equiuocum. tamen nō equit tūs
ventis mēte quorum ēpōnis. pts de
hoc nomen ventis. plūs. vnum sunt. et
sic de aliis. Ad 4m. Dico q.
rōnis. Ad 2m. Dico q. suffi
cit vnus ordinis et nō equit alia

omib a pte ri. n' qn no'l ft aliqd
qd' no conuet distinctu nel sigtu p
Ad aliud de cra et effru dico q de
roe re e q possit vtute ppa seq
effectu ex na ri et malit. sic no
e in ppositio. Ad aliud dico q
sbie no pot agere in anz n' nec de
aliquo spiu nec putat nec cog
roe. et ro cu no sit notu q non
possit alit agere in anz q ro no
dro. ro qdo q no alio mo pot agere
in anz Ad ar'l dico q sat sep
tura loquit silitu. q sic p recep
cez medicine se sanitas etu per
mstrium sacrorum se gra Ad
ar tia aliq oponit dico q no valz
q cra p ar e quia no positu no mg
po effrib sed sacra sunt re. quia
sunc ill no dat dcy gratz Ad ai
gusti'l dico. q dcy sic tagit q p
actoez dei p effrib gra Ad a
beda dico q no intelligit q vtq aliq
fiat collata aquib sed dcy ordinat
q qn in aqua fit sacrm bap
tme gferet gra Ad aliud dico
q no quod salute fidelis Ad a
dico q sacrm no e potes effice
gratz Ad aliud de silitudine dico
q de fora e filia gte Ad primu
pnle dico q vez e si sit ex na
ri. qn tn e ex vo alit no est
vez. sic e in ppositio Ad aliud dc
q nulla illay razy e suffi sed stu
q effrib no e pduabil n' a solo
deo Ad aliud dico q sacra sut
ra quia posita dcy vult agere et
alit no et hc de pa quoc qq e

Q. III. Cum cuilibz bap'l cripe
ti caracter impmat q non
q si sic. hoc no ect nisi ppter
raz. tunc aut alia sacra in qbz
no impm caract sut exercitio
ri. pz de cuia ppa qd ic
q cru q ad id valebat ad qd
no valz baptismus. no impssit
caracterez qd nec baptismus. q alia

sacra n' p septem sacra n' p septem n' p rom de ductu de ecc nos

ans pz.

cum cru et pay bap to esset duo
caracteres nel nulli Ad oppo e
dam libro q to ca o pot pot si
gill in diffmoe baptismi Ad
questioez dz q opz caracterez impm
ac cuilibz vtute cripti bapti
vbi primo declara q e fora ab cu
de gne quat. 2o q e in po ac
nte va et no in ce. 3o q in bap
tismo impmit caract baptisato.
Dnm pz q omib sta attribuit
caracteri. qd' e signu distinctiu et
qfigatiu sunc ~~assistiu~~. sed sta tia
no put copete n' sore ab te. de po
pz q signu p foraz quia sibi vel mte
impmit fiat deuire in rogioez
alti. sed ello in nulla cognione
fiat deuire De 2o ecl pz
q ello no distinguit cu dc sit
ella gd fora ab tia De 3o patz
q simlitudo finda in omte qua
litatu Ad pnle pz. sic q sit in
2a spe qua te. q no e in 2da spe.
q ibi no e n' fora qualitas sic sunc
in 3a q hm ~~phm~~ ~~phm~~ 3a
spes qualitatu e mt qualitates sibi
bles que sol sut in pte sbiua in
in pa. q 2o ethica po possim simp
sed habitu nol sterny ad passiones
bn nel male. q caract ordinatu
ad aliud simp sic sacdo e quo
qnb pot cofice sim et abte si
bn sunc male ipe cofiet. gd no e
habitu. nec dispositio. q dispositio
e habitu imperfecti. gd e in 2a spe
Dnm nulibz in nd opetur opacoes
spe gd ingenerat in vita spiuali
copetunt opacoes spe sed vbi sut
op acoes spe sunt spia pnle et ie
no sunt nisi qualitates in 2a spe q
dicu po et sut siles ill vtutibz
q nbz sacra habet efficaciam sibi
indicta Ad ar'l pba siz q sit
in po ac mte va q sit in po ac
q sicut gra que e spualis vite

Opio

2o q e m 2a spe

assistatum

dmestue

9.q.

cp in statuendo

// in assilare //

punctum. et in eis anima. ita in potest punctibus et in potest malis anima. Et sit in intellectum primo. quia primo punctum in pte mediat. sed cum circumferentia principaliter pertinet in ¶ Quod quia sicut et in malibus ita et in superna libus. sed in malibus apparet aliquis operationes et dare poni actus et passiones. quod silet in supernalibus operationes apparent operationes supernalium principia supernalia. Quamvis autem punctum et caritas quod in ¶ Contra ista opinione quod sit de genere quantitatis non probatur. et sit aliquid abstractum / et punctum cum illo et a. ab a finito. quod punctum dicitur de caritate quemcumque illorum sic abstractum. quia patet quia potest esse signum sic accidens abstractum. Ulterius quia nihil est signum malum nec supernalis. si malum tunc potest ita bonum illo sic esse signum malum. et indueret cognoscere sicut accidens abstractum. Ulterius quia sicut et aliquid ut abstractum. Denuo in generis illis punctum quia ibi est subiectum substantialis accidens. ita si videtur aliquid illo mutatum posse videntur deuenire in generis subiecti substantialis illud illorum. quia nihil plus dependit in accidens abstractum. si sit signum esse mutatum tunc potest quibus ita constituere accidens ad bonum hoc nec illud sicut potest imponere accidens abstractum esse quod sit significare et ad potest mutatione ¶ Preterea potest dicere et affirmare sic accidens abstractum. quia sicut accidens abstractum dicitur assimilare alii. quia sunt silet et in alia et dicere ab aliquo. quia sunt silet non est in eo. quia alii non assilat nec distinguit. ita illo potest esse assimilare et dicere. quia sunt silet et in uno et non in alio. Sed non concludit non quia caritas possit esse in 3a specie quantitatis. quia aut iterum quia illa quae sunt in 3a specie qualitatis sunt in pte specie mutationis subiectum. et hoc non oportet quia albedo et silentium sunt in specie bonum aut dicuntur esse in pte specie mutationis quia inferunt passiones speciebus. et hoc non vult quia aliquis qualitatis sunt in herba et in veneno quia non potest agnoscere per aliquem sensum. sed solum agnoscere per operationem corporis sicut qualitates in veneno per interioritatem. et tunc illae qualitates non potest poni in 3a specie ¶ Dicit quia quantitates sunt in 2a specie. quia sunt principia operationum / Calor est primum operationum et tunc non est in 2a specie sed in 3a / et hoc possibile ¶ Preterea non potest quod caritas possit esse in prima specie quia est principium primum. ita potest quia habitus. et tunc illae habitus non potest disponere ad bonum nec malum operandum. et ut primum primum nullum potest errare nec sic habere sub ista distinctione bonum nec malum ¶ Hic tunc appetitus sunt habitus. et tunc non disponunt mutatum ad appetendum bonum nec malum. hoc silet in appetitum potest caritas poni habitus abstractum hoc quia disponunt habitus ad operandum bonum nec malum ¶ Preterea sicut aliquis actus potest esse quod inclinat ad bonum et malum ita et habitus. hoc illo. Item possit et bonum et mala operari indutum. Dicit quia quantum malum vitii habitus ita quantum bonum nec malum vitii potest poni et habitus. quia potest apparet actum sunt et habitus apparet actum sub illo quantitatis bonum et malum non vitii / sed ita est quantum Dicit quia sunt p. 2o ethicorum et quia esse causa potest oribus aut potentiis operibus. et sup illo causa ipsum aut detiatur esse quia potest predicit actum nec quantum nec augmentum per actum / quantum et augmentum per actum sed quia inclinat ad actum bonum nec malum hoc non ¶ Ad p. 2o ethicorum Dicit quia loquitur de habitibus inclinantibus quia sunt laudabilis et vituperabilis quia sunt habitus optimi quia non inclinant ad bonum operandum et alia ad malum. sed habitus primum et habitus appetitus non habet illa obiecta ad sunt indeterminata nec sunt determinata

nel nuna b ad bn nel ad nulle opandu.
¶ Ꝑ ij hoc qd' Dicit q̃ caract' ē in 2a
spē quatl/q̃ qio quod nullat p poz
nāleq; aut oē actuq; nel passiuq;
rippōn aliquq; actu. a' oē actum
nel passiuū det' p aliquē habi-
tuq; ad actū bo' nel malū. Non
p'mo nūq̃ q̃ tuē oīb forā de 2a spē
ez in 2a spē/q̃ oīb tlīb ē actua nel
passiua. et maxē q̃ ē maxē simulat
quē ē rēcptiū et forma
ſbalis quē ē actua ecl est in 2a
spē quatl/q̃ sit talis nūq̃ ē rēcptiū
habituū g̃ ōcē ¶ Ꝑ ij hoc qd' Dicit
q̃ poēt nālis ē qua possiuq; ab te
in ac'. q̃ phīs in pdicamētis Dicit
potētiū nālē esse illa. quē bn et
pmpte et expedite possiuq; ī ac'.
qua po' aliquis dstinguit' Dicit'
pugillator nel cursor. nūq̃ q̃ēūtz
potēt pugillari nel cursē. Dē pu-
gillator nel cursor. sed q̃ bn et
pmpte potēt tlia facē. ¶ Cura qta
questuēz sic ē predēs. Primo vi
dendū ē quid sit baptismus. 1o qd
caracter. 3o ad quē ¶ Cura p'm
Dico q̃ bap'mus nūq̃ habz quod rei
ecl, quod ad ipsū ad Dēū ordz
ipsoritz nel simplicē. et rōnz
sicut potest ipsi dstinguz. et cub ro-
nis et huius. ꝗ tria habz qd nois
exprimūt quod q̃ nō' impōnit. et
sic lo. dicō. q̃ bap'mus ē abſolu-
tōis vnatis nō habitualit nec
actualit dstēt. sed in aqua ele'
fluēda. ab hoēz. vt mulier etiā n'
pfēnte. mstrata a p'o. cū intentione
faciēdi qd' intēdit ecl'ia facē. et
sic loquēdo ut doctores loquūt.
patz quē sit mā huius sacri. q̃ aq̃
ele'. et fluēda. quē forā q̃ ēta
forā a p'o mstrata. hic ſ. ego baptiso
te in nōē patris et filij et spūs sā.
quid rēcptū q̃ vnatis nō dstēt
actualit nō ōtualit. et q̃ si sit pro-
pū ad hoc q̃ sit rēcptiū hij sacri

nūq̃ rēquīt' consensus. Di aut bapti-
zandus sit adultus. rēquīt' q̃ affirmet
nel ad mg q̃ nō. dissentat. quia
nulla ētio pot bap'ri sic patz ex
de bap et eius effec. c. nuncius
et quib minister. q̃ sup' intellē
intellectual nūc in spē humana
aliud a rēcptiū. hūs intentōez de
bētū opz ecl q̃ sit vnatus vt possit
ablū. q̃ puēr in vtero matris nō pt
baptizari. ¶ Cura 2m Dico q̃ caract'
ē signū quod dā impressum baptiza-
to. p qd' distinguit' a nō baptizato.
signū mij Dēi et q̃ p ōmēdēta-
tū obligat' in legi Dēi. nūdeli-
bilit' manēs. postq̃ ē impressum.
¶ Cura 3m p'o Dicō q̃ nō pot pbari
p rōez nālem nec impbari. p auctez
biblie. 2o q̃ detūr ecl'ie vide' ē
p hoc et ecl aliq̃ ēgrūē. 3o suppo-
sito q̃ caract' sit aliqd. Dico q̃ est
forā ab tia nō rēspectū. 2o q̃ ē in
po' anē. et si esset Dēi po'. q̃
queiēnq; po' in vo'. q̃ in ute'. q̃ nūq̃ n'm possit plūri
1o q̃ queiēnq; po' in p'ia spē quatl
6to q̃ nō pot ē sum t' indelibile
quin possit delē p pōēm Dēi.
¶ Primū patz quia illud so' depēdz
ex vo'. Dēi. cautē et libe'. vtqz
nō pot pbari nel impbari nec rōe
nālē nec auctē biblie. q̃ posita cū
contingent agente et libe'. nō pt hō
nec po' effectū. alli ecl q̃ ponūt ca-
rutez nō adducūt auctez ad hō
rogantē. nec ecl pbāt q̃ cōlanpnū
in bap'mo q̃ in rēcursū. ¶ Ꝑ ij oīa
pnt salūari. ēta hic sic in aliis sa-
cūtis sine caracter. g̃ ōcē. ¶ 2m vir
tūm ēpo de bap'o c. nuncius ubi
queri de dozmētibz et auctibz
vnq baptizāt. ubi vide' Dicē q̃ aq̃
sinsipnt caracterez. q̃ ēnis nō ē sacri.
sed q̃ ēta auctōitas nō cogit. q̃ pt
opposī q̃ intēdit p caracterem q̃m
bap'mus. quē ē q̃ sig'. et sacri.
¶ Congruū ē ad hō. q̃ ēgrūū ē q̃
quibz rēcptis in dei familiā ad

ōmēdēta b
Nec 2oo q̃ vo' nūq̃ et in 3o 2m spē
Ex 3o ppa
extēdēdo
diffi
q̃ ēgrūē
vero
quis
q̃ sic ipsma caracter nec crud
de lege q̃
1
2m pt patz q̃
et tamē ipsi negant in circūcisione

pmanet ꝛ̃ipuat quo distinguat
ab alijs. Vl. ꝙ quicunq; poꝰ fora
abtra ꝙ ꝛ̃d. nõ ꝙ ille pdẽ con-
ducẽ posset ꝛpete ꝛlõm. sed ꝓ
aliquib ꝛ̃ ab alijs a pdicte quaꝫ
pma ẽ. ꝙ nũq; tal ꝛ̃ipuit nomꝫ ac-
quirꝫ. sine motu locali. nec ꝛ̃ ac-
tionib nec possionib sine appropi-
cõe locali. nõ sic ꝙ potꝰ appropiacõe
nec sequꝫ actio. ꝙ dicꝫ post suppe-
dẽ actiõẽ ignis appropiat ꝓ tempꝫ
et postea cadꝫ ꝓ si ignis. et tũc ignis
agit. q̃ pius nõ agebat. et cũ ꝛ̃ ꝛ̃
actionib nomꝫ sine oi appropiacõe
nomꝫ. et ꝓ ꝛ̃ sine omi motu lo-
cali. ꝙ caract' potꝰ impini in aliꝫ
sine omi mutacõe in aliꝫ vel in
sacramẽtis/stata ad caracte' ꝛat sine
omi motu locali. et sine oi appropi-
acõne. nõ g. viꝫ ꝙ sit ad absolutũ
Q. ꝓ ꝓ acepta de ꝛ̃ipuit vide' habe'
instantiaꝫ. vna ẽ de vmone nꝫ et
forẽ. nũ fora et nꝫ in cod situ
cõuenit sine oi mutacõe locali et nõ-
tu potꝰ fora que plus nõ informabat
nõ informãt ꝓ poꝰ dicũ. R. ad
vmone nꝫ assuptõ ad vbiꝫ sine
aliqua mutacõe vel in situ vel in
aliquo alio potꝰ ẽ plus nõ ventre.
g. ꝛ̃ nomꝫ potꝰ acqꝫ sꝫ dicũ nõ de
abdy exim. Q. lig ꝓ pdẽ habẽ
tibi instãs. ꝙ tꝫ in caracte' nõ
habet pdẽ instãs' locũ. nõ in ꝓposito vna
nõ affirmo. Q. quelibꝫ dlꝰ ꝛ̃alis
habꝫ duo exim in actu. quorũ q.
que sunt exima illiꝫ ꝛlationis. nõ
potꝰ dari n' aliꝫ ꝛ̃mal et dcꝫ. a-
liqd' ab absp' ẽ aliꝫ. ꝙ aliꝫ ꝛ̃mal
ꝓ hoc ꝙ ꝛ̃ipuit caracte' nõ habꝫ
aliquẽ ꝛ̃ipuit nomꝫ ad aliꝫ exim se
rõlie nel spiale nec ẽ exercpo do.
nõ potꝰ poni alicꝫ exim de ab abtũ
in aliꝫ. ꝙ illud si ponꝰ magis est
grũ sed hoc nõ. ꝓbꝰ ꝓ pdẽ dicꝫ
ꝙ caracte' nõ potꝰ ẽ sine grã sic
patꝫ ꝓ ꝓ pdẽ dicꝫ. nec potꝰ ẽ
aliꝫ exim. ꝙ nõ vide' ꝙ sint
plures ꝛ̃ipuit ꝛatũ ad diꝫ ꝙ ꝛ̃ ꝛ̃
calitate in quocũq; gnẽ. et ꝛ̃ipuit
vmonis spialis. quoꝫ nullus poꝰ
caracte' g. conducũq; potꝰ dici ꝙ
si aliqd tle impimat ꝙ sit abtũ
ꝙ ꝛ̃ipuit. Q. dico ꝙ si poꝰ aliꝫ nõ
distinguꝫ ab dicꝫ nec aliꝫ sc. ꝙ tũc caracte
potꝰ in dicꝫ subiectũ et ꝙ in poꝰ. ꝙ nõ conducũq;
ꝙ inter ꝙ et vob nõ dicit ꝓ ꝛ̃ipuit
nõ ꝓtinẽt ꝙ inter ꝙ ꝛ̃gnoꝫ ac inter ꝙ
vob actũ vob. ꝓ aliꝫ dicꝫ nõ ꝛ̃gnoꝫ
aliquẽ actũ. et nõ si caracte' ꝛ̃ in
inter ꝙ ꝓ inter vob quia ꝛ̃gnoꝫ hoc est ꝙ
est pnꝰ actꝫ inter ꝙ qd nõ ẽ verꝫ.
ꝙ credo ꝙ nullꝫ actꝫ ẽ pnꝰ nec ad
aliquẽ actũ inclinat. et nõ inclꝫ
dicit ꝓ ꝛ̃ ꝙ ẽ in dicꝫ aliꝫ sub
iectũ. quia nullũ ac' ꝛ̃ ꝛ̃ ꝙ
in poꝰ quia cõuoꝫ ac' et tũc ꝛ̃
silꝫ de qlo caracte' et de ꝛ̃ ꝛ̃
ligiosꝫ ꝓ quia dicꝫ a cõi populo et
obligat ad ea ab illis obliuandis. qu
tꝫ habꝫ nõ ẽ pnꝰ ꝛ̃ ꝛ̃ actus.
ꝙ ad nullũ inclinat. sic ẽ in ꝓposito.
caracte' ẽ sigꝫ obligatũ aliꝫ ad diꝫ.
quale sigꝫ et obligatũ nõ habet
alie aliꝫ. Si tꝫ. Distinguit' ꝛ̃ ab
sicut dicꝫ aliꝫ ꝛ̃ ꝛ̃ ꝛ̃ ꝛ̃
ponꝰ caracte' in voce ꝙ in intellũ.
Q. nõ ẽ. ꝙ caracte' magis poꝰ in
illo qd ẽ pnꝰ inclinꝫ. hoc aliꝫ ẽ
vob nõ inter ꝙ ꝛ̃ ꝛ̃ ꝛ̃ ꝛ̃ ꝛ̃
et ꝙ tũc vob est poꝰ nobilior
ꝙ inter ꝙ et ꝓ quia ꝛ̃ ꝛ̃ ꝛ̃ ꝛ̃
ponꝰ caracte' in voce ꝙ in ꝛ̃.
Q. dico ꝙ caracte' quelibꝫ poꝰ
pom in plura ꝓ vel in 3a ꝙ in 2a
ꝙ poꝰ nãlis que ẽ in 2a ꝓ dicꝫ
in ꝛ̃ipuit ad actũ actũ vel passiũ.
quia neutrũ cõuenit caracte'. nõ
enim dicꝫ poꝰ nãlis actũ ꝛ̃ipuit ac
tũ ꝙ nãlis. ꝙ ad oꝰ actꝫ nãlis
sufficit habere nãlis infusionem
ẽ poꝰ nãlis actũ ꝛ̃ipuit actũ sup
nãlis. ꝙ illis actꝫ sunt tmꝰ. ad dicꝫ
nec potꝰ ẽ poꝰ passiũ. ꝙ aliꝫ
ꝛ̃mal ẽ passiũ sufficit ꝛ̃ipuit
omnẽ actũ. Q. dico ꝙ caracte'

// ꝙ pto

// si ponat distinctꝫ ab alio sine mutacõe ad formam ut motu locali alius exim' d' ubi ꝙ nõ pt acqri

// ꝓ nõ sic ꝙ nõ potꝰ

// alia a mutacõe

// et sine oi mutacõe nomꝫ

// ꝓ ꝓ

// ꝙ conducũq;

// ꝓ

non est simpliciter indelebilis quia a
e ad ab tm aut respectum si ab tm
et e posito sbo. potest deus sbm abi
aut tm ab to subtrahere et ghmodi hoc
patet quia deus potest facere sine caritate
totum e. quod potest caracter impossibile dest-
truere et per ghmodi. ergo nulla rot-
dictorum implicat. si sit e ad. potest
deleri quia nulla ratio ghtia valet actutua
ropta e simpliciter indelebile ab ea. nisi
ella quia e tatum ad deum in vie ce si
ella sit. indelebilis. quod ic

e ab ea.

Dico quod
iste conclusiones attinent caracteri viz
quod e signum gratie. Dispositum. remo-
ratum. distinctum. qualificatum. et
obligatum. Ad primam ad primum quod dico
dico quod e significatum gratie non ex na
tura et natura sed ex institutione Dei.
quia sic ordinat quod baptismus ad hoc quod con-
ferat gratiam potest aliquo modo conferat
caracterem. et posito illo caractere conferat
gratiam non potest obiici. Ad secundam
ad 2m qd. dicit Dico quod e Dispositum
tanquam ad finem quia non. et hoc solum
ex voluntate et ordinatione Dei. et
non ex natura rei. quia hoc in naturalibus non
potest ad finem quia nec tm in volun-
tatibus potest poni. sicut patet de Deum est.
et sic caracter potest esse illo signum
Dispositum finem quem Deus non vult
infundere gratiam. Ad tertiam ad 3m ro-
Dicendum Dico quod caracter e signum re-
moratum et ordinatum suscepti
sacri tm ex Dei ordinatione et
voluntate quae vultis caracteres sic Dei
in notitiam sacri suscepti. et non est
illo signum ex natura rei. Ad quartum ad
quartum rodicendum Dico quod e signum
qualitatum et hoc quantum pertinet naturam sicut
cuilibet alia forma. Ad quintam ad qui-
tam quodicendum Dico quod e assilatum na-
turam quia non assilat in sicut alie res
Ad sextam ad sextum Dico quod e signum
obligatum sicut habitus in uno
religioso. et hoc solum habet ex institu-
tione Dei. et non ex natura rei. Ad
7m quod fuit aliquam Dubia

i dum

est utrum aliquis adultus recipiat
baptismum si mer assiat non dissentiat.
videtur quod sic. quia puerilis non gescentes
non dissentiunt. recipit baptismum. ergo adul-
tus. quod patet quia adultus non e peciois
condignum quam puerilis. Ad primam
Ad primum dicendum quod e de
caracter. quia viz quod non sit forma abtra
quia sicut p. xo. ethi. et alibi in ana
sunt tres species po. passio. habitus.
et actus. sed caracter non e aliquid el
lorum patet per predicamenta. Secundo
ab tra non
po. per operacionem. sed caracter non quod ic
Tertium e quia non videtur quod aliquam qualitatem
sit in zm per ipsum in sibilibus. quia sic oe
quale e ff intelligibile ab intellectu
utra oe corporale e sibile a sensu. Ad quartum
e viz ast caracteres impossi in di-
vinis sacris sunt ergo species nel alicui
et alii. Ad primum Dico quod de the-
rodicendum caliu romane et de mete sicut
e. quia in adulto requiritur affectus nel
de predi nel de philosophia sicut patet in. a
decretali eo de bap. et eo effer-
mando. ubi dicit quod gdicendum et dis-
sentiendum non recipiunt baptismum non caracte
tem. tm in adulto non requiritur gscen
ar de predi non habitualem nel actua
lis. non ar. quia furiosi possunt recipere
baptismum et eo effirmo. si sint dispositi
dispositi
lis tunc non resciscunt actualiter. pu
si. pueri resciscunt et pq non dissen
tiant aut furiam non requiritur gsensus
habitualis. quia habitus gratiae ex acti
bus. ponimus quod adultus pueri gsciscat
et pq habitus gratia ex uno actu
corrupta per assistencia actus. et quia non
dissentiat postea. ste quod baptismus pot
et tm nullum gsensus habitualem
non actualis hz. et per rouis videtur suffi
re ad recipiendum baptismum et effirmo quod
in pueris gsciscere et pq ab dissen
tire. quantucumque postea non gsciscat
actualiter non habitualis. Et qm
dicitur quod non e peciois gdicendum ice. Dico
quod adultus per multa pecca quae remisit
quia non remisit peccata e peciois rodi-
cendum autem quod non recipit rem sacri

non penetrat. et si aliquis primaz efficaz
furiosus. et tunc baptizetur non reiteratur
re nec effectum baptismi. et tales adul-
tus et pueros rationis qui puniuntur. sicut
tamen omnes pueros adultos non et
pueros rationis qui puniuntur qui tunc
ad suscipendum baptismum. quia statim post
reiterare baptismum et effectum baptismi
si ignoraverit. vel dummodo ignoraverit de
primo et non dissuerat. Ad aliud
dico. quia hic non sunt plures in anima
ad quorum cognoscendum non possumus de-
venire per notitiam naturalem vel ab-
stractivam. sicut operandi de creatoribus
et virtutes ignoscendas intuitive et habi-
tus abstractive et intuitive. cum homo tu
non sequitur quia non sunt plures in anima.
quia sicut sunt aliquae actiones et habitus quae
tu per sensum homo non potest cognoscere.
ut qualitates herbae et venenum.
quia ~~visibus in quibus~~ visibus detinetur ad
ea. obiectum in quo potest ita quia non in
plura. cum non potest esse aliquis actus
aliquae quae tu intellectus non potest cog-
noscere. quia intellectus per statum isto det-
minatur ad ea obiecta et non vult. de
quorum nunc videtur esse naturaliter. Ad 2um
pro illo dubio nego assumptum. quia
quia est fora ab tota. tu non es de poste-
riori actuum hi passionum hi quae sunt
2o phi. 4o de praeno. cum non est
de aliis qualitatibus in 2a tota specie
quatenus quia non habent aliquam operationem
Aliquis potest dici quia hic quantitas et ordo
formae ab tota sit actuum respectu intellectus
non salvo quia o. tu hoc non est rore
dendum de natura. quia nulla actio tu
habet respectum intellectus nisi in via.
ad sortem est ex destinatione intellectus nisi vel
ex ordinatione Divina. Ad aliud dico
quia naturaliter impressi in duobus sacra-
sunt duo sacramenta. quia hic actus cum
speciei possunt esse in eodem subiecto. tu
hoc non est ponendum sine aliquo termino
sine rotatio. quietis vel corporis. et ita
quae ratio ad hoc indicat. sed non

post

argumentum

indem ut

prima

istorum induat ad ponendum characterem
eius speciem sed potius ad ponendum
gratiam. quia character impressus ad Dei. nunc
autem si crucifixus respicit characterem
et baptizatus silicet non distinguitur
crucifixus a baptizato per characterem non ad
hominem sacerdotem. Dicitur a quibusdam per
characterem per quia illi qui sunt eiusdem speciei
non distinguuntur ut ad pueros suppono.
hi si sunt alterius rationis tunc Dicitur pos-
sunt. Ad aliud dico quia sicut non est
unum non quia sit aliquid habitus expo-
sita. et tu quia non possit apprehendi ab
aliquo sibi intuitive. ita potest esse aliquid
qualitatis quae ~~non~~ potest cognoscere per aliquo
statum ab intellectu intuitive. licet non pro
statu isto. et tu a nullo sibi potest
unquam cognosci. Ad primum primum
dico quia non est per operationem baptismi
quia in eo imprimitur character. sed quia
in baptismo reiteratur a quibus ad fi-
~~mulum et~~ ad familiam primo non ro-
et quia Dicitur ab aliis quae non sunt de fa-
milia eius. talis autem Dicitur per
tertium. Ad aliud dico quia mentem primi
potest ponere quae sit impossibilis vel non
impossibilis.

Q III

Secundo quaero. utrum qualitates dicuntur
respectu baptismi respiciunt gratiam
et ordinem utrum necessitatem
ad salutem. Quia non respiciunt gratiam quia
quae sunt respectu habitus amor habitualis
et ordinem habitualem respiciunt eiusdem ordinem
vel tu quantum fides et spes respiciunt
eiusdem subiecto. si ordinem Dei cum
illis unitesse. acquirit sibi habitum ordinem
Dei. et tunc iste habitus potest stare cum
actu quo potest diligere Deum. et velle
baptizari. Probatur quia qui per diligit
Deum magis mediatum ad ordinem Di
quia si non habuisset habitum ordinem
gratiae tunc stat habitus ordinem cum
intellectus vel salvo remissio. et talis
per actum diligendi potest dignus
respicere baptismum. et tu tunc non

tu quia

si fides et spes non sunt sit ro. eius ordo
go nec prima

non conferat gratiam per impossibilitatem gratiam et odium habitualem. Et ideo probat quod non conferat alium habitum, et quod talis potest conferre habitum virtuosum firmam, et quod non potest per eum conferri tales habitus nisi per impossibilitatem actuum sed actus odii habitualis et amoris non se opponunt. Et non habitus et statim habitum odii vel virtuosum non potest infundi habitum. Dicit quod est habitus non sunt impossibiles, quia unus est infusus et alius acquisitus. Et quorum habituum actus sunt compossibiles et illi sunt incompossibiles, si aliquis diligit Deum naturaliter sine supernaturaliter, non potest pro tunc eum odire quia alius ab possit habere actum firmorum et odii. Sin sil. quod isti habitus sunt impossibiles sine unus sit naturalis sine alius supernaturalis sine vel sit naturalis. Et si habitus infundatur in baptismo aut sint eiusdem rationis, cum hinc alius, si alius et habitus infusus sit perfectior, inclinabit ad perfectiores actus et perfectus inclinabit cum habitus acquisitus et per quos unus habitus acquisitus inclinet ad actum omnium alio contrarium. Et quod multo magis habitus infusus sic inclinabit omnem alio contrario et per eorum primum per habitum infusum potest in actum fidei specialem. Et si sunt eiusdem speciei tunc poterunt infusi fieri quidem post acquisitum quod est manifestum. Et ex de primo sic probatur quod per habitum infusum non potest in actum sine habitum acquisitum. Confirmatur illud quod sicut oportet speciem notae intuitum ad facit habitum oportet speciem notae abstractum. Ad oppositum dicitur quod in baptismo est remissio culpae quod est infusio gratiae et aliarum virtutum necessarium ad salutem.

Q. Collatoralis

Secundo quaero utrum baptismus tollat omnem culpam. Et quod non quia si sic aut tollit quia expugnat fomitem aut quia expellit caliditatem. Non primum modum quia aliquis potest remanere omnem culpam et tamen baptizatur sicut de

[illegible] sicut ob[illegible] pt ce [illegible] re[illegible] not[illegible] mtu tunc ita [illegible] s pona pt [illegible] re[illegible] not[illegible] abstractione

accidente fiat ad baptismum quia non est propter baptizandum. Si caliditas aut quod effectum aut meritorum. Non primo modo quia sacramentum nihil efficit contra quem fuit in actu et per quem nihil inde expellitur nec mutatur quia aliquis in actu sacramenti potest demeritum. Ad oppositum est magister in litteris.

Circa quaero utrum pena in baptismo remittatur. Et quod non quia sicut nullum bonum remuneratur, ita nullum malum impunitum. Et non remittitur in baptismo sine punitione. Ad oppositum est magister in litteris et omnes Doctores et sancti dicunt oppositum. Circa istam dicunt sancti quod per eum est expulsio omnis foeditatis et inductio foeditatis contrariae. Et patet quia illud est per hanc phim quod ante non potest esse sine alio et alia non potest esse sine eo. Et est de privatione et actu quia privatio potest esse sine actu et hinc non nego quin possit fieri aqua calida in per eum expellitur frigida. Et ideo primo videtur esse de expulsione culpae et quia peccata non dicitur in culpa. Et ideo secundo videtur esse de remissione poenae. Et tertio de collatione gratiae. Quantum ad primum arguitur quod in generatione qualibet per inductionem formae omnis forma contraria expellitur et est dispositio ad formam contrariam. Sed baptismus est regeneratio in vita spiritualis. Et culpa et gratia sunt gratia. Et in baptismo infusio gratiae tollit culpam actualem originalem et venialem. Et videtur esse [illegible] sic. Et quia [illegible] sit vera ut suppono tamen ratio non valet quia suppositum quod omnis est gratia gratiae quod tria est [illegible] loquendo de actu gratiae seu gratia et in primo. Hoc patet primo de primo originali. Quia quidem sunt duae formae actu esse [illegible] disparate [illegible] contraria omnis forma potest stare cum alia forma quae sibi non gratia omnis debuit habere illa forma et gratia et

Ergo actus non gratiae culpae

[illegible] sicut calor non est calidus nec frigidus

[illegible] dicit possit fieri aqua non frigida non calida sed in eadem forma non potest esse sin exp sicut forma [illegible] et in deum non

arti

9 ceto

ustica originalis sunt hunc ordo fore.
quod gratia potest stare cum carere usu
originalis et debito habendi eam.
quod gratia quatenus ad ordinem absolutum
in ea potest stare cum peccato originali.
tunc autem dicitur gratia ut fuerit aliquem
ordinem dei. sine hoc sit per formam
aliquam infusam sive sine ordine theologalibus
magis gratia expungit ordinem peccati
originalis. quam actualis. quantum per gratiam
sic accepta sit aliquibus actus dominus et
per peccatum fuit iustificatus. et ideo non stat sil
Ad quod patet hoc ad de peccato actualis. quia
peccatum actuale non dicitur aliquem actum
aliquem absolutum positum. per quem
aliquibus obligatur ad poenam. nunc autem
ille actus absolutus nec habitus debitus
ex eo est gratia primo non accepta
non expungunt. quia forte abiecti deputati
sunt. quod potest simul esse in eodem non
obligatur poenam expungunt quod sic ac-
cepte. cum nulla poena expungunt
gratia sic dicit. simul illa obligatio
non dicit aliquid abiectum in actu dicitur
ab actu et habitu non [illegible] valet. quia suus
habitus non [illegible] valet si sit ab [illegible]
sed talis expungit forte
abiectum in gratia primo non dicit. in obli-
gatio ad poenam certum hic expungit gratia
Ad secundum dicitur quod ad quod actum
quia tunc est redditus ordo culpam dimitti
in baptismo. non potest quod omnis ordo
naturalis. quia non per expungitur formalem
poenam et gratiam. quia hic poena et gratia expun-
gunt formaliter actum poenae potest nec habi-
tum virtuosum. non tunc actum primo quod
nullum actum aliquem nec quia poenam forma-
liter contrariam potest. non expungit obligationem
ad poenam. et ideo potest deus de potentia sua
abiectum dimittere culpam sive ordinem iustitiae
sicut potest aliquem poenam sive omnem
debitum absque hoc quod deum iustitia.
hic illi primo non esset ipse poena. quia
poena correnda culpae. hic magis dicitur
dolor. vel sicut deus potest quod ut
vinum bibitum in pecus sine ordine primo ul
timum a pre sumpta eodem potest fieri ni

Credita ordo culpae dimittere. hoc
potest deus primo instituit

hominem. Ad. Dicit quod deus est debitor quia
meritum. Ad quod deus nullus est debitor
nisi quia sic ordinatum. de potentia absoluta potest
fieri quod nunquam sua sive ordinem iuvenis
redditus tunc quod omnis culpa dimittitur in
baptismo ex ordinatione dei non imperfecti
potest obiicere. puta si fuit actualis
peccatum tunc non dimittitur illud peccatum
virtute baptismi sive sit mortale sive
venale. et ideo ordo potitus tunc
mortale quod venale dimittitur et non ad
Circa 2m dico quod duplex est peccatum
scilicet originale et actuale. primum dimittitur
in baptismo ex ordinatione dei. secundum quia
baptizatus addit. Dignus vitam eternam
hic deus posset illum non dimittere de potentia
absoluta. Essendo peccatum duplex est vinum vo-
luntatis assumptum. a. [illegible] in facta
potentia non dimittitur in primo baptismo
quia primo ad nullum peccatum obligatur
nec ante baptismum nec post. et quia ad nul-
lum peccatum tenetur primo nullum sibi
dimittitur. Dicit quod adulto obligatur
ad peccatum ante baptismum quia obligatur ad displicentiam
disciplinam de primo principio. ideo illa
peccata sibi dimittitur sic quod non obligatur
ad illam disciplinam post baptismum nec tenetur
satisfacere pro principio primo. Ad. peccatum
naturale inflicta quae ipsum ordinem hominis
fuit rectum cursum nec. puta esse nec
et sitire et hunger non dimittitur et
hoc est solum ex ordinatione divina.
quia deus posset fieri oppositum si sibi placeret.
sic quod potest quod dimittitur peccatum et quod
non. Circa 3m articulum sunt aliquae
difficultates. primum utrum deus potest dimittere
culpam sine collatione gratiae. 1a utrum
gratia posset infundi sine virtutibus
theologicis. 3a utrum possit infundi
sine virtutibus moralibus. 4a utrum
omnes iste virtutes infundantur. 5a utrum
aliquis virtutes naturales possit infundi
deinde quod fuit ipsum a virtutibus aliis
naturalibus acquisitis. De primo difficultate tactum
fuit lib. primo dist. nec 2o ideo breviter
quod inter deus aliquam gratiam carentem quia
poenam tollere baptismum
ex de potentia absoluta dimittere
culpam sine infusione gratiae

peccato. p sunt ab oto. licet sint h' Dui
sa noui et Dui si g'o. Deo de po a
sua ab tu pot remittere culpa et
peccata sine collatione gratie cum eo est
qz quidqd pot acceptare tanq Dig'
vita etna sine omni gratia inhabitante.
illi pot remittere oes culpas sine di
infusione gratie. Deo pot fieri p'mu
vt pz in primo. g'o pot fieri 2m. Ro
firmat qz non videtur ducto qn Deo
possit Dare expulsis. sed mole vi
sione eem sine in illo ph'm in quo pot
sibi Dare gratiam. et nto forcius pot cu
acceptare tanq Dig' vita etna
eod ph'm in quo pot sibi Dare gratiam
qua sibi vult Dare pg. h primu pot
puta visione eem sine tarde sine di
gratia primu informante. g'o multo magis
pot acceptare sine gratia. et p quid sibi
remittere oes culpas sine gratia. de ho
quid ibi tn de sto Duo qz gratia
infusa qnub p bau non possit per
ire. sed qz hoc sonat auctes sac
scpte et sed non teo hoc cu eis. Ra
2m ay gratia sine caritate posse infundi
sine aliis virtutibus theo. puta
sine fide et spe. Ar qz non qz sicut
se habet habitus ad habitum ita actus
ad actum et cetera. h nulla actus potest esse
in voluntate nisi prius sit aliquis in intellectu.
g'o nec habitus voluntatis potest esse sine ha
bitu intellectus. h caritas est habitus voluntatis
quo diligit Deum et fides est habitus
intellectus qz quo intellectus Deum. g'o. Ro
salte tunc non potest esse sine actu in
tellectus et sibi actus primus non est ad
po. in vita. Ad qstn dicit tn. ipso
qz Deus de po. sua ab tu potest fieri
caritate sine fide et spe. cum eo
qz qd vnum ab tu non dependet ab a
ab tu nec. potest fieri sine eo, cum Deus
cum est qd ab tu et non dependet
a fide et spe ma'm o. qz in nullo
gnte re. g'o in Rouf. ab tu ipse
Dui sa ab tu dependet. si potest esse sin
eis separatim p mtz. potest esse sine eis
conditim p pon Dui. sed in prima

1m primo

potest caritas separari a fide et spe se
paratim g'o in et licet appetitus necessi
tatis in actibus sic sit qz actus voluntatis
presupponit actum intellectus. tamen in
habitibus non est talis naturalis. qz Deus
posset suppedare actum tertii intellectus
gratuitus hiti. ita qz ad possit gene
rare habitum et connexe cum actu vo
luntatis ad habitum gnandum. et tunc qz
posito generabitur habitus in voluntate et
non in intellectu. et tunc ad habendum
habitum sufficit qz o'to ordinat voluntatem
p actum intellectus sine omni habitu gene
rato. Si dicas qz tunc potest generari
vtus moralis in voluntate sine prudentia
in intellectu. Ro. qz non est mutatus qz Deus
faciat virtutem sine prudentia habitua
li. qz Deus potest suppedare actum tertii actus
prudentie cum suppositum gratuitus habitus. et
potest connexe cum actu voluntatis suppositum
generatus virtutis moralis habitua
lis. si tn Deus non posset facere actum voluntatis
abstracte actu in intellectu potest tn Deus
qz virtus moralis non potest esse sine actu
prudentie. Ad impossibile est virtutem
moralem esse sine suo o'to. qz sicut
impossibile est qz ab intellectus sit intel
ligere in intellectu. ita impossibile est virtutem
esse sine suo o'to. quia aut o'tum
precedit virtutem moralem sicut creatura
puta locus p tempus. aut quasi est prepara
tio ad finem actus. Dz qz fortiter ad hoc
qz sit virtuosus perfecte. et p quid impos
sibile est virtutem moralem esse sine
tota ratione que est actus prudentie. Ad
dr. in op. Dui. qz non est similis ipsorum
habitum. et habitum sicut est inter
actum et actum. qz actus voluntatis non est ab
habitu intellectus. in inter actu elicito ab
illo habitum. et ita actus intellectus est cau
sa tunc. actus voluntatis sed habitus intellectus
a quo elicit ille actus non est causa
voliacomb in habitus gnati a tali
voliione. h tn est cau est. et ita est cau
sa tunc. qz non est cau actus voluntatis nec
habitus generati p illud actum nisi
mediante actu ipso. tunc aut potest Ds

1: Si dd qz actus caritatis pot esse sine actu
fidei sicut pz in primo Cor

2: Dz qz pon ab tu pt. fide gratia 2
caritate sin fide et spe

1: Dz pt fieri virtutem mole sin p. dn

2: Non est similis qz in habitu 2 habitus
sit actus et actus

necessario

sicut

non

supp̃ de actu tr̃ illius actus ipsum gratuitos ig
habitus in nobis. et ideo in voluntate et ideo de silo

¶ Circa 3m vero infusa cum infusa
virtutes moralis d̃ quod sicut ipsum ideo
quia deus non mittit ipsas opa in opibus
gratiae qui nos. sed non mittit in na
aliquid principium aliquorum operum. nisi det
omnia nisi ad illa opa. sicut non dat
virtutem progressiua. nisi det organum
et omnia requisita ad actum et sic de
aliis opibus nis. quia in opibus gratiae
eodem modo dat omnia necessaria ad gratiam. sed
hominem cum tr̃ habitum principium omnium operum
meritoriorum. et non ponit opa illa ex
ceptis sunt virtutibus moralibus. quia dando
caritatem dat omnes virtutes morales.
¶ Ista ideo non oriuntur in opibus nis vi
dei fraeqt quod deus det aliquem principium
operandi. et tamen non dat actualem
omnem necessariam ad illa opa. quia
deus recedo homini dat sibi principium
ipsum actus sendi et volendi quia nis
et voluntas. et tamen non opus quod dat sibi
habitum per quem potest facile in talia
opa. sed sufficit quod det sibi principium
acquirendi illos habitus. ita in proposito
quod dat sibi principium per quem potest sum
in opa virtuosa et meritoria. non opus
quod det sibi omnia per quem potest in illa o
pa prompte et expedite. sufficit
quod det sibi potestatem acquirendi sibi ta
¶ Et non impunitatem illam nis nisi ad
opa ordinis. non quia ipsum ex se est insufficiens
ad illam exercendam sicut non est in
potentia. quia per caritatem et fidem et spem ponit
alios simplices in actus meritorios et
hoc deus si habent caritatem acquisitam ~~et~~
fidem. Dicimus ergo rem omnes abiicit alios
virtutes moralibus infusis. licet non
ita prompte. sicut ea alios virtutes.
quod gratia potest infundi sine talibus virtu
tibus ¶ Deo deus quod ipsum ad ipsum ar
quia per virtutes moralis natas acquiri
ex actibus non sunt alii alie ponen
de. sed istud non potest contingere per hoc
vel in hoc. sed quia politicus non est
ponendum sine mentis non apparet aliqui
non potest contingere per hoc non per hoc quod
potest deus acquirere sine ponere infuse

necessitatem non per rationem non per exercitium non per auctoritatem quia illae auctoritates octo
potentia ipse dorunt ordinem virtutis prudentiae
et omnia per quem fuerunt et octo illae
telligendae sunt quod deus est in potentia
ipsum cum recedit effectus. et time tr̃ ideo
supplium est ut videatur ponere illas virtutes
infusas aliis ab acquisitis et sic
pertinet ad 3m et ad 4m articulos ¶ Ad 3m
ad 2m. Dico quod virtutes morales nate
acquiri ex actibus non infundunt in
baptismo. de rei legis. hoc patet quia sit
aliquibus ante baptismum habuerunt
virtuosos. si fuerunt totum quod debent dig
poenitendo. et baptizentur tm sentit se
proximum ad vitam gratiae sicut publicat
magis quam illa parva commissi.
quia nunc multi aliis habuerunt mediante
ad illam partem sed non videtur verisimile
quod deus infundat vnum habitum non
expellat alium gratum quod alii habuerunt
non infundit. et per quos illos virtutes
non infundunt in baptismo ¶ Et gratia
praeduum sunt aliquid. Dicimus quod est
Ante culpa originalis possit remitti in
baptismo sine culpa actuali. quia
ad omnes suscipientes baptismum videtur
ex quod sicut patet gratia ex
gratia non potest per vim sacramenti re
mitti sine gratia ponere. ita patet
gratiam sine gratia potest per remitti sine
gratia per vim sacramenti sed adulti
accedentes ad baptismum non ~~oportet~~ nec
deponere se quod commisit peccata actualia
peccata illo peccata commissa cum
gratia non sibi remittit quod ante peccata
originalia sit in eo gratiam sine gratia
videtur quod illud potest sibi remitti virtute
sacramenti ¶ Confirmatio opus exordiri in peccato
originali baptismi vel baptismum
vel flumen vel sanguinem quod separetur
ad baptismum remaneat in oi post bap
tismum opus ipsum cum baptismi quod videtur
absurdum ¶ Ad 4m quia per multi
non baptizati obligantur ad poenam
etiam cum tali peccato non deantur in culpe.

non obstante quod fiat accedat sine gratia

per disposi
tionem et
gratia et
sine gratia
et non ex
aliquo

et p̃uly nūq̃ habuit actū p̃ccādi
nec habuit. Sed ⁊ quare virtutes theo-
logicae infundantur in baptismo cum habitu or-
dinentur ad actu quos p̃uli habere non
possunt. Ad ⁊ est ⁊ videtur ⁊ aliquae
virtutes morales sint ante p̃ter acqui-
sitas. Primo ⁊ virtutes morales acquisitae
non sunt natae dirigere actuaries in deum.
⁊ philosophi et alii infideles habuerunt vir-
tutes fortitudinis temperantiae et sic de aliis.
Ergo videtur, cum virtutibus moralibus. Si virtutes
eorum non dirigebant opera sua
in finem ultimum nec facerent cum
sint ergo virtutes in eis et in nobis.
Sed videtur ⁊ aliis dirigere
opera sua in finem ultimum. Ergo opera di-
sunt perfecta. Sed qui sunt perfecti, homines perfecti eum
sanant. Sed non tamen infundunt virtutes in
p̃te intellectiua hi sunt. ⁊ quibus sa-
nantur perfecti. Hinc nunc sunt virtutes moles
Sed non. Si p̃uly morientur antequam ad
adultos perveniant illi virtutibus ⁊ vi-
ni. Ad primum istorum dico ⁊ adulto
non remittitur pena originalis nec remittitur
actualis cum duae rationes assignantur
ipso de bap. et eo effec. c. maioribus
et aliud vero. Ad maior primam. ⁊ dicit
ab toto sanat homines et non ipse pre-
sunt. et ideo remittitur virtutibus pena
non sanat. si virtutibus insit. nec nihil remittitur. Ad
ipso. ⁊ pena originalis dicitur esse visio
nis dei. pena actualis peccata commissa.
Si primo pena originalis delectatur sine delec-
tatione pena actualis. ⁊ remissione penae
originalis aperuit caelum. ita ⁊ post Dni
vide visione beatifica. et si remaneat
pena actualis adhuc sibi remittuntur peccata
commissa. et ⁊ quibus tali decedentibus pos
Deum videre et carentia peccata commissa.
quia ab eis negantur. et ideo dico ⁊ non
remittitur omnis sine alio. Ad ⁊ in
gratia dico ⁊ vim excludit si non
sit aliquid impedimentum. Sed quale est
in adulto ⁊ pena actualis quantum
in puero. ⁊ quo non est ibi impedimentum
est verum ⁊ pena gratiae sunt gratuita re-
mittuntur sine dispositione. Ad ⁊ dico ⁊ non
fiat accedens ad baptismum nec peccatum

† Adulto non remittitur originalis sin actualis

actualiter quia baptisatus est in baptismo.
⁊ tunc habitus novus infundatur effectum
baptismi tunc post post poenitentiam et
antipe. baptismum ⁊ tunc ⁊ pena ablata ⁊ effectum
tunc ab ordine ⁊ ab actualis et ideo
nullo modo est ⁊ Ad 2m dico ⁊ in baptismo
peccata delentur. ⁊ deus sic ordinavit. ⁊ sic
deus fecit naturam quantum ex mea sua
voluntate post fuit de recreata sua ⁊ dicit
sibi placuit. sic cum si aliquis ⁊ deli-
get dni. et fuerit sua opera deo ac-
ceptae. poz cum deus adunchilatae sunt
aliquae tunica ita sibi post tulit opera
post non dare vitam aeternam. si peccatum
etiam sunt tunica. et ideo est ⁊ deus
nullus est debitor. si quidem nobis
fiat ex mea gratia fiunt. et ideo
corpo ⁊ deus aliquid fecit sunt justi
fiunt est ⁊ ⁊ corpus non ⁊ peccatum. et
tunc sunt puniti gaudium usque ad mor-
tem. Ad 3m dico ⁊ non potest probari
⁊ rationes non ⁊ auctoritatem esse sufficientes
⁊ virtutes theologicae infundantur in bap.
⁊ habitus gratiae in puteus illa pro probabili
horae hodie ⁊ tz ⁊ illae virtutes infu-
dantur tunc gratia opinione non dapnz.
sicut patet ipso de sacr. ⁊ et si ra-
c. vel si vii et ipso de bap. et
eo effec. c. ⁊ Ad auctores aliquos
qui quidam dicunt bap. tunc
gratiam pueri. ⁊ non habent culpam. quia
ut dicit hi apostolus cultus apud multi-
tudines puerorum. et de magdalena dicit
quod dimissa sunt ei peccata multa quia
dilexit multum. ⁊ non potest capere
in gratiae habitus quales non sunt puri
Sed dicit ⁊ baptismus est utilis
⁊ ⁊ cum liberatur homo a culpa
et aperit sibi caelum et postea
subdit dicit. Ecce ⁊ ipso vi hic patet
patet auctores intelligendus est
tantum de adultis. ⁊ habent multitudines
puerorum. cum de puero non potest intelli-
gi. ⁊ tunc pena tollitur originalis. Deli-
et illa auctor est solutae ⁊ tradidit
et baptismum fuit. ita cum non possunt credere

maiores

⁊ fiat accedens non est relapsus
† Quaere si ⁊ pena non est sit
debet. pena
⁊ Cum virtutes theologicae infundantur in
bap. non tunc pr. gratia esse

puerili sed adulto. et ob hoc totum ca
auctos intelligenda ē de adulto. ut
ad a ob pr. et ad alios 2a clausula
ifcat. Hinc nō nulli credūt ꝙ
puerili ꝛ credunt nō p vsum sed
p habitū fidei quē susceperūt in
baptismo. sicut et a multis vsus ꝓ
vsum loquendi cōtra nō ad actū sed
ad aptitudinē ifusū. et cō vtr
infundat nel nō Dicitur Doctoribus
Disputandum nel investigandum. Dic q
pīs ꝙ nō appī mortuis ponendi istos
vtutes theologicas infusas in bap. Q
tū auctos sancti videntur hoc sonare
et maxime Augustinus qui dicit super ca
Io. ꝙ solus christus distinguit inter
filios regni et filios perditionis. et
multi alii sunt ad hoc. et etiam
Doctores tenent hoc communiter cū
eis ꝙ istae vtutes infunduntur in bap
tismo. Q Ad quod ponitur in puerilibus
ex quo nullum actum potest elicere me
diantibus illis. Pro hoc nō est quantum
ad elicitionem actuum ipse infusae valen
bunt sibi tamen qui est adultus. quia
p istos habitus est potens in opa
mortuum cum aliis acquisitis et valet
sibi quantum ꝙ ipse vt ordinatus. Disiun
a filiis perditionis. Ad 2m Dico
ꝙ pīs vtutes acquisitas nō sunt alie
infuse nec. quia cultus sufficit cum
vtutibus acquisitis. quia cultus mortuus
tunc ad actum cum illis vtutibus cō
dicit quod ꝙ omnia precepta sunt vnum in
iudice caritatis. et isto modo omnes vtutes
sunt connexe in caritate. vt caritas in
clinat ad actum cum illis vtutibus hoc
nō sit propter et oppedire sicut
cum aliis vtutibus. et cō multi actus
a pīs vtutibus nel mortuis sunt
actus caritatis. Q Ad 3m ꝙ nō dicitur
in fide. Dico ꝙ nec. sed dicitur in fi
ne vltimo. et qui dicit ꝙ vtutes pīs
sunt eadem rebus cū vtutibus nostris
nego. quia vtutes multis dicuntur sed dis
tinctos obiectos peculiares. nec aut
finis ē obiectum peculiare vtutis sicut
aliis Deus ē. pīs aut in acquisitis
vtutes moralis habuerunt

nōbiscum aliū finem ꝙ ppriam. vbi gratia xpianus
abstinet ab actu fornicationis ꝙ deum. quia
Deus precepit sic abstinere. ꝙ Deus ē hic finis
ultimus nel preceptum Dei quod ab
stinere. et sic ē de omnibus aliis vtutibus
acquisitis a bono xpiano. quia ꝙ dicitur
ē propter finem intentum. plures autem hi
abstinent a talibus tū ꝙ alium finem
nel quia ꝙ ostenderet nec ad principium
in fine. nel ꝙ aliquid talis. quia aliud
sunt obiectum peculiare abstinentie pīs. et
boni xpiani. et ꝙ quis alia vtutes
et altius eorum. et cō si Deus accep
tus homo sine caritate potest ē vt
aliud sint Deus. ad istas vtutes nō po
test Deus operari opera sua in fine
vltimo. quia finis illius ē obiectum peculiare
congruum talibus vtutibus in bono p iano
Ad aliud Dico ꝙ sanctus pīs Da
do ordinem ad salutem. sed
illae vtutes nō sunt nec ad salutem. quia
sunt ex pte Dei aliquem salvare homi
nes. et cū Deus nō liberat homines ab
habitibus vitiosis in bap. quia nō
infundit vtutes ex ops tūs. sufficiat ꝙ
ꝙ Deus hominem possit tales vtutes
acquirere. hominem potest pīs salutem sine vtu
tibus acquisitis in habitu. quia habendo
solos actus illorum cum actu caritatis pot
ꝙ hō optinere. si Deus suspendat ex
mutate illorum actuum oppositum gratuitos
habitus vitiosi. sicut potest Deus ē. Ad
aliud Dico ꝙ si ponatur illae vtutes
remanere in primo. ex quo nō possunt
acquiri ꝙ actus peculiares tunc Deus ante
mortem sibi illas infundit. si aut
nō sunt ibi. nō videtur nēri ꝙ peculiares
nunquam habent tales vtutes. Ad 5m Deus
potest Dico. ꝙ illae et sibi solae
sunt vera de habitu amoris naturalis
acquisito. sed omnes infusi et aliis
acquisitis nō opponuntur. sicut fides
infusa et fides. opponuntur. et cō ē
ꝙ habitus infusi nō acquirunt ex
actibus. nec augmentum. sed solum se
habent actus ad actum. et cō sicut po
potest fieri cum habitus oppositus puta

si aliquis acquirat habitum q̃ inclinaret ad potentiam ille habitus ipsius
potest fieri cum habitu acquisito quem
nolo. videtur repugnare. et ~~ex~~ tu sibi repugnat. vt cum habitus et habitus ad
forma. Dei non repugnant sicut habitus fidei et
erroris repugnant ergo heresibus. vel forte
cum habitus repugnat formaliter actus non
ponitur. vel dicunt exp instructoe Dominus
q̃ dicitur. vel a. ibi repugnat. sed
aliter de habitibus p acq̃ti. quia vt illi
tanta est repugnantia habituum ipsius
actuum. et quia 2. actus fuit ipsos habitus
quia habitus. quia non est. vel tu de habitibus
quia acquisiti sunt per actus. sic de aliis
non est. Ad aliud dico quod habitus
infusi sunt ipsi ab acquisitis. sic non se
volentes quomodo inclinant ad actum.
quia non opus quod illud quod est perfectius
vt nam perfectius inclinat quia potest esse
imperfectius inclinare ad actum. ~~nisi~~ si sit
perfectior. quod possit perfectiore actu
quem potest agere licet non quod inclinat ad
actum. Ad aliud aliter quod dicunt
licet baptismus non sit ita quod expulsiva
culpe tu potest ponit ita sine quod
non. quia vt volunt sicut Deus est potest
ponit ita sine quia non licet non in ma-
libus. et non baptismus est aliquid ita
sine quo Deus non vult expellere culpa
ab aliquo. Ad a. quod 3a. q. 3o
quod Deus est magis prius ad eximendum et
eximendum quam ad punendum. et ideo
malum alicui eximitur sine pena et nel
lenus punitur a deo.

suffiat.

Q. IIIII

Utrum corpus xpi existat sub
specibus panis consecrati. quod non.
quia quae occupant locum sunt
equalia. quia quorum vni et eidem sunt
aliud inter se sunt equalia. et locatum
est equale loco. sed corpus xpi et species
panis occupant eundem locum. quia
cum quia ubi vnum est aliquid est vnum
non contingit aliquid. Sed si sic tunc dis-
tant a se. quia quanta est distantia inter
loca tanta est inter locata. Ad oppo-
situm. 2G. hoc est corpus meum. et ad
hoc sunt acta Dominica. Conclusio

ista quoniam est ita ~~illud~~ illud tu
ponit. Diffinitio de. Est quia opinio
quod ponit quod corpus xpi est ibi ex vi
consecrationis sub panis in corporis et non
loco non habet immediate ordinem ad corpus
xpi. sed mediante speciebus sub quibus
sunt sub panis. et ita non est ibi sicut
in loco quia sicut in sacro. quia est
sub ~~species~~ panis speciebus vi consecrationis
Ad declarat quod est ibi quantitatis cor-
poris quia non est ibi ex vi consecrationis
tu ex naturali concomitantia. et ideo quia
Dimensiones sunt ibi Dimensiones corporis
xpi et Dimensiones corporis loci in loco.
quia sub non potest esse alicubi sine di-
mensionibus suis. et ideo vna sub non
potest esse cum a. vel quia Dimensiones sic
potest esse cum Dimensionibus alii quia sic est
in apposito. et sic est ibi quantitas corporis
xpi. Contra istam opinionem primo quia non
videtur ibi esse primo corpus xpi ex vi con-
secrationis. quia quod potest Deus quia fieri
sine omni alio. quia sic potest quia fieri
corpus xpi sub illis speciebus. et tu quia magis
sunt ibi sub panis. et si magis fuisset
ibi magis fuisset consecratio in corpus xpi
et tu eodem non foret ibi tunc sicut
nunc. et tunc non foret ibi ex vi con-
secrationis. quia non nunc. Ad dicit quod non
potest ibi fieri corpus xpi sine mutatione
quia tunc corpus xpi mutaretur localiter
et haberet Dimensiones vbi. Contra non
obstante consecratione ipsi in actu potest quod
sit talis consecratio ut ibi nunc localiter
accipe quod ordinem in apposito. Nam sic nunc
non potest habere nomen foras sine mutatione
sic non corpus potest habere esse quod potest
non habent sine mutatione illius corporis
mutatur quia corpus xpi sed non per Dimen-
sionem loci proprie sed per acquisitionem loci
potest non habitum quia nunc est prius illi lo-
co cum prius non fuit prius. et tu non quia
est prius omni corpori cum prius fuit prius.
Sed ad rationes primas et tunc secundo
varia dicuntur sed hic est aliud et aliud

1. sub

1. contraminiter

1. sin sub panis ita
pr ex fiere i corpus
xpi sub illis speciebus

1. consecrationis

1. Dicit quod hoc non est
i quia non
quia

1. vbi

fundam̃ ⁊ pnb ẽ ſtr loco in quo eſt
ſpēs panis. q̃ ſp ſbā corpis ꝓ' eſt
a d a ſbā panis. et in ſbā corpis ꝓ'
tuo fit. Aliter cum p' ad 2ᵐ ⁊ primo mu-
tur corpis ꝓ' ē hungmōi g' ē. Aut
aut corpis ꝓ' ubi ē in loco ⁊ mu ⁊
aut mu ⁊ si ⁊ habē ꝓpo ⁊ si mu ⁊
⁊ ad q' appetit aliqm mu ⁊ alio
cum primo appetit. nō appetit illi n'
ꝓ ſpālem vnōē vnm ad alterꝝ
quā pnb nō habuit. Qm' ignis
calefiert q̃ calefiere primo appetit
calor q' infert ignē. ita q̃ calef ⁊ ro-
petit ignem mu ⁊ ſpāli vnōē. calorē
ad ignē. Dilē filius Dī d' passus
q̃ passus pnb appetit nr̃ humane
que vnit filio Dī ſpāli vnōē. et
nisi ꝓſ illa vnio nō dicēt ibi
passum. ſ vnio corpis ꝓ' ad illas
ſpēs nō ē ſpālis nr̃ ē a d ꝓ vnio
anīe ad aliqd corpis cum exist pnb lo-
calis. ſ si anīe illi ſpēbus eet pnb nō
ē in loco ꝓ illas ſpēs. g' nr̃ corpis
ē. ita q̃ ſpēs ſit cā formalis cen ⁊ cor-
pis ꝓ' in illo loco. Qnt 2ᵐ q̃ ad
ē in loco. ita q̃ totū ē in toto et pb
in ptē ē in loco ꝛc. g' q̃ aliqd
ē in loco ſic q̃ totū ſit in toto et to
in qualibz ptē tuē ē in loco ꝓ ſe et vē
Diffm̃ ⁊ ſ ſic ē de ꝓtē corpis ſub ill
ſpēbus. g' nō ē ibi p nāles rōēm ⁊

Q ſ ro

Alia ē opio Io. q̃ duo ē poi vna
que ē dra ꝓtē alia q̃ ē pnētū.
ꝓ' a po' Sicut ordiē prīm in toto abſ
2ᵐ d' ordiē prīm in toto et in loco.
ꝓ' nō potest ſepar a quāto. q̃ nō pt
eē quātū ſine ordē prīm in toto. ⁊ a
potest ſepar. nō tm̃ p abſnēgrōēm
ſed ꝓ ponto loci. ſed eſt ponto loci cum
poſ ſici quē ſuā. ita q̃ poſ eē loci
et quātum et tm̃ nō habē ordiē
prīm in loco. et pt ꝓtē ſepar a
poi. q̃ ē pdicamēto. ſ nō a poi
que ē dra ꝓtē. Ad 20 ita opīo
dr̃ primo ſic. q̃ nūs m̃ ſpiritū contingit
tū qualibz forāē aliqm gl ſpiritū

ytigē totum illud gūb gē. et q̃ q̃
aliqd detīnt ſibi dtū gē. detīnt
ſibi dtū ſpēs illius gūd. ſ corpis ꝓ' ſpiritū
ytigē qualibz poidē. g' corpis ſ
poſitōis prīm in toto nō ſim ⁊ nātō
ſe habz ad poſitōēs que ē pōtum.
n' coexīn quātū ad ꝓtē ē ſim ⁊
nō nātā. illud 2ᵐ poſitōis q̃ ytigē
mtr̃ coexīnē aliqm ipi toti abſq
hoc q̃ intelligat coexiſtē prīm vnm
ptibus aliis. ſ cum coexīnē totum
ad totū ē aliud ab illa q̃ ē prīm ad
ptēs. et ſicut ſe hōmīnis eſt in vnō
ſua formali includit illā. Vnde
ꝓtē ſuā ſine poi ē ē nō ē
aliud n' abſolutū ſuā ſine poi ē ē
existēs ad quēcūq. et coexīnē
totius ad totū ſuā ſine coexīnē
prīm ꝓtē. ad ptēs ad ptēs loci nō
ē aliud n' ⁊ existēs ad quēcūq
ſuā ſine alio n' existēs ad quēcūq
cūq. Qnt 2ᵐ q̃ poi 2ᵐ p ſuppos
vbi ꝓ dīm ſcī ēnūſtp nr̃. ſ dicī
poi ſuā ⁊ quātū ſine omī ſti
vbi ꝓ dīm. g' nō. Qnt ita
opīnē primo. q̃ nō vide ⁊ q̃ poi ē
ordo prīm in toto ſine ordīē prīm i
loco. q̃ vbi ē q̃ ē ordo prīm i toto
ibi ē prīm 2ᵐ et 3ᵐ. ſ ro g' illud
q' ē pm̃ aut ē pm̃ ꝑ nātā. aut
ꝑ perfectiōēs. ꝛc et ſic de alis
modis poritē. aut ꝑ ſuā et pt
Dicim̃ ēdo p oēs modos poritē.
q̃ nō ē pōnē aliā dm̃ poritē nisi
ꝑ locū. q̃ nō ē poritas ꝑ nātā
capitis ad pedē. et ꝑ phīm et
quē 2ᵐ q̃ ⁊ ⁊ illud d' pnb nā
q' pot ſepar ab a et nō a d
ab eo. ſed ſicut caput pot ſepar
a pede. ita et cū n' ꝑ perfectōēs
q̃ ſi totū eet ſepatum ab omī
loco et ꝓtē tē tuē exiſtēt i mdō li
ſicut anīe ad poi ut caput et
pedē eē poritas perfectōēs q̃ ad
caput ē perfectō pedē. et ſ nō hz
ordiē prīm in toto. g' illū poritas

q̃ pm̃ ſimbiōzo ē aliq ē
i ſbā corpis ē
palmis

realē ⁊ vē

Q ſ ro

quia vna pt̃ p̃ ordinem in toto ꝑ
a ad e tm̃ p̃ortas h̃ in loco et situ.
Ut p. in pnt̃ Sicut ꝑ tes in hude
positionis et no habentes et post
ex. de habentibus positionem ut lunea
sup finem corporis singulum cum eorum situ
e alicubi. Vnus lin̄ sunt e ista. Cum
aut alia quedam astat ex pnt̃ a ad
aut ex no habentibus positionem ut
lunee quod pt̃ le pariem habentis ad
sentiendum. singulum nam eorum situ
e alicubi. et habet vnus summam et
assignem vbi sita e in palma sed
iste ordo non e sine ordine prium in
loco g̃ ice. Ut ut ꝑ post esse
ordo p̃ium in toto sine d̃ ad vnum
pt̃ ab alio sed talis distantia non pt̃
esse sine ordine p̃ium in loco ita q̃ si
ex loco p̃tis v. pb illius corporis cor
respondet vni pt̃. et pb alia alii. q̃
aut talis ordo p̃ium in toto non pt̃ esse
sine distantia vnius pt̃ ad alium per
cuius duc. pt̃. vbi impliat oportet
ponere vna pt̃ subiungere alium d̃
d̃ ipse pt̃ e. q̃ tunc esset ibi positio
sine d̃ ad vnum pt̃ ab a. et sine
d̃ sequente. ut non e distantia vnius pt̃
ab a. sine distantia loci. Ut ubi e tl
ordo non p̃ter d̃ tantum tunc non illius
pt̃ esse motu locali. sed tl motu non
pt̃ esse sine ordine p̃ium in loco g̃ ice
Ro. vide. q. ad ꝑ ar. quaerentis nam
respiciat quid non sit vera generali
lit. q. quantum q̃ respiciat quantitas
positionis que e dra q̃ tl et tamen
non respiciat totum genus q̃ tl q̃ ad
non. Ut dr q̃ aliud q̃ se de genere
q̃ tl sicut q̃ tantum q̃ respiciat quan
titas p̃ne que e dra q̃ tl et
tm non respiciat totum genus q̃ tl q̃ ad
si. q. robustus e quantum ibi e longitudo
et latitudo nel profunditas. Et non
longitudo nel e vera nel curva vel cum tl
et q̃ tl non respiciat totum genus
ice g̃ ista ꝑo non vide. vera. et tunc
ad ꝑ. si quantum non pt̃ habere ordinem
p̃ium in toto non habet figuram. et figura
talis nel tal non pt̃ esse sine tl nel

q. eus i sunt positionis adunate spiritibus

non sit spe

distantia

si sit quantum h̃ aliqd non se de genere q̃ tl

non respiciat tl h̃ figura p̃ tmgu et tl non respiciat q̃ tl

tali ordine p̃ium in loco si locus sit pnt̃
g̃ ice Ut q̃ illa ꝑ impossibile e
lineam esse non curvam nel curvam et rectam
et tm̃ linea continua respiciat extendere
curvum et tl Ut dato q̃ illa a or
esset vera. ad non habere intentum q̃ q̃
tantum q̃ tl respiciat ordinem possit poni
p̃dictum tl et tunc post fieri sine omni
tali positione. Nec e fra ista poni
q̃ dicit fantasia q̃ tl sine tno et loco.
tunc exposita sine ordine poni q̃ e ordo
p̃ium in loco q̃ non e locus. et exposita
sine tl e exponendum. q. non e tm̃ cum non tm̃ e v'''
aliquo cum ponitur. q. ponitur q. quantum
sit. et locus sit ei pnt̃ tunc non vis pt̃
exposita sine qualibet positione tali nel
tali g̃ sine ordine. Ex. corpus q̃ tl q̃ ad
respiciat qualibet p̃ticula ad a. corpus et
qualibet distantia ad a. punctum ad solem.
et de secundo solem tunc pt̃ esse sine
omni p̃ticula tis et distantia a solem sed
positio solis non pt̃ esse corpus sine ordine
p̃ticula tis et distantia ad solem. q. non pt̃
esse duo corpora simul sine distantia cum
aut illa. et tm̃ illud corpus respiciat
contingent quantitatem p̃ticularem et
distantia ad solem tlem nel tlem g̃
non vide. vera. q. q. non aliqua respi
ciat contingent quantitatem forma alterius
tantum. q. respiciat quantum totum illud
genus. Ut non vide. vera. q. dicit poz
q̃ sunt ab tm̃ sine omni respectu quantitatis
adunantur posito tno. Ad quod
g̃ pt̃ dici michi assendo q. d. a
dictis rationibus discredit. q. difficultas
istius quantum et multarum sequentium
q̃ sistit in una q̃ tl quod sit. Ro pt̃
vide e quod sit quantum. Dico h̃ tendo
q̃ quantum non dicit aliquam rem ab tam
nel respectum vel partem et quantum
q̃ quantum non e ad n' exponendum. vel ha
bent ptes a quarum una ad alia
pt̃ esse motu locali. et q̃ sicut in
2o dictum e de duratione q̃ duo
michi positum dicit vel duratio
temporis sed e quedam vox nel gtia
p̃ut pt̃ ipsa res duratio et tempor

extensio

f successionem actualem vel possibilem. Ita quod hic corporeitas successiva actualis vel que coexistit successiui si ex ita corporeo vel quod non dicit aliquam rem absolutam vel respectiuam ulterius et quantitatem. Sed est quedam vox vel quantitas hic pontis quantitas et quantitas pontis magis vel forsan vel quantitas corporis et connotat multas alias res, ut quasi potest esse motus localis ita quod hic quantitas vel qualitatem coexistentem multis rebus exprimit vel ut quasi potest esse motus localis si ex tales ita tunc quod totum quantitas vel qualitas coexistit toti corpori exprimit vel toti loco. et una pars quantitatis vnum pti loci et alia alti. et ita quod potest esse motus localis ut vnum pte quantitatis loco et aliam coexistentem alti pti loci. et quod quantitas sic coexistit loco to quod totum coexistit toti et pars pti. Ita quod vnum quod non alti. tunc dicitur quantitas vel qualitas exprimit. Hoc est tunc denominat ab illo quantum et vere quod non exprimitur quantitas. quod autem sic coexistit loco quod totum coexistit toti et totum rumpitur pti tunc non dicitur exprimit vel quantitas. Pro ista opinione arguitur multum primo sic. quod non dicitur esse ab tota supra quantitas forsitan inherente quantitatem. quia si sic tunc habetur aliquid quantitatis non magis vel forsan. quia non est aliquid vno de vno quod de alio vel vtrumque. quia quantitas subiectum tunc tunc rumpitur accidens ita simpliciter sicut opinatur accidens. Hoc non suppono. quia probatur et prius fuit probatum in 3o. Secundo sic. Illud quod potest esse sine omni alio extrinseco. et habet denominationem primam a situ et loco distinctam. potest esse quantum et consistere sine omni extrinseco. sic est in propositio de materia et quantitate. quod est. Ergo probatur quod quantitas ad vnum pti habet pti habet denominationem sine omni extrinseco. sicut sed denominatio est diffinitio non diuisiuus non potest probari. De illo aliquo vel de illo cuiuscumque spectat. quia vnum quod est id aliquid vel denominatio ab eo. quia aliquid sibi vnum habet

g habet locum vna sub vna forma quantitatis habet pti denominationem. quia vna pars potest admittere vna tertia quarum forma de mundo ad vna pars mundi tunc ab alia. quia secundum et quia pars sit quia pti denominationem loco et situ habet. quia cum vnum mundi non exprimit esse in loco denominatio quia non fiat vnum cum alio mundo. sed denominatio est pti mundi quia non fiat vnum cum alio pte esse in loco denominatio a loco alti pti. sicut est materia non exprimit sibi esse in loco denominatio alti pti. quia fiat vnum cum a pte. et quia mundus habet illa quantitatem primam mundi est mundi loci. et a mundi habet quantitatem primam in a mundi loci.

Ita dicitur potest fieri ab tota potest fieri esse ab tota pars aliquo quia sic. nulla fiat mutatio. sed illo alio certa primum ab tota in illa solum quia est ab esse et ab tota ad suum non esse. Quia si hic sit subiectum sub aliquo accidente informante. potest deus facere illud hic et. quia destruere substantiam illud accidens informans hic. quia nulla potest hoc fiere et hic nulla est mutatio extra illud subiectum in illa quia est ab esse accidentis ad esse non esse. quia si quantitas sit ita ab tota denominatio a materia. et materia est potest esse quia potest deus materiam facere destruendo solum quantitatem. ita quod nulla eius materia in materia in illa quia est ab esse quantitatis ad esse non esse. et quia corpus potest fieri materiam sine quantitate ab motu localis primum materiam. quia potest fieri quod tota materia et omnes qui pars materiae in eodem situ in quo prius fuerunt sub quantitate. et quia materia sic materiam habet quantitatem loco et situm. et tota corrumpitur toti loco. et pars. et pars. sic prius sub quantitate. sed illud verum ego consumo et quantitatem quod sic se habet quod totum corrumpitur toti et pars parti et tunc est denominatio in loco. Dicit quod quia materia prima aliquo accidente primum omnem accidentem in quo accidentem. et sic est de quocumque phio et suo accidente. habet accidentem in quantitatem et finem tunc in quantitatem quia materia prima quantitatem primam. vbi

et p cons no e in loco. Cum salte
hoc no obstaret pot p potentiam dei e
mane pn a tonitru me ad totu lo
et p ceu ad ptes. si de the e ch me
in loco. et exte sui ut pus g. Ut
a a e pn a ypi sbe ad locu. et alia
ipi quia pt. qz una pot ee sine
alia. g. pncipalitas sbe in loco
fundat in sba. sicut pncipalitas
ch fundat in ch. nec aut ad
vadaloci fundat sz vada i g
pncialis me pot emanare por e pnti. sine
pncia. ch ad locu. et tu totu
coeundi ton et pb pti pn
no magis expugnat. sbe habet ptes
alios ch ita p hi una pte sit pus
uni pti loci. et hi alia alii. ch sbe
no habet ptes ee pus hi. et se
to. cuilibet pti loci. si sba immalis
pnta an hi hi se tota pot ee pus
toti loco acu et cuilibet pti sine di
an te ab to medio. et pot fundare
ti pncialit ad locu. nec pone
do thez t. g. cod no pot sba ma
lis sn omi ab to ch to. Ho hoc sic
ar. Ve qd e cu ve in loco e ch.
si ma sine omi alio. p hoc pse
p habz ptes quay una e in una
pte loci et a pb in alia pte e
ch in loco. g. si ma e ch. Con
fira. qz no magis expugnat sbe cor
fundat nec ti ad locu ch sbe
corporee. si sbe corporee no ex
pugnat. g. etc. ch no magis expugnat
nec corporee. ch tutam cpoe non
infirmat maz illi sine loco cpoe
quia p tota ma cocupsit ton ch
formam eam m tu. et pb pti. si hi illos qui
ponunt quantitate ee dni absoluta
ita a sba et quanti ma nec co
cpsit ch tu informati ea ita p
tota ma nec sine omi medio
ab to et expectmo cocupsit toti
quanti et una pb uni pti ch
et a a alii g. cod no p potentiam dei
pot cocupsi ch tu no informati et

hoc posito tu ass ch. qz illud ppe
loquendo e qua. qd habz pte extra
pte ch ita loco et situ. ita p totum
coeundat ton. et pb pti pn et sic
ar. e de ma. cod no p qua dicendi
e de forma sbali et q ti. Di dicit p
ad quantitate equnt figu longitudo
latitudo et profunditas. nec aut
esse z. Dnc soci no pot me n
forme sbali n quia ti ... coexte
n habet. et si ag. ... g. p ma. greda
habz figu. qz aut crez aut cua et
stum. / p habet z. Dnc ass qz color
pot habe longitudinem latitudinem
et profunditatem n e ad mg ub p
expta mg ub greda. p ma sit corp.
Hijs suppositis Duo ad qdez. p no e
mg ub n expugnat aa sba corpis
e gti sub spe paris. pt qz sicut
no expugnat alicu indi p hi se totu coexistit alicu toti et cuilibet
coexistit alicu toti et cuilibet
eig pti. Po cuiusq Di no expugnat
ee simul hi ass sub p ei non
expugnat coexiste alicu toti hi se
totu et hi ass sub p hi corpi po
no expugnat ee simul hi ass sub
pte. tu qz nihil pot ee aliquic p hi
po ch te sil ee. sic p ille p q pus
coexistebat plurib locis nec coexis
tit uni loco pti ho qz de raro sit
densum. ptes rari q pus coexis
tebat plurib ptib loci. nec coexi
stit uni pti sic pus. patet. tu et
qz no e a ... p Duc ptes
corpis sunt simul di p Duo corpo
simul hi uni pot fieri p pote
Dni. g. a. Po cuiusq no ex
pugnat ee sub multi cpoe et multi
no expugnat sibi ee sine di cpoe
hi corpo po e hmo. pti si po sit
rarum et pg densum. Ho ad videndu
quo corpo po cpsit sub spe paris
appz Duc diffi. Una quo ad
corpo mu pot cpsi in plurib
locis hi se to. Alia quo multe p

Nn ppa

coexistere

formam eam

se an hi se to e m
toto loco t ti hi ei pte
et ma mg in se co
e m toto cpoe t ti
hi ei pte n
expugnat dni q se
toto

Q. Et cum quis de una extensa fit una extensa ne acquirit quo aliquis deputetur

[illegible] poni coexistere omni loco. et quia videtur posse
ista duo. videlicet quod corpus Christi existit
sub specie panis. ita quod totum sub toto
et totum sub qualibet parte. et ad utrumque
legendum ista duo. scilicet exempla in aliquibus.
Quantum ad primum non videtur a[illegible] Dif-
ficultatem quod corpus unum coexistat
pluribus locis. hoc in se totum. quia quod
anima unita hoc in se totum sit in toto
corpore. et in qualibet parte corporis. quemadmodum
ad angelus existens in aliquo toto loco
hoc in se totum. coexistat in qualibet parte
illius loci. hoc unum ponunt hoc in viatate
theologi et philosophi. et quia videtur unum
posse similiter videri aliud. Quantum
ad secundum non est a[illegible] Difficultas quod quia duo
corpora coexistant uno loco. ~~vel duo angeli eodem~~ et hoc sive sint corpora
gloriosa sive non gloriosa. quia indubitanter potest duo corpora non gloriosa
esse in uno loco ita quod utrumque eorum
toto loco et in qualibet eius parte sicut
duo gloriosa. quia gloria vel non gloria
nihil facit ad hoc. Et hoc in istum modum
potest fieri. Deus enim potest. quod
est ubi corpus Christi non habet modum. quia
non est ibi quantitatem non existentem. quia
si sic tunc haberet partes. et ubi unum
totum et plures partes partium quia non alium
hoc non sic coexistit sub speciebus panis
hoc sic quod totum corpus Christi existit sub
tota hostia. et totum sub qualibet parte
quia unum corpus Christi sic se habet
quod non plura expungunt sibi coexistere
alium. quia quod unum corpus expungit alium.
Sed tunc videtur esse multa dubitatio
primum quia destruitur unum primum in hoc
quod ponitur quod sit ubique et quia
et quia hoc in se non sit ubique a[illegible] quia
quantum. quia quia hoc in se unum primum est
de hoc quod dicit quod expositio nova potest
esse in ista quia sive ei ire nova. quia non potest
esse in ista sive de quantitate in quantitatem
sive omni quia esse et corrumpere hoc unum
non potest esse non extensa sicut una cera
in cultura et potest poni et extendi. et

Nota vero hoc nunquam expositum
nec distinctum quomodo [illegible]

Nota autem fide temporum quia ostium ad distinctionem clausum. et exivit de utero virginis clausum. non est
autem maior difficultas si sic tunc haberet partes. et ubi unum
quia duae partes eiusdem corporis
sunt simul in eodem loco.
suppositum sicut gloriosum
quia duae aliae corpora
sunt simul in eodem loco.
quia ista suppositum pro
aliis corpus Christi et hoc in
et quibus partes sunt
simul per esse in tota hostia
sub speciebus panis et
sub quibus eius partes
existere possunt pro quia
una pars sit simul cum alia
et quia pars eiusdem sit in
multis locis et philosophi
hostiae simul non plure
ponunt ibi non quia partes
adsint manent in toto
constituentes totum.

Constat quod nihil corrumpitur nisi
desperditur quo ad abtum aliquid nisi expectetur
et quo esse ibi transitus de
indutorio in indutorium. Et esse de hoc
quod dicit quia hic in se omni a[illegible]re addita.
non. quia hoc in aere hic. indubitabiliter quo hic
de se. indubitabiliter prius. Et si sic tunc eo una
et forma unum fierent vel duo
quanta occupare eundem locum. quia
prius. quia una habet duas extremitates. et
forma simultatem partes. quia totum
toti et partibus partium. et sunt in eodem loco
adequate quia fierent unum quo nisi
eo esset non potest fieri unum nisi duo
quanta habebunt eundem locum. Et dicit
quod non est id quod duo quanta occupare
eundem locum quia fierent per se unum.
Contra duae partes aliquae non magis prius
eo quia fierent per se unum. quia in
non fierent per se unum. sicut patet ad
sensum. et non quantitas partes habent
duas extremitates quo se quia non
unoquoque quia duae quantitates in diversis
locis. et extrema hic non eodem
loco. hoc non est a[illegible] eo ut videtur quia
duo quanta quorum unum est de quo
habet per se et aliud de quo quia
sunt in eodem loco. Ad hoc dicendum quod duo
per quantitates qualitates non possunt esse
habent quia tamen hoc non multum vel forsan
quod [illegible] quo [illegible] Et de hoc quod
quia potest quia corpus Christi retinet
in hostia sicut quia totum in toto et
totum in qualibet parte. quia extremo est
aliquid quod potest adunare aliquid et
retinere ab eo sicut dicitur. hoc in obviando est habitus ibi est aliquid
denominatus aliud habitus. quo si corpus Christi
sit in cultura ubi est sicut extremo et
habebit partes extremo partes et per quod totum
non est in toto. et in qualibet parte. Et
quia quia non potest esse non habet potest
quia est Deus quia et quodlibet totum
nec sub quo totum sub aliquo
eo parte. si quo corpus Christi sit totum

Nota quod duo quanta extrema per se in quod sunt
hoc secunda duo non possunt esse in eodem loco
hoc ut patet et quia non potest informare fieri
composita hoc non nam et forma

per esse quia

in uno loco

va

quia duo extrema quia et res hoc esse sit habet
per se hoc
acer potest esse
in eodem loco per
modum addito
quia maior
pars quia per
habitum est

vbicunq; cui habebit posicio; et p
quos ordiet primu exo ptem. Ppter corpo
ra habz figas vbicunq; e. qz no e corp
organici qd no habz figas. sz corpo
ra in cuba a e organicum q habz figas.
et p quos ptes corporis distat. Ad 1m e
de illis ppos negata. quicq; nu gtigerit
res. qz ipsis pos separari a postiori. qz
ab illo et ab illo res 2m. et p quos
pot ee sy 1o quae. Dicendum ergo
et gtigere ocy mdos qz ta ratione
q abstractis. qz sunt una pots su
alia pots sed volo. et tyt e dubium vtr
vtr volo pots fieri sunt oi mte
alia specie e vtr corpo ra sit in duobus loc
res q to dno vide qz s qz e in celo et in altero. et
celestis qd
uagz pot ee p hoc q e in altero no pdit locum
in q spe alequ habz in celo 1o ire. Ad 3m q loca
res rat
sunt sunt loca deorsu sunt aeris q no
pnt sil mesci eidem q. ire. Ad 4m
Ad 4m dm. stoz Dico q id az 2m p quo pt fieri
q pondera ire deorsu no ee ratio d tra
a fu. 1o q vnu gelidet de ipso pu
ad de ab 1o Dico p vtroq; q d
pdicamentoz no e ara dia in rebus sed
in greg bi pnt assigni dnsi ordiet
p pu no p se sed p rbs. 2m pt dico p
Dicamentum d tu qz res d tra a rba et
qua tes sibi roz di sed qz e greg q
dam pus rbz ralem et qua tes no
ab te sed expetes et mtp. Ad
Ad 2m aliud Dico q alia pot ee tusity
de gdo id in gdoz pp plenum
tusiez tpis actuale nel potem nel
cp motu locale. Ho pnu si e in deo
ordiez q quicq; tuerez hodie i
tali loco dapnarez et si ds sic tuet
tur in tali loco remanet upp ad
diem esh 2m sunt oi mte ipse tusit
de gdo id in gdo 2m qz po no e
acceptum do pnta ho et tra e
acep ty do et sic e tusity de gdo
in gdoz pp solu tusiez actuale
tpis. Ho 2m 2o aliq acqt aliq non
crea. vt nu ad tonor ta tunc p
redtem si nullus sit nu in angelo

nec tpus nu mony sit tactu tyn an lib
tusit de uno gdozo ad ad p plenum
tusiez tpis in posiez q ista rondic
tam corrispent dnsis tpibz si tepo
ect. Ho 3m De motu locali sicut qy
de no approximato fit approatu de
quibz a ab dm e. Dic si relu mo
localis et no heat aque locu cunda
tem exo nu p motu sum acquirit 3m
ad rent nec ab tu tue tusity gdicto de
uno in gdozum tue e in isto situ no
nov et tyn no acq sibi aliqd de nouo
nu ab tu nu appectum nu nouy loci
cunstab qz tibi no ei sed tusity ipse e
pp sola mutez in extrn si ect qz si
habet locu cuntez tue habet vnu
locu sub uno gdozo et aliu sub a
et cod o e in ppo qz mu ul fora po no
fiat expes ~~a po no~~ exonera. Dico q hic
p motu locale pnu acq de nouo
aliqd esh mu qd pnus no quit ad
do extrn qz acquirit sibi loca cunstab
que pus no habuit. no Dico nouy
loca sunt ff loca antiqua de nouo
acq esh et isto no pot aliqd aliquu
de nouo alicu acq. et ille loca sic
acquirit p motu locale pnu mu sic
qy de denso fit rar. nl nouu mtu
denso acquirit nu ab tu nu 2m ff tyn
p motu locale pnu denso acq sibi no
uu loca et ad ff pus. cod no si ma
sit mte expesa et fiat no expesa.
p pony dma e tusity ibi de gdozo
in gdozum pp motu loci p localem
pnu mte adimte. qz ocd ptes q pty
distant seu distabit. sunt silua q
quelibz pb mo localis ad ~~illis~~ et quilibz
p quos quelibz pb acquirit nouu locu
no distat pnu nel forte lis poru
tenent cuid locu quia pus p p tlez
mutez totu sit in modi loco nel ali
nel ad 4m hs accidit totali. Ad aliud Ad 2m
Dico q rba e distibil ff hstra opiqz
ta mu ff fora ff qlitas et si esset
separe abiuncta p pony dma hez
unu qd ff stoz pte in exo pte loco

nec tpus nu mony sit tactu tyn an lib
tusit de uno gdozo ad ad p plenum
tusiez tpis in posiez q ista rondic
tam corrispent dnsis tpibz si tepo
ect. Ho 3m De motu locali sicut qy
de no approximato fit approatu de
quibz a ab dm e. Dic si relu mo
localis et no heat aque locu cunda
tem exo nu p motu sum acquirit 3m
ad rent nec ab tu tue tusity gdicto de
uno in gdozum tue e in isto situ no
nov et tyn no acq sibi aliqd de nouo
nu ab tu nu appectum nu nouy loci
cunstab qz tibi no ei sed tusity ipse e
pp sola mutez in extrn si ect qz si
habet locu cuntez tue habet vnu
locu sub uno gdozo et aliu sub a
et cod o e in ppo qz mu ul fora po no
fiat expes ~~a po no~~ exonera. Dico q hic
p motu locale pnu acq de nouo
aliqd esh mu qd pnus no quit ad
do extrn qz acquirit sibi loca cunstab
que pus no habuit. no Dico nouy
loca sunt ff loca antiqua de nouo
acq esh et isto no pot aliqd aliquu
de nouo alicu acq. et ille loca sic
acquirit p motu locale pnu mu sic
qy de denso fit rar. nl nouu mtu
denso acquirit nu ab tu nu 2m ff tyn
p motu locale pnu denso acq sibi no
uu loca et ad ff pus. cod no si ma
sit mte expesa et fiat no expesa.
p pony dma e tusity ibi de gdozo
in gdozum pp motu loci p localem
pnu mte adimte. qz ocd ptes q pty
distant seu distabit. sunt silua q
quelibz pb mo localis ad et quilibz
p quos quelibz pb acquirit nouu locu
no distat pnu nel forte lis poru
tenent cuid locu quia pus p p tlez
mutez totu sit in modi loco nel ali
nel ad 4m hs accidit totali. Ad aliud Ad 2m
Dico q rba e distibil ff hstra opiqz
ta mu ff fora ff qlitas et si esset
separe abiuncta p pony dma hez
unu qd ff stoz pte in exo pte loco

et situ 9ra et totum existet toti loco et pte parti et p quod unumquodque istorum ex tunc ut in loco. Ita hic ut videtur quod substantia huiusmodi et essentia sua non est divisibilis in partes in loco et situ quantitatis. quod huiusmodi non competit substantie ut quantitas extendit et partes huiusmodi sic scilicet existe sine ordine extensionis et sic pt vel ut. Ad aliud dico quod duo quanta eiusdem rationis non possunt esse in eodem loco. Sed duo quanta alterius rationis quorum unum est actus alterum potentia sine proportione sua per ambo possunt esse in eodem. Ad primum dicendum quod materia et forma huiusmodi ista oppos. et forma substantiali quanta. Ad 2m de substantia et quantitate. ubi primum est in potentia accidentaliter respectu alterius. Ideo non est ita quecunque quantitate ista possunt esse in eodem nisi quod unum est actus et alterum potentia. sic philosophus 8o metaphysice quod non est quecunque ex quantitate una et forma faciunt unum nisi quod unum est potentia et aliud actus. Ideo non est ita quecunque quantitate duo quanta non eiusdem rationis sunt in eodem loco nisi quod unum est in potentia et aliud in actu. Ad aliud de corpore Christi. Ad 7m dico huiusmodi ista opposita quod substantia corporis Christi potest esse non extensa in hostia. eadem tamen potest esse extensa in celo. Nec hoc est inconveniens. quod in uno loco habet modum quantitatis puta in celo. Sed in hostia non. et quando dicitur quod extensio est accidens. quod potest advenire et recedere. Dico quod duplex accidens vel uno modo per aliquid informante substantiam. Alio modo per quantitatem pro li de substantia quod aliquis potest esse alterius non. Primo modo huiusmodi istam una non est accidens quod non est ens absolutum vel respectiva alia substantia et aliter. 2o modo est accidens quod est quedam receptio quod alius potest de substantia alius non. Unde in equantitate quod mediantibus signis substantiam et quantitatem tunc cognoscendo totum corpus iste toti et partem parti sic Dudum anima huiusmodi anima concomitante ex concomitantia dicunt surreccionem. Ad 2m dico quod non est de ratione extensionis sine positione que est ordo partium in toto. nec est sine positione que est ordo partium in loco. quod iste positiones non consequuntur substantiam. Ideo corpus non potest esse quantum sine utraque positione. Sed in hostia non est quantum nec extensum nec ipsam sunt in ea. Ideo substantia nec qualitas in sic esse quantum et extensum. Ad aliud de sensu dico sic de quantitatibus. quod sit substantia vel quantitas cognoscitur et substantia distantia partium et ordinem partium in toto et in loco. unde aliqua substantia fuerit sine quantitate et extensione sicut est in eucharistia. non sunt partes sic distante nec ordinate in toto vel in loco. et ideo sicut deus corpus sine sensu sine quantitate et extensione. ita sine figura nec pluribus est unum magis de uno quam de alio. Et quando dicit quod corpus organicum non est sine figura. Dico quod deus potest facere corpus organicum sine extensione. Sed volendo corpus organicum corpus animatum extensum sic vel sic. tunc tale non potest deus facere sine figura quod tale vel esset corpus vel organum et sic corpus Christi in eucharistia non est organicum. Ad 2a quod dicit quod non quod respiciunt gradum rationis. Dico quod aliqua quantitas in dictis praedicamentali huiusmodi absoluta ex quod huiusmodi sic substantia animal homo et similiter alia sunt contrarie cognoscitiva. quod huiusmodi primo non simul et eadem tamen et conveniunt alia re vel necessario tamen per et conveniant alia re vel necessario. Sed huiusmodi secundum prius et simul ut habent duplices res. tunc in talibus potest separari a posteriori et non a priori. Ideo potest esse sine albedine et magnitudine. potest esse sine colore. et potest esse sine cognitione intuitiva et abstractiva. Ideo potest esse sine sensu intuitive et abstractive seu cognitione sensu. ipse potest esse sine hac quantitate et ista intellectiva. Ideo potest esse sine quantitate et in talibus est de qualitate. quod cognitio intuitiva et abstractiva sunt eiusdem quantitatis quod huiusmodi diversa absoluta. Ideo dicendo grados respiciunt cognitionem non tamen potest esse sine omni cognitione salvo per potentiam dei. Sed non naturaliter et est videre quod actus apprehendi potest esse nisi sine ordine apprehensione in parte sensitiva sic alias dictum est. Ad huiusmodi illud quod est aliud respicit gradum omnes substantia quod ipsa et illa res et tamen non substantia in re. Ad 2o quod verum est quod quantitas aliqua habet gradum respicit quamlibet substantiam de qua potest abstrahi vel prius sed aliquid sine re tale non sic respicit. modo de

Marginalia:

quorum unum est actus alterum potentia sine proportione sua per ambo possunt

non faciunt per se unum per modum extensionis

In illis autem quod sunt eiusdem rationis non est sic. ergo quod unum immediate ad possit sic esse quod tamen ambo sint actus eiusdem rationis et quod in partes quali sunt in eodem situ sint quanta in eodem loco non quod unum illarum sit actus alterius et alia potentia et omnes actus sunt eiusdem potentie

quantitatis

Ad 2m et dubium

Ad 3m dubium

Ad 4m dubium

Ad 7m

enim rali ampliora ppo 2o loqdo
qm fuit q tm cognoscitur subordinati
tuc no e ppo vera sicut e de li rali
nel rei et figra. qz figra pt eadem re
qua pt lineam nel corpus. et q gnot
aliquas affectiones et negationes. et ideo liz
li rali rali respiciat genera. si ut
patet ad sensum. qz rei tangunt zc. nel
no tm fi ay rei. qz impossibile e q sit
li rali nisi habeat figram. et ro e qz ipsa pt
hic licet sigat figam in rei. et simul q
figam cognoscit tm aliquas rationes
ad quas li se habet indirecte. qz ad
oes in particulari. sed figam in rei cognoscit oes
negationes que pnt licere q pterea. et
qz li non potest separari ab omni necesse
stare li. ideo non potest separari ab omni
~~negatione stare li a~~ figa. quia non ro
sim. q genera respiciat oes ponere q dare esse
in quibus positionibus. q genera qz illa et
non tm positiones in rei. eodem forte e
de poni oes que e dicere q ipsa ro q
respiciat oes seu q libet tles positiones contingunt
non tm quia tles. et hoc qz ta positio
vtrum q ipsa in rei pt illud id qd
corpus quia in. et oes nes rationes cognoscunt
que pnt concurrere. puta pt pt et
qua tm cognoscendo tles distantias nel
distantias tles. sunt oes distantias quot
que potest esse inter p quia tles. et hoc
quia in pt esse sine illa distantia. et illa
et illa non tm sine oi. si p pt
oio distantia a q tm sim. et q tles in rei.
si tuc eadem ratione qua q pt hic poz
separari ab hac positione de que posi-
tionibus sunt q tles potest separari a positione
in qi et a que quia tles. de insta-
ntia quia ad illa ppoz e in aliis.
qz ita indirecte respiciat oes pte q dic-
tionis et gnot qz album et non albu
qz qd est ~~album~~ et non album sim. et
tm non respiciat gnot que ad vtrum
pteri q dictionis. Ad aliud dicit
aliqui q id non ipso potest p potentia
quantum esse in duobus locis sine ratione
sine diffinitione. qd pbat primo sic. qz esse i loco id
indy vno loco nel in alio e indicio sup esse et
in tali loco. ita q nihil eq sit exte- diffinitione
riorem loco. si si poz esse in duobus locis
et subalternis ibis esse id et non alibi

an id corpus possit esse in duobus locis

sil'

sil'h et alibi qd e

tuc poz esse exterius utrumque locum et sic quod
qz poz esse extra locum extra quem non poz esse.
Ad secundum rationem sunt loco pt tm q 2
gtm ita pt tm dicere. si si esset idem i
duobus locis non rationem sunt tm dis-
tincta. q ratio. Ad ma p te non e susceptiva 3
forte contrariat sicut et calorem et
frigorem. q id p eadem dimensionem non
potest esse in locis oppositis qz tuc sil et sil.
finiuntur id oppositis. Ad qd aliqd exis- 4
tens in aliquo loco dicitur acquirere alium.
nel oportet q moveatur ad alium locum
acquirendum nel q loco acquirendo moveatur ad
ipsum. si primo tuc non ponitur primum locum.
Si 2o tuc illa duo loca habebunt rationem
unius loci et p quos qd potest esse in
diversis locis non e in diversis locis. Ad si sic 4
aut illa loca sunt distantia. ipse aut non
sunt sic sicut si illa pnt esse q. a sic
sursum et deorsum. sed q corpus e
in duobus locis contrariis. et q forma
aeris contraria sunt in eodem subiecto
simul. Ad sicut p q et pg q in tpe 6
ita ay et retro in loco ad re locutus
sed una res non potest esse sil in pte
poni tpis et pg. q non in loco. Ad 7
esse rebus ipsum limitatione qz illa ad
nullum certum locum limitatur sed quia res
potest esse in duobus locis et ita res. /. eadem res in multis
Contra ista opinio impossibile e eadem opinio
repete p se nel p accidens sed esse sur-
sum et deorsum sunt opposita p te. q
non pnt opponi corpori p. p accidens
tum opinio dicit q ad e in loco p a. /. opinio
sicut aliis p apparet. et sic corpus p.
dare esse in loco hostis qz ubi e hostis.
Ad dicit q non e inconveniens q aliquid sit
in locis diversis p aliud. sicut id pre-
dicatis id potest subsistere natura diversis.
puta albedo et magnitudo potest i diversis
Contra hoc dato sed q fit di potest esse
albedo et magnitudo. Ad tata puncta huius
diei puncta tempo ad loca diversa. quia duo
ubi ad loca diversa. et non potest ipsum
mutari aliquam habere duo ubi ad loca
diversa. q duabus punctis temporis sic patet po
punctum temporis sicut ubi. qz sicut ubi
e subiectum in loco ita punctum temporis et sic

an id corpus possit esse in duobus locis

vbi cata eo a loco grys sunt grue ita
punctualiter sed qm corpora p̄ ubi e hos-
tia ubi et illi loco est corpus suum pus
r alius. g. ac Ille hr opio pot mo ny
cendi ny loco qm no oppetit tunc
qr tota no e ny loco n' cy nec dissi
pts hos qr aut e tota ny toto loco
et pts ny pte. et tunc e ny loco cy nec
e sic ny toto loco qm no e ny alio et
tunc dissi nec et no e alio mo esse
ny loco qm g. at tate. et ut vide no
e dare mo qm qm sit ny loco p aliud
Ille qm e aliquid ny loco p aliud et sic
p ar hic no e ny illo p ar quo ad
est ny illo loco qm e p se ny loco p
Dnc. p amb e ny loco p se cy nec
g. corpus p' e ny eod loco p ar cy nec
et una pts corrumpi vni pte loci et
alia alii p mo qm quo ar exponuntur
e ny loco p ar Ille impossibile e qm
qm sit ny loco p aliud n' vna p
aliquo mo spali sic e de sba et acci
expresso. q illa Dnc no vnit corpus
no spali qr e ny eod loco tu n
Dnc. e pus Ad tertio qd corpus
pt esse sil ny Dnc sib loci dissi sed
corpus p' corpo sit pnt toti hostie
et cuilibet pte. g. eod. et nullo angl
pot esse pus Dstl loci ita qm totu
tota et pts pte et hor est esse cy
ny loco. Ad 1di pot esse ny
Dnc sib. sicut alia ny toto corpore et to
ny qualibet pte corpis. et aut toto
esse ny loco et ny qualibet eo pte. Ista
pta esse pus. Dstare. et silia non
possunt corpore aliqu n' tunc nec
salte nec aliquo sibi spali vnito.
g. corpus p' cuiusq e pus e semper
nunc pus et p quo illa ppes nihil
facit ad pnctum p' q' ubi e hostia
qr poz Dy opnare corpus ny illo loco
ny quo no e hostia et destruere hos-
tia. et hor nulla Dictorum includit
et ho frator q' e pus illi loco
tunc g. eod. nec e pus tunc no
nec illa ppe. et si pot corpus p'
tunc esse ny Dstl qr sat pot esse
ny distl loci cy. n. appz m' vnu magis
mo nec alio. primo mo appz cy qm
aliqd corpus sit ny Dstl loci sic
qm totu sit ny toto et pts ny pte qm
qm sit ny Distl loci ita qm totu sit
ny toto et totu ny qualibet pte. sed
2m hec mo ex fide g. p' e possibile
Tamen g. istud vide vnu Dubiu
sic qm ipso Data sic qm agens tatu poz
agere ny passum ordo impozitum
nel qm sb possit esse subiectu sine alicubi
accidente suo. sic sic qm sbia informatu
aliquo acte sit ubi illud accidens
no e. qr si calor calefacit hic et
romet. et ignis agit ny illud cale
fit tunc quo aut agit ny illud cale
romet. ita qm calor qm cat hic sit i
eod cale romet. aut no. si sic tu
ignis hic no sit affirmatio cale
romet. ignis agit ny passum. ipso
rotum, et no approximatu. si no
tu p ignis agat ny cale fit qm
ignis calor infoit illud cale fit qm
at no romet. sic qm ar informans sb
iectu, sit ubi sbia sua no e Ad
istud vndz Io. vno. sive qm cu
Alii Dico qm no e qd dicto qm sbia
ignis accus sit alicubi ubi no est
suu ar sicut ny ppo exo. et ho
pp Distantia ipsor tu ho pts p exo
vnu e de nta assupta a vbo sed
ad vno nec hnat ad vbu e silis
vnioni act ad sbia. Licet no i vbo
sed no obstat ista sili nec pot nta
Dina et vbu esse et e alicubi ubi
no e nta assupta. g. eod nec pot
esse ny ppo Ad Dicit qm no e sile
qr vbum Dinu e illitatu et sic
no e subiectu act Contra licet
sbia act e sum sumi tu cy est
illi tu hi quid. qr sicut vbu Dinu
d illitatu, quatu ad lo pp esse
nta Dina que supa vtute ppa e
vbum. ita sba corporea e illi tu hi qm
qr pot esse ny Dnc sib loci sil. primo

Ad ppa ad Dni

ta cy sp nec qd dr.
qr no mag repugnat
sibi qm pt totu m
dr tes loci p pte p
sicut i pte illoy lo
cor qm qm sit i ill lo
m toto et totu m
oby pte illoy

ubiq; p pōny Dīnā et nō vtrū
ppa. et cō Sc̄ tēn illi tū h̄ q̄d nō
simplē. Aliud cp̄ē q̄ h̄ Ro.
Duo vnū corpo pōt habē Duo
vbi vel pūcualiter. vnū in vno loco
et aliud in alio loco. et tēn corpus
nūc existens in isto loco nō habet istud
vbi q̄d habet in alio loco. g̃ corpo
p̄ existens in celo pōt habē aliud
aut ab tū ~~alibi~~, et illo carē in sacro. Sed dicit
q̄ nō ē silē de act. ab to et isto
ēpectio. q̄ iste ēpecty trāt ab vno
loco et nō ab alio. Sonāt ad ratio
apponāty tor. q̄ trāt ratioēz et
nō vonc. ita q̄ nō vtz Dīā de vno
et de alio. nā q̄ ratior cāty ab igne
h̄ et nō alibi ē ad ab sō tē et nō
tēdit ad locū h̄ istud vbi nō tēn ra-
tūt a loco sed tēdit ad locū vt ē
pūs. et nō vide. q̄ h̄ q̄ sbēn sit
vbi ac. suū nō ē. q̄ tēn subiectū suū
ē in Duobz locis quorū vnū ppor.
agentis h̄ Disparitā et aliud. Hoc nō
pōtz. q̄ tūc ē q̄ sbēn caruit isto act. h̄ ad
Sentē. et p hoc q̄ ē in isto 2o loco h̄ vel tēn. o.
et cadit act. tū in isto loco. nō se.
ūcio ab nā illis act. a tūc sbēn. sic
nō se. hoc nō ē albū h̄ q̄ nō est
albūn. sed ē fulla. h̄ q̄ quid et
sūt. sicut nō sequit. Deus nō
ē hic mētēty. g̃ nō ē mētēty.
q̄ Deus ē vbiq; et p quēb in multis
locis in quibz nō ē mētēty. sic etiā
nō se. si corpus poāt. in vno loco
et pōt in aliquo spāio. q̄d nō ē
loco. nūc nō se. h̄ corpus nō ē h̄
in loco. g̃ nō ē in loco. nō sequit.
si corpus sit in Duobz locis hoc ut
in 2o loco nō h̄t p̄mū vbi. g̃ nō
h̄t p̄mū vbi. sic. ~~sufficit ad me~~ Ro
pōtō pōt Dici ad ar. tū q̄ pbat
q̄ ad corpus nō pōt ēē in Duōb
locis. Ad p̄mū Dico q̄ lig de sto
locatū quē sūt. loco h̄ quātitate
discretam. pōt tamē aliū ēē per
pōny Dīnary. et sicut plūa corpa
pōt ēē in eōd loco sūt gloriosa sū
nō gloriosa. sūt vnū sit gloriosū

et aliud nō. q̄ oīa ista ēpūta possi
bilia. h̄ gloria mihi fiat ad hoc
q̄ vtrūq; sit in eōd loco. vel q̄ to.
sit in toto et totū in qualibz pte.
sicut ē de cor. p̄. sūt vnū sit in b. pō
loco libēter. et tūc ~~et ad diffi~~
ma q̄ totū sit in toto et pōs in pte. et ad diffi
pōtz sicut corpus p̄. et spēs panis
sūt in eōd loco q̄ oīa ista sūt
possibilia. Ad a. Dico q̄ corpus pōt Ad 37. b
ēē in loco quo pūs nō sūt. abstq; h̄
q̄ moueat. ad locū vel loci ad eū.
et hoc pōt fieri subito sūt oī motu.
nō tēn sūt oī mūtōē illis corporis.
h̄ p̄. corpus p̄. in sacro eucha. ē nō
pūs vbi pūs nō sūt. et tēn subito.
et eōd nō pōt ēē in Duōbz locis
tūc subito sūt oī motu. et q̄n
dicit. si moueat. ad a. dīcunt
p̄mū. Dico q̄ sicut corpus p̄. h̄. fidē
ē nō pūs loco cū pūs nō sūt pūs.
et sic mūtat. et tēn nō dīcunt locū
sūmy in celo. ita pōt fieri tūc. q̄. pūs loco
pūs nō sūt. et tēn nō dīcunt p̄. in
locum. nō appz vnū tūc. magis q̄
aliud. Ad aliud Dico q̄ Duo loca Ad 37. a
sūt sūmy et Dorsū nō sūt grā q̄d
hoc. Dicit de h̄. q̄ in ac. ē ēpōs
pte superiōē et inferiōē. q̄ sūt eōd
spēi quo ad oīa. tam quo ad mētz
q̄ forēz tā quā tēz q̄ quā tēz pōnēb
quē et mūt quē. ubi tūc grietas.
nō tēn. video mūt q̄ ē tūc grietas. h̄ tēn ē i talis grietas
quālis ē quā. ad motū localē. et
h̄ny. q̄. ē solūm. Dtā vnū ēpōm
ad aliud. sīlē q̄ aliq̄d mō. De sic
mūdy albo ad magis albū nō est
grietas sed Dstā. Ad a. Dico q̄ Ad 5.
ē in Dstā loci mūdi et tūc nō sūt
grietas loca. nō Dīā spēi et ult. nego
illā ppōz q̄ plūa act. eōd spēi
nō pōt ēē in eōd subiecto sicut
alias Dēy. ē. tēn q̄n sūt act. plūa
nātūa fāē vnū ac. sicut Duo p.
albedīs in eōd sup fāē fecerūt vnā
albedīz. ad mō. quo Duo p. aqūe

va /. et si fuerit in vno loco ꝑ si fuerit in dꝰ sit locus pnt in forte ide sbm absq; hoc q̃ sanant psa vnm ut si aliq; fuit h' aliqd̃ & no vome & appreu vome alesanꝰ tur vome recepit aliꝰ solue q̃ voluit hic exonti no

nr vomt

7 fuerunt vna aqua. et due pꝰ ignis fuerunt vnu ignis. et ar' no ꝛspiant ctu subiectu. tlia am' plura eqd spiu. dꝰ solo uno no pnt naturi dꝰ informare/. Dico aut quado ꝛspiant ctu plura o' sicut duo habitu dilectionis eqd spei multi teb ad dilꝰ duos homes. quorꝫ vnq pot ꝑdi a o' manente et no dꝰ ꝑ plurib; corp ob tia. et tu non fuerunt vnu amdes hi duo in eqd subiecto. et ꝗ vtiq; ꝛspiant certu ob' et eqd' ponendo spes ctu i me. pt Dni q̃ sunt solo uno dꝰ te

ad 7. Ad aliud dico q̃ lig corpy p' situm tu de se. tu p pony diuia pt esse illa tu ad multa loca. sic pt esse in multis altaribus no obstan limitatione sua. Ut nendo tu rei oprioes de qua' q̃ sit ab tia distincta a ꝑba et qua te. sic pt vno dici q̃ corpus p' e sub illis species sine qua te omi. et q̃ e in relo ad qua te no p' ab exposito. q̃ ꝑba pt esse ubi sua accidens no e. et ꝑ p exp de ma assumpta et ~~assumpta de qua~~

ze de gnd abi

ad 1

Aliu pt Dni q̃ e i qua p' sub illis spib sed no eq. q̃ hoc e impossibile tu diffi. et tunc e ꝑpter dꝰ de ꝑba et ꝑ te. q̃ quantitas existens loco toto et tota in qualibus pte eq et q̃ sunt due quantitates in eod loco. et e hic eqd p ora dicendu sicut de ꝑba ponendo q̃ qua' no dꝰ tur a ꝑba et qua te. Notandu e h' q̃ q̃ de ma quanta et exposita sit no exposita vel eq. hoc pot intelligi 3. vno q̃ illa exposita occupat maiorem locu q̃ no exposita. 2 q̃ minorem locu occupet. 3 q̃ equalem. Si primo tunc sunt ibi due mineres vna acq. et a dꝰ perdi. ita si tia q̃ illa ma acquirit nouu locu quem prius no habuit. ex quo a ore et similiter quelibet pb acquirit nouu locum. Deperditum uno e ibi q̃ q̃ ma fuit no exposita tunc fuit

1 eqdem loco in quo existit illi species ita q̃ tota existit

3 tota cum toto loco. et to cum qlibet pte. h q̃ exposita dicit tunc q̃ e tota cum toto et quelibet pb cum qlibet pte. et p consq ocb pteb me pdit illa loca q̃ prius habuerit. q̃ prius fuit pedes cum capite et eq o et no distant. et in vtiq pdit locu quem prius habuit. Si 2o tunc e sola ma o deperditu. q̃ totu cum occupat de loco q̃ prius. et p quib manere locu pdit. et occupat nouu cum. pteb illu loci manere silicet pdit loca prius habuta. q̃ prius to fuit cum qualibet pte. et eq o. ~~mne~~ bn pt aut q̃ e exposita tota cum toto et to cum qualibet eq pte. mne aut pteb distant et p quib pdit multa loca prius habuta. Si 3o et de ma no exposita fuit exposita tunc e tu numero deperditu no acquisita. q̃ tunc pb que ocb sil fuerit cum toto et qualibet pte distinct loca prius habuta. sed no ora q̃ quelibet pb etiam vnu etu det tu sibi q̃ exte et mo. localiu. pdendo ora loca. sicut pteb tenz vnu locu vel vna pte loci inferior. et p motu localem distinct locu quem pdi habuit cum capite et ciib pteb. eqo caput tenz locu superiu. et p det locu quem prius habuit cum pede. q̃ no distant prius no. Si aut de ma exposita fuit no exposita in equali loco. tunc est tu motu local acq. q̃ tunc qlibet pb etiam locu quem prius habuit et acq. multa alia loca de nouo. q̃ tot quot sunt alie pteb. q̃ totu et pteb mouet ad loca lig ad eundem esse sil. ita q̃ caput tis locu quem prius habebat. et mo. localiu ad occupandu locu pedi et ciib pteb. et sic pb q̃ Deus fecit e dꝰ de motu istaz pteu. Si dicit q̃ ultiaz poteq de qua te q̃ impossi e q̃ hic sit vna quantitas et ibi a te n tangit seu n sit quantitas qua q̃ ad locu. et p quib cum in loco eq. Hic sicut ꝑba

sic habet ad essendum in loco diffinite. ita
quia ad essendum in loco circumscriptive. sed ipse
sibi videtur esse quia sit ibi non sit in loco diffi-
nitive. quia non potest esse quia non sit in
loco circumscriptive si locus sit. Ad primum dicit
quia hic potest esse una pars quantitatis et in
alia in alio loco. et tunc non tangunt se.
quia ad tactum requiritur distantia inter partes
et inter totum et partes. nec autem si
quilibet corporis possit esse sub illis partibus quelibet
pars quantitatis esset ubi esset alia et esset. et non
partes non tangunt se. nec sunt circumscriptive
in loco. Si si una pars quantitatis sit hic
primo. ita quia non alibi. et hic non sit alia
pars. et alia pars sit alibi. et non
sit hic tunc ipse accipiat habere veri-
tatem. si sic non est in propositio. Ad aliquo
assumptum quia esset in loco diffinitive. quia
ei datur. et ita quia sicut habet. sed esset
in loco circumscriptive. Dicunt quidam quantitates et
multitudines quantitates. et illae multitudines
Dico quia quia potest esse in loco diffi-
nitive et circumscriptive. sed habet esse tantum
illis rationes. primo solum esse in loco diffinitive
et si sit in loco circumscriptive hoc solum licet per-
quantitates. Ad primum principaliter tenendo primam
opinionem Dico quia non oportet quia illa quantitas
loco occupat sunt equalia. non
nititur. et ordo non occupet locum ita
quia si unum circumscriptive. et alia et alia. et si unum
sit in loco diffinitive et alia circumscriptive. tunc non
oportet esse angelum et alia habet multi
esse in loco punctum puncti et in alio
magno loco. ita quia totum in toto et
totum in quilibet parte. et tunc punctum
et illa habet non sunt equalia. sic est
in propositio. illae partes sunt in loco circumscriptive
hic corpus potest diffinitive. non in propositio non
habet potest accipere vitare. Ad aliud
potest esse dicit.

primo te

Q V

Utrum omnis actio et passio et ordo
accidens possit inesse corpori potest
esse in entia quia non sit sibi localiter
esse in relatione quia non habet quia in hoc
non potest videri nec audiri. et ita esse
tunc sibi in relatione. Ad actionem
et passionem non potest angere agere nec
pati nisi habent modum quantitatis. hic

corpus potest in alium non habet motum quia
tantum quia esse. Ad oppositum actio sufficit
accipere approximato passio. potest sequi
actio sed in entia ordo actionis est sufficit
accipere appropriatum passio. sic patet quia esse
Hic primo dicitur de actione et passione. quia quidam est
tunc tunc est nata pure spiritalis. Alia est
quia quidam est actio que trahit ad
foras ab intra foraliter inhaerente alicui
passio quidam est actio quia trahit ad ubi
aliquos vel ad locum aliquos
Ideo primo videtur esse in principio hoc
ita possit habere actionem et passionem
tantum ad foras ab intra inhaerente forma passio
cum principium est nata corporalis. Ut
possit habere actionem et passionem
cum principium est nata pure spiritalis. Cum
ad primum est una opinio quia potest in hoc
non potest videri nec videri calor nec
calor et ita quia patet quia michi videtur
oculo corporali non per hoc quia oculus meus
ab oculo habet silicem in oculo exponit quia
primo est in meo post in spiritus silicis do
corporis potest non potest esse in meo tunc quia
quia actio corporalis requiritur contactus
quia michi aliud est quia contactus tantum
suavis quia tunc hoc non corpus potest non
tangere nec est tunc est tunc quia colores in
nec hoc quia tactus quia tactus sibi tunc
ductus in quia corpus potest non habet ordinem
ad huic locum esse sine quia hic quia non est
in hostia non nec sua ibi non corpus
corporis Ad quia ad 2m dicit quia non
per accidens per motum hostie. sic est in loco
per accidens Ad quia ad 3m dicit quia non potest
videri nisi non ab intellectu angelo
non habitum quia corpus potest ut ibi
est est oculus non potest cognoscere
nisi quia ad primum dicit
Ideo quia non quia organum spiritus corporis potest
in entia non est esse non, equitatem
ad hoc quia immediate ab oculo quia ad hoc
equitatem quia habet nec quantitatem
et sit localiter et circumscriptive in loco. ideo
non est ubi prius prima quia equitatem ad esse
oculo non habet visum. quia enim

Primo dicit
Secundo ordinem est ubi prius
Secundo ordinem actio et

Q V

(1) Sco 96 di. x.

Quā'm, ad 2'm Dicit p'o, q' mo'
motu exōnsme Dē. qd' ptz q' vbi
tūq; ē hostia i'ē corpg p'. sed hos-
tia mo' localit' g'ric. Y'o Dicit q'
isto mo' ito mone' time'te a Do qd'
ptz q' q'n aqua cōiugu' pre' p
ac'ī vo'tī q' ge'r se hūq; ad illam
cōiuctoē. si vnū illor ß'm se sit
mo'le' oīo impor'tū ipi mo'ti et ēbi
quū ꝓnonatū. nō ead mone
pot mone' vtrq; cōiuctor | Ho'm
posito q' an lī p actū vo'tī sine cō-
iuga' lapidi. lapis ē mo'le' ꝓnonā
tū hoī por'tī. et an lī nō. tūc est
dūm q' nō ead mone' pt tūc ho
mo'le lapide et an lī. ñ corpg p'
ric quē ho. | Quā'm ad 3'm d'r q'
p' pot vti quam q' po'ē actū spua
li. q' tal nō cōqūt ad actoē q'
hēt ē localit. quē ho n' Do suo
q'tab op'. Cont' p'mū Dotoē
ad p'mū ar'lī q' nō ē mu'ub idem
age' n' scipn. sicut ptz de vo'. et p
quib nō cōqūt' contactu talib. q'
tactu ē Distactor. | Ic p'o pbatū ē
q' distab pot age' n' distanb. g' nō
cōqūt' talis cōtactu | Cont' ho ōtū
ad p'mū ar'lī. q' fundatū illum
positionē q' oē actum et passum
corle ad hoc q' agat n' loco cō'ne
et quātū et exōnsme. | Ic ß'm cum
et amt. si calor ēēt separat ab
omī subiecto tūc poē n' oēs opa oēs
n' quā nō pt. ß hoc po'o nō ēēt
calor n' sbiecto n' n' loco exōnsme.
| Ic ß'm cū pot ad age' n' sc. non
obstan q' nō sit a se localit' g'tū
sed qua voē age' nō ōēs et pa'ns non
ops q' sint localiē g'tū. ead voē
n' ops q' agens sit n' loco localit'
ad hoc q' agat | Ic ac'ī ēsponēs
Dūsit passa sibi suffi'ter appropiata
et eque disposita. si pot age' n' v'm
et n' a'd. sed color n' cor'e pot tūc
tūc vedēi ab an lī. q' ß'm cōspicibile
pot age' nō solū n' cor'e ß i spm.
q' an lī ampt ß'm cū ggnoscēn

a rēbus abstrahēdo ab ipis spēb. g'
ad color quā'm ē de se pot vedēi
nū a po'ē ~~[illegible]~~ cum ipa sit suffi'ter
appropiata. et eque disposita. | Si
Dicit q' an lī hoc pot ꝓ lumē glē.
Cont' ß'm. p'm Dcmo sibi dēlicty
pot ggnosci' vbi ē corpg p'. nō
tū a Deo pmutti' sicē nō pmutti'
sicē ggnoscē mrab. g' ~~x~~ an lī ex
pmu' mālibus pot cognosci' i'd corpg.
| Si Dicit q' ēō an lī intelligit intuitū
q' intellectus sunt ēspiat oē intel-
ligibile. q' intelg et intelli lē n' se
se p'g ē oī nō am lī. et ēō multi
modi am lī sēt nō cē n' loco quan-
titatū. et sīlēt pot impedē ~~x~~ inte-
tuitū an lī ß alī ē de visu cor-
pali. q' nō ē pōr oīnō am lī | Cōt'
hoc. ēsposito ꝓcedit ꝓpo'. q' sicut
nō' ēcūdī n' loco ēstratum ē
nō' am lī. ~~x~~ coloēi. et color ē pōr omī
tali nō ēsscūdī am lī. q' pot cē
sine ill g' cū color sit o'm p'mū
visū. et nō quā lī p'ūs ēspiat color
a visu cōrli. q' quātū nō' cū
am lī. et p quē pot vedēi a visu
cor li sine oī tū nō am lī | Si dicit
q' quā lī ē pōr coloēi. q' sīlī cū
ēō nō ē ~~pōr~~ nō' am lī nō potest
color vedēi sine quā'tē | Cont' lig
nālī color insit quā'tī nō tū opz
q' cor'e color insit q'tī quātū modum
quātitatū. q' n' ꝓpo'o nō ē n' q'ti-
tate habētē mo'm q'tī tū. g' licet
quā lī ut ē subiectū n' sē ē pōr co
loē. nō tū ipse mo' quā'm q' nō ēēt mo
~~pōr quā lī~~ ponēdo quā'tē vē g'tū
~~ut exōnsme~~ n' cor'e sīb hostia | Item
si istud valēt eōd' poss dici q'
color nō poss vedēi n' nisi ar'et
subiectū. q' sīlī ē sīlī cū et pōr
cōtūc arguo sicut ipse arguit
nō' am lī n' o'o nō impedit cognoēi
illū o'i. sed cū n' q'tī'tē habētē
nō'm quātitatū ē nō' am lī colōēi.
g' color pot vedēi absq; hoc q' sicut

a sīlī q'tī'tē q'tī. vna ne sīb hostia ponēt eqa quit color ibi in ca sīlī ictūc tūc ne

sic dicimus esse dicendi ē dicendum

sīb

sīb

nō

corpali et or gramm

theum modum quantitatum. Ad primo
sic. Omnis effectus sufficiet dependet
ex suis causis essentialibus et dis-
positionibus et appropriatis causis.
Sed quia non est ita effectus oppositus vi-
sionis albedinis. Ergo destructa ipsa
tunica et non ipsa non adhuc poterit videri
albedo. Item ad quantum ad 2m. Quia
non videtur quod corpus positum in loco i
sacro per accidens. Quia corpus immutatur
per se finitus oppositum primum. Ad hoc
loquendum. Ergo per ablationem immutatur i
hoc loco. Sed non videtur ordo. Quia
impossibile quod Deus potest efficere
corpus positum in loco cum sit primum in sacra-
mento. Contra destructo a. quod sit primum
illo loco ergo non. Si non sit aliud sit corpus
positum loco hostiae. Ergo potest Deus ef-
facere corpus positum in Destructo Do-
hostia quae non habet corpus positum. Sed
sit ibi totaliter existens sicut corpus
assumptum ab anima. Si destruatur ipse
Deus et immutatur ibi corpus positum aliud
sit immutatur et per se primum illo loco. Ergo
cadit non mutatur sit immutatur primum si sit
in loco per se et immutatur. Ergo potest per se
movari. Sed contra Jo. in hoc quod ponit
corpus positum in aliquo tempore non a Deo quia
ipsum Deus potest. Quia in aliquo sit Deus potest
esse organica et non organica. Quare
videtur sit primum motum localem. Si potest
non organica existere corpus positum ut
moveatur. Si in eucharistia. Ergo aliquo
positum potest movere corpus positum quia non habet
motum spiritualem sicut habet. Ad aliquo
ut exponit a Doctore istud Deus
potest habere duas res visibiles. Sed quia
potest motum non organica in quomodo
potest movere quia est Deus sit corpus
positum in eucharistia. Ad ea quia non potest
movere quia non est mutatum quia
quia immutatur movere. Ad Confirmatum
sic modo aliquis exponit quia non impedit
actionem corporis positum in aliquo alio bi
si in eucharistia quia mutatur bi possit videri
corpus positum. Sed non constat quia non
videtur ex alia parte quia modo ille
aliquis exponit quia non impedit

sic et ipsum est

d'fro

non

quia corpus possit pati a potentia et
virtute non organica sine aliquo appro-
priata sibi. Aliter ergo Deus ad auctoritates
predictas supponit illa quia sint fidei non
potest probari per rationes quia non actiones
et passiones. Ad primum ad formam ab
soluta. Quia potest corpus habere esse in
uno loco et non. Diffinitum et non quia
propter quia non unum potest aliquid primum
actum habere actiones quia habet se to-
tum in parte alicuius passio. Punctum calcis quia
quia per unum pertinet in parte unum et per aliquam
partem in parte alicui. Sed corpus positum in
hostia in parte hostiae se toto et toti
et multis partibus. Ergo color corporis positum potest
agere in hostiam et calcem. Quia
non potest probari quia corpus positum potest videri
in hostia oculo corporali. Quia in illo sufficit
facere actum non tantum medium sed. in. contra
oculum. Quia se toto in parte multis partibus
oculi et medium. et ex hoc sequitur quia si
corpus positum potest facere visiones. et primo
ut hic. quia multo magis potest facere
ut hic primo tales visiones facta in ou-
lo a solo Deo. quia non unum exponit
aliquem exponit aliter primo facere tales
visiones quia non exponit. sed Deus potest facere
quia non exponit quia tamen visiones tem-
porales. sicut alibi Deus in. Ad quod sic
Deus actum quoque virtute ex se actum habet
quod potest habere. Si licet non exponi. si omnis potest agere in passum
alio potest agere vim sicut a. sed aliquo
ut ita potest agere in corpus non obstante et relinquit
quia non habet non exponi. quia aliquid. quantitatem
quia Deus dicit quia aliquam habet
temporis. exponit corpus sine quod
quatenus in corpus positum agere in aliquid
corpus non obstante quia non habent non
exponi quantum et sic ut videtur cor-
pus positum potest facere primam visionem i. in eucharistia
oculo non glorioso. ita quia ille oculus
videtur corpus positum. Ergo in primum ac-
tum. ex parte obiecti et primum passivum. sufficiens
ex parte oculi. et non esse non. in. in dispositio
quia non impedit et a. resistit
primum. Ergo potest sicut actio. non videtur

Ad 2m pia

et quantum ut potest esse in hoc
loco

Q V

q̃ ista ꝓ̃ ro⁹ q̃ agẽte appropiato
et passo disposito se⁹ ꝑ actio nõ
ē mediata. n̄ obstat sibi ro⁹ nec
aliqtas nec exprimen q̃. Exprimen at
aut quā nō habemus de corpe p̄
de fto nō gerendo. q̃ dicit suppedit
actioēs istas qualitatū nō coagẽ-
do cū illis ut agatur. et si coaget
videntur. nr ē aliū in sipū aqua
vt ptz. nr ro⁹ ē ad hoc ꝗ magis
ad opp̄m. Ro ista se⁹ q̃ corpo p̄
pot tiare rōlem visioēs. q̃ nō
magis exponit aliqm exōn ēalit
tiare visioēs corpale. q̃ nō exōn
sicut pūs deductū ē. Sed nō
Dico q̃ nō pot ꝓbari p ro⁹ q̃ corp
p̄ pūs sub hostia aliqm actuo
suffi⁹ nō poz ab illo pati ab agente
cū ē pūs ꝗ ptē tū. multo magis
pot pati ab agente cū ē pūs ꝗ
se totū. Quā ad 2m de actioē
et passioē tūmodo ad loci. Dico q̃
corpo p̄ pot mouēi ēalit
et localit in sacro. q̃ ē vbiq̃ ē
hostia. Ro Dico q̃ pot mouēi
sacramēto p vtrq̃ vtrq̃ pte
organica et nō organica. quia
pot mouēi et p vtrūq̃ vtrq̃ pte
mouēi in sacro. hoc pba⁹ q̃ q̃ ad
habz mo⁹ ēendi q̃ ente mo⁹ et
mo⁹ ēendi quēcūq̃ mouēti. nō
ē ēq̃ ab illo mouēi et ad mo⁹ sed
corpo p̄ habz mo⁹ essendi quēcūq̃ ente
mo⁹. et aliū p̄ habz mo⁹ essendi
quēcūq̃ mouēti. quā ad pōnē
nō organicā g̃ ūre. ꝗ sic an ꝗ
pot mouēi sic. et po⁹ organicā pte
ē nō mo⁹ corpo. ita aliū ente
pot mouēi corpo sim sine corpo
habēt mo⁹ ēendi quātitatū si nō.
Dz dicit ē quē ē po⁹ organica et
quē nō or⁹. et quid ē mouēi or-
ganice et q̃d nō organice. Ro po⁹
organica ē quē ente organo rōli
in actioē sua. cuius! sicut oēs po⁹
exercē in mā. sicē po⁹ ēsi nō. Ponō

organica ē illa q̃ nō ente organo
corpali in actioē sua. sicut ente ꝗz
vōl. Ro aut ponit q̃ aliū ente va
ꝗz pōnē organicā et nō organicā.
et hoc se⁹ si poēt q̃ aliū ente va
et ēsi. nā in hoc sunt cadē forma tūc
cū aliū habz quasdā pōs organi-
cas. q̃ ēsi tūc. et nō organicas
q̃ ente in et vo⁹. ꝗ cū q̃ ponit
aliū ente vā. Distingū ēalit a ēsi
in hoc. habēt pōnē q̃ aliū ente
lectū in ro⁹ habz pōnē nō or-
ganicā. Dz quid ē mo⁹ organice et nō organice. Ro mouēi
organice ē mouēi primo vna
pte. et post ente illa aliū. sicē
ē in motu aliū. q̃ primo forte
mouēi ro⁹ motu localē ēalterē.
et pg ente motu ro⁹ a⁹ pt ente
ꝗmū. et pg 3⁹ et⁹ Demtrpt. et
hoc vult in oī motu q̃ ēpul-
su et trāsu. vbi po⁹ pellit vna pt
et pg trhit a⁹. Dz mouēi non
organice ē mouēi totū et ptem
cū primo. sicut angelus in ro⁹ assum-
to. q̃ ē toti in toto et toti in
qualibz pte. nō eque primo mouēt
totum et qualibz ptem. ē ers toti
in toto et toti in qualibz pte sicē
motor in mo⁹. nō aut sicē pfer.
in pfer⁹. sicut aliū intellectus ē
toti in toto et toti in qualibz pte.
nō tū eque primo mouēt p̄ tō⁹
et qualibz ptem. ꝗ primo mouet
vna pte puta ro⁹. et pg ente
illa a⁹ sicē pūs dicē ē. q̃ hoc
aliū sit toti in toto et in qualibz
pte. nō tū sicut motor in mo⁹
sed sicut pfectio in pfer⁹. et ex ho
ptz q̃ aliū intellectus in nob nō
pot mouēi corpo nisi nō or⁹. et
hoc q̃ primo mouēt vna pte et
pg alia nō ꝗ Ary dicē. et ers q̃
ente p⁹ corpis ē distē⁹ localis. q̃
totum nō ꝗ pot ente multibz pti et
ē ad hoc q̃ aliqd mouēat or⁹

rectā /.

/. appropiato

/. q̃ s̄ pt pati

/. max nō organice

// in loco

pōnē organica nō organica

sed ego q̃ pa

habeo

organice mouēi nō organice

requirit quod primo moveat unam partem
et post aliam. et quia multe partes
sit distantia. et hoc est solum quia totum
est ubique in loquendo quia totum continet
toti et per omnia partes. Sed potest
ne aliquis intelligere quod possit movere corpus
possit organizare et non organizare. Dico quod
aliquis intellectus possit in relo potest movere
corpus possit organizare. et non organizare
Dico quod aliquis intellectus possit in sicut aliquis
angelus et solum sic. Tunc quia corpus
possit in relo est ubique in loquendo quia est
distantia multarum partes corporis. tunc quia si possit
movere primo movere unam partem et post
aliam. et est possibile. quia motus non
possit separari a distantia per
quod est impossibile separare ab distantia per
quod omnis corporis. Dico quod aliquis intellectus possit
movere corpus possit in sub hostia
potest movere corpus possit non oportet quia oportet
non potest movere in sacramento. et quia non potest
primo movere unam partem et post aliam
nec tempus quia multarum partes corporis quia non
non est distantia localis. quia totum est in toto
et totum in quilibet parte. et non non
potest movere per unam partem prius quam aliam.
quia quilibet pars est omnis. et sed non
oportet movere localiter. quia potest velle
et credo quod multum de facto quod corpus suum
non movere ad motum hostie. et hoc
per quorum vestrum voluntatem sunt ad voluntatem Dei.
non multum. illud corpus sic movere et
multum et. Toledo si movere hostia
motus tunc corpus suum non oportet quia est
primo totum et quilibet in parte. et quia
totum est in toto et cum quilibet parte. et
non est distantia multarum partes. quia non oportet
ad movere organizare. et ex hoc potest
quod in modo hostia aliquis intellectus possit
motus nec tempus voluntatem sunt corpus possit sub
hostia non oportet sicut cum paulo greces
cum voluntatem Dei cantare quia deponere
illud corpus motum ad motum hostie. et
quia totum est per quorum voluntatem voluntatem
in possit ad voluntatem Dei. et multum quia
aliquis intellectus possit motus corpus suum
in hostia non oportet. Ad quos quod
si aliquis possit suspendere actum voluntatem

vna

et libe

sunt movere non corpus possit ad motum
hostie. Dico quia sic. et hoc potest nunc
solum movere a Deo et sic forte
potest multum. Sed in hac parte Dicit potest
ne aliquis intellectus possit in hostia se
parare ab hostia. ita quod non moveat
ad motum hostie. Dico quod sic non esset
ordinatum Dei in ecclesia quia de facto cadit
ut per illud corpus movere ad motum
hostie. si non stante illa ordinatione potest
separare se ab hostia. et hoc vo do
quaesse hostia motus. nec hostia quia
ronte voluntatem credere. et movere ad
aliam locum. tunc est cum paulo corpus
cum Deo ad quod quia non. et eodem
non potest Deus separare illud corpus
ab hostia propter motum sicut cum tollit.
Ad 2m ad 3m Dico quod possit in sacro
altaris potest mutare nubilum et illu-
minare o in a. ac si ex ibi quod potest
causa intelligere et videre nubilum et
intuitum non tam ab intellectu angelorum
nec aliquis separatus. si est oculo corporali
non est possibile impetrare. De quo supra
patuit. et hoc non tam est vere quia
ad salutem sed quia ad aliquid. hoc
patet quia potest actuo sufficiente et pas-
sivo disposito et approximato. sed
actio. nec non est in gratia non appetere
cuidem in quidem aut exposuerit aliquid
nec aliquid. quoniam nullum potest in
potentia sic supra dictum est. Confirmat quia non
repugnat intellectui passio ab aliquo
non habere motum quia tunc. et ad hoc quod
intelligat aliquid nec illud nihil differt
utrum habet motum quia tunc nec non quia
cum est si potest exposuit in hostia et
restituit ubi est. Et tertio quod actionem
et passionem quia potest habere quia exposuit
tunc in loco. potest habere in ecclesia
si nihil ad impedimentum propter vobis
Deum sicut supra patuit. Ad vocem
illius opus. Ad primum de silentio in
nuncio Dico quod ad actionem corporalem non
est contrarietas corporalis. tunc quia distantia
potest agere in distantia sicut in 2o phisicorum
est. tunc quia potest agere in corpus suum

1. se et corpus suum

appetere

sicut sba sua. ptz p augm̃ tu. qz
corpo pot agere in spu. sic etl i
2o Deus e. tunc qz ad pot agere in
se. sic ptz de vote et intellectu. et
spalit de vote. et ideo dico q ad
tles actoes sufficit det tu appoui
et pnia quit e in ppto. Ad a
de colore Dico. tenendo op pdi tri.
q color non osequit immte quan
tz. sbaz. et quia osq immte tas sbaz
q coloez. qz pt de vtroq 2o. dd
p se. sicut corpus quidam q tuti
tuus sic pub Deus e. Tenendo etl
q quantitas sit alia ers a sba et
quia tue color non se immte quan
titez. vt hz mo q tu. p hz indrit
se ea sine habeat mo q tu sine
no. Ad aliud de o to fidei. Dico
q multa q cadunt sub fide possunt
cognosci intuitive. Videt enim beata
virgo q peperit filium crucifixum. et
illud cadit sub aliquo fidei q beata virgo
peperit filium crucifixum. et simiter
apli viderunt mortem xpi et passionem.
et tn hoc cadit sub aliquo fidei. Ad
primum 1o. Dico. q potest. qz assu q pd
det probari. sicz q o. non pot agere
nec pati ni. habeat mo quatitatem
qz istud e pnle qstitum. magis po dd
q quia sit a ers a sba et q te
rum non sit actum sufficit ad actoes
tles. sine omni modo quia. Ad 2. Dicit
q quia requirit ad fidem illam forazy
ar. Dicit tenendo q quantitas
sit ers distincta sicut tenent. hic non poa
tur in corpe xpi in sacro alterius tles
nec tn mo tn e alia e ibi quantitas
que vel e ibi subiectum illam qualitatem
q cadit vel pot consilem qualitatem
requirit ab agente sufficienter et sufficienter ap
propriato. Ad 3. Dicit q corpus xpi non e
q pnle quia ad voes pari d. hoc
opz p hanc. et qz dicit de anima. Dico
q sicut agere et patere si es hu
iusmodi. ita corpus xpi in sacro. Ad
Dico ad a q non oia po corporea
requirunt passionem sibi appropriatam
localiter sine tn. Ad 4 ad de mo
tu locali Dico q illa ro probat
q corpus xpi non pot movere a vtute
tanta que movet hostiam puta a sacer
dote. sed non pbat q possit movere
ab alia xpi non ex. mo supdto. et
Dico q pbat vez si bn intelligatur.
sicz q aliq quia coniungunt et vni
mo le ppoeniot ppoeniot po motum
et aliud ppoeniot. tunc non mo
cad movere. sed cad vtute tanta si
in ppto tamen hostia q corpus xpi
e mo le ppoeniotum. ante xpi. qz ante
xpi non tn pot movere corpus suum
separando se ab hostia sicut pdi Dicit e.
sed etl pot movere hostiam cad vocem
et corpus suum. qz cad volunte pot
velle corpus suum et hostiam movere
de loco ad locum. hic tunc movetur
corpus suum non ex. et hostia etl
non ex. sed si contraria Deo sic
tanta pnle. et sic pt Dicit q cad mo
nome actuum tanta. mo vtrq z
dusa movere actu. quazy vna e
creata et a increata. et dusa mo
nere passiue q sit dusa mo lia.
Ad aliud ro do cu eo q pot habere
tles actoes volendi et spuales. Ad
q pdcta sunt aliqua dubia. primum
e vtrz q aliqd corpus agat nel
patiat ne ubi e quia ne nec agit
nel patiat ad corpus ubi non e ipsum
tnc sicut e de corpe xpi in celo et
sacramento. Videt q sic qz milliens
ab tu desinit ce in aliquo adiuncte
sibi pnc nomo appreu exptu. sed
p hoc q corpus xpi e in cuba a so
adiuncti sibi nomo appreu exptu.
g p hoc q e in cuba non desinit
a qd ab tu ab eo qd habz in celo.
Ad ab tu. nihil potest inest cu test
q tles z q non variat pp tlem
appreu. non cum pp appreu pot ad
Dicit album simpliciter et non album.

sicz q qnis non distinguitur a sba et qualite

corpale /.

du m

absolutu

Sicut affirmo aliquem quod è mata-
mecè aliquem hm̃ vbi nel locum ita
nō nō o abtu è natu in esse aliquē
hm̃ vbi. h corpus xi hūs collocat i ce o
hz collocat in cuba. qz nō pt sm̃
vbi potest habe negatiue. vm̃ vbi
tūs corpus è quā m̃ nel album
è albi quā l nel albedo. Sicut potest
è corpus xi commu in hostia in cē
sacrali. et nō in cē civili. et si sic
nō ez tut sunc acci hs sunt. Sicut oīs
mte o q è in xo in celo. et i cuba a
Sicut dolor q mest xo in ylo. et ita
quorūq loco. Qm̃ è quō corpus xi
sub hostia potest videri oculo cōi h
qz oē Dile hūs prec Dei tūs desm
potest vna pt ab a. h in hostia nō
potest distingui mt caput et pedes
qz ibi è gfusio prim. Sicut de qd vi
vide sub pura de cum conuēnit est
in oculo et bas in re visa. sed
istud nō potest apte ti nō hūs
nō in tu. Qm̃ è vtq xo potest
vide sepius in hostia sic si esset i
Dei lock cum me. vide qd nō qz it
videtur in et cē visa Dei cē distā
h corpus xi in una pte hostie nō
distet a se in alia pte g. nec qz
nō è ibi cōm. Sicut è vtq po mo
xo potest mouē aliqd corpus cōp hos-
tia nel ymāg hostia. Sicut è vtq
intellectus vnitor. potest vnitū tem-
tunc vide qbaz corpus cōpōē in
cuba. Ad primū dico q de fīo si
vnū corpus sit in duobus locis cōm
nel diffōm oē abtu potuit ad ite
gratē qd habz in primo loco. habz
in 2o. nō aliquod abtu pdit. p hoc
q mutē è in nouo loco. nō est ad
potuit ad ipsum corpus illius corpis.
sicut sanguis hm̃ aliquos nō è de
integritate mē hūs. h è p ad Di m̃
Dei tūs. respectu ad ipsum corpus hostie sic
acci crustae. nō pūs Dei oppo
h dico q cū ho stat q de po Dei

ab tu. illud corpus potest habe talia
acci in vno loco. et cōtrā in a
et hoc Dico sup. et Declaratum si
cū nō sit ad dicto q acci corpis st
ubi è localit. et nō ubi è sacrālit.
nō cū ad dic q sit in vno et nō
in alio. luz in vtraq sit cōm. Ad
illud dico q luz ab tu sit pūs
ē. nō è ad dic q in corpus hūs illud
ab tu sit pūs illi loco et nō
Ad aliud dico q ad dictoēa non
potest pri de aliquo hm̃ ad. h hm̃
duū sā. sicut si xo assumēt duas
nātās poz Dei albū hm̃ vna. et
ing hm̃ aliā. Si dico q ista nō
ad dicūt cē albū et nō cē album
hic
hm̃ quia. sicut ista nō ad dicūt sunt
albus simpli. et nō sunt albus rome
vrē. et vtrāq mētrā potest habe
Dupli rōis vi. qz nel nō sunt hic
nel Rome nel si sunt h nō sunt
albū hic. Si si sunt rome et nō
sunt albū rome. et vtrāq potest cē vera
et stare cū affm̃ cum po di. et
tota rō è qz p negatiue acci in
isto loco nel rome. nō se nō o abtu
illius acci h tū negatio hm̃ quia.
nunc aut affmo abtu et nūro abtu
sunt gradiūt. et nō affmo abtu
et nūro hm̃ quia. pt p exp pūs
posita. De dim te et nā assumpta de
corpe habēte duo ubi in duobus
locis. Exo istā nō ad dicūt corpus xi
nō in relo et nō in hostia. qz pt
ubi quēsīe nel cōm. g cōd nō
vīz ad dicto in impōsito. Si dicūs
q impossibile et ad dic q id simul
et semel nō et quēsīat. Ro
si per quēsīe intelligās pūncta
motū simpli. tūc è impossibile
et ad dicto q simul nō et
quēsīat. vm̃ quēsīet g aliquē oez
locū quē pūs habuit nō mutat
nec acquīt nouū locū. Si tū intelli
gis p quēsīe nō mutē locū et q locū aliquē

hostia

corpus exens in aliquo loco non
mutans illum locum qesiue fuit exens
in alio loco et mutans illum mouet.
sic potest dici simul qesiue et mouetur.
qz corpus potest mutare locum fluendo et
per quod mouet localiter et idem corpus
in altari et in pyxide hostia potest mutare
in loco hostie et non mutare illum
locum. et sic quicunque fuerit et non mutat
locum quem prius habuit. et in relo
mo. qz mutat locum quem prius habuit
et acquirit nouum locum. Ad aliud de
gaudio et dolore et mte. dico quod de
fro oculi thu quae sunt in po. in relo.
sunt in eo vt in hostia. tn
non est dictum quin possit fieri oppinio.
Ad aliud dico quod a. ozz est difficultas
De colore apparente visus. quia de aliis sibi
libus apparentibus aliorum sensuum. qz color
ad hoc quod videatur exigitur ista situa
tio. qz talis potest dupli color duo
quod alio non videbitur. et tali quod vtrum
videbitur. Ho. primo si poneretur aliquid cor
pus album subtile puta panni albi tenuis
sup rubeum multum mte sinuum. tn hoc
videbitur sic rubeum et non album.
exinsum. 2o si poneretur panni idem albi
in eodem situ cum rubeo et distet ab
eo. tunc vtrum videbitur. color autem non
exigit talem situationem ad hoc quod videatur
per tactum. potest agere in tactum hoc
modo situm. potest tn non est difficile tunc
quando colores videntur in corpore po. et
quando situa. et quibus videtur et quibus non.
qz hoc non stat nobis per experientiam
tanum. vnde luz per diuersam situationem
colorum in corpore po. habet semper impe
dire ne det videatur. tn illa diuersa
situatio non impedit simpliciter quin aliquid
videatur. si deo non supperdet actionem
coloris. non reagendo in eum. qui
quod dicit si corpus po. videtur tunc pozz
pres eius hoc distinguere abinuicem per visum.
Dico quod forte per eodem modo non posset
adinuicem distinguere. sicut apparet in albedine
interna et immissa. qz pres non potest
abinuicem distinguere. sicut solet si duo

luna eodem modo ponatur simul in
eadem pte medii. vbi sunt multi potest illa
abinuicem distinguere. sicut pts ad stellam
sed pres aliquid modo bene forte potest
abinuicem distinguere. Ad aliud dico
quod actor apparentie dicit sicut videt oculus fide
omitta quod videt color vt expressum
et id potest videri per cursum radii. vlorem
per figuram vnius pyramidis. cum omni
et in oculo et basis in re visa. tn
sine dictione potest dici fuerit color
non existens. et tunc non est apparentia
ta vera. qz ille color videtur per thes
figuram. Ad 4m dico quod oculus in vna po
pte hostie potest se videre in alia pte
ita bene sicut si esset in diuisio loci loci
tunc exens in vno poz se videre in 4o
Sed dicit quod ad hoc quod videatur
oportet quod distet a se localiter. ad aut
non potest a se distare sic. No sic ad
distat a se quia est in diuisio loci diffinite
distantia acquisita ad visionem. ita ad
distat a se quia est in diuisio loci diffinite
distantia sufficiens visita ad visionem. vnde
sic est in propto. Ad aliud dico quod non
repugnat intellectui vnitoris existere
in vnde corpus po. in hostia si punctu
tur. puta si deo reagere secundum tn de
fro non fiat qz non punctum.

Q. VI

Utrum species panis transeat in
corpus po. Et quod non species. qz aut
panis manet aut non. Si sic. tunc non
transeat. si non tunc adinuicem. et per
quod non transeat. Ad oppositum est
magna in hac Dictum quod dicit exp parte
fit corpus po. et exp vino sanguis.
Circa hanc sunt tria fienda. Primo videndum
an quid sit transeat. 2o vtrum in propto
sit tenendum. 3o quid sit ista formalis
transeatio. Quantum ad primum pt
dico quod transeat in propto potest dupli
citer. sicut species ad panis desinit esse simpliciter
in se. sub aliquibus aliis speciebus substan
tiae possibilitas illius apparet. qz
non repugnat potentiae Dei destruere
panem in se et generare aliam. et quia a

prima

sbā cessā accidentibus nō eā insōrmibus
simul cōexistat. Quā. ad 2.m Deo
q̃ in alia sit vel trīsbā corporis p̄o.
sed hoc potest multis modis poni. primo no
potest q̃ remaneat ibi sbā panis. et cū
hoc corpus p̄o coexistat sbē illius. ita
q̃ p̄ sbā sit defficiens accidēs. nō. sed
tūc coexistens. 2.o q̃ redeat sbā panis
subito de illo loco ad a.m locum. et
remaneant acc.a et cū eis coexistens
corpus p̄o. 3.o q̃ redigat in materiā vel
p se stātem, vel alia forma corporalē.
et hoc sive i eod sive i alio. et tūc
illi mē et accidēs coexistat corpori
p̄o. 4.o q̃ sbā panis redigat i nichilū.
Primū modū ponit q̃ hoc potest fieri per
simplicē concomitā. q̃ corpus p̄o. sp̄ei
panis. q̃ nō mediante aliquā sbā
vel sbā quā. q̃ sbā sbē. q̃ quā.
potest coexistere in eod loco cū quā te
alia. patet de duobus corporibus exīs bus
in loco eod. sicut sbā potest coexistere
quā. in eod loco. patet de cor. p̄o. g.o
a.d e possibile. Sed vtr corpus p̄o ibi poss
coexistere p vmecē et assimilationē Dn.
e. et potest dici q̃ si sit possibile vna
ratā sbstē. alia. vt dicit Alphet
credo q̃ nō intelligit q̃ dicto ōdi. n. ipsi possit
p nihilū vocē. tūc potest corpus xpi
assumere sbam panis p vmecē. et
tūc nā substātiā eius sup. et a.d
substātiā. a sup.to alicui. et alicui nō q̃ pr neu
q̃ vtr̄q̃ potest unitū alicui vni sup.to t ē
supp.m
Sed mōstrat patet. q̃ sicut nō e impossibile
Deo subito fieri corpus p̄o. q̃ sub species
hostie. ita potest fieri q̃ sbā subito sit
alibi remanentibus speciebus in eod lo-
co. et q̃ illi coexistat corpus xpi.
Secundū patet p d. q̃ 1.m modū patet
q̃ in primo dicit. ē. ē sbē panis et
nō ē eq. Primū modū potest tenere q̃
nō repugnat verō. nec aliquam auctō
biblie. et rationabilior et facilior ad
tenendū. et ōcē modū. q̃ paucā. ita mēdā
sequūtur exo eo q̃ exo aliquo aliud q̃ patet.

q̃ nec aut nec nec quē ponūt sequi exo
isto sacrā. nec q̃ ac. q̃ sit sine sb
iecto. q̃ ponēdo primū modū nō opt
illud poni. g.o 2.m Dicit q̃ nec
e 2.m sbē corporis esse simul. Quod
nō e nec nec nec. nec nec nec dicit
sbē corporis esse sicut. q̃ sbē et q̃ xpi
q̃ nō plures apparēt ella species hostie
seū alia hostia. q̃ sbē cū speciebus
a.d sbē panis. ~~sit nō ē~~ et hō. non
rōnēt sibi esse corpus p̄o. q̃ corpus
p̄o nō expungit a.d q̃ sicut. n. esta.
et ita vtr q̃ nullū inconveniens sequitur
nō ponēdo q̃ nō sequitur exo 2.m Quā
tū detā. esse in genere existit. sicut
patet exo de sū. t. et fi. ca. et de cele.
mis et corr. ocē Dor. tenet opt
Deo tēdo q̃ nō remanet ibi sbē panis.
sed illi species. et q̃ illi coexistat cor
pus p̄o. et q̃ hoc sit possibile patet. q̃ i
ista transsubstantiatione nō nihil. n. q̃
species ibi remanent. et q̃ sbē
nō mutetur in se. et q̃ sit
nihil corpus p̄o nō q̃ mutetur. q̃ quilibet
istorum e possibile. g.o 1.m Quātū
ad 3.m D.m q̃ concedit q̃ ad e ibi primū
et primo exo vi sacrā. aliud tūc exo
quadā contradictā nihil. primū vōt.
tūc forētis illi qui sicut. 2.m non.
potest exo. quō ad e tūc productionis
p se sicut Dōs. q̃ apparēt creditorib. q̃
albedo in domo e tūc p accidēs. et
ita in ppo corpus p̄o e tūc formalis
istū q̃ sicut p se. sed aliū inte. nā e
tūc p accidēs p quādā contradictā. 3.m
q̃ Dōs potest intelligi bū et malē. si cū
intelligit q̃ aliū inte. nā e ibi exo
quadā contradictā nihil. ita q̃ sit
primū tūc illi transiāmus p accidēs. et
nō ppa transiāmus illud e simul. primo
q̃ ubi e tūc D.tū e D.tū transiāmus.
q̃ aliū et corpus p̄o sunt distincta tūc
g.o ēt. 4.o q̃ ubi vnū tūc potest separari

q̃ species non expellit aliā hostiā nō
aperiendō quia q̃ species
ponūt

d ab alio ubi sunt distincta sicut de
anima et corpore sicut patet in tercio mor-
tis. si sed dicis quod fieri posset contingeret pari
in corpore potest. ubi tunc distincta tunc et
distincta turbatione quod et nunc. Si dicis
quod per confusionem solum est confusio i
corpore potest non in anima. non magis vnum
corpus. et hic sit vnitas tunc est quo
in corpus et anima. Contra hoc pari
ratione sumendum anima sicut corpus. et post
pedum et ani. quia ex vi confusionis
turbatur pariter in anima sicut i corpore
Ad hoc non est aliqui vanum in corde sumere te
nere in eo tunc sumendum potius quod si contine-
tur in anima quia non potest esse confusio i
corpore cum in anima. Ad hoc non est ad
propositum de domo impetum edificatorem
et albedinem in domo. quia cum aer sit
in dicta a pena et vera virtus eius vel eius
efficientem. tunc sicut nihil potest fieri in aere
per se. ita nihil est in productionem in
per se. et sicut aer est in dicta ab hoc
ita dicta productionem producit. quia
aliud per quo in producendo hoc producit
albedinem. et est quod nihil requirit ad
productionem albedinis quod non requirit
ad productionem hominis. et non dico quod
sicut aer est in dicta a pena ita
dicta per productionem producit. Aliter potest
ista dictio intelligi hoc quia illud est
per in tertia turbationem quod est primo i certum
a quibus sunt turbantur. quia sicut
et quibus sit separatio vel destructio quo
cumque alio est turbatio. et illud
dicit in per aer quod est in aliquo intentum
ab eodem agente. quia sicut non potest turba-
re vnum sine alio. magis quia sunt
vnita. vel quia non vult turbare sine
alio. hoc non corpus potest propositum ex
una et fora preter anima intellectum
quicumque sit illa. et hoc pondere plus
foras in hoc sicut opus pone per aer
est per in tertia turbationem. quia deus est
qui est agens principale in ista confusione.
quod intendit primo contingere partem in corpore
potest. ita quod si anima sit separata sicut sunt

e in tempore tunc solum sicut confusio i corpore
potest. Anima intendit in tertia per aer quod
aer intendit quibus parum in anima.
quatenus vnit corpori. sicut producit do-
mum intendit primo se defendere ab
pluvia et aliis nocumentis. et hoc dicit
per se in tertia productionem. si fiat vel al-
bedo vel ad the in domo sunt
tunc per accidens quia aer intendit
quantum primum non potest produci sine
aliis. et sic potest exponi ordo auctoris
quae loquitur de productione per se et
per aer. et sic patet ista ratio Contra
predicta sunt aliqua dubia. primum
est an turbatio sit aliquid nimio et
ad quod. Ad primum vero turbatio
potest esse in rebus permanentibus. Ad secundum vero
rebus remanentibus in esse rebus et vel ali
potest turbari. Ad tertium an opus sit rebus
in quibus turbatur mutare locum
Ad quartum illud in quod sit turbatio
prius pro tunc potest esse in loco diffinito
Ad quintum possit esse turbatio posito
quod corpus mutetur cum rebus parum.
Ad vltimum de fro alle patet adinuicem
vi quod non. et hoc in ingrediendo et ambo-
sum parum est vel tertio in altari an
sacra vel vel accet consecratio de pane
fit potest. Ad illud quod in a minus
non adinuicem sed parum mutat in
corpus potest quia non Ad primum est quia videt
quod ista confusio non potest fieri in anima
minus. quia hoc angustia corpore i spiritu
confundi non potest. Ad quod posset
rebus. et tunc est turbatio quod quod tertio
omnes nectit Ad primum istorum.
Dicit quod hoc est minus non corporis potest
quia aliud est hoc quod in minoribus naturalibus.
quia in illo ad quod tendit minus mutat
corpus do non minus. et tertio a quo silet.
hoc hoc solum mutat tertio a quo et non tertio
ad quod. ideo dicunt quod rebus parum
quod confundit in corpore potest mutat et non corpus
potest. Tertium est. minus est minus hoc

Sicut

non

non magis et tunc fuerunt

non mutatur

diuinum

minuet

ostitatis

accidentaliter

Ad

f primo impossibilia tamen secundo non
sunt impossibilia. Probatur primum
et illum locum tangit magister
in textu. sed quia isti tamen non sunt impossi-
bilia corpus quia id corpus potest esse
simul in duabus locis. ideo non est ta-
men hanc minorem esse in hoc
loco et non esse in hoc loco. quia quo
ista minor habet tres impossibilia quia
vtrum est esse aut vtrum non esse. primum
non esse dare. quia tales tamen non ponit poten-
tiam pabis et species panis ex vna
parte et corpus christi ex alia parte. sed
isti tamen non sunt impossibilia. quia
corpus potest manere simul cum pabis pa-
nis sicut deus est potentia de facto
simul manere cum illis speciebus. secundo
esse dare. quia ut non esse et non esse
non potest fieri nisi. quo phisice quo opus
dare. tertio hic esse dare. tres tres po-
sitiones. et tres negationes impossibiles quorum
potest hic esse nisi. esse panis et non
esse panis. esse corpus christi hic et non esse
corpus christi hic. et ipse istos tres esse panis
et non esse panis non esse aliquem numero i
corpore christi plus quam in alio alio corpore.
et ideo ipse illos non plus habet corpus christi
esse hic quam quidquid aliud corpus potest
esse panis non esse pro tunc esse abiectis
hoc quidquid corpus ibi sit quo primum ta-
men impossibilia illum minorem per quod corpus
christi esse hic sunt. corpus christi esse hic et corpus
christi non esse hic quo corpus christi transeat
de non esse hic ad esse hic. vel cum
hic esse vocat numero. secundo quia corpus christi
vel mutatur. Deo dico quia corpus christi nu-
loculabile. quia sicut tunc esse hic per pabis
sunt. ubi panis non sunt non per pabis.
ita tunc esse mutatur quia aut tunc esse sit
in loco panis pabis esse. Deo dico quia
hic est duplex minor vna acquisita. alia
deperdita. acquisita est in corpus christi quia
aut esse hic ubi panis non habuit
esse. sed deperdita est in pabis panis
que non manet et panis manet. et
hoc esse de minori ad esse acquisitum
et deperditum. Ad secundum dico quia potest

secundum
sed secundum
sed secundum
minorem

e esse transubstantiatum in pabis propter
quia non magis impugnat hunc rationem
quia sit in pabis propter. quia aliquid
quia sit in quantitate propter. tertium potest fieri
quia. Assumptum patet quia ponamus
quia deus aliquam qualitatem per se existentem
sine pabis esse. et pro tunc illam
aliam pabis illud pabis vel aliquam quan-
tum vel minus informat quantitatem quantitatem panis non
informabilem. De hoc quod in primo et
ista aliquid est ad quantitatem propter.
quia habet qualitatem De nono acquisitum
esse pabis tunc non de nono producitur simpliciter
nisi aliquid in ista aliquid esse simpliciter
producitur. De non esse simpliciter ad esse
in tertio rationem illum quantum ad pabis.
sicut alii dicunt sunt quod corpus in propter
potest esse quasi pabis in pabis propter.
Ad tertium dico quia non est difficile in vtroque
vtrum tunc a quo potest manere sed manet
tunc ad quem. et tunc dicitur transubstantiatum.
et dico quia non. quia hoc non sit ipso ad
pabis ut patet primo quia sit aliquid pabis et
pro non sit. et quia illi succedat aliquid pabis
et non transubstantiatum sicut dicunt. Ad
tertium patet quia sicut Ad quartum dico quia in
loco circumscriptive vel diffinitive accipitur tunc
pabis dicitur. quia potest esse transubstantiatum sine illud
in quidquid sit quasi sit ~~sine non~~ in loco
vel aliquid. De pro tunc non esse in loco hostie
circumscriptive per tunc diffinitive tunc sicut corpus
christi puta pabis panis corporis christi in re.
si illud corpus transubstantiatum in corpus christi
tunc potest corpus ibi habere esse in loco
circumscriptive sicut in celo. et propter hoc tunc
et situ. Ad quartum dico quia vtrum corpus multum
vel unum corporis christi in celo puta hostia
possit transubstantiari in corpus christi quidquid habet
esse circumscriptive in loco illo maiori vel minori.
puta in loco vnius hostie potest Deus
quia hoc non includit aliquam contradictionem
tertio quia sicut potest fieri id corpus in
duobus locis sicut et id corpus multum non
potest fieri sub aliquo loco et quantitate et
minori sine accidentibus et deperditis

vnionis

vnionis

aliquo ab[illegible] in tali corpore sicut patet
de corpore Christi quo et per densio. et eius
et hoc tenendo primum opinionem. ita
multo magis potest deus corporis
suum ut existat ubique in mundi loco
qui existat in celo. et per quos poten-
tiam quod corpus Christi et eius potest per
esse ubique in ita puro loco sicut e loco
hostie. et tunc erunt per eius dimensiones abi-
mere loco et situ sicut in celo. sicut
nunc tunc distantia. quia hoc potest habet
primum corpus, et predicta esse. Dicit pot-
ratione corpus suum ut coexistat
maiori loco qui coexistit et dicit ubique.

hoc dico

Ad tertium potest dici. quod tunc de facto non
esset ita. Ad primum dico quod non dicit
adunchilare sic quod illud esset digna in nihil
et non quantum in aliquid a deo sic patet
non adunchilari. non dicit tunc sic quod illud
dicitur adunchilari quod esset in ita
puro nihil sicut fuit ante mundi tempo-
ris. sic vel adunchilari panis. quod per-
hibet quod non habet veritatem esse nec actualiter
fieri panis in corpus Christi in potentia di ratio-
nata. Et non obstante esse quod habet in esse
divina sunt in potentia dicitur gratia
virtualiter sunt per extraordinariam sunt quo-
rum alio modo. vel potest panis adunchi-
lari. licet habeat esse in potentia divina
vel potest deus panis adunchilare, et tunc
tunc habet esse in potentia dicitur quod non
non obstante oti esse quod habet in corpore Christi
vel potest adunchilari. Et sicut in forma
panis ipsi nihil quantum in corpus Christi tu-
mulatur esse quod totum illud corpus adunchi-

rediget

xpi

sunt et

quia an mundi creationem vel fuit nihil et tota tunc tunc esse in potentia divina

gratia

Et sicut impossibile esse quod aliquid habeat
esse post non esse in per generationem
vel creationem. ita impossibile esse quod aliquid habet
esse non esse post [illegible] per adunchila-
rem vel corpus Christi. quia tunc ex una parte
manebit pars nihil quod non esse in
potentia. et totum convertitur in totum
quod per adunchilarem. Ad secundum dico quod vel
panis adunchilatur. et esset tunc ibi
consecratio panis in corpus Christi sicut ex
nocte diebus fit. et [illegible] nec diebus

nisi

Ex sola panis ipsa in corpus Christi vel hoc unum non esse possibile et non per corruptionem

quia per defectum panis fit hic corpus Christi

Tunc ad ar[illegible] in [illegible] Ad primum
quod dicit quod illud ex quo ad fit non
adunchilari. dico quod [illegible] ad
fieri ex alio duplicitate. Ex uno modo
sic ex aliquo materiali sic forma dicitur
fieri ex materia. Alio modo ex aliquo non
manente sicut vinum ex aqua fit ex alio.
sicut album est ex nigro et ex nigro
albo fit. per [illegible] quod fit ex alio non
adunchilari. Ad secundum quod fit ex alio per
adunchilari sic est in potentia. quia nihil
hic manet et non obstante quod nihil
quod panis maneat. tunc ex parte Dei
~~post~~ fieri corpus Christi. sic non obstante quod
vinum [illegible] rarefit corpus Christi. Ad aliquid dico vinum
fieri ex aqua. Ad aliquid dico quod tunc
aliquid sic manet quod alter se habet mer-
ito panis. illud non adunchilatur.
Ampliando tunc mutatio large quod ad
totum simpliciter post esse amputatur non
esse. cum ad esse succedit sic dicitur tale
adunchilari. et esset in potentia de sola
panis et corpus Christi. Ad aliquid dico quod
licet corpus non possit contineri in spatio
per partem rarefactum tunc per partem divina
bis post in aliquid unte [illegible] sic in corpus
Christi. Ad aliud dico quod non est in corpus
recedere quod ibi sit transubstantiatio. quia substantia corporis
Christi succedit substantiae panis et accidentia corporis
Christi succedit et habet esse vel potest non ha-
bent esse. et est in potentia quod dicitur a ~~pro~~
~~ductae~~ sunt quasi esse in substantia sicut
panis potentia est quod esse in
corpus Christi quasi in
desiderio tuum. Alii post dicit quod non
est transubstantiatio. nisi quia potest esse vna substantia et
post destruitur alia. et succedit
a substantia. et non ex vtute verbi. dicitur
transubstantiatio. ita non dicitur transactio nisi quia
primo est aliquid actus et per destruitur
illud actus et succedit ad actus tunc dicitur
per transactio. alii non habet in potentia ad a
panis mutatur. et non dicitur transactio ad a
Christi. alii autem bene coexistat quibus non ex-
existebat per. Ad ar[illegible] primum [illegible] per
ex dicit esse

Utrum accidens separata a subiecto in cuiuscumque universitate se habeat ad actiones sicut quando erant coniuncta. Et videtur quod non. Primo quia tunc possent generare substantias, quia illud potest quod sunt coniuncta. Sed hoc est falsum. Quia accidens separatum non agit in aliquid aliquando. Sed accidens coniunctum potest vehementius et densius separata non. Sed assumptum potest quod vehementiorem adducit nomen quam sed in actionibus separatis non. Quia tunc haberent nomen oculi sed non pargeneacorum nec creatorum. Ergo per rationem quia vehemetio est passio nabilis. Et per quartum quia non est aliquid subiectum quod de eius potentia possit tale quale educere. Sed autem adducit nomen qualitatis potest quia subiecti tunc hostium vehementia et equalis potest hostium. Sed accidens coniunctum potest recipi separata non. Quia si sic possent adducere alia. Ad oppositum ad sensum quia ad agit et patiens separata et coniuncta quia aliter posset ad sensum cognosci. Sed videtur ibi quod ergo non et per rationes possit nabilis propinquitas esse corporum. Sed hic sunt tria facienda. Primo videndum est utrum accidens sit separatum et quod. Secundo utrum possint ex actione separatum sicut coniuncta. Tertio utrum possint eadem modo pati et transmutari nabilis. Quantum ad primum de quantitatis potest esse sine substantia quantitatis non sine quantitate. Primo quia albedo est forma specialis quia sine materia et quantitate et extensione. Qualitatis autem corporea non est corporalis. Secundo ostendit potest primum omnino quantitatem de quantitate quia non habet a quantitate et per rationes si unum potest esse sine substantia et alium. Tertio magis dependet quantitas a substantia quam quantitas a re. Sed destructa materia materia et quantitate. Et quantitas potest esse sine substantia quia et patet per rationes quia sup. et velo habet ratione primum sup. et quantitas potest deus efficere quantitatem non quantitatem substantia et quantitas potest esse sine substantia et quantitas perire substantia et quantitas possit esse sine substantia et non sine quantitate.

adiecit p. nisi sic

aliquid

sed deus est ratio potest esse quantitas substantia

Omnia. Confirmat quia quantitas dependet quantitate. Quia si quantitas potest esse sine substantia et qualitas sine quantitate non dico quantitatem primum omnino de quantitate quantitatem deus potest facere quantitatem sine substantia et tunc habet ratione deus et situ sicut materia et patiuntur sup. Secundo quantitatem si quantitas sit accidens abstracta a substantia et qualitate quantitatem deus potest facere qualitatem sine substantia quantitatem sicut quantitatem sine substantia. Probatur quia accidens dependet a substantia sunt a ratione existentia sed deus potest supplere et supplere omnem realitatem et existentiam ita quantitatem nullam realitatem habent sup. accidens et per rationes quia non potest facere quantitatem sine subiecto et quantitatem. Ex tunc hic sunt aliqua dubia primo quia datur esse omnino potest deus facere mutationem et voluntatem sine subiecto quia utrumque est accidens abstractum. Hoc autem videtur quod si sic tunc omnes rationes adducte ad probandum quantitatem potest facere abstractam sine subiecto relatum concludunt de quantitate expressum quantitatem non habet in rationem existentiam existentiam et tunc potest facere quantitatem sine substantia. Si sic tunc possent facere eadem rationes substantiam sine omnibus accidentibus et sic homines sine quantitate coloribus et

Ad primum videtur dicere quantitatem non est accidens rationes dicitur quantitatem substantiae sit sine substantia et per potentiam dei quantitatem corporalem et omnem non dependet plus ad substantiam quantitatem aliquid et ita quod quod primum rationes

Ad secundum potest dici quantitatem non est simile quia secundum habitudines et ordines ad subiectum sunt ita non potest poni sine substantia sicut potest accidens absolutum in rationes adducte equalitatem probant de existentia sicut de absoluto quantitatem et existentiam ordinem ad sunt substantiae

et certum

Ad tertium dicit quantitatem non potest substantia sine omnibus accidentibus quia talis substantia includit inter suos formales accidentes. Sed autem istum declarat omnem substantiam per accidentia substantia includit accidentes quia non quod est de ratione formali

Ex quod in corporal' quantitatem spiritualem potest esse sine substantia

Ex ratione si potest deputata non potest esse sine substantia

alicuius et includitur in eo quod predicatur de
eo in quo. sed substantia non predicatur in
quid de accidente. nec econverso. Secundo arguitur si sic
sequitur quod substantia diffinitur per accidens. quod
est contra philosophum et omnes philosophos. Aliqui tamen dicunt
h. quod sicut sunt aliqua accidentia determinata
sibi subiectum et aliqua non. et prima accidentia sunt
inseparabilia. sic sunt alique substantie determi-
nantes sibi certa accidentia. et alique non.
et prime substantie non possunt esse sine acci-
dentibus, sed bene possunt. Sic anima substantia habens
determinat sibi qualitatem et aliqua alia accidentia
quia quantitas est effectus necessario causatus a
substantia. Pro ista actione arguitur multum
per corpus organicum dicitur de anima hominis.
quia 2° de anima diffinitur anima que est de essentia
hominis. quod est actus corporis organici. 3° anima
non potest fieri sine organo. nec organum sine
quantitate. Item impossibile est formam esse in materia sine
disposicione aptitudine ... ad fi-
guram. quia actus activorum sunt 2° de anima
cum qualibet forma nata est conferre qualitates
materiam. Item 7° physicorum ... homo non movetur
sine ... et ipsa ... moveri
quantitate ... Item ... ...
... sine motu. motus autem non est sine quan-
titate. Item homo non potest esse sine tactu. tactus
autem non potest esse sine quantitate. Ergo etc. Ad ista respondeo
opinionem quod aliqua accidentia determinant sibi certa
substantiam ... intelligat sic. quod non possunt esse in ali-
qua alia substantia ... et hoc modo quantitas
determinat sibi formam. quia non potest qualitas
esse in ... nec ... materia
... sed intelligat quod determinat sibi formam sic
quod non potest esse sine forma falsum est. et ideo est
falsum quod substantia determinat sibi accidens ita quod
non potest esse sine accidente. Similiter dicitur quod simitas
determinat sibi nasum. et non potest quod quantum
potest fieri sine naso. Item quod simitas dicit
esse absolutum distinctum a naso. tunc possit
separari a naso. Item ... opinione quod tota
tam de quantitate dico quod simitas figura curvitas
rectitudo et omnia talia sunt tamen non ...
connotativum significantia ... quantitatis.
puta substantiam et qualitatem. et connotat ...
... actualem et

potentiale. non similitas est quod corporis sunt
principaliter quantitatem formam nasi. et connotat
eminentiam et elevationem quam aliis partibus
corporis extra ... de motu locali similiter curva
curvitas est de figura et omnibus aliis. Ideo
non est quod talia sunt causata in substantia sed
secundum localem situacionem. Similiter cum accidat
simo curvam et fiat curvitas ...
acquirat formam novam vel qualitatem vel ...
dat. Item dicitur quod iste sunt qualitates de prima
specie. Item 2° dicitur quod qualitates sunt secundum quas
quales esse dicimur vel denominamur. et sic
qualitates que corporis denominativum denominant
sua significata principalia. et de eis
dicuntur ... Similiter ... anima
quod aliquid predicatur de fundamento principali
... aliquid non. Item forma ipsius substantia est causa
quantitatis. sed deus potest conservare formam suspen-
dendo eius actionem et causalitatem. igitur potest
substantia esse et tamen nullum accidens causabit.
et quod ... nec quantitate. Item secundum istum
deus potest facere materiam sine forma substantiali. ergo
multo magis sine quantitate. Item potest facere
formam sine quantitate. ... et ... quia
potest hoc facere de raro et denso ...
potest facere formam sine omni quantitate. Ideo credo
quod substantia potest esse sine omni quantitate. Ita
quod substantia potest esse sine forma. Ita quod quolibet
quantitas potest esse sine ... causa eius ...
potest esse ... non est causa eius ...
et ... ... et ... absoluta.
Ad primum in contrarium dico quod ponendo organa
... aliquid ...
de esse hominis ... non potest deus facere ...
sine organis. et tamen sine omni quantitate. ...
... formas accidentales. tunc potest ho-
mo fieri sine organis simpliciter ... potest
homo esse sine organis aliquibus ... potest esse
sine manibus et pedibus. ... immaculatum
homo ... sine capite quod est organum maxime
necessarium. ... forma ...
... materie. potest deus conservare formam in una
parte materie ... in alia. et hoc
... forma extenderetur ... non extenderetur ... si non extendi-
tur forma ... tunc potest conservare totam formam in una parte.
... extenderetur potest tunc ... conservare.
Ad ... substantia materialis potest esse sine quantitate
... homo possit esse sine organis

ptes materie

ptes forme

mforte

forma

alia et illa

prio

pnō

dnr

.A.

.C.

de fin m gen

hor pmo

vtd

cōlutare

probat

ingrlor

aut deū de eis q̄ fecit simul

q̄ ambo ordinary nō q̄ hor ad est causa totalis omni effectui nec ad pt

ad actū de trāsmutare passiua vtpote ar
rēdēdū quātū ad motū localem. Dicit
ocēs q̄ actiua separata possunt mouēre lo
rie qm sic q̄ulta. hī est difficultas vtr
possit trāsmutāri ad quātitatē. ad qualitē
vel ad sbam. ro primo est videndū vtr
pnt trāsmutari ad quātitatē. vtr ad sbam vel q̄ possit fieri de alio subiō
vtrū ad q̄litatē. Quia ad pm est dif
ficultas de raefactione et ꝓdensatione actiua
specē. q̄ ad pmū patet q̄ raefiunt et ꝓde
nsantur. et dicit hic q̄ alie spēs possit rae
fieri et ꝓdensari hī sic est vbi raefio
nē ꝓdensatio. sed mtā qualitas pōr corrumpit
et noua generat. et ita ē vbi motū localis
nō mobile. q̄ sic deus pt q̄ huiusmodi qualitatē
in se permanere sine sbō. ita in flamma et
ferro. et tūc nō sic vbi aliq̄ mutarentur sine
sbō. nisi ad quātitatē. q̄ ita alia actiua
sic in qualitate subiectiue. et p̄ q̄ mutarentur
alterē actiue sic subiectiue in qualitate. Con
tra opinionē q̄ nō est motū in vbi aliq̄d
sic hī alit nisi quia plus. q̄ nō pt hī ex q̄
facta ratione motū q̄ qualitas precedens corrumpit
et noua producit. tūc mobile est vbi q̄ aliū
se habeat nisi quia pt sic qm aliq̄ producē
de nouo et nō de pōi materie. vel creat.
hī qualitas de nouo producta est hīgi. aliū est
vbi ipsa materia deferens ea ab illo hī. et hī
est q̄ qm aliq̄ qualitas qualitas in materia
sit hī ne. et in omni habitudine ad aliq̄ quale
tūc vel creat. hī sic nō est in proposito. q̄ ab
creatione de nouo dicit habitudinē ad qualita
tē precedentē. Contra aliq̄ ratio est de puro nihilo
ita q̄ nulla pōi nisi pōrepat tūc vel creat
sic est in proposito de qualitate nouiter in fiat
a deo. qui nō acquirit aliqua potentia nisi
in actione sua. Confirmat q̄ hī qualitas habitudinē heat
ad deū creante nihil nisi vel creat. cui ꝓ
pria qualitas precedens sit vbi adhuc actiua. nō
obstante ab dicit habitudinē ad eā nihilō
vel creat. nō pt dicta tenendo q̄ prima opinione
de qualitate. q̄ nō est ab desitio a subō et ne
ab est vbi raefactio et ꝓdensatio in illi speciē
et hī sit quātitate et q̄litate abpliori de nouo

ptes materie
forme in alia pte nisi. et totū forma
pt ꝓstruāt in pte nisi affinitate et hī nō
includit ꝓdicōnē. Ad aliud dicō. q̄ in q
posito sit tū oma pte formales subālis
q̄ illa immediate inferit materiam
ad ꝓpōnē accidentalē. et media
ad ꝓnāt plebs forme. et hoc. tūc est vbi
oma forma subalis, infinitas et sic est dubium, vbi
ꝓ materie in proposito habetur plebs formas. q̄
hoc est materia et potest postea a alia
forma posteriori informari forma hoc in merito
tū sbō in merito recipiunt. Et ad in hoc
sup plebs forme subalis bū difficile est q̄
hab. vel ex opposito. in ad pm. q̄ hab sic
salte de impetua et perpetua. q̄ sic disputat
in hoc. q̄ in cōd sbō in mediato nō
sic actū ignis. hī homo est et sit qd. actū hīre
ap̄ appetū aliq̄ obi et actū ignis puta
fugiendi appetū cuius obiectū qui a plio ge
de aīa actū ignis. et ista ignis p̄ esset
in merito in cōd sbō. q̄ actū appetendi volitū
et actū fugiendi appetitū sensitiuū sūt ab
rectiue in diuisis formis. Et impōtēt
cōmū forma subiecta sit ita p̄fectū in nā
sic causa alia qualis. hī nō est p̄fectiuū
hī omissis q̄ ab solio subiecto pt ꝓduci q̄ talem causam qualem q̄
causa qualis est q̄ ꝓducit aliq̄d effectū
liet causa totalis nō. Ad argumē de
causalitate et actualitate appetitū effectū
p̄fectū et imperfectū in creatione nō includit
omnē de p̄fectū effectū. et ratio est q̄
nulla ratio est causa totalis appetitū aliq̄
effectū hī tū qualis. q̄ in ordine actionē ra
tione q̄ dicit deū hī ex. et actualitate et
totalis hī est totalis vel pt et totalis appetitū
effectū. quia pt argui causam de p̄fectū
effectū. et sic nō solū deū totalis est causa
vel pt et totalis appetitū effectū cōsiderat.
Ro. q̄ deus sit perfectior ad effectū ad
producendū. aliū omnē quēt bīb oma ad q̄
bab. deū de p̄fectissimū. nā p̄ ordinē ad
puta p̄ hī p̄ pt et causa et totalis appetitū effectū p̄fectissimū. nā
omnē maiorē rationē effectū

aduemente et tut fiet p quid omd, q dicit de
so fiet razf p solam extensione. ita q
razfiet et gdensari mchil aliud est quam
aliqd corpus p virtute creatie. aliqd corpus
maiore loco aliqd minorem. sic od absoluto
de nouo aduemente. ita q caritas mchil
aliud dr.
addit nisi extensione, aliq corpus et extensiua pray
pluribus ptibus loci qui pus. ita q hoc non razitas
uel gcptio aq significat sbam uel qualitate
principalit. sicl qntitas et connotat multas alias
res uel ptes loci. quibus ptes corpis razi co
stituit et nulla alia cum dicit densitas.
si q cp sicut cond sbam et qualitate principal
et connotat coextensiam condiuisam q pl coexistere
bat pluribus ptibus loci. nunc coexistere pauciori
bus ptibus loci. ita q pl ptes tres corpis rai coex
istebant tbi ptibus loci. nunc at in denso ille
3es ptes cedi nunc coexistunt cum pti loci. et hc
totum pt fieri p ~~ab~~ virtute ~~causatam~~ creati et
ad aliquo absoluto aduemente de nouo uel
recedente. vnde si in ista vrat qd de razitate fit de
ad ille tres ptes coexistentes in tbi ptibus loci
nunc non localit. sed gdensatione ad minore locum
et coexistunt tm cum pti cedi loci uel abscedi
qd at cp de denso fit razf tut ille 3es p
tes nunc coexistentes cum pti loci. p razitate fro
ne coexistentes ~~ptibus~~ ptibus loci. et sic mouet
localiter ad maiorem locum. et ipse pt facilit
saluari q plures ptes razi fit cauroz. et de ip
densort. q in primo saluari p hoc q plures ptes
coexistit, in maiori loco qui pl. ~~et~~ tendo tn alia
opinione de qntitate qd sit res distincta a sbia
tut tenet duas gruponeb. prima d q in razi
fatione et gdensatione tota qntitas predes
corrupit. alia de nouo creat. 2a qd qd ea
qntitas gdunt a pb deo. et p. a creatura. p 2a
qd. q cedo se tn habent gdensato a razitate
quo ad qntitate in ~~cuiusq~~ cuiusq sicl in sbia pauc.
si ibi d nouo qntitas, ~~tm~~ predes maneat qd
de denso fit razf. tut tota 1a qntitas d in toto
et ptes in pte. tut giro de sbo mmeto alia qntitas
de nouo aduemente. qd de denso fit razf.
et illud sbs retinet qntitate predente qn
corrupit nouia at non p pritut in cedi sbo p
cuit duc ptes informatiue nalit. qd est in
posse. tn non tut, illa qntitas predes, ad ad
aut. migrat

et
subiti. hoc est impossile p natu. a corrumpit a habebit
qpostea. Dicit q materia tota cum sub
qntitate predente non capit nouam qntitate.
si vna pts mei capit nouam alia non. Con cel
illo requirit duo inquirendum. vnd q non plures
pts razi est razi. et qm de denso fit razf
nulla pts pt sicd rara si ista rara in capiat
nouam qntitate. q non est razior. nd q hoc q
cedi ptes sbe instantanei. pluribus ptibus qntis. in
qua pti et illi pluribus ptibus qntitate ptes mei
razitate coexistit. si ille ptes q non capiat
nouam qntitate non insistit. nec coexistit plu
bus ptibus qua pus. et p quibus non fit razior
qm p. nec non pluribus pts razi est razior
quemcumq qtr q illa pts sbe capiat qntitatem
de nouo. non pl reformabat p qntitate et
aliq pts frme subtilis natura lat. p fieri mag
sed qntitate od qd est impossile. uel si pl informabat
qntitate cum illa non corrumpat. p pe. requirit q
in illa pte mei sint duc ptes qm qo qntitate
illiq qd est al in possile. ad quartu ad illud
gruponem tenet q tota qntitas predes corrupit.
et tn effert ho. et alia de nouo qduxit. dr ec debet
a gribus qz si q illa qntitas qduxit a pb. 10 s qm
deo. q oib causa sicd requirit passiu in pl
agat. q aliq creatura possit creari. sicl dicit
est in 2e. ho at non est aliqd passiu. ho nc
Ad quartu ad ~~illud~~ ~~dicit~~ ~~dicit~~ difficultate hi arti
ho videndu est utrz ista anima possit con
rupi ab aliquo agente causato. 1o dicit de all
qd aliq sbia generari. 2ua ad pm 1m. qd. 1. sic
arg. quartu ob omn sbo nulla substantia creata
pt corrumpi. q ista anima non pt corrumpi
in p annihilatione. si nulla creatura est adq
annihilad. sicl nec creare. ho in. Aliter dic q
creatura est annihilad ~~dupliciter~~ hig no creat. Cum 2ao 2
q aliqs agens nat. ~~equiualenter~~ uel mediat
ne habet ad nulla sui infinita. cplu et cp ho
fact ota uel in. si agens. cplu et mediat ne. ~~entu~~
hi ad omn effectu corruptibiles pb aliq sicl pu
ad infinita mediata pb sicl hoib. q in ota
~~corruptibile~~ sicl puze mchil. non pl appiet
quid ~~corruptibile~~ agentis, quia aliud dicit p quid. nali
ota tribus cplu respect. 1m. si pt creare non pt
assignari razo quare pl ~~corrumpit~~ ~~creabit~~ in quia aliud primo q
infinita. 2 p quis q. creatura non pt sicl creare
infinita non est adq creare. 2gm falsum. quia

voluntatem, in voluto est ens sicut aliter
h[illegible]. q[uia] in voluntate sua est, producit et non
producit. Sed pro non est de admiratione q[uia]
agens creatum naturale aliter apparet unum et
intelligibile quam aliud. Eo q[uod] quotlibet corpus
in actu et unum potest plus approquinquare agenti naturali
quam aliud pro gradu quo creatura potest admirari
[illegible] non creatum. Unum mobile est [illegible] medi
non fugit separatum et appropriantur [illegible] ignis
magis quam [illegible] non fugit destruit. Non
[illegible] quod creatura in [illegible] actione sua exigat ma
teriam et subiectum [illegible]. Sed quod unum est in [illegible]
actione productiva. Non dicit quod agens naturale ~~non~~
~~intendit~~ non intendit per se destructionem alicuius
sed intendit aliquam productionem et secundario cor
ruptionem. Sed pro [illegible] potest admirari pro creat[ione].
Nec ad [illegible] quia in hostia non corrumpitur unus
color [illegible] per inductionem contrarii coloris. Non
videtur quod falsum est generaliter loquendo. Et
potest dici quod color unus corrumpit quod agens creatum
et admirabilia modo [illegible]. Sed aliquid non producit
quod agens naturale creatum sed [illegible] deo creat[ur] et
[illegible] deus supplet ibi virtute agentis ~~causati~~ tamen
causa totalis in productione, licet non in corruptione,
sed tamen causa partialis cum creatura [illegible].
Quantum ad 2m videtur improbabiliter dici quod
[illegible] quod loquitur non potest aliquid ~~admirabiliter~~ generari
nec virtute ~~causata~~ creata vel increata, quia [illegible]
[illegible] generari quod fit ab agente nec non [illegible]
[illegible] et materia nec aliquid passivum
passivum et quia [illegible] materia nec aliquid passivum
[illegible] agens creatum potest aliquam formam [illegible]
bus generare. Nec virtute propria nec virtute dei
[illegible] in 2o aliquibus [illegible] est. Hoc [illegible]
[illegible] possit aliqua forma generari [illegible]
est materia et forma. Non materia quia creatur a solo
deo. Nec forma quia [illegible] non producitur naturaliter
in materia. Nec [illegible] quia materia a solo deo creatur
[illegible] deus de potentia sua absoluta potest ibi facere ma
teriam formam et formam sine materia et tamen [illegible]
actiua illa [illegible] illud [illegible] magis per
placet sibi. Quantum ad mutationem ~~vel~~ ad
[illegible] mixtione et corruptione ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible] qualitatum contrariarum et corrupto
alterius est [illegible]
[illegible] qui ponit [illegible]
differre [illegible] a substantia et qualitate. Dico
quod illa actiua possit mutari [illegible]

et corruptione et [illegible] qualitas naturaliter cor
rumpi et alia generari. In [illegible] est quod [illegible]
[illegible] et debitum actiuum et passiuum approximatum [illegible]
[illegible] sed tamen teneo ~~[illegible]~~
aliam viam quod qualitas non differunt realiter
a substantia et qualitate, tunc non potest ibi nova qua
litas generari nec potest intendi [illegible]
[illegible]. In casu est quod [illegible]
actionis [illegible] creature. Hoc teneo quod creatura
potest admirabiliter tunc possit illa qualitas [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] agens naturale et alia [illegible]
[illegible] creatione. Nec videtur quod [illegible] de
qualitate quod de substantia et tamen multi dicunt quod
forma substantialis non potest produci sub [illegible] nisi a
solo deo. Et hoc [illegible] non est ibi aliquis [illegible]
[illegible] creatum possit agere. ~~Circa [illegible]~~
substantiale 2m [illegible] obiecti ~~[illegible]~~ sit et semel habet
duos actus appetendi. Si [illegible] cuiusdam obiecti
potest habere actum appetendi et appetitus [illegible]
[illegible] forme [illegible] appetitus distinguuntur.
Hic [illegible] dicunt unum actum appetendi [illegible]
[illegible] et alium naturaliter. Sed voluntas elicit appetendi
actum liberum et appetitus [illegible] naturaliter. [illegible]
Ad [illegible] operationes [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] forma [illegible]
[illegible] potentie distinguuntur ab essentia [illegible]
aut non. Si non [illegible] operationes [illegible]
in essentia [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] in eadem [illegible].
Si sic et si sint accidentia tunc illa ~~[illegible]~~
[illegible] in anima et [illegible] operationes
[illegible] in eadem [illegible].
Hic si sit [illegible] operationes [illegible] corporales spirituales
sint ita immateriales et spirituales sicut ~~[illegible]~~ et intellectio
[illegible] quia [illegible] forma [illegible] forma
[illegible]. Et hoc sunt potentie sunt acci
dentia distincta ab essentia [illegible] non. Unde [illegible]
[illegible] et operationes
immediate [illegible] potentiis. Sequitur [illegible]
[illegible]. Hic [illegible] et in
[illegible] obiecti [illegible] obiecti. Ergo
habet obiectum [illegible]. Sed in [illegible] forma
sit [illegible] et [illegible] ab intelligendum [illegible]
in [illegible]. Dico quod actus [illegible] actus
[illegible] et [illegible] potentie. Sed actus in
tellectus et voluntatis non [illegible] immediate
[illegible] potentie. [illegible]
[illegible] potentie [illegible] et non [illegible]
[illegible]. Sed quia [illegible] aliquis [illegible]

pducit vnum et non aliud potest est

ideo [illegible] agens naturale plus potest [illegible] vnum quam aliud et

possunt [illegible]

[illegible] non [illegible] destructionem

[illegible] illa

[illegible] ad [illegible]

tur ibi et

ibi

.b.

vnio fit et semel

eadem

intellectio

opinio negatur

est ergo simplex sicut ipsum accidens. Et hoc est
verum si [illegible] sed tamen materia quae
potest esse materia et forma et
illa est ipsum materia et forma et
id est substantia immediate accidentis. Illa est
3a opinio. Et sic sicut est substantia non est ergo sic
sicut ipsum accidens. Et illi qui non ponunt illam
formam habent ponere quod substantia immediate
in existendo accidentis est ita simul sicut ipsum
accidens. Et hanc opinionem accidens et ipsum
quod vel illud accidens requirit in materia pro
illius propter aut in utraque. Et non est hic
formam illam substantia. Et habet hanc propter quod substantia
immediate et est simplex sicut accidens et
tu. Et ad illam rationem. Et ad illam et
et alia. Et primo tunc ad accidens mat
est immediate utrique. Et nobis videtur mat
disputat. Et ut dicit [illegible] et sic ipsum dicit vel
subiectum in illo accidentis possit destruere et
aliud substantia in alio accidentis ad materiam et
sic ad materiam ipsum recuperare sua. Et ad et ab
[illegible]. Et ita tunc ad hunc habet propter
et illa est substantia requirit in materia pro propter. Et
substantia sicut est simplex sicut et ipsum accidens. Et alia sit
simplex. et illud non est substantia. et sic ad
propterea requirit quod potest esse substantia
immediate in materia primo et non intelligitur
et. Confirmat ipsum dictum quia aliquid
accidens impossibile ratione materiae. puta qualitas
tas. aliquid ratione formae. puta qualitas. quod
non valet esse aliquid accidens immediate et
in materia. puta quantitas. aliquid in formam substantia
puta qualitas. et sic habet propter. Et
ad argumenta quod dicit actio actio et. Ideo
quod est quod naturalis formam non propter
hoc quia materia. Et equivocatio aliquid
in materia. Et ita dicit propter
quia non est natura. Et ad aliud dico
et intelligitur quod ranae et ossa distinguuntur
et accidentia. tunc hoc est et in carnibus et ossibus.
et hoc est propter [illegible] non
Et ad aliud dico quod materia est et substantia. Et
aliud dico quod tertio est duplex a materia unum
quod est et quod equivocatur ad actum tangendi. a parte

lig. nio nate s. in distinc. p. fore scales tur. cum c. quod ho. no pt. ce. nr. intelligi fine ossibus et carnibus

formae substantialis. et non est sine tacta
Alio modo quod est et sine tacta
ad actum tangendi directe. et ita quod
potest accidentalis ad illam actum. quatuor
tunc causae quales. sicut et 2o dicitur est. per
hoc est et in tacta [illegible] et potest dicitur
Et in quarta vero quantitas. sit 2a disputata a
substantia et quantitate vel qualitate non immediate
mat aut forma. Et primo videtur quod non scalis
habet quantitatem et quantitatem et illam. et dicit quidimte
et substantia materiam et in forma et ita quod quantitas
disputatur hic et primo dicit non est quantitatem et
forma scalis et simplicem. et ita forma vel
mat non vel immediate et propter sua et nova
accidens. et sicut ipsa et dicit et quantitas mat
est immediate et materia. et quantitas forma et
mediate et forma. et et hoc oportet quod sit
duo quantitates sit et ad mat. et illud et ar
gumentum et ad qualitatem quod quantitas non disjungitur
a substantia et qualitate. et et sit tertia vel
quantitas sit duo quae immediate possunt forma et
mediate materia. et forma scalis immediate
possunt materia. hoc de primo articulo.

Circa 2m articulum duo sunt distinctus quia
vero actus separatus possit esse primum quantitas
substantia. et 3m vero propter esse primum recuperari
substantia sicut et quod non. Et primo et ad 3m
dicit quod non. Et quod habet quod esse actus tale
esse commune aut equivocum. et univocum tale esse
et effectus sicut effectus quod. et equivocum
tunc est effectus. hoc est quia tamen univocum hic effectus
univocum primo adjuncto sue potentiae. et causa
quia est effectus qua univocum. et tamen quia
effectus sive effectus. et actus sive et effectus
tum ipsa non effectus quod. et Et ubicunque
ad productionem omnis effectus generatur causa
univoca et equivoca causa equivoca est
effectus. quod habet non et ipsum sed methaphysicus
et totum ordinem accidentalem et ducit ad aliquid
sicut et effectus et et et et ubi actus
et ducit ad primum causam. et ordo accidentalis
et est in mundum ad rationem ut et est
generatio univoca et ducit ad causam equivocam
tinquid ad causam effectus. Et ita forma et causa
quae dicit et ~~forma~~ aliquid non propter
simplicem

dnd ce qffeng sepata. et multe sunt qp
g' odi no s' causa' vmuoca dayet ce
no dnd' ce qffeng p' ipsi. et multe fra
cus s' dnd ce no mg qffeno cq qt
dnd affinare no pt effecte cau ipsi
sue. Sed si cu causa' ce qffeng simpli
causa lizq sit simpliciter p' intellectu pt
dnd ipsi duo. ipsi illud qd effecit
cau p' dnd ce. Ergo si effing ce
qt qffecte effing adeqte sue cause. Ho
sp'o g' o a quo ce. no a causa equi
q' illec effectu ipsi ad ~~adeqte~~ adeqte no
ipsi virtute qductiua. qo b uel ce uel nulle
uel a recipo. Quia ad 2m Dicendum
tale dicit qd acrus separat no pt recu
pe sbam. ipsi tm. qs' habet magis color
qe no propt destruc mdma qurtia
qd. 2 ho qz no hz virtute qducendi sbam.
Ho. p'q qtiand 2 qz acrus separat pt qduce
sbam pre causa qualis. Sed alias pt
qt qz deg 2 causa qualis 2 qstu equis
effectq qducendi aliqui corpis qmete
ed ad creatam ad qducendi oem effectu qual
pol et zabo qbalior. qz ipsa opione qt qz
no omq dependet creatura omnqz ad
m causando. qz a qdq alia ca. qz multe
creature dependent ab aliq ipsi causando
m tm. qz no possunt ipsi aliquo effectu nisi
concurrente alia ca immediata. ipsi qt de
generante naturaliter et. sole et aliquo
alio corpe celesti. go nulla creatura pt ipsi
aliq effectu deo no cooperante immediate
tdquia causa qualis et principalis. Ho ora
cao qt de suspensione aquis cum pre
sertim. pt eim calor appropinquare cale fac
tibile et no cale facere. qz deus suspendit
actione calozis sicl potuit ipsi camino ig
nis. Ista at suspensio no videtur aliud
nisi deus nolle tnqz ad illis causis
seriodis ad qducendi effectu. 2 qz istu
mod pt facile salua illud miraculu
in camino ignis sicl alibi de hoc dictum.
Ho. Ipsis suppositis pt zudei ad rocis pdicas
ho. tendo qz acidens pt ce causa qualis
qducendi sbam et corrumpendi simpliciter.
Acrus dico tam separatu qua q uictum
no totalis. pt tm dici qz oes rationes

qbus facte qbant qz totalis causa sit p
fector sui effectu qd omn qt generaliter.
si causa qualis oia qt qfector et no qt
simpliciter qfector. nec qz qfecta pt
de opposito respectu intellectus intuitue.
qd obi qt imperfectus ipsa intuitione. Nuc
at dico qz acidens no qt causa qua tolis
sub generacionis et corruptionis sub tamen sicl
nec aliqua creatura. qz no cu omn crea
tura. qurrit deg immediate ut pt dic
tu qt. Tamen acidens qt causa qualis p
deo mediantibus no possit pro stati isto de
monstrari. tm pt rationabiliter persuaderi.
qz ad primam ipsorum acidentium sequitur mt
effectus et corrumpit. qui nec corrumpit
nec producit in absencia alterius acidentis
ho. no pt ce ut videtur nisi acidentia aliqua
acidentia habeat ad illos effectus producendos
uel corrumpendos. Alteri cum quit bis via
ad probandu aliqd esse causam altrius. sicl ali
bi dictu qt. Non s' tam materia in forma
ta forma ignis et alia informata forma
aq sine ordinibus acidentibus sicl in tal possit
homo aperire ostiu mediantibus. Vtq possit
substancia generare sbam si acidentibus et p
ar tm no ponerent accidentia causa pna
les respectu alicuius generandi. qz no tal debe
ret. causa qualis. si qz pube no pr manet. pum
de facto sine acidentibus. ho de facto ipso
no pt homo ordinari. si amant quasi
gratis nec. Ad tunc ad rationes Disputando
Dico ad pma dico qz aquiuoca aliqui qt
qfector qua causa vmuoca. et aliqui no.
tm dico qz causa ultima qt qfector. falsu
qt omnis salte tamen accipiendo rationem
generaliter qz qn ad aque effectu pro
ducendi concurrit duc causa quarum una
aquoca alia vmuoca. qz ac causa qualis
ubi qt qfector ad effectu. qz prima causa
qt qfector qua causa sda. sed de na
alia tenet generaliter. Ad aliud de ad
aquacione dico qz in effectu intelligitur
duo sicl nostre mod intelligendi qt
falsu. qz talia duo in effectu no sicl et
intelligere qt ce in ~~causa~~ 2 qd no qt in
re. qt falsu intelligere. qz huc effectus

hones q' no pr sine

1 qd equiat ce eqre et in id

//et ipo agente pt stati cola pdu re effectu

aut

est dumptibus sive indumptibus ordo est
dare aliqd in effectu qui aliud producat
ab eadem causa a qua aliud producitur ergo
posito hoc sequitur q in effectu duo mtes tut
qd dicit q ma adequat illa ratio. Dico q
aliqd adequare alicui qd duplicit intel
ligi. uno modo sicut efficiens et per qm effectus
est effectus causa qualis est quo 2 a et b
sicut imaginem pictam a adequat ei p
nali in pictura. Alio modo dicit aliqd ad
quat alteri in quo est ut productum ita q id
est effectissimum qd est adequatum aliqd
alio agente et per hoc ratio nec b adequat
illi quale causat qm volumus notia et sit
deus gratiam facit nouam indulcit quod
ut quae fiunt effectus qui non possit produ
cere absque solo. Ad argumenta principalia pt
et producit quod sit dicendum.

1 quia a ē ita effectus sicut in ratione paralis et a ratione b et ipse est in ratione prialis.

Residuum huius quaestionis propositi sub hoc signo folio in residuo.

Q. VIII.

Utrum sine penitentia possit
deleri peccatum mortale. Et pr
videtur. q. ß. Augustinus q. sola caritas
distinguit inter filios regni et filios demonis. si
ergo penitentia prima est habita
si penitentia prima. 2o. Et ipse dicit q arctius
caritas est habita sed penitentia prima est habita
si penitentia prima. Ergo diligere deum super omnia est
habere absque penitentia. et diligere 2 arctius
caritate. ergo 2o. Ad oppositum est magister in litera
et allegat Ieronimus dicentem. penitentia est 2a
tabula post naufragium. ergo nostro aequiparatur ad
deletionem peccati mortalis. Quaestio

Secundo quaeritur utrum liceat peni
tenti qui accepit penitentiam gratiae et
virtutes infundunt. Et videtur quod non. quia
aut infunditur quantum ad primum tempus quantum ad
aut tempus quantum ad medium. Non potest
2 aliqd sacramentum quod possit habere efficaciam
respectu gratiae et virtutes. nec 2do quia medium
praedicit ad gratiam et caritatem. ergo est supponit caritatem
ergo penitentia non est causa meritoria respectu
gratiae. Et videtur quod sacramentum primum non habet
rem et efficaciam. nec respectu 2di deuotionis
et meritum et per sacramenta nouae legis non dis
tinguuntur a sacramentis veteris legis. nec

1 et affirmando nec in significando. quia est ergo
ob sed. qui dicit quod hoc est differen
quod sacramenta veteris legis non efficiunt quod
significant. Ergo si gratia infundatur a gratia. si parti
gratia quae infundit in aliquo aut alia et notice leg.
alia. non aliqd nec aliqd 2do quia aliqd est efficiens quod
effectus gratiae baptismalis. quia remissio culpae culpae significant
et poenae. et aliqd effectus gratiae primalis est
deleno culpae et non poenae. nec est aliqd ad
gratia est talis quod reddit hominem gratum deo. Sed
2 nostro quod aliqd supplent. vel cum non
reddit hominem gratum deo. Sed litera quod est
quod alio non infundit quod aliqd. si sicut ma
gistri in litera poenitentia est post caritate
tione gratiae et quod dicit tione finali. et ille
excludit caritate. ergo non infundit caritate
Ad oppositum est magister in litera. et allegat sero
mundi dicentem primam est 2a tabula quae nau
fragium. sed quae vestem in nocte in baptismo
captam perdendo recuperat. primo in medio
illud potest. Circa istam quaestionem primo
exponam tres. 2o dicam ad quaestionem. Circa
primo videndum est quid sit peccatum mortale.
2o quid sit poenitentia. 3o quid est peccatum de
leti. Quantum ad primum dico quod peccatum mortale
non habet aliqd quod sit. si tamen quod nihil. quia
uel nihil nihil nihil non habetur posuit nec quantum
uel negatum. si dicit multa non habetur quia post et
aliqua veritate. nec per nec per accidens. Non
potest dici quod nihil est aliqd immissum. et primum
per aliqd actus uel omissionem. quae quae ad
poenam oblitus et ira. quia non dicit aliqd peccatum
quod non plangit quia nulla culpa nova in
manet in peccante quod actus peccati non
habuit quod nec actus absolutus in ira quia
nec sceleris nec passione nec habitus quia ira
ira quae recedit et recedit manere quae fre
quens. Nec dicit quantum aliqd actus
tus absolutus. quia nec quantum gratiae quae
possit ei culpa. quia in primo, angelo et
primo hoc est peccatum. nec quantum ut
signalis. quia talis fiat talis fiat in caritate.
quia in parvulo baptisato. qui non est in primo
mortalis. nec est quantum aliqd in aliquo
aliqd

Ad nonum poenitentia mortalis
Ex insente artu poenitentiae non manet aliqd
de peccato. ibid.

1 Ad gratiam

ista

Ista sunt alia dubia primo de hoc
quod dicit ibi primo de quantitate
vel sibi quod rarefactio non est nisi per
maiorem extensionem sibi rare
sine per maiorem quantitatem. Constat
uno pugillo ignis non diceret
rarior uno pugillo terre. quia
utrique habet equalem extensionem
seu quantitatem. quia quilibet unus pugil
lus quod quilibet uno pugillo terre
potest magis extendi manens terra. non
sit de pugillo ignis. Constat si ita ma
neat terra potest rarefieri et condensari.
eadem modo ignis manet ignis potest
terra non extensus sub ultimo et supremo
gradu rarefactionis per se nec sine potest rare
fieri. et ignis quantus ita quod ultimum
et supremum rarefactionis possibile nec sine
competere potest rarefieri extensione sua. et
eodem modo condensari. nulla enim ratio plus
appetere de uno quam alterum. accipiatur
quod omne pugillum terre existentem
in gradu supremo rarefactionis. qui sibi
per naturam potest operari stare nata terre.
et eodem modo omne ignem existere
similiter in gradu supremo suo nec
operari. tunc de isto fiat dubium et a sit
supremum quod non potest dici rarior alterum
exquo iam equale extensionem
et omne non potest plus rarefieri quia ad
stante natura sua. Sed dico quod forma
substantialis in quolibet non potest denominari a
rarietate et densitate. ita quod extensio
sua sit uno pugillo ignis rarior
uno pugillo terre. quia posito casu
priori tot sunt partes forme in
uno pugillo terre quot in uno
pugillo ignis. et non plures per
casum. quia utique non extenditur
per casum quia non potest extendi stante
natura sua. sed illud quod est causa rarefactionis
et densitatis tamquam quod primo de
nominat rarum et densum est materia. Sed
aut quod efficitur rarefactum et densitatem
est forma substantialis informans
materiam sic denominatam rarietate

vel densitatem. et quilibet quid in
primum probatur quia quod aliquam materiam
se separant per rarefactionem et densitatem.
ita quod unum dicatur rarum et aliud den
sum. ergo quomodo sit aliquid idem cum
eodem. quod extensus sub una forma habet ma
iorem extensionem. et extensus sub una
minore. Sed in proposito retento tamen
quod uno pugillo terre est densior
uno pugillo ignis. et aliquis ignis rarior
quam materia est aliquid quod extensus sub forma
terre habet minorem extensionem
et occupat minus de loco. et idem
fit extensus sub forma ignis habet maiorem
extensionem. quia ex uno pugillo
terre fiunt gradus centum vel mille
aereos vel ignis centum. Sed primum in libro de
gradibus. quia nullo esset verum nisi aliquid quod
esset materia sub forma terre habet
extensionem et locum. et idem extensus sub
forma ignis haberet maiorem extensionem
modo predicto. vel aut idem nunquam quod
existens sub forma terre potest post
existere sub forma ignis. nisi mutatione
sicut patet de se magnificenti. quia
terre est illud quod denominatur primo
densum et rarum. quia illa materia
extensus sub forma terre habet minorem
extensionem. et extensus sub forma ignis
habet maiorem. quia ad minus extensio
est in ea ad centuplum. unum centum
plum non solum centuplum sed etiam in
mille millesimo et non exa
ignis de rarioribus terre quia unum extensus
sub aliquota parte forme terre. habet
centuplo adminus extensionem minorem.
quod apud me haberet si ex
istetur sub forma ignis. Sed dicetur
quod rarefactum ignis et densitatem
terre. quia partes terre appropinquantur
quia partes ignis. et partes ignis
magis distant sicut videtur partes ignis in
predicamento. Constat aut intelligitur
quod partes sue unum propinquiores iacent

Nota quod nisi una ignis in uno pugillo sed rarior quam una unius pugilli de quia ad una extensus sub forma ignis habet aliud extensum et locum et aliud extensus sub forma terre habet minorem extensionem et aliud adminus in centuplo minore

q̃ altera. aut ptes quadrat pondo
quantitatem realiter distingui a
substantia et qualitate. aut ex pte
materie. nullo primo modo. quia 1m tanto
q̃ posito tot sint ptes vnius form
me quot altera. ergo neutra
pt esse rarior q̃ est sibi natura.
go tanta ymaginatur est inter ptes
vnius forme sicut altera. et tanta
distantia. quia sint ptes vnius forme
non prius plus distare p natura.
ita nec ptes forme altera. et sicut
ptes forme ignis prius propinqo
rarere. quia pt manere ignis con
densari. ita ptes forme terre prius
propinqo rarere p condensatio.
et hoc posito q illa elementa prius
rarefio et condensari materia d
qpiam spe. qd tn dubium est. 1m sido
modo ppter eandem rationem. et sic
quia ptes quadrat non prius pro
pinqo rarere. q̃ q vna pts conti
net alteri in mediate. et hoc modo
vniformiter continuatur in igne.
et in terra. go ois q melliorat de
ptibus mediis quia indensio propinquis
rarent et in raro magis distant.
et tm habet qpositum modo sup expondo
Si dicis q sint pts quadrat non prius pro
pinquis rarere q̃ q vna continuat
alteri sime. ita dicit de materia 1m
non plq denoidbus nia rara vel desa
quid q̃ritas Primo q vera est due pts
materie continuate ad inuicem non
prius propinqo rarere. sed due ptes non
in mediate inter quas est medium
prius propinqo rarere. et 1m non est de
diabus diabus ptibus quarum est pts
media. s forte ptes forme substantial
prius propinqo rarere. 1m s. q forma
substl et qualitas qpiam consequens
talem formam sint tale effectiue rari
tatis et densitatis pts. quia exterra
gnat ignis. et hoc quia ignis appro
pinquat terre et agit in eam. q̃dm

interra non inducit calor nisi fo
aliq̃ ab igne indq̃ terra rarefit.
1m est sicq̃ igne quiet terra dum
in igne tenet frigo terre vel aliq̃
forma tere. 2m indq̃ ignis condensat.
go agens extrinsecum non pt esse ratio
in mediata rarietatis et densitatis.
s tm pt esse causa re. go ois q tra
efficiens rarietate qui exterra fit
ignis sit forma ignis et calor.
ita q ille sint due tale speciales
respectu illius rarietatis. et tm pt
go poni duobus modis. vno modo q
qualitates tere qpiam sibi-totaliter
correspondent s ymaginationem
sepe dicta. et post successive qua
litates ignis inducunt. in tota
manente terra. et tm q sicut sui
cessive ille qualitates inducunt
ita materia terre tale fiat sui
cessive. et in fine qd inducit
forma ignis tm illa forma indu
ta causet vltimum gradum et pfec
tum rarietatis. et gradus rarietatis pre
dentes causant a qualitate ignis
prima tere. Alio modo pt poni et for
te melius q qd expellit qualita
tes terre. et inducit qualitates
ignis. sed manet mia eq densa
sicut primo. s qd vltio inducit fo
ignis tm illa forma tum qualitate
ignis causat rarietatem competen
tem. go non quidem in eodem
instanti quia sit motus localis
et tm instanti. quia ista rarefactio
est quidam motus. s in tpe in media
sequenti instans inductionis ignis
causat rarietatis s illud tempus aliqd
est forte inter ipsum pt punctum sim.
Si dicas q inconuenies est q fo
ignis recipiat in materia ita
densa sicut est materia terre.
Primo verum est sic q maneat diu
naturaliter in materia eq densa.
sed q in gnatione sua pa recipiat

in ma ita densa mo potuto. mo e
in commentis. licet, ut dicit p fora
mo se denotat a raritate. tm aliqd
pt fori extensa rarefi sic nda. et
hor dico deforma sme sic mo co
mneta sn separata. 2r pz de rare
Scrimd factioe qualiter fiat. Subind ~~primo~~
qua sdm opmos primd de gnte
rate rarefactio non esset n motu
localis. qua mo e maior exten
sio n p h° q p ibig qd rare fit
coexistit plubus partibus loci q an.
et h° mo e n p motu locale. q° ut
3m est vtr rarefactio pt esse sme
qualitate nova. vi q mo qr sdm
phm raritas et densitas sunt qlitates
go rarefactio est mutatio ad qualitatem
vnd 2tum. p phiorz. c. de rarito dr
q rarefactio est translatio a mte
qualitatis ad maiorem. 4m dn est
quo rarefactio distinguit ab aug
mentatione et condensatione. ad 2m sndo
q rarefactio est quedam species motus
localis. et condensatio sit. qua non
n motu de minori loco ad maio
rem et condensatio. s ad commentatorem
qd xpar augmentatione et dimi
nutione in qualitate. ad rarefac
tionem et condensatione in quantitate
Pmo q in aliquo est sile de uno et
alio. et in aliquo dissimile. est enim
simile in h° q sit in augmentatione
et diminutione qualitatis aliqd
magis vel minus calidum. sic p ra
refactioe et condensatione dr aliqd
magis extensum vel minus. pma°
etiam est sile qua sit d augmen
tatione qualitatis nisi adiunctis ab
extrinseco. sicut fit in augmentatione
in animatis. Eodem mo qd de raro
fit desum. nihil de nouo producit
p adunctum alicui ab extrinseco. et hoc
est intentio commentatoris sicut ali
bi dictum est. 4m dissimile e d h°.
q in augmentatione qualitatis e

motus ad formam absolutam nouam
distinctam a sua. in rarefactione aut
non acquirit talis forma absoluta
nec respectiua tertio. pa opmos
de quantitate. s arguit tm maiori
loco. sm vero alia opmos arguit
nouam quantitatem et tota pradens
corrumpitur. 4m ad 3m d. q qualitas
dnr actio. mo. p una forma de
qua qualitatis realiter distincta a
sua et sibi inherente. alio p concep
tu denotato seu notato q potest
denominatiue de suo quo lo. phs de
qualitate in pnti. cui dr qualis e 2m
quod quales esse dicuntur. s. denominan
sine illud sit res sine conceptus sp
pt dici qualis. pmo loquendo
de qualitate sic pt rarefactio et
sic condensatio esse sme qualitate
p potentiam diuinam. s mo p potentiam
creatiue. qma rarefactio nat mo. 6m pt
n concurrente sua causa actiua
naturali. sed qualitas inducta p a
gens extrinsecum concurrens cum fori
substantiali induta in eadem ma
teria. e causa raritatis et densitatis.
vtz ex pnis dictis ita q agens ex
trinsecum mo est n causa causae. 5m
accipiendo qualitatem 2o mo sit nr
vnum creata nr increata pt rare
facere materiam aliquam sme tgnitate.
qua qd densum sit rarum. p nullam
causam pt fri qd eo ipso sit magis
extensum vel magis rarum. q qd
fuit densum. licet mo sit h° aliqua
qualitas nova inducta. s tm ptes
pius coexistentes pauciorib partibus
loci nunc coexistunt plurib p poten
tiam creatam vel increatam. saltem
sme od accidente nouo positum 3o p potentiam diuinam
4m ad 4m dico q augmentatio xpr
dicta q est in animatis distinguit
ab aliis motibus. qua illa augmen
tatio includit immutationem et motum

ad sbam quia tñ ptes forme ꝓ ma
terie q̃ mur p̃ augmentatione ac
quirunt p̃ q̃ nõ fiunt. 2r distinguitur
a motu locali et rarefactione. quia
neutr includit in mutatione ad
substantiam. quia p̃ neutrum acquirit
aliqua ps sbe. et p idem distinguitur
ab alteratione ¶ Aliud dicitur d
conuertibilitate quia videt q̃ illa ac
cidentia non pnt annihilari nr
corrumpi p̃ agens creatum. quia
eps instituit q̃ solummodo ma
neat corpus sunt sub illis acciden
tibus et nõ diuisus quia illa. 3o
si manerent accidentia nr annihilentur
vel corrumpuntur. vtpote q̃ hostia
prius alba fiat nigra. et vinum
dulce nr sapes vini q̃ est dulcedo
corrumpatur et fiat ibi amaritudo.
statim cessabit ibi esse corpus xi
ꝗ videt manuemens ¶ Ite cum
dens ibi semper faceret nouum mi
raculum. quia d od tali mutatione
corrumpi p̃ agens creatum aliquid
crearet. ꝗd nõ posset fieri nr a solo
deo ¶ Dico q̃ accidens separatum pt
variari modo pdicto. nr ex hoc
sequitur q̃ esset ibi esse corpus xi.
quia eps instituit q̃ quia diu
manent eadem accidentia que
fuerunt prius in hostia consecrata
vel etiam queratur alia q̃ possent
naturaliter eande sbam panis p̃
facere. si ibi manet. tam diu ibi
maneret corpus xi sub hmodi
accidentibus. substantia aut panis
ita possit fieri nigredine sicut albe
dine. et ita hostia consecrata mu
tetur ad nigredinem nicholomino
manet ibi corpus xi ¶ Ad sdm

concedo conclusionem ¶ Si dicis q̃
eadem voluntate annihilat creat ven
et conseruat. et ita nõ est ibi nouum
aliquod miraculum ¶ Nõ a intelligo
p̃ voluntate antiqua aliquid ex
parte dei. 2r aliud q̃ fuit a deo fuit
p̃ voluntate antiqua. ::/ Si dicis p̃ ut intelligas
voluntatem antiqua aliquid ex parte dei
commorando tñ effectum produc
tum denouo. sic pt esse variatio d
voluntate dei. quia istum sicut
effectum est nouus ita pt dici voli
tio nouna. 2r pt deus continue
facere nouum miraculum quia
forte continue producit nouum
effectum. qui nõ pt produci nisi
a deo solo ::/

::/ et deus nudum facit nouum miraculum
quia quicq̃ fuit fuit p̃ voluntatem
a parte dei

b qr talis pt esse in corde rosu rancois
puta in furiosi. qui tut no peccat
pccto mortale dicit aliqs ⁊ no tale.
qr s dicibile esse repugnat pene simili qs
no est dicendu. qr ng talis acquirit
tmmud valem. nec racoms pcl dispo
de pcto mortali. quia nulla ts ponit
dg pcl pt qr argumenta facta 2o lio q1
et pt specialit qr ad ⁊ lg Doctoris in 4to
vbi dicit q aliquis pt offendere prudpe
et minimq de valiori remanere uel ad
uenire in offendere uel offensio. a dicit
ipse dimittit et obligat ad penam ad qua
ag offensor no obligabat. neutro ex
aliqd ppdcante uel voluntate mchlonis
dicit dimittit et obligat ad pena. ut pt
vtq dicimat tut in neutro est aliqm
tellcis uel voluntatis. nec ⁊ qub aliqs
respectu racois quo dicit dimittit obligat
ad pena. qr tlis respectu sedm eos cau
sat ab actu intellcis uel voluntatis
Eod. no pt dici q de pcto mortali ng
supposito ⁊ impglc p dg aliqd no mtt
ligat. a ⁊ grapb. no ⁊ tut
quib respectu racois sedm eos nec uel
let. pcl homo possit tut equalit ad pc
catum pcto mortali. et obligat ad pc
nam etna. pro pcto. et ⁊ dimittit pcl
nut quod intellgit et volt. go pcto
mortle no formalit respectu racois.
qr tut aliqs no esset in pcto mortali
imp qm ille respectus esset. q qr falsu pcl
probatu qm et go pcto intellcis aliud ⁊ imp
aliqs omissio uel omissio actus pt q
dg ordinaut eu ad pena etna. alit
ts possit dg ordinat
pcto mortale uel corrumpit uel tollit in
ata. qr lig pcatis tut carcat aliq actu
qu debet pbi. ipse. et ad quu obligat.
ts ille actus no corrumpit. qr no in est nec
aliqs tollit ab ata. qr actus ⁊ q no sua
nec acrib. qr s pr aut habitus aud. et pt
q no qr. no oportet q aliquis procedat tlis

c actus. nec aliq passio. qr no ig q necess
sario procedat illud actus. nec pcto aliq
q illa pt esse sub tali actu dicit q
pt pertaed. et minuit inclinando ad obtu
re. Ideo ar pcl pdqr inclinando ad qr sed
aut actus. no subd qr nulla re cedit
vel minuit ⁊ pcto. sedm eos. nec ex
actus qr no habitus nec actus nec pcto nec
pog. sed s ⁊ habitus uel natralis indiscr
uel infusus uel acquisitus. tlo primo no qr ng
talis ponit ibi. 2o ex no re procedit
nec acquisitus qr tlis acquirit ex actibus q
no necessario procedunt actus pcto. ⁊ pcl sequi
tur dicit q ⁊ tali actu 2 omg dispositus
ad actus obtuse quia ag. qr ex illo actu
inclinat ad ob. obtuse. Ideo dg pt supp
dd attinuat illis actus quorum respectu
generalis. et ipse actus ad inclinat. et
tamen remanet ille pcto pcl ⁊ ipse
pt q deus no pecaret quia fiet
ocio actus pcl causa totalis. que no fiant
in parte sed causa partialis. qr pcto ut
dicit est inclinat dicit aliud imp actus aliqs q
omissions uel omissions ad que homo obli
ff in omissione uel omissione obli ad
pena etna. deus at ad nullu actus pt
obligari. et eo corpo q volt dg 1o qr fieri. illud e
iustu fieri. et aliud ex ad hor. qr s ex
ad superior respectu duorum et unum et alter
aqt facit et alter nec. no. omg no fiat
do pertaed. et alter no. qr aliq pcu sedm
no equalit obligat pcl pmg. obligato
go fiant aliqs pertatore uel no pertatore.
vn s dg caret odio pu in voluntate dg
pcl ita totalis. pcl no ff causat pcta
specialis. nudq tl pertaret nec dg qr ad
inclinat obligat. nec ergo qr actus ille no ff
fiant in potestate sua. ⁊ ipse pcl pacet 3o quo
possit pertata vdic aqd in nuo. pcto
qui obligat aqd ad pena etna. ag pen
tenia destructa caritate. et pcta illis actus
pcterit. uel alis ⁊ imp de nouo. qd spe
cu primus sy alias pcta obligat ad eadem
pena nuo ad qd primo obligabant. quia

deus no pecat hic fiet actu pcti
tut cu tolis
Cuo redeat pena eadem nuo de h 1. p.

(nor deus peccare no pt)

(no qr actus illi pcti nd cum ab nuo ff)

(relapsi)

ad pœnam etiam ad ea, quæ ante lapsum actum
pro primo peccato non totaliter satisfecit. Quod dicit tuum illud peccatum esse.
/. Et si totaliter satisfecerit. Quod dicit tuum illud peccatum esse.
Et secundo petit, et gratia et merita multitudine
quæ fecisset, per quas non peccasset. Hoc
autem dico sine assertione. Et secundo dico
secundum magistrum, quod dicit penitentia a
culpis do. Non tamen sufficit ad culpam et
penitet. Et aliquos quantum peccata alterius
et tu non penitet. Si penitet est actus pen-
tentiæ quantum ad culpam. Penitentia ad multi-
modos accipitur. Uno modo pro actu penitentiæ.
Alio modo pro sacramento. Primo modo accipitur
multiplicitur. Uno modo accipitur pro pœna quam
sustinet penitens. Alio modo accipitur pro actu
assiduo et continuo illius penitentiæ. Tertio
autem pro actu quem aliquis voluntarie assumit
pro primo commisso. Primo modo accipitur duplici-
ter pro actu antecedente vel extraordinario. Primo modo
tria de primo per dicta prima et secundo et tertio. Primo ab
actu in parte per septima per dicta penitentia.
Secundo modo accipitur duplicitur. Uno modo pro actu
extraordinario effectuo pendente. Alio modo pro aliquo
extraordinario effectuo penitentiæ. Primo dispositione
de primo commisso dicit prima. Quia nata est
plurimis causæ tristitia. Quia est penitentia. Secundo
confessio de penitentia. Quia est causata vel
redditus. Quia est pœna et tertium et hoc modo
Tertio accipitur pro quantitate. Primo per satisfactione de
penitentia. Quia voluntarie assumit pro primo
commisso. Et hoc per illa est patet si non. Per
ea aliquis voluntarie assumit ut deus diligat
per ea quæ sunt. et aliquis debitabile
per dicta prima et in ipsa et talis per primo
et actus detestandi. Primo commisso vel displa-
centia. Secundo per ea illo actu tristitia. Tertio
accepto detestationis sui voluntatis tristi-
tiæ. et per duo actus detestatio et accepto
et displicentia. Quod abdicat [illegible]
per et actus vel et vel [illegible] pondere ab
et actus per accepto pœnæ [illegible] disciplina
et detestatio [illegible] actus exterior
punitio et hoc multum habet duas ab rebus per duas
timibus [illegible] pœnam vel quantitatem accepta
/. Et interior accepto pœnæ

/. punitio per serpo
pœna

/. pœnæ ut

per ea quæ peccatum
/. et per accepto pœnæ [illegible] disciplina et tu

sit sacramento hominis [illegible] actus ab
punitio exterior vel interior. Hominis alios non
est ita. Et sola absolutio sacerdotis et pœna
et quia sacramentum. Et sed per sui peccatum quod pœna
et sacramentum actus habet quod ex. Et tu et non
et in quotidie et debitum non cum disciplinæ
quod non. Et dicit per pœnitentiæ et
sacramentum ad [illegible] desertum. Et est ab /. pœnitentiæ
solutio habet penitentiæ. Facta a sacerdote
[illegible] habentes. Sub etiam sororum sed
debita [illegible] et mysteriorum Dei
efficiunt significant absolutionem ad a
peccato. et per hoc penitentia. et ipsa desertum /. pœ
Nunc et multa alia. Nunquam tamen dico quod
potest delere. Non est aliquis ad absolutio vel
expectatio a priore amovendi vel separari.
Et ad actus commissi vel omissi ad pœnam non
imputatur et hoc sine illud integrat et sola
trispatione temporis. ut per deus ordinaret et
abundantia integrasset non mittit tale peccatum
per non invenietur in aliquo tempore /. illud /. et tuli loco
actus commissi /. in b tempore sequente et non /. primum
esset ordinatus ad talem pœnam sed ad eternam pœnam
vitam eternam. Tunc per aliquis invenit vitam
tempore illud actus commissi. Tunc in a et
peccatum et in b non. et quia in aliquis potest potest
per deleri et sola trispatione tristitiæ per et actu
vel habitu vel aspectu novo in peccatum.
et per illa trispatione deo et dictorum in gratiam
et sola trispatione tristitiæ nulla alia omni
tatione facta in gratia. Et hoc integrat et ad
quæ actu novum in peccatore quæ
deus ordinavit peccatum non imputatur ad pœnam
eternam. sed non deus de facto admittit
peccatum mortale, quia integrat et actus novum
et alio a peccatore et per deus admittit id /. quæ
peccatum sed admittit nobis peccata per opa
expiat. non tamen oportet quia per aliquis novum
actus necessario nec in priore nec in gratia
alio. ad hoc ut peccatum admittatur. Et sed Ad. q. 1
vispo dicendum est ad assertionem quæ posita. Ita
primum assertionem primo videndum de insuper
gratia et expulsione culpæ. quo ipsa est ha-
bet inter se. Secundo utrum et prima deleantur vel
pa et insundata gratia vel alius habitus
Tertio ipsa insuper sed cadit ad illus quam in
Diffu prima quæ est [illegible]
Et de deleri [illegible]

infundit in alios sacramentis. Et ad istos
ne sedeant. Et sic aliqua dubia solven
da. Circa primam est difficultas qui dicit quod
expulsio fit omnis gratie fit propter inductionem
alterius gratie. et hoc videtur quia aliud est
loquitur de illis qui quod opponuntur et quia na
tura. sunt enim certum est positum. et aliud quod
sunt positum et ad quartum vel tertium.
et aliud de aliis qui non quia opponuntur quia na
tura. Et si opponuntur hoc solum est quod ad eum
pertinent. Instruentur. De primo dicit quod
expulsio omnis gratie fit propter naturam expulsione inducere
alterius gratie. Et aliquis dicat quod inductio omnis
propter fit quia expulsio alterius. quia sic probat
illud. Quia natura quia ab agente naturali pro
intenditur. Et inductio forme est finis motus. et
non expulsio alterius. Et quia accidit. sicut inducere
albedinem non intenditur expellere nigredinem
non quia accidit. Et istud non est. quia hic non fit
intentione primo et secundo. illud est pro
nam quia fit ex alio. est de subiecto et ac
cidente. Hic non fit intentione primo. Et expulsio
omnis forme fit ex parte Divina et propter et ex
quia sunt enim inductione alterius. et non est.
et hoc tenendo quod Deus non possit facere gratia
fit in eo quod est. Et hic non quia albedo fit ex
expulsa et expelli ab aliquo subiecto et tu
non est quia ingredo inducatur. quia ubi est quod fit
fieri ad extra gratia. et fit caret utraque et
naturali. et ideo non est quia ad expulsionem omnis
gratie inducit alterius. Et dicit quod quia non
non fit alia forma expelli non alia inducatur.
quia quando omnis est quando alterius et est.
Ideo quia assistit et falsum. quia expulsio et in
ducit sunt distincte mutationes. et dicit quod fit
tragit ad creatura ad expulsionem. non tragedo
non gratiendo ad inductionem. et tu non
creatio fit expelli una gratia naturali. non ob
stante quod Deus gratiat prius. Et non fit inducere
alia. quia Deus non gratiat quod quia non fit
fieri corrupto sed gratia conservat. Et illa quod al
legatur corrupto omnis est hic intelligi quod Deus
gratiat equaliter sicut ad actione creatione et aliud
non est vera. Prima ratio supra quod addunta
cludit opinionem. quia hic quia et ex parte
et illa est fit propter intentione sicut patriota et
crucione. et ideo hic inductio forme fit
propter fit expulsio omnis gratie quia
inductio alia

mutatio sit in quod hoc patet quia sit propter
effectum. Et dicit ad aliud sed mutatio Dei
sed opinione quod potest quia Deus non fit facere gratia
in eo sed non expulsio omnis forme et
propter non inductione alterius. non est quia propter fit facere
expulsio omnis forme fit et inducere alterius
ita quia inducit fit et expulsione alterius.
et possit et simul sicut gratia vita. et hic
gratia opinione non est propter alia. Et hoc vi
et non tale vel includes hic non est quod at
du ab quod non opponuntur formaliter et mutatione
Et si opponantur non opponuntur quia causa est
quod quia de culpa et gratia. quia melius abstinuit
in uno repugnat formaliter alium absolute in
alio. Et quia opponatur non opponuntur et instituere
Dina. Quia ordinavit quod quando est in tale culpe
est indignus vita eterna. et quia quibus est inspire
cione Divina. sed gratia et culpa sunt in eodem
ille est digni vita eterna et non est digni
vita eterna. Et quia manifesta quia dicio. Deus est
et plebis non opponuntur et non est inducere
non expulsio omnis est propter inductione alterius nec est
et quia potest Divina possit esse simul. et in
different non sed alio. et est. Primum patet quia
et non nulla est ab expugnatione non est
ordinatione Divina. Et Deus potuisset aliter ordi
nasse. Et ut patet quia non ad una pre
et Deus fit infunde gratia sine expulsione culpe
sed quia in quo angelo statim in quo nulla cul
pa fuisset infusione gratie. et de primo hoc
similiter patet sicut aliquos. qui dicit ad
habuisse gratia ante lapsum. Et quia non ad una
pre patet. et sed Deus instituit pena et
non aliam instituenda et pro morte infusione
alia postum sed quia probatur est. ita
fit pro illa pena et obligatione remittere
et oeni offensa sit infusione postum. Con
firmat quia Deus fit suspendere infusione
illum pene pro peccato quoque ad tempus
mutatur et hoc sit ad infusione postum. Et
ad ratione fit suspendere infusione illa
pene in ~~[illegible]~~ ab hoc quod infundat
quia gratia. De facto tamen et regulariter
fit expulsio, ~~[illegible]~~ quam infusione gratie. et quia
et quia de facto et regulariter non remittere culpa
nisi infundat gratia. Et gratia de facto fuit in
fusa sine expulsione culpe patet de angelis

Secundum aut o. quod ponit
quod Deus fit facere gratia sil
in code sto

Illa ratio hic

Et quia est infusio gratie et
remissio culpe

De ordine expulsionis culpe et infusionis gratie
et quia culpa remittitur fit sine infusione gratie

de xpo. et de beata vgine. hm aliquos
de primo homine. hi autem non est ex na
ra. et non est expellere culpa sine infusione
gratie. quia deus est facere gratiam. Sed hm
aliquid videndum est. utrum deus dimittat culpa
sine penitentia. hic dicit quod et penitentia
potest intelligi. vel actus exterior cum proposito
vel interior. loquendo de primo actu. sic dicit
primo quod nulla pena seu nullus actus exterior non
ratione aliquo nec sufficit ad deletionem peccati vel
infusionem gratie. Sed loquendo de actibus in
teriorbus et ex passionibus puta de displicentia
vel detestatione peccati vel de tristitia gratiae.
et de concepto actus displicentie et tristitie
gratiae. dicit quod non istorum in generali sufficit
ad deletionem peccati mortalis. et est ratio mo
dmatae et sui constantis debitis. hi ita quod
sed hoc non bonum patet quod est detestari peccatum aliquis
et tristari propter penam talem vel eternam pro
et non propter deum. et per gratiam ille actus vel tri
tica caret debito fine. quia per forma caritas
foras mittit timorem. Sed dicit quod non meliust
gratia dimittere peccatum et gratiam infundi
sui penitentia. et per gratiam sine aliquo praedictorum
hoc patet quod deus est gratiam infundere illi
sine penitentia in quo non inuenit aliquod
repugnans gratie vel gloriae. sed in peccatore ~~mortale~~
~~existente~~ nihil ibi repugnat gratie vel gloriae
inventur. quia actus iam transit. et ex illo
actu non oportet quod aliquis habitus delinquat
sicut patuit supra quaestione. Sed contra hoc est
in peccatore est causa naturalis poenae propter quod
repugnat ei gloria. et hoc est ~~poenam~~ infligere sibi
poenam sit solum in voluntate dei. quod potest
deus poenam illam sibi dimittere sine omni repugnantia
Sed dicit quod deus naturaliter infligit poenam
aliter esset iniustus. Nam deus pro aliquo
quo tempore est non infligere poenam. et pro illa
non repugnat pro aliquo tempore. nec infligere
tunc repugnabit. quia lapsus temporis facit ut
pugnantiam. si illa quae repugnat. desinit
repugnare. Sed contra hoc dato sequitur quod deus
non possit a sua peccatoris admittere. quia
~~naturaliter deinde plus gratia illam~~ quia si non
penitet naturaliter oportet si est iustus quod sit
Ergo culpa dimitti potest sine poena et
Intuitu non sufficiat
potest dici quod sine poena nec ad
dimittere

gerat sibi poenam quia non possit infligere
si eum admittere. et si penitet non pos
sit eum admittere. quia tunc naturaliter diret
sibi gratiam et gloriam et nunquam possit aliquo
peccatorem admittere. quia naturaliter omnis peccator
est sub altero quodcumque. quia vel penitet vel
non penitet. Sed dicit quod deus quod de potentia ordinata
potest deus dimittere culpam sine omni speciali malia
poenitentia interior vel exterior. et hoc
patet quia potest aliquis se obliuisse se commisisse
peccatum. si quod hic ignorantia commutabilem seu
alio. et per quam ignorantiam non est impositibilis. sic
tunc non tenetur detestari illud peccatum. si
nullus habens usum rationis potest non esset peccatum
peccatum. quod per istum diligitur deum sup omnia. deus
de potentia ordinata infundit sibi gratiam
quod hic. Sed dicit quod talis tenetur penitere in
generali. puta si aliquid commisit. Sed contra
penitere si sibi occurrat peccatum in generali si
si sibi non occurrat sine negligentia sua. non
videtur quod possit dimittere peccatum. quia si con
tingit interire de deo vel de quo quoridum
alio propter quod non possit gerere in speciali
nec in generali. tamen illo non obstante de
quod existit in peccato mortali et habenti de eo
peccato vel non habenti gratiam propter ignorantiam
impositibilem. non potest dimittere peccatum id de potentia
dei ordinata sine actu poenitentiae. et hoc quia deus
est disposuit. quia nulla dimittere culpa
nisi ad poenitentiam. Sed dicit quod si
ad dimissionem culpae actus detestandi peccatum
quod est poenitentia sine interior sed exterior.
Deus tamen quia sicut peccatum sola voluntate
committitur. ita illae actus qui sunt et contingunt
est in potestate voluntatis. quia sunt non occidit
actus ad deliciosum deum quaerit. Sed quia ad quod
actus displicentie et non tristitia. Confirmat
quod deus possit supponere caupalitate illum
actum accepti tristitie. et tunc ubi est displicentia
et detestatio sine aliqua tristitia gratiae. et
tunc si detestatio tunc mortis dimissionem culpae
et infusione gratiae. Sed contra hoc est quod
nunquam actus seu peccatum. si quod hic. quia
et satisfactio. quoniam quando actibus in
teriorbus et illa duo actibus exteriorbus
Contra quod potest est ad gratia quod infundit in
de potentia ordinata potest deus dimittere
culpa sine poena infusi
recipere non dicit poenam sine poena
ad peccatum dimittere non sine poena
de quod peccatum poenam
detestatio

pomitenta et m[illegible] aliqs sa
cmdtl. Hic dicit q; est alia gra gtuit
facies 2 gra sacramentalis. qz gra sac
mentalis ordinat ad expiacione defectuum
hom qui el peccatis s. accidentis. gra
gtuit facies ordinat ad hoc q; opandi. sm
et alia 2 gra. collatio vno sacmento et
alia in alio. Ex hoc q; gra sacramentalis est q;
habitus ordinatus ad actum. gr non 2 duas sp nisi
sp duplicate actum. si multi actus est in vno
pcte sacmenti q; ad ruq; q; non possit cu in o
p non repetat sacmentum. 2 ubique ex pte
habet ocio actus. [illegible] sacmenti
et ocio actus dicitur tam in habitibus sup
naturalibus q; naturalibus. pt se pope habet an 2
repone sacmenti. qz dog non ligat sac tlr
Ex hoc dicit q; actus ? lat nos. Con sic actus
virtuosi. non latet nos ita nec actus virtuosus
alterius virtus. sed actus caritatis qui 2 ? fri
sima non latet nos gr. Preterea q; hor qd
gra sacramentalis pomit ad expandi defectus
aliq et potencie aliq. qz pro ay iste defectus
sunt solus quaccs aut gra postuma
sunt quaccs. aut quaccs virtus naturalis
aut supnaturalis. et sive pr sive pc. isti defectus
sufficiter expant ? virtutes supnaturales si
sunt gra postuma. Deinde mera p oppo virtu
tes. gr sufficiter tollit ? in suspensione illa
virtus et ? quis alie virtutes sufficiant expiare illos
defectus. Preterea homo qz statu gratie non
habuisset ? fuore ? habuisset s. status in
statu innocencie. si tu non habuisset in gra
gtuit facies. et illas virtutes gr non conferat
? quis alia gra sacramentalis totaliter supplet
Preterea petit mihi videtur in aliq expedit.
si tu obligatione ad penam eternam. illa obligatio
sufficiter expellit ? gratia gtuit facies et
alias virtutes. gr gra sacramentalis supplet
Preterea illud q; sufficiter inclinat ad vnum
oppositum expellit aliq. vel saltem non sufficit ad expel
lendum. si ipse defectus non sit in pena mortis.
et gra gtuit facies ed alias virtutes sufficiunt
sufficiter inclinat ad actus opposito. sit pena
gr sufficiat expellere ipsa. gr gra sacramentalis
superflua. Preterea ipse defectus non sit in defectu
morales potentiarum et transibiles. quo ad modum
et non quo ad naturam aliqs posterium. si ocio

.v. eadem sit gra omnis virtutis recent
at .v. 2 exhibet

talis defectus sufficiat tollere et in ? gratia
gtuit facies. et alias virtutes gr in Preterea
ipse defectus non sit in pena mortis. potest
sit gratie ponere ad expandum istos defectus. tot enim
defectus gratie. quot enim pena mortis. si vi ab
surdum. vel s. dicit q; vna gra sacramentalis sufficit
fiat ad expandum ocio istos defectus. ead ratione
dicam ego q; vna gra gtuit facies sufficit ad
expandum ocio hujmodi defectus. gr superflue pomit
talis gratia. Ad hoc dicit q; 2 duplex gratia. vna 2 gratia
abpluia. informans animam. Alia 2 gratia dei vo
luntas. primo loquendo de gratia dei. dico q; ead
gratia gtuit facies. et gratia virtutum. 2 gratia sacramen
talis. Ex hoc patet qz pluralitas non est ponenda
sine necessitate. si ocio quod salvari ab hoc
ponendo vna gratia sit ponendo plures. gr 2 tu
ponendo vna. et maxime cum quia non ad hoc
curiositas nec raro nec est plenia. Ex hoc
q; ois gratia pomit vel ut addat horum vita
etna dignum vel ad meritum operandum. vel ad
tollendum defectus mentiones ad pteta. 2 ? ? ?
tes horum ad bonum. si ocio ista salvantur ? vna
gratia. ed alias virtutes gr in ? ? vbi ? ?
sola caritas dicit mte filios dei et ? ?
? ? qz caritas ed alias virtutes sufficit ad
meritum operandum pura ed fide spe. vel hoc ecia
caritas non sufficit ad credendum et ? ? qz isti
actus sit in mte ? tamen s. sit alia virtutes in
intellectu inclinantes ad istos actus. sufficit tu cari
tas ed illas virtutes ad meritum operandum ? ?
qz ipse defectus vel sit ignorantia in mte vel
malitia in voluntate. vel defectus in potentiis
aeternis. si ignorantia in intellectu sufficiter
tollit ? fidem et alios habitus intellectuales. ma
litia in voluntate tollit ? caritas. defectus in
potentiis aeternis tollit sufficiter ? alias vir
tutes et qualitates inclinantes. Ad hoc dicit q; ad
ad aliquid q; gratia virtutis non distinguitur valet
a gratia gratum facientem. si gratia virtutis
2 caritas. et caritas non distinguitur valet a
gratia gtuit facientem. gr sic. Nota q; qz s. ? ?
valeat. tu gratia possit ? sine caritate ? ?
s. sint ad distinctis. quod propter abductum et
ita ? ad ordinem. 2 ? quia ? ? ?
a caritate. gratia est subiectum in anima ac et
et ea fluit caritas 2 alie virtutes. sed ? ad alibi
ab intellectus ad ? voluntate. 2 ? quia anima
ac 2 ? voluntate. gr ? ? gratia in anima
ac. ab ? hor q; caritas sit in voluntate. ?
? ad dicendum et ? dicit ? gratia
? ? ? gratia ? caritas

Preterea si gracia sit causa suppon. ut patet
ad 1m maxime de causa efficiente. si dicit pt
suppondere actu gratie qua ad ea fluit a
cultus. et p. g. sequitur possit de facile
Ro. Dico q. gratia et virtus pt. deo. ig
cultus sit. sed dispositio pt. crucia et q.
rpti
/ Sequitur ad de gra ex ostr
de gra dei voluntate q. recipit sacra
ratione dna aliq effect. q. nia. pr
Dico q. gra sacramentalis differt a gratia b
tutis. q. aliquis effectus respondet gre sacram
tali. hor. 2 voluntas dne. 2. respicit si
tamen. quia non quia virtus hi. ordi
gra requirens in sacramento liberat. 2. prede
ad ordinem a culpa et pena. et tamen non
hor fieri. et gratiam informat. et ad hor q.
cadit gra. gratia. in baptismo flumine et flamine.
et tm
aliquid effect. habet baptismus flumis
q. non habet baptismus flamis. p. in primo
absolutus baptisatus ab omni pena tpali et et
na. non ad in 2m. Dicit quibaptismus, bap. flamis
tisatus absolutus ab omni pena eterna et tpali
pt. in baptismo fluminis. quia sancti dicit
q. idem sacrat baptismus flumis. qui non pt
habere baptismus flumis. qui sacrat baptismus flumis
Dicit tm baptisatus baptismo fluminis non
absolut a pena tpali in adulto. et p. bap
tisatus baptismo fluminis non habuit
baptismus flumis absolutus a culpa si non a pena
temporali. si pt adulto. 2g absolutus ab omni
pena. et effect. pecoz. quia non. et 2 pecc
q. gra sacramentalis 2 cadit aliquo tempore gra
obtinuit. 2 aliquo omni. Dicit
omni ratione dicit Io. 2 Dicit de prima q. hus
q. gratione possit deleri pecc. et gra gerere.
tamen si aliquis non debita mutatione recipiat
sacramentum penitentie sine omni motu bono vel gratie.
virtute sacramenti sine omni motu bono vel g
tione virtute sacramenti prime sibi remitti
culpa et infundit gratia. 2 hor est maio
ous omne. sed duplex via constituit. q. qua
ustificat pecc. quia quia et via vita atque
omni pt. in adulto. 2m gratiam deleta per
cratio originalis habet pt duplex via. sed et
bono motu disponente ad illam de agere pt
baptismus flumis ubi infundit gra
sine baptismo ubi infundit flamis et et
Ad Io. hus q. p. sacramentum prime sed in gratia
remittit peccata cum suis motibus

et ead res q. 1 or sa
cro angel. et ne m
fudit nonaly alia
rum a prima si prima
angel

et p. voluntatis sit
caponem

et pejorat. q. dicit q. in
baptismo quia bap. flumi
non absolut a pena tpali
fecisset nisi unus patris et bap
tisatus baptismo fluminis in
fluvio primi

ad 2m q.
de 1. q. 8.

et sufficiat baptismus. ita in quo ad
ultimum pt. q. mod gra delente pecc. actuale
duplicit q. merit. sed q. bonum motum disponente
ad illam de agere. a q. volunt suspicio
ond sacrmenti prime sed ab bono motu. et pt
ad delenda originalis q. gratiam recipit ab
motu meritorio de agere. et ad delenda alia
q. baptismus flumis ordinatur in voluntaria
suspicio baptismi sine fictione. et sine actu
vel voluntate prim motus. ita magis opere ad
delenda prim actualis non requirit actus oppo
ad illam in adulto recipit gratiam non habito
ludatur suspicio sacramentum penitentie sed ab obice
pt mortalis actualis inherentis. recipit gratia
ab et merito si et parte Domini. sed in obice pot
Ar. 2 ethic. q. p. non tuli requirit q. p. sacrm
prime indigit deleri pecc. sed non sed
deleri q. gratione et attritione. Preterea si per sa
cramenta premitere indigit ad ea tabula
pg manifestand. q. indigit liberari a periculis
mezpoms. Preterea et q. Job et m. ad
quere pecc. impertit remittere eis gratia
Ad quibus dicit de gratia sua absoluta possit
pr. suspicere mpm sine ad bono motu
ludatur sine gratiae et attritione. de pecc. sed tute non
de facto. tamen non videt hor. de merito
ne sedere. dicit enim hi q. magis allegat h. sma adhuc non
2l. et ut non dicit id. 2a. 2d et 2l. q. prima recipit pa
ad videt ut gratia qua gratis missa malis non
cmendacio apostolo planguntur et admonet et pla pecc. mode
genda ubi gemitus molimen et lacrimae de prima
mutacia ad paenitentiam. Desipio prime quia
potest pro dotes. videt ad opposita. et dicit
q. penitentia est absolutio hominis peccatis. ref.
et allud. non pt de sine actu penitentis et. 1. ho aut
prime ad ro. Preterea qua ratione requirit in
ferro baptismum in adulto et dolor de peccatis
pt. q. Dico q. eadem ratione in sacramento
prime Preterea 3 pt. et pecc. prime p. 7 ordinate
no gratia satisfactio. ad sed gratia non delet
pecc. nec sine apostolo gratia satisfaciendi ha. 1. sn gratia
bita opportunitate. ita nec gratia satisfactio pt. gratione
et satisfactione Preterea similitudo qua addu
et de baptismo. non videtur quia bonum motum
ondit p. ordinis deleione peccatorum. et 1. bap non
similitudo videt ad op. et p. in baptismo. ergo non
adulto non pt pecc. deleri sed ab bono motu
Inepto o Jesus

et p. voluntatis sit
caponem

Ad Io. hus q. p. sacramentum prime sed in gratia
remittit peccata cum suis motibus

Voluntatis sicut patet per magistrum libro 4o
di. 17 c. ca. 2 di. 4 c. 4 unde dicit omnis qui
sue voluntatis est arbiter constitutus cum accedat
ad sacramentum fidelium nisi peniteat veterem
vitam novam non potest inchoare. Ab hac penitentia
immunes. cum baptizantur soli pueri. ~~immunes~~ sunt addunt
ad hoc multas auctoritates. Secundo dico quod
pacem. quandocumque aliquis qui post multa ~~peccata~~ fecit
mortale peccatum mortale sine contritione
generali vel in speciali. Et hoc dico de eo
qui habet liberum arbitrium qui habet legitimam
etatem. Et ergo non de ignorantibus innocentibus. sed aliud
est de ~~non~~ infantibus et furiosis. quia sicut in parvulis
et in fatuis licet eis parvulis possit liberari
ab originali sine actu proprie voluntatis quia carent
usu liberi arbitrii. Tamen non remittitur sibi peccatum
voluntas sine motu. sive sua sive alterius. Sed videtur
tamen quod qui habet usum liberi arbitrii non
remittitur sine motu proprie bone voluntatis. Sed ad
quintum dicitur quod dicit quod tunc non ligaret
et solveret sacerdotes aliquem. Respondeo
dico cum magistro quod sacerdotes ligant et sol
vunt quia ostendunt homines ligatos et solu
tos. Alio modo secundum eum di. 18 ligant dum
satisfactionem penitentie confitentibus imponunt.
diminuunt solvunt cum ab ea aliquid dimittunt. Et sic
per sacramentum penitentie ut dicitur gratia inde
bonum recipientes sacramentum non dimittitur
peccatum. Sed maior gratia confertur in confes
sione. Et aliquid de pena temporali di
mittatur. Et ista fiebat per solam contritionem.
Ad aliud dico quod secundum Iheronimum et alios
sanctos loquentes de ista materia quod pen
tentia est secunda tabula est actus penitentie
et satisfactio contritio et confessio. Non tamen sine penitentia sacramento
saltem in proposito. Ad auctoritates Augustini
quod salvat per magistrum in littera di. 18.
Ad aliud de baptismo dico quod est ad oppositum
quia sicut peccatum originale non deletur in adul
to sine actu voluntatis. ita nec peccatum ac
tuale deletur sine actu voluntatis. Nec per
sacramentum eucharistie remittitur peccatum
primo oportet quod cum suspicione sit contra per
catum. Similiter confirmatio forte non confert
gratiam sine bono motu mentis in adultis.
dn. 1. Ad 3 potest esse aliqua dubia. Primo est
quia videtur quod peccatum mortale sit privatio
C. et per sacramentum penitentie sine contritione non
remittitur peccatum

aliquid positivum ~~tamen~~ tamen quod secundum sanctos loquen
tes de ista materia peccatum est privatio boni. Tum
quia peccatum est morbus spiritualis anime
tum quia per peccatum anima spoliatur ~~in quo~~ / bonis naturalibus et privatur
~~naturalibus et privatur bonis gratuitis et naturalibus~~ gratuitis
Et est quia videtur quod peccatum dicat relationem
cum obligatione ad penam eternam. Sed contra
quod aut nihil. non melius quam est. Contra
quod aut est reale aut rationis. non tale
cum est rationis. Et de ~~quo~~ primo differentie
quod non videtur quod sacramentum penitentie sit absolutio
sacramentalis. quia secundum magistros et sanctos
tres sunt partes penitentie contritio confessio et sa
tisfactio. Et ista non continentur sub prima sacrame
tali. Sed sine penitentia non potest deleri peccatum
sed sine absolutione sacramentali potest deleri. Sed contra
quarto est de remissione culpe per primam quod
illorum actuum sunt detestandi dolendi et sic
habeat efficaciam ad remissionem culpe. Et quod
ergo actuum est ~~[illegible]~~ [illegible] sit actus ~~[illegible]~~ an
actu detestandi ~~[illegible]~~ sed alio modo
~~de~~ per dei ordinata sit sufficiens ad re
missionem culpe tamen melius de gratia Sed dubitatur
de rebus peccata remissa redeant per recidi
vationem. Sed an bona mortificata per per
catum redeant per penitentiam. Septimo ~~[illegible]~~
an aliquod peccatum post hanc vitam dimit
tatur. Peccatum est de infusione gratie vere
sit alia motio ab expulsione culpe. Sed de
vere gratia infusa sit alia a gratia gratum faciente
te et a virtutibus. Et videtur quod sit quod sacra
menta sunt medicine contra morbos quas non dat nisi gratia
remedium ~~remissione~~ aliquorum morborum spiritualium. Sed con
tra possit esse sine aliis. Ad primum dico
quod peccatum mortale non est aliquid positivum re
ale vel ens rationis. Secundum tamen quod non
concludit multa positiva. Quia actus et ~~pe~~
~~tentia~~ penam futuram. Quod aliquis peccat
mortaliter non est aliud nisi aliquem actum
facere et obmittere propter quem ordinatur
ad penam eternam. Et ideo peccatum dicitur mor
bus volens et [illegible]. quia sicut ex ipso sequitur
dolor in conscientia ex ~~[illegible]~~ quod sequitur / i. peccato
pena in mente. Et hec ad auctoritates dicentes
dico quod peccatum non est privatio alicuius boni / i. ut eterna si non peniteat ut temporalis si peniteat
inhonestatis actualiter. vel quod aliquid influit
sed est privatio boni futuri quod debet in esse
peccatum mortale non est aliquod positivum reale
nec ens rationis sed tamen infert positiva scilicet
Secundo peccatum est morbus et quod bonorum privat

Margin notes: bone na^[illegible] — contra dictum

fr no peccasset. sicut mupa demitora ad
madū quo aliqd inabilitat ~~motiū aliqd~~ ad bnficiū ecclesiast
/. dicit ~~q~~ tend. q aliqd actū quia alio bono futuro. Ad
aliud dico qd loquit de peccato pim parē
tis. qpt qd qd q omibq sub qpteis fuit
colicatus in natūalibq. et qpolatq in
tutel. qua ipe sidū aliquos accepit q
cia q tūd facientem. et multas qfrnes
naturales ~~et rectificabiles~~ sicut bona qplec
tond refecto q peccato sūd tamq q trahi
demitoriam mezuit spoliari q tūtis. et
volnerari naturalibq. qpter 2 hor q tang sūd
dispositū fuit causis naturalibq et utpt. m
lib agere. et bonū dpocū d inimicē et
Ad sēdū dubiū dico q pttū nec o ob
vale nec racois. sed sēdū aliā dic
tū est de bono vel et aliqs greptibq gratiū.
qm tū habet quod nois. et nō quod ire nec
racois. q talia signt tū vnā 2 si p ut
multa. vnd in 2 et aliud in obliquo et
2 de talibq in abstracto sumpt. mtpil
vnd vale sp dicere. sed nō 2 de greptibq
negatis. sēdū de puacione et negacione. q
nō dicit. aliqd vnd 2. nec aliqs 2 sēdū
vmtas. ita q pt ista. 2b. si quacq. mportat
tūd illud. ponē nō est in orto. et ne
gato est fiat plēs 2. quare vna nō 2 alia.
et 2 mtpil sp dicat. vel de negando. nec
de puacē in abstracto. si pt in gerto et vt
in 2 et aliud in obliquo. ita dico de pttū
nō qd aliqd vnd 2 in vale in nec racois. si
sigt et mpōt tū in sp actū pcti ~~q~~ mmissū nec
omissū. ad quē aliqs obligat. qpt q tp ordi
nat ad pēnd ~~ad~~ et 2 aliqd qut qd 2 pttū
dī q nō si quē 2 si quē nois tū. et 2
nō dī gredi q 2 eis vale nec racois. si bq
in diffinione aq ~~diffinite~~ quē nois eq po
nd 2 multa 2alia. et 2 pt pr aliqd gredi q
2 mtpil. q nō 2 aliqs 2 pprse nec mtpil
2b pt. si qt vnd nō nec grepti. sub nec in
portatis qplec 2 ~~pt~~ ad dic q pt mtpil q
od pttū q 2 in peccato pot pōnī deum
pcl q tang totaliter in voluntate hois. et tū sit
nō dicit. ~~pattū~~ q nec ol pte dei nec ol
pte hois. q nūqd 2 hō qtēd qpt q quē ar
tū mp si sp tūd illq actūtatem. si ~~q~~ deg
nō de pam si p. pōnī vincit. nō
et spolient. pstrut
2 pam nō e aliqd nō hī q rei si
tū qd nōis

sit tanq totalis actq tūd homo nō hī actū
actūtatem. respōd illq q ~~in~~ nec deg
peccare dicit. qpter actū ipsū quia nullq
dī peccat cms fecit aliquis alīq ad eq
quē obligat. oppositū. nec q nō fecit
illud ad qd obligat. deg ad ad mtpil
faciēdū nec nō faciēdū obligat. q nec 2
pttū mtpil d inc. quia omd qpstū
eo qd tanqē fine od. pttū. 2 plēr aliqs pt
obligat ad pēnd cōna sūd od ipsū. Ad
primo 3m dubiū dico q illa pte ~~q~~ pīme q 2 pte tū. /. tria nō
si pt dyocb pēnderē ipsū propte effectū pāt sūd plēs
2 hor in actū nec in voto. ~~qpt~~ q pīmū 2
a quidē. si absolūto sāt mediatis nō pūt.
Ad pīmū ~~nō~~ q ad delectōnē culpe. si absolūte /. ordinat
sāt mediatis nō delet culpā. Ad 2m
2 redēndo q pīmū sāt mediat nec pīpūt
pēnd. nec impōt pēnā formaliter tū nō
2 pēna nec pūdīo. Ad aliud dico q pe
ordinata ~~ordinatū~~ ad augmēt gne q pe nō ad
ad 3m et expulsionē culpe. Ad 4tū dico q actū detestandi
cōgnalis et pīs pe si ad expulsionē culpe
mt ocis illos actū. ~~q~~ q pttū qt in vo
lūtate pttate. ad 4m 3o nec et q qd 2 q pīs ci pīs
2 cōgnalis pe si ad delectōnē culpe. si ut
illos actū detestandi pīs qt in voluntate pttate actū
o in. Ad 5m 4m q istra nō 2 in voluntate
pttate. si mediante si mediante actū de
testandi. 3o ipse actū cōgnalis 2 pīs. ~~q~~ pttū
ad delectōnē culpe. ~~q~~ aliqs qrēs illud actū
Confirmat q pīs 2 sūspendē compēlē
actū detestandi. respōd istrac et q si nō ad in
actū. 2 tū in illo actū mēt 3o 2 ordīnāte
nois culpe. 6o dico q 4m ad ipsū dubiū q
mt ocis illos actū qm respicīt pttū actū
detestandi qt pīs 7m d. q velle vmdicare
pttū 2 pīs actū. 8o q nō pt nq velit
vmdicare aliqs in qs qt ab o q ~~q~~ volūt
qt volūt vmdicē pīpūt volūtate illū
qpt q influit vmdicē. 9m d. q et pīs
amōē dei volūt quibus pttū vmdicare. 10o q
velle pttū vmdicare pīpūt actū detestandi pam q. n
10o pī. q aliqs pt habē actū detestandi vado q actū
pttū et tū nolle respōd vmdicē. 3o velle
vmdicare nō 2 ipsū actū respōd peccati. 11m q
pt q 2 velle vmdicare qt qpte respōd ceteros
q. p. 12o q. 13m nō qt p. ~~q nolo fuisse ~~ pīs
pīme sacrī volo vindicare
de 2 utilitate pīme cōz
ordīne 2 q cōz sit cōnlior ad
pīm cōmissū

her certus /.

189a

189b

pnie infligende nro inflicte. si deus posset
tripere q peccator nro condiuat dm
dicta exteriori si solu interiori. g'ia
Ad hoc dicit q iste est ordo inter p
dicta. q primo est actus detestandi peccata
tu. 2o est pena frequens si ipsa. 3o
est acceptio tam actus destruendi qua
trustice. 4o quarto est velle condiuat hoc
velle infligere pena eternorum. sine p
g fessione. sine p sanctificatione. et hoc
propter preceptum dei seu dni. et aliter
forte nollet infligere tale pena. et
si quis quo ordinat ipsi et actus acceptat
velle et condiuat. Ideo q nro ordinat
nolle
cum aliter quia loquendo. q. cong pp de
eo
sit alio et ab. tamen exterminando nomen
ordis et ibi ordo. et pr ordinat q istud
detestatio trustica et acceptio. sic causa sui
ficiens si actus velle condiuare. et
nlle. 2. 27.
† et sic ipsi quibus est ille actus detestandi
peccatum qui delet peccatum. peccatum aliquis pp de
testari peccatum uel q est dei offensiuum q uel
q est pene infliciuum uel q e pene
primum impeditum. et ipsi sic primum 3o actus
q possit separari ab inuicem. et ille ac
tus detestandi peccatum ja e dei offensiuum
delet peccatum. et nro alium. 3o Ideo q ipso
dubio q posse est aliqd actus detestandi
sufficere ad delectione culpe. et infuscione
gratie. quia ille actus quo aliqs detestat
peccatum propter deum. quia est dei offensiuum.
supposito ei alio sufficit. Ad dicit q actus
caritate requiritur ad delectione peccati. si
iste nro e actus caritate. quia caritas exprt
diligere deum pro obiecto actus detestandi
exprimit q opposito deum et peccatum. Confir
mat. q actus amore et odii distinguun
tur specie. ergo actus detestandi peccati. ergo
est actus caritate. Ad primum istorum dicit
quod aliqs dicit q. q sicut id e actus
quo diligit finis et ea q sic ad finem
si ut tinat ad finem pr e actus friendi
† e actus detestandi peccati si sic
tinat ad finem pr. peccati. x.
e actus e detestandi peccati
et caritate dei
† ut tinat ad ea q sic ad finem pr est
actus vitandi. ita dico in proposito q eodem actu
in nro aliqs odit et detestatur peccatum.
et diligit deum. et ideo iste actus est actus
caritate. sicut eodem actu nro quo aliqs
sciet principium et finem creatione. in iste
actus caritate predictus habet duo opposita obiecta
spiralia denoiancia illud actum detestandi
peccatum. et ideo iste actus iste actus ut tinat
ad deum 2o et est actus amoris. ut ab e
tinat ad peccatum dicit actus odii. 2o cong
actus nro pp denoiaci oppositi et diuisi
denoiacionibus q gracione ad diuisa opposita
spiralia. Ad affirmacionem dico q non semper
distinguit specie illi actus quia cong et ibi
actus sit pr et pr denoiaciti sit sic dis
tinti p respectu dei et creature. tuc big 3o
specie. 3o. q illud est ij pius dicta. quia
pius deus est q tanta est distinctio actuum ejusdem
habitudinis. et cog. sed habitus quo diligit est dei
habitus caritate. et habitus quo detestatur est. 1. peccatum
habitus odii et isti habitus distinguuntur specie
go actus et actus. Sic dicit est q habitus
indiuidua mediant ad actum alterius habitus
ri mediante actu ipso ad quem immediate in
clinat. si actus ipsius caritate est actus amo
ris. go ad dilectionem. non sufficit actus de 1. peccato
respondit si requiritur actus ipsius amoris. Ad p
mum istorum dicit q hoc est cum de habitibus
acquisitis et actibus. et non de infusis. tuc
cas est et habitus infusus. et ideo isti actus
quo aliquis detestat peccatum propter deum con
respondet cong actus et habitus acquisiti ipsi
sic ab habitu caritate infuso. et similiter
possit fieri de duo caritates acquisite. una q
aliquis diligit tu propter se alia qua de
testat peccatum propter deum. quia iste distinguun
tur specie. Ad aliud dico q id illud intelligendum est
de habitibus acquisitis non infusis. cum non est
caritas. et maxime habet methiphy de habi
tibus apprehensiuis. in habitus acquisitis non
quia mediant ad actum alicuius habitus. nisi
mediante actu ipso ad quem immediate inclinat immediate
et habitus infusi pt immediate mediare
et habitus in fusis pt mediare ad actum
alium et immediate non sic intrinsecus

ad actum eliciendum. absque hoc quod inclinet
ad quem actum quemcumque. ut caritas infusa potest inclinare ad actum illum habitus quo aliquis
detestatur peccatum propter deum. absque hoc quod
inclinet ad actum primum immediate. Similiter
ille habitus acquisitus ex actu detestandi peccatum propter deum per consequens dico
quod per modum istum inclinat ad actum conformiter
ratione. Sed actus forte sit ita
quod non possit esse malus. Item ulterius iste
habitus sit virtus moralis et theologica. Respondeo
quod potest esse theologica et moralis. ita quod
potest habere simul duplicem denominationem ex
respectu ad duplex obiectum speciale. quia
dicitur theologica quia habet deum pro obiecto
speciali. sicut caritas acquisita respectu
[illegible] theologica. quia a solo deo infunditur. et potest dici moralis
quia respicit [illegible] obiectum speciale. et est
habitus acquisitus ex actibus et potest habere
duplicem denominationem. [illegible]
[illegible] iustitia vel caritas vel alia virtus
Respondeo quod primum actum causat [illegible]
[illegible]

temporaliter et primo actu. ergo [illegible] vnde
[illegible] detestor peccatum et diligo deum. quia
2 actus equalentes [illegible] actus iste
actus magis capit denominationem ab habitu [illegible] actus qua primum. et [illegible]
actus dicatur caritas et secundum [illegible] iustitia
[illegible] magis iustitia quam caritas
[illegible] Et ratio est quia iste primus sicut prius dictum est de prima
actus inclinat per causam generalem ad plures actus quam secundus ad actum detestandi [illegible] actus qui includit
[illegible] quod actus primus est
principaliter et perfectius [illegible] ab eo accipit denominationem [illegible] quod equalentes contineat tam
caritatem quam iustitiam. tamen [illegible] denominatur a iustitia quam caritas propter [illegible]
[illegible] qui vellet punire
malefactorem propter dilectionem [illegible]
qui [illegible] malefactorem [illegible]
[illegible]

gloriam retrahere prohibet et ne respiciat
non potest aliquis actus meritorius de
condigno. sed respectu beatitudinis patet
et sic, quia multi sunt actus meritorii de
gratia non de condigno. Ad 4m dicendum
quod iustitia est habitus magis virtuosus
quam dicit sanctorum. quia peccata non deleat
et quod deleat et ad hoc gratia, quia deus
non iudicabit bis in idipsum. et tamen possunt imputari ad tanta
pena quanta prius imputabantur. et
tertio est dubium quantum ad aliquas tristitias
aggravantes, primo quia magis est
gravius. et videtur quod sic quia aliquis
deberet plus bis facta. tota magis obligatur.
et plus tenetur si iste non dimittitur primo est quia si non
non peccasset. et quia peccando iterum
magis peccat quam prius non peccasset.
et hoc credo quod magis peccat quam prius non
quia culpa fuisset sibi dimissa. non tamen
obligatur ad tanta pena ad quantam
fuisset obligatus prius nunquam peccatum fuisset
et ideo non deberet. et hoc est verum prius
quia fuerit totaliter satisfactum quia primo
peccato. sicut prius dictum est. et secundo dicitur
primo secundo est quod ideo non peccato primo
amittit non quia sic non obligatur ad maiorem
penam. propter illud quod dimittit quia pena
temporalem. quia propter ad quod dimittit aliquid.
et non tertio secundo primo. quia duo peccata
vel nunquam possit aliquis peccare eodem
peccato quo peccat in primam. Tertio
maior est quia sicut dicit quod quia sit obligatus
prius aliquid actus. sed possibile est quod
peccatum secundum non equatur de primo primo. sed et
restatus pene illius primi. et non de obligatione obligatio
et prius illius primi. quia non deberet
et ad deliquentiam aggravantes. Ad primum
dicendum quod accipendo peccatum quod actus peccati per
se ad actus sed primo primo. et sic de ad
ad secundum nunquam quod potest dicta. accipiendo quod
primum quod recedunt recedunt quod
fuerit dimissum

peccatum quod totum confessum est quia quod nihil per
non ad illum primum. quia ille actus ipse denotat
aliqua peccata denotatione qua non
denominatur primo. quia alle est vocata
primum ~~magnitudines~~ sicut primum magnitudinis
non et propter istam magnitudinem potest
deus dimittere primum. et debet sibi pena alia
quia primum et maior. Ad confirmationem de
quod tales delinquentes sicut opera prudentia ad
tuendum non tamen actum virtutum quia actus
virtutum. ideo ad effectum virtutum et requiritur
ad delinquentes tamquam ~~opera~~ prudentia
si deus non virtutem et defectum omnem delinquentes
si. dicitur ille qui primo peccat est ha
bet equaliter conatum in voluntate sicut
peccatum secundum. quia quantum equaliter peccatum
primo sicut non deus peccatum per unum
quam. magis quia fuit ad opportunum obligatus
et ideo prima voluntas possit peccatum. quia
plus obligatur plus peccatum. et secundum peccatum
plus obligatur quantum. Ad secundum dicitur quod fuit ad quantum
omnem obligatur magis metitur. si primo per
tantum fuit ad ad quotiens omnem obligatur quantum
magis metitur in faciendo illud quia peccatum
secundum. Dico quod sicut non metitur magis opere
tantum, nisi secundum sit ~~opportunum~~ prudentia illum
tamen et ideo tunc primum plus metitur propter tunc
quia habet aliquid actus. et ~~non quia~~ secundum secundum
quia primum sic minus
obligari
dicitur ideo et quia quantum ad peccatum
ideo conatu operatur. Ad secundum dubium
dico quod bona multiplicata redeunt primum
quantum ad accipiendum quia quod deus in
secundam ordinem ad primum ad quod ordinem primum
magis ad primum. quia est duo una ordina
et quod non bonum arrementum sit magis propter
multiplicationem actualem illum in quo est tale bonum
si talis in multiplicatione diminuetur primum. Ho
tamen non est gratia. Ad tertium dicitur quod aliquis tunc aliquis
tempus redigitur ad primum in maior gratia
quia habuit prius ante penitentiam et quo
bona gratia redeunt quo ad diminutionem
ne. quia est filius quia conatus assumpsit
et penitentiam aliquid est ~~non~~ maior quia ante per
tantum tunc quia alium habentem maiorem conatum
et ideo bona amissa redeunt
et primum

bonum

/. 2 munerabit eternat qz non

ctio conatus quē habet mo

/. Ad primū istorum dico q̄ mo habet maiorē gratiam q̄m p̄ q̄ illa mo reddit p̄ conatū quē habet mo ad p̄ p̄ prima bona

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dubitatur dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Q IX

Circa quartum quaerit utrum habitus intellectualis sit non quia ab alia nulla detur ancilla

/. et non p̄ vnum p̄ mod' forme

/. Ergo p̄ prior e alia separam quam quinta

/. redic qz cadē p̄ōm ouo hīt agend nāle post corruptionem eius

Ad oppositum est fides catholica. Circa quam tamen quaeritur. Et ut sic dicendum est aliquid de predictis. Dicendum est aliquid de predictis. Et hoc est quod habetur ad

A

/. ·o· tho·

/. 2. 11 distinct. no distinguit de

/. 22 ñ de c. 20.

/. cuio

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

Ad primum istorum dicendum quod

Ad secundum dicendum quod

Ad tertium dicendum quod

Ad quartum dicendum quod

Ad quintum dicendum quod

Ad sextum dicendum quod

Ad septimum dicendum quod

Ad octauum dicendum quod

Ad nonum dicendum quod

Ad decimum dicendum quod

b redibit in eadem situ et quia ipsum affirmo esse
hoc primo est falsum et falsa. Quia si ipsum
iam [illegible] primo quia motus illud nunquam pt redire
quia quidem per quam anima motus fuerit in me
motu et transmutatione. Sed motus non potest
redire idem numero. Et quia potest naturale prima
secundo probatur quod est quia et primo est pte
cui quidem additur vomitatio motus. Quia pone
vomitatem motus tu mirabiliter concedis in illo
de quorum quilibet vomitatio iacere est qui
macro illud est implicare contradictione. Quia
suavissima sint motus et tempus in iacere
sic vomitate multiplicitur et mutatur et concedis quod
secundo probatur ab b quia est pte quantum et particulis
in tempore. quia pone ea sit de quorum iacere est
tuo esse pte. est pone contradictione. Sed de ia
cione pone et particulis in motu et tempore
est non esse pte. Si pus quantum et particula
iaciatur sic habebit pte pus et particula quo
ad tale pt iacui. pt quia et pt in postea
tertio probatur ex separato enim motor sup quod est
motus. mouet aequus ab a in c et b qui
quo motus possit iacere, qui mouet ab a
in c et tertium simul mouet ab b et iacet
a b. Tertia ad de quantione dicit quod redit
ad corpus in nuo. quia ad ipsum autem quia
responsione in tertio quod allegatur. Ibidem
difficultas in isto autem est utrum et
pmte et spiritus tam in anima intellectiva quia corporalia
disposito
possit esse vomite corpi. et quia quando
anima informat corpus. aliquid esse caupat
in corpore. aut quo aut illud esse est id in
anima. aut aliud. Si pt idem tunc anima
iacet esse in corpore. Si aliud illud ex esset
medium inter materiam et formam. et quia propter
diuc est pot animo illud ex quia suum corpu
rone non pt iacere. et natura quo in. et
pus natura anima creata quam corpi infun
dit. et vomite et quia quia pus possit esse
vomite pmte possit per vomite. Tertio quia tunc in
d fro nale
se vomite
surrexeo corpi fuisset mortalis. et pte alle ca
pte fuerunt separate. quia tu anima quia corpo.

c et falsum et erroneum. Tertia rationes esse non
relinquit. Prima non quia nullum iacere creatu
ab anima in corpore quia non fuit quia non esse pul
tat quia vomo quia est iacere. sed pt alibi.
Si ipsa iacere pt caupai pt materiam quia non. nam
Nec secunda valet quia quorum non aliquid ad
corpus non sufficit ad hoc quod possit vomite
corpi. et quia et quia aliquid pus hic et expectat. et ad hoc quod anima vomiat
in quia vomiet corpi. ad non est verum
in non valet. Nec tria valet quia corpus
.l. potest agere. Sed dico quod non est sufficiens
quia anima possit esse vomite. quia non
videtur iacere quia quia non possit pte ecn l'omni sic red p
vomite in veritatem quod est iacere due ad tes integles pnt na
et due pte acep, dunque vomit. et tamen
oppositum est magis quam potius sanctorum. p. diuise
in tenco opinio dicit non possit sufficient
quia Quarta difficultas principalis est quo fiet ex
quo fiet hoc in purgatorio. Tertio secundum doctrina
sanctorum licet non possit sufficient quia
in quod quod misericordia fit angelorum fit. Tertio
aggregabitur materiam. quia congregatio dicit
post forma spiritualis quia dicit anima intellectiva.
et ultimo induceret anima intellectiva. et qui
ius corpus forma ordinis propter tenuitatem a deo.
non tu videtur quod debeat negari anima
spiritus quia a causis communibus. quia non possit
quia quia non possit fieri ab alia materiale
causa et coeli. quia corpus celesti salvem deo
gratiam. quia et quo magis est natura superior.
et agentis naturalis communiter agere non videtur
quia corpus celestia pulchrum particulariter pos
sit illas formas in dicit. Nec impedit quia
tunc non est metaphysicum. reparabit tunc. primo
tunc mutatio fiant ipsi quia aliquid mat agens ad
passum et sine ei motu. pt fieri aliquid p. celi
no pulchrum misericordia angelorum. Tertio quia
sit et alia dubia. primum est dum dicit
mutatio efficiens dicit mat pha dicit mutatio
agens. Sor videtur in quia dicta in quod libro
quibus dicebatur quod quidem agens spiritus infinita
.l. et anima pt se vomite corpi lig id quia
no pt

agens debeat sibi certum effectum

Q. Dubitabilia. 2. Q. quibus nullus vel effectus
sibi determinat. 2. Hic est quaestio quae non
potest creari prius ubi dicitur quod R. Quod quaestio
certus determinat sibi certum agere et certum
2. Q. quaesitum methodus bis potest produci R. 1
Dubium est quia alibi dictum est quod duae pos
sunt esse totales causae alicui effectui quod non
potest esse quod plures vel determinat sibi certum agere
R. 1 Dubium est quare 1. 3. Dictum est quod in omni
mentatione formae induunt plures species in
illud distincte. et tunc dicunt agens solum approbat
illas species in eodem omnes illas quae
tas adducit vel nulla vel dubius quia una
ex illis potest causa esse non adducat una species
et post aliam R. Dubium est quare dicit quod omnis
valitudo hominis variatur effectus. Ergo est contra hoc
R. 1 Dubium est quare si ad motum multum posset
addere tunc tempus est id motum multum retardat
retardat. et ita tempus potest una dies et vel
tempus. 2. non potest tempus infinitum quod est
contra philosophum et quod dicitur R. Excepto dubium A.
2 Dn posset habere ipsum non nisi rationem.
et videtur quod per quam est naturale deg
dere ad beatitudinem. Ergo non possumus per
ipsam beatificari nisi post resurrectionem Ergo
R. Ad primum ergo dico quod 2. quod approbat
infinita adducibilia cum una magna tamen
diversis materiis infinite approbat infinita
Dubitabilia. quia non equaliter se habent dicto
ad ea illas materiales adducit infinitos effectus
certus vel nullum et ideo non sic possit esse
non equaliter se habent ad ea effectus certus
les quare infinita sed vel oriatur infinita vel
omnis non oriatur. Ergo cum ipso non dicit quod
lis agens cum diversis materiis non determinat
sibi certum numerum. quia salvum posset fieri cum
infinitis materiis agere et equaliter approximat
tamen cum ad materiam ergo potest agere na
le sibi determinare certum effectum R. 2. Dico
quod forte possunt esse duae causae finales to
tales totales respectu eiusdem 2. secundum aliam

Dictum est. et duae causae agentes simul
sunt totales. quia si una causa totalis
adducat effectum et illa causa desinat et
veniat alia causa eiusdem generis et eiusdem
virtutis et ita. tunc secunda causa quae sec
uatur eiusdem effectum. sed si ipse sol des
truatur et generetur alius sol eiusdem
virtutis et ita tunc ille secundus quae secuatur
illud idem bene omnes in medio ad produ
et ipse sol. nunc autem quae secuatur non deficit
a creatione. quia ad principale signum. ubi effectus
si solum per creationem. Aliomodo potest dici quod a sua causa
sed duae causae totales agentes approbant unum naturalem
effectum simul et semel producunt. quia una
sit deus. et alia causa. tunc deus sicut
si hic esset calor unus sufficiens ad adducere non
ad aliud calorem in alio gradu. ita quod
aliam unam sedem ad adducendum ipsum ca
lorem. si ipse tunc calor posset simul et
semel adducere quod a causa totali et a
deo simpliciter quia ab deus quae erit ad calor et ad ea
sed causa totalis vel totalis. Ergo et eam
voluntatem sua. quia non dimittit creatu
ram habere actionem sua. 2. potest ipse multum
omnia quae sed placet sibi quia ita
tua. multa possit esse causa totalis quia Creatura aut
primum quae erit deus. Ergo quod approbat unum et
forte sint duae causae totales naturales
et impossibile. nec hoc. quia duo non
sed omnione. Ergo Non quia
quia homo potest adducere a pluribus partibus
quia non videtur impedens sed
dicit quod ad valitudinem causae non valitudo
effectus. quia duae totales causae possunt
ad adducere. quia sunt duae. sed partes
sed duae causae naturales. quia ad unum
possit unum alium effectum adducere a diabus
causis totalibus naturalibus quia diabus
tunc ad ipsa agendum possunt sed aliquem
ex alium pressis dispositio. ipse potest dicere
quod ad effectum potest adducere a diabus

agere
diat hoc de
duobus prius
recipiente deo

An caeli actio nisi possit radi
cari ad quod interrupta
motus caeli omnis impossibilis
nisi per radicem et ex determinatione
Dubium 3

ipsum non.

F

/. ñ q̃ d̃ cooperat̃ causis totalib̃ naturalib̃ /. q̃d tñ ego
uideꝰ illo mg̃ nego uel p̃ teneret̃ p̃ 2ᵒ calefacta
loquendo q̃ cara
uocat̃ ea ñ l̃ et ap̃pꝛ aliquid ꝓducerent̃ ꝛ̃ passo
q̃ ñ videt̃ ratio quare vnus magis
ꝓducat̃ quam alius. ꝓpter dicit q̃ ñ
est̃ causa totalis. quia ꝓducerent̃
aliud effectus numero distinctus ab illo qui
ꝓducerent̃ ab vno tñ. 2 ille effectus p̃ cet̃
a duobus. q̃ ñ possit̃ esse ab vno solo 2
et q̃ frequenter respectu illius effectus sint̃ plure
causae totales licet respectu alioꝝ effectuum
possit̃ esse causa totalis. Ad aliud dicꝰ
dico q̃ ñ videt̃ ratio quare in augmentatione
q̃d ꝓducat̃ vna pte quam alia nisi q̃ deficiat
ad ꝓducendum istam pte et ñ alia
Ad 2ᵐ dicit̃ possit dici determinare
agens ad vnum effectum qn̄ respicit̃ mate
ria ꝓducibilis materia cadit potentia tunc cadit
ratione possit creatura creare. quia dicit̃
posset agere ad ꝓductionem suam et ñ
alterius. Ad primum istorum aliud dico q̃
ñ est̃ sicut de tempore. et ap̃pꝛoꝝ manifestum
q̃ ñ dependet effectus a tempore sicut a
causa. ñ q̃ actus. quia p̃ deus crearet
agentia sine si tpe. adhuc ꝓducerent̃ ef
fectus /. et q̃ frequenter quilibet effectus ꝓdu
ci posset in quolibet tempore. nec semper
diuersas approximationes fiant ad diuersa
tem effectum. Sumo agens causa habe
at obstacula Ad aliud de motu dicꝰ
philosophus intelligit q̃ ad rationem trium
quia ad quiꝰ motus. quia in vno tpe motus quotat
p̃ nomen motus aliquas partes graduum quas ñ quotat
in alio. tamen q̃ ad ea posita et affirmatum
sed q̃ distinguit̃ a rebus q̃ manent abq̃ pte
apparet et idem motus q̃ potentia dinamis.
et forte q̃ materia in motu locali qui
fit superficiem est omne intuentem mo
tum redire ad multa quia cedit sed pte
magnitudinis et spatii. et cedit sit ne
gationes illae pte et plura non sint

G

de ratione intuentis motus. si motus est
quotatus aliquid q̃d redire ñ pt̃ 2
pter hoc ñ est semper idem dicit̃ nec
locus. q̃ primus dies cognotat q̃ partes
magnitudinis motus ñ distant̃ qualibus
magnitudinis sint quia est motus. ita q̃ ñ est
ad. 2ᵐ dies cognoscit q̃ eadem partes existant
sibi. et quia ad ipsa quotata ñ pt̃
esse eadem dies q̃ nam nec q̃ aliqua
possit. licet semper sit eadem dies qu̇ ad ea
intuendo dicit̃ sine sit affirmatum per ne
gationem Ad 2um vellet tenere primam viam
q̃ agens naturale ñ det̃ mat̃ sibi ad
aliud effectum si sit actus /. ita q̃ est effectus
ñ possit ꝓduci ab aliquo agente. nec
in alia materia nec in alio tpe. ita q̃ ad
ꝓductionem vnius effectus requirit̃ omnes
agentes materiae et tempus. 2 hoc videt̃
esse mirabile qui quinto physicorum et sic ñ
possit idem motus numero idem. nisi idem esset
idem tempus. 2 q̃ frequenter motus numero ñ possit
fieri in alio tpe. de isto p̃ q̃d ñ nihil
valeat q̃ aliqui ꝓdicunt q̃ idem numero ñ pt̃
idem quia duplex est̃ quaedam est vna quae
est forma et hoc quaedam est potentia ob
iectiua formae. et hoc ñ pt̃ esse eadem
q̃ corruptione. quia in illa ñ corrumpitur
forma Alia est quaedam quae frequenter potest
et potentia subiectiua materiae. et in
illa non corrumpitur forma. et ñ in eadem
potentiam optatur numero quia potentia una
illius formae nihil dicit nisi habet formam
posse producere ab agente. 2 q̃ frequenter dicit
q̃ hoc forma ñ potest iterum ꝓduci quia
ñ est in potentia obiectiua. et dicit̃ q̃
pt̃ produci /. et est potentia et habet idem /. ita ñ pt̃ ꝓduci
et idem Sequitur q̃ hoc q̃ 2ᵐ q̃ forma corrumpitur
cadit in eadem potentiam sicut ñ numero
quia si corrumpitur in eadem potentia respectu
formae eadem ratione. et in eadem potentia
respectu formae eadem rebus ad agens sit idem
et materia eadem et sit facta alia mutatio
in ea potentiam. ñ est aliqua ratio ꝓte

/. ñ q̃ d̃ cooperat̃ causis totalib̃ naturalib̃ /. q̃d tñ ego uideꝰ illo mg̃ nego uel p̃ teneret̃ p̃ 2ᵒ calefacta loquendo q̃ cara uocat̃ ea ñ l̃

/. pū melius et uolunte

/. quia ad quiꝰ motus

/. idem

/. ñ solū q̃ ad positum sed quia ad negationes

/. ad primum dico q̃ similitudo pt̃ esse eadem numero p̃ ad quotatum ñ pt̃ esse. q̃ similitudo p̃ ad quotatum ñ pt̃ esse eadem numero quia quotatum pt̃ esse corporis quae ñ pt̃ corporis ad illa pte corporis quae quotat̃ p̃ similitudinem formae

/. ad secundum pt̃ ꝓduci ñ dicit̃ sibi idem effectus sed certos effectus

h) Omnia non potest produci quod aliud et
ita aliud ab illo fit ex quo productio. quod aliud
genus causarum potest produci de ea
potentia. Et cum deus immutaret angelum
nulla fieret ex deo mutatio. Quia
non possit aliud angelum separare. nec ex
angelo. nisi quia angeli sunt sub et non
non est. et hoc non est aliquid tale nec res
impedientes quin angeli possint idem. Ideo
cum quod fit physicum in nullum ex non habent
corrumpit forma. et praeter quam quae ex post
naturali non est aliud quam possit produci ex
naturali. ergo ex tali forma non possit re
dire ex qua nata. nec potest forma
corrumpi ex potentia naturali. nec et hoc
requiritur quod admittitur. quia agentis na
turale quod impossibile necessario subest ex qua
actione. et aliud remanet sub dispositione
forme. et aliud suffit ad hoc quod forma non
admittat. Ad rationes dicendum ad p
ma dico quod aliquid in tempore ex motu non
stat ex continuatione, et aliquid stat quia
cum aliquid mobile movetur et aliquid pte
praeter et desinit. et sed movetur ex alia pte
praeter. talis mutatio non stat in continua ne
et omnis motus. Alia potest esse ex motu
per quod aliquis motus totus primo transeuntur.
et post mobile desinit. et sed ex alio tempore
deinde idem mobile et motus totalis pri
mum. et talis mutatio stat ex continuatione
cum quidem ad ora intuitiva motus. Et
dicendum ad. omnis tempus non assignatur. Ad
aliud dico quod illud quod est sub ex motu est
esse priius ex motu et potentia divina. et
et quia ipsum intelligendo est sol prior et priius
quia id. si non est simul habere istum
denominationem. quia non habet denominationem
prius nisi mutatus sed nisi denomina
tus ante posterius et ut incipit prius priius
tempus. sed alle et tales non possit
sit incipere et ut denominationem mutatum.
ergo non potest sit habere istas denominationes.

i) sed quando motus incipit in prima parte
temporis. Denominatur sub qui incipit
in posterior denominatur posterior. Ad aliud
dico de primo potest dupliciter intelligi
non nisi sed ex motione. quia quia potest
deus potest facere idem corpus ex duo
sub loco. quod non est impossibile tunc quia
quod mobile tunc accedat ad b et recedat
ab b. sicut per idem corpus ponat hic et
ex celesti et potentia divina. ut hic pos
sit movere ad celum. ut ubi movere de
celesti possit. Aliter sit dico quod non requiritur
potest separari ex isto tempore. sicut non re
quiritur album potest fieri nigrum. ideo ig pt fieri
non requiritur motus ab a ad b potest esse album nigrum qui
re qui movetur ab ex c. sufficit cum quod pos
sit esse ex aliquo alio tempore. Ad ma
teriam quia quod forma non potest esse gratia et repata
esse. et ex quantitate ex habitu non est
possibile regressio quia forma quantitatis
et repata sed sunt denominationes quae
tur divisibiles et tempus quae non possit
simul coexistere et id dicit physicus. sicut tia
quantum quantitatem continet in tempus in qua
non est habitus. habitus continet aliam pte
in qua non est quantum. et iste pte non pos
sit simul esse. Ad primum principale dico
quod ita peccata quia ex aliquas quidem
et quantitates est magis plus deo quam
quantitas. tamen ex hoc non requiritur quod sit esse
aer propter. sicut materia est magis sim
plex quia propter et non est propter
propter. Ad aliud patet ex dictis.

Q. X

Ora disputatione quae propter ortum
ad nos pertinet surgit quia sub
unitate non quia ad vacuum
omnem quae requiritur vacuum totum. si ex
sustentatione non erit ad materia quia
tunc ut est ex modate quantitatis ut
in modate desinit. Et tunc ad ma
terias quae in diversis ex diversis sit est
esse ex diversis sucessive. Ad oppositum

(et omnitate motus)

(omnitate motus ergo)

A est Job. 19. quem visurus ego ipse et non
alius. Difficultas ista quaerit quomodo sumpta de
ipsa materia. quae pertinet ad substantiam
propriae. et non videtur redire ad idem nisi
permanere eadem in homine ante mortem
et post resurrectionem. Et hic est una
opinio quod materia non est de quidditate
rei. sic et prima videtur redimere quae et pertinet
de quidditate rei et redit idem homo
in numero in resurrectione. et secundum ista
opinione duarum bicuntur ista difficultas. Sed opinio falsa est. intelligendum est quidditate omne quod de ratione
rei vel per essentialis rei quo quid est. sed materia non est de quidditate rei et cum
nihil est et de propriis et materia et
forma. Ratio quod est in generatione et
corruptione est de quidditate rei quod est
in generatione et corruptione. sed materia et hoc modo
non est per quidditate. Ratio quod aliquid tertium
est in generatione et corruptione. unde est per essentialis
et de quidditate illa et nihil est in generatione.
sed tamen materia quia forma est hoc modo
non. Ad alii tenentes quod materia est
de quidditate rei dicunt quod est idem homo
post resurrectionem qui ante. quia ipsa
habebit eadem per materiam sed idem secundum
hic non sed idem materiam et numero. et eadem
dicunt quod qui dum homo vivit manet idem
sed non numero. per redemptionem debet fieri
secundum. quod in augmentatione materia ad
venientis ad forma praedicta. et quod aliquid
sed idem opinione ipsam et quantione indivisibilis
et stabilis et est manet eadem in augmentatione, quibus non omnino eadem sed idem
numero sed valeat idem secundum. Et ipsa
opinione per dicunt. quod adventitia et
nova forma in augmentatione et varietatio
aliter et sequitur quod est unum
propter. nec duo corpora esse sit in eodem
loco. sed corpora mixta et augmentata. et ita quod
illud quod est mixta. Ratio aliter duo

eadem secundum

b manet aliquid idem in augmentatione et mag
nitudo idem in diminutione. sed et diminutio et me
et forme similiter. Ratio quod primo de quantitate
materia fluit et influit non autem
aut forma. Ratio hic primo non vitat difficul
tatem quae supra. quia per materia si materia
fieri ab est de extra propter. ad variationem me
requiritur variatio propter. et quod aliquis in
non idem eadem materia in diversis. non
sunt idem homo. quia non est idem tem
pus non sunt eadem praedicta. Sed maior dispari
talis est me quod propter est a, et c quam me et b et c tertia ex a
propter est a et b et propter est a et b.
sumendo a pro forma. et b pro mate
rie diversis. quia propter est a et b et c
a et b et propter est eadem materia et eadem
forma. et non est propter est a et c. Et
ipsa disparitas est materialis et hoc fuit quod
diversitatem materiae. Et ad variationem me
requiritur variatio propter. Ratio ex op
nio diversitatem et de augmentatione non dicit antiquis
quod redituri quod idem et eadem postquam prius
abstinuit aliter quod ante. et tamen aliter si forma alia sit praesentem
abstinentia aliqua pars formae deperditae
et forma sit aeternum. et quod aliquid pal
uat et deperditas animalis materiae per
petuitatem sed quod. non obstante va
riatione materiae hominum. per palua deperditas
tas materiae eumdem suppositum et deperdita
tem praesentem me non obstante diversi
tate materiae et eadem non aliquid quia ali
quid animal augetur et forma est aeter
na. et in tali et per augmento et variatio
et materia ita in forma aeternum. hoc
habet quia forma aeternum non est de novo
ad aliquid materiam quae prius informa
bat. per alibi parit. et habet quod si
libet forme et ita simpliciter secundum ipsa
forma. parit et quodlibet forma det
omnia per diversam materiam per diversitatem et in
questione praedicta. et offerens determinat per
eadem agentis et diversam materiam et gr in

augmentatione. quod est augmentatio
materie. ita et forma. vel remanebit
illa materia sub forma. Sed ita tu aug
mentatio quantitatis ad formam non est magis
ad factio. quia quia aliquod corpus
nunquam idem et nullo adventu
tempo corpus materiam loco quantitatis illud
polium radit. sic autem augmentatio
nec sit forma non variatur si quod mu
tatur est substantia et non phi
Ad rem 2. o. Ad secundam dicitur quod augmen
tatio distinguitur a generatione quia per
illa quantitas de nouo qua ~ ad materi
am et formam contra totaliter recedentem tu
quo fit vnum. quod patet aque frigide. ad per
ante non operatur et in augmentatione
per quod aliquid gratie aliquid per expressus
Ad aliud dicitur quod augmentatio non est
mutatio proprie simpliciter loquendo.
si concedo bene quod mutatio quelibet formam
quod potest aliquo modo appellari quantitatem
alimentum in generatione et vinum pri
illam quietem. sit et generatio alia
per non substantiam cum facetus vinum tu
illa. quod patet aqua in aqua. et aliud per
plus corpus de loco quia fius. et suffitur
ad vitandum multa proprione. 2 et hoc per
quod non est duo corpora simul. nec in aug
mentatione aque. et quilibet per sidi
specie est aucta. id est quilibet pars potest
dicere aliquo modo aliquo. quia ubi 2 aliquid vni
tur non quod fius non fit. Ad ad
parabit cum reprehendere questionem. Ad
aliud dicitur quod si per materiam materia
dicit duo materia cum suae formae. si quod
materialiter intelligitur per quibus non est
aqua. sine partibus. et resumit et fide
non sic alia dicitur quod ad questionem. et primo per
mitto quid distinctione de quantitate. ita
quantitas vnomo corpus proprium omnia quae

Per pres forcles iter pres
q pnt agere actione ppria

fluit

Pro ppia

quantitas vnomo corpus

Conclusio 3 non
Ad iter per pres ma 2 p pres p spes

sunt de ceyna 2. quae faciunt commen
re. et ipsorum quantitas est commen superfi
cies vel materia et forma. et ma
est per de ceyna sua quantitate superfi
cies forma. nec est differentia inter hac
quantitate et hic locus. vel quan
tate et locus. non est quantitas intelligit
simpliciter et vnu loquendo. equaliter sine
totaliter propter quam intelligere non
potest aliquid superficiem de loco ad non
de quantitate. Alterum accipit quantitas
et forma vltima. qua aliquid distingu
vitur ab alio. quod non est idem cum
et de quantitate sic accepta est cum quod
quantitas differet ab eo cum est quantitas et
et non separat a materia 2 id quantitas cum
eo cum est. quia illud est simpliciter non habet
aliqui distinctione intrinsecam et probatur
tripliciter. Primo accipit quantitas quod distin
tum quantum et duplex et differentiae. et illa non 2 addit aliud cum
eo cum est quantitas. quia illa potest habere
et obiectum in aua. et nullo modo probatur
Ad ipsum cum dico ad questionem quod non 2 de
ceyna et quantitate simpliciter et quantum distinguit
et ubi est alia et alia materia in quo
superfluit, est quod distinctum aliquo non id et
propter. cum tempore et alio. quia aliquid 2
de ceyna cum quod non est de ceyna alterum.
et ubi 2 aliquid id complicatum ~ quidpro et
fine tu mutatur. protest dicere id 2a
lites propter predicatum illa dicitur tu
quod per ~ augmentatione non 2 id oba
modum undum ante augmentatione
et post. quia ubi est alia et alia ma
teria que est de quantitate et ceyna 2.
ubi 2 quod distinctum aliquo. quia aliquid
de ceyna cum quod non est de ceyna al
terius prout supra dictum est. Ita in 2
superfluit non eit oblymatio id homo
cum 2 superfluit non 2 post. quia sicut
ad doctorem non est complicatum addi

Ad ma 2 d' qd. tu. g. tu
In vtr me no e id ho oblyn modu q
am sic nr m augme

quidpro

Materia ergo anime in resurgente que fuit
ante resurrectionem. Nec est ad hoc
perspicua per quam distinctio abundet
et efficiatur. Quia tunc dicendum est de
ea prius de materia in augmentatione
ne et ita tamen videtur idem homo in
mero. quia una intellectiua substantia
simplex remanet in toto et in qualibet
parte. Sed dico quod non obstante illa diuisione
parte in resurgente. et maior est deformitas
in homine in autem et resurgente ad sempi
ternum pius omnis et non autem. quia sicut
omnes homines animales bruti augmentabiles ad se per augmentationem et ita
quia non est aliquis in aliquo animali bruto
et remanet id ipsum et semper in animali bruto
ante augmentationem et post. nec
quod ad totum nec quod ad aliquam partem essentialem illa totum. et quod ad illud
in augmentatione faciat per omnia. quia
partes materiales fluunt. et similiter partes
formales. quia ordo essentiae sunt in brutis.
et in homine remanet intellectiua ipsum
ad sedendum et sedendum quoutiens ita in
augmentatione et per. et in resurrectione
et post. Et iste est ordo quem non abstantibus
dictis in precedente questione. et id est
non electis qui fuissent si adam non
fuisset in statu innocentie. propter eadem
intellectuales que sunt partes principales homo
nis. quia non obstante et fuisset alia
materia et aliud corpus. ad hoc tamen
quia eadem anima. nunc esset idem homo
numero. sicut potest idem homo mori in
resurrectione non obstante dubitatione partis
essentialis quia materiae. Et iste est parti
et ad istam difficultatem et si aliquis
esset mortuus et crematus huiusmodi. toto
tempore vitae suae. quia resurgit idem homo
et materia quia in deberet cum eodem
numero et redit homo resurgit ad sempi
ternum omnis qui crematus bruta ad se aug
mentabilia et redit se nec electi si fuissent si mentem
non peccassent

tunc formaretur de nouo. sublimentur
alterius materia que fuit sub forma et
omnis humanitatis. et tamen forma in
tellectiua non deiectata aliquo modo. nec
videtur hoc in quemcumque isto capitulo posito. et
omnis credit et aliquid est de materia
in resurgente. que non indiuisa ante mor
tem fuit in eo. et exemplum pueri qui nullus
resurgit in corpore quantum homo. sed
omnis ubi addatur aliqua materia de no
uo cuius materiam habitam tempore
mortis. non potest habere corpus quemcumque hom
nis et partes illius quae materiae iacuerit
ad quantitatem corporis hominis. et iacuerit tamen non
potest fieri in deperditae corporis humani.
et cum non est hic dicit et in mutatione et
omnis humanis resurgit alia materia et
prius non fuit in eis. Et corpus illa habet
et rationem uel et aliud quod non est ad quod
Et quia quidam fuit aliqua dubia. et primo quod
et non videtur et in augmentatione brutum fo
rmatur. quia tunc sequitur et potest fieri to
taliter et augmentatione et diminutione
aliud brutum quia prius fuit. et semper forma
deperditur et nouam formam in materia ad
uenit et augmentatione et ante deperdi
tur et diminutione. Et dicunt dubium et non
videtur et est aliquis homo resurgens aliquo
modo. quia hoc videtur esse heretica et
quod homo omittitur in corpore et in partibus quae
secundum materialibus corporis debet homo
sedere certa in corpore non
cum quo mebrat et maxime. Et dico quod
augmentatione tam partes materiales quia
formales formae et ordine deperditae et di
minutione in hoc et in brutis potest ho
mo totaliter habere in resurrectione corpus
accipere et augmentatione augmentatione cu
iam et dispersa a corpore in quo mebrat
et maxime et omnes in corpore autem et
rationes humanae. Et dubium est primo videtur
quod de mutatione totae tpe vitae suae et omnibus humanis ubi resurgent per mia

¶ Q materia determinatur per istam formam. Et tunc sic est alia materia et alia. Ita erit alia et alia forma. Et quia tunc fit alia materia in homine cum augmentatione et post est alia et alia anima. Et sic aliquis homo idem cum resurrectione et per quam in ad formam. Sed quid in ad materiam

¶ Sed dubitabit aliquis videtur ergo posse quod quia aliquis possit semper augmentare quia augmentatione semper adducit nova forma et materia. ¶ Ad hoc dubitabit quod corpus aliquod porro materia quod fuit in homine resurgat in quolibet homine de se denuo ab eo quod naturaliter per generationem

¶ Ad hoc dubitabit aliquis quod nec materia fuit in homine resurgat in homine. ¶ Sed contra videtur aliqua pars materia nec aliqua pars materia eadem per omnia pars forma prius resurgat in homine quibus homine. ¶ et ad hoc de forma substantiali quia. Ponendo illum esse extraneum. Sed aliqua species forme resurgat in eo si vi

veritate

uat corpus ad statum hominis. ¶ Ad primum

Nomen est in quo ma carnis ad quibus ho mutari et vere sic resurgat aut in mutato aut in illo quorum carnis ic fuerunt

/.

sic patet

aliquo oppinionem qd

sed potest dici quod forte est impossibile de principalibus et specialibus medicis quod tota substantia deperdatur et tota aliud denuo adducatur. et propter hoc in vita aliquis semper remanet aliquid de prius specialibus et principalibus. sicut homo. et hoc non dicit aliquis aliud posse

Ad secundum de medio quod tota nec aliqua eius pars nec dicitur quod si non tangere statim aliquid moriatur. et quod substantia in illa pars non posset diminui aliquo nec augere. eodem modo est dicendum de aliis partibus principalibus medius et specialibus

¶ Ad secundum dicendum quod de corpore humano quod in ad partes materiales et formales forme substantiale per ostendantur in homine sicut in corpore bruti. et quadam quod fiat

/.

phisice. Et per hoc ut cor non immutatur per hanc vita et illam resurgere aliquid mo

Nomen corpus est augmentationem et diminutionem. quia tamen partes principales et specialis manent eadem. quod non propter redemptionem illa quod est dicendum quod in bruto et alio non. Nec est hoc hominem dicere. quia est augmentatione homo adducit nova quod materia et simul forma quod est et quod dicendum quod aliquis primam in ordinem corpore in quo manebat. Dicendum ad quod in ordine ad quod prius fuit. et ipsa quia volunt est principale sorte operationem omnibus corporis ad non posse corporis ad non posse separare sicut principium totum operationem omnis quatenus conformatur in actibus suis et ad hoc in actibus naturae et voluntate. et ideo de se non simul ad meritum. sed potius ad demeritum. quia eadem corrumpunt adunum spiritum. et principium omnium centrale primo et principaliter est principium Dei cum delectatione pertinente que est complacentia voluntatis. et vero Dei. et doceas aliud et corpus suum. quia primam quod voluntatis. quia ad ipsa Dei et ad meritum tamquam primum quod est solum ad ad meritum quia voluntatis. ad modum quo ad Dei alium casum quod aliquis aliud militare. pro accepto. et in casum eadem in militare non simul sed. si obiicitur fuit quod dicit casum et eius primum et non aliqua quia formula respondetur casum. Ad modum quo aliquis est filius quod quod collata non patris dicit primum filii si patris. et primum vero prodeat et doceas corporales et gloriosum corpus omnino modo est non dicendum primum corpus. sed potius voluntatis quia assumitur pro primam quod actus voluntatis. quia potius est omnibus. tamen corpus potest Dei beatitudo centralis subiecto quodlibet quod quod est in eodem suppositum

/. et ne primum et alteri corpus sed primum aliquid et non corpus vel esse an id corpus id aliud. dii fiunt eadem ala

Quant non et gloriosum sed quod et non prius quia quod et vertatur fiunt unum ad modum sed potius ad quod p diminuitur depedit aliquis pars non et sed

Fenicis
Omnino in dispositione sua formam quia in eadem
anima simplici indivisibili. et ideo illi qui
ponunt intellectum et voluntatem potentias ra(tione)
diversas. habebunt dicere quod ita bene possit deus
conferre voluntati dispositionem dei in alio a(nim)a in
intellectu faciendi formam sicud in intellectu ipso
separatam
quod possit conferre intellectum ab alio et po
nere in ipso et cetera. et secundum quamcumque possi
bile esse anima intellectiva formaliter in alio intellectu
quam habuit cum corporatione. et ideo de
tempore corporis fuit certissime [struck] formaliter co
lumine. et sine sit in eodem corpore sine in
alio nichil refert. Est enim de corporibus
precipitationum que per aliud inde breviter. Ad
secundum dico quod non intellexit quod anima in
intellectiva determinet sibi materiam
qua ipsa creatur. et sic infert quodammodo
materiam secundum bene placitum illius cre
antis. Sed de forma educta in ducti in
materia ab agente naturali est bene verum
quod determinat sibi determinatam materiam
et de aliis non. Ad quartum dubium dicitur
quod cuilibet speciei secundum speciem oportet dari
certam proportionem in qua proportione quantitatem in speciem
tam intra. ~~et sic illa~~ et sic illa
passiva est appetitur quod probatur quia agens
physicum in agendo repatitur. et sic tandem in
fine ~~repatitur~~ debilitatur quod non poterit
quantitatem omnem [illegible]. et per accidens corrumpitur
nec potest aliud generari. Confirma
tur quia virtus quantitas non potest per aliquid confor
mari quantitatem [struck] virtutem. Sed illud quod est
non potest alicui confortari quantitatem. quia
productum non est perfectius producente. Contra
Contra ista responsio non videtur habere appa
rentiam [struck] hoc quod eadem non possit confortari
contra per dispositionem aliquam in ipso. quod non videtur
verum. quia virtus illa confortatur accidit
quia confortatur et perficitur forma sub-
stantialis quae non sufficit [illegible] et cum [illegible]
illa confortatio videtur posse de se augeri.
∴ Contra quia inceptum non determinat sibi
certam materiam sed dicitur via producta

Metaphysice
Per mutationem alicuius qualitatum. sed tales
possunt augeri et confortari et confortantur per
qualitates per quo conservatur eius in
qua dispositione et postea eius quantitas anima
credit ita pura per dispositionem prius ante
debilitabatur videtur quod ante [illegible] quare
sione aliquis confortatur ~~ad faciendum eum~~
~~dispositione aliquis confortatur~~ ad faciendum
opera virtute quae prius facere non poterat pu
suppositione
ta statim post [illegible] ab. et sic
non oportet quod semper agens physicum ~~pati~~
~~per~~ in agendo repatiatur quod in multo
creditur passum. et per consequens virtus
sua confortatur absque hoc quod agens semper
sic repatiatur quod in fine deficiat. quod
semper possit aliquid habere confortans vir
tutem suam et reducens. Exemplum
aliter sequeretur quod ignis qui est agens
naturale semper diminuitur secundum se.
et semper esset minor et bonus. et per conse
quens finaliter totaliter deficeret. cum
sit agens physicum quod in agendo patitur.
Tertia quaestio qui materialiter quaerens fiat
debilis. tamen totum resultans posita
eius quaestione et quaeritur que fortius
et firmius et sic quantitas cicius prius
eum facere poterit. ideo potest dici
quod non potest probari per rationem
naturalem sufficienter. quod aut in [illegible] quin
tum ~~dispositione~~ per causas naturales possit quantitatem confirmari
sicut prosequuntur alii doctores. patet in
[illegible]. quia secundum hoc potest dici quod motus
accidit [illegible] vehementia agentis per
quae agens repatitur. quia agens in
ita
agendo patitur. tamen ubi non est. Et
ad rationem de debili patet quod sicut
agens physicum sit debilitatum ita potest
augeri in virtute. et non est inconveniens
simplex
quod in [illegible] augeatur virtus eius. et per quam
consequenter augebitur vel non destruitur
virtus eius. et sic semper durabit. Contra
∴ Contra non potest probari ratione quin homo per cau
sas naturales in aeternum generari possit in [illegible]
contra Johannem.

1 Dicit secundo quod corporalis materia
non corrumpitur. Dico quod hoc est verum
quia quicquid fuit accepit desinere
esse principalibus quod secundum tamen
esse et esse omnino finitur. Et 2 de quo
ne et aere et aliis elementis quia si
et una pars quasi agit in aliquid cor
rumpatur. tamen alia pars esse et cum
sed et manet. loco eius generatur. Sicut
forte vino quicquid est aqua et in aqua
fuit. et ita aqua sua quantitate tamen
esse. et ita non in aliquibus pars cor
pris est vino quicquid. quinimo non quia
fuit quantitas ad innovandum hiberna
pura qualitates [illegible] Ad 2 dicit dico
quod non videtur quod ita pura materia
sub ad illis permisis et illis generantur filii sui
et filios dimittit in tot partes quot sphaeras
superceleste. quia ordo superiorum desinit
de ratione illi octo quae fiunt in archa
noe. et non 2 zele quod primus octo in tot
portiones dividatur. Confirmatur quia
materia primus redit in membra et partes
principales animalis. et primus de sepe est et
partibus generatur et alimento [illegible]
et magnum multum tunde denuo de
ad aliquid in quo nihil est de 1a materia
quae fuit in illis octo [illegible] Ad secundum dicunt
et illa pars quae in membris principalibus quae
tunc vino horum non mutantur manent in
horum et tunc vinum propter quia illo membra
generantur et manent pars et materia primus
et quo generatur homo [illegible] Ad tertium dico
quod nulla pars mundi est de nihilo quidquid
nunc. quod fit aliqua possit aut corpus
et. quia ipsa multum magis pro determinat.
aliquid tunc est 2 de nihilo quidquid nunc quod
fit septima horis quod est et 2 ab in
tellectiva sicut illa ad possit et propter
fit magis pro membris principalibus 2 de nihilo
resistit quidquid nunc. et ordo alias partes. materie

1) et quidquid dicitur de nihilo oportet quod
dicitur pars forma et materia in illa materia
quidquid tamen et potentia divina possit ipsa
forma septima et fiat alia materia.
non video et sic loquendo materia est
de ordinatione quidquid nunc. quia et potentia
dei possit ordo fiat horum partes
quod accidentalis fiat in alia materia. Ad
octavum dico quod per quod ad vitandum quia corpora
similis pro maiori parte fiunt membra pari
palia et generalia. quod non augetur nec ad
mandat et unum horum. tales quod ad pre
dicti et illa pars mundi fiunt pro forma. quod et sensus
et 1a materia 2 pertinet in horis 2 pri septima
et finem illam et alias partes generis. si non
quidem pars septima. alias primum autem 2
sunt. et non videtur pars mundi aliquid ho
2 pertinet in magnitudine et de et magnitudine
oriuntur alias bestiae. sicut aliquid homo
quia dum crescit et simulatur quantum de alio
in sua natura quod pars mundi et fortis fit tunc
ad alias partes 2 pertinet et ad quod pili in co
Deo nostro Ad aliud dicit quod si unum
ta et corporibus quidem non generetur aliud
genus. materia illa corporum 2 pertinet et illi
quorum fiunt corpus. 2 non in multitudine et multi
tudine materia principalium. et ita
medium. quia illi 2 pertinet in horis pertinent
2. et tunc deo sibi videbitur materia illa
multum. nec per creationem nunc nec per distributionem
aliquid alicui nunc quae fiunt in alio aliquo
horis. quia pili est fixa flua 2 in non 2 pertinet.
si et illi multum quod generat aliud horum
2 illi tunc et ita quod et de tertio quinque
potest per simulationem generatur quia materia illa
corporum corpus non est pili urbis principalibus
multorum horum. et tunc non pertinet in pilis 2
surgit. tunc quia dicit in deo distinguit distribuit
pili pili placet. et forte tunc 1a materia 2
pertinet non illo horis sudis pilis et non
duo principalibus quod fiunt 2 in nullo a

N Con quod dicitur fuisse in libris abrahae si operam sibi non si rem seminalem si aut si dicitur quod dicitur fuit in
lumbis eius utrum non quia non fuit in libris dicit fuit deus ab aliquo descendente ab eo per nialem pragmo
ros et per decisionem non quia aliquid porro materie fuit in libris virgine fuit ni abraha sed quia aliquis descen
dens ab abraha si nialem pragmo gradiunt libris virgine per decisionem semine eo prius et augmentatur et quidem
eo alimento [illegible] autem fuit in eo per operam sibi quia non de eo in seminabat eius omnis aliquid per fuit ab
aliquo descendente de abraha nali pragmo pinta a pro libris virgine et non fuit in eo si rem seminalem quod per
non descendit ab eo per nialem pragmo fuit mater eius fuit si per ministerium spiritus sancti Ad 3 dicitur

÷ Ad 1mum pro mundi est et non est de vite
humane nec

÷ Et non intelligitur quod fuit in hoc universo 2
fuit quod nulla pars mundi horum venit et
fuerunt in illo horis si non alia et
minus fuit in venire

Dicit videtur dicendum quod nulla omnino materia quod fuit per se in tali homine quod totum totum suum resurgit in eo. Et non ita quod quod ibi aliquid sed non est possibile. Nec omnino alia ratione quam propter augmentationem. Et dicunt

QXE A

Ideo de statu animae aliquid resurrectione et post. Utrum anima separata habeat medium tam actualem quam apte habitualem illorum quorum non habet quidem habitum quod non actualem quam omnibus possibilibus intelligibilibus intelligit sine phantasmata. Si anima separata non sine phantasmata videtur quod non. Et quia anima beata habeat omnia quae sunt sua et alia et tractat. Quod de quarta causa dicunt quod si aliquid in nobis quod anima intellectiva est causa efficiens intellectus et illorum quorum est ad id quod requirit aliud. Si illud non habet omnia in anima separata videtur quod non. Et quia dicit quod est quod quod notitia intuitiva intellectiva in anima non supponit notitiam intuitivam sensitivam. Quod ubi deficit notitia sensitiva et intuitiva. Et probo quod non habet notitiam habitualem quia habitus corrumpitur per oblivionem et per infirmitatem quae non inducit mortem. Quod multo fortius per mortem quae est ultima corruptio. Et sicut sicut phy in de memoria et reminiscentia potest esse sensitiva. Quod ubi deficit sensus ubi deficit intellectus. Ad oppositum est lucis. Et filii Israel. Et recepisti bona in vita tua. Lazarus similiter mala. Quod primo videtur quod memoria tripliciter accipitur. Uno modo pro habitu inclinante ad actum aliquem intelligendi. Secundo modo pro actu et efficiens intellectus. Aliquando pro principio sufficiente ad actum intellectus intelligendum. Sicut per se necessarium a parte animae intellectivae. Sicut oculus sine al tertio modo. Quod accipitur pro principio declarato ad actum acquirendum quod ad actum primum ut praeexistens ut quod fortius quod in oculo.

Circa quam quaestionem primo per est quod videtur

memoria

memoria

:// Responsio patet quia potest anima et omnia potentiae sunt subjectae mutabilis et corporalis ad mutatio vel variatio applicandi non potest nisi patet ni fortius et fuerit quod aliquid qualitas applicationis est vere causa intellectus Confer

b primo videtur quod per quae anima remanent habitus hic quantum acquisitus quod separatione suam a corpore. Videtur anima separata habere illius habitus possit in eo actum intelligendi in quae potuit mediante illo habitu quod erat quidam. Quod videtur anima separata vel per species vel mediante aliquo in species ad hoc quod per in actum intelligendi quae dictum quia est ad primum ut praeiudicium est. Et mouebitur dua et volunt. Circa primum dicit quod habitus sic acquisitus manet in anima separata. Quod probatur quia melius quod corrumpitur minus per suum gradum. vel per corruptionem per phi. Sed id est corruptibilis secundum in anima separata quia ubi non habet gradum. Nec operatur quod est separatione habitus inducit quod id Nec corruptibilis vero. quia phus eius est in corruptibile.

Quantum per de hac ratione eius melius valet. quia sicut est et tale magis corruptionis offerta per substantiae corporis assumentis vel efficientis. Et admodum lumen in luna et in medio desinit esse non per corruptionem phi. Nec per inductionem gravis. Si solum per substantiae corporis assumentis. Quia solum id in ipse sensitiva est causa alia quae assumens habitum. quia aliquid in sensitiva est causa mediata habitus. Quia est causa actum quae est causa habitus. Et illa destructa tanquam causa assumentis destruitur habitus. Et dico quod per accidens non est quod habitus acquisitus manet in anima separata. Et ratio est quia aliquid corruptitur mediante alia et assumitur mediante eadem. Non potest eundem et habet magis per experientiam quod illae offerta remanent altera illorum corrupto. Si habitus dicitur in caeteris quoquo acquisitus habitus in intellectualibus corruptitur mediante dispositione corporalis vel et actus. Et ad hoc quod aliquid praedicare assumitur aliquid remanet determinata applicatio. et separatio in caeteris et ipsa desinente non potest homo intelligere vel

dormienby

patet q̃ corporeis partibus et finitis. et eodem modo
tamen actus quia habitus mediante tali
dispositione qualitatis. et quia ergo effectus ex
virtute passionis patet. et quia libro primo physicorum
medietate qui dicit quod longitudines et motus
per indivisibilia quibus arguitur divisibilia esse
totaliter continuari. Ergo dicit et predicta ma
nifesta. quia corrupta tali dispositione non
potest audiri quod ipsum et precedentia quibus
relictis remanent in anima. si in substantia
aliquid a corpore continuata illa disposito
et status ipsorum non habebunt et predicta. in aliquid
separata vel non. quia nullo potest esse et non
esse tamen dici habitus et habitus actus
primi in corpore manet in anima separata. 2 ad
hoc 2 quaestionis. quia et quidem actus et ha
bitus generantur corpus et qualitates quia
in corpore sufficiunt generationem et qualitates
habitus potest esse quoniam aliquo. si
contingit quoniam aliquo posito polo
mundi non esset corpus generationem
sufficiens ad actus quod habitus. quia ergo tali
dispositione potest aliquis habitus actus esse.
Ergo et ut dicit philosophus in tractatu de
quare nobis remanebit sed in relinquit.
Quarto et videtur dicere quod motum contra
dictum et et fecerunt et ut ad rationem in
ratione dicit quia et ordine quia habitus
non simpliciter in anima et status ipsorum si tali
gratia corporis. quod autem forte quidem per
ratione quidem. et in definitione illa qualitate
primum corporalis non videtur gratia ad quidem
non habitus interpretatur et volunt esse si in
quod posita sunt separata anima a corpore et
eadem ordine accidit dicere ad anima ad quidem
quod habitus non ordinatur in tali dispositione corporalis
non et simpliciter et illius qualitatis corporalis
et quia dicit non plus agitat quidem. si quia
quod ordinatur et non qualitatem habitus

in maneant

in anima quidem si tali qualitate. si in anima
separata ordinantur tales habitus qualitates
et in manent in anima separata. Ad primum
ad secundum dicit quod quia non
potest in actu actus intelligendi metu
illo habitus in quia potest quidem. Ad tertium
quia habitus generantur et actibus et et primi
libus actibus generantur plures habitus. in quo
2 actus intelligendi. ergo quia habitus et virtutis
actus intelligendi. quia aliquid quidem et in
quo aliquid quidem plurimum quam et et al
tei et actibus. Supposito ergo ad quod
et actus et fieri non et effectus vita ratione illo
quod illud in quidem et. si vis habi
tus quidem et quidem. Ad vero et actus
et effectus 2 habitus quia non po
et quia intelligere potentia ad actus si
cut intentat. si totum homo vitio
habitus obo pbi intentio in fantasmate
et alius pdictu non quia et separatus non quidem
et non quia habitus et si et actus non
permittit pbi obi in fantasmate requi
quia et separata non pt in actu actus sufficiens
potest quidem. Ad quarto non videtur quod obi
habitus causa potentiae et et 2 intelli
gere sufficiunt et intelligere ad actus.
et et habitus quod intellectus non habitus
habitus quod voluntatis quod intellectus non habitus
et quod habitus. si quia separata quia et
praeter potest habere actus et habitus quod
tot et illius actibus causa causae et ha
bitus actus in quia quidem et quae
effectus et intellectus. Ad primum quod quod
potest et contrarii. 2 et quia medium 2 et
causa intelligere potest quia quidem actus
notitia et separata. et illi et causa causae
et et quo habent effectus causae et obi
et quia et habitus actus quia separationem
sufficiat et intellectus ad actus causa causa

et ratione habitus acquisiti in ala gutta
sine aliquo obiecto suffiat et dicit
in ala separata inquirit ob. in se uel in
se repentante. Dicit ipse doctor alibi
negat dicit talem species quibus ad sp.
sic et ponat ta. Ho. non videt non. tale
q angelo sufficit habitus ad mte. sed
od species quae ale separate. sed primo quc
id angelo p ad. go hor. dicit quemdm ale
separate. Ho. p ponat species in ala separata
cadit ratione potest poni in mtelligi q
illuc. qd tamen ipse negat. Ho. Dico
q ala separata per medianibus actibus non
tricit intuitiuam post cognitione eius
res acquirit. 2o quia ipsa separata per
illo habitu per acquisito et tales actus
3o quia separata per eos 2o habitu per
acquisito in esse et remanere in ala se
parata. Primo dico et pbo quod separata
per habet notitiam intuitiuam rerum et me
dianibus illis notitia abstractiua quae
generatiua habitus. go potest notitia
talem habitum habitualem medianibus
actibus acquirere. quia manifesta est. et dicit
pbat quia in 2o de angelis et cod modo
per pbat hic. et posito actuo sufficienti
apprehendo et non impedito et passiuo
primitus uel per effectu uel pene non est
negare posse ipsum. nisi ratione uel expere
ia per in oppositum. si dicit et id mtel
lectus est causa effectiua sufficiens ad
producendum et non impeditiua notitie
intuitiue et ala separata. et intuitiua
sufficit. go ala separata potest habere in
tellectum intuitiuam de tali re. Ho. dicit
per q illud agens non est natum agere in illud
passum. quia vnum est causa alium. Dicit
quando aliqua actiua per cum causa rationis in
pagendo videtur q omne actiuum respectu
vnius est actiuum respectu alterius. si obiicit
et est cum causa rationis in agendo in an
gelum et in animam separatam. et angelus

et ala separata sunt cum causa rationis et
ad actione et passione. per videtur
quod per agere et pati et aliud go non
o. et in angelo agere in causet
intuitiuam ut pbatur et in sed. cadit
ratione capabit in ala separata. Ho. ea
per ob. non potest agere in alia hor
et. quia cap. non potest agere in sp.
aut q ala separata a ma. 2 q quod non
habet debitum modum expendi per agat
uel patiat. si quotiens ipse videtur q et
angelo equaliter. et tamen non impedi
ut actione ag. Dicit q ala separata non
est receptiua notitie intuitiue. Contra
non anima mea est receptiua notitiei
intuitie ala separata quia gutta. sed ala
gutta intelligit ipsa obiecta et intuitie
go. Ne autem ipsa omnio nouia videa
tur addunt verba doctoris subtilis hic
posita. Et est per in qd. q. 1. Ho. di. 24 q. 1. et
q in intellectu est media et actiua rerum
di. qui dicit. suppositum est q intellig
non in approprat obiecta q qd non est de in
intellectione obiectiua, de qua est pbl.
q illa polet intuitiua sed est in qd intuitiua
nosset illa q cum ipsa gnosset. et primo
et superior cognoscitiua in cod gnosset
illud qd infeior. et cum q gnosset
separationes. et cum q pbat et hor q q
gnosset species contingentes rerum et est
prologiat formas species. et prologiat in
est intellectus. Illaec ad rem rerum est
de obiecto et intellectus cognoscit subia
cens, existens sub qua gnosset a p
su. requirit q intellectus possit exiri
ab q diuersis principiis ad reductione
per est fere tempus et habet actum per
tempus. 2o breuius est reordat cognoscit ob.
in potest media species reordat. quia
est q actum quae est premissum obiectum et
nosse intellectiue q est et ita reordat
per quod fiunt. Et est reordat multorum

p. 1. q.

Ho. q. pri

p. euidens

c. actiua

dependentis cognitionis quod non est perfecta et
intuitiva. ut patet de volitionibus et in-
tellectionibus preteritis. et probat quod talium recor-
datur homo. et hoc aliquo sensu [illegible]
[illegible] per [illegible] recordatio est cognitio obiecti
quod intuitive cognitum a potentia recordante.
quod [illegible] nulla recordatio competit ad
intellectum [illegible] abstractive intel-
ligentis [illegible] intuitive intelli-
gentis [illegible]
intuitivam [illegible] hoc est [illegible]
habere ab eo libro [illegible] in prologo [illegible]
de [illegible] ubi dicit [illegible] videtur [illegible]
[illegible] intelligentis [illegible]
[illegible] primo quidem [illegible]
illa [illegible] primo [illegible] generalis [illegible]
[illegible] intuitionem [illegible]
[illegible] est [illegible]
[illegible] recitatio [illegible]
[illegible] expresse concedit
notitiam intuitivam in intellectu [illegible]
quorum est memoria. [illegible] dicitur [illegible]
[illegible] dicit
quod nullus [illegible]
[illegible] ab illis [illegible] materialibus sed memoria in-
tellectus nostri [illegible] et fan-
tasma. [illegible] aliquid [illegible]
singularis ad fantasmata [illegible]
illud singulare intuitive. [illegible]
[illegible] cognitione intuitiva [illegible]
separata habet notitiam abstractivam [illegible]
[illegible] sufficienter [illegible]
illa notitia abstractiva [illegible]
in anima separata patet [illegible]
et 3a patet [illegible] habitus acquisitus
in anima separata [illegible] separatione quod
[illegible] sufficienter inclinat [illegible]
intellectum ad actum [illegible] quo
[illegible] etc.

Circa 3m articulum principalem de memo-
ria ~~[illegible]~~ dicitur [illegible] memoria

[illegible] de ratione [illegible] obiectum [illegible]
[illegible] ut [illegible] non est [illegible]
[illegible] que est apprehensiva [illegible]
[illegible] et [illegible] ut [illegible]
[illegible] intellectus est [illegible]
[illegible] et hoc videtur [illegible]
de memoria et [illegible]
[illegible] intellectuali [illegible]
[illegible] multis aliorum [illegible]
[illegible] memoria [illegible]
[illegible] quid est et fantasia [illegible]
memoria et [illegible] quare et fantasia.
[illegible] fantasia [illegible]
[illegible] opinio [illegible] dico [illegible]
quod memoria [illegible] et aliud quod
non est in parte intellectiva. [illegible]
[illegible] est [illegible] futuri vel
opinio. [illegible] memoria
[illegible] et opinio [illegible] in intellectu [illegible]
[illegible] memoria [illegible] intellectus [illegible]
[illegible] sub ratione [illegible]
sub ratione [illegible] ad memoriam [illegible]
[illegible] memoria
[illegible] adducta non concludit [illegible]
[illegible] singularis [illegible] intellectus.
[illegible] singularis [illegible]
[illegible] est quid est actus recor-
dandi. et dico quod actus iste recordandi est
[illegible] actus precedentis et [illegible]
[illegible] actus precedens [illegible]
[illegible] aliquis
potest recordari [illegible]
[illegible] non est [illegible]
ad [illegible] actus que est obiectum ac-
tus recordandi [illegible] precedens actus recor-
dandi [illegible]
recordatione [illegible] duo actus [illegible]
[illegible] actus precedens [illegible] actus
recordativus. [illegible] est actus recordativus quo
apprehenditur [illegible] actus sive manet [illegible]
actus sive non [illegible] actus est
[illegible] dico
quod ad actum recordandi [illegible]
[illegible] actus quod
[illegible] recordativus [illegible] quod est actus
recordandi ~~[illegible]~~

+ Occham li. 3 di. 12 q. 3 in solutione questionis idem sentit [illegible] aliqui dicunt quod [illegible] vim [illegible]

+

.m.2°

Occham li. 3. di. 15. q. 3. Utrum anima Christi noverit omnia in verbo [illegible]. In sola questione dicit sic. Dico quod notitia intuitiva vel est perfecta qualis est de obiecto ut presentialiter existit vel imperfecta qualis est opinio de futuro vel memoria de preterito. Et post dicit quod ista intuitiva imperfecta derelinquitur ex intuitiva perfecta. Et ita patet quod non derelinquitur opinio de futuro nisi mediante memoria de preterito. Ergo iste patet etc.

puta quod hec vidi vel audivi quod aliter non g[illegible]
a se vel opinione. Sed est propter propositum solvere
3 difficultates prima est dicendum causa ipsius actus
recordandi sunt aliqua res extra animam vel
libet sunt anima vel aliquid in anima. 2a quod dicendum actus
recordationis sunt complexus vel incomplexus. 3a quod
potentia elicit actus recordandi. Circa primam ad
primum dico quod [illegible] intelligitur per [illegible] nichil
extra animam est causa respectu actus illius
recordationis. quod probatur quia illud quo
posito vel non posito [illegible] potest poni
effectus naturaliter. illud non videtur esse
causa illius effectus. sed positis rebus extra
vel destructis nichilominus potest poni actus
recordandi ergo etc. Secundo dico quod causa actus
recordandi est aliquid existens in anima. quia ha-
bitus generatus ex actibus ab illis qui ac-
tus sunt obiecta partialia habitus recordan-
di. et intellectus et deus. et ista sufficiunt
sive res sit sive non sit. Quod autem habitus
generetur patet quia sicut supra dictum est [illegible]
est in anima [illegible] actus habitus vel passio
[illegible] consequentes actus. puta delectationis
[illegible]. sed nec actus nec passio est causa
recordandi. quia actus recordandi habitus
esse quando [illegible] est. et illud quod
non est causa et non potest. Sed dico quod [illegible]
actus vel alterius est causa principalis ac-
tus recordandi. Contra dicta arguitur [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] difficultatem [illegible]
sed actus [illegible] recipit et generat per
recordandi [illegible] non hoc [illegible] vel illud. [illegible]
Tertia conclusio [illegible] posset fieri a deo in
intellectu [illegible] actu intellectus.
et hoc proposito non [illegible] actum recordan-
di. quia ille est respectu actus recordandi [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] obiectum partialis [illegible]
per naturaliter [illegible]. Circa [illegible]
[illegible] difficultate dico quod licet actus sit in
se unus et simplex. tamen dicitur actus comple-
xus et non incomplexus. quod probatur. quia [illegible]

[left margin:] aliter
[left margin:] recordandi

[illegible] incomplexus non [illegible] duplex ac-
tus in genere. scilicet [illegible] et abstractivus
~~[illegible]~~ quorum neuter est actus recordandi.
[illegible] non [illegible] plures actus incomplexi [illegible]
[illegible] actus recordandi sunt actus complexus
Tertia [illegible] complexus [illegible] ad [illegible]
actus recordandi [illegible] vel probatur [illegible] actus re-
cordandi [illegible] obiectum immediatum [illegible]
[illegible] actus [illegible] ut [illegible] est [illegible]
[illegible] sed [illegible] non [illegible]
nisi mediante verbo copulante sive
[illegible] complexio quia [illegible]
[illegible] quedam complexio [illegible]
actus recordandi [illegible] obiectum [illegible]
vidi hec. audivi hec. [illegible] hoc [illegible]
complexa [illegible] dico quod actus recordandi
[illegible] duplex obiectum scilicet partiale et totale. partiale
[illegible] actus recordandi [illegible] actus
[illegible] vel abstractivus in [illegible] vel in
[illegible] vel appetendi in voluntate
vel in appetitu sensitivo. Ideo [illegible] obiectum partiale
immediatum est actus alterius a recordante.
puta actus legendi vel disputandi vel
[illegible] alterius hominis. quia de talibus [illegible]
recordor [illegible] quatenus me recordor audivisse
vel vidisse talia [illegible] actus [illegible]
quo [illegible] recordamur aliquid [illegible]
actus disputandi legendi [illegible] obiectum [illegible]
totale respectu actus recordandi est quoddam
complexum. puta [illegible] est [illegible] recor-
dans [illegible] obiecto partiali. [illegible]
[illegible] significante vel [illegible]
puta ista hec audivi hec vidi. hec audi-
vi a [illegible] et actus [illegible] ad [illegible]
[illegible] est actus recordandi. [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] *[right margin:]* [illegible] dicitur non in hec actu recordandi [illegible]
[illegible] ubi actus recordandi [illegible]
sed ubi actus alterius est aliud [illegible] recorda-
[illegible] in scolis disputasse et
[illegible] respectu talium complexorum [illegible]
[illegible] sed illa [illegible] alia qua
[illegible] recordamur [illegible]
[illegible] actibus [illegible] melius ac
~~[illegible]~~ [illegible] ad actum recordandi

respectu alicuius primi actus, ita quod actus intelligendi, et habitus et cognitio inclinat
eius mediante ad diversos actus eundem
respectu alterius applicari. Et quo actus intelligendi
dicitur esse aliquid obiectum, magis respectu illius
applicari in quo ponitur ad obiectum quae fiat
ipse primus qui. Quod est obiectum intelligendi
et ille in actu terminatur ad aliud applicatum
non directe actus intelligendi. Si notitia eu
dem sequitur ex actu intelligendi. Quod habet
unum actum terminatum ad hoc applicatum audiendi
praecipue tunc disputat. Aliud terminatum
ad hoc applicatum cum quod in disputando tri
bus vel sedet in cathedra. Prima quidem
est quae intelligitur. 2a vero cum eundem
sequitur ex notitia intelligendi. Et non ex
notitia unde audiendi quod non clamant
in quo audiunt quod tunc disputat et clamat
et tunc vera cum sit hoc potest dici ad ipsum
vel si vere notitia dicatur intelligendi tunc
oportet distinguere de duplici intelligendi.
Una 2 modo est respectu actus intelligendi sed
respectu obiecti specialis et illa 2 modo intel
ligendi. Alia 2 modo est respectu alterius et illa
non est modo intelligendi. Ad tertia
dicendum quod media duplicat ar
gumentum. Uno modo quod habente aliquem ha
bitum vel qualitate deliberatum ex actu speci
to. Verum est quod ex potentia in aliquid q
plenum actu et cum 2 modo ex actu speci
to. Quia quidem actus speciem aliquid sequi
ad quod ex quo non oriatur ex sed actus
puta obiectum. Alio modo accipitur ex potentia
quod est in actu intelligendi secundum dictum me
diate actu genito ex actibus speciebus non
quidem genus. Puta ex visu intellectus unc
tum audiendi hoc vel videt hoc. Quod
visus et similibus generat aliquem habitum ab
habitum genito ex actibus applicatis intu
itivis et abstractivis et mediante tali
habitu consequitur notitia eundem ex-

ex actuum intelligendi quod hoc videt 2 ho
audium. Et ideo est quod habitus semper
inclinat ad actum applicabilis ex quo
habitus generatur. Quod autem actus applicabilis et inapplicabilis
non sunt plures nec cum 2 habi
tus generati ex actu in applicato non in
clinat ad actum applicatum. Primo accipiendo
de medium dicunt quod media sunt in ter
tia et intellectiva. Quod dicunt quod
dicitur delinquitur aliqua qualitas
mediante qua quod in aliquid actum in quo
non potuit. Et in actu plenum hoc actum
sed alia diffusa habitus est quod de speciebus
Secundo loquendo de mania dicunt tertium
quod in parte septima intellectiva. Si ad ita
dicunt quod in parte septima. Quod habet quod
illa potest quod est quod actus sunt ex speci
ei vel pressione habitus media dicitur
fundit intelligi et hoc. Et hoc quod in tunc
audiendi actus sunt et habitus quod oportet
audiendi quod actus sunt et illo audiendi applicatum
et habitus habitus inclinat audiendi
ad quod quod quod actus sunt. 2 illi
2 actus intelligendi. Et tertia sunt species
dicitur de species. et primo et species sunt
et media intentiones. Si intelligi species
quae ut quae. sunt ut sunt. vel species
et species. Si ad illam media dicta
hoc in hoc formatur quod est species et de
media et sunt ubi dicit. sunt species accu
tibus et sensibus et sensibus habentur tunc
media. Et angeli duobus corpo
ribus sunt. 2 hoc quidem quod dicitur et speculatur
aliquid sunt. illes quod aliquid audiunt
et videt. Secundo quaerendum. oportet ad
hoc illum medium agere sicut dicit
ad quod hoc sicut audiunt aut sicut aut
intellectus. Sed dicunt quod in parte septima
non 2 quod media dicta. Et quod med
ia intelligitur quod dicitur species. Si
nulla species capitur dicunt actum i-

Nec 2 media dicit et quod 2 intelligitur non sunt omnes inter Deum et deos

applicatum ex
habitus et
habitus

Tertia omnis res exprimit explicatum pro
obiecto. Si actus intellendi exprimit aliquid id
est extraneum est. Ergo aliquibus ac
tibus exprimit aliquid ab habitu distinctum
naturaliter et in re illo. Sed illud distinctum inter
ipsum obiectum. Ille actus est explicabilis et intel
ligibilis et potest habere aliquid in se ob
iectum. Si illud dicitur est primum ut p
tertium et secundum obiectum intendendum. Quarta
ratio illius explicit est aliquid distinctum in
se et in intellectum fabricante talem
distinctionem. Tertia ratio omnis est
vel illud quod praecedit est. Quia nec tem
aeternum patet in
durtione. Tertia tempus dicit affirmationes
et negationes quae non possunt applicari
sub aliquo tempore. Si tempus appre
hendit ab intellectu intellendi. Ergo actus
intellendi non est actus potentiae sensitive
Sed actus intellendi non est quia
operationes aliquae tempus dicunt. Nec intellectus
quia non per se aliquid habet in
tuitum actus. Quia actus non videtur praeter
omnem sensum, intellectus Ergo intellectus non
di per salutem quia tempus non est explicatum.
Et possit habere actus intellendi pos
set tunc explicare se sicut actus suus. Et
est salutem sicut tamen videtur quia intellectus
et obiectum sicut intellectus non est ob
iectum aliquid sicut operationes. Et obiectum oppo
nitur ei sicut se prima habet generationem
seu creationem intellectum. Et ita gratia
ducta sit aliqua dubia. Primum de corpore
habitus quia videtur quod aliquis corrumpitur
aliquo quod corrumpatur subiecti vel
durationem gratiae vel substractione corpo
quantum. Quia potest corrumpi longo
tempore sicut aliquis per oblivionem aliquem actum
quem aliquis fecit propter defectum actus
Et Dubium est quomodo quantum
ad per ista aquae. Utrum sit
omnis naturalium materialium vel materialium sit malum
tamen Et de hoc quod dicit de habitu no
tione utrum sit habere notitia abs
tracta. Quia videtur sequitur quod esset duo actus
actus est intellectus. Ergo est falsum
falsitas quia quia quidem sub aliquo
genere sicut propria quia sub aliquo
species formae sunt impossibilibus
gratiae. Ad secundum aliquid est impossi
bilis. Et ipse opinio videtur sub genere non ipsum met
tae et sunt gratiae secundum omnes quod
secundum notitiae dicitur sunt gratiae Tertia
ratio theologiae dicit gratiam plura sicut vomit
vel tunc intelligit Et dicit quod intellectus
est quod possibile est pluria sicut et vinum
intelligit. Non intellectus simplicem quod
ubi gustus totaliter gustus. Ergo si tota ca
vitas ad diversitatem actus non propter gustus
ad diversitatem aliquid Et Quare dicit dicit ar
tem intendendi vel aliquid actus sicut pos
sit simplicem actus finem vel amorem
exprimit aliud actus Et Quidem Dubium est quod
videtur quod habitus genitus ex illo actu ge
obiectum quale actus intendendi possit ex
gustum diversitatem. Et actus intendi. Quia omnis habitus
generatur ex actibus similibus illi ad quos
diversitatem. Si habitus generatur ex habitu
intendendi inclinat ad actum explicandum. Ergo non
generatur ex habitu nec ex actu
explicato Tertia finis actus intendi non fiat
mediate ab habitu explicato quia est si
mus. Nec ab habitu in explicato quia in explicat
vel non inclinat immediate ad actum
explicandum Et quaeritur quibus quibus
vel propter causa actus intendendi explicat
quomodo de habitu. Quia habitus exprimit in
ducit ad oculum differentiam temporis sed
sed ipsum Et Ipsum habitum potest
deo causare dicit oculum actum intelligendi

qui aliquis sunt propter defectum actus

Et ipsum

quia gratia quae
gredit in sicut ne
gat in intelligere
Et si gredat quia pe
ria intelligere sicut
negat hoc ab in
telligere Et
Ad quod intellectio unius impe
dit ut intellectum aliquid et
non potest esse stare

A.B. necessario

sicut speciei quo non inclinat ad aliquid actum
intelligendi, sed ¶ Circa quod dubium quod
duplex actus intellectus, scilicet simplicis intuitus vel abstractus.
¶ Ad 1 dubium quod videtur quod actus intellectus
non sit angelicus. Quia si sit, actus intellectus
sit anima, cum sit quidam angelicus. Sed
audiens sicut quidam angelicus esset
audiens motum, vel omne vel aliquo sit audiens
angelicus, cum angelus et natura eius intuitus
sit ipse, quia sicut audiens). Si obiicitur
Damascenus non simplicem notum sunt omne vel
aliquo genere. ¶ Sed ita quod intellectus et quod
tale obiectum non dicitur actus angelicus. ¶ Sed contra
Dionysius 2 videtur quod omnia quinque dicta
sint virtutes septem. Quia haec sunt quinque
angelorum cum sine vobis dicit quinque habitus aut
habitus quod omnia. et quinque habitus non. Hic et
dicit quod quinque methae quia sapientia
habitus quod omnia non quinque habitus vel quinque
sapientia. Hoc quod alia prudentia alia vel
disciplina non potest habere omnia. ¶ Et de
omnia et indagatio omnia vel quod in primo
septimo hoc quod sit. ¶ Et ita est quod
de brutis quae habent actus prudentiae et
prudentiae. quia cito ipse operantur et cito loquuntur
ut faciunt. Similiter quod de vindicta et in
prudentia et sapientia et arte. Similiter quod de suis
qui dicunt se audivisse et non audivisse et
tamen non habent usum rationis. Quo habet sensus
tuta omnia. Sed quia videtur ad oppositum
obiectum. Sed quia videtur ad oppositum obiectum quod
quod videtur et audiens.
Sed habet indicium quod difficet ab actu
applicatione. Ergo habet indicium rationis
indumpta. ¶ Sed 2a ratio non est propter quod
dicit quod non potest applicare aliquid angelicum
quia potest fingere modo antecedentium. ut patet de
magnitudine. Sed ad ... quod ... quod
possibile non est in actu in actu vel quod
dicit 2o de anima. Ergo distinguit lumen

et tenebra. et primo de anima. Sed ... in
dicit sin et obliquum. Sed quod ... non potest
applicare tempus. Non videtur quod ... de
motu et tempus. Quia quod ... aliud tempus
fuit et in quo. Hic sola animalium mo
vantur et in quo sequitur. ¶ Ad primum quod obiicitur
aliquibus non est motus. ¶ Ad primum quod
dicit quod angelus non assignat quod definit esse
sed actu Dei. et ita fuit responsum. Alius
potest dicere quod et actibus mentis fiunt
rempta aliquae qualitates in mente et volun
tate. Sicut potest videri quod actus quinque de
sensibus passionibus apprehensis septem moderat
actus intellectus et volendi. Et hoc quod
voluntas suspendit actus mentis ipsum da
lud quod est ad alia alia et voluntas ut
dicit vel aliquid tale. ita quod et fiunt in
tellectione et voluntate potest quaeri et an
gelica aliquae qualitates relinquuntur quae
assuetae habitus in mente et voluntate.
Sicut quod fiunt per abscissionem due partes albedo
ad corpus. et idem ad recuperationem aliquid
licitae relinquuntur sequuntur recuperatio
habitus in alia. Illa ... qualitates relin
quuntur per actione ... ad quae
quae agunt in corpus alterando disponendo
in modo sicut clementia et alia corpora inferior
dicitur quod actione recuperantur qualitates a
corporalibus quae non augent quae fiunt in actu
in mente et voluntate. et hoc videtur de
claro quod recuperatio habitus in mente
et voluntate per recuperationem actuum de
corporibus per oblivionem ¶ Ad 2um dubium dicitur
aliquid separata potest aliquid nominari tamen ut
lud quod in materialibus. et hoc naturali
sicut angelus. et dicitur quod idem de anima se
parata per quod sicut dictum de angelo in
2o tamen gubernatione Dei in quantum non
potest acquirere naturalem quia in actu videndi
potest solum Deus cognoscere. ¶ Et Dionysius quod Deus
cognoscit se sicut obiectum intellectus separatum sicut

notum.

Sphaera

Nihil corporis fuit Deus aut
memoriam ab ipso divisio ad
... et ... et ... et in ipso mensuram et ... aliquid
praeparant infinita ... n...

Si aliquid sit disciplina

sentimus

videtur ... carne distere sluggre ... sicut

Ad primum dicitur

Ad ... dicitur

albedo omodo se oddit tuc ut dicit pos
sit talis in intellectu aliquem actum cui
deus obiecte propter quod ordinat se de
us intellectum quasto et separato quia sin
tremary quia non aliter quam quam
alicui. vnde dicit quod magnitudo de ostensione dei quod de aliis obiectis. quia tota
obiecta si sint quidem potentie quoscitive
et non sint impedimentum possunt naturaliter
quoscere sine sint materialia sed in materia
quia non est in potestate corporis quoscere
nec non quoscere. si deus quidem sit p
sens alicui potest immediate non
in potestate sua videre et non videre
quia si velit videre videt. et oddit. et
si non. non. et tota causa est quia deus od
di voluntati non est impedimentum videre a
voluntate quia cupio totaliter ordinatur a
deo. Nec per aliquam creaturam in cupio
nec fiunt nec naturaliter nec a quo

Ad 3m dico quod duo actus intelligendi
quod sit ex intentu. et ad probationem
dico quod quod aliquis species extreme sunt
in propinquis deus mutuo medie quae sunt in
propinquis. si notitia intuitiua et ab
stractiua non sunt quae species medie mu
notiuae aliquis. opinatiuus et ciu non est
ad opinatiuum Ad aliud dico quod patet ubi
ubi plus potest difficile ad unum actum sine
di et intelligendi. et sine possit plus
intelligere tunc vnum gratis. Ad probationem
dico quod assumptum est falsum si intent
quod licet quantum ad bona possit plus
sine et tunc vnum intelligere. quo sine et
intelligere dicitur et quia quo quantum
plus intelligere tunc vnum sine. quo dicit

Ad aliud dico quod intellectus totaliter quia
quod duplicat vnum quod totaliter quia
quod nulla pars eius quia et manet
quod est quia simpliciter est non habet partes
Aliquo quod per quia dicitur vel quod
ceteris aliud est non totaliter quia

sine quod nulla eius pars manet. quia sit non
gradus quod deus non possit sit quod duo
actus intelligendi et volendi. quia est
quod

Ad aliud dico quod aliquis intel
lectus omnis intellectus alicui sit intellectus
omnis separatus impedit intellectum ne alte
cui. aliquis ergo sit intellectus a dis
cretus intellectus. sit intellectus omnis a odia
et ad applicandum. tunc possit sit ad nec
ma impedit aliam Ad quod dubium dico
quod naturaliter actus credendi mutatur per
suppt actus intellectus. hic aliud sicut pos
sit quod sicut deus. quia actus credendi non
quod est simpliciter naturalis sine primo actu

Ad quod dico quod habitus gratiae et actus ge
neratur spiritus. non multum aliquis habitus
cum quibus coniunguntur generaliter ad actus credendi et patet ii sicut aliqui habitus applicari ad mutuant ad illa actum ipse credendi

immediate nec habet aliud actus sed per
predicit. habitus non applicari non mutuant ad
actus applicandi cum ante. puta ad actus
credendi. si tunc immediate actus quo. et quod
dicit quod habitus mutuant ad actus plus
quam credere est si ordo tunc ad illos sed
et ad alios applicari. quia quia mediate. sed
forte immediate non mutuant non ad actus
plus. et non habitus non applicari non mu
tuant ad actus applicandi. si ad actus non quod
immediate. et ad actus applicandi immediate

Ad aliud rationem quod aliud dicunt dico quod pigar
tus credendi carpit ab habitu quo dicitur
et non applicandi immediate habitus. tunc quo
quod actus credendi sit si est obiectum quale
actus credendi non potest credere
illud actus non applicandi immediate habitus non
plus. si et ad actus dicunt non quo app
hendit illud actus et a non quo cuiusdam
affectus huius applicare ipse actus quia. et et
ipse actus generatur habitus applicandi mutuant
immediate ad actus credendi plus non
ipse patet quia ad principale obiectum quo
est actus credendi. non mutatur credere
ipse quod non mutatur species habitus Ad

nalter actus quia illi actus videdi cum deus possit nalter esse

f. cognitiuus

opponunt.

"impedit

"sicut

"mere

"totaliter

"ordinatus

quod

Ad secundum dicendum quod licet quilibet motus
hiatus congruens equaliter respiratio
differens non tempus prius precedens sed tamen
habitus congruus quem desinit et incipit
quibus. Ad tertium dicendum quod actus alle inclinatur ad dar
tum secundum genus proprium tempus. actus
secundum quid precedunt tempus. sed non actus sed
plus quam habitus inclinat ad aliud
actum prius tempore. Ad quartum dicendum
quod deus posset creare habitum inclinantem
se immediate ad actum secundum cum eo
actum supponendo. et tunc inclinaret ad actum
secundum sed non inclinat ad actum sine
actu qui non fuit precedens. si ergo non sit
Ad quintum dubium dicendum quod actus secundum ab
stractum quam sit congruus actus. quam sit abstractum et non concretum. Ad aliud dicendum quod id
congruum sit eundem motum. et dicendum quia mo
tus sit eundem quamvis omnes eundem
affectum habent congruum habent videlicet augmentum
et motus sed diversum tamen. et
tunc sed diversum sit. sicut albi patet quod
dicit affirmando affirmatio. et affirmatio sit illa motus
qua motus eundem motum habet quod illud actus
sit actus a habitu sit habitus congruus congruus
inclinans generalis ad actum secundum. Ad
finem mediante qua motus mediat cum secundum
quod illud actus fuit. et mutatio affirmatio quam
est mutatio affirmatio. tunc dicendum quod motus cui
dam habitui congruus congruum est motus in
mutatio affirmatio tamen. sed non proprium eum
congruum mutatio affirmatio. Ad aliud dicendum quod
licet homines per vitam in loquendo proferent
sit obiectum secundum non id non sit quod obiectum.
sicut tale congruum talis actus fuit. homo audit.
homo audiens. ubi fuit tunc. Ad aliud dicendum quod
brutum et pars sensitiva homo sit media quod
sed proprium dicta sensitiva immissa in prima sensitiva.
si non sit ibi media dicta sed congruum
sit dictum. Ad hoc quod ad ens autoritatis
quod in secundo quod methaphisice in de media

secundum quod intelligitur de media quod et sed
dicta. quia est actibus talium aliquid habitus
congruum quem inclinat intellectum ad applicandum
congruum quod quod sensibile et sensibile aliquid appli
candum debet. quia in quinto sensu aliquid quidem
actus tunc fuerunt. Ad secundum dicendum quod est prudentia
de prudentia et prudentia formae et prudentia
symmetrie et causa. quia quod habitus congruus gradus
et actibus precedentibus inclinant aliquid ad
aliquid familiarem ad applicandum causa congruum
quod quod apprehendebant. quia formae ap
prehendunt lorum. et causa apprehendunt utrum
necessarium in esse dicunt habitus apprehendere in
clinantes familiarem aliquid ad applicandum causa quod
tales greptis apprehensionibus congruos quod
in facit prius si habent habitus congruos. sed
alii habitus equivalent fuit applicari. quia
tamen possit fiat brutis mediantibus aliis
habitibus prius mediantibus in applicatis. Ad
aliud de finibus dicendum sed habet actum
applicandum in parte septima timendum. et alia
quia. si in actu congruos comparatos et
habitibus congruis ordinatis quod quod audiendum
vel videndum. Nunc illud quod non habet ad
in nunc. Nunc ergo de prima quod fuit
in nullum actum applicandum. Ad aliud
dicendum quod secundum sensibilem quod quod
ab ipso sensibilibus quoque sensibilem. licet a sensibus
superioribus sunt sensibilem. vel ab intellectum
et per intellectum ipsum. Ad aliud dicendum quod
septima in audiendum quia in brutis quoque
fatuis. quia audiant non sonum et quod
dicta. si in habet actum audiendi distinctum
ab oculis apprehensibus congruos sed
in. quia illis actus precedunt in applicandum
formarum quia quales sed in parte septima
quae tales non sed quia non fuit. quia al
bi. si illi habent applicari aliquid ens ar
habent sonum applicari quia ad quia et
tertia. Ad aliud de principio non quia

quod apprehendit in complexo quod aequaliter
notitiis complexis [illegible] ad opus et [illegible]
imaginativa per mediantibus apprehensivis
habitibus potest apprehendere certis modis aurea
per unum montem, et quod aliud aurum et hoc est
imaginari montem aureum habere potest actum
imaginandi respectu montis aurei et respectu
aurei. Sed hoc potest per unum actum sive per plures non
est curandum quod probabiliter dici. Ad aliud
dico quod tam lumine quam etiam potest [illegible]
[illegible] a parte et ab [illegible] [illegible]
potest cognosci a parte sed tamen ab intellectu et hoc
est distinguendum. Ad aliud dico quod talia animalia
sola mediante quibus possunt generari
habitus tales inclinantes fantastica ad ap-
prehendendum eam in absentia quod prius praesentialiter
apprehendebant, et potest quod [illegible] et alia
non. Et ideo animalia quod non imaginatur
in praesentia rei non habet [illegible] quia
eis non possunt tales habitus generari. Ad
primum principale dico quod [illegible] pro statu isto
intellectus non intelligit nisi per conversionem ad fan-
tasmata. Et hoc fuit propter peccatum quia Deus non
vult concurrere ad actum intelligendi nisi co-
existente actu fantasiandi. Tamen in anima
separata non valet quia tunc sufficit sola species
sufficienter ad actum et Deus vult concurrere
tali actui. Ad aliud potest dici quod [illegible] Deus
non vult concurrere ad actum [illegible]
[illegible] vel dato quod potest tunc Deus suspendit
activitatem actus respectu speciei sicut patet de
[illegible]. Ad aliud patet per praedicta. Ad aliud dico
quod licet anima intellectiva intuitiva [illegible]
ponat sententiam pro statu isto non
tamen sic illam causam [illegible]. Ad aliud
dico quod [illegible] non valet quia Deus non potest
conservare habitum in anima [illegible]
conservare quod [illegible] [illegible]
[illegible] conservat habitum sine tali qualitate
[illegible]
[illegible]

Ad aliud patet ex praedictis. **Q. XII**

A **U**trum quilibet videns
divinam essentiam necessario
comprehendat Trinitatem et omnes
creaturas. Quod sic probatur: quia si comprehendat
Trinitatem, quia perfectio [illegible]
vel simpliciter aut totaliter cognoscit aut
ignorat. [illegible] simplex et si
totaliter cognoscit comprehendit. Item probatur
quod comprehendit creaturas [illegible]
[illegible] nescitur ubi videtur omnia sciunt
quid nihil latet [illegible] videntem [illegible]
Ad oppositum quod non comprehendat Trinitatem probatur: quia cognitio comprehensiva est perfectissima. Sed nulla cognitio intellectus creati est
[illegible] perfectissima, quia talis est solum
cognitio divina. Item probatur quod non comprehendat
creaturas omnes, quia angeli [illegible]
Circa istam quaestionem procedam:
primo videndum qualiter [illegible]
videns illam essentiam comprehendit eam. 2o utrum
eadem visione videat essentiam divinam et
creaturas. 3o utrum una creatura possit videre
Deum plus alia. 4to utrum potest videns comprehendere
creaturas. [illegible] dubia et
solventur. Circa primum dico quod comprehendere accipitur
multipliciter. Uno modo quando aliquid videtur [illegible]
nihil eius latet. Et potest comprehendere quantum est
videre. 2o accipitur quando aliquis totum videt [illegible]
[illegible] difficultate [illegible] 3o
quando aliquis cognoscit [illegible]
[illegible] 4to [illegible]
[illegible] ad alias intellectiones [illegible]
ad alias [illegible]. Ad propositum dico quod videns
essentiam divinam comprehendit eam primo modo, quia
videns videt totum, quia non [illegible]
aliqua potest latere et aliqua patere. Secundo modo non
comprehendit [illegible]
possit distingui quia simplex est [illegible]
[illegible] vel nihil. 3o non potest videre seu com-
prehendere [illegible] creata est.
Comprehensio [illegible]
[illegible] videns divinam essentiam comprehendit ut
non comprehendat.

Margin notes: [illegible] — ad [illegible] — non — comprehende — Tercio quando aliquid videtur [illegible] qua videri potest — [illegible]

3 art 1

2 art 1

2 simplicioi

Sed ut ipsum. aut cum nomen apparet sic ho
mo per se. quia creatura vera non est. po
nunt. Sed non per transire rationem ra
tionis sic doctores. Sed ita dicit in
actu intellectus et obiectum sed cum sit
sed sed sed nomen et intuitum adventus ab
eius intuitu adventus non est. Sed
adventus sit quidam absolutus sicut in
est posset alicui adventus de nouo
sit quidam alicui absolutus sicut doctor
in se sed quidam aliquid ab
solutum. Sed nomen actu sed sed actu
amor et aliquid ut primum primum et primum
sed obiectum primum sed actu odiendum primum.
sed amat et obiectum hoc est quod actus amo
ris. Ergo ergo et probatur quod vel ipsa
diuina diuina non per ipsum sed per opus.
quia rosa res non dicit in nouum ipsum
sed alibi diffinit. Deus et crea
tura sed res aliter diffinit. Ergo dicit quod
nullus creatus beatus per se iste ad videndum
quod plures sibi. Non iste ad aliquid. aut
sed aliquid diffinitur a creatore aut non
non per deum sicut ipsum quietis ad ad
obiectum quietis et motus localis. aut motus
ad forma. aut aliquid aliud ut per de
per diuinum aut illa corpus est
et gratia a prima et per habet quod ipsum
aut et simplicitas. et sed non per quietis
de nouo sed aut illa corpus et de no
uo diuinum quia ista corpus et quod impetum
voluntatis. Non impetum voluntatis per
sicut intellectus. sed per quod impetum voluntatis
intellectus quietis per ad diligendum
aliquid creaturam. illa sed intellecta
gratia quo caupat. Sed quia sed sed sed
argumentum quod non per se transit a non
gaudere ad gaudere aut a non intellectione
ad intellectione sine mutatione. Ostendit

Ergo ipsum primum et ipsum primum et ipsum primum
quod aliquid aut aliquid de nouo videat
aliquid in speculo quod sed non videt. Ergo
motus localis videtur aut in imagine
rosa. aut in re et quod imago primo et
in optica. Ad quod sed aliquid de nouo videat
in speculo et ibi et nouum opus. sed per
aut in optica. Ad sine quidem et ipsum
rosam protest dicit. quod sed aliquis beatus
primo videt deum a gratia creatura per
accessionem alicui actus. et hoc per persuade
ri quod deus per se habeat quod nouum
manet alio destructo. hoc est ipsum aliquis
destructionem aut illa. sed actus videndi
deum manet et per manet non manet
actu videndi creaturam sed et ipsum et
quod idem argumentum per probat quod plures
deus et potest aliquid aliquid
destruitur
ab albedine. Ipso plures deus destruit
aliquid destructione alicui albedinis. quia illa
accepta sicut illam albedinem accidentem
per alibi per. sed quod intellectus in propto
Ergo deus quod actus quo intellectus creatus videt
creaturam diffinitum perficit ab actu
quo videt centum. et zaccheus et quod aliquis
per empti rosis aliquis quietis non gaudet
aliquo uel quietem per. sed primo actus non
per quietem quod quia intellectus sed
deus quod per quod rationabiliter quod deus non
de actu videndi aliquid oculi per compa
actus aliquid creature nunquam uel multum
per placet. et quod intellectus antecedentis
sicut quia dicit quod videns rubum videt ra
tionem rubbo/illas sed quasi uisione deus
caupat et deus et caupa totalis. et deus et
speculum voluntatem et quod aliquis creature per
per videt in corpus aliquid. ita quod beatus non
videt alias effectus aut creaturas in deo
aut per in caupa aut per in speculo aut
per in sapientiam aut per in effectu sed
Sed beatus primo videt deum et per effectus creaturam
intuitu et aliquid actus.
Actus quod videt huiusmodi distinguit abeo quod
quia videt cum.
Deus quando et certum actu videndi huiusmodi per
sit certe actu videndi certum rosa in speculo

Sed nisi quod ordinem sine quidem intuitum

Primo gratia

Ita in ponitur et optimate

Quod aliquid res

Ita intellectus gratia semper

F

Q ar 1us

Q ar 1us

G

Q ar 1us

Q ar 1us

Hæc autem motiua applicatio quæ terminat ad quid applicatur. Deus ordinat autem quod actus brisicæ dei semper quantum ad substantiam a corpore. et patet tamen corpus quantum fluxio ad finem tali actu distinguere. impropriat quod actus quod dicit applicari et non applicari aspectu diuersorum obiectorum. sicut actus alle quo formatur aliquo pro dicit non applicatus. quaterno quod applicatur et non applicatur quaterno quod applicatur dantur tot actus. Ad tertium patet quod non sicut alibi diffuse patet in nono. Ad primum dico quod non. quia primo aut quod unum actus aut quod infinitos terminatos ad infinita obiecta. sicut patet quod semper arguit confusionem quod actus terminatus ad infinita obiecta non habet attributa. quia aliquid multa possunt intelligi quod quod actus finitus et aliquid actus terminatus ad multa per ad impossibile et diuersos quia actus terminatus ad unum solum. tamen actus terminatus ad infinita semper arguit expressiuum obiecta finita. Ad quartum dico quod fit aliquid actus non potest intuitiua. et non aliquid aliquid generaliter est abstractiua. tunc dicit species sicut alibi patet de hoc quod autem patet intuitiua. quia si ex generatione intuitiua alicuius albedinis non causat intellectum beatificantem. cum ipse beatus ad ... albedinis. tunc aliquid albedinis non est verbum et in genere aliquo aliquo non sicut dicit species. nec est ... logica de intuitiua intellectiua. quia non habet idem obiectum et habet effectum causa causatum. nec est minus quia plurialitas non potest poniri sine necessitate. si non arguit necessitatem ad ponendum aliquid potest actus autem. quia alia causa qualis generans augmentat actus. Ad ... dico quod tamen corpus quod fluxio tamen potest totaliter a deo. hoc non potest cum dicit probat. si hoc videtur accidibilis actus infinito sed non videntur infinita. quia non ... et idem ...

Sed philosophus dicit quod visio brisicæ et fluxio entis totaliter a deo.

quia aliquid obiectum tunc et actus aliquid est primum essentiale et generatum a deo et attributis metaphysicis secundum quod magis tamen possibile quod quantum agit primum sicut quia creatura nullum actum ita operetur quod causare non totaliter nec qualiter. ipsum autem aliquid aggregatum creatura et voluntas non potest nisi cum causa et voluntas primitus sed non ... Sed hoc dicit quod hoc non applicatur. et tunc idem potest videtur de potentia essentiali ad actum primum et operatur quod dicit octauo et septimo et septimo physicorum quod quod primum motum et immobile non potest quod mediatum et quod mouetur ab alio non mouetur. et non est progressus in infinitum quod primum et immobile. quia argumentum in physicis colligit quod idem potest mouere et non aliquid dicit quod primum motum non mouetur ab aliquo si bene mouetur a se sed et intellectus et voluntas. Ad primum ipsum dico quod intellectus est quod in agentibus naturalibus sunt rationibus sine spiritualibus. et patet sunt quietis. quia ipsum tale quod est non potest essentialiter et aliquid tempus. ad hoc quod clinatur actus non et aliquid actus quod generat non generat. ad hoc quod aliquis actus clinatur et quidam ... quietis instantia. patet in agente naturali si ignis non agit tunc et potest agit hoc cum non et passum non est approximatum quia debet ad requirendum actionem ignis in ... materialis. non est approximatum et deus suspendit actum ignis sed modo ... ad actionem suspendere non est ... ignis non generat ut causa. ad hoc quod actus clinatur ex deo quia causa operatur ad ipsum actum generat. non quotidie aliquis impedimentum ponatur illud quod agens operatur amouere. eodem in spiritualibus patet quod intellectus qui de non intelligit sit intelligens. requiritur quod obiectum generat quia ipsum non generabat. non est et actus intellectus suspendatur simpliciter quod deus. oportet deum generare ad hoc quod intelligat. non ...

Sed cum malus non potest se induere de peccatum adam sed ... et operatur deus de agere libero

/. gnalr dm

/. Dico q ...

q mch/.

A Si ab intrinseco ...

/. Dico ...

/. i prima et ...

ny absque ¶ Dicit quod ad finem mo
uet materialiter. et ad alias voluo
ne libri. 2.m. 9 concludit argumentum ¶ Pro
et hoc 2 argumentum fortius quod
ipsa materia non potest movere de propria essentia
li. quia cum omne quod aliquid movet ad finem
et non ad agendum et tunc ne
cessario movet ab alio. 2.m. nec est ipsa
motor. ¶ Ut patet per quod ipsa non est motor
nisi motor 2 simpliciter et mobilis tan
motu locali quod motu ad finem ¶ Dicit
quod ipsa non habet quod sit mobilis et actus
¶ Pro 2 de quo movetur et actus quod movet
per. ¶ Et de actibus de quibus omnis dictum
videtur quod per certa movetur palet locum
et per hoc non alius motus ¶ Ad tertium
opponit dicit quod actus minus ad quadrum obi
ciunt similiter similitudo si similitudo omichil efficit et
deus ad dicit quod dumpo illa 2 insufficienter
ad quod tamen aggressus intelligit omnis
per se et quod aggressus quod primo aggressus esse
ad 2.m. ea quod creatura ¶ Ad aliud dicit quod creatu
ras quod non deus nec 2 aliud quod quod
per causam a deo et ad simpliciter multi
tudinem quod possit causam a simplicissimo.
quod respondet illa quod aggressus quod quod
2 simpliciter et non omnis actus. si illa
quod non quod aggressus simpliciter
non et tamen omnis actus quod quod aggressus
non per certam causam. quod non quod
creatura aggressus et non actus per et
et quod aggressus certitudinem quod duc ad
aggressus et non actus si per non quod 2 aliud
quod aggressus tunc non quod non 2 de omnis
actus ¶ Ad aliud dicit quod certum quod quod
dicit. prima quod per habet non actus timidum
potest ad cognitionem domini et aliud timidum ad
cognitionem et creaturam certum est bonitas quod
habet deum clare videt et obscure. pleriques 2 quod
quod per habet actus non timidum ad deum et
non actus minus minorem obscure ¶ Ad
creaturam quod timet 1 de 2 eius possit
fieri actus per nudi fit dina 2 caute et
cet de fig 2 et actus non omnis non bonum

n sicut et aliud ad creatum per. quod
ad bonitatem quod habet deum et obiecto
÷ et quod non quod non oppositum ¶ Ad aliud ad. 2.m.
dicit quod omnis quod sit et aliquid aliquid et non
cognitionem dominum non et speculo. quod fieri 2 quod
creatum non deum non quod non duplex et non
quod modum loquendi. sicut non tamen corporalis quinque
quinque habet est non tamen potest quinque tubis
quasi causae et aliud non quod deum et ro
bonum quod domino sicut. non hunc aliud de
luminibus non repentinam non cognitionem non non
speculo. sicut aliquid imaginant et falsum.
et quod dicit quia videt deum videt non
finitum et finem. quod redditur quod dicit videt
deum infinitum et finem videt ita luminibus
÷ deus quod omnis 2 tale ibi ¶ Ad aliud dicit ad 4.m
quod non implicat dicit non apparet creatura
aliud quod ita quod apparet suum offi
cium 2 habet 2 ¶ Ad aliud dicit quod ad 6.m
gredo genus quod videt creatura non bonum
2 beatum non illo actu. quod ille timidus
ad creaturam non sortem beatitudinem habet
÷ quod nihil est ad aggressus ¶ Ad quod non non quod
non 2 sui formatus sic et obiecto adeptus.
dico quod sub materialiter quod aggressus 2 non
nulle et adeptus quod duplicat multum. non
quod dicit non quod 2 materialiter applicabile
ab intellectu et parte est. 2 hoc per 2 veritas quod
hoc quod materialiter cognoscere est 2 non obiectum ma
le et adequatum quod per materialiter abstrahere quod
non 2 quia est judicabilis non quod 2 non 2 ma
liter affirmabile ab intellectu. Alio quod non
quod materialiter quod aggressus est 2 non adeptus
non intellectus per quod materialiter aggressus quod quod
non non quod dicitur 2 non quod est materialiter applicabile
ab intellectu. et quod 2 non sub 2 non 2 de quo quod
dicitur non quod est materialiter applicabile ab intellectu
et parte est quod non est non materialis et
non materialis et multa cognita et sub isto
intellectu debet 2 nota quod habet 2 non et
recitatur per argumentum non valet. ¶ Ideo dico
÷ quod non 1 deus 1 divina prima non non 1 non 1 non
÷ deus non alia visitat creatura non sic non esse
non non quod visto creatur 1 obiectum 1 bonum
÷ 2 intellectum 2 quod non 1 obiectum adeptum 1 non

q̃ nō ꝓ sufficiēter q̃bū q̃ naturalē
rationē q̃ beatitudo quam expectamus
in patria est naturalis nostre possibilis.
hoc ꝓbo sic tendo. Ista ratio ꝓponens
pertinet ad rationem quidem que premit
titur. Dicit autem de intellectu q̃ est
q̃ intellectus multiplicatur ad omnitudi
dinem intelligibilium. et suppono tria con
tessa. primum est ab adversario. secundum
ab omnibus aliis. primum q̃ homo intel
ligit possibiliter intellectum. secundum q̃ omnis
homo potest intelligere alio simpliciter ut
intuentur. Tertium q̃ intellectus possibilis est
prima potentia hominis. et sicut intuentur
in alio longo ꝓto nō dico nō informatus
et ꝓtiacens. Hic suppositis arguo sic.
omnis forma absoluta est ita ad aliam
formam vel aliam secundum denominatio equa
lis denominabit subiectum illius forme vel
quilibet in forma continetur. et ex hoc ꝓbo si
albedo est in rebus superioribus et de
signis denominat superiores ut dicunt
quilibet. et nō est ratio qre nō denomi
nent omnia quid aliquid et ita quil
libet vel nullus. Aliud ex hoc ꝓbo
si natura est assumpta in rebus suppositis
ab quibus denominatis naturam de
nominant ex ea suppositis. si intellectus
est forma absoluta ex hoc ita intellectus
habet operationem intuentur vel informat
intellectum et ita ab intellectu
possibilis prius in habitu habitus. si hoc
est per informationem sicut per speciem omni
one. Ergo intellectus denominat intellectum
uno et in habitu. et impossibile q̃ omnis
homo intelligat aliquid nisi omnes intelligant
aliquid. et ipsum argumentum inquit argumen
tator in quinto. Ubi dicit q̃ nō omnis.
÷ probat q̃ argumentum q̃ multum pro nō est vel
nūm in illis hūbus

omnis mediante fantasmate. Contra ista
q̃ fantasmata aut sunt causa effectuum
tum omnibus. aut fantasma illud cum p
mo et immediate sit unio. et post me
diante ad omnis intellectum respectu hominis nō
primo nō q̃ tunc homo in primo instanti
in quo est nō habebit intellectum in ubi copu
latum et unitum. et tunc nō habet fantas
mata quo abstrahat a rebus. et ipsum est
a gra retinens medium. cum ex ipsum da
tur. ergo quid intelligit q̃ fantasma a
obiectis fantasticis. aut aliqua actus
derelictus in potentia fantastica et
obiectis fantasticis. Ergo primo tunc nō ho
intelligit agentem aptum et recta plia
pertinet q̃ ille intellectus possibilis
unitur immediate agente cum tunc
dicit intelligens immediate quod ho
intelligit immediate. Ergo sed tunc intellectus
possibilis nō est prima potentia hominis.
et homo q̃ mundi potentibile. quod videtur
satis absurdum et gra supponit plus dic
tum. et gra mediatorem dicitur q̃
intellectus est prima potentia hominis et intel
lectus speculativus ultima potentia. Ergo
volt tenere mediatorem potest dici q̃ in
tellectus possibilis est prima potentia hominis
et intellectus que a actu secundum est ul
tima potentia. et tunc potest dici q̃ intellectus
possibilis est in quolibet homine q̃ spe
cialem unionem sive assistentiam. quod unio
ne vocat mediatorem copulationem et ita
quam unionem potest homo sufficiēter
dici intelligens. rationalis et tales ꝓ
tates retinent inter mutuo ubi possit gra
tia q̃ gidaronem y diomatum. sicut dicitur
q̃ deus passus mortuus est de natura
assumpta a verbo. et tunc nō videtur
÷ dari modum sustinendi. ꝓpter omnem

omagis congruentius fit ista opinio quod unus
sit intellectus in omnibus hominibus quod quoniam na
tura assumitur et a rebus suppositis omnibus.
quare non est in eis per se formarum sed
specialem unionem. et si sic per se est in rebus
et hominibus ad rationem in omnibus. Ad
ad rationem dicendum quod plus dictum est
de vacua hypostasi. quia hypostasis potest esse ali
ubi ubi suum agentis non est. sicut esse
plus de corpore Christi habente quantitatem
in celo et non in ostia. De filio dei et de
natura assumpta. De corpore existente in
duobus locis habens aliquid ubi in uno
loco quod non habet in alio. et tunc licet
intellectus sit in quolibet. non tamen ibi
intellectus in quolibet. quia alicubi de
intellectus ubi non est intellectus. sicut ali
ubi est deus ubi non est natura assum
pta a deitate. et hoc videtur esse contrario
gnidatorum qui ponit quod intellectus cau
sat a fantasmate effective et intellectu.
et quia quidem fantasma sit esse
in uno loco et non in alio. et in illo
in quo ordo illud fantasma de fiet
causa quia calis acquisita ad intellectum
et quia quemcunque in illo non potest esse intellectus
fantasmatis. et hic in quarto via quod maior
pars accepta sit quod ordo forma absoluta
nisi est falsa. si quidem hoc ponit de substan
tia et accidente est omnino indu
bitum. et unus intelligibile posse fieri
et potentiam dei. quia quod fiet et nati.
quidem unus potest habere. et ordo agens
determinat ad effectum in aliquo pas
so. sic potest similiter producere effect
tum cum causis in ordo passio et ex
parte. si agens naturale determinat sibi
unum effectum in uno passio et quia eius contrary
one potest aliud producere in ordo passio

quod assumptum patet quia aliter non ma
ne produceret quod effectum in hoc pas
so quam aliud. et per hoc in producit hoc
in finita. Dicendum quod non determinat sibi
ad effectum. Contra non plus ex materia
limitata ad unum effectum quam agentis et
si sint duo agentia naturalia equalitate assu
mata duabus materiis. ita quod utrique ad
liter approximantur. utrique materie tunc ef
fectus producitur in una materia non plus producit
ab uno quam ab alio. quia agens
et non determinat sibi ad agens effect
tum in tali passio. aut materia cum ordo
ne non est et tunc sequitur quod idem effectus
duo sint et sint a duobus causis totalibus
quod videtur esse inconveniens. Dicendum quod quo
duo agens diversum in ordo passio quia diu
versitatem habent. Contra diversitas temporis non
vitat inconveniens. De duobus agentibus totali
bus in ordo tempore. quia tempus idem. si agens non
determinat effectum sibi tempus ut omnis esse
calem. quia si tempus determinaret effectum omni
tomagis agens determinabit sibi ad effectum.
sicut agens determinat sibi tempus ut omnis
essencialem. ergo sunt sint idem tempus sive aliud.
potest ordo produce. Confirmatur quia quod
dictum est octavo methaphisice si agens sive
ut ordo et materia ordo effectus cum omnis
pro videtur mihi quod agens naturale in
ordo materia sit causa materia equaliter
se si sit in alia materia similiter produce.
Ista opinio videtur quod sequitur dictum est
quod in augmentatione induritur in eadem
parte materie quantitatis formis cum omnis quantitatis.
quale libet sit esse et ante quo
tidum alio. tunc videtur dissimile quod
agens producit una pars formis plus
quam aliam. et quo ab ordo agente produ
ceretur in ordo materia. Sicut uno mo

secundum theologiam quia deus creavit
immediate non omne agente ad producendum
quidquid effectum. et ipse gerit ad pro
ducendum vinum quam aliud et ipse omne
producat quam aliud Alia responsio est ipsum
philosophum

Prima dubitatio est utrum caritas
habeat aliquam causalitatem
respectu actus meritorii. Videtur quod aliquis
ponit deligere deum sit omnia naturalia dilectione
et ita meritoria sicut est propter quod statim ipso
sed ad caritatem. et tunc talis deligendi ansi
dum caritas actus ille tunc dicitur meritorius
quia quo ipsum non fuit meritorius. et tamen iste
actus nullo modo causatur a caritate nec ipsum
ad ipsum actus nec ipsum ad meritorium ac
tus. et ipse infuseret caritas non efficitur
ut habet meritorie actus ipse ipsum vel ipsum
predicantur. Secundo dubitatur est suppositio quod
possit de potentia sua absoluta acceptare aliquid
aliquid dignum vita eterna propter solum
actus naturalem sed infusione caritatis cum
quidquid actus positivus. quia tunc non esset acceptatus
de potentia dei ordinata. quia habet theologi
actus et puri naturalibus etiam non esset acceptatus
ipsum et ipse igitur est acceptatus de potentia
dei absoluta. sine aliquo positivo causato vel destructo. videtur quod non ut hoc
possit. et theologi tenent de deo ordinato quod non
tenent. et ex quibus est ponere aliquid mutatio
nem in tali acceptato. quia tunc ipsum non posset
salvari et solum tunc ipsum tunc actualem
vel positivum. et sic sequitur quod tunc actus
aliquis et potentia ad aliquid aliud et ita
quidquid dicitur actus iste successive meritorius. et ipse tunc esset et ipse actus primus
et non meritorius. vel ita ille ipse non esset
possibilis quia potest deus per posse acceptare

Ad primum rationem ipsum quod ad ponendum caritatem

Caritas ponitur ipsum solum auctoritate non ipsum
naturale vos

respectu cuiusdam actus quod efficiatur in nobis
et statim ipso non efficitur caritas aliquid esse et
predicti. si hoc primum dicitur propter auctoritatem
certam dicitur immanifestum voluntatem dominum et
theologi. et ordinem eius quia nunquam actus sit meritorius
et ipse ipsum non aliquid immediate caritatem. vel
ita quia aliquis ad esse. Secundo dico quod ipsum poni
habitum aliquem rationem aliquem et caritas omnium
actuum habet actus meritorius. quia
non est ad hoc et ratio non. non est efficiens.
non est expressa auctoritas sacre scripture magis
come biblie. et licet ad ponendum caritatem
actus meritorius sit a auctoritas expressa. non
tamen dicit auctoritas quod caritas et ipsum
actuum. Tertio dicitur quod sedum ipsum non caritas ipsum solum sine
qua non efficitur actus meritorius quia tunc
alibi negatur et ipse. Secundo vel ipsum quod
illum non naturalibus non sit ponere efficitur
actus aliquid effectum ipsum sine qua non.
et illa negatur alibi et ipsum efficitur et
sicut dependit non tamen non voluntatis
bene quod est sed qua non efficitur aliquid
effectum efficitur aliquid effectum vel secundum
vel ad ipsum sit quibus non est. ita
potest dici non ipsum quod caritas non necessario
exigitur vel ipsum naturalis respectu actus
meritorius. si solum exigitur hoc voluntatem
dei per ordinatam. si actus non est acceptus
deo in aliquo non est ipsum caritas. quia non
deus libe acceptat talem actum. vel facit
signum extrinsecum sacramentum et aliquid deus
libe infundit gratia. vel est si aliquis puncte
ordinaret quod deus potuit solum suum
tali die esset ibi ratio efficiens et aliter
non. tunc potuit solum esset in sit et non
efficiens aliquid acceptatus. per caritatem sedum
solum ipsum potest deus ipsum sine qua non
quod ipsum voluntatem habere per ordinatam
et hic ipsum vita est probabilis quia tamen

Ad secundum quod caritas non exigitur ad actum meritorium non tunc habet aliquem caritatem et cum
quod sit tunc ad sit quod non

† Auctoritates sanctorum videntur dicere oppositum
q voluntas est principium quia principium ali
tatis. et causas quasi dicunt. et q causas
pre habet principium causare voluntas sicut
aliquid ad sessorem et multa alia que
sonant in actuositatem causare. Preterea
/. ut caritate ordo videtur negare, qd procedit de aliquo
habitu naturaliter acquisito. nihil enim procedit quod
quidem q habitus naturalis acquisitus naturali
et actuosus principium actus elicit ab eo cui ho
et gerendi de caritate alii cum vitio procedit et
causas plus quam quicumque alius habitus na
turalis acquisitus. q videtur in quaestione naturalis
quod est dicere. q sit causa actuosa principium actus
mixtorum. sicut quicumque alius habitus et actuosus
principium actus elicit ab eo. Ad rationem sic
dupliciter respondet. uno modo q si aliquis diligit
deum sicut oportet naturali dilectione ita mul
ta sicut sicut et potest et stat quod sed caritate.
et potest infundit caritas. q licet ca
ritas non sit actuosa principium illius actus qui
tendit ad productionem rei. tamen est actiua
principium qui ad qualificationem et ita qualificatio
ita vel est actuosa sicut causa qui ductuosa.
sicut si deus causaret generationem omnium
in aliquo subiecto sicut pedra vel oportet
illius obi. et pga deberet omnia et facit ut sine
potest generatio. licet non deberet illa ve
sione si naturaliter qualificaret oculum et si deus
non gratiam impressisset influit
ita ad qualificationem illius. sicut si deus
causaret lumen ita interpositum in medio
sine sole sicut et sole. et postea causa
ret solem. bene qualificaret illud lumen
causatum a deo. licet non deberet. ita pta
ri q in proposito q caritas sicut deus et
deus gratiam ad qualificationem illius actus
licet non ad productionem. Ad hoc et du
bium. quia iste actus naturalis sicut existere
† Alia o pori oppositum rationibus

qualiter quasi causas naturales sicut caritate
sicut sicut causal seu qualificari sine caritate sicut
sicut non sicut quantum omnium naturali
ter qualificari sicut obiecta nec lumen in
medio sine sole et ideo non est similis
litera sine ratione. Potest deus q secundum po
tentiam dei ordinatam non possit
alle actus quasi aliquis habitus qualificari sine
caritate. quia deus sic ordinavit q
quicumque vel quicumque haberet tale actus
statim infunderet sibi caritate. nec p
potentiam dei ordinata possit caritas
subtrahi omnibus actus tali. et id assim
tur quod sicut q sicut naturaliter qualificat sicut
caritate et q frequenter et pla ducta ad
oppositum. Ad hoc dicit de potentia dei ordinata
tunc q de potentia dei absoluta sicut si actus
naturalis qualificat et in eternum qualificat sine
caritate. et sicut in supra caritate. sicut potentia
dei absoluta absque aliquo actu quo sicut naturalis qualificato.
Ad hoc sicut aliquis respondet q ad rationem oppositam
sicut dico q caritas ex voluntate diligente deum tali actu naturali causat aliquid
ad inferiorem actus caritatis quod non
aliquid potest voluntas ex aliquo causa na
turali causata. et quia tunc dicit q tale in ar
tificio non oppositum in nobis naturaliter. Dico q
caritas infusa et potentia in nobis ac non
oppositum experientiam aliquam. et ad hoc
nullam habet experientiam. si solum est
potentia oppositum auctoritate scripta. hoc deus
naturaliter. sicut sicut patuit / et cadit in
caritate habetur rationabiliter potest q
caritas gratia ex voluntate ad causa
q aliquis ordinatus sicut delectatio actus ratio
nis. quia ad hoc nullam habet experien
tia. et sicut sicut q actus naturalis et mixto
rum possit ex causis speciebus quia ille actus

÷ Et actus naturalis diligendi deum sicut ita non
potest stare non qualificari sicut caritate et potentia di
ordinata secundum absolutam
∴ Et cui ex voluntate diligere erit aliquis
gradus mediocriter dilectionis quia sola voluntas non
potest causare.
÷ Actus naturalis et mixtorum potest esse eiusdem speciei

intensus causatur mediante caritate
est causa sed ad actum naturalem procedit
te. quia dispositio specifica augmentat
causa non augmentat dispositione specifi
cam in effectu. patet de multis causis
particularibus dispositis sed gratuitis
ad eadem effectum. Et idem quinque caritas
disponit sed ab alius quod ut dictum est
non propter hoc oportet quod ille habitus causa
satur mediante caritate disponat sed
ab alio habitu. Tertio sed vitia actus prudentie
naturalis et actus moralis formale non
actus mali. prudentia enim albedinis
formale non albedinis mali. Vitium quod actus
naturalis effectus moralis habet ita et
sed tunc potest de vitio actus sed de quo
non quod. Quinto ad non habet ita et
specie tunc necessario actus naturalis et
moralis specie disponunt. sed si a
quis diligit deum sup ora non sit dignus
redamari equaliter. ergo ita quod
tra diligere supra quod deum sit non
nisi redamatus puta sibi certum ra
tione. et est finis virtutis et de aliis hic
actus prudentie naturalis et moralis ne
cessario disponunt non sit mali sed
et sed sed propter disponere specifice
redamari que sed obiecta et alia ac
tus moralis. Ad hoc ergo quesitum
de quesitione virtutes moralium dicendum
quod illa que non possunt habere effectum ad ra
tionis non possunt de causis rationis. Si actus
alie naturalis et actus causatur mediante
caritate non possunt habere effectum causis
rationis. quia ille habitus facit aliquid accep
tum deo. actus naturalis non possunt hoc
facere quidquid intendat quod causas na
turales non sed | Ad primum quod effectus

Ad secundum non eadem ratio hinc effectus
eadem ratio sed effectus non sed naturalis non

et actus

Si hinc ide obiectum
mali prout de ide

sequitur causam naturalem necessitate
tur de illo assumpta vita. quia aliter
sequitur dependentiam et mera voluntate
et libertate aliquid et quietem
cum libertate et voluntate de quo ta
lis effectus sequatur tale actus nec
non sequatur. similiter quod sequatur tunc
actus et non aliud. tunc non oportet
quod sit vita. sicut ... propositio. quia quod actus
illa illa gratia dei causatur mediante
caritate sit acceptatus. hoc potest de
mera caritate dei sit ordinata. et
sic illo actus non sit acceptatus. et idem
non sequitur quia illi habitus sed causa sed
Si supra quod caritas habeat attinentiam
ad sed actus moralis non potest dici. Ad hoc
dicunt quod illi auctoritates habent in
telligi quod voluntas est predicta cau
tatis. et quod caritas non habeat ad ratio
te voluntate sed ad ... ad quod
sed videtur quia quod caritas est causa
principalior quam voluntas ad sed ac
tus moralis. quia non est vita. Sed pro hoc
quod intelligende sunt quia ad rationem
meriti. non quia ad substantiam actus.
et ad sed subest actus voluntas est causa
principalior. si quia ad acceptionem
divina sic rationem meriti est volun
tas quasi predisposita et familia.
et caritas quasi domina. et sed pe
disposita non est divina acceptata nisi
mediante eius familiarem. ita volun
tas non nullo actus prius naturali deo
est acceptata et sic caritate. si mediante ad
tate est voluntas deo acceptata et cara.
et similiter actus non est sic et non dicit
predisposita. tertio dicitur sessor equi et
Et cum habet se ad vectorem sic sessor ad
equum quia vector est vehit predisposita caritas
quinti ad rationem meriti non quia ad substantiam actus

regat et ordinat quod ita minus volu-
tatem · quidem ad acceptandum Dominum et
vitam eternam · quia qui plus habet de
caritate plus est acceptus deo et qui minus
minus. Ad 2m dubium ponit quod illa quod
prius ubi facta est possibilis prout credo quod
prius dico tunc quod talis tunc per de gratia
non in gratia existendi debet salvari per tun-
pacione tunc · et ordinacione Dominum.
et hinc non de nouo factum · quia quia non
potest salvari per solum transgressione tempus
unus aliud gratiam sicut credentes quod
dicit illa non quia facta · quia et non pot
fieri per ordinem dei nouum · patet quod
quod de omni nouo ordinaret quod actus
ille naturalis esset acceptus deo qui
tunc non esset acceptus sed potest esse ordi-
natum et hinc · hoc est quia ordinatio per
nouum velle · quia hoc est deum velle
sed hoc non per aliquod fieri sed mutatione
que non per se ipsum · et quia non dicit
quod talis transgressio salvatur per tunpacione
tunc actualem nec potentialem · 2 et
Dominus Dominus et hinc per quod modum per dempo
tunc ab eterno ordinatum et forte ordina-
uit quod talis actus naturalis qui uno
tempore non esset ibi acceptus sine caritate ·
et quod talis actus qui esset alio tempore
esset ibi acceptus sine caritate · si per
tempus tunpat ille actus est primo non accep-
tatus 2 quod acceptatus sine ordinatione
nec accep[illegible] quod ordinatione tempus postunus
Ad 3m si ita statuerent quod quidam in Ad
dic quod vel mutat in anima sua esset ei in
unum · et quidam in b dic esset ibi actus
et acceptatus · si aliquis ponit in anima
sua ex statuto prius quod fuerit in actu
in mobilitate et vitam dicen a et b esset
primo dic ad non acceptatus 2 gi · quia unum

Ex uno saluari quod deo possit actus naturalis
bo non acceptari ad finem nisi acceptare
sin caritate

in 2o dic b esset acceptatus quia tunc
quod est similis tunpacio sicut in a alio actus
et tamen per potest hic non aliquid acceptat
nec prodit · si solum saluat hic talis
tunpacio per tunpacione tunc · et ordinacio
ad ipsum · quia tunpacio sola sine ordinatione
non sufficit · ad 3m dicendum per ora
alio capitulum 2 difficultatem in hoc quod
ipso exemplo ordinatio 2 nouum · 2 est
mutatio in ipsum sic ordinatio · Ordinatio
ad ois dna est etna Ad 3m dubium
dico quod illa difficultas est magis verbalis
quia 2 alius · quia dubium 2 quod homo ve-
lit vere beatitudinem propter dilectionem
autoritatis sedis · et dilectionem ad iacobum
attribuitur beatitudinem · Ex eis vocat
beatitudo illud quo attingit obiectum bea
titudinis vmena obiectum ad beato sicut magis
loquendi aliquoque · ad 4m patet per facta de
liberatione et quietatione in potest beata · per
videtur quod aspirit exigentiam et principa
in actu finiendi et deliberare quia quidem
et non in quantum · quia a tali attingit ad
illud obiectum non perfecto · et ad tertium actus
quantum naturaliter talem deliberatio sicut
effectus naturalis suum causa · et ideo pri-
quendo de beatitudine contribuendo
quantum ipsum clara · Dicimus 2 mag
et illa simpliciter ad deliberationem est per-
fecte beatus · si per contribuitur deliberatio
ad quantum et manet solus actus finis
ribus · non est perfecte beatus Ad 2m ad
prius non est quantum beatus desiderantur nec
cum quia quia sed est in actu · et
sine ipsum non est perfecte beatus desi-
natus · et ideo forte quidem de eden-
tes in originali non sicut perfecte desi-
natus · quia non habet tertium pena na-
turalem ipsum qualem habent alii

In quo actu insistat beatitudo

In quo actu insistat beatitudo

ita sine delectatione omnino et per hoc
Ysio vel per hoc beatus. 2 Quia per primum quod po
nit effectum beatitudinis et sine delecta
tione quae est de materia de beatitudine
et non beatitudo accipitur per quodam statu
omnium bonorum aggregationem ipsum. Sed per se
finem felicitatis. per secundum excludit alium viam propone
relatam ~~propone et~~ fruitionem et delectatio
nem. Ubi fuit ratio principaliter et aliquando
principaliter et hoc de quo articulo

Hic quaeritur dubium dico quod licet
potest in materia de beatitudine
Sed videtur dicit quod rationabile est dicit
quod voluntas respectu boni habet aliud actum
distinctum a gaudio et delectatione et
non naturalem videtur enim quod hoc possit quod bal
et rationem et experientiam et rationem sic. quia
angelus malum diligit sic ~~nitissime~~ ~~per su~~
~~cupiscentiam~~ ergo de di duo amores fuerunt
diversi distincti. puniatur diaboli sicut amor
sui vestri ad gaudium dicit. Ergo malum dicit
fabricantis cuiuslibet diaboli diligunt sic.
ergo dicit ergo ille amor est actus quod concupiscentia
re vel delectatio vel aliquis actus distinctus
ab utroque. Non primum non quod actus desi
derandi et gaudendi et concupiscentia respectu dei
et ad habitum principaliter. Cuiusmodi et ab
ita quod angelo sed non et angelus ergo vel
et 2um. quia in angelis malis et nulla
delectatio. sed in bonis nulla et tristitia quia
tristitia vehemens et excludit quadam delecta
tionem. non solum gaudium sed gaudium et
separatio et huiusmodi ergo manifestum est dicit quod
actus est distinctus quo diligit frequenter et
illud vocamus actus amicitiae et quia est ita
no efficacior ad gaudium ~~fidelis~~ quia duas
species ut ad quas ~~ad~~ adducit potest
in primo dicit per lectum ~~quia~~ pistis tristitia quia
pro est. quia delectatio dicit distinguit a delectatione
probat quod voluntas vel boni potest ha
beat actum distinctum a gaudio et delectatione
et solum non appetitus ad id et dicit

2ad quod patet delectatione et actum qui
per istum necessarium est quod actus amicitiae
distinctus ab illis ~~et~~ et quod ordinatur
non aliquis intensius diligit deum ordinate
do et tamen minorem dilectionem habet.
sed aliquis fidelis qui non est devotus et
et quisque non multum delectatur in dilec
ne dei. tamen fervidius diligit deum et
intensius quam alius devotus. quia ratio et pro
nescit se opilio pro amore dei. quam alius.
et multum dolet quod non est habet de
~~bonum non~~ delectatione. quia ita horta
bitur quod in quit. licet propter non possit
obtinere. ergo ille amor aliquis diligit deum
amor in se non et amor concupiscentiae quia non
est amor idoneus sine delectatione quia non
tantum maiorem delectationem quam alius
devotus. sed habet dilectionem intensio
rem. quia maiorem dilectionem non sed
quod ut ponat manum sua pro actu suo.
ad quod est est parvum. alius non ergo est
habet actum odiendi

Alias rationes
adducit potest quae non probantur ad
propositum ita efficiunt quasi primus est in
vitae. sed odium et tristitia quae opponuntur
delectatio disjunguntur a dilectione ergo dilec
tio et delectatio. praeludia per magnum
odire et aliquid nolle. actus et nolle
di non requiritur obiectum appetitus ~~spiritus~~
et voluntas est nolle illud audit et
est. tristitia non et sup de objecto adhaeret
et spiritus sed augustinus et c. vo
luntas dicit ad fugiendum illud quod eis
adversatur tunc est. illud quod est aptum accidit
tristitia et. et c iii tristitia est de bonis et
nobis volentibus accidit. ergo non tristitia
et odium non sed idem quia quod est
pax ut patet et dicit. Dilectio et dilec
tatio non eadem idem ergo ratio non
concludit. et adhuc dicit quod non

quilibet actus volendi. Idem ergo est
intra. Si enim ille quo volo aliquid qui
tamen accidit. Quia illud odio habeo nolle
non pertinet ad intentionem. Sed
dicit non pertinet ad intentionem. Sed
dicit quod non quilibet delectatio ea
dem est dilectione neque eiusdem. Si solum
illa qua volo id tamen volitum, non dicit, ame
ama. Sed volo quia illa dilectio quidem
potest separari a delectatione. Sed quia
mirabilium et ipsa ratio bene probat
quia aliquis odio habet abstinuit ab aliqua
intentione. et aliqua dilectio a delectatione.
qua illa possit separari. Quia si non
habet distinctionem universalitatis sed
dilectione et delectationem. De ipsa
ratione quae plus in primo libro quaerimus
de dubitatione de qua ratio est quia
voluntas per habere nolle, minus
amare adiuvat quia nolitum, ponat
quia nolitum venit in effectu sicut est nolitum
tunc et ei hoc quod ponit istud non
sit voluntas mentis nolle. Si autem quia mu
tat de intentione in intentione quia plus non
intentabat sed intentione. Quia illa intentio
non est nolle. Et per quaestionem non nolle
non odio idem sed ipsa ratio non
concludit. ut per distinctionem sed actus nol
lendi et intentionem. sed plus dictum est
et ita adversarius dicit quod licet quod
nolle praedens eventum distinguat a
intentione qua separantur ut dictum est ita
non nolle quod habent voluntas respectu
nolitum id potest in effectu non distingui
a intentione. Quia illud nolle non potest se
parari a intentione. Sed non forte manifestum
veritatem. Licet non sit adiuvandum. et ro
dicit ad argumentum quod voluntas habe
ret aliud nolle et adiuvat nolitum et
quod adiuvat eis forte aliquid et tunc nol
le praedens distinguitur a intentione. Sed
nolle sequens est idem cum intentione. vel
dicit quod nolle praedens adiuvat non
licet augmentaretur in adiuvat nolitum
et ita aliquid cum id quod est possibile et quod habe
at nolle contrarium. Sed adiuvat non, necessitatem
licet contingit quia. et ita pertinet
forte augmentat nolitum. Ad rationem.
Quia voluntas voluntate libera est et libe
idem actus volendi et nolendi. et ita
per voluntate nolle aliquis pro velle.
Si non voluntate intentat. Quia per hoc intentat
et ita non est. Et ita ratio non concludit.
Et quia voluntas voluntate et libe est
velle aliquid et immediate. et tamen
potest aliquis actibus naturaliter adiuvat ad volen
dum illud. exemplum in firmum per libe
velle potionem amaram et non velle per
et placet. Si stante cum actu in volun
tate quo vult efficaciter sanitatem et
non. Et quia aliquo impedimento dimit
tat quem sanitatem. et alio actu in
intellectu quo dicitur ipsum infirmum
non posse salvari nisi per potionem ama
ram. necessario tunc et ita contingit per
ignis calefacit volit potionem amaram
Ita dicit in proposito quod est adiuvat pro
liti per voluntatis libe nolle illud
ut non nolle. Si proposito quod nolitum euen
iat stante volitione libera et applica
tione intellectus nolitum quod eueniat de ne
cessitate sic nolle respectu illius. per de
necessitate intentat. et ita concludit ratio
quod nolle illud libe electum est adiuvat
nolitum distinguat a intentione. Si non quare concludit
quod nolle respectu nolitum quod proprie in effe
ctu valet distinguat a intentione. quia
videtur forte aliquid sicut adiuva
tum per intentione. Quarta ratio est quia vo
luntas per per actus quod voluntatis electi, reflectens

qplacet sibi sug tristitie actus ex
qrq; voluntas volendo pr libere nol
le qplacet sibi nollendo. si voluntas re
flectendo pr sup tristitia suam non qpla
cet sibi sua tristitia sed displicet. qo nil
¶ Sed ista ratio non concludit. tum quia
licet voluntas reflectendo pr sup actum no
lendi ex adiuncto sibi qplacet in illo
actu libero christi. non tamen voluntas
reflectendo pr sup actum nollendi qq ouc
tum noluit qplacet sibi in illo actu si
mpl tristatur. ¶ Sed patet qd expecu
ram. non aliquis volens adimpsum
permittere volendo illud sibi nolle pt
qplacet et dilectat. ¶ Ex post quectu
tum nollendo ad permittere tristatur
et displicet sibi et simpliciter in volendo
ad nolle qd displicet sibi q voluntas
nolle ad q naturaliter ex pr in o
tristia et pena. ¶ Ex. dubium apparet
q quotlibet nolle voluntas pt voluntate
libe christi quia probatur qd pq
aliqd qd libere christus et aliqd naturaliter
et ideo licet posito predicta concludat q
voluntas reflectendo pr sup actum suum de intra
libe pt sibi qplacet in illo actu in qd
nolle christus ex adiuncto noluit. qd ioc
libe christi. non tamen concludit q reflecte
do pr sup actum naturae suum naturalis
et concessio sibi christus qplacerat sibi
in illo actu si magis displicet. tunc ad
pl pq declaratur qd nolle aliqd voluntate
naturaliter causet qd adiuncto noluit. et e
illud nolle a predicto christo voluit
et q gregecus reflectendo pr sup illud
nolle magis tristatur et displicet et pr
ut videtur adiuncto. illud nolle
non displicuit a tristitia. ¶ Ita ratio e
q in deo 2 actus volendi. nta pl q
velle suum 2 causa ex qua eucmit.
ita q nolle suum 2 causa impeditura
maior q non enim eucmit. si deus
non pt tristari. qo tristia et nolle non pt
esse. ¶ Ista ratio non concludit qr pl
pq dictum qr in adiuncto non quot
libet nolle qr displicetur in tristia. si nolle
solum tristitia noluit ex opposito eucit.
et tale nolle non pt esse in deo. qr p deo
qab et nolle reflectendo aliqd noluit tue
opposito illud noluit nullomo pt
quemd magis noluit opposito esse
effici. si p opposito illud noluit pos
pt sibi quemd 2 tu deo nolle illud
eucmd. tum concludit ratio q illud nol
le non effi ubi non tristia. si pr non pt
esse ro ratio non concludit qr opposito sum
ex tamen fieret ratio de angelo bono
volente aliqd noluit cum ob opposi
tum eucit frequentes. ¶ Exemplum dunge
lq deputatq ad custodiam hominis lq
nolle repulsa peccati mortalis ipsi. p tamen
peccat frequentes mortaliter tum op
posito eucit noluit aliqd ab pto angelo.
et tamen non tristatur de hoc quia pr
angelo malo nulla est delectatio ita
in angelo bona nulla est tristitia tum
concludit argumentum forte quantum ad distinctionem
tertiam nolle et tristitia pq
pl plus probatur qr q deus causans po
nolle predicto christo noluit non qr
ubi non tristitia. quia plus tristatur. cum
nolle pluribus christus opposito noluit ubi nolun
de quo nolle magis videtur q pt ubi
non tristitia. sicut p in angelo bono in

exemplo quib posita. Sed generaliter illigat
aut q nullus nolle qr idem cui spiritus
non placet ad ipsum valet deducto sophismate sha
rario q delectatio ipsa et p se obiectum di
lectionis nec ipsa dilectio non qr p se
obiectum dilectionis sit distinguunt. sic
quidem patet. quia sicut illi actus non
sunt idem realiter. nec idem obiectum
realiter. ita nec illa sunt eadem et quae
non sit opposita cuiusdam. Ins quatuor colin
sit. quicquid est obiectum desiderandi sine
aliqua reflexione on actu desideran
di sup ipsum actum potest et obiectum
~~sit sine aliqua reflexione on actu des~~
~~iderandi sup ipsum actum~~ potest et obiectum
actus amoris qui homo sentit obiectum
sine aliqua reflexione on ipso actu
amoris. quia sicut augustinus q de trinitate
r ultime appetitus inhiantis id est
desiderantis sicut amor fruendi de
stabili voluntas sine omni reflexione de desiderio delectabili
obiectum delectabile. si sit delectabile on
ipso delectabile et fuerit sitis delec
tabile. sed ordo potest voluntas delec
tione delectabile ipsius actus amoris ut
distinguitur a actu desiderandi vel de
lectatio on sine ad reflexione. sed de
lectatio est obiectum ipso non posito actus amo
ris. et delectatio sine ipse mere actus a
moris actus amoris non est obiectum sui
ipsius. sed ista ratio non concludit
quia licet aliquando est bona. Ins
sup non est falsum sicut adducitur. p
ipse dicit q delectatio de aliquo
voluto quod cuiusmodi sit et voluntas non
potest esse obiectum alicuius dilectionis. cum dilec
tio illa respectu voluti posita on effectu
sit obiectum respectu dilectionis cuiusdam

quia idem sicut sicut ad et sic quod bat
p actus desiderandi. dicit adducitur
q illa quod assumpta est modo esse
falsa. quia p actus desiderii sine ad reflex
tione possumus desiderare actus amoris
in ~~nitra~~ ipse qui absens est. et tamen
non possit sine dilectione diligere actus reflexione
amoris quicunque sit on ~~nisi~~ esse patet. sed
ad hoc dicendo quaerunt habet di
re. q licet p actum desiderandi sine
aliquo actu reflexo possumus desiderare
dilectione tamen delectatione presente
et habitum non possumus diligere sine ac
tu reflexo dilectionis. quia sicut ad
dilectio illa vel delectatio illa idem
sunt. et p quaerunt sit dilectio habita
non potest diligere nisi p actum reflexum di
lectionis. Sed ipso requirit voluntas quod non, ita delectatio illa
actus ~~non~~ desiderandi nec diligendi
sit ~~delectatio~~ delectatio esse obiectum cum cuiusdam
actus sit delectatio illa obiectum quae ad vo
luntas sunt sit posita on effectum. et si
adducitur p diligere illa dilectione si dedero illud dilectionem desiderio illud delectationem et equiso
~~habeo equiso~~ et ad autoritate augustini di
co q intelligit p illud appetitus inhia
tus vel quia omne illud quod est obiectum
desiderandi sit ad obiectum actus diligendi
vel fruendi ~~sine actu reflexo~~ sed ergo si aliquid sit desiderandi sed actus reflexo sit eodem modo ac obiectum dilectionis sine actu reflexo sit patet ad dictum.
sit patet ad dictum. q ro sunt octo ra
tiones ad quaerendum distinctione inter di
lectione et delectatione. quarum duae gra
dus. et alie sit non gradus ut pa
ostensum est. Sed ~~ratio~~ et opposita opinio quae
ratio ab aliis et quatuor rationes rudes
ad eas. quarum prima est firmio et de
lectatio sit cum potentie et actus. ~~ir~~
idem obiectum. sed sit idem actus. sed
ista ratio non concludit quia maior
solutio non q arguitur q dilectio
et delectatio sunt idem valet

falsum accipit. sic q actus cuiusq obiecti.
quia dilectio est actus eliciti si delectatio
no est quia passio causata naturaliter
a dilectione. et dicit q est actus adeo
falsum accipit q sit actus appetitus cuiusq
obiecti. quia vel delectatio non sic in omni
obiecto quemcumque loquendo. et solum est gaudium
abprehensa quemcumque naturaliter, diligere
dicit. vel si habet obiectum suum cui dilectio
vel quomodo obiecti dilecti. et ratione
quia delectatio semper et de re habita
sicut patet primo libro folio eiusdem quarto in
de dubitationibus. nunc autem delectatio
quae habet formaliter et non obiectum
habitum. igitur non habent idem obiectum.
Dato ad hoc quod esset actus appetitus
cuiusq obiecti. ad hoc non sequitur quod sit
eidem actus. quia secundum partem alibi appetitus
cuiusq quidem est tamen intellectus quod voluntas
habet actus alterius rationis. quantum de gaudio
tione diuina et abstinua. quia contingit
de actu volendi et nolendi. sed ista ratio
est quia immediate sequitur ad eiusdem ac
tus cognoscendi et non unum immediate
alio. quod sic idem. sed ista ratio non va.
quia falsum accipit. quia sicut dicit Io et
Deus. licet delectatio simpliciter possit
immediate sequi fruitionem. et illa po
la huius et veritate. ita quod unum actus
oriatur ab appetitu simplicio qui tamen
non delectatio. si immediate alia de
lectatio tamen ab appetitu simpliciter
sicut Io stoicus dicit. et patet quod fere in
dubitationibus quidem tamen delectatio
voluntatis tamen immediate a dilectione.
ita quod delectatio tamen immediate a
dilectione. Tertia ratio est quia odium et

dilectio et delectatio sunt eadem
tristitia. quia sicut obiectum delectantis sic eadem
quod tristitia. sed ista ratio assumit fere falsum
quia quia habet odium et tristitia diuersorum
tes. quia si alius sic eadem omnino nolle
si odium quod eueit oppositum nolunt et
tristitia est eadem. si illa non sic eadem
quia reputantur in diuersis bonis. quia non
sunt aliqua quoque opposita eueniunt si
od tristitia. sicut volunt homines peccare et
tamen non peccatum. Quarta ratio
quia habet eius effectum per se in
mediate. si pfice. quod pfice idem si
ista ratio assumit falsum. quia quia
habet quod dilectio est ipsa opera. et non p
fiat operatione. si potest pfiat aliquid. De
lectatio est quia qualitas quemcumque de
lectationem sicut effectum cum non tamen pfiat di
lectione si quidem aliquid. Alius argut pe
quatuor rationes quarum prima est quia
alibi. Ad quartum dubium videtur quod difficultas
illius dubii oriatur in hoc quod
actus elicitus habet quamdam bonitatem et
disputam ab actu imperii. et hinc quamdam
viam videtur quod doctores cum sic non
sic quod primum potest actus voluntatis si alius
actum in corpore vel alius potentiis elicitus
quia insuper quod omnequidem actus imperii habet
suum primum. et sedem quod quilibet vel omnis quemque
de mino ut hinc hor plus vel omnia ha
bebit de primo. et ideo aliquo hinc quam
viam actus potentiae electiuae et in
tellectus et omnipotentis omnium potentiarum
quarum actus impetrant a voluntate sicut in
torii. Ad quod et disputo quod imperii ab actu
voluntatis. videtur quod doctores vispo
et talia quod non sic subiectum a voluntate. sicut prima actionem corporalem sicut actus
intellectus. si quia ista opinio alius probata

doctores sunt primum aliquem tum an ex corpus

est. Nam et beatitudo est ipsa actus voluntatis
et melioris et utriusque operis et non alius
nisi gratiae actus est. Omitto, si aliqua denotatae
et triplex. Sed dicit et quod ista propria sit
tam beatitudo et delectatio et visio
et dotes corporales sicut primum principium actus
voluntatis. Quae sunt meliores et nullo
alterius actus a voluntate. Ergo ipsa denota
tione et triplex et explicit ad hoc
de principio quae dat militi castrum quod
bonum et strenuum actum in bello ad
quod actus quaesitus innatus equus sumus
et armigeri et tamen ipsum castrum non
est primum actus armigeri. Nec equus sup
plus non quia militis campanis et ab pte
dicit et quod propria sicut primum principium actus
voluntatis. Prius et alia parte actus
ignis alterius genere. Et poena, corruptibilis
in actum voluntatis dominatur. Licet ad et
quendum illud actus determinatum et actus
potentiae charitas et certitudinalis.
Ad 6m dubium dico quod quae loquitur de
praeritate. Peritus est nobilis cita qua
aliquis certificatur quod deus vult beatitu
dinem primam quia sic actus ipsum beatitudinis
sit corruptione aliqua. et ideo peritus non
est visio dei. Nec dei dilectio. Si et quae
loquitur quod actus intellectus habetur
et obiectum totale totum ipsum. Deus vult tam
visionem beatificam quam fruitionem in
tuum quidem. et per quae tam fruitio
quam visio et omnia reliquae illius actus qui
vocatur peritus. Ergo a quo causa
illic actus tanquam a causa totali. Dico quia
solo deo. et sed inter tanquam causa et
totalis tamen visionem beatificam et fru
itionem. Ita quod inter causat illam peritu
tem. et hoc quod inter in beato oportet
talem ponere esse. Hoc supposito dico quod sit
Quod sit peritus. a. q. 2 an sit de his bis

sit

Superiorem et hipocam de beatitudine quae est
de beatitudine quae pro illo actu
quo immediate attingit obiectum beati
tudinis. Sed peritus non est de essentia beati
tudinis. Nec delectatio est pars dicitur
est. Accipiendo tamen beatitudinem quae est
status omnium bonorum aggregatione. Et sic
loquitur sancti. Sed peritus pertinet ad
beatitudinem. Licet forte quietet et aequalitet
propter aliquid de beatis sicut peritus
Ergo hic sit aliqua dubia quae primum
est quomodo debeat intelligi quod aliquis per ac
tum beatitudinis et meritorum dicitur quaeritur ad
deum. Sed sicut determinatum dicitur autem a deo. et per actum misericordiae
et qualiter et impugnatur nec actus beatitudinis
et actum praeceptum. et vis ostendit
Ad primum quod est
vitae ibi actus beatitudinis nec quidem aliquid
deum et nec nec per primo et unum et
ya alterius Ad primum ipsum dico quod non
actus praeceptum et actus meritorum impugnat
formaliter quod ad probandum actus. et non
non de actu beatifico si aliquid impugnat
nec et aliquid non. Nam et quisque ad
deum nec ad actus meritorum quo aliquis
quidem ad deum intelligit non et actus volen
di quo aliquis diligit deum. nec id quod
vult eum deum diligere nec actus volendi
quo non vult illud quod deus non vult eum
velle et auferre a deo nec actus nolen
di deum nec actus nolendi quod deum
vult eum velle nec aliquid tale. Ad vi
dendum quod vetet auferre nec quidem in actu me
ritorio et actu praeceptum impugnet quidem de
de quibus actibus loquitur in quod per
vocis quidem ad deum et actus meritorium
actus volendi deum. et auferre actum
nolendi deum. Et dico quod tales quidem ad de
um et auferre a deo opponunt formaliter
per actus volendi et nolendi respectu
cuius obiecti. Et talis quidem et auferre non

Quod per actum meritorium quidem ad deum
et per primum autem a deo. et quod non quidem ad deum
et an inter primum et meritum sit repugnatio per

sunt in od actu peccati. quia multi
sint actus peccati qui sint actus volendi ita
tuas ~~dra~~ mte ~~ab~~ p quipone actu quo
aliquis vult, cui velle. et p alipone in actu
quo ~~cui~~ non vult. sed Deus vult cui
velle. si sint repugnantia obiecti per ad
formalit repugnat. per actus volendi et
nollendi respectu eiusdem obi. Dicit aut in
tellectus p quipone actu volendi q
vult deus creaturam velle. et p auct
sione actus nollendi quo vult aliqs
illud q ~~vult~~ deus vult cui nolle. si ipsi
actus sint repugnantia obi. per ad qui
repugnat formaliter. et forte per actus
nollendi et volendi repugnantia eiusdem obi
si ipsi mod ~~ge~~ no paluant in omnibus actibus
pred, quo aliquis potest Deus velle meritorie
et nolle aliqua creatura sed potest de
meritorie. quatenus ad primum modum et
p omnem actum quaerit ad Deum et p aliud
auxilium a Deo. et in quib actibus gu
sio et auspo non repugnant. per ~~ipsi~~
actus velle Deus et nolle creatura re
pugnat. ~~Dicit~~ ~~igit~~ aliquis potest velle q
quod ~~meritorie~~ /: qd Deus vult cui nolle :/
et hoc velle repugnantia eiusdem obiecti non repugnant
~~et p quipone actus quipone ad~~
~~pon actus nolle~~ ~~Dicit~~ ~~igit~~ potest aliqs vel
le illud qd deus vult cui nolle. et de me
rent et auxiliatur a Deo. et potest nolle
illud p deus vult cui nolle. et per
merit et quaerit ad Deum et ipsi actus
non opponunt formaliter. ~~Dicit~~ potest aliqs
demitorie et meritorie velle Deum et potest
le creatura. et ipsi duo actus volendi
non opponunt formaliter quia utique actus vo
lendi repugnantia eiusdem obiectorum ~~Dicit~~
potest aliqs nolle aliqua creatura mi
torie. et nolle aliam creaturam demi
torie. si ipsi duo actus volendi et nolendi

respectu eiusdem obiectorum non oppo
nuntur. et p quia actus non ordinatur ad Deum
p actum beatificum et meritorium. et ad
ipso a Deo p quaerendum actum potest opponunt
formaliter. et non potest repugnantia for
malis omnis potest actus beatifica sed meritorii
et potest quaerendi actus potest omnatalis et ~~re~~
illud Deum gratuitum, non p quipo et /: non videt
auxilio in od quod et actus opponunt potest
tamen illud Deum naturalem sedum bo
nitatem intellectus per videlicet p p actum merito
rum aliquis potest acceptatum Deo a creatura pri.
et quia a per acceptum et quia est per acceptan
tem ipsum potest Deum quicquid ad Deum p potest
actum meritorium. p actus aut pertinent
non potest acceptatum primi si magis repugnant a Deo
et Deum actum. Quia autem videtur ac repu
gnantia formalis inter ipsa duo a
acceptantem Deo. a non a acceptantem Deo potest
et semel. et ita non obstante p non potest
repugnantia inter potest talium actuum
et non inter applicam pugna. et propter talium
actuum potest in affectu. et ordinatione dei qui
per ordinavit. p p omnium actum et acceptan
tem et p aliam non acceptam a non repugnant
finem propter actus applicabos non a repugnantia
formalis. si ipsa repugnantia magis ori
ginem ad ordinem causae et ~~ordine~~ per statutum
finem ad substantiam actuum potest de hoc
alibi. Dicitur quod ~~Dicit~~ si potest si non potest
repugnantia formalis inter potest actuum
generaliter meritorum et demeritorum
quare non possit ipsi actus potest ~~ac~~ ~~potest~~
potest Deum q sedum ex voluntate ad
actum meritorium diligendi exercitus
caritas tam supra propriis illis actus.
si semper p actum potestati creaturae
caritas /: potest repugnantia formale :/ non

cum alia. ergo demittitur. quia quod aliquis peccat
est in mortali dimittitur contrarium ca-
ritatis. et per consequens non potest alius actus
meritorius destructa caritate consistere ut dicit
statim aliquis actus meritorius et actus peccati
eius opponuntur. ¶ Aliud dubium potest q-
moveri. utrum inter actus beatificus et ac-
tus peccati aliquis non est repugnantia for-
malis quia in ad suspicatus actum putat
inter fruitionem respectu dei et velle occi-
dere hominem. Sed inter ipsos contrarios actus
beatificus et actus peccati est repugnantia. et sic
aliquis inter contrarios est repugnantia et non
inter contraria sub illis. et ponitur exemplum
i. et quod non — de contrariis entis. quia nichil continetur sub
uno ente quod repugnat enti. ¶ Aliter
autem potest dici ad istud dubium et ad
precedens. quod tantum actus beatificus repugnat
repugnat omni actui peccati quantum est actus
meritorius repugnat omni actui peccati. de
primo patet quia actus beatificus est quo aliquis di-
ligit deum super omnia. Actus peccati est quo
aliquis diligit quod est offensivum dei vel si aliquod deo displicet
nolle sive odire quod est dei vel deo dis-
plicet. vel diligit aliquid super preceptum suum
nisi etc, aut ipsi actus formaliter repugnat di-
ligere deum super omnia. et diligere aliquod offensivum
dei vel contra preceptum dei. quia eo ipso quod
diligo illud quod est dei offensivum non di-
ligo deum super omnia. ¶ De secundo patet quia actus
meritorius est quo diligo deum propter se [illegible]
honorem divinum. Actus autem peccati mortalis in mor-
tali est actus quo diligo aliquid contra volunta-
tem divinam vel preceptum divinum. Sic patet hic actus
peccati mortalis habet obiectum formale quod repug-
nat obiecto formali actus meritorii. et per
consequens ratione illorum obiectorum repugnat actui
meritorio quilibet actus peccati. et est similiter vel

Alia responsio de repugnantia meriti et peccati et
actus beatifici et peccati

Quod omne mortale habet obiectum formale repugnans
obiecto formali meriti

le orare propter honorem divinum est actus
meritorius. Sed velle absolute orare non
est actus peccati mortalis. quia talis actus vel
tale velle caret omni circumstantia vel
bona vel mala. Et per consequens potest velle or-
are sine omni peccato. Sed tamen velle orare contra
preceptum divinum vel sine honore divino est pec-
catum mortale. Et per consequens non omne peccatum mortale
habeat tale obiectum formale repugnans for-
mali obiecto formali actus meritorii sed actus bea-
ti. Secundo quia aliter actus beatificus et actus
meritorius repugnat omni peccato mortali. i. actui
bili formaliter et contrarie quamvis in ad [illegible]
actus. ¶ Tertium dubium est utrum aliquis possit
de caritate vere aliquis potest contrarie omne peccatum
mortale et propter ea casibus sine omni caritate.
et videtur quod [illegible] proposito amore [illegible] et
omni [illegible] in casibus [illegible]
[illegible] que hic ponit. ¶ Respondeo quod potest quia
respectu eiusdem obiecti potest voluntas elicere
aliquem actum sine caritate. respectu cuius obiecti
potest elicere cum caritate. quia quodlibet obiectum quod
potest apprehendi ab intellectu et dictari est di-
gnum cum caritate elicere [illegible] potest apprehen-
di et dictari [illegible] elicere [illegible] Sed caritate
[illegible] elicere potest aliquis contrarie omne peccatum ta-
m commissionis quam omissionis. [illegible] Confirmatur
quia omnis actus meritorius et aliquis peccati est — actus
in potestate voluntatis. quia aliter non esset
peccatum nec demeritorium. ergo potest omnem ac-
tum peccati suspendere et non elicere. et sic potest
vitare peccata commissionis et suspensione eius
actus. ¶ Similiter potest tamen elicere actum post
tantum [illegible] dictamina [illegible]
tenetur diligere deum super omnia [illegible]
[illegible] et quibus [illegible] potest in potestate vo-
luntatis. potest [illegible] in casibus circa
illa obiecta illum actum elicere. Et per consequens potest
elicere actum vitans omissionis. quia constat quod
suspendendo actum peccati non peccat
et ex predictis notabilibus potest omne peccatum mortale
vitari sine caritate.

sed magis concedit de gaudio quam de ho
actu naturalem diligendi, nec aliqs
plenum ad omnia illa obiecta pt elicere
ad caritate potest. nisi vel de gaudio me
ta. sed potest virtute ex quibusdam habitibus
ad pctm. Ad argumentum dicendum quod aliqs
de gaudio potest concedi gratiam ex quibus
habitibus. pre aliquis diligendum quod
supra omnia naturaliter si rectam ratio
ne et alias non contrarias virtutibus ad ar
tum meritorium. unde pnm infirmone
radicem. si de gaudio non pt aliqs
concedi gratiam nec gloriam si caritate
Ad errorem pelagii dicendum quod potest
quod aliquis ex puris naturalibus potest vi
tare omne pctm actuale et omnibus. et
concedi virtutem etiam de gaudio 2 vigo
ratum. Ad tertium dubium dicendum quod ibi
tur quod pt non pt successive timendum
ad duplex obiectum. pre potest ipsum primum
de timore. 2 pt illam rationem de
timore de gaudium quod sa
cit oratio et ipsum de ira de timore.
quae ibi et alibi fragiles et diffusae po
et in quod timore

Q. XIII

Oberit autem utrum libertas voluntatis, quantum ad hoc quod non habeat, non
pt eadem potentia sed eiusdem modi intellectus
ita omnia sua obiecta. si voluntas et eadem
potentia, prima et quinque modi non sunt
modi dei. sed non in prima si potentia totius
potest in actum. voluntas est hominis. sed
potest in finem 2 in eius opus. sed non
necessario finis. Ad oppositum si non. tunc
voluntas beata posset peccare. quia
posset finem dei 2 non finem qui tenet finem
ex gratia. Circa istam questionem pro
dicendum est primo videndum quid sit finis.
et qui est 2o utrum possit probari ex naturali
ratione quod est possibilis omnis nego

utrum libertas et m

utrum necessario elicatur a voluntate nisi aliquis
ordinem per quem sit in potestate voluntatis.
4o quomodo fit. Dubium. Circa primum
dicendum quod iste multi apparet
dilectione et delectatione. Notandum quod
dicunt nisi distincta habere. et dicendum
sicut aliqui quod finis non est nisi
quod delectatio. ita quod ponunt quod sit
eadem realiter et non distinguuntur.
2 probat quod habito sicut appetitus quod ac
tum unitum. voluntas non habet aliqui
actum nisi tantum delectationem. quia
potentia sicut habet de appetitu sen
sitivo et intellectivo. si appetitus sen
sitivus potest actum dependere pu
te delectabile non habet aliquem actum.
si tunc delectatione. quod et appetitus
intellectivus potentia appetitus se habet
ad obiectum delectabile pre quod ad
ordinem. si quod ad unum nullum habet
actum si solum habet sensitivum. quod
dicunt quod appetitus sensitivus delec
tabili habet delectationem potentia si
quidem dividuntur realiter tunc quod in quo
est delectatio subiectum. aut in actu
finalibus aut in voluntate. non in ar
tu finalibus. quia tunc posset esse sta
re ad finem. quia sic tunc est in quo
neutra ad utrumque obiectorum. 2 cum
voluntate quia quilibet est quodlibet
non gradiendo in ordinem sibi quod est
possibile 2 liquo. et quia gratia delec
tatio est possibile actui obediendi
in voluntate. 2 finem sic utrumque
falsum. Contra istam opinionem 2. Amor est
tissimo est fortior quam amor gen
tis. sed amor genitrice ma
nebit in patria 2 sibi obiectorum quod amor
adhuc manebit 2 sibi. dicendum quod

9.o.

Et delectatio realiter distinguitur a fine
seu dilectione

Odium et tristitia non sunt idem, quia
amor est delectatio et idem. Assumptum patet quia quis aliquid est a me nolitum et quia nolo istum perire, sed non perit delectatio nisi nolendo. et si veniat oppositum illa quod est a me nolitum tunc tristor in nolendo. et quia quicquid non fuit causa. quia possunt separari in actu diligendi stat delectatio plus quam aliquid est volitum a me. et illud cuicumque quod est volitum. et prima oppositum cuicumque tunc est tristitia in volunione sed non nova volunione. quia causa non quia possunt separari. Tertia delectatio stat cum amore et amicitia quia non stant sed respectu eiusdem obiecti quia non eadem cum altero illorum. Aliter tamen potest dici quod delectatio excellentior excludit omnem tristitiam et tristitia excellentior omnem delectationem. et quia angelus habet delectationem excellentem ideo non obstante quod voluntas veniat non delectat. Et videtur potissima causa ad habendum gaudium inter delectationem et tristitiam ab actu volendi et nolendi quia possunt separari. Sicut in angelo bono et malo. Ad primam responsio est sicut prius. Ad secundam non pugnat dilectio et delectatio quia obiectum est tristitia. quia desiderium et abscessus. Si delectatio est ad actum oppositum obiecti quia non. Ad tertium dico quod dilectio et delectatio disjunguntur aliter. Si non dicitur hoc propter rationem quia alibi

Gaudium et ad amorem

potest sic quod actus volendi pertinet ad delectationem sicut actus nolendi ad tristitiam. Si actus nollendi pertinet ad tristitiam. sicut in beatis. quia noluit perire hoc et tamen non tristantur. quia quia ponunt quod dictum Damasceni dicit quod delectatio non est quilibet actus diligendi. Si posset quia aliquid diligit ita quod cuiumque talis vult et diligit. quia vult et delectatio et est actus non delectione quia cum oppositum cuicumque tunc non id cum delectione quia tunc sequeretur tristitia. Dicitur quod tristitia id actus in alio actu actu nolendi quia obiectum non luti accidit. quia vult est tristitia quia aliud non accidit oppositum tunc est delectatio et ita dicitur quod si angeli et beati nolunt aliquid et. et eadem oppositum cuiumque tristatur. et quicquid si non nolent hoc perire et omnem perierit tristabunt. vel quod dicunt quod angeli boni non nolent hoc perire. et tamen accidit sic quia oppositum sine tristitia. et hoc miraculose. quia deus suspendit attributum illius actus volendi respectu delectationis. et idem quomodo distinguitur inter illa. quia quod sunt separata patet in angelo malo. quia diligit se intensissime et in nullam delectationem habet de hoc quae est

Secundum ordinem ordinem

alibi in ordine ordinem. Secundum ad secundum videtur aliquibus quod ut demonstrat. Primo quod agentis finis 1
non est quomodo finis est quomodo finis 2
propter quod ordinabilitas eius ad finem
Secundo quia potentia habens aliquid quod obiectum quia est in perfectissimo gradu et illius obiectum. Tertio quia potentia quae respicit infinita obiecta non quietatur in aliquo nisi 3

Nota per dominum esse naturali quod fecit bonum sit nobis pater et solum oppositum

q

Contralit' includit ora illa ob. ¶ Ad
qz Ho pt naliter cognosce q cuius est
ea ob. naile c. ¶ Stab rano q
ze ipso quo si admittit q ste ra
cones non includit. Et sic de ob. Ad
primam dico ad maiorem. q. q finis
non pt naliter et eis q ¶ finem. si pt
liberaliter gestur et non voluntarie accep
tari talia tendunt ad ora ad finem
tuc non e necessaria quod finis in pt
mulai. ¶ vel tamen pt quod posti. pre
in proprio. quod enim pt et naturali non
tare. tuc e naturalia quod eis. uel in
agunt uel in diligente agnis. Dicit re
dico q licet beatitudo pt finis non Ho tq
non pt mutari a nobis quod posti. qz finis
est finis nostre mediante ratione
essence dine clara et nuda. si non
potest naturaliter a nobis quoniam quia
ratio est nobis possibilis ¶ Ad 2m
dico q pre pt alibi. q nudum notam in
geometria cum 2i dicit nos in notam
primo in geometriam alterum rei. ita
quidem quod proprietates quidem potentia ora
rabilis ad beatitudinem q in ad omne
posteriori in co. non Ho quod proprietates bonum
in pteriori ¶ Ad tertiam et quartum dico q non
pt naturaliter et sufficienter probari q de
ta in perfectissimo obiecto quanto pal
lo obiecto. tu qz non pt probari q ile
obiectum quod proprietates a nobis in pteriori p
statu isto. q tamen 2ficiunt ad beatitudo
non potentie ¶ Ad qz Ho dico q pt na
liter proprietatibus quoniam a nobis
in pteriori non potest sufficienter probari
2i q potentia in illo beatitudo
tate q in hoc delectatione excludente

omne pteriorem condi q quemcumque
si Ho non potest probari De delectatione
ne q requiritur fruitione probari assi in
q quantum talis delectatio in deo. tu po
test velle et nolle multa alia. qui
potest velle aliquo bene facere et nol
le eius peccare. quoz, obiecta pnt accidere, opposita
pe. et q quantum pt de eis pteriori. quia
si in autem pteriori est, de hiis que nobis nolle
bog quantum ¶ Dico q Deus potest
suspendere actualiter actum 2ipsum
delectabilis et tristitie. sicut tu dicis p
ub. in q est. si Ho non potest naturali
probari. quia Ho solum fruitibilis est mali, fuit le c maculose
¶ Dico q sicut pleni et pleni
proprie et sicut te delectatione excludit
omnem pteriorem ¶ De
facto ita est frequenter. q in ita, posset magis
esse pteriori non video. qz licet possit
excludere pteriorem quemcumque et
duobus uel tribus actibus et causibus
hoc tamen tot causa possit quinque
et tunc q non pt omnem pteriorem et
includere multa pnt si vellet et nollet omni
ta. quoz, opposita accidunt ¶ Pteria non
potest probari sufficienter q potentia
non potest sufficiere imp in perfectio quia
aut intelligis q quietat pr q et
includit omnem pteriorem actualem De facto
uel De possibili. si primo non pr cum
pt appetitus sensitiuus quietari in aliquo
finito. patet cum q appetitus sensitiuus
pt pr delectari in aliquo actu venereo
q ng dolor tuc in est. 2pt voluntas
rationis appetitus sit dimittendo carno
nem et in quantum pt voluntas pr ge
tari volendo aliud actum q tuc nulla
pt pteriori in voluntate. Et sic ¶ Pteria

intellectu erraret pt sic iudicare q
talis actus sit simpliciter deliberabilis. ergo
voluntas pt sicut intellectus. ergo si fuit in
telligens zeno sic in nullo deficit pe
rfectissimo. nec in alio, ergo non, qa
sit probari quia talis actus possit cor
rumpi. et ipsum a se illo separari. et ab
stante primo actu pt velle et nolle
mta. quorum opposita, pt accidere in
ad illud sicut de libertate. et gra et
nec in ordine obiecti. sed. et quia
voluntas finitus deus in via et in patria
et vltm dicta ibi dico q voluntas pro
statu isto pt nolle finem vltm. sed of
tendit in generali sine in particulari.
qd probat sic. illud pt de, nolitu qd
intellectus potest dictare de nolendo.
hoc pt de re. si pt credere nullum de
finem vltm. sed beatitudinem nolen
do sic. quod potest velle alius
pt velle qd credit de gaudio. si ab
pt velle non de. ergo pt nolle beatitu
dinem quia credit gaudium in ad eum de
Ad dico q intellectus iudicantis ho de
fine vltm. pt voluntas illud finem
nolle. q probat qa post libertas quae de
receptiva actuum gratuitorum sanctorum
pt in vnum et in aliquem. si voluntas
tam post libertas de receptiva nolle et
velle respectu oppositorum. si ergo pt in
velle respectu di. ergo ratione pt in
nolle dei. sed potentia obliqua
bilis q non necessario formaliter da
ad rem quia ratione pt in obiectum oppo
nunc dictum ab intellectu ergo ratione
pt in oppositum alterius dictum. si volun
tas recta est obliquabilis. et pt in oppo
nunc dictum. sed in via. pt per

deficientia. ergo non obstante q autem
dictat hoc de fine vltimo pt volun
tas nolle illud finem. sed quia quia
voluntas nolle pt alterum indiuiduo a
in spec. hoc pt nolle pbi. si voluntas
pt nolle individuum alterius indiuiduo
pm dico. ergo pt nolle in individuum pbi
Ad dico q ostendo deo in vniuersali pu
ta in aliquo gaudium. et non de contradictio
voluntate velle illud bonum. si pt nol
le. quia non necessario illud appetit in q
credit pe non propter hanc. et sic quia
pdem a modo potentie tendendi in su
perius vel infeius. si voluntas non ne
cessario vult a bonum in particulari sicut pt
illud nolle. ergo non omnino tendit in
bonum in vniuersali. si qd illud bonum nol
le. Ad dico q vno patet pt de sic
finitione. hoc pt quia q pt separari a pt
tendere. Ad dico q voluntas elevata
caritatem vel habitum gaudii. quia non in
fert vsu charitatis pt nolle beatitudi
nem pbi in de. quomodo illud q pt de ob
ectum nolitionis ergo aliquo tpe. pt de eius
obiectum de tpe. si beatitudo pt de obiectum
nolitionis in peccante propter tpe quod
peccat. ergo odit tpe p statu vie. et cum
quod p statu patriae. sed quia voluntas
potest pe formam precepto domino. si deus
pt precepe q voluntas recta obedi
odiat eum. ergo voluntas recta pt hoc
fieri. sed quia dominus illud q pt de actu
rectus in via. et in patria. si odit pt
q de actu rectus in via puta si propter
ab a deo. ergo in patria. Ad dico pt dico q
videns claro deum habens actum beatitudinis
a deo totaliter recte quod pt deum
nolle. propter repugnantiam fitlem

Ad quintum ergo q obiectum adequatum dicitur q cuius ratio comprehensibilis ab intellectu et adequatum pt dicitur cuius ratio q pt in quid de omni obiecto ratio apprehensibilis ab intellectu p statu isto et sic de hac ratione q hoc pt ratio comprehensibilis cuius ab obiectum ratio et adequatum quia pt ratio abstractio quod cuius quidem predicabile in quid de omni ratio apprehensibilis ab intellectu. Alionio pt intellectus q ratio comprehensibilis cuius ab obiectum adequatum intellectus sic q ratio comprehensibilis q quia cuius pt in quid de omni ratio apprehensibilis ab intellectu et q de quidquid pb et sunt de quo pt in quid sit ratio apprehensibilis ab intellectu p statu isto et sic quod predicta sed q q cuius ratio comprehensibilis ab adequatum intellectus quia infinita sunt attenta pb de quibus predicat quae in pri et in sic non pt ratio apprehendi ab intellectu p statu isto puta omnis pb ed rationalis et infinita amen et in pb isto intellectus ad quod predicta hic vacuitate si arguitur valet sed dico q non pt sufficiens probari p rationem q beatitudo quod operationem in patria sit natura non non possibile si hoc pm fide tenendum

Ad primum voluntas habeat actum beatitudinis
nec ut gra

nulliter indiuiduo cuius spec

p illud respicia

nec beatitudinem et p q illa pt dictare si he ultimi finis

recta

omnes illos actus diligendi et odiendi, si
tamen actus beatificus non esset ut a deo.
et voluntas diligendi natura sue totali
et libertate. et finito beatifico suppo
nerent per potentiam divinam tunc pri
voluntas deum velle, si illa non esset bea
tifica. tunc ex ipsa voluntate et
ex gratia quia si ad beatificum posset beatus
habere fidem miser et beatus si placeret p
hi. si si deus suspendit actum iustitiae vo
luntatis ipsum voluntatem tunc posset
voluntas nolle deum. igitur per hoc aliqui
dicit per ad ex formali quia ois potest a
oratur inclinata ad aliquid actum
volendi ipsum. secundum actum. si ergo volun
tas naturaliter inclinatur ad volendum de
ut volendum ipsum actum nolendi ergo
et falsum. Tertia si non possit igitur non est
si non quia in statu beatus indicat deum et vo
lendum. et nullo modo nolendum. ergo nec illud
error posset de in mente ipsum aliquid
a deo. quia in nullo aliquis error pos
sit indicare aliquid aliud a deo et vo
lendum. et nullo modo nolendum. ergo volun
tas naturaliter vellet illud indicatum et
nullo posset illud nolle. Tertia igitur ra
tione oportet voluntatem formalem intellectum
in illo actu. ad rationem sit ergo formalem
et ipsum aliquid. et quia nullus actus
sit intuitus nisi demonstratus. et non
sit in potestate voluntatis. quia finis et
non magis inclinatur voluntas ad volendum
quotidie quod ad volendum impossibile.
si sit nolle et velle in posse. ergo ado
quotidie aliquid. et iniquitas vitae beatus
ipse sit aliquid velle et nolitum a deo
ergo igitur et quia tunc sit impugnatio actum
naturalem ipsum beatus vult deum et diligit

nolle aliq. volitum a deo

et omnem illum quod deum vult diligit. si
ergo nollet aliquid volitum a deo tunc
sit illud vellet et nollet. quod est re
Dubia
ergo igitur dicta sit aliqua dubia. primum
quia non videtur quidem rationes libertatis sit
in differentia. prima dicit orthon in or
dine quod ipsa quia ipsum aut posse peccare
non est libertas nec per libertatem
non ergo hoc patet quia indifferentia ad
tlem actus non est ergo in ratione dubium
et quod voluntas movet igitur indicium
rationis. quia si in angelum non ois malum ignorans
et peccato alterutrum habet maiorem
peccata et in recipiendo. igitur et quia
tunc voluntas movet per. quia et ergo angelus
septimo physicorum. et ibi dicit et igitur bat
quod omnem quod movet ab alio. et iterum
non posset igitur quia quod et deducit ad me
ut in mobile. Tertia quia in materia pro
rationalis vel ad objectum. si voluntas illud
est potentia rationalis. ergo non per in oppo
tia. quia nihil deum posset creare de poti
tum in actu potentiae. non tamen potest
quia non obligatur ad aliquid et in quantum
per creatura. ita non potest. si tam
puter igitur non aliquid. aliquid. Ad primum ergo
et ad dicendum quod quia est libertas non per
libertatem. quia si per tunc non quod potest libe
tus. a potest posse peccare. et quia quia
deum posset peccare quod et falsum. et simpli sit
et beatus. dico quod libertas et posse per
cad per habet per superiorem et insuperabilem quod
deum potest peccare habet libertatem. et non
aliquid. et causa et quia potius peccare ha
bet libertatem et quia ipsum illum actum in
quibus quod sunt primum. si non deum non beatus
habet per libertatem ipsum calum. si ipsum
illum aliquid non et primum. Ad secundum ergo
quia angelus supponit aliquam principia. unum quod

corporalibile et quia simpliciter non per moueri.
aliud quod omne quod mouetur potest ab
alio nobilitari se mouere. et hoc patet p
hoc quia omne motum est quatenus de
se in pos equalis. omne quod in potentia
accidentali reducitur ad actum per aliud quod
iam actu est quia omne quod de se ad alio
indifferens potest tempore esse hoc vel illo
per operationem alterius agentis nisi non per
se ipsum non de essentia. hoc patet per acceptum
in phisicorum vbi dicitur de potentia. quod prius
et simpliciter in corporalibus. ita in naturalibus.
vnde quia subditur phisicum et potest
esse et non esse. esse enim est esse
et esse actu actu. hoc est in potentia prius
esse et operabitur mox. mox aliquid patitur
et passa subditur et tamen hoc quia esse
quia omnia in corporalibus esse et
esse. quia aut est. et in potentia aptum natum
est ibi esse. et hoc est esse et esse esse et
quando sunt illud ad secundum dictum et patet
per auctoritatem predictam agit et sunt sicut
dicit quod patet requiritur quod principium habet
ut moueri et stare et hoc est quod
dicitur post requiritur aut cum agentis et
facientis aut ab impedimento et prohibentis
patientis. ita et generalius quod aliquid esse
in potentia in naturalibus. requiritur aliud mo
uens vel quod patiens et actum ut supra
dictum est. hoc patet quia mediatum ibidem.
quod in quit est de equali potentia ut
fiat in actu non per motum equalem.
et quia non vel ad actum in quibus duo agen
tium sunt sicut agens. cum duo po
tentia accidentalia que non indigent ad actum
quod exeat in actu motum exterius nisi per
actum ad existens impedimentum. sed tertia

quidem postea dicit quod potentia quod
corporalis in actu agentem accidit pote
re accidentali. non quia non est potentia
nisi per impedimentum actus per defectum
subiecti. sed patet per hoc quod exit
in actu alio motum exterius et potentia
accidentalis. ad aliud dicitur quod
omnis dicit ignorans. non quia sed ratione potest quod malum
est homo facere gratia cum dicit rationis.
quia malum multum in voluntate in
rit. quam non intellexit. et bonum
quod exercitium et quod exercitium in bonum
actus possit acquirere notitiam multo
et quod ignorat propter malitiam. ad
aliud dicitur quod voluntas propter potentia
rationalis. quia valet ad opposita per
intentionem. et quod propter libertatem sua per
indifferentiam in vno opposito vel in
liquid. ita quod est pena passiua et non
actiua non valet. videtur quomodo pos
sit salua esse libertas. et dicitur quod
vbi ad hoc quod potentia naturalis de
quantum quod agit vnum oppositum et
non aliud. oportet quod detur aliquid aliud. per determinet ad aliud
et voluntas non determinat se quia
in talem. respondetur quod duplex actus
quidem quod exterior et interior. tunc
ad hoc quod voluntas agat actum exterio
rem mediate vel immediate. magis vel
ad oppositum. quod dicitur ambulare et non. plus quam
ambulare. quia de quibus non de
re. oportet quod determinetur ad vnum illorum
aliud a re quia quod clarius sunt voluntas
vnum efficacem. quia volit vnum et non
aliud. et non intelligitur quod quod determi
natur ad quod per vel electionem. quia in
terior duplex vna quod immediate
est in potestate voluntatis sed voluntas

Alia quod est in potestate voluntatis
quo actu mediante. et idem quo actu desi
tuto 29 actus non est in potestate nisi mediante
et id quod actus elicit libe et quod et
aliud nalit. Loquitur de quomodo actus posito
ad sufficientia et necessaria respicit ad tales
actus puta ad tales actus ad obiectum respi
cit. et dicit velit quod voluntate
ad causandum quod placet voluntati. potest
voluntas ex sua libertate sed quod alia
determinatio actualis vel habitualis
actus illius vel ex oppositum elicere vel non
elicere. 2 id supposito illius actus id est in a
quo qui determinat voluntas in a respu
dit loquitur de 2o actu de intellectione
quia ut magis quod aliquid sit contingit sit
equalis potest contingere. tunc dico quod
licet quod intelligere quod potest quia
aliud est quod determinat aliquid actus
immediate 2 in est potestate puta ut vo
luntas. quia ulterius intelligere quod et id 2
liquet. et licet 2 intellectio quod respicit
loco Ad rationes in oppositum factas. Ad
primum et ita dicendum. quod 2 potest de ap
petitu sensitivo et rationali. quia appe
titus sensitivus non habet aliquid actus
positivi in actu desiderandi vel ex op
posito puta fugiendi vel vitandi. sed
appetitus rationalis habet duplicem
actum amoris respectu obiecti absolute
quod actus quo diligit tale in se respi
ce. 2 hic 2 amor dicitur. alius est actus
quo desiderat et desiderat tale obiectum
ut bonum sibi vel alteri. quod autem in
appetitu sensitivo puta de obiecto delectabili
consistat actus desiderii. 2 ille non 2 imp
2 respectu absoluto. et id tunc appetitus sensi
tivus nullum actus habet 2 respectu
obiecti quod delectationem quam causat ab obiecto
id est solum delectationem quam causat ab obiecto
id est medietate sensitiva potest aliquis
habere actus quo appetitus sensitivus medio. voluntas
habet quod obiectum sed desiderat quod
prius sibi vel alteri id desiderabit id
est tunc actus desiderii. sed quod rationalis
habet tunc actus amoris. quomodo dili
git tale oppositum in se quia ille actus
potest esse et differre ut obiectum respicit
et absolute. et tunc immediate ille
actus causat delectatio voluntate et
forte illa delectatio augetur 2 quod
ratione applicatione tale obiecti. 2 quod ac
tus desiderii sed illa quod causat
delectationem in voluntate in immediate
sed in appetitu sensitivo. et Ad tunc 2 du
plex delectatio una prius actus deside
rii quod obiectum 2 sensibile. 2 illa tunc cau
sat ab obiecto et contingit appetitus
sensitivus. sed est 2 in appetitu sensitivo et
alia causatur ab actu amoris quod
superfluum vel videtur una delectatio quod
non sed potest habere actus desiderii vel
amandi. 2 hoc videtur esse. ergo si voluntas
habet nullum actus habet respectu
obiecti sensitivi nisi actus desiderii seu
desiderandi. nec habet respectu tunc esset
magis credendum quod voluntas sensitive
tali obiecto solum habet delectationem
et non actus. licet respectu obiecti absolute
non habeat de facto nisi actus deside
rii. respectu tamen alius habet 2 illo
quod obiecto sensitive. Tunc patet dictum
de non actus tali delectationem Ad
aliud dicendum patet quod 2 sed quia

[illegible]

Explicit quinq; [illegible]
Guillelmi Ockham an
glici [illegible] theol. [illegible]

Secunt tituli quæstionum
in 2 libro

1 Utrz creatio actio q̃ dr̃ formalis
creatis dicat a catore ex nã rei
2 V. catio passio distinguat a catura
3 V. ad hoc q̃ aliq̃ moueat ut finis
requir ipm hic ce ex aliam
4 V deus sit ca pma 2 i me ta om
5 V deus sit agens naturale ul libere
6 V creatura creaẽ includat q̃dictor
7 V. mundi potuit ce ab eterno p diuina
potentia

Circa mag de angelis
8 V. motus sit aliq res ex aliam differens
realr a mobili 2 a tmino
9 V. duratio agli dicat ab aeũ ul existor
10 V. mensura sit ff notior 2 nobilior
mensurato
11 V tpus habeat aliq ce reale ex alia
V. tpus differat realr a motu
12 V tpus sit mensura angelor
13 V angelus intelligat alia a se p suam
essentiam ul p species lux 2 angelus superior
intelligat p pauciores species q̃ inferior
14 V angelus recipiat q̃ tor a rebus spiritualibus
ut corporalibus
15 V angelus malus sit ff in actu malo
16 V. angelus pr loq̃ angelo et ff in timae
cognitiones suas 2 affectiones
17 V. actus rectus 2 reflexus sit idem realr
ul dr̃ si
18 V intellectus sit ma ex de rone cu ma i fior
19 V. cata aliq̃ sit ca productiua alia
20 V intellectus memoria 2 voluntas sunt
potentiae distincte realr
21 V intellectus actiue se habeat r intellectus
22 V i pon spiritua uel i organo cer
aliq species pr actu sentiendi prius
natur ipi actui sentiendi
23 V. sensibile imprimat speciem suam
i medium distinctum ab eo realiter
24 V poenae spirituae differat realr ab
ipa alia spiritua 2 mt se
exiuagne V. xpus q̃ iusto legis lator sit om

her astro mag pertinet ad 3. libr

Circa libr 3.
1 V solus filius vniuersit sibi nam
humana in vnitate suppositi
2 V. her sit gratia deo fri est hmo
3 V bta vgo debet dici pnes x ff hu
mana nam
4 V. in bta v vgine fuit fomes peccati
5 V bta vgo potuit stare i peccato
originali p se 2 tpe i me te seqnte
potuit ff mundi gra
6 V. ptez spm sm 3 datu sit nere ponere
caritate in formate aliaz ad or q̃ sit
cara 2 acceptia deo

.7. Q. alia x̄ habuit suma gra pyle hzi
.8. Q. nec sit ponc i vnatoe i via
Z. Vtutes theologicas q pnt maxe
Addit hinc q. de domo in pzia
sti spis sic de fo2 totaliter
.9. Q. hinis sit qlitas effciua netu / nbsbtia
.10. Q. hitus vtuosi sit m pte subiectiua / delma
.11. Q. ois hmo vtuosi gnet ex agibo
.12. Q. voluntas pt hzc netu recto x̄ro
aliqo obi x̄ro ē error m mt tri
Addi de tplia gdu vtutu

Nr. 2 libz

.1. Q. sacra nouelegis sunt ce effctue gre
.2. Q. ēlibz bap̄ recipienti tuat i pma
.3. Q. qlibz recipies bap̄ recipiat gra
Z omes vtutes nras ad salutem
iuxt hor qui q. bap̄ tollat ocē cpa
Ite vt ois pena m bap̄ remittatur
.4. Q. corpo x̄ realr sb spēs panis gtme
.5. Q. ois actio Z passio Z oē actū possit
i ce corpi x̄ m eucaristia q ipsi sibi
localiter exnti m celo
.6. Q. sba panis tnsbat m corpo xpi
.7. Q. actū separata a sbo m cucta vm
formnt se hnt ad actoz sic qu eiat
.8. Q. sn pma possit deleri quicta
peccm mortale Iuxt Q. ēlibz pem
teri vtutes Z gre infudit
Q. hoies ē spēt .9. Q. idē mio pt resurgē q pius vixt
i corpnbiles .10. Q. alia separata habeat meoria tā
actuale qm apiculē illoz q nouit
.11. Q. qlibz iudex diuina ecīa quicta
Ibi de obo actu i q ssiste mto q phedat diuitate et Z oes cātas
bti Iesezut milta de cāmate Z mito
.12. Q. voluntas mto fruat deo
13
Finis tabule titulorū

217

Handschr.
732
fol.

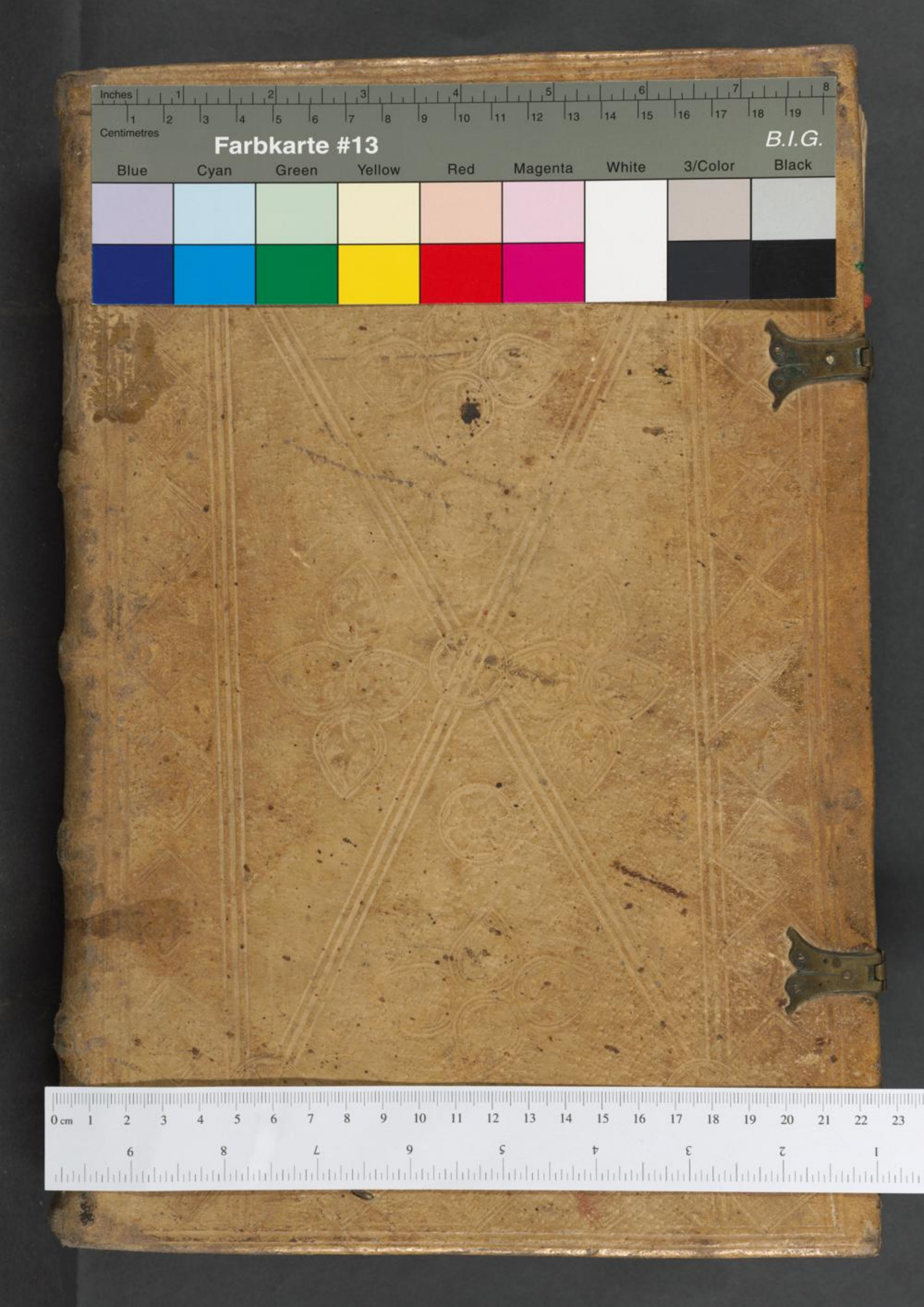
Inches
Centimetres
Farbkarte #13
B.I.G.
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black